SKOROWIDZ

Gazety Powiatowej, rocznik 1932.

Liczba pierwsza oznacza Nr. gazety, liczba druga Nr. pozycji.

Rocznik 1932. Nr. 1.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 2-go stycznia 1932 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy, dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 2-go grudnia 1931 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20. czerwca 1928 r. o pieczęciach urzędowych.

(Dz. U. R. P. Nr. 107, poz. 831).

Na podstawie art. 24. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13. grudnia 1927 r. o godłach i barwach państwowych oraz o oznakach, chorągwiach i pieczęciach (Dz. U. R. P. Nr. 115, poz. 980) zarządzam co następuje:

§ 1.

Przepis § 1. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20. czerwca 1928 r. o pieczęciach urzędowych (Dz. U. R. Nr. 65, poz. 593) uzupełnia się przez dodanie jako ustępu drugiego postanowienia o następującem brzmieniu:

W wydadkach wyjątkowych, gdy wymóg używania pieczęci metalowych może stanowić utrudnienie w działalności władz, urzędów, zakładow, instytucyj i przedsiębiorstw państwowych,— właściwy minister może zezwolić na wyrób i czasowe używanie pieczęci urzędowych z innego materjału".

§ 2.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów, wszystkim ministrom oraz Prezesowi Najwyższej Izby Kontroli we właściwym każdemu z nich zakresie działania.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej

(—) I. Mościcki.

Prezes Rady Ministrów

(—) A. Prystor.

2.

Odpis

Śląski Urząd Wojewódzki
L: Ad. 2041/118

Katowice, dnia 17 grudnia 1931 r.

Zarządzenia,

Wojewody Śląskiego

z dnia 17 grudnia 1931 r.

w sprawie zwalczania pryszczycy na obszarze Województwa Śląskiego.

Wobec wybuchu pryszczycy we dworze w gminie Paniowy, powiatu pszczyńskiego, zarządzam na podstawie art. 2, 16, 41, i 42 lit. a)

rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77 poz. 673) i §§ 163 - 169 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 137) w sprawie tępienia i szerzenia się zarazy co nastepnie:

§ 1.

I. W celu stłumienia pryszczycy na obszarze Województwa Śląskiego ustanawiam:

a) okręg zapowietrzony,

b) okręg zagrożony zarazą pryszczycy,

II. Okręg zapowietrzony stanowią: w powiecie pszczyńskim: gmina Paniowy.

III. W wyżej wymienionym okręgu zabrania się: wyprowadzenia wywożenia, wnoszenia, wprowadzenia, w wożenia, wnoszenia, przeprowadzenia przewożenia, przenoszenia zwierząt racicowych tj. bydła rogatego, owiec, kóz i świń.

Mleko wolno wywozić (wynosić) z okręgu zapowietrzonego pryszczycą dopiero po dostatecznem wyjałowieniu.

IV. Na granicy okręgu zapowietrzonego przy drogach publicznych, przejazdach i przejściach należy umieścić w miejscach widocznych tablice z wyraźnym napisem: „Pryszczyca, okręg zapowietrzony, wyprowadzanie, wprowadzanie, (wypędzanie, w wożenie) i przeprowadzania zwierząt racicowych zakazane".

Drogi prowadzące i przechodzące wzdłuż granicy okręgu zapowietrzonego winny być zamknięte dla przeprowadzenia zwierząt racicowych.

V. Okręg zagrożony zarazą pryszczycy obejmuje:

1. w powiecie pszczyńskim: gminy Borowa Wieś, Mokre, Śmiłowice, i St. Kuźnica,

2. w powiecie rybnickim: gminy Bujaków, Chudów i Paniówki i Przyszowice.

VI. Z okręgu objętego zarazą pryszczycy nie wolno wyprowadzać wywozić (wynosić) żadnych zwierząt racicowych.

VII. W obręcie okręgu zapowietrzonego i zagrożenego pryszczycą jest zakazane:

a) odbywanie targów na zwierzęta racicowe oraz wszelkich spędów zwierząt jak: pokazy, wystawy itd.

b) prowadzenie handlu domokrążnego zwierzętami racicowemi,

c) oddawanie mleka niedostatecznie wyjałowionego z mleczarni, otrzymujących mleko z różnych gospodarstw do zagród, w których znajdują się zwierzęta racicowe, tudzież oddawanie z mleczarni naczyń nieoczyszczonych i nieodkażonych.

d) używani zwierząt racicowych do robót polpolnych bez zezwolenia właściwego Starosty.

§ 2.

Zarządzenie ogólne.

W okręgach: zapowietrzonym i zagrożonym pryszczycą zarządzam aż do odwołania co następuje:

Osobom mającym wskutek swego zatrudnienia styczność ze zwierzętami, zwłokami zwierząt, lub surowcami zwierzęcego pochodzenia, (grabarze, oprawcy misiarze, handlarze zwierząt, rzeźnicy itd.) zabraniam wstępu w miejscowościach zapowietrzonych i zagrożonych pryszczycą do cudzych stajen, obór chlewów, zagród i na cudze pastwiska.

Oprawców wolno dopuścić do zagród w miejscowościach tych jedynie, jeżeli wykonanie ich obowiązku tego wymaga.

Misiarze mogą wykonać swój zawód tylko za poprzedniem zgłoszeniem się u Naczelnika Gminy i jedynie w miejscowościach, wolnych od chorób zaraźliwych, przenoszących się na dotyczący gatunek zwierząt.

Postanowienie karne.

Przekroczenie tego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gazecie Urzędowej Woj. Śl. karane będzie według przepisów rozdziału VII rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77 poz. 673).

Wojewoda:

STAROSTWO
L. dz. P. 2365/4

Świętochłowice, dnia 23 grudnia 1931 r.

Powyższe podają do publicznej wiadomości.

Starosta
w z.
(—) Dr. Olszewski.

3.

G. 1756/3.

Obwieszczenie

o weterynaryjnem badaniu koni polskich, przekraczających granicę polsko-niemiecką.

W myśl § 1 rozporządzenia weterynaryjno-policyjnego Wojewody Śląskiego z dnia 21. II. 1929 r. L. Ad. — 1178 w przedmiocie małego ruchu granicznego zwierząt na pograniczu polsko-niemieckiem ustalono terminy i miejsca dla bezpłatnego badania **koni polskich,** przekraczających granicę polsko-niemiecką w roku 1932 jak następuje:

I. Hindenburg (Zabrze), Sonnabend wochenmarktplatz

an der Körner- und Blücherstrasse.

5 stycznia	1932 r.	5 lipca
2 lutego	„	2 sierpnia
1 marca	„	6 września
5 kwietnia	„	4 października
3 maja	„	3 listopada
7 czerwca	„	6 grudnia

od godziny 8-ej do 9-ej przedpołudniem.

II. Beuthen (Bytom)

Reichspräsidentenplatz.

7 stycznia	1932 r.	1 czerwca
3 lutego	„	3 sierpnia
2 marca	„	7 września
4 maja	„	2 listopada

Platz des früheren Rokokogeländes an der Haldenstrasse.

6 kwietnia	1932 r.	5 października
6 lipca	„	7 grudnia

od godziny 8-ej do 12-ej przedpołudniem.

(Każdą pierwszą środę w miesiącu).

Powyższe podaję do publicznej wiadomości.

Świętochłowice, dnia 21. grudnia 1931 r.

Starosta

(—) Szaliński

× KOMUNIKATY ×

4.

Wydział Powiatowy Świętochłowice.

Na ostatniem posiedzeniu Komisarycznego Wydziału i Sejmiku Powiatowego, które się odbyło dnia 21. XII. 1931 r. zatwierdzono dodatek do statutu w przedmiocie podatku od zabaw i widowisk gminy Chropaczów, dodatek do statutu w przedmiocie opłat za wodę gminy Lipiny, dodatek do statutu w przedmiocie poboru podatku od psów gminy Lipiny, II. dodatek do statutu w przedmiocie podatku od zabaw gminy Świętochłowice, II. Dodatek do statutu w przedmiocie poboru podatku budynkowego gminy Godula i uchwały rady gminnej W. Piekary, Szarlej, Łagiewniki, Brzeziny, Ruda, W. Hajduki i Chropaczów w sprawie dodatku komunalnego od patentów na sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych. Wojciechowi Szymurze z Brzezin i Andrzejowi Hadamikowi z W. Dąbrówki udzielono zezwolenia na budowę rzeźni. Drogerzyście Rzeźniczkowi z Chropaczowa udzielono zezwolenia na handel truciznami. Następnie postanowił Wydział Powiatowy pobierać w roku 1932 następującą stawkę podatkową od patentów na wyrób i sprzedaż trunków alkoholowych:

a) 10% do opłat państwowych od patentów na wyrób i

b) 100% do opłat państwowych od patentów na sprzedaż trunków i przetworów spirytusowych.

Właścicielom licencjonowanych buhaji i kozłów przyznano następujące nagrody:

1.	Wojcik Szczepan,	W. Dąbrówka	50.—zł.
2.	Pluszczyk Jan,	W. Piekary	50.— „
3.	Sieja Marja,	W. Dąbrówka	50.— „
4.	Domański Emil,	Świętochłowice	10.— „
5.	Kukofka Leopold,	W. Hajduki	10.— „
6.	Skiba Katarzyna,	N. Bytom	10.— „
7.	Mnich Józef,	Godula	10.— „
8.	Kampczyk Grzegorz,	Orzegów	10.— „
9.	Białas Piotr,	Ruda	10.— „
10.	Mazur Józefa	„	10.— „
11.	Biedroń Franc.	Kamień	10.— „
12.	Tomasik Szymon	W. Dąbrówka	10.— „
13.	Wyleżałek Franc.	W. Piekary	10.— „

Na gwiazdkę dla najbiedniejszej ludności w powiecie uchwalono kwotę 20 000 zł. Dla nowego kościoła Świętochłowice—Zgoda uchwalono zakupić z Fabryki Kostki Szlakowej 22 400 sztuk kostki za cenę 5 374.—zł.

Uznanie dla Towarzystwa Walki z gruźlicą przy Czerwonem Krzyżu na Śląsku.

Na Walnem Zebraniu Polskiego Związku Przeciwgruźliczego, które się odbyło onegdaj w Państwowej Szkole Higjeny we Warszawie, dyrektor tego Związku Dr. Grodecki, w dłuższem przemówieniu podkreślił doskonałą organizację śląskiego Towarzystwa Walki z gruźlicą i bardzo dobre wyniki jego pracy. Na wniosek mówcy Walne Zebranie Polskiego Związku Przeciwgruźliczego jednomyślnie uchwaliło wyrazić uznanie Towarzystwu Walki z gruźlicą na Śląsku. Obecnie Towarzystwo Walki z gruźlicą urządza t. zw. „Dni Przeciwgruźlicze". Niech każdy ofiaruje swój grosz na bezrobotnych gruźlików, kupując nalepki przeciwgruźlicze. Ofiary można też wprost przekazać do P. K. O. nr. 304 873. na konto Towarzystwa Walki z gruźlicą

Bezpłatna poradnia przeciwgruźlicza Czerwonego Krzyża w Katowicach.

Przychodnia przeciwgruźlicza mieści się przy ul. Andrzeja 9. Lekarzami jej są Dr. Kujawska i Dr. Grabowski. Poradnia jest otwarta codziennie. Badania lekarskie odbywają się codziennie z wyjątkiem środy od godz. 11—12 w poniedziałki od godz. 16—17. Badania rentgenologiczne odbywają się w środy i piątki od godz. 15—16.

Poradnia posiada własny aparat rentgenowski, kilka lamp kwarcowych kilka lamp „Solux“ i dobrze wyposażone laboratorjum.

W miesiącu listopadzie br. wydano bezpłatnie 1050 litr. mleka, 70 kg cukru, 70 kg mąki pszennej, 70 kg smalcu, 70 kg kaszy perłowej, 10 kg emulsji, 2 kg tranu i 15 kg lysolu. Pod opieką poradni znajduje się obecnie 2480 osób. Do przychodni należą: Katowice, Ligota, Brynów, Zawodzie, Bogucice, Załęska Hałda i Wełnowiec.

Takich przychodni istnieje na Śląsku 17. Finansowane są przez Towarzystwo Walki z gruźlicą przy Polskiem Czerwonem Krzyżu. W bieżącym miesiącu odbywają się tak zwane „Dni Przeciwgruźlicze“ dla zebrania funduszów na powyższą akcję. Niech każdy kupi nalepkę przeciwgruźliczą lub złoży ofiarę w gotówce a byt przychodni śląskich będzie zapewniony w roku przyszłym.

Bezrobocie i gruźlica.

Bezrobocie i gruźlica to dwie największe klęski Śląska. Bezrobocie w znacznej mierze przyczenia się do powiększenia liczby gruźlików. Bezrobotni i ich dzieci stanowią główną część pacjentów w bezpłatnych poradniach przeciwgruźliczych, utrzymanych na Śląsku przez Towarzystwo Walki z gruźlicą przy Czerwonem Krzyżu. W zrozumieniu tego centralne władze państwowe i władze wojewódzkie popierają gorąco akcję „Dni Przeciwgluźliczych“.(okólniki polegające „Dni” wydały następujące urzędy: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, Ministerstwo Robót Publicznych, Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Ministerstwo Skarbu, Ministerstwo Spraw Wojskowych, Derpartament Zdrowia, Ministerstwo Sprawiedliwości, Naczelny Komitet do Spraw Bezrobocia przy Prezesie Rady Ministrów i Wydzięł Zdrowia Publicznego przy Śl. Urzędzie Wojewódzkiem.)

Dni Przeciwgrużlicze trwają od 1. grudnia do 10. stycznia. Niech każdy złoży swoją ofiarę na ten cel, bądź to przez zakupienie nalepek bądź też nadsyłanie ofiar do Redakcji gazet lub do biura Towarzystwa Walki z gruźlicą przy P. C. K. w Katowicach ul. Andrzeja 9.

Gwiazdka dla chorych bezrobotnych w poradniach przeciwgruźliczych Czerwonego Krzyża.

Towarzystwo walki z gruźliczą przy Czerwonym Krzyżu wydało na gwiazdkę dla bezrobotnych gruźlików, stojących pod opieką poradni, 355 par obuwia, 108 sztuk kompletnych ubrań i 698 sztuk częściowego ubrania.

Społeczeństwo ma obecnie sposobność do poparcia wysiłków Towarzystwa Walki z gruźlicą, przez wykupienie 10-cio groszowych nalepek, sprzedawanych w urzędach gminnych i starostwach podczas t. zw. „Dni Przeciwgruźliczych“, które trwają od 1. grudnia do 10 stycznia 1932 r. Polecałoby się także zastąpić wysyłanie życzeń noworocznych ofiarą na gruźliczo-chorych bezrobotnych, stojących pod opieką poradni przeciwgruźliczych.

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a Świętochłowice, ul. Bytomska, Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10

Rocznik 1932. Nr. 2.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 9-go stycznia 1932 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy, dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministrów Pracy i Opieki Społecznej, Przemysłu i Handlu i Spraw Wewnętrznych łącznie, w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Spraw Wojskowych i Robót Publicznych

z dnia 13. września 1930 r.

w sprawie przepisów higjeny i bezpieczeństwa, obowiązujących przy przygotowaniu gotowych do użytku farb i past, zawierających biel ołowianą, siarczan ołowiu i inne produkty związki te zawierające oraz przy wykonywaniu robót malarskich, przy których używane są te farby i pasty.

(Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 554)

Na podstawie art. 6 p. 2 i 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczyposyolitej z dnia 30. czerwca 1927 r. w sprawie produkcji, przywozu i używania bieli ołowianej, siarczanu ołowiu oraz innych związków ołowiu (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 544) oraz art. 1 i 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16. marca 1928 r. o bezpieczeństwie i higjenie pracy (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 325) zarządza się co następuje:

§ 1.

Przygotowywanie gotowych do użytku farb i past, zawierających biel ołowianą, siarczan ołowiu i inne produkty związki te zawierające, jak również wykonywanie w pracowniach robót malarskich, przy których stosowane są wyżej wymienione produkty, może się odbywać wyłącznie w specjalnie na ten cel przeznaczonych pomieszczeniach.

Pomieszczenia te nie mogą łączyć się bezpośrednio z żadnemi pomieszczeniami niewchodzącemi w skład zakładu pracy. Przepis ten nie dotyczy już istniejących pracowni malarskich, zatrudniających mniej niż 5 pracowników.

§ 2.

Pomieszczenia, wymienione w § 1, winny odpowiadać następującym warunkom:

1. na każdego pracownika powinno przypadać przynajmniej 12 metrów sześciennych powie-

trza i 3 metry kwadratowe podłogi, przyczem wysokość pomieszczenia nie może być mniejsza od 3 metrów.

2. podłoga powinna być równa, gładka i szczelna, umożliwiająca łatwe i skuteczne usuwanie pyłu i kurzu;

3. ściany i powały pomieszczeń winny posiadać równą, gładką i szczelną powierzchnię; do wysokości 1,5 metra ściany winny być malowane olejno lub wykładane płytami glazurowanemi. Podłoga winna być przynajmniej raz dziennie dokładnie obmywana, ściany zaś przynajmniej raz na tydzień;

4. w każdem z pomieszczeń winny znajdować się i być używane urządzenia wentylacyjne, o ile możności mechaniczne. Wentylacja w pomieszczeniach, w których odbywa się przygotowywanie farb i past wymienionych w § 1, winna być tak urządzona, aby powietrze zużyte i nieczyste było ssane u spodu pracowni, a powietrze świeże doprowadzane z zewnątrz na wysokości co najmniej 2 m ponad podłogą.

Przedmioty niepodlegające zmywaniu powinny być odkurzane, przyczem jeśli nie są stosowane mechaniczne przyrządy do wsysania kurzu-personel winien być odpowiednio zabezpieczony (§ 5 ustęp trzeci).

W pracowniach już istniejących w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia wysokość może być mniejsza niż 3 metry, nie mniejsza jednak niż 2,8 metra, o ile wszystkie inne warunki odpowiadają wymaganiom niniejszego rozporządzenia.

§ 3.

W pomieszczeniach przyległych do miejsc pracy, wymienionych w § 1 ust. 1, powinny być urządzone umywalnie z wodą ciepłą i zimną (przynajmniej 1 na 5 osób), szatnia lub szafa do ubrań, w której pracownicy będą przechowywali oddzielnie odzież roboczą, oddzielnie ubranie własne, wreszcie jadalnia.

Pomieszczenia te winny być czysto utrzymywane, dostatecznie oświetlone, dobrze powietrzane i ogrzewane i zabezpieczone przed wnikaniem pyłu, kurzu i szkodliwych wyziewów z pracowni.

Przy każdej pracowni winna znajdować się odpowiednio zaopatrzona skrzynka opatrunkowa.

§ 4.

Jeżeli roboty prowadzone są poza zakładem pracy i trwają dłużej niż 7 dni w jednej miescowości (dzielnicy miasta), przyczem zatrudnionych jest nie mniej niż 5 pracowników, pracodawca obowiązany jest dać do dyspozycji pracowników pomieszczenie dla przechowywania odzieży, w którem winna się znajdować umywalnia z ciepłą i zimną wodą oraz stół. Pomieszczenie to w porze chłodnej winno być ogrzewane.

§ 5.

Pracodawca powinien bezpłatnie dostarczyć pracownikom odzieży roboczej, obuwia i nakrycia głowy oraz przestrzegać tego, ażeby pracownicy je nosili; odzież robocza i nakrycie głowy winny być co najmniej raz na tydzień prane na rachunek pracodawcy i utrzymywane w stanie używalności.

Pracodawca powinien nadto dostarczyć pracownikom dobrej wody do picia, szklanek, wody do mycia, szczotek, mydła w dostatecznej ilości i ręczników przynajmniej po jednym na pracownika tygodniowo.

Przy robotach, przy których niemożliwe jest zupełne zabezpieczenie pracowników od szkodliwych pyłów, pracodawca powinien zaopatrzyć ich w maski ochronne, połączone z ubraniem oraz w rękawice.

§ 6.

Poza miejscem pracy i magazynem nie wolno w pomieszczeniach zakładu przechowywać ani używać produktów, wymienionych w § 1.

Gotowe farby, lakiery, pasty i kity powinny być oddawane do użytku i przechowywane w naczyniach, na których zaznaczono w sposób łatwo dostrzegalny i zrozumiały, że zawartość ich jest trująca oraz, że zawierają one związki ołowiu, wymienione w § 1.

§ 7.

Tłuczenie, mielenie, miażdżenie oraz zaprawianie przed ugniataniem olejem, pokostem lub lakierem bieli ołowianej, siarczanu ołowiu i innych produktów, związki te zawierających, odbywać się może wyłącznie w zamkniętych aparatach posiadających wyciągi wytwarzające w nich stale ciśnienie niższe niż atmosferyczne.

§ 8.

Przy robotach malarskich. lakierniczych i pokostniczych należy używać farby, lakiery, pokosty i kity, zawierajęce biel ołowianą, siarczan ołowiu i inne związki ołowiu, tylko pod postacią past, farb i lakierów gotowych do użytku.

Zabrania się stosowania: bieli ołowianej, siarczanu ołowiu oraz innych produktów, zawierających te związki ołowiu, w malarstwie budowlanem wewnątrz budynków. Zakaz ten nie dotyczy farb białych zawierających najwyżej 2% ołowiu.

Przy robotach malarskich wewnątrz zakładów przemysłowych używanie bieli ołowianej, siarczanu ołowiu i innych produktów, zawierających te związki ołowiu, dozwolono jest tylko o tyle, o ile inspektor pracy w porozumieniu z właściwą władzą sanitarną i po zasięgnięciu opinji organizacyj pracodawców i pracowników uzna to za niezbędne w myśl przepisów wydanych na podstawie punktu 3 art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30. czerwca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 544).

§ 9.

Nie wolno wykonywać prac malarskich przy pomocy przyrządów rozpylających, jeżeli użyte być mają substancje wymienione w § 1, o ile pracownicy nie są zabezpieczeni w maski ochronne z okularami, ściśle przylegające do ubrań i w rękawice.

§ 10.

Nie wolno stosować szlifowania i skrobania na sucho, powierzchni krytych produktami, zawierającemi biel ołowianą i siarczan ołowiu.

Materjały zeskrobywane winny być usuwane w stanie wilgotnym.

§ 11.

Pracownicy obowiązani są:

1. używać przy pracy odzieży roboczej, obuwia, nakryć głowy i w razie potrzeby środków ochronnych, dostarczanych bezpłatnie przez pracodawców;

2. myć dokładnie twarz i ręce wodą z mydłem i płukać usta przed jedzeniem i po skończeniu pracy;

3. w pracowni nie jeść, nie pić i nie używać tytoniu pod żadną postacią;

4. nie przechowywać w pracowni żadnych pokarmów i napojów, ani ubrania własnego;

5. nie sprowadzać na teren zakładu pracy i nie używać tamże trunków alkoholowych;

6. nie chodzić podczas pracy boso;

7. nie zabierać do mieszkania produktów, zawierających biel ołowianą, siarczan ołowiu i innych produktów ołów zawierających.

§ 12.

Młodocianych poniżej lat 18 oraz kobiet bez względu na wiek nie wolno zatrudniać przy robotach, przy których używane są biel ołowiana, siarczan ołowiu oraz inne produkty, związki te zawierające, z wyjątkiem wypadków, przewidzianych w ust. 2 art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30. czerwca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 544).

Osób wymienionych w ustępie pierwszym nie wolno zatrudniać przy czyszczeniu miejsca pracy lub warsztatów, w których wykonywane są tego rodzaju roboty. Nie wolno ich również zatrudniać przy czyszczeniu odzieży roboczej osób, prace takie wykonywających.

§ 13.

Wstęp do pracowni, w których używane są biel ołowiana, siarczan ołowiu i inne produkty związki te zawierające, jest zabroniony osobom, nie zatrudnionym w tychże pracowniach.

§ 14.

Kierownik zakładu pracy winien na swój koszt poddać każdego nowowstępującego do zakładu pracy badaniu lekarskiemu przez lekarza, wyznaczonego w porozumieniu z inspektorem pracy i lekarzem powiatowym i żądać przedstawienia pisemnego zaświadczenia, że stan zdrowia pracownika nie stanowi przeszkody w zatrudnieniu przy robotach, wymienionych w § 1.

Pracownicy, których dotyczy niniejsze rozporządzenie, winni przynajmiej raz na 3 miesiące przedstawić kierownictwu zakładu zaświadczenie kasy chorych o stanie zdrowia.

Kierownik zakładu winien na podstawie zaświadczeń, o których mowa w ustępie poprzednim, a które powinny być przechowywane, prowadzić księgę kontroli, której wzór załącza się do niniejszego rozporządzenia (załącznik Nr. 1). W razie nieprzedstawienia przez pracownika tych zaświadczeń, kierownik zakładu obowiązany jest zawiadomić o tem inspektora pracy i lekarza powiatowego.

W razie zatrucia ołowiem pracownika kierownik zakładu winien na żądanie inspektora pracy lub lekarza powiatowego usunąć pracownika od robót wymienionych w § 1 i w razie możności przenieść go do oddziałów, w których zatrucie ołowiem nie grozi; przy poprzednich robotach może on być zatrudniony dopiero po przedstawieniu kierownikowi zakładu świadectwa lekarza kasy chorych lub lekarza urzędowego, że odzyskał zupełnie zdrowie.

§ 15.

W każdej pracowni kierownik zakładu winien wywiesić na widocznem miejscu czytelny odpis niniejszego rozporządzenia oraz na żądanie inspektora pracy plakaty ostrzegawcze, wskazane przez niego, informujące w sposób poglądowy i dobitny o niebezpieczeństwie, grożącem życiu i zdrowiu pracownika. Miejsce umieszczenia odpisu rozporządzenia i plakatów wskazuje inspektor pracy.

Każdy pracownik, przystępujący do pracy, powinien otrzymać od kierownika zakładu egzemplarz niniejszego rozporządzenia oraz egzemplarz dołączonych do niniejszego rozporządzenia „Wskazówek higjenicznych dla pracowników, stosujących produkty, ołów zawierające“ (załącznik Nr. 2).

§ 16.

Winni niezachowania przepisów niniejszego rozporządzenia ulegną karze przewidzianej w obowiązujących przepisach.

§ 17.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 3 miesiące po ogłoszeniu.

Jednocześnie tracą moc: rozporządzenie Ministra Handlu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 15. kwietnia 1908 r. którem wydaje się przepisy dla ochrony życia i zdrowia osób zajętych zawodowo robotami pokostniczemi, lakierniczemi i malarskiemi (Dz. u. p. aust. Nr. 81) oraz §§ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 i 11 rozporządzenia w sprawie zakładów pracy, w których wykonywane są roboty malarskie, lakiernicze i pokostnicze z dnia 27. czerwca 1905 r. (Dz. U. Rz. str. 555).

Minister Pracy Opieki Społecznej,
(—) A. Prystor.

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) E. Kwiatkowski.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) Sławoj Składkowski.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) Ignacy Matuszewski.

Minister Spraw Wojskowych:
(—) J. Piłsudski

Minister Robót Publicznych:
(—) Matakiewicz.

Rozporządzenie

Ministrów: Pracy i Opieki Społecznej, Przemysłu i Handlu i Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z ministrami: Skarbu, Spraw Wojskowych i Robót Publicznych

z dnia 25. września 1931 r.

o rozciągnięciu na obszar województwa śląskiego rozporządzenia z dnia 13. września 1930 r. w sprawie przepisów higjeny i bezpieczeństwa, obowiązujących przy przygotowywaniu gotowych do użytku farb i past, zawierających biel ołowianą, siarczan ołowiu i inne produkty, związki te zawierające oraz przy wykonywaniu robót malarskich, przy których używane są te farby i pasty.

(Dz. U. R. P. Nr. 107 poz. 832)

Na podstawie art. 6 p. 2 i 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30. czerwca 1927 r. w sprawie produkcji, przywozu i używania bieli ołowianej, siarczanu ołowiu oraz innych związków ołowiu (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 544), rozciągniętego na obszar województwa śląskiego ustawą z dnia 13. lutego 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 532) i art. 1 i 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16. marca 1928 r. o bezpieczeństwie i higjenie pracy (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 325), rozciągniętego na obszar województwa śląskiego ustawą z dnia 18. marca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 533) zarządza się co następuje:

§ 1.

Na obszar województwa śląskiego rozciąga się moc obowiązującą rozporządzenia Ministrów: Pracy i Opieki Społecznej, Przemysłu i Handlu i Spraw Wewnętrznych łącznie, w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Spraw Wojskowyoh i Robót Publicznych z dnia 13. września 1930 r. w sprawie przepisów higjeny i bezpieczeństwa, obowiązujących przy przygotowywaniu gotowych do użytku farb i past, zawierających biel ołowianą, siarczan ołowiu i inne produkty, związki te zawierające oraz przy wykonywaniu robót malarskich, przy których używane są te farby i pasty (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 554).

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 3 miesiące po ogłoszeniu.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) Hubicki

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) Zarzycki

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) Bronisław Pieracki

Minister Skarbu:
(—) Jan Piłsudski

Minister Spraw Wojskowych:
(—) J. Piłsudski

Minister Robót Publicznych:
(—) Norwid Neugebauer

Załącznik nr. 1

Księga kontroli

zdrowotności pracowników zatrudnionych przy przygotowywaniu gotowych do użytku farb i past, zawierających biel ołowianą, siarczan ołowiu i inne produkty związki te zawierające lub przy robotach malarskich (lakierniczych i pokostniczych) przy których stosowane są te farby.

Firma i adres zakładu pracy ....

Imię i nazwisko właściciela lub kierownika zakładu pracy ....

Imię i nazwisko, adres robotnika	Wiek	Płeć	Data wstąpienia do zakładu pracy	Odkąd pracuje w danym zawodzie	Rodzaj pracy teraźniejszej	Czem zajmował się poprzednio	Zaświadczenie lekarskie w ciągu r. 19......				Data zachorowania i rodzaj choroby	Data wyzdrowienia	Data opuszczenia zakładu	UWAGI
							1-szy kwart.	2-gi kwart.	3-ci kwart.	4-ty kwart.				

w sprawie wykonania ustawy o Wojewódzkim Funduszu Drogowym (Dz. U. Śl. Nr. 9, poz. 20) ulega następującym zmianom:

1. W § 10 rozporządzenia dodaje się następujący ustęp drugi:

„Śląski Urząd Wojewódzki może zezwolić na uiszczanie powyższej opłaty w ratach miesięcznych".

2. W § 19 rozporządzenia dodaje się następujący ustęp 3:

„Śląski Urząd Wojewódzki może zezwolić na uiszczanie powyższej opłaty w ratach miesięcznych".

3. Do § 19 rozporządzenia dodaje się następujący ustęp 5:

„Na prośbę przedsiębiorstwa przewozowego może Śląski Urząd Wojewódzki zezwolić przedsiębiorcy w ciągu roku budżetowego na przejście od najbliższego kwartału z opłaty ryczałtowej na opłatę od faktycznie wykonanych tonno-kilometr. i naodwrót",

4. § 20 rozporządzenia otrzymuje następujące brzmienie:

„Przy obliczaniu ryczałtowej opłaty należy mieć na względzie:

a) tonnaż pojazdu mechanicznego względnie siłę nośną pojazdu konnego,
b) ilość kilometrów jaką przechodzi pojazd mechaniczny względnie pojazd konny w ciągu okresu wymiarowego,
c) ilość dni pracy w zależności od miejscowych warunków,
d) warunki terytorjalne,
e) techniczne właściwości poszczególnych typów pojazdów mechanicznych oraz amortyzację wkładów".

Śląski Urząd Wojewódzki wyda szczegółową instrukcję co do sposobu obliczania ryczałtu na przedstawionych wyżej zasadach.

5. §§ 30, 31 32, 33, 34 i 35 rozporządzenia otrzymują brzmienie następujące:

§ 30.

Przedsiębiorstwa przewozowe, zamierzające uiszczać opłatę na rzecz Wojewódzkiego Funduszu Drogowego od rzeczywiście sprzedanych biletów, obowiązane są zaopatrywać się w bilety ustalonego typu, których wzór i nakład przygotuje Śląski Urząd Wojewódzki.

Bilety nabywać należy w Śląskim Urzędzie Wojewódzkim lub u upoważnionych władz wymiarowych za cenę równą opłacie na rzecz Wojewódzkiego Funduszu Drogowego, przypadającej od ceny biletu za przejazd pojazdem mechanicznym, wraz ze zwrotem kosztu druku. Należność winna być uiszczona na specjalne konto właściwej władzy wymiarowej, zapomocą blankietu nadawczego P. K. O. Śląski Urząd Wojewódzki oraz upoważnione władze wymiarowe obowiązane są prowadzić ogólną księgę obrotów biletami, oraz księgę kontroli biletów wydanych poszczególnym przedsiębiorcom.

§ 31.

W każdym autobusie na widocznem miejscu powinny być wywieszone czytelne tablice, poświadczone przez władze administracji ogólnej, wskazujące ceny biletów podług zgłoszonej przez przedsiębiorcę taryfy oraz przypadające opłaty na rzecz Wojewódzkiego Funduszu Drogowego, od tych biletów na wszystkich odcinkach danej linji autobusowej.

Ponadto powinna być w każdym autobusie wywieszona na widocznem miejscu tablica, zawierająca pouczenie, że wolno używać tylko biletów ustalonego typu (§ 30) oraz przedruk postanowień § 32.

O ile dane przedsiębiorstwo uiszcza opłatę nie od biletów rzeczywiście sprzedanych, a w formie ryczałtu, winno być o tem wewnątrz autobusu wywieszona odpowiednie zaświadczenie władzy wymiarowej.

§ 32.

Wydający bilety ustalonego typu (§ 30) powinien je skasować. Pasażerowie powinni takie skasowane bilety zatrzymać w czasie przejazdu i okazywać na żądanie zaprzysiężonej służby drogowej, oraz upoważnionych organów władz wymiarowych i poborowych.

Przedsiębiorstwom przewozowym uiszczającym opłatę od rzeczywiście sprzedanych biletów, nie wolno używać innych biletów, niż wskazane w § 30-ym, ani dopuszczać do jazdy bez biletów; pasażerom takich przedsiębiorstw nie wolno jeździć bez biletów lub za biletami nieważnemi.

§ 33.

Opłata ryczałtowa, wymierzana jest na prośbę przedsiębiorcy jednorazowo za cały rok budżetowy, a płatna w ratach miesięcznych z dołu. Jeżeli obowiązek płacenia opłaty powstał w ciągu roku budżetowego, opłatę oblicza się od dnia rozpoczęcia przez przedsiębiorstwo zarobkowego przewozu osób do końca tego roku budżetowego.

Na prośbę przedsiębiorstwa przewozowego, można zezwolić przedsiębiorcy w ciągu roku budżetowego na przejście od najbliższego kwartału z opłaty ryczałtowej na opłatę od faktycznie sprzedanych biletów i naodwrót.

Wspomniane w ustępach pierwszych i trzecim prośby należy wnieść do Sląskiego Urzędu Wojewódzkiego.

§ 34.

Przy obliczaniu opłaty ryczałtowej, należy mieć na względzie:

a) cenę biletu za przejazd między krańcowemi punktami linji przewozowej,
b) ilość miejsc w pojeździe mechanicznym przeznaczonych dla pasażerów,

Załącznik nr. 2

Wskazówki higjeniczne

dla pracowników stosujących produkty, zawierające ołów.

Każdy pracownik stosujący ołów lub związki ołowiu (jak minja, biel ołowiana, siarczan ołowiu, octan ołowiu itp.) narażony jest na zatrucie ołowiem, o ile nie stosuje się do środków zapobiegawczych. Niebezpieczeństwo zatrucia jest tem groźniejsze, że obecność ołowiu nie uwidacznia się i że ołów przenika powoli bez wiedzy poszkodowanego do jego organizmu.

Zatrucie zwykle jest wywołane przez to, że albo wdycha się ołów do płuc podczas pracy w postaci pyłu, albo ołów przystaje w nieznacznych ilościach do rąk, ubrania, włosów i stąd przedostaje się do narządów trawienia przy jedzeniu, piciu, paleniu, zażywaniu tabaki i żuciu tytoniu.

W ten sposób ołów powoli przenika do organizmu i wywołuje objawy zatrucia po pewnym czasie w zależności od ilości wchłoniętej trucizny oraz odporności organizmu pracownika.

Jeżeli na dziąsłach przy samych zębach ukaże się szaroniebieska obwódka, pracownik odczuwa bóle w żołądku, traci na wadze lub zauważył zmniejszenie siły chwytu, jest to dowodem, że w organizmie znajduje się już znaczna ilość ołowiu i że grozi zatruciem organizmu.

Powyższe objawy są więc pierwszem ostrzeżeniem dla pracownika i winnien on niezwłocznie zastosować wszystkie możliwe środki ostrożności, ażeby ochronić organizm od dalszego wchłaniania ołowiu.

W przeciwnym razie występują w pełni objawy zatrucia czasami szybko, czasami zaś zwolna w ciągu kilku tygodni lub miesięcy, przyczem objawy mogą być przez dłuższy czas słabe, albo odrazu bolesne i groźne, jak kolka, porażenie mięśni, nerwów, choroby umysłowe itp.

Środki zapobiegawcze.

Zatruciu ołowiem można zapobiec przez ścisłe przestrzeganie czystości i zastosowanie środków ostrożności.

W tym celu:

1. należy w miarę możności chronić ręce i ubranie od zetknięcia się z produktami, zawierającemi ołów;

2. podczas pracy nie powinno się dotykać ust, a więc również nie jeść, nie palić, nie żuć tytoniu, ani też zażywać tabaki. Cygara, papierosy, tabaka, fajka nie powinny być zabierane ze sobą do miejsca pracy;

3. posiłek wolno przyjmować dopiero po zdjęciu ubrania roboczego i gruntownem umyciu twarzy i rąk wodą z mydłym przy użyciu szczotki do rąk; również należy oczyścić włosy:

4. przy pracy winna być noszona specjalna odzież robocza;

5. celem ochrony przed pyłem ołowianym konieczne jest używanie respiratorów, wilgotnych gąbek lub opasek gazowych, osłaniających usta i nos, jeżeli pył nie jest natychmiast usuwany w miejscu powstawania. Pożywne, bogate w tłuszczu pokarmy, a więc i mleko, czynią organizm odporniejszym;

6. mylny jest jednak ogólnie przyjęty pogląd, że stałe zażywanie pewnych środków leczniczych albo, że picie mleka w zupełności chroni przed zatruciem ołowiem, używanie trunków wyskokowych, specjalnie wódki, sprzyja zatruciu ołowiem i winno być z tego powodu unikane;

7. ruch na powietrzu, gimnastyka, kąpiele nadają organizmowi odporności i wnny być wobec tego zalecane;

8. ponieważ początkowe objawy zatrucia nie dadzą się narazie określić, należy w myśl obowiązujących w zakładzie pracy przepisów w terminach, w tych przepisach podanych, zgłaszać się do właściwego lekarza kasy chorych;

9. jeżeli pracownik, który stosuje przy pracy związki ołowiane poczuje ból w żołądku, zauważy stratę na wadze, zatwardzenie, zmniejszenie siły chwytu lub szaroniebieskie obwódki przy zębach, winien on niezwłocznie zwrócić się do lekarza kasy chorych nadmieniając, że stosuje przy pracy ołów.

2.

Obwieszczenie

Ministra Skarbu z dnia 23. grudnia 1931 r. o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 16. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5. listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28. listopada 1927 r. w sprawie ustalenia trybu ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr 109, poz. 932) ustalam na miesiąc styczeń 1932 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu

w z.

(—) Wł. Zawadzki, Podsekretarz Stanu.

3.

Rozporządzenie

Śląskiej Rady Wojewódzkiej i Wojewody Śląskiego z dnia 30-go listopada 1931 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 21. IV. 1931 r. w sprawie wykonania ustawy o Wojewódzkim Funduszu Drogowym.

---

§ 1.

Rozporządzenie Śląskiej Rady Wojewódzkiej i Wojewody Śląskiego z dnia 21-go IV 1931 r.

c) ilość kursów na dobę pomiędzy krańcowemi punktami linji przewozowej, liczonych tak w jednym jak i w odwrotnym kierunku (wyjazdowych i powrotnych),
d) frekwencję pasażerów według sezonów,
e) warunki terytorjalne,
f) techniczne właściwości poszczególnych typów pojazdów mechanicznych oraz amortyzację wkładów.

Śląski Urząd Wojewódzki wyda szczegółową instrukcję co do sposobu obliczenia ryczałtu na przedstawionych zasadach.

§ 35.

Jeżeli przedsiębiorstwo uprawia przewozy na pewnej linji między krańcowemi punktami tej linji, a ponadto między niektóremi punktami na odcinku tej linji, opłatę ryczałtową oblicza się jako sumę opłat z ryczałtowanej opłaty na całej linji i na odcinku linji.

Jeżeli linja przewozowa łączy tereny gmin miejskich, lub okręg przemysłowy z dalszemi miejscowościami, to opłata od biletów będzie obowiązywać od granicy gminy miejskiej lub okręgu przemysłowego, od którego to miejsca będą wydawane dodatkowe bilety przewidziane w § 30-ym względnie będzie obliczana opłata ryczałtowa.

11. § 36 rozporządzenia otrzyma brzmienie jak dotychczasowy § 34.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1931 r. z tym jednak wyjątkiem, że postanowienia dotyczące wprowadzenia biletów obowiązują przedsiębiorcę od dnia 1. stycznia 1932 r.

Wojewoda Śląski

w z.

(—) Dr. Saloni

Wicewojewoda.

4.

Rozporządzenie

o cenach maksymalnych na artykuły powszedniego użytku.

Na mocy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31. VIII. 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91. poz. 527) o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku, oraz rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19. VII. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87. poz. 761) i z dnia 7. VIII. 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73 poz. 586) i rozporządzenia Wojewody Śl. z dnia 8. IX. 1931 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 20 poz. 38), oraz ustawy o cenach maksymalnych z dnia 4. VIII. 1914 r. (Dz. Ust, R. niem. str. 339) w brzmieniu obwieszczenia z dnia 17. XII. 1914 r. (Dz. Ust. Rz. niem. 516) i z dnia 22. III. 1917. r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 253), oraz z dnia 17. I. 1920 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 94) ustalam po zasięgnięciu opinji Powiat. Komisji do badania cen, następujące ceny maksymalne na artykuły powszedniego użytku:

Mąka i pieczywo:

1 kg mąki żytniej	65 %	46 groszy
1 kg chleba „	65 %	44 „
1 kg mąki pszennej	65 %	46 „
1 bułka 115 gram		10 „

Nabiał:

1 litr mleka	38 groszy
1 litr maślanki	25 „
1 kg masła I gatunku	4,40 „
jaja sztuka	12 — 16 „
1 kg sera krowiego	1,00 — 1,40 „

Mięso i wyroby mięsne:		**w składach**	**na targu:**
1 kg wieprzowiny	I gat.	1,60 zł	1,40 zł
1 kg „	II „	1,40 zł	1,20 zł
1 kg cielęciny	I „	2,00 zł	1,80 zł
1 kg „	II „	1,60 zł	1,40 zł
1 kg wołowiny	I „	1,60 zł	1,40 zł
1 kg „	II „	1,20 zł	1,— zł
1 kg słoniny surowej	I „	2,20 zł	2,— zł
1 kg „	II „	2,— zł	1,80 zł
1 kg sadła	I „	2,20 zł	2,— zł
1 kg „	II „	2,— zł	1,80 zł
1 kg kieł. krak. 100% wp. sur.	I „	3,20 zł	3,20 zł
1 kg kieł. krak. 100% wp. got.	I „	3,20 zł	3,20 zł
1 kg „ „ mieszanej	I „	2,20 zł	2,— zł
1 kg „ „ „	II „	2,— zł	1,80 zł
1 kg „ czosnkowej	I „	2,20 zł	2,— zł
1 kg „ „	II „	1,80 zł	1,60 zł
1 kg salcesonu	I „	2,20 zł	2,— zł
1 kg „	II „	2,— zł	1,80 zł
1 kg wątrobianki	I „	2,60 zł	2,40 zł
1 kg „	II „	2,40 zł	2,20 zł

Dodatek kości może wynosić:

przy wieprzowinie	najwyżej	15%
„ wołowinie	„	20%
„ cielęcinie	„	25%

Powyższe ceny rozumieją się jako **maksymalne** na wyroby pierwszej jakości.

Winni przekroczenia ustawionego cennika ulegną karze aresztu do 6 tygodni lub grzywny do 10000,— zł., stosownie do postanowień art. 4 rosporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 31. VIII. 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 527).

Ceny ustalone obowiązują na całym obszarze powiatu świętochłowickiego od dnia ogłoszenia aż do czasu odwołania.

Równocześnie uchylam rozporządzenie z dnia 16. grudnia 1931 r. (Gazeta Powiatowa Nr. 52 poz. 3).

Świętochłowice, dnia 7. stycznia 1932 r.

Starosta

(—) Szaliński.

5.

Śląski Urząd Wojewódzki
L: Ad. 2111/21
Dot: Pryszczyca w Paniowach, zakaz wywozu zwierząt racicowych.

Katowice, dnia 22 grudnia 1931 r.

Z powodu pojawienia się pryszczycy we dworze w gminie Paniowy, pow. pszczyńskiego, zakazuje się stosownie do § 169 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 167) wywozu zwierząt racicowych zagranicę z całego powiatu pszczyńskiego.

Za Wojewodę;
(—) J. Wł. Bartl. m. p.
Naczelnik Wydziału Ad.

STAROSTWO
L. dz. P. 3528/5
Dot: jak wyżej.

Świętochłowice, dnia 24 grudnia 1931 r.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości.

Starosta
wz.
(—) Dr. Olszewski.

6.

Obwieszczenie

o zwalczaniu pryszczycy.

Na podstawie § 139 Rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w dworze, gminy Paniowy powiatu pszczyńskiego urzędowo stwierdzono pryszczycę.

Świętochłowice, dnia 18. grudnia 1931 r.

Starosta
w z.
(—) Dr. Olszewski.

7.

Obwieszczenie

o wygaśnięciu zarazy i pomoru świń.

Na podstawie § 3o9 Rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 28 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 167) podaję do publicznej wiadomości że w zagrodzie Zofji Michny, ul. Poprzeczna 2, Józefa Pyki, Poprzeczna 6. i u Pawła Parkietnego ul. Hutnicza 28 wszyscy zam. w Rojcy pow. Tarnowskie Góry oraz Pawła Mikusza w Król. Kucie przy ul. Jana nr. 23. zaraza i pomór świń wygasła.

Starosta
w z.
(—) Olszewski.

8.

Ogłoszenie.

Na stanowisko honorowego ławnika gminy Wielkie Hajduki zatwierdziłem p. Józefa Trójcę.

Świętochłowice, dnia 18. grudnia 1931 r.

Starosta
(—) Szaliński.

9.

Uchwała

Rady gminnej w Wielkich Hajdukach na posiedzeniu z dnia 23. listopada 1931 r.

Dotyczy: Ustalenie dodatków do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków pp.

W myśl art. 11 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 14. IV. 24 r. w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. Ust. Sl. Nr. 17), pobierać na rzecz gminy Wielkie Hajduki na rok kalendarzowy 1932 dodatek do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych pobieranych na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24. maja 1923 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 56 poz. 401) w wysokości

10% do opłaty państwowej od patentów na wyrób i 100% do opłaty państwowej od patentów na sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych.

podp. Langosz, Paździor, Dziadzia, Vogel.

Zakończono:

podp. Grzesik — przewodniczący
Skrabel — sekretarz

Uchwała

Na podstawie artyk. 1, 10 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Sląskiem w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Sląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. Ust. l. Nr. 17, poz. 30) zatwierdza się uchwałę rady gminnej w Wielkich Hajdukach z dnia 23. listopada 1931 r. dotycz. pobierania dodatków do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych.

Świętochłowice, dnia 21. grudnia 1931 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Brzoska, Szymonek, Sieja

Ogłoszono!

Wielkie Hajduki, dnia 29. grudnia 1931 r.

Naczelnik gminy

(—) Grzesik.

10.

Uchwała

Na mocy ustępu 10 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 14. IV. 1924 r. w brzmieniu ustawy z dnia 17. maja 1926 r. (Dz. Ust. Śl. nr. 17 poz. 30) uchwala rada gminna pobierać na rok 1932 następujące dodatki do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych, pobieranych na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24. maja 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 56 poz. 401)

a) od opłaty państwowej od patentów na wyrób 10%

b) od opłaty państwowej na sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych 50%

Szarlej, dnia 12. listopada 1931 r.

Zarząd gminy

Naczelnik gminy

w. z.

(—) Szreter

(—) Szreter ławnik (—) Kubański ławnik (—) Mutz ławnik

Do uchwały z dnia dzisiejszego.

Rada gminna

(—) Kołodziej radny (—) Dzierża radny (—) Ludyga radny

Odpis

Uchwałę Rady gminnej w Szarleju z dnia 12. listopada 1931 r. w przedmiocie poboru w roku 1932 10% dodatku komunalnego do opłaty państwowej od patentów na wyrób wzgl. 50% dodatku komunalnego do opłaty państwowej od patentów na sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych zatwierdza się na podstawie art. 1, 10 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 17 poz. 30).

Świętochłowice, dnia 21. grudnia 1931 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Brzoska, Szymonek, Sieja

Za zgodność!

Świętochłowice, dnia 23. grudnia 1931 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

z p.

(—) Macha

Ogłoszono:

Szarlej, dnia 28. grudnia 1931 r.

Naczelnik gminy

w. z.

(—) Szreter

KOMUNIKATY

11.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych zamianował nadkomisarza Policji Pawła Mierzwę referendarzem VII. st. sł. w Dyrekcji Policji w Król. Hucie.

Wojewoda Śląski przeniósł nadkomisarza Policji Województwa Śląskiego Leopolda Potykę z Pszczyny do Świętochłowic na stanowisko Powiatowego Komendanta Policji Województwa Śląskiego.

OGŁOSZENIA

12.

Przestroga.

Ostrzegam każdego przed zakupem mi skradzionych weksli wystawionych przez Jana, Łucję, Mikę, Olgę i Rozalję Popków z Świętochłowic.

Równocześnie unieważniam wszystkie pokwitowania względem mojej osoby.

Matylda Fojcik.

Zamknięcie rachunkowe

Spółki Spożywczej „Nowy Konsum“

zapisana Spółdzielna z ogr. odpowiedzialnością
w Lipinach

za czas od 1. październ. 1930 r. do 30. września 1931 r.

Bilans końcowy.

Aktywa.

Gotówka	2 229	66
Rachunek bankowy	214	75
Zasoby w towarach	26 728	56
Inwentarz	1 119	—
Wierzytelności	5 503	81
razem Zł.	35 795	78

Pasywa.

Udziały członków a) 3440,— b) 10,—	3 450	—
Wierzyciele	6 697	62
Fundusz rezerwowy	5 755	74
Udziały niepodjęte	407	23
Zysk	19 485	19
razem Zł.	35 795	78

Liczba członków w dniu 1. paźdz. 1930 r. 672 osób
Wstąpiło w roku operacyjnym 18 „
690 osób
W dniu 30. września 1931 r. wystąpiło:
za wypowiedzeniem 2 „
Liczba członków dnia 1. paździer. 1931 r. 688 osób

Lipiny, dnia 17. grudnia 1931 r.

Nowy Konsum
zapisana Spółdzielnia z ogr. odpowiedzialnością
w Lipinach.

Zarząd:
(—) Walter (—) Spuida (—) Babin

Geschäfts-Abschluss

des

Nowy Konsum Neuer Konsum-Verein

zapisana Spółdzielnia z ogr. odpowiedzialnością
w Lipinach

für die Zeit vom 1. Oktober 1930 bis 30. Septem. 1931.

Bilanz.

Aktiva.

Kassenbestand	2 229	66
Bank-Konto	214	75
Warenbestand	26 728	56
Inventarien	1 119	—
Aussenstehende Forderungen	5 503	81
Sa. Zł.	35 795	78

Passiva.

Guthaben der Mitgl. a) 3440,— b) 10,—	3 450	—
Gläubiger	6 697	62
Reservefonds-Konto	5 755	74
Nicht erhobene Geschäftsanteile	407	23
Ueberschuss	19 485	19
Sa. Zł.	35 795	78

Mitgliederzahl am 1. Oktober 1930 672 Personen
Zugang während des Geschäftsjahres 18 „
690 Personen
Am 30. September 1931 schieden aus:
durch Kündigung 2 „
Bestand am 1. Oktober 1931 688 Personen

Lipiny, den 17. Dezember 1931

Nowy Konsum Neuer Konsum-Verein
zapisana Spółdzielnia z ogr. odpowiedzialnością
w Lipinach.

Der Vorstand:
(—) Walter (—) Spuida (—) Babin

Rocznik 1932. Nr. 3.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 16-go stycznia 1932 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Ustawa

z dnia 7. listopada 1931 r.

o publicznem posługiwaniu się odznaczeniami, uzyskanemi zagranicą na wystawach gospodarczych.

Art. 1.

Publiczne posługiwanie się na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej odznaczeniami, uzyskanemi zagranicą na wystawach gospodarczych, jest uzależnione od zezwolenia władzy.

Art. 2.

Zezwolenie na publiczne posługiwanie się odznaczeniami, uzyskanemi zagranicą na wystawach gospodarczych o charakterze przemysłowo-handlowym i rolniczo-przemysłowo-handlowym, wydaje Minister Przemysłu i Handlu po uprzedniem wysłuchaniu opinji terytorjalnie właściwej izby przemysłowo-handlowej w myśl art. 4.

Art. 3.

Zezwolenia, przewidzianego w art. 2, nie wymagają:

a) odznaczenia, uzyskane zagranicą na wystawach gospodarczych, organizowanych w myśl postanowień układów międzynarodowych, obowiązujących w Państwie Polskiem,

b) odznaczenia, uzyskane zagranicą na wystawach gospodarczych przez instytucje i przedsiębiorstwa państwowe,

c) odznaczenia, uzyskane zagranicą na wystawach specjalnych sztuk pięknych, jak również mających charakter wyłącznie artystyczny lub naukowy,

d) odznaczenia, uzyskane zagranicą na wystawach gospodarczych przez firmy zagraniczne, o ile w Polsce nie posiadają one siedziby głównej, filji lub reprezentacji, a posługiwanie się przez te firmy odznaczeniami polega wyłącznie na reprodukowaniu odznaczeń na blankietach listowych, etykietach, opakowaniach i ogłoszeniach w pismach.

Art. 4.

1. Podania o udzielenie zezwolenia na publiczne posługiwanie się odznaczeniami, uzyskanemi zagranicą na wystawach gospodarczych, winny być przedstawione Ministrowi Przemysłu i Handlu za pośrednictwem terytorjalnie właściwych

izb przemysłowo-handlowych. Podania, wniesione po upływie 12 miesięcy od daty zamknięcia wystawy, nie będą uwzględniane.

2. Wspomniane izby po zasięgnięciu opinji właściwych urzędów konsularnych Rzeczypospolitej Polskiej zagranicą przesyłają akta sprawy ze swoim wnioskiem Ministrowi Przemysłu i Handlu.

Art. 5.

1. Podania o udzielenie zezwolenia na publiczne posługiwanie się odznaczeniami, uzyskanemi zagranicą na wystawach gospodarczych, mają zawierać w szczególności:

a) imię, nazwisko lub firmę ubiegającego się o zezwolenie;

b) nazwę wystawy, jej charakter, miejsce, gdzie odbywała się wystawa, tudzież okres jej trwania;

c) dowód przyznania odznaczenia;

d) opis wystawianych eksponatów;

e) imiona i nazwiska osób lub nazwy instytucyj, organizujących wystawę;

2. Izba, załatwiająca podanie (art. 4), może nadto zażądać od petenta przedstawienia katalogu wystawy, regulaminu i składu jury.

Art. 6.

1. Zezwolenia na publiczne posługiwanie się odznaczeniami, uzyskanemi zagranicą na wystawach gospodarczych, będą wydawane na podstawie swobodnego uznania władzy.

2. Odmowa zezwolenia następuje bez podania uzasadnienia.

Art. 7.

1. Wykazy wystaw, organizowanych w myśl postanowień układów międzynarodowych, obowiązujących w Państwie Polskiem, będą ogłaszane przez Ministra Przemysłu i Handlu w „Monitorze Polskim".

2. Na podstawie powyższych wykazów izby przemysłowo-handlowe, terytorjalnie właściwe dla siedziby posiadacza oznaczenia, są uprawnione do wydawania zaświadczeń, stwierdzających zwolnienie od obowiązku uzyskiwania zezwoleń na publiczne posługiwanie się odznaczeniami, wymienionemi w art. 3. pkt. a) niniejszej ustawy.

Art. 8.

1. Kto posługuje się publicznie wbrew postanowieniom ustawy niniejszej odznaczeniami, uzyskanemi zagranicą na wystawach gospodarczych, ulegnie karze grzywny do 3.000,— złotych. Ponadto ulegną konfiskacie odnaczenia, ich reprodukcje, a także objekty, na których zostały umieszczone wspomniane odnaczenia, względnie ich wizerunki (blankiety, znaki, pieczęcie, etykiety, szyldy, katalogi, ulotki i t. d.)

2. Do orzekania są powołane władze administracji ogólnej.

3. Władza orzekająca oznaczy, na wypadek niemożności ściągnięcia grzywny, karę aresztu zastępczego według swego uznania, jednak nie ponad 6 tygodni.

Art. 9.

Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu i Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Art. 10.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia i nie odnosi się do publicznego posługiwania się odznaczeniami, uzyskanemi zagranicą na wystawach gospodarczych przed jej wejściem w życie.

Prezydent Rzeczypospolitej

(—) I. Mościcki.

Prezes Rady Ministrów

(—) A. Prystor.

Minister Przemysłu i Handlu

(—) Zarzycki.

Minister Spraw Wewnętrznych

(—) Bronisław Pieracki.

(Dz. U. R. P. z dnia 7. grudnia 1931 r. Nr. 105, poz. 813.)

2.

Obwieszczenie

w sprawie połączenia urzędów stanu cywilnego w Świętochłowicach i nominacji zastępcy urzędnika stanu cywilnego.

Reskryptem z dnia 28. XII. 1931 r. L. dz. Ad. 8041/20 zniósł Wojewoda Śląski II okręg Urzędu Stanu Cywilnego w Świętochłowicach z dniem 1. I. 1932 r. tworząc „Urząd Stanu Cywilnego Świętochłowice" obejmujący dotychczasowe okręgi I i II.

Równocześnie zatwierdził Wojewoda II zastępcę urzędnika stanu cywilnego inspektora biura Józefa Twardocha.

Świętochłowice, dnia 2. stycznia 1932 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

7.

Dodatek II

do statutu miejscowego gminy Lipiny z dnia 16. XI. 1928r. dot. opłat za wodę.

Na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia 20. X. 1931 r. postanawia się co następuje:

Art. 1.

Do art. 1 § 1 dodatku do statutu miejscowego dot. opłat za wodę z dnia 11. VI. 1931 r. wstawia się punkt 3 treści następującej:

Na czas trwania kryzysu bezrobocia dolicza się do opłaty za wodę 2% na rzecz bezrobotnych.

Art. 2.

Dodatek niniejszy wchodzi w życie z dniem 1-ym tego miesiąca, w którym ukaże się ogłoszenie jego treści w Gazecie Powiatowej.

Lipiny, dnia 20. października 1931 r.

Zarząd gminy:

(—) Fr. Lazar (—) Smerczek
Naczelnik gminy I. ławnik.

Rada gminna:

(—) Jaszczura (—) Wróżyna

Uchwała

Drugi dodatek do statutu gminy Lipiny w przedmiocie poboru opłaty za wodę zatwierdza się na podstawie § 6 ustawy o ustroju gmin wiejskich.

Świętochłowice, dnia 17. XI. 1931 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Brzoska, Szymonek, Sieja.

8.

II. Dodatek

do statutu miejscowego w przedmiocie poboru podatku budynkowego z dnia 21. VI. 1926 r. dla gminy Godula.

Na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia 13. listopada 1931 r. i art. 2 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. ust. 17 poz. 30) zmienia się §§ 2, 3, 7 i 10 statutu w przedmiocie poboru podatku budynkowego z dnia 21. VI. 1926 r. jak następuje:

§ 1.

Brzmienie §§ 2, 3 i 7 statutu miejscowego w przedmiocie poboru podatku budynkowego z dnia 21. VI. 1926 r. w których jest mowa o wartości czynszowej budynków zmienia się w ten sposób, że w miejsce słów „wartość czynszowa" wstawia się słowa „wartość pospolita" budynków.

§ 2.

Brzmienie w § 10 wyżej wspomnianego statutu zmienia się jak następuje: - Podatek uiszcza się w czterech równych ratach kwartalnych. I ratę należy uiścić do 15 maja, II ratę do 15 sierpnia, III ratę do 15 listopada, IV ratę do 15 lutego odnośnego roku podatkowego.

§ 3.

I dodatek do statutu z dnia 22. IV. 1927 r. znosi się.

§ 4.

Niniejszy dodatek do statutu w przedmiocie poboru podatku budynkowego z dnia 21. VI. 1926 r. dla gminy Godula, obowiązuje z dniem ogłoszenia w gazecie powiatowej.

Godula, dnia 13. listopada 1931 r.

Zarząd gminny:

(—) Z. Rudzki

Rada gminna:

(—) Popenda (—) Sklorz.

Uchwała

Drugi dodatek do statutu gminy Godula w przedmiocie poboru podatku budynkowego zatwierdza się na podstawie art. 1, 2 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 17 poz. 30).

Świętochłowice, dnia 21. grudnia 1931 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy:

(—) Szaliński, Brzóska, Szymonek, Sieja.

Za zgodność

Świętochłowice, dnia 30. XII. 1931 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

z p.

(—) Macha

3.

Zatwierdzenie

Na podstawie §§ 75 i 84 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3. lipca 1891 r. (zb. ust. pr. str. 233) oraz na mocy aktu wyborczego Rady gminnej w Świętochłowicach z dnia 30. października 1931 zatwierdziłem

Pana Wiktora Polaka

na stanowisko płatnego Naczelnika gminy Świętochłowice na okres 12-letni.

Świętochłowice, dnia 22. XII. 1931 r.

Starosta
(—) Szaliński.

4.

Obwieszczenie

w sprawie urlopowania naczelnika urzędu gminnego i okręgowego.

Naczelnikowi urzędu gminnego i okręgowego w Świętochłowicach p. Polakowi udzieliłem urlopu wypoczynkowego na czas od 12 do 25 stycznia 1932 r.

Zastępować będzie naczelnika w sprawach gminnych ławnik Karol Hawełka, zaś w sprawach urzędu okręgowego inspektor Antoni Popiołek.

Świętochłowice, dnia 7. I. 1932 r.

Starosta i Przewodniczący Wydziału Powiatowego
(—) Szaliński.

5.

Ogłoszenie

Dot: Urlopowanie Naczelnika Gminy.

Naczelnikowi gminy Orzegów p. Tomankowi udzieliłem urlopu wypoczynkowego od 18. stycznia do 22. lutego 1932 r.

Zastępstwo obejmie ławnik gminy p. Podeszwa.

Świętochłowice, dnia 12. I. 1932 r.

Starosta i Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

6.

I. Dodatek

do statutu gminy Lipiny w przedmiocie poboru podatku od psów z dnia 4. X. 1924 r.

Na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia 20. października 1931 r. zmienia się powyżej podany statut jak następuje:

§ 1.

§ 3 statutu otrzymuje następujące brzmienie:

Podatek wynosi rocznie:

a) za każdego pierwszego psa podlegającego podatkowi . . . . 20,—zł
b) za każdego drugiego psa podlegającego podatkowi . . . . 40,— „
c) za każdego trzeciego psa podlegającego podatkowi . . . . 80,— „
d) za każdego dalszego psa podlegającego podatkowi . . . . 20,— „

§ 2.

§ 5 otrzymuje następujące brzmienie:

Ustęp 2. Każdy właściciel domu jest zobowiązany nabycie wzgl. odbycie psa w przeciągu 14 dni zgłosić w Urzędzie gminnym.

§ 3.

Dodatek niniejszy obowiązuje z dniem 1. kwietnia 1931 r.

Lipiny, dnia 20. października 1931 r.

Zarząd gminy:

(—) Fr. Lazar — Naczelnik gminy
(—) Smerczek — I. ławnik gm.

Rada gminna:

(—) Jaszczura (—) Wrożyna.

Uchwała

I. dodatek do statutu gminy Lipiny w przedmiocie poboru podatku od psów zatwierdza się na podstawie art. 1, 16 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17 poz. 30) z tem, że w § 2. zastępuje się słowo „odbycie“ wyrazem „zbycie“ oraz że dodatek obowiązuje z dniem ogłoszenia w Gazecie Powiatowej.

Świętochłowice, dnia 21. grudnia 1931 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Brzoska, Szymonek, Sieja.

Za zgodność odpisu:

Świętochłowice, dnia 31. XII. 31 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(L. S.) z p.
(—) Macha.

Ogłoszono:

Lipiny, dnia 9. stycznia 1932 r.

Naczelnik gminy
(—) Fr. Lazar.

9.

Obwieszczenie

Dot: Pobierania dodatków komunalnych do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków alkoholowych na rok 1932.

Rada gminna na swem posiedzeniu w dniu 28. grudnia 1931 r. uchwaliła pobierać dodatek komunalny do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków alkoholowych w wysokości 50%.

(—) Podlejski Feliks (—) Hartlapp Szczepan

radni gminy.

(—) Fr. Lazar

Naczelnik gminy.

Na podstawie art. 1, 10 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu rozporządzenia Wojewody śląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17 poz. 30) i § 117 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30. VII. 1883 (zb. u. pr. str. 195) zatwierdza się uchwałę rady gminnej w Lipinach z dnia 28. XII. 1931 r. dot. pobierania dodatków do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych z tem, iż dodatek komunalny na wyrób trunków nie może przekraczać 10% opłaty państwowej.

Świętochłowice, dnia 29. grudnia 1931 r.

W Imieniu Wydziału Powiatowego
Przewodniczący
w z.
(—) Dr. Olszewski

Ogłoszono:

Lipiny, dnia 31. grudnia 1931 r.

Naczelnik gminy
(—) Fr. Lazar.

10.

Ogłoszenie.

Do tutejszego rejestru małżeńskich praw majątkowych wpisano dzisiaj pod Nr. 284, że małżonkowie Alfons Müller i jego żona Elza (Elżbieta) Müller z domu Siegmund oboje z Wielkich Piekar. Umową małżeńską z dnia 2. listopada 1931 r. wykluczyli małżonkowie zarząd i użytkowanie majątku żony przez męża, tak do małżeństwa wniesionego, jak i podczas małżeństwa nabyć się mającego.

Tarnowskie Góry, dnia 3. grudnia 1931 r.

Sąd Grodzki.

KOMUNIKATY

11.

Ministerstwo Skarbu orzekło w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 1. XII. 1931 r. L. D. V. 4452/6/31, że Urzędy Okręgowe należą do systematu władz administracji państwowej wobec czego podania do tych Urzędów oraz świadectwa przez nie wydane podlegają opłatom stemplowym w myśl rozdziałów trzydziestego i trzydziestego pierwszego ustawy o opłatach stemplowych z 1. VII. 1926 r. (Dz. U. R. P. № 98 poz. 570).

Bezpłatna przychodnia przeciwgruźlicza Czerw. Krzyża

w Królewskiej Hucie.

Przychodnia przeciwgruźlicza mieści się przy ul. Bytomskiej 11. Kierownikiem jej jest lekarz Dr. Spyra. Poradnia jest otwarta codziennie od godz. 8-10. Badania lekarskie odbywają się we wtorki i piątki od godz. 13-14. Pod opieką poradni znajduje się 1584 osób. W miesiącu listopadzie br. wydano bezpłatnie 900 litrów mleka, 60 kg. cukru, 60 kg. mąki pszennej, 60 kg. smalcu, 60 kg. kaszy perłowej, 13 kg. emulsji, 2 kg. tranu i 20 kg. lysolu.

Do przychodni należą następujące miejscowości: Król- Huta, Chorzów, Klimzowiec i Hajduki Nowe.

Takich poradni istnieje na Śląsku 17. Finansowane są przez Towarzystwo Walki z gruźlicą przy Polskim Czerwonym Krzyżu. W bieżącym miesiącu odbywają się tak zwane „Dni przeciwgruźlicze" dla zebrania funduszów na powyższą akcję. Niech każdy kupi nalepkę przeciwgruźliczą lub złoży ofiarę gotówkową na Towarzystwo Walki z gruźlicą a byt przychodni śląskich będzie zapewniony w roku przyszłym.

OGŁOSZENIA

12.

Es-Te-Ha

Śl. Towarzystwo Handlowe

*

Artykułów Spożywczych Sp. z o. p.

*

Wielkie Hajduki

ulica Tunelowa 2. - Telefon 398.

Drukarnia

Introligatornia

Skład papieru

Przybory biurowe

*

Konrad Leksan

Świętochłowice, ul. Bytomska 23

Telef. 11-10 Król. Huta *Telef. 11-10 Król. Huta*

*

Wykonuje:

Wszelkie druki dla urzędów przemysłu, handlu, banków, druki familijne.

Na składzie:

Druki meldunkowe, różne urzędowe i szkolne

*

Proszę zarządać oferty!

*

Byczek Paweł

przedsiębiorstwo dowozowe

Łagiewniki

załatwie wszelkie prace w zakres transportów wchodzące oraz dowóz materjałów budowlanych na korzystnych — — warunkach. — —

Kowolik Piotr

Przedsiębiórstwo dowozowe

Chropaczów, ul. Hutnicza 5a.

Załatwia wszelkie prace w zakres transportów wchodzące oraz dowóz materjałów budowlanych, na dogodnych warunkach.

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a Świętochłowice, ul. Bytomska, Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10

Rocznik 1932. Nr. 4.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 23-go stycznia 1932 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy, dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

Do dzisiejszego numeru dołączamy jako dodatek bezpłatny Skorowidz na rok 1931.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

o cenach maksymalnych na artykuły powszedniego użytku.

Na mocy rozporządzenia Prezydenta Rzeplitej z dnia 31. VIII. 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 527) o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku oraz rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19. VII. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87 poz. 761) i z dnia 7. VIII. 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73 poz. 586) i rozporządzenia Wojewody Śl. z dnia 8. IX. 1931 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 20 poz. 38), oraz ustawy o cenach maksymalnych z dnia 4. VIII. 1914 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 339) w brzmieniu obwieszczenia z dnia 17. XII. 1914 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 516) i z dnia 22. III. 1917 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 253), oraz z dnia 17. I. 1920 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 94) ustalam po zasięgnięciu opinji Powiat. Komisji do badania cen, następujące ceny maksymalne na artykuły powszedniego użytku:

Mąka i pieczywo:

1 kg	mąki żytniej	65%	46 groszy
1 „	chleba „	65%	44 „
1 kg	mąki pszennej	65%	46 gr
1 „	bułka	115 gram	10 „

Nabiał:

1 litr mleka 36 groszy
1 „ maślanki 20 groszy
1 kg masła I gatunku 4,— zł.
jaja sztuka 10—14 groszy
1 kg sera krowiego 0,80—1,00 zł.

Mięso i wyroby mięsne:			**w składach**	**na targu**
1 kg wieprzowiny	I	gat.	1,50 zł	1,40 zł
1 kg „	II	„	1,30 zł	1,20 zł
1 kg cielęciny	I	„	1,90 zł	1,70 zł
1 kg „	II	„	1,50 zł	1,30 zł
1 kg wołowiny	I	„	1,60 zł	1,40 zł
1 kg „	II	„	1,20 zł	1,00 zł
1 kg słoniny surowej	I	„	2,00 zł	2,00 zł
1 kg „	II	„	1,80 zł	1,60 zł
1 kg sadła	I	„	2,00 zł	2,00 zł
1 kg „	II	„	1,80 zł	1,80 zł
1 kg kieł. krak. 100% wiep. sur.	I	„	3,00 zł	3,00 zł
1 kg „ „ „ „ got.	II	„	3,00 zł	3,00 zł
1 kg „ „ mieszanej	I	„	2,00 zł	2,00 zł
1 kg „ „ „	II	”	1,90 zł	1,80 zł
1 kg „ czosnkowej	I	„	2,00 zł	2,00 zł
1 kg „ „	II	„	1,80 zł	1,60 zł
1 kg salcesonu	I	„	2,00 zł	2,00 zł
1 kg „	II	„	1,80 zł	1,60 zł
1 kg wątrobianki	I	„	2,50 zł	2,40 zł
1 kg „	II	„	2,00 zł	2,00 zł

Dodatek kości może wynosić:

przy wieprzowinie	najwyżej	15%
„ wołowinie	„	20%
„ cielęcinie	„	25%

Powyższe ceny rozumieją się jako **maksymalne** na wyroby pierwszej jakości.

Winni przekroczenia ustawionego cennika ulegną karze aresztu do 6 tygodni lub grzywny do 10000,- zł., stosownie do postanowień art. 4 rozp. Prez. Rzplitej z dnia 31. VIII. 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 527).

Ceny ustalone obowiązują na całym obszarze powiatu świętochłowickiego od dnia ogłoszenia, aż do czasu odwołania.

Równocześnie uchylam rozporządzenie z dnia 7. stycznia 1932 r. (Gazeta Powiatowa Nr. 2 poz. 4).

Świętochłowice, dnia 20. stycznia 1932 r.

Starosta

(—) Szaliński.

2.

Starostwo Świętochłowice.

Wynik spisu ludności

w powiecie świętochłowickim.

Na podstawie upoważnienia Głównego Urzędu Statystycznego w Warszawie podaję do publicznej wiadomości, że podczas powszechnego spisu ludności stwierdzono, iż w dniu 9. XII. 1931 r. zamieszkiwało w powiecie świętochłowickim ogółem około 207320 ludności, a mianowicie w gminie:

Brzozowice	3 324
Kamień	2 888
Brzeziny Śl.	6 474
Chropaczów	12 015
Godula	8 288
Nowy Bytom	16 520
Orzegów	9 910
Ruda Śl.	21 940
Szarlej	11 758
Nowe Hajduki	6 255
Świętochłowice	29 760
Wielka Dąbrówka	6 006
Łagiewniki Śl.	13 946
Lipiny Śl.	17 858
Wielkie Piekary	11 929
Wielkie Hajduki	28 449

Zaznacza się, że wszystkie powyższe dane mają charakter prowizoryczny i mogą ulec jeszcze pewnym zmianom.

Świętochłowice, dnia 15. stycznia 1932 r.

Starosta

(—) Szaliński.

3.

Obwieszczenie

o wygaśnięciu cholery drobiu.

Na podstawie § 396 rozporządzenia Min. Rolnictwa z dnia 9. I. 28 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. nr. 19, poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie zawiadowcy kopalni Pawła Birknera w Chebziu na kopalni Pawła cholera drobiu wygasła.

Świętochłowice, dnia 12. stycznia 1932 r.

STAROSTA

w z.

(—) Dr. Olszewski.

4.

Obwieszczenie

o wygaśnięciu pomoru świń.

Na podstawie § 369 Rozp. Min. Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. nr. 19, poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Franciszka Strzelczyka w Radzionkowie powiatu tarnogórskiego przy ul. Bytomskiej nr. 5 zaraza i pomór świń wygasła.

Świętochłowice, dnia 15. stycznia 1932 r.

STAROSTA

w z.

(—) Dr. Olszewki.

5.

Dot. wyłudzania wsparć.

Ugarenko Józef, urodz. 1903 r. ostatnio zamieszkały we wsi Jelence, gminy Słobódzkiej, pow. Brasławskiego, włóczy się po kraju i wyłudza pod różnemi pozorami zapomogi od związków komunalnych.

Powyższe podaję do wiadomości z tem, że ewentl. wypłacone kwoty zwracane nie będą.

Świętochłowice, dnia 14. stycznia 1932 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

6.

II. Dodatek

do statutu gminy Świętochłowice w przedmiocie poboru podatku od publicznych rozrywek, zabaw i widowisk z dnia 19. XII. 1927 r.

Na mocy uchwały Rady gminnej z dnia 16. XI. 1931 r. wydaje się następujący dodatek do powyższego statutu.

§ 1.

1. Dla częściowego przyjścia z pomocą materjalną bezrobotnym tut. gminy podwyższa się o 10% stopę podatkową od ceny biletu wstępu na rozrywki, zabawy, przedstawienia, widowiska etc. wymienione w § 8 ustęp a, b, i d.

Natomiast od zawodów i popisów urządzonych przez towarzystwa sportowe i gimnastyczne, których użyteczność publiczną uzna Zarząd gminy (§ 8 ustęp c) podwyższa się stopę podatkową o 2½%.

2. Od rozrywek wymienionych w § 15 ustęp a, b, c i d, produkcji muzycznej wymienionej w § 16, przedstawień, występów etc. wymienionych w § 17 oraz stawek gier wymienionych w § 19 podwyższa się podatek o 10%.

§ 2.

Dodatek niniejszy obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Świętochłowice, dnia 16 listopada 1931 r.

Naczelnik gminy
w z.
W. Polak.

Uchwała.

Drugi dodatek do statutu gminy Świętochłowice w przedmiocie poboru podatku od publicznych rozrywek, zabaw i widowisk zatwierdza się na podstawie art. 1, 14 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17 poz. 30).

Świętochłowice, dnia 21. grudnia 1931 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy
(—) Szaliński, Sobel, Brzoska, Szymonek, Sieja.

Ogłoszono!
Świętochłowice, dnia 13. stycznia 1932 r.

Naczelnik gminy
w z.
(—) Hawełka
ławnik.

KOMUNIKATY

7.

Stosownie do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28. listopada 1931 r. L. D. 10406|2|31 w sprawie zmiany § 65 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 13. sierpnia 1931 r. o organizacji i zakresie działania Izb i Urzędów Skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 77 poz. 613) z dniem 1. stycznia 1932 r. Kasy Skarbowe zostaną złączone z Urzędami Skarbowemi.

OGŁOSZENIA

8.

Obwieszczenie!

Na podstewie § 41 statutu Kasy Pensyjnejnej i Zapomogowej dla robotników hutniczych Śląskich Kopalń i Cynkowni Spółki Akcyjnej w Lipinach zaprasza się Mężów zaufania tejże Kasy na

nadzwyczajne walne zebranie

które odbędzie się
w środę, dnia 27. stycznia 1932 r.
o godzinie 10-tej rano
w jadalni huty cynku „Silesia“ I. w Lipinach.

Porządek obrad:

1. Zmiana statutu.

Lipiny, dnia 18. stycznia 1932 r.

Kasa Pensyjna i Zapomogowa
dla robotników hutniczych
Śląskich Kopalń i Cynkowni Spółki Akcyjnej Lipiny.

Zarząd
(—) Noakowski
przewodniczący.

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a Świętochłowice, ul. Bytomska, Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10

Rocznik 1932. Nr. 5.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 30-go stycznia 1932 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Śląski Urząd Wojewódzki
Wydział Skarbowy
w Katowicach.
L. O. II. 693/2/32.

Katowice, dnia 4. stycznia 1932 r.

Obwieszczenie

o składaniu zeznań o obrocie do wymiaru podatku przemysłowego od obrotu za rok 1931 na obszarze Województwa Śląskiego.

Na zasadzie art. 52 ustawy z dnia 15. lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 79. poz. 550) mają płatnicy podatku przemysłowego złożyć przewidziane w art. 53—55 zeznanie o obrocie w czasie od 1. stycznia do 15. lutego 1932 włącznie.

Wobec tego Śląski Urząd Wojewódzki, Wydział Skarbowy wzywa płatników podatku przemysłowego, aby:

1. co do każdego oddzielnego zakładu, wzgl. przedsiębiorstwa handlowego, zaliczonego w taryfie (art. 23) do kategorji I. i II. przedsiębiorstw handlowych,

2. co do każdego oddzielnego zakładu, względnie przedsiębiorstwa przemysłowego, zaliczonego w taryfie do pierwszych pięciu kategorji przedsiębiorstw przemysłowych,

3. co do każdego zajęcia przemysłowego, zaliczonego w taryfie (zał. do art. 23) do kategorji I i II a) i b) zajęć przemysłowych,

4. co do każdego samodzielnego wolnego zajęcia zawodowego (art. 9),

złożyli w terminie do 15. lutego 1932 r.

zeznanie o obrocie
osiągniętym w roku podatkowym 1931.

Zezwolenie na nabycie świadectwa ulgowego, udzielone przedsiębiorstwom obowiązanym zasadniczo z mocy ustawy do nabycia świadectw I i II kategorji handlowej względnie I do V kategorji przemysłowej, nie zwalnia tych przedsiębiorstw od obowiązku złożenia zeznania o obrocie w myśl art. 52. ustawy. W razie niewypełnienia tego obowiązku wspomniane przedsiębiorstwa ponoszą konsekwencje z art. 86 i 103 ustawy.

Przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe należące do kategorji niższych, niż wskazane w punkcie 1 i 2 na wstępie powołanego artykułu, mogą także złożyć zeznanie o obrocie i w takim razie korzystają z uprawnienia, przysługującego płatnikom podatku przemysłowego z mocy ust. 3. art. 76 cyt. ustawy.

Zeznania winny być składane na przepisowym druku (według wzoru Nr. 42 p i 43 p) zgodnie

z postanowieniem § 54-go rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18. VIII. 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82 poz. 560) i § 97 instrukcji o podatkach bezpośrednich (Dz. U. M. Sk. Nr. 18 z r. 1929) we właściwym Urzędzie Skarbowym, który też zgłaszającym się wydawać będzie bezpłatnie formularze zeznań.

Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i inne przedsiębiorstwa, które na zasadzie swych statutów lub specjalnych przepisów są obowiązane do publicznego ogłaszania sprawozdań winny składać zeznanie o obrotach wszytkich należących do nich zakładów, lecz każdego oddzielnie, temu Urzędowi Skarbowemu, w którego okręgu znajduje się siedziba Zarządu Spółki, względnie przedsiębiorstwa.

Spółki Akcyjne mają w powyższym terminie złożyć zeznania o obrotach wszystkich należących do nich zakładów, lecz każdego oddzielnie Wydziałowi Skarbowemu Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Oddział II.) w Katowicach.

Kto nie złoży zeznania o obrocie w terminie wyżej oznaczonym, lub kto wbrew postanowieniom art. 53 przedstawi w zeznaniu o obrocie niezupełne dane, ulegnie na zasadzie art. 103 cyt. ustawy karze pieni żnej od 50 do 500 zł.

Kto zaś w celu uchylenia od ustawowej powinności podatkowej osoby własnej lub przez siebie zastępowanej poda w zeznaniu o obrocie nieprawdziwe wiadomości, które mogą się przyczynić do udaremnienia wymiaru albo do uszczuplenia ustawowo należącego się podatku, niezależnie od obowiązku uiszszenia n leżności podatkowej, ulegnie na zasadzie art. 105 karze pieniężnej od dwukrotnej do dwudziestokrotnej sumy uszczuplonego względnie narażonego na zmniejszenie lub uszczuplenie podatku, a w razie okoliczności obciążających nadto karze pozbawienia wolności 3-ech miesięcy.

Naczelnik Wydziału Skarbowego:

(—) Kankofer.

2.

Ogłoszenie

Dot. Posiedzenia Komisarycznego Sejmiku Powiatowego.

W piątek, dnia 12. lutego 1932 o godzinie 10-tej odbędzie się w Starostwie posiedzenie Komisarycznego Sejmiku Powiatowego.

Świętochłowice, dnia 19. I. 1932 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego.

(—) Szaliński.

3.

Obwieszczenie

o wygaśnięciu pomoru i zarazie świń.

Na podstawie § 369 Rozp, Min. Rolnictwa z dnia 9. I. 28. r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. nr. 19. poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Spółki Mleczarskiej w Świętochłowicach, Ferdynanda Tomeckiego w Wielkich Hajdukach, ul. Kolejowa nr. 7 i Pawła Jadwiszczoka w Bytkowie przy ul. Alfreda nr. 1. powiatu katowickiego pomór i zaraza świń wygasła.

Świętochłowice, dnia 21. stycznia 1932 r.

Starosta

wz.

(—) Dr. Olszewski.

4.

Obwieszczenie

o wygaśnięciu cholery drobiu.

Na podstawie § 396 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 28 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. nr. 19, poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Nawrata w Wielkich Hajdukach, kolonja Hutnicza nr. 211 cholera drobiu wygasła.

Świętochłowice, dnia 21. stycznia 1932 r.

Starosta

w z.

(—) Dr. Olszewski.

5.

Zarządzenie

o zwalczaniu zarazy i pomoru świń.

Na podstawie § 348 Rozp. Min. Rolnictwa z dnia 9. I. 28 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. nr. 19poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Emilji Skrzypek w Świętochłowicach, Kolonja Grażyńskiego przy ul. 3-go Maja nr. 5. urzędowo stwierdzono zarazę i pomór świń.

Świętochłowice, dnia 21. stycznia 1932 r.

Starosta

wz.

(—) Dr. Olszewski

6.

Rozporządzenie policyjne

Naczelnika Urzędu Okręgowego Wielkie Piekary

z dnia 8. stycznia 1932 r.

o utrzymaniu bezpieczeństwa na placu targowym w Szarleju.

Na podstawie §§ 5 i 6 ustawy o zarządzie policyjnym z dnia 11. 3. 1850 r. zbiór ustaw pruskich z roku 1850 str. 265 i § 62 ordynacji powiatowej z dnia $\frac{13.\ 12.\ 1872\ r.}{19.\ 3.\ 1881\ r.}$ zbiór ustaw strona 661/72 i 179/81 oraz za zgodą Wydziału Okręgowego W. Piekary wydaję następujące rozporządzenie policyjne.

§ 1.

Wjazd wszelkich wozów i pojazdów na plac targowy winien się odbywać tylko z strony ulicy Gimnazjalnej, zaś wyjazd tylko w stronę ulicy Kościuszki.

§ 2.

W czasie targu winne być wozy i pojazdy ustawione rzędem po prawej i lewej stronie placu Plaszczymąki przy targowisku wyznaczonym na parkowanie wozów i to w ten sposób, by w każdej chwili pojazdy mógły swobodnie odjeżdzać w stronę ulicy Marszałka Piłsudskiego.

§ 3.

W razie pożaru, paniki, rozruchów itp. oraz na wypadek alarmu, muszą wszelkie wozy i pojazdy bezzwłocznie place wymienione w § 1 i 2 niniejszego rozporządzenia opróżnić.

§ 4.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą karane grzywną do 9,-zł. a w razie nieściągalności aresztem do 3 dni.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gazecie Powiatowej i obowiązuje na terenie gminy Szarlej,

Szarlej. dnia 8. stycznia 1932 r.

Naczelnik Urzędu Okręgowego

(—) Zembok

7,

Dodatek

do statutu miejscowego o poborze podatku od zabaw.

Na podstawie uchwały Rady Gminnej z dnia 16. października 1931 r. wydaje się w myśl art. 16 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 14. kwietnia 1924 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 10 poz. 47) w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 (Dz. Ust. Śl. nr. 17 poz. 30) następujący dodatek do statutu miejscowego w przedmiocie poboru komunalnego podatku od zabaw, gier i widowisk z dnia 17. maja 1922 r.

§ 8 tegóż statutu otrzymuje następujące brzmienie:

Od każdego biletu pojedyńczego upoważniającego do wstępu na wszelkiego rodzaju przedstawienia, gry, zabawy taneczne, igrzyska sportowe itp. wynosi podatek 10% od ceny biletu.

Wszelkie zniżki i uprzywiljowania znosi się.

Dochód ten przeznacza się na opiekę społeczną nad miejscowymi bezrobotnymi.

Powyższa uchwała obowiązuje od 1-go października 1931 r.

Zarząd gminny:
(—) J. Przybyła

Rada gminna:
(—) Rymiorz, Prandzioch, Kwoka, Smandzik

Uchwała.

Dodatek do statutu w przedmiocie podatku od zabaw i widowisk gminy Chropaczów zatwierdza się na podstawie artyk. 1, 16 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII. 26 r. (Dz. Ust. Śl. № 17. poz. 30).

Świętochłowice, dnia 21 grudnia 1931 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy
(—) Szaliński, Sobel, Szymonek, Brzoska, Sieja.

Za zgodność odpisu!

Świętochłowice, dnia 2 stycznia 1932 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
L. S. z p.
(—) Macha

8.

Uchwała

Rady gminnej w Łagiewnikach

z dnia 16. XI. 1931 r.

Dot.: Uchwalenia dodatku komunalnego do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków.

Uchwala się 10% dodatek do opłat państwowych od patentów na wyrób

100% dodatek do opłat od patentów na sprzedaż trunków i przetworów wódczanych na rok 1932.

O. p. p.

Zarząd gminy:

(—) Knura Szczepan (—) Knura Stanisław
ławnik I.

Piechota, Rak, Zowisło, Segieth.
radni

Nocoń
protckólant.

Uchwała.

Na podstawie art. 1, 10 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30) zatwierdza się uchwałę Rady gminnej w Łagiewnikach dotyczącą pobierania dodatków do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych.

Świętochłowice, dnia 21. XII. 1931 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy
(—) Szaliński, Sobel, Brzoska, Szymonek, Sieja.

Ogłoszono.

Łagiewniki, dnia 15-go stycznia 1932 r.

Kom. Naczelnik Gminy
(—) Rybarz.

9.

Ogłoszenie.

Dowództwo 1. Dywizjonu Pociągów Pancernych w Jabłonnej, przyjmie pewną ilość podoficerów rezerwy, na podoficerów zawodowych:

Warunki przyjęcia następujące:

1) rocznik nie starszy jak 1906 (do 26 lat włącznie)

2) wykształcenie najmniej 7 klas szkoły powszechnej,

3) stopień wojskowy najwyżej plutonowego,

4) stan wolny.

Bliższych informacji udzieli do dnia 25. lutego 1932 P. K. U. Królewska Huta, codziennie za wyjątkiem niedziel i świąt od godz. 11 — 12.

p. o. Komendanta P. K. U.
(—) Magiera
major.

OGŁOSZENIA

10.

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a Świętochłowice, ul. Bytomska, Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10

Rocznik 1932. Nr. 6.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 6-go lutego 1932 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie policyjne
Wojewody Śląskiego
z dnia 14. grudnia 1931 r.
w sprawie przyjmowania na wychowanie obcych dzieci.

Na podstawie §§ 6, 12 i 15 ustawy z dnia 11 marca 1850 r. o zarządzie policyjnym (Zb. u. pr. str. 265) oraz §§ 137 i 139 ustawy z dnia 30 lipca 1883 r. o ogólnym zarządzie kraju (Zb. u. pr. str. 195) zarządzam za zgodą Śląskiej Rady Wojewódzkiej, wyrażoną w uchwale z dnia 14 grudnia 1931 r. z mocą obowiązującą na obszarze górnośląskiej części Województwa Śląskiego, co następuje:

§ 1.

Osoby, które zamierzają wziąć na wychowanie za wynagrodzeniem dzieci obce w wieku poniżej lat sześciu, muszą mieć na to zezwolenie Urzędu Gminnego (Magistratu) gminy swego miejsca zamieszkania.

Pozwolenia takie będą wydawane przez urzędy gminne (magistraty) dopiero po uprzedniem zasięgnięciu opinji miejscowej władzy policyjnej.

§ 2.

Pozwolenia na przyjęcie dziecka na wychowanie wydaje się odwołalnie tylko takim osobom płci żeńskiej, których własne stosunki osobiste, jak też i stosunki ich współlokatorów oraz stosunki zdrowotne i mieszkaniowe dają zapewnienie należytej pielęgnacji dziecka.

W razie złego obchodzenia się z dziećmi, przyjętemi na wychowanie lub też jakiejkolwiek zmiany w stosunkach wychowawczyni, mogącej działać na niekorzyść dzieci, Urząd gminny (Magistrat) cofnie udzielone pozwolenie.

Z chwilą zmiany przez wychowawczynię mieszkania zezwolenie traci swoją ważność.

§ 3.

Lekarz powiatowy, funkcjonarjusz gminny lub policyjny oraz inne osoby, upoważnione w tym celu przez właściwe władze, mają prawo kontroli nad spełnianiem przez wychowawczynię jej obowiązków wychowawczych. W tym celu należy dozwolić im wstępu do mieszkania wychowawczyni, na wszelkie zapytania, dotyczące dzieci przyjętych na wychowanie, udzielać wyjaśnień oraz na żądanie dzieci te przedstawić.

§ 4.

Dziecko, przyjęte na wychowanie, należy w ciągu 3 dni zgłosić w urzędzie gminnym (magistracie). Takie zgłoszenie obowiązuje wychowawczynię również wtedy, gdy stosunek wychowawczy pomiędzy nią a dzieckiem ustaje.

W odnośnych zgłoszeniach należy podać imię i nazwisko dziecka, datę i miejsce jego uro-

dzenia, imiona i miejsce zamieszkania rodziców, a przy dzieciach nieślubnych imiona i nazwiska oraz miejsce zamieszkania matki i opiekuna.

§ 5.

W przypadku zachorowania dziecka wychowawczyni powinna wezwać natychmiast lekarza.

Śmierć dziecka niezależnie od zgłoszenia w myśl obowiązujących w tej mierze odrębnych przepisów w urzędzie stanu cywilnego, należy zgłosić tego samego dnia lub najpóźniej do południa dnia następnego w urzędzie gminnym (magistracie).

§ 6.

Wszystkie organa policyjne są obowiązane współdziałać z władzami samorządowemi w kierunku wykonania niniejszego rozporządzenia.

§ 7.

Przekroczenie przepisów niniejszego rozporządzenia podlega grzywnie do 60 złotych lub odpowiedniej karze aresztu.

§ 8.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Śląskich.

Równocześnie uchyla się rozporządzenie policyjne z dnia 10. lutego 1881 r. (Gazeta Urzędowa Rejencji Opolskiej z r. 1881 str. 52 i z roku 1908 str. 363).

Wojewoda Śląski
w z.
(—) Dr. Saloni
Wicewojewoda.

2.

Rozporządzenie

o cenach maksymalnych na artykuły powszedniego użytku.

Na mocy rozporządzenia Prezydenta Rzeplitej z dnia 31. VIII. 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 527) o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku oraz rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19. VII. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87 poz. 761) i z dnia 7. VIII. 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73 poz. 586) i rozporządzenia Wojewody Śl. z dnia 8. IX. 1931 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 20 poz. 38) oraz ustawy o cenach maksymalnych z dnia 4. VIII. 1914 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 339) w brzmieniu obwieszczenia z dnia 17. XII. 1914 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 516) i z dnia 22. III. 1917 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 253), oraz z dnia 17. I. 1920 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 94) ustalam po zasięgnięciu opinji Powiat. Komisji do badania cen, następujące ceny maksymalne na artykuły powszedniego użytku:

Mąka i pieczywo:

1 kg mąki żytniej	65%	42	groszy
1 „ chleba „	65%	41	„
1 kg mąki pszennej	65%	45	gr
1 bułka	120 gram	10	„
1 „	60 „	5	„

Nabiał:

1 litr mleka 34 groszy
1 „ maślanki 20 groszy
1 kg masła I gatunku 3,60 zł.
jaja sztuka 9—13 groszy
1 kg sera krowiego 0,80—1,00 zł.

Mięso i wyroby mięsne:		w składach	na targu
1 kg wieprzowiny	I gat.	1,50 zł	1,40 zł
1 kg „	II „	1,30 zł	1,20 zł
1 kg cielęciny	I „	1,90 zł	1,70 zł
1 kg „	II „	1,50 zł	1,30 zł
1 kg wołowiny	I „	1,60 zł	1,40 zł
1 kg „	II „	1,20 zł	1,00 zł
1 kg słoniny surowej	I „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg „	II „	1,80 zł	1,60 zł
1 kg sadła	I „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg „	II „	1,80 zł	1,80 zł
1 kg kieł.krak.100%wiep.sur.	„	3,00 zł	3,00 zł
1 kg „ „ „ „ got.	„	3,00 zł	3,00 zł
1 kg „ „ mieszanej	I „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg „ „ „	II „	1,90 zł	1,80 zł
1 kg „ czosnkowej	I „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg „ „	II „	1,80 zł	1,60 zł
1 kg salcesonu	I „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg „	II „	1,80 zł	1,60 zł
1 kg wątrobianki	I „	2,50 zł	2,00 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	2,00 zł

Dodatek kości może wynosić:

przy wieprzowinie najwyżej 15 %
przy wołowinie najwyżej 20 %
przy cielęcinie najwyżej 25 %

Powyższe ceny rozumieją się jako maksymalne na wyroby pierwszej jakości.

Winni przekroczenia ustawionego cennika ulegną karze aresztu do 6 tygodni lub grzywny do 10.000,— zł stosownie do postanowień art. 4. rozp. Prez. Rzeplitej z dnia 31. VIII. 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 527).

Ceny ustalone obowiązują na całym obszarze powiatu świętochłowickiego od dnia ogłoszenia, aż do czasu odwołania.

Równocześnie uchylam rozporządzenie z dnia 20 stycznia 1932 r. (Gazeta Powiatowe Nr. 4 poz. 1).

Świętochłowice, dnia 3 lutego 1932 r.

Starosta
(—) Szaliński.

3.

Obwieszczenie

o zwalczaniu pomoru i zarazy świn.

Na podstawie § 348 Rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 28 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób (Dz. U. R. P. nr. 19, poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w dworze ks. Pszczyńskiego w Studziońce pow. pszczyńskiego urzędowo stwierdzono pomór świń.

Świętochłowice, dnia 27. stycznia 1932 r.

Starosta
wz.
(—) Dr. Olszewski

4.

Dot. Wyłudzanie wsparć.

1. Kadzikowska Helena, zam. w Kielcach
2. Filich Stanisław z gm. Białaczów, pow. Opoczyński, Woj. Kieleckie
3. Filich Henryk z gm. Białaczów, pow. Opoczyński Woj. Kieleckie
4. Milczarek Władysław, z gm. Białaczów, pow. Opoczyński Woj. Kieleckie
5. Milczarek Stefan z gm. Białaczów, pow. Opoczyński, Woj. Kieleckie
6. Gorzela Antoni, z gm. Białaczów, pow. Opoczyński, Woj. Kieleckie
7. Szewczyk vel Szewczuk, z gm. Białaczów, pow. Opoczyński, Woj. Kieleckie
8. Czernial Mieczysław, z gm. Igołomja, pow. Miechowski, woj. Kieleckie
9. Faleman Ireneusz z Łodzi, ul. Przędzalniana 15.
10. Strzębała Piotr, ur. 1899 r. przynależny do gm. Radomja, woj. Kieleckie
11. Adamski Antoni, ur. 1913 r.
12. Jankarski Bolesław, ur. 10. II. 1911 r. z gm. Borkowicze, pow. Konecki
13. Chochowski Stanisław, ur. 13. VIII. 1911 r. przynależny do gm. i pow. Końskie, woj. Kieleckie
14. Michta Stefan, ur. 13. 1893 r. przynależny do gminy Kielce
15. Jass Wojciech, ur. 16. III. 1897 r. zam. we wsi Czarnca, gm. Secemin pow. Włoszczowski, woj. Kieleckie
16. Stanicki Ludwik, ur. 10. V. 1916 r. mieszkaniec osady Krołomów pow. Zawierciański, woj. Kieleckie
17. Pradelok dawniej zamieszkały w gminie Pniowiec

włóczą się po kraju i wyłudzają pod różnemi pozorami zapomogi od związków komunalnych.

Powyższe podaję do wiadomości z tem, że ewent. wypłacone kwoty zwracane nie będą.

Świętochłowice, dnia 28. stycznia 1932 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

OGŁOSZENIA

5.

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a Świętochłowice, ul. Bytomska, Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10

Rocznik 1932. Nr. 7.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 13-go lutego 1932 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministra Pracy i Opieki Społecznej
z dnia 30. stycznia 1932 r.
w sprawie nadania mocy obowiązującej orzeczeniu Specjalnej Komisji Pojednawczo - Rozjemczej z dnia 28. stycznia 1932 r.

Na podstawie § 24 i 27 rozporządzenia o przyjmowaniu i wydalaniu robotników i pracowników podczas okresu demobilizacji gospodarczej z dnia 12. lutego 1920 r. w brzmieniu nadanem temuż rozporządzeniu rozporządzeniem z dnia 15. lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 643.) oraz rozporządzeniem z dnia 15. października 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 93, poz. 866) postanawiam, co następuje:

§ 1.

Orzeczeniu Specjalnej Komisji Pojednawczo-Rozjemczej z dnia 28. stycznia 1932 r. w sprawie zatargu o płace robotników, zatrudnionych w przemyśle górniczym w górnośląskiej części Województwa Śląskiego, podanemu w załączeniu do rozporządzenia niniejszego, nadaję moc obowiązującą od dnia 1. lutego 1932 r.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Śląskich.

Minister Pracy i Opieki Społecznej.

(—) Dr. St. Hubicki.

Specjalna Komisja Rozjemcza.

Katowice, dnia 27/28. stycznia 1932 r.

Na podstawie dekretu Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 26. stycznia 1932 r. Nr. 110/P. III. została powołana specjalna Komisja Rozjemcza dla załatwienia zatargu o płace w górnictwie węglowem Górnośląskiej części Województwa Śląskiego.

W skład specjalnej Komisji Rozjemczej zostali powołani:

Przewodniczący: inż. Artur Maske — Okręgowy Inspektor Pracy,

Sekretarz: Oswald Kurpanek.

Ławnicy:

po stronie pracodawców:

1) nadinż. Jerzy Pillnik,
2) kupiec Wincenty Niederliński,
3) właść. kopalni Roman Noglik.

po stronie pracobiorców:

1) cieśla górniczy Edward Burek,

2) cieśla górniczy Franciszek Kosiecki,

3) st. strażak Emanuel Fulczyk.

Do rozprawy stawili się ze strony pracodawców:

Związek Pracodawców Górnośląskiego Przemysłu Górniczo-Hutniczego:
dyr. Tarnowski, syndyk Tarłowski, assesor górn. Schulte,

Ze strony pracobiorców:

1) Zespół Pracy Zw. Górników Z. Z. P. senator Grajek, poseł Jankowski, Musioł, Rubin, Hanke, i Herman.

2) Związek Związków Zawodowych Przemysłu Górniczego: poseł Fesser, Derejczyk.

W sprawie spornej o ustalenie stawek zarobkowych dla robotników kopalń węgla, koksowni kopalnianych i brykietowni Górnośląskiej części Województwa Śląskiego zrzeszonych w Związku Pracodawców Górnośląskiego Przemysłu Górniczo-Hutniczego.

Komisja po wysłuchaniu wywodów stron i po naradzie orzeka:

a) Dotychczasowe stawki wymienione w „porządku płac dla robotników kopalń węgla,, na Polskim Górnym Śląsku, stosowane również dla koksowni kopalnianych i brykietowni, a obowiązujące od dnia 15-go września 1929 r. obniża się o 8 procent za wyłączeniem tak zwanych „małych dodatków, względnie obniżek".

b) Dla kopalń południowego rewiru (z wyjątkiem kopalń: Dębieńsko, Knurów i Charlota) których płace taryfowe były dotychczas mniejsze o 4% od pł c kopalń centralnego rewiru, ustala się różnicę na 6% w stosunku do uchwalonych niniejszem orzeczeniem płac rewiru centralnego. Dla kopalni Knurów różnica ta będzie wynosiła 4% zamiast poprzednich 2%, dla kopalni Dębieńsko 7%, zamiast poprzednich 5%, a dla kopalni Charlota 10% stosownie do obecnie już wprowadzonego faktycznego stanu rzeczy, z tem jednakże zastrzeżeniem, że wszelkie prywatne umowy o płace robotników z Zarządem kopalni Charlota, począwszy od chwili wejścia w życie niniejszego orzeczenia stają się nieważne.

c) W ten sposób ustalone stawki obowiązują od dnia 1. lutego 1932 r. na czas nieokreślony z tem, że wymówienie po raz pierwszy może nastąpić na dzień 1. czerwca 1932 r. i winno być podane zainteresowanym stronom do wiadomości najpóźniej dwa tygodnie przed upływem tego terminu.

O ile wypowiedzenie nie nastąpi, stawki te obowiązują na każde dalsze 3 miesiące z dwutygodniowym terminem wypowiedzenia.

d) Strony winny wyrazić swoją zgodę na niniejsze orzeczenie najpóźniej do dnia 29. stycznia 1932 r. włącznie.

Przewodniczący: (—) A. Maske.

(—) Niederliński	(—) Fulczyk Emanuel
(—) inż. Pillnik	(—) Edward Burek
(—) R. Noglik	(—) Franciszek Kosiecki

Uzasadnienie.

Specjalna Komisja Rozjemcza uznała za konieczne uskutecznienie powyższej obniżki w przeświadczeniu, że uszczerbek w zarobku każdego robotnika dokonany tem orzeczeniem da możliwość zatrudnienia większej ilości robotników i zapobiegnie zamykaniu kopalń oraz wprowadzaniu świętówek.

Oszczędności, oraz zmniejszenie kosztów własnych z racji tej obniżki płac muszą być zużyte w pierwszej linji na wytworzenie funduszu wyrównawczego, który ma pokrywać straty spowodowane eksportem węgla na rynki zamorskie.

O ileby więc w zakresie utrzymania eksportu przemysł węglowy nie poczynił wszystkich możliwych wysiłków i nie wynalazł innych źródeł oszczędnościowych poza obniżką płac robotniczych na pokrycie strat wywołanych eksportem celowość tej obniżki mogłaby uledz zakwestjonowaniu w przyszłości.

(—) A. Maske.

(—) Niederliński	(—) Kosiecki
(—) Pillnik	(—) Burek
(—) Noglik	(—) Fulczyk.

2.

Rozporządzenie

Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 30. stycznia 1932 r.

w sprawie nadania mocy obowiązującej orzeczeniu Komisji Pojednawczo - Rozjemczej w Katowicach z dnia 25. stycznia 1932 r.

Na podstawie § 24 i 27 rozporządzenia o przyjmowaniu i wydalaniu robotników i pracowników podczas okresu demobilizacji gospodarczej z dnia 12. lutego 1920 r. w brzmieniu nadanem temuż rozporządzeniu rozporządzeniem z dnia 15. lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 643) oraz rozporządzeniem z dnia 15. października 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 93, poz. 866) postanawiam, co następuje:

§ 1.

Orzeczeniu Komisji Pojednawczo - Rozjemczej w Katowicach z dnia 25. stycznia 1932 r. w sprawie zatargu o płace robotników, zatrudnionych w hutnictwie żelaznem w górnośląskiej części Województwa Śląskiego, podanemu w załączeniu do rozporządzenia niniejszego, nadaję moc obowiązującą od dnia 1. lutego 1932 r.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Śląskich.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) Dr. St. Hubicki.

Komisja
Pojednawcza i Arbitrażowa
w Katowicach.

L. dz. 31/I-32. Katowice, dnia 25. stycznia 1932 r.

Przewodniczący: inż. Kossuth.

Sekretarz: Matysik — Naczelnik Kancelarji Śl. Urz. Wojew.

Ławnicy:

po stronie pracodawców:	po stronie pracobiorców:
1. st. dyr. Sabass	1. sekretarz Kubik
2. st. dyr. Stadnikiewicz	2. „ Buchwald
3. dyr. Leonhard	3. „ Frank.

Do rozprawy stawili się ze stron pracobiorców:

A. Generalna Federacja Hutników — sekr. Bajdur.

Ze strony pracodawców:

B. Związek Pracodawców górnśl. Przemysłowców Górniczo - Hutniczych — Dyr. Tarnowski, dyr. Hackemann, assesor górn. Schulte, syndyk Tarłowski.

W sprawie zatargu zarobkowego w przemyśle hutniczym i górniczym skierowanej do Komisji Poj. i Arb. przez p. Kom. Demob. pismem z dnia 21. stycznia 1932 r. L. dz. K. D. 145/5.

Komisja po wysłuchaniu wywodów jednej strony i po naradzie orzeka: Dotychczasowe stawki zarobkowe wyszczególnione w tabeli „Płace taryfowe dla Hut Żelaza, O. E. W., wolnych koksowni i zakładów chemicznych, obowiązujące od dnia 9. grudnia 1929 r.“ obowiązują nadal do dnia 31. marca 1932 r. z tem, że o ile nie zostaną wypowiedziane na 14 dni naprzód, obowiązują na każdy następujący miesiąc.

Strony winny wyrazić swoją zgodę w ciągu 2 dni t. j. do dnia 27. b. m. włącznie.

Przewodniczący
Komisji Pojednawczo - Arbitrażowej:

(—) Kossuth.

(—) Sabass	(—) Kubik
(—) Stadnikiewicz	(—) Buchwald
(—) Leonhard	(—) Frank.

3.

Rozporządzenie

Wojewody Śląskiego

z dnia 19-go stycznia 1932 r.

o ustaleniu stawek wynagrodzenia za środki przewozowe na rzecz wojska w roku 1932.

Na zasadzie art. 15 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 listopada 1927 r. o obowiązku dostarczania środków przewozowych na rzecz wojska w czasie pokoju (Dz. U. R. P. Nr. 102 poz. 883) oraz w porozumieniu z Dowódcą Okręgu Korpusu Nr. V w Krakowie zarządzam co następuje:

§ 1.

Za dostarczone środki przewozowe na rzecz wojska ustala się na rok 1932 stawki wynagrodzenia wymienione w § 2 niniejszego rozporządzenia.

§ 2.

Za użycie środków przewozowych dostarczonych przez osoby fizyczne i prawne na rzecz wojska w czasie pokoju ustala się następujące stawki wynagrodzenia:

I. Strefa obejmująca miasta:

Katowice, Królewską Hutę oraz powiaty Katowice i Świętochłowice.

	wynagrodzenie ruchome od ilości przebytych km	wynagrodzenie za dobę
1. za użycie jednokonnego zaprzęgu	0,20 zł za 1 km	16,00 zł
2. za użycie dwukonnego zaprzęgu	0,25 „ „ 1 „	18,00 „
3. za użycie wozu	0,08 „ „ 1 „	4,50 „
4. za użycie zwierzęcia z uprzężą (konie, woły, osły, muły)	0,10 „ „ 1 „	5,00 „
5. za użycie zwierzęcia wierzchowego z rzędem	0,20 „ „ 1 „	7,00 „
6. za użycie motocyklu z przyczepką	0,20 „ „ 1 „	20,00 „
7. za użycie motocyklu bez przyczepki . . .	0,15 „ „ 1 „	15,00 „
8. za użycie roweru . , ...	0,10 „ „ 1 „	5,00 „
9. za użycie samochodu ciężarowego	0,35 „ „ 1 „	30,00 „
10. za użycie samochodu półciężarowego . . .	0,35 „ „ 1 „	30,00 „
11. za użycie samochodu osobowego	0,35 „ „ 1 „	35,00 „

12. za użycie samolotu:
a) o mocy silnika do 150 KM — 140,— zł za 1 godz. lotu
b) o mocy silnika do 350 KM — 550,— zł za 1 godz. lotu
c) o mocy silnika od 350 KM wzwyż — 750,— zł za 1 godz. lotu.

II. Strefa, obejmująca powiaty:

lubliniecki, tarnogórski, rybnicki, pszczyński, cieszyński i bielski oraz miasto Bielsko.

	wynagrodzenie ruchome od ilości przebytych km	wynagrodzenie za dobę
1. za użycie jednokonnego zaprzęgu	0,15 zł za 1 km	14,00 zł
2. za użycie dwukonnego zaprzęgu	0,20 „ „ 1 „	16,00 „
3. za użycie wozu	0,08 „ „ 1 „	4,50 „
4. za użycie zwierzęcia z uprzężą (konie, woły, osły, muły)	0,15 „ „ 1 „	6,00 „
5. za użycie zwierzęcia wierzchowego z rzędem	0,20 „ „ 1 „	7,00 „
6. za użycie motocyklu z przyczepką	0,20 „ „ 1 „	20,00 „
7. za użycie motocyklu bez przyczepki	0,15 „ „ 1 „	15,00 „
8. za użycie roweru . . . . , .	0,10 „ „ 1 „	5,00 „
9. za użycie samochodu ciężarowego	0,35 „ „ 1 „	30,00 „
10. za użycie samochodu półciężarowego . . .	0,35 „ „ 1 „	30,00 „
11. za użycie samochodu osobowego	0,35 „ „ 1 „	35,00 „

12. za użycie samolotu:
a) o mocy silnika do 150 KM — 140,— zł za 1 godz. lotu
b) o mocy silnika do 350 KM — 550,— zł za 1 godz. lotu
c) o mocy silnika od 350 KM wzwyż — 750,— zł za 1 godz. lotu.

Wojewoda Śląski

w z.

(—) Dr. Saloni,

Wicewojewoda.

KOMUNIKATY

4.

Zawiadamia się, że z dniem 26 stycznia 1932 r. zostały otwarte konta czekowe w Pocztowej Kasie Oszczędności Oddział w Katowicach dla następujących Kas Urzędów Skarbowych:

1. Kasa Urzędu skarbowego na powiat Bielsko w Bielsku Nr. 300.559.

2. Kasa II. urzędu skarbowego w Katowicach Nr. 300.560.

3. Kasa III. urzędu skarbowego w Katowicach — Nr. 300. 561-

4, Kasa Urzędu Opłat Stemplowych w Katowicach Nr. 300. 562.

5. Kasa II. Urzędu skarbowego w Królewskiej — Hucie Nr. 300.563.

Zmiany osobowe w Starostwie Świętochłowicach:

1. Pan Wojewoda Śląski przeniósł z tut. Starostwa referendarza w VIII st. służb. Tadeusza Grzelewskiego do służby w Starostwie rybnickiem, zaś w jego miejsce przeniół referendarza VIII st. służb. Antesa Fryderyka ze Starostwa rybnickiego do słuzby w tut. Starostwie.

2. Pan Wojewoda Śląski zamianował Władysława Legierskiego prowizorycznym referendarzem w VIII st. służb. i przydzielił do służby w tut. Starostwie.

Bezpłatna przychodnia przeciwgruźlicza Czerw. Krzyża
w Nowej Wsi.

Przychodnia przeciwgruźlicza mieści się przy ul. 3. Maja (Ratusz). Kierownikiem jej jest lekarz Dr. Sośnierz. Poradnia jest otwarta codziennie od godz. 8—10. Badania lekarskie odbywają się w piątki od godz. 13 do 14. Pod opieką poradni znajduje się 474 osób. W miesiącu grudniu wydano bezpłatnie 542,5 litrów mleka, 35 kg. smalcu, 35 kg. mąki, 35 kg. cukru, 35 kg. kaszy perłowej, 11 kg. lyzolu i 10 kg. emulsji tranowej.

Do przychodni należą następujące miejscowojści: Nowa Wieś, Halemba, Bykowina, Bujaków i Nowy Bytom.

Bezpłatna przychodnia przeciwgruźl. Czerw. Krzyża
w Bielszowicach

Przychodnia przeciwgruźlicza mieści się przy ul. Głównej 195. Kierownkiem jej jest lekarz Dr. Ziaja. Poradnia jest otwarta codziennie od godz. 8—10. Badania lekarskie odbywają się w środy i piątki od godz. 15—16. Pod opieką poradni znajduje się 445 osób. W miesiącu grudniu wydano bezpłatnie 465 litr. mleka, 30 kg. smalcu, 30 kg. mąki, 30 kg. cukru, 30 kg. kaszy perł. 3 kg. lyzolu, 5 kg. emulsji tranowej.

Do przychodni należą następujące miejscowości: Bielszowice, Pawłów i Kończyce.

OGŁOSZENIA

5.

Komunalna Kasa Oszczędności

powiatu świętochłowickiego

Instytucja pupilarnego bezpieczeństwa

z siedzibą Wielkie-Hajduki, gmach Starostwa

przy ulicy Krakowskiej Nr. 10.

Posiada Oddziały: **w Orzegowie, Lipinach, Rudzie, N. Bytomiu i w Brzezinach Śl.**
oraz zastępstwo **Banku Polskiego** dla inkasa weksli

Przyjmuje wkłady oszczędnościowe oprocentowując:

za dziennym wypowiedzeniem	przy zł	7 %	przy dolarach—			
„ miesięcznem	„	„ „	7¾ %	„	„	5 %
„ kwartalnem	„	„ „	8¼ %	„	„	6 %
„ półrocznem	„	„ „	8¾ %	„	„	6½ %
„ dłuższe	„	„ „	9¼ % — 10 %	„	„	7½ %

Udziela pożyczek na hipotekę, weksle i skrypty dłużne na dogodnych warunkach. Przyjmuje do inkasa wszelkie dokumenty oraz załatwia wszelkie czynności w zakres bankowości wchodzące.

Wkłady Oszczędnościowe gwarantuje powiat świętochłowicki całym swoim majątkiem.

Konto czekowe P. K. O. Katowice Nr. 305450. Telefon Król. Huta Nr. 1611, 1612, 1605, 1646, 1547. Katowice 99

Cegielnia Parowa Niedźwiedziniec

Bykowina, powiat Katowice

Telefon Królewska Huta nr. 44

Cegielnia Parowa Kopalnia Karola

Nowa-Wieś, powiat Katowice

Telefon Nowa-Wieś nr. 44

Właść: **Maks Königsfeld**

Poleca

kolejką wąskotorową kolejką główną albo furmanką bezpłatnie domiejsca budowy

Ia twardo palone cegły i pustki

PAWEŁ BLOCH

MISTRZ STOLARSKI

Świętochłowice ul. Kolejowa 6

Wykonuje się wszelkie prace w zakres stolarstwa wchodzące.

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a Świętochłowice, ul. Bytomska, Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10

Rocznik 1932. Nr. 8.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 20-go lutego 1932 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

o cenach maksymalnych na artykuły powszedniego użytku.

Na mocy rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 31. VIII. 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 527) o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku oraz rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19. VII. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87 poz. 761) i z dnia 7. VIII. 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73 poz. 586) i rozporządzenia Wojewody Śl. z dnia 8. IX. 1931 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 20 poz. 38) oraz ustawy o cenach maksymalnych z dnia 4. VIII. 1914 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 339) w brzmieniu obwieszczenia z dnia 17. XII. 1914 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 516) i z dnia 22. III. 1917 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 253), oraz z dnia 17. I. 1920 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 94) ustalam po zasięgnięciu opinji Powiat. Komisji do badania cen, następujące ceny maksymalne na artykuły powszedniego użytku:

Mąka i pieczywo:

1 kg mąki żytniej	65%	42	groszy
1 „ chleba „	65%	42	„
1 kg mąki pszennej	65%	47	gr
1 bułka	120 gram	10	„
1 „	60 „	5	„

Nabiał:

1 litr mleka 34 groszy
1 „ maślanki 20 groszy
1 kg masła I gatunku 4,80 – 5,20 zł.
jaja sztuka 9—13 groszy
1 kg sera krowiego 0,80—1,00 zł.

Mięso i wyroby mięsne:		w składach	na targu
1 kg wieprzowiny	I gat.	1,50 zł	1,40 zł
1 kg „	II „	1,30 zł	1,20 zł
1 kg cielęciny	I „	1,90 zł	1,70 zł
1 kg „	II „	1,50 zł	1,30 zł
1 kg wołowiny	I „	1,60 zł	1,40 zł
1 kg „	II „	1,20 zł	1,00 zł
1 kg słoniny surowej	I „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg „	II „	1,80 zł	1,60 zł
1 kg sadła	I „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg „	II „	1,80 zł	1,80 zł
1 kg kieł. krak. 100% wiep. sur.	„	3,00 zł	3,00 zł
1 kg „ „ „ „ got.	„	3,00 zł	3,00 zł
1 kg „ „ mieszanej	I „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg „ „ „	II „	1,90 zł	1,80 zł
1 kg „ czosnkowej	I „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg „ „	II „	1,80 zł	1,60 zł
1 kg salcesonu	I „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg „	II „	1,80 zł	1,60 zł
1 kg wątrobianki	I „	2,50 zł	2,40 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	2,00 zł

Dodatek kości może wynosić:

przy wieprzowinie najwyżej 15 %
przy wołowinie najwyżej 20 %
przy cielęcinie najwyżej 25 %

Powyższe ceny rozumieją się jako maksymalne na wyroby pierwszej jakości.

Winni przekroczenia ustawionego cennika ulegną karze aresztu do 6 tygodni lub grzywny do 10.000,— zł stosownie do postanowień art. 4. rozp. Prez. Rzeplitej z dnia 31. VIII. 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 527).

Ceny ustalone obowiązują na całym obszarze powiatu świętochłowickiego od dnia ogłoszenia, aż do czasu odwołania.

Równocześnie uchylam rozporządzenie z dnia 3-go lutego 1932 r. (Gazeta Powiatowa Nr. 6 poz. 2).

Świętochłowice, dnia 17 lutego 1932 r.

Starosta
(—) Szaliński.

2.

Uchwała.

Na podstawie §§ 127, 125 ustawy o ustroju powiatowym z dnia 13.XII. 1872 r. (Zb.ust. pr. str. 155) względnie 11.III. 1881 r. (Zb. ust. pr. str. 179) Sejmik Powiatowy uchwala ogłosić drogą przedruku w Gazecie Powiatowej następujący wyciąg z budżetu powiatowego na rok 1932/33 ustalonego przez Sejmik Powiatowyj po myśli § 127 uchwałą z dnia 12. lutego 1932 r.

Wyciąg

z uchwały Komisarycznego Sejmiku Powiatowego z dnia 12. lutego 1932 r. dot. ustalenia budżetu Wydziału Powiatowego powiatu świętochłowickiego na rok rachunkowy 1932/33.

W myśl § 127 ordynacji powiatowej podaje się do powszechnej wiadomości wyciąg z budżetu Wydziału Powiatowego powiatu świętochłowickiego na rok rachunkowy 1932/33 ustalonego uchwałą Komisarycznego Sejmiku Powiatowego z dnia 12. lutego 1932 r.

Rozchody zwyczajne.

Dział I.	Administracja ogólna	335 667,50	zł
II.	Majątek komunalny	180 334,51	zł
III.	Przedsiębiorstwa komunalne	— —	zł
IV.	Spłata długów	70 999,34	zł
V.	Szosy	391 397,34	zł
VI.	Oświata	11 100,—	zł
VII.	Kultura i sztuka	2 500,—	zł
VIII.	Zdrowie publiczne	31 580,—	zł
IX.	Opieka społeczna	354 470,—	zł
X.	Przemysł i handel	4 360,—	zł
XI.	Rolnictwo	800,—	zł
XII.	Bezpieczeństwo publiczne	19 981,84	zł
XIIa.	Związki samorządowe	5 000,—	zł
XIII.	Różne	6 809,47	zł
	Razem:	1 415 000,—	zł

Rozchody nadzwyczajne.

Dział V.	Szosy	221 024,—	zł
	Rozchody zwyczajne	1 415 000,—	zł
	Rozchody nadzwyczajne	221 024,—	zł
	Razem:	1 636 024,—	zł

Dochody zwyczajne.

Dział I.	Majątek komunalny	236 627,29	zł
II.	Przedsiębiorstwa komunalne	5 000,—	zł
III.	Subwencje i dotacje	— —	zł
IV.	Zwroty	146 709,65	zł
V.	Opłaty administracyjne	18 400,—	zł
VI.	Opłaty urządzeń komunalnych	9 247,49	zł
VII.	Dopłaty	— —	zł
VIII.	Udział w podatkach państw.	180 000,—	zł
IX.	Dodatki do podatków „	531 500,—	zł
X.	Podatki samorządowe	226 520,—	zł
XI.	Różne	57 995,57	zł
	Razem:	1 415 000,—	zł

Dochody nadzwyczajne.

Dział II.	Subwencje i dotacje	221 024,—	zł
	Dochody zwyczajne	1 415 000,—	zł
	Dochody nadzwyczajne	221 024,—	zł
	Razem:	1 636 024,—	zł

Świętochłowice, dnia 12. lutego 1932 r.

Komisaryczny Sejmik Powiatowy.

(—) Szaliński, Sobel, Tkocz, Szymonek, Sieja.

Za zgodność.

Świętochłowice, dnia 13. lutego 1932 r.

(—) Dyrda.
Dyrektor rachunkowy.

Dot. wyłudzania wsparć.

1) Marja Maślanka z Wierzba pow. Jarosław

2) Hersz Sponder urodz. 1900 w Rymanowie, piekarz, zam. Rymanów pow. Sanok.

3) Wasyl Steć, urodz. 1884 w Mielniczem, gr. kat., pow. Turka n/Str.

4) Kaczkowski Marjan Henryk, urodz. 1899 w Krakowie, legitymuje się paszportem Nr. serj. E. 501940 i książeczką inwalidzką Nr. 506.

5) Witek Michał z gm. Racławówka pow. Rzeszów.

6) Katarzyna Nebelska, lat 29, gr. kat. z Siedlisk pow. Bóbrka,

7) Wasilewski Arkadjusz, ur. 1894 r. zam. we wsi Różkowice gm. Rudniki, pow. prużańskiego,

8) Jezepczuk Nestor, mieszkaniec wsi Aleksiejki, gm. iwacewskiej pow. kosowskiego

włoczą się po kraju i wyłudzają pod różnemi pozorami zapomogi od związków komunalnych.

Powyższe podaję do wiadomości z tem, że ewent. wypłacone kwoty zwracane nie będą.

Świętochłowice, dnia 11. lutego 1932 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego.

(—) Szaliński.

4.

Taryfa

dot. pobierania opłat za używanie publicznych placów, ulic i t. p. w celach handlowych.

Na podstawie art. 19 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17 poz. 30) oraz uchwały Rady gminnej z dnia 17. listopada 1931 r. wydaje się dla gminy Ruda Śl. następującą taryfę opłat:

Za używanie placów, ulic i t. p. miejsc publicznych gminy Ruda Śl. w celach handlowych pobiera się zasadniczo opłatą 0,50 zł za metr kwadratowy i dzień sprzedaży.

Miejsce zajęte służącemi do sprzedaży przyrządami i przedmiotami stwierdza się w drodze pomiaru.

Od towarów wywieszonych do sprzedaży na drążkach pobiera się opłatę za 1/2 m., a na drążkach o żerdziach poprzecznych, dłuższych niż 1/2 m opłatę za zajęte miejsce w długości tych poprzecznych, przyczem oblicza się osobno obszerniejsze schowki przynależne.

Stałe stawki pobiera się jak następuje:

1.	od jednokonnego wozu z ziemniakami, kapustą, brukwią, marchwią lub burakami	1,00 zł
1a.	od dwukonnego wozu z ziemniakami, kapustą, brukwią, marchwią lub burakami	1,50 zł
2.	od jednokonnego wozu ze słomą, lub sianem	1,50 zł
2a.	od dwukonnego wozu ze słomą lub sianem	2,00 zł
3.	od wózka ręcznego lub jednokonnego wozu z owocem, ogórkami, zieleniną	1,50 zł
3a.	od dwukonnego wozu	2,00 zł
4.	od jedno konnego wozu z rybami lub rakami	2,00 zł
4a.	od dwukonnego wozu z rybami lub rakami	3,00 zł
5.	od kosza do $1^1/_2$ m^2 rozmiaru z żywemi rybami	0,50 zł
5a.	od kosza ponad $1^1/_2$ m^2 rozmiaru z żywemi rybami	0,80 zł
6.	od kosza do $1^1/_2$ m^2 rozmiaru z nieżywemi rybami	0,30 zł
6a.	od kosza ponad $1^1/_2$ m^2 rozmiaru z nieżywemi rybami	0,40 zł
7.	od beczki śledzi	0,50 zł
8.	od 1 prosiaka, cielęcia, owcy lub kozy	0,30 zł
9.	od 1 świni	1,00 zł
10.	od 1 konia	5,00 zł
11.	od 1 krowy	3,00 zł
12.	za 1 m^2 straganu-kramnicy na sprzedaż krup, zieleniny, owoców, jagód, grzybów, masła, sera lub jaj	0,30 zł
13.	od kosza ręcznego z masłem, jajami lub serem	0,20 zł
14.	od beczki do 1 m^2 rozmiaru z masłem serem i jajami	1,00 zł
14a.	od beczki ponad 1 m^2 rozmiaru z masłem, serem i jajami	1,50 zł
15.	od kosza lub opałki z owocem i tp.	0,20 zł
16.	za 1 m^2 straganu-kramnicy blacharzy, szewców, krawców, bednarzy, szczotkarzy, powroźników, ogrodników, kramarzy, handlarzy masła, jaj i sera, porcelany lub fajansu, garncarzy i td.	0,30 zł
17.	od bażanta, zająca, gęsi, kaczki, kury itd.	0,20 zł
18.	od pary gołębi lub kuropatw	0,10 zł
19.	od koszyka lub opałki (do 1 m^2) z drobiem	0,60 zł
19a.	od koszyka lub opałki (ponad 1 m^2) z drobiem	0,80 zł
20.	od 1 m^2 straganu-kramnicy do sprzedaży nie wymienionych specjalnie artykułów targowycb	0,50 zł
21.	za każdy rozpoczęty metr kwadratowy	
	poniżej $^1/_2$ m^2	0,30 zł
	powyżej $^1/_2$ m^2	0,50 zł
22.	od jatki	2,00 zł

W dnie odpustu i t. d. gmina pobiera od stawek powyższych osobną dopłatę.

Przedsiębiorcy pozamiejscowi płacą stawki o 50% wyższe.

Do właściwej opłaty targowej pobiera się 10% dopłaty na zasilenie gminnych funduszów opieki nad bezrobotnymi.

Niniejsza taryfa obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie traci moc obowiązująca taryfa targowa dla targów tygodniowych w Rudzie z dnia 5. grudnia 1921 r. (Gazeta Powiatowa 1913 r. str. 166) wraz z wszelkiemi dodatkami.

Ruda, dnia 27. stycznia 1932 r.

Zarząd Gminy.

(L. S.)

(—) Dr. Kopiec
Naczelnik Gminy.

(—) Kynast.
Ławnik Gminy.

5.

Uwierzytelniony odpis.

Dodatek I.

do statutu miejscowego o zaopatrzeniu gminy Ruda Śl. w wodę oraz pobieraniu opłat wodnych z dnia 30. maja, 20. czerwca 1931 r. (Gazeta Powiatowa Nr. 29 poz. 4).

Na podstawie § 6 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3. lipca 1891 r. (Zb. Ust. Pr. str. 233) łącznie z art. 19 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 17 poz. 30) wydaje się dla gminy Ruda Śl. w myśl uchwały Rady gminnej z dnia 17. listopada 1931 r. następujący dodatek I do statutu o zaopatrzeniu gminy Ruda Śl. w wodę tudzież pobieraniu opłat wodnych z dnia 30. maja, 20. czerwca 1931 r.

I. Dodaje się następujący nowy ustęp do § 9:

Oprócz właściwej opłaty za wodę pobiera się za każdy m^3 zużytej wody niemieckiej jeszcze 0,02 zł dodatku na zasilenie gminnych funduszów opieki nad bezrobotnymi, a za każdy m^3 zużytej wody polskiej dodatek w takiej wysokości, że ogólna opłata za tą wodę będzie się równała ogólnej opłacie za wodę niemiecką.

II. Dodatek niniejszy obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Ruda, dnia 26. stycznia 1932 r.

Zarząd Gminy

(—) Dr. Kopiec
Naczelnik Gminy

(—) Kynast
Ławnik Gminy

(L. S.)

OGŁOSZENIA

6.

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a Świętochłowice, ul. Bytomska, Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10

Rocznik 1932. Nr. 9.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Swiętochłowice, dnia 27-go lutego 1932 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Statut

w sprawie poboru podatku od publicznych rozrywek, zabaw i widowisk.

Na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia 25. listopada 1931 r. wydaje się w myśl art. 14 ustawy z dnia 14. kwietnia 1924 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 10, poz. 47) o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu ogłoszenia rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 17, poz. 30), dla gminy Brzeziny Śl. następujący statut podatkowy:

1. Przepisy ogólne.

§ 1.

Urządzenia podlegające opodatkowaniu.

Wszystkie publiczne zabawy, rozrywki i widowiska urządzane w obwodzie gminy, podlegają opodatkowaniu według postanowień niniejszego statutu.

Do zabaw podlegających opodatkowaniu w myśl ustępu I. zalicza się przedewszystkiem:

1. Zabawy taneczne, kostjumowe, bale maskowe,
2. zabawy ludowe, jak karusele, huśtawki, hipodrony, strzelnice, budy do gry kostkowej, siłomierze i podobne przyrządy, instrumenta do mechanicznego oddawania produkcji muzycznej i deklamatorskiej, gry zręczności, koła szczęścia, urządzenia celowe dla wygrania pieniędzy lub przedmiotu, kolejki, welodromy itd.,
3. przedstawienia cyrkowe, rozmaitości, kabaretowe, widowiska wszelkiego rodzaju, jakoteż wystawy i muzea, wyjąwszy te wystawy i muzea, które nie służą celom zarobkowym, galerje posągów, panoramy, panoptyka, przedstawienia tresury zwierząt, menażerje i t. p.
4. igrzyska sportowe,
5. przedstawienia obrazów świetlnych, teatry lalek i marjonetek,
6. przedstawienia teatralne (zawodowe), balety i przedstawienia amatorskie urządzane z chęci zysku,
7. koncerty i inne produkcje muzyczne lub wokalne, wykłady, odczyty, deklamacje, recytacje, produkcje sztuki tanecznej.

Cele budujące, pouczające lub innej nie rozrywkowej natury, towarzyszące zabawom, jak również rzekomy zamiar przedsiębiorcy nie urządzenia zabawy, nie wykluczają pojęcia zabawy w myśl niniejszego statutu.

§ 2.

Urządzenia nie podlegające opodatkowaniu.

1. Urządzenia w szkołach publicznych i dozwolonych prywatnych, jakoteż urządzenia

dla uczniów i ich rodzin przedsiębrane przez wyżej wspomniane szkoły za zezwoleniem władzy szkolnej, wyłącznie w celach nauki.

2. Urządzenia, których dochód z góry przekazano wyłącznie i bezpośrednio celom dobroczynnym, o ile nie połączono z niemi zabawy tanecznej,

3. Urządzenia pojedyńczych osób w prywatnych mieszkan. jeżeli nie pobiera się za to ani zapłaty ani też nie wydaje się za zapłatą potraw i napoji. Lokale stowarzyszeń nie uważa się za prywatne mieszkanie,

4. Pokazywanie obrazów świetlnych i cieniowych, teatrów z lalkami marjonetek, przedstawienia teatralne, odczyty, deklamacje utrzymywane i popierane przez władze w publicznym interesie oraz urządzenia, które są podejmowane bez zamiaru osięgnięcia zysku, wyłącznie dla pielęgnowania sztuki lub oświaty ludowej i przez władze uznane są wyraźnie za powszechnie użyteczne,

5. Przedstawienia amatorskie (teatry ludowe) urządzane przez towarzystwa miejscowe.

§ 3.

Forma podatku.

Gdy udział w urządzeniu zależy od kupna biletu wstępu lub innego wykazu zapłaty, podatek pobiera się w formie podatku biletowego, jeżeli obecność na przedstawieniu wzgl. zabawie nie jest dla wszystkich uczestników zależną od obowiązku wykupienia wykazu wstępu, to obok podatku kartkowego, zastosowuje się podatek ryczałtowy. Jeżeli natomiast udział jest dostępny bez jakiegokolwiek wykazu zapłaty wymierza się tylko podatek ryczałtowy.

W miejscu podatku biletowego można nałożyć podatek ryczałtowy, jeżeli w ten sposób uzyskać można większą sumę należności podatkowej. Postanowienia tego stosować nie należy do urządzeń pod gołem niebem.

Za uczestników uważa się wszystkich obecnych z wyjątkiem osób zawodowo i służbowo zajętych. Przy igrzyskach sportowych nie uważa się za uczestników osoby biorące czynny udział w sporcie.

§ 4.

Zgłoszenie.

Każde urządzenie podlegające opodatkowaniu należy zgłosić w urzędzie gminnym najpóźniej o jeden dzień powszedni wprzód; urządzenia do których odnoszą się postanowienia o podatku biletowym o 2 dni wprzód.

O ile urządzenia zgłosić nie można było we właściwym czasie z powodu niepewności należy to uskutecznić najpóźniej 2 dni po odbyciu.

O zgłoszeniu wydaje się poświadczenie.

Zgłoszenie obowiązuje tak przedsiębiorcę jak i właściciela lokalu wzgl. placu użytego na urządzenie.

Ten ostatni może dopuścić do urządzenia tylko po przedłożeniu poświadczenia o zgłoszeniu. Wyjątek stanowią urządzenia wprzód nieprzewidziane, nieprzygotowane lub niepewne.

Dla szeregu urządzeń, przedsiębranych przez pojedyńcze osoby, może Urząd gminny uznać jednorazowe zgłoszenia za wystarczające.

II. Podatek biletowy.

§ 5.

Wymiar podatku.

Podatek biletowy oblicza się według ilości oraz ceny wydanych biletów wstępu. Bilety wydane bezpłatnie można na wniosek strony nie wliczać do podatku, o ile oznaczono je jako bezpłatne i udowodniono w sposób bliżej oznaczony przez Urząd gminny.

§ 6.

Cena i zapłata.

Podatek biletowy oblicza się według ceny podanej na bilecie wstępu, nawet wtedy, gdy bilet oddano faktycznie taniej, według zapłaty zaś wtedy, gdy ta jest wyższa od ceny uwidocznionej na bilecie.

Za zapłatę uważa się ogólną sumę opłat żądanych za udział w urządzeniu. Tu należą także opłaty za przechowanie garderoby, za programy i katalogi, o ile udział w urządzeniu uzależniono od oddania odzieży w przechowaniu, kupna, programu względnie katalogu. Pobierane obok wyżej wspomnianych dodatkowe opłaty pod oznaczonemi warunkami lub na oznaczone cele dolicza się do zapłaty, zaś gdy wysokości dodatkowej opłaty stwierdzić nie można, dolicza się kwotę 1 zł. Postanowienie to nie odnosi się do opłat podatkowych przypadających stronie trzeciej na cele użyteczności publicznej uznanej przez władze.

§ 7.

Bilety ważne na kilka urządzeń lub dla kilku osób

O pojedyńczo lub łącznie wydanych biletów upoważniających do wzięcia udziału w pewnej określonej ilości czasowo rozłożonych urządzeń (abonamenty), bilety stałe, czasowe, tuzinowe itd. gdy ilość nie jest pewną, pobiera się podatek na podstawie ceny ogólnej.

Za bilety upoważniające więcej osób do udziału w urządzeniu oblicza się podatek według ilości osób.

Jeżeli ilość osób nie jest oznaczoną przyjąć należy przypuszczalną ilość pięciu osób. Za podstawę w obliczaniu służy cena odpowiedniego biletu pojedyńczego.

Od biletów dodatkowych pobiera się podatek osobny.

§ 8.

Stopa podatkowa.

Od każd go pojedyńczego biletu wynosi podatek:

a) 6% od ceny biletu na przedstawienia kinematograficzne 20% na przedstawienia cyrkowe, variete kabaretowe, zabawy taneczne, publiczne i na walki zapaśnicze.

Przy udziale zamaskowanych lub przebranych osób podwyższa się podatek do 50%.

b) Połowę stawki procentowo określonej pod literą a) od ceny biletu na przedstawienia teatralne i występy o wyższej wartości artystycznej lub naukowej oraz od przedstawień kinomatograficznych utworów i filmów krajowych, wreszcie od zabaw tanecznych urządzanych przez towarzystwa miejscowe.

c) 10% od ceny biletu na zawody sportowe i na wszystkie inne widowiska, zabawy i rozrywki urządzane przez miejscowe towarzystwa kulturalno-oświatowe i sportowe.

§ 9.

Bilety wstępu.

Przy zgłaszaniu urzędzenia (§ 4) przedsiębiorca przedkłada w Urzędzie gminnym bilety wstępu. Bilety muszą wykazywać: Numer bieżący, nazwę przedsiębiorstwa (biorcy), czas, miejsce, rodzaj urządzenia, cenę względnie bezpłatność. Urząd gminny stempluje bilety.

Urząd gminny może przy zgłoszeniu żądać zabezpieczenia do wysokości przypuszczalnej należności podatkowej, może on również dopuścić odchylenia od określonej w ustępie 1-szym treści biletu wstępu, oraz odstąpić od stemplowania.

§ 10.

Okazanie i odwartościowanie biletów.

Przedsiębiorca zezwala na udział w urządzeniu tylko po okazaniu i równoczesnem odwartościowieniu ostęplowanych biletów. Odwartościowane bilety pozostają przy uczestnikach zobowiązanych do ich okazanie na żądanie upoważnionego funkcjonarjusza urzędu gminnego.

§ 11.

Wykaz sprzedanych biletów.

Wykaz sprzedanych biletów wraz z biletami niesprzedanemi przechowuje przedsiębiorca przez 3 miesiące. Wykaz ten wraz z pozostałemi biletami winien przedstawić na żądanie w Urzędzie gminnym.

§ 12.

Powstanie, ustalenie i płatność należności podatkowej.

Należność podatkow powstaje z chwilą sprzedania biletu.

Sprzedaż kończy się z chwilą przeniesienia własności biletu.

Należytość podatkowa zmniejsza się odpowiednio do ilości oraz ceny biletów przyjętych przez przedsiębiorcę za zwrotem całkowitej zapłaty.

Po ukończeniu badań Urząd gminny ustala podatek i podaje go do wiadomości płatnika, formalnego uwiadomienia nie potrzeba.

Należność podatkowa jest płatną w 3 dni po uwiadomieniu płatnika, a jeżeli dzień płatności przypada na niedzielę, lub święto w następny dzień powszedni.

§ 13.

Ustalenie w poszczególnych wypadkach.

O ile przedsiębiorca postąpi wbrew postanowieniom §§ 4—9 i 11 w taki sposób, że miarodajne do obliczenia podatku nie dadzą się stwierdzić, może Urząd gminny ustalić podatek jak gdyby wszystkie rozporządzalne miejsca sprzedano po cenie kasowej, zwyczajnej, wyżej oszacowanej lub stwierdzonej.

III. Podatek ryczałtowy.

§ 14.

Według dochodów brutto.

Urząd gminny może nałożyć podatek w wysokości oznaczonej w § 8 a, b, c, d, od dochodów brutto jeżeli uczestnicy pewnego urządzenia uiszczą zapłatę za udział nie otrzymując w zamian za to biletu wstępu.

Urząd gminny może się z przedsiębiorcą porozumieć do wysokości podatku, uwalniając go od szczegółowego dowodu dochodów brutto.

§ 15.

Za utrzymywanie w lokalach publicznych, gospodach, szynkach i innych każdemu dostępnych miejscach:

a) przyrządów do gry zręczności itd.,

b) instrumentów do mechanicznego oddania produkcji muzycznych lub deklamatorskich (pianola, orchestrior, fonograf i inne) wymierza się podatek stosunkowo do wartości instrumentu, wzgl. przyrządu,

c) karuseli, huśtawek, toru z łódkami,

d) strzelnic wymierza się podatek na podstawie rodzaju i ilości przedmiotu rozrywkowego.

Podatek wynosi za każdy zaczynający się miesąc ruchu:

aa) od przyrządów podanych pod a), przy wartości:

do 50 zł włącznie	1 zł
do 200 zł włącznie	2 zł
do 500 zł włącznie	3 zł
do 1000 zł włącznie	5 zł
za każde dalsze zaczynające się 1000 zł	5 zł

bb) od instrumentów podanych pod b), przy wartości:

do 500 zł włącznie	2 zł
do 3000 zł włącznie	5 zł
do 5000 zł włącznie	10 zł
do 10000 zł włącznie	20 zł
za każde dalsze zaczynające się 10000 zł	20 zł

cc) poruszanych siłą ludzką dziennie . . 3 zł
„ „ zwierzęcą „ . . 5 zł
„ „ motorową „ . . 10 zł

dd) od strzelnic z 1 — 3 strzelb (mieś.) . 3 zł
od każdej dalszej strzelby . . . . . 1 zł

Podatek uiszcza się od c) w dzień poprzedzający urządzenie, dla reszty w pierwszym tygodniu każdego miesiąca.

Właściciel lub użytkowca przyrządu względnie instrumentu zgłasza ustawienie względnie urządzenie tegoż najpóźniej do tygodnia w Urzędzie gminnym.

Postanowienia zawarte w ust. bb) nie odnoszą się do katarynek i puszczek do gry o małej objętości, grających stale te same kompozycje.

§ 16.

Według ilości współdziałających.

Od produkcji muzycznej w gospodach, szynkach publicznych lokalach rozrywkowych, budach, namiotach, pobiera się podatek w wysokości 3 zł za jeden dzień i jednego grającego.

Od produkcji muzycznych i wokalnych za wodowo uprawianych w wędrówce na publicznych drogach, ulicach, placach i innych miejscach publicznych gospodach, szynkach publicznych, lokalach rozrywkowych, budach i namiotach pobiera się podatek, który wynosi dziennie:

przy 1 — 2 współgrających. . . .	2 zł
„ 3 „ . . .	3 zł
„ 4 — 5 „ . . .	4,50 zł
„ każdym dalszym grającym . . .	1,50 zł

Przed rozpoczęciem przedsiębiorstwa zgłaszają produkcje oznaczone w ustępie 2 w Urzędzie gminnym. O ile przedsiębiorcy w tym dniu już podatek w innej gminie złożyli, to po udowodnieniu złożenia od dalszego podatku są zwolnieni.

Nie podlegają podatkowi okolicznościowe produkcje wokalne i muzyczne na publicznych drogach, placach tudzież podwórzach domów mieszkalnych.

§ 17.

Według wielkości używanego miejsca.

Podatek oblicza się według miejsca używanego na urządzenie, o ile nie da się go obliczyć w myśl postanowień § 14—16 wielkość ustala się przez obliczenie powierzchni miejsca przeznaczonego dla wstępu widzów, łącznie z przejściami, lożami, galerją, korytarzami, pokojami dla od świeżenia się natomiast z wyłączeniem kulis, garderoby i ustępów. O ile urządzenie odbywa się w całości lub częściowo pod gołem niebem, to pod uwagę bierze się miejsca przeznaczone dla występu i widzów, łącznie z przejściami graniczącemi, werandami namiotami i t. p.

Podatek ryczałtowy wynosi:

Przy powierzchni nieprzekraczającej m. kw,	Od urządzeń pod gołem niebem, przedstawień cyrk. zabaw lud. wszelkiego rodzaju, przedstawień zwierząt itp.	Od przedstawień kinematografów teatralnych i wykładów	Od zabaw tam. tynglowych, rozmaitości, variete i podob. urządzeń, które po najw. części przynoszą dochód z podawania, jadła i napoji
m²	zł	zł	zł
50	—	8	20
100	—	16	30
200	—	30	50
300	—	45	60
400	—	60	75
za każde dalsze 200	—	20	25
500	10	—	—
1000	20	—	—
2000	30	—	—
3000	40	—	—
za każde dalsze 1000	10	—	—

Podatek wymierza się za każde urządzenie z osobna, nawet, gdy w jednym i tym samym dniu i miejscu odbywa się więcej urządzeń. Przy bieżącym ciągu urządzeń uważać należy każdy zaczynający się 3 godzinny przeciąg czasu za nowe urządzenie.

Przy urządzeniach trwających kilka dni wymierza się podatek na każdy dzień z osobna.

Urząd gminny może się z przedsiębiorcą porozumieć co do należności podatkowej, o ile przeprowadzenia obliczenia według ustępu 1—3 napotyka na trudności.

§ 18.

Uiszczenie podatku.

Podatek ryczałtowy (z § 14—18) uiszcza się przy zgłoszeniu (§ 16 ust. 2 i § 17 ust. 2) zwraca się go zaś w wypadkach nieodbycia się urządzenia; odpowiednie zastosowanie znajduje tu postanowienie § 8 litera b, c, i d.

IV. Podatek od stawek gry lub zakładów i wygranych.

§ 19.

Oprócz podatku określonego w części I i III pobierany będzie o ile publiczne rozrywki, zabawy i widowiska połączone są z grą lub zakładami, podatek od stawek gry lub zakładów i od wygranych, który wynosi 2 % stawek względnie zakładów.

§ 20.

Przedsiębiorca obowiązany jest prowadzić wykaz stawek i wypłaconych wygranych, a na żądanie Urzędu gminnego wykaz ten okazać.

Podatek płatny jest w dniu odbycia widowiska połączonego z grą lub zakładem do rąk urzędnika wydelegowanego przez Urząd gminny, lub w przeciągu 2-ch dni po odbyciu widowiska do Kasy Urzędu gminnego. W tym ostatnim wypadku przedsiębiorca obowiązany jest dołączyć wykaz stawek gry i zakładów oraz wykaz wygranych potwierdzonych przez delegowanego gminy.

V. Postanowienie ogólne.

§ 21.

Obowiązki odpowiedzialności.

Obowiązanym do płacenia podatku jest przedsiębiorca urządzenia. Kto nie będąc przedsiębiorcą obowiązany jest do zgłoszenia w myśl (§ 4 ust. 3. , odpowiada z przedsiębiorcą solidarnie.

§ 22.

Celem uniknięcia zbytniej surowości może Zarząd gminy w pojedyńczych wypadkach podatek obniżyć względnie od niego uwolnić.

§ 23.

Odwołanie przeciw wymiarowi podatku podlegają przepisom art. 38 punkt 5 ustawy z 14 kwietnia 1924 r. w brzmieniu zgłoszonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. U. Sl. Nr. 17 poz. 30).

§ 24.

Działający wbrew postanowieniom niniejszego statutu ulegną grzywnie do wysokości 350 zł. o ile według obowiązujących ustaw nie podpadną wyższemu wymiarowi kary.

§ 25.

Statut niniejszy obowiązuje z dniem ogłoszenia. Jednocześnie znosi się dotychczasowy statut dotyczący poboru podatku od zabaw z dnia 15. kwietnia 1924 r.

Brzeziny Śl., dnia 25. listopada 1931 r.

Zarząd gminy.

(—) Kotucha (—) Szmatloch (—) Włoczek

Rada gminna.

(—) Bijok (—) Nowara (—) H. Biernot

Powyższy statut zatwierdza się na podstawie art. 1, 14 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. Ust. Śl. nr. 17 poz. 30).

Świętochłowice, dnia 12. lutego 1932 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy.

(—) Szaliński, Sobel, Tkocz, Szymonek, Sieja.

Powyższy statut ogłaszam niniejszem do wiadomości publicznej.

Brzeziny Śląskie, dnia 20. lutego 1932 r.

Naczelnik gminy

(—) Kotucha

2.

Ustalenie wartości węgla deputatowego.

W myśl § 160 ordynacji ubezpieczyniowej ustala się niniejszem na powiat świętochłowicki wartość jednej tony węgla deputatowego na

28,74 zł.

(słownie: dwadzieściaośm złotych siedemdziesiąt cztery grosze)

Ustalenie wartości obowiązuje od dnia 1 stycznia 1932 r. aż do odwołania.

Świętochłowice, dnia 23. lutego 1932 r.

Przewodniczący
Urzędu Ubezpieczeń

(—) Szaliński

3.

Ogłoszenie.

Dot: urlopowanie Naczelnika gminy.

Naczelnikowi gminy Brzeziny p. Kotusze udzieliłem urlopu zdrowotnego od 21. lutego do 2 kwietnia 1932 r.

Zastępstwo obejmie ławnik p. Szmatloch.

Świętochłowice, dnia 17. II. 1932 r.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński

KOMUNIKATY

4.

Na posiedzeniu Komisarycznego Wydziału i Sejmiku Powiatowego, które się odbyło dnia 12. II. 1932 r., zatwierdzono statut gminy Wielkie Hajduki w przedmiocie poboru opłat kanalizacyjnych, II. dodatek do statutu gminy Ruda w przedmiocie poboru podatku od publicznych rozrywek, zabaw i widowisk, statut gminy Świętochłowice dot. czyszczenie ulic, statut gminy Brzeziny w przedmiocie poboru podatku od zabaw, uchwałę rady gminnej Lipiny w sprawie dodatku komunalnego do opłat alkoholowych i uchwałę rady gminnej Wielkie Hajduki w sprawie zaciągnięcia pożyczki w wysokości 300 000 - zł. z Zakładu Ubezpieczeń w Król-Hucie na zaspokojenie wierzycieli piekarni mechanicznej. Do komisji szacunkowej państwowego podatku budynkowego na rok 1932 r. wybrano:

1. Trójcę Józefa z Wielkich Hajduk
2. Wajmana Ludwika z Chropaczowa
3. Koryciorza Andrzeja z Kamienia

na zastępców do powyższej Komisji wybrano:

1. Starka Ignacego z Świętochłowic
2. Potykę Longina z Lipin
3. Kaletę Emanuela z Szarleja

Na zastępcę naczelnika urzędu okręgowego w Wielkich Hajdukach wybrano ponownie Dr. med. Mierzowskiego z Wielkich Hajduk. Dla Sądu Przemysłowego Kupieckiego na powiat świętochłowicki uchwalono nowy statut. Budżet administracyjny powiatu świętochłowickiego na czas od 1 kwietnia 1932 r. do 31 marca 1933 r. uchwalono

w dochodach	1 636 024.- zł
w rozchodach	1 636 024 zł

Nazwisko referendarza VIII. st. sł. p. Dra Edwarda Kochanka uległo wskutek adopcji zmianie na „Dr. Edward Brochocki".

OGŁOSZENIA

5,

Obwieszczenie

Na podstawie § 41 statutu Kasy Pensyjnej i Zapomogi dla robotników hutniczych Śląskich Kopalń i Cynkowni Spółki Akcyjnej w Lipinach zaprasza się Mężów zaufania tejże Kasy na

nadzwyczajne walne zebranie

które odbędzie się

w środę, dnia 2. marca 1932 r.
o godzinie 10—tej rano

w jadalni huty cynku „Silesia" I. w Lipinach

Porządek obrad:

1. Zmiana statutu.

Lipiny, dnia 25. lutego 1932 r.

Kasa Pensyjna i Zapomogowa
dla robotników hutniczych
Śląskich Kopalń i Cynkowni Spółki Akcyjnej Lipiny.

Zarząd

(—) Noakowski
przewodniczący.

Walne Zgromadzenie

członków

Banku Ludowego w Szarleju

Spółdz. z nieogr. odp.

odbędzie się

w poniedziałek, dnia 14. marca o godz. 5-tej

popoł. na sali p. J. Kubańskiego w Szarleju.

Porządek obrad:

1. Zagajenie i wybor przewodniczącego,
2. sprawozdanie Zarządu i Rady Nadzorczej z czynności za rok 1931.,
3. zatwierdzenie bilansu rocznego i udzielenie absolutorjum Radzie Nadzorczej i Zarządowi
4. podział zysków,
5. zmiana § 11 i § 12 stat. przez podwyższenie udziału z kwoty zł 300.— na zł 500,— i wstępnego z kwoty zł 5.— na zł 10.—,
6. ustalenie normy najwyższego kredytu mogącego być udzielonym jednemu członkowi,
7. wybór czterech nowych członków Rady Nadzorczej w miejsce ustępujących,
8. wolne wnioski bez uchwał.

Roczne zamknięcie rachunkowe oraz bilans wyłożone są dla członków w lokalu bankowym w godzinach kasowych.

Prezes Rady Nadzorczej

(—) Ks. Ledwoń.

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a, Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10

Rocznik 1932. Nr. 10.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 5-go marca 1932 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy, dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministra Skarbu

z dnia 6. lutego 1932 r.
w sprawie przesunięcia na rok 1932 terminu do składania zeznań o dochodzie z art. 50 ustawy o państwowym podatku dochodowym.

Na podstawie ustępu drugiego art. 120 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 58, poz. 411) zarządzam co następuje:

§ 1.

Termin do składania przez osoby fizyczne i spadki wakujące (nieobjęte) zeznań o dochodzie, wyznaczony w art. 50 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 58, poz. 411), przesuwa się na rok podatkowy 1932 z dnia 1. marca do dnia 1. maja 1932 r.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu

(—) Jan Piłsudski.

2.

Obwieszczenie

Ministra Skarbu

z dnia 25. lutego 1932 roku
o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5. listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97 poz. 855) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28. listopada 1927 r. w sprawie ustalenia trybu ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 109 poz. 932) ustalam na miesiąc marzec 1932 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu:

(—) Jan Piłsudski.

3.

Śląski Urząd Wojewódzki - Wydział Skarbowy w Katowicach.

L. O. II. - 7301/3/32.

Obwieszczenie

w sprawie podatku dochodowego na rok podatkowy 1932.

Podaje się do publicznej wiadomości, co następuje:

I.

Termin do składania zeznań o dochodzie do wymiaru podatku dochodowego na rok podatkowy 1932 upływa: dla osób fizycznych i spadków wakujących z dniem 1. marca 1932 r., dla osób prawnych z dniem 1. maja 1932 r.

Powyższy termin nie obowiązuje jednakowóż osób, których główny dochód płynie:

1. z nieruchomości gruntowej, nieprzekraczającej 30 ha;
2. z przedsiębiorstwa handlowego, obowiązanego do nabycia świadectwa przemysłowego według IV. i V. kategorji dla przedsiębiorstw handlowych wszędzie i według III. kategorji handlowej w miejscowościach III. i IV. klasy;
3. z zakładu przemysłowego lub warsztatu rzemieślniczego, wolnego od obowiązku nabywania świadectwa przemysłowego, lub opłacającego ten podatek według VIII. kategorji przedsiębiorstw przemysłowych;
4. z domów mieszkalnych, składających się najwyżej z czterech izb.

Osoby te obowiązane są do składania zeznań tylko wtedy, gdy otrzymują osobne wezwanie władzy podatkowej, a w takim razie termin do składania zeznań o dochodzie dlatego rodzaju płatników upływa w 30. dniu, licząc od dnia następnego po doręczeniu przez władzę podatkową wezwania do złożenia zeznania.

Zeznanie należy składać o wszystkich dochodach, z wyjątkiem dochodów z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, otrzymywanych w kraju.

Osoby, czerpiące dochód z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłaconych zagranicą, winny w zeznaniu wykazać odrębnie dochód z tego rodzaju uposażeń stosownie do wskazówek, zamieszczonych na blankiecie zeznania o dochodzie.

Przepisane do składania zeznań formularze wydają bezpłatnie właściwe władze podatkowe.

Wypełnione formularze zeznań należy składać do tych władz podatkowych I. instancji, w których okręgu osoby podlegające podatkowi miały miejsce zamieszkania w dniu 15. XII. 1931 r.

Składanie zeznań może być również uskutecznione należycie opłaconem listem poleconym bezpośrednio pod adresem właściwej władzy podatkowej, względnie złożone ustnie do protokółu we właściwym urzędzie skarbowym.

W razie niezłożenia zeznania w powyższym terminie wymiar podatku będzie uskuteczniony na podstawie materjałów, jakimi władza rozporządza, płatnicy zaś, którzy w przepisanym terminie nie złożą zeznania, ukarani będą grzywną do 100 zł.

Kto świadomie w celu uchylenia się od ustawowej powinności podatkowej osoby własnej lub przez siebie zastępowanej złoży nieprawdziwe zeznanie, które przyczynić się może do udaremnienia wymiaru lub uszczuplenia ustawowo należącego się podatku, niezależnie od obowiązków dopłaty należności podatkowej, o ile nie zagraża kara surowsza w myśl powszechnej ustawy karnej, ulegnie karze pieniężnej od jednokrotnej do dwudziestokrotnej sumy niewymierzonego, uszczuplonego lub narażonego na jedne lub drugie podatku, a w razie okoliczności obciążających, nadto karze pozbawienia wolności do 1 roku.

II.

Niezależnie od złożenia zeznania płatnicy, obowiązani do składania zeznań, bez wezwania ze strony władzy wymiarowej, winni są sami obliczyć oraz wpłacić do dnia 1. maja 1932 r. do kas urzędów skarbowych wprost, względnie za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności połowę podatku, przypadającego od wykazanego w zeznaniu dochodu wedle obowiązującej skali podatkowej wraz z dodatkiem kryzysowym, przypadającym według ustawy z 22. X. 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 760). a dowód uskutecznienia zapłaty w oryginale lub też w odpisie, podpisanym przez płatnika, przedstawić władzy podatkowej.

Osoby, które w terminie wyznaczonym do składania zeznań, zeznania nie złożą, obowiązane są do dnia 1. maja 1932 r. uiścić połowę podatku, wymierzonego na rok podatkowy 1931 wraz z dodatkiem kryzysowym.

Dodatek kryzysowy wynosi od dochodu podlegającego podatkowi:

1. według działu I. ustawy

do	3.600 zł.	— 0,5%	dochodu
„	10.000 „	— 1%	„
„	36.000 „	— 2%	„
„	60.000 „	— 2,5%	„
„	160.000 „	— 3%	„
ponad	160.000 „	— 4%	„

2. według działu II. ustawy

do	3.600 zł	— 0,5%	wynagrodzenia
„	10.400 „	— 1%	„
„	36.000 „	— 2%	„
„	60.000 „	— 2,5%	„
„	80.000 „	— 3%	„
„	104.000 „	— 4%	„
„	144.000 „	— 5%	„
„	184.000 „	— 6%	„
„	200.000 „	— 7%	„
„	220.000 „	— 8%	„
„	250.000 „	— 9%	„
ponad	250.000 „	—10%	„

Płatnicy zamieszkali na obszarze górnośląskiej części Województwa Śląskiego, mają równocześnie w tym samem terminie wpłacić połowę dodatku komunalnego, który wynosi:

Przy dochodzie ponad	1.500 zł do 24.000 zł	— 4%
„ „ „	24.000 zł do 88.000 zł	— 4,5%
„ „ „	88.000 zł	— 5%

dochodu podatkowego.

Katowice, dnia 25. stycznia 1932 r.

Naczelnik Wydziału Skarbowego

(—) Kankofer w. r.

4.

Wydział Powiatowy
L. dz. W. O. 425/1.

Świętochłowice, dnia 26. II. 1932 r.

Obwieszczenie

dot. urządzenia rzeźni.

Mistrz rzeźnicki Karol Lupa z Wielkich Piekar zamierza przy ul. Marjackiej nr. 61 w Wielkich Piekarach wybudować i uruchomić rzeźnię.

Na podstawie §§ 16 i następnych ordynacji przemysłowej w brzmieniu obwieszczenia z dnia 26. lipca 1900 r. podaje się powyższy zamiar do wiadomości z nadmienieniem, że sprzeciwy, o ile nie są natury prywatno-prawnej, należy w ciągu 14 dni od dnia ukazania się niniejszego obwieszczenia w Gazecie powiatowej wnieść do urzędu gminnego w Wielkich Piekarach i to piśmiennie w dwóch egzemplarzach lub ustnie do protokółu. Wniesione po upływie tego czasokresu sprzeciwy nie będą uwzględnione.

Rysunki i opisy rzeźni wyłożone są w czasie godzin służbowych w lokalu urzędowania urzędu gminnego w Wielkich Piekarach.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego.

(—) Szaliński.

5.

Obwieszczenie

o wygaśnięciu pomoru i zarazie świń.

Na podstawie § 369 Rozp. Min. Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Emilji Skrzypek w Świętochłowicach, Kolonja Grażyńskiego, ul. 3-go maja nr. 5 pomór i zaraza świń wygasła.

Świętochłowice, dnia 23. lutego 1932 r.

Starosta

(—) Szaliński.

6.

Zarządzenie policyjne

Naczelnika Urzędu Okręgowego w Świętochłowicach z dnia 27. lutego 1932 r. o zwalczaniu raka ziemniaczanego.

Na podstawie § 12 rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 25. listopada 1930 r. (Dz. U. Śl. Nr. 21 poz. 31) o zwalczaniu raka ziemniaczanego zarządzam co następuje:

Użytkownicy pól położonych obok kościoła Św. Józefa i Kolonji Szalińskiego w Świętochłowicach i graniczących się z terenem zarażonym i zagrożonym rakiem ziemniaczanym, winni uprawiać tylko ziemniaki rakoodpórne.

Powyższy nakaz obowiązuje także rolników i właścicieli koni, którzy swemi końmi i narzędziami rolniczemi uprawiają pola zarażone.

Ponieważ gmina Świętochłowice znajduje się w strefie gmin zarażonych i zagrożonych rakiem ziemniaczanym, powinna ludność od roku 1934 przejść całkowicie do uprawy tylko rakoodpórnych sadzonek.

Wobec tego polecam, ażeby ludność już w bieżącym roku stopniowo zaczęła przechodzić do uprawy rakoodpórnych odmian.

Zapotrzebowanie na rakoodpórne ziemniaki należy zgłosić w Urzędzie gminnym przy ul. Vogta 20 pokój 7 do 20. marca br.

(—) W. Polak.

7.

Statut miejscowy

dot. pobierania opłat kanalizacyjnych w gminie Wielkie-Hajduki.

Na podstawie art. 19 i 55 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 17 poz. 30) oraz za zgodą Rady Gminnej z dnia 23. XI. 1931 r. ustala się dla gminy Wielkie-Hajduki następujący statut miejscowy.

§ 1.

Każda osoba fizyczna i prawna posiadająca z wszelkich tytułów prawnych oprócz tyt. najmu w gminie Wielkie Hajduki nieruchomość przyłączoną do kanalizacji gminnej, jest zobowiązana do uiszczenia opłaty za używanie urządzeń kanalizacyjnych.

§ 2.

Opłata kanalizacyjna wynosi w stosunku rocznym:

a) za każde mieszkanie lub ubikacje handlowe i przemysłowe nieruchomości . . 1,50 zł.
b) od rocznego czynszu komornego 1,5%.

§ 3.

Opłatę uiszcza się w 4 równych ratach kwartalnych a to:

1. rata do dnia 15. maja
2. „ „ „ 15. sierpnia
3. „ „ „ 15. listopada
4. „ „ „ 15. lutego

każdego roku rachunkowego.

§ 4.

Zarządowi gminy przysługuje prawo w wyjątkowych wypadkach niezdolności płatniczej stron wymierzoną opłatę częściowo lub całkowicie uchylić.

§ 5.

Wymiaru opłaty kanalizacyjnej dokonuje Zarząd gminy. O wymiarze zawiadamia się płatnika przez doręczenie nakazu płatniczego.

§ 6.

Przeciwko wymiarowi przysługuje płatnikowi w ciągu 4 tygodni od dnia następnego po doręczeniu wymiaru prawo wniesienia sprzeciwu do Zarządu gminnego. Wniesienie środka prawnego nie zwalnia podatnika od obowiązku terminowego uiszczenia opłaty.

§ 7.

Zaległe opłaty kanalizacyjne podlegają ściągnięciu w drodze obowiązujących przepisów o egzekucji administracyjnej.

§ 8.

Właściciele nieruchomości przyłączonych do kanalizacji zobowiązani są na żądanie Zarządu gminy udzielić wyjaśnień potrzebnych do wymiaru opłat kanalizacyjnych.

§ 9.

Działający wbrew niniejszemu statutowi ulegną grzywnie do wysokości 100,— zł.

§ 10.

Statut niniejszy obowiązuje z dniem 1. kwietnia 1932 r.

Wielkie Hajduki, dnia 23. listopada 1931 r.

Naczelnik gminy

(—) Grzesik

Uchwała:

Statut gminy Wielkie Hajduki w przedmiocie poboru opłat kanalizacyjnych z dnia 23. listopada 1931 r. zatwierdza się na podstawie art. 55 łącznie z art. 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17 poz. 30).

Świętochłowice, dnia 12. lutego 1932 r.

(pieczęć)

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Tkócz, Szymonek, Sieja.

Ogłoszono:

Wielkie Hajduki, dnia 22. lutego 1932 r.

Naczelnik gminy

(—) Grzesik
burmistrz.

8.

Statut miejscowy

w sprawie czyszczenia publicznych ulic i dróg w obrębie gminy Świętochłowice.

Na podstawie § 6 ustawy o ustroju gmin wiejskich z dnia 3. lipca 1891 r. (Zb. ustaw str. 233) oraz §§ 1, 4 i 5 ustawy o czyszczeniu publicznych dróg z dnia 1 lipca 1912 r. (Zb. ustaw str. 187) i uchwały Rady gminnej z dnia 16. X. 1931 r. wydaje się na obręb gminy Świętochłowice następujący statut miejscowy:

§ 1.

Normalne czyszczenie chodników, ulic i dróg tudzież czyszczenie jezdni, dróg i ścieków jest obowiązkiem gminy.

§ 2.

Obowiązek usuwania z chodników śniegu, posypywanie tychże w razie gołoledzi oraz czyszczenie doraźne i skrapjanie chodników w celu zapobieganiu pyłowi nakłada się na właścicieli przyległych do dróg pocesyj.

§ 3.

O ile śmieci lub śnieg nie mogą być odrazu usunięte, wtedy mogą być pozostawione w kupkach w pobliżu ścieku na ulicy tak, by ściek był wolny. Odwożenie śmieci i śniegu należy do obowiązku gminy.

§ 4.

W wypadkach wyjątkowych na wniosek obowiązanego do czyszczenia z § 2 niniejszego statutu, naczelnik gminy władnym będzie przyjąć na gminę obowiązek całkowitego czyszczenia odnośnego skrawka chodnika.

§ 5.

Obowiązek czyszczenia mostów, przepustów i t. p. urządzeń pod powierzchnią drogi lub ulicy po myśli § 1, zdania 2 ustawy z dnia 1. VII. 1912 r. nie zostaje niniejszym statutem miejscowym naruszony.

§ 6.

Niniejszy statut miejscowy obowiązuje z dniem ogłoszenia w gazecie powiatowej. Z tym samym dniem traci statut miejscowy dot. czyszczenia publicznych chodników z dnia 21. I. 1924 r. / 30. I. swoją ważność.

Świętochłowice, dnia 16. X. 1931 r.

Naczelnik gminy
w z.
(—) W. Polak.

Na podstawie § 5 ustawy o czyszczeniu publicznych dróg z dnia 1. VII. 1912 (zb. u. str. 187) oraz przepisów wykonawczych do tej ustawy z dnia 20. VII. 1912 r. (M. Bl. str. 220) wyrażam swą zgodę na wydanie powyższego statutu.

Świętochłowice, dnia 26. II. 1932 r.

Naczelnik urzędu okręgowego
(—) W. Polak.

Uchwała!

Statut w przedmiocie czyszczenia publicznych ulic i dróg w obrębie gminy Świętochłowice zatwierdza się na podstawie § 6 ustawy o ustroju gmin wiejskich z dnia 3. VII. 1891 r. (zb. u. str. 233)

Świętochłowice, dnia 12. II. 1932 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy
(—) Szaliński, Sobel, Tkocz, Szymonek, Sieja.

Ogłoszono!

Świętochłowice, dnia 1. marca 1932 r.

Naczelnik gminy
(—) W. Polak.

9.

Obwieszczenie.

Ustalenie stawki podatkowej do podatku gruntowego w gminie Świętochłowice na rok 1932.

Na mocy uchwały Rady gminnej z dnia 3. lutego 1932 r., przyjętej do wiadomości przez Wydział Powiatowy w Świętochłowicach w dniu 17. lutego 1932 r. L. dz. Sm. 427, pobierać będzie tut. gmina w roku 1932 komunalny podatek gruntowy w wysokości 100% w formie dodatku do państwowego podatku gruntowego.

Świętochłowice, dnia 25. lutego 1932 r.

Naczelnik gminy
(—) W. Polak.

10.

Uwierzytelniony odpis.

Dodatek II.

do statutu gminy Ruda Śl. w sprawie poboru podatku od publicznych rozrywek, zabaw i widowisk z dnia 30. września / 2. grudnia 1924 r. w brzmieniu z dnia 10. lutego / 28. marca 1931 r. (Gazeta Powiatowa Nr. 18 poz. 10).

Na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia 17. listopada 1931 r. wydaje się w myśl art. 16 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 17 poz. 30) następujący dodatek II do statutu gminy Ruda Śl. w sprawie poboru podatku od publicznych rozrywek, zabaw i widowisk z dnia 30. września / 2. grudnia 1924 r.

I. Dodaje się nowy ustęp.

a) do § 8:

Oprócz właściwego podatku pobiera się od biletu wstępu na wyżej wymienione przedstawienia do 1,00 zł. dopłatę 0,10 zł., a od biletu powyżej 1,— zł dopłatę 0,20 zł na rzecz gminnego funduszu opieki nad bezrobotnymi.

b) do § 17:

Oprócz właściwego podatku pobiera się od każdej zabawy tanecznej dopłatę w wysokości 5,— zł na rzecz gminnego funduszy opieki nad bezrobotnymi.

II. Dotatek niniejszy obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Ruda, dnia 26. stycznia 1932 r.

Zarząd Gminy

(—) Dr. Kopiec (L. S.) (—) Kynast
Naczelnik Gminy Ławnik Gminy.

Zgodność odpisu z oryginałem potwierdza.

Ruda, dnia 24. lutego 1932 r.

Zarząd Gminy.

z p.
(—) Trocha.

11.

OGŁOSZENIA

Rocznik 1932. Nr. 11.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 12-go marca 1932 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: S i w y, dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

T r e ś ć :

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Zarządzenie

Śląskiej Rady Wojewódzkiej
z dnia 11. stycznia 1932 r.
w sprawie ustalenia udziału gmin w komunalnym podatku od kopalin na rok 1932 r.

A. Podział 50%-wych wpływów z komunalnego podatku od kopalin.

W myśl postanowień art. 5-go lit. a ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu ogłoszonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30), oraz § 20 rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 12. maja 1924 r. (Dz. U. Śl. Nr. 12, poz. 52) i w myśl rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 3. listopada 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 26, poz. 45), ustala się na czas od 1. stycznia do 31. grudnia 1932 r. poniżej podany klucz udziału gmin w 50%-wych wpływach z komunalnego podatku od węgla, cynku i ołowiu. Dotyczy on wszelkich kwot, wpłaconych do kas skarbowych na rzecz gmin z tytułu wyżej podanego podatku w czasie powyżej określonym.

I. — IV. pp.

V. Powiat Świętochłowice.

L. p.	Gmina zakładowa	Wypłaca z ogólnych 50%-wych wpływów			Zatrzymuje dla siebie %	Razem %
		gminie zamieszkania	powiat	%		
1.	Brzeziny		Świętochłowice		68,5	
		Dąbrówka Wielka	„	18,0		
		Brzozowice	„	4,0		
		Kamień	„	5,5		
		Szarlej	„	2,0		
		Wielkie Piekary	„	2,0		
			Razem:	31,5	68,5	100

L. p.	Gmina zakładowa	Wypłaca z ogólnych 50%-wych wpływów: gminie zamieszkania	powiat	%	Zatrzymuje dla siebie %	Razem %
2.	Brzozowice		Świętochłowice		36,5	
		Szarlej	„	33,5		
		Wielkie Piekary	„	18,0		
		Kamień	„	2,0		
		Brzeziny	„	0,5		
		Kozłowa Góra	Tarnowskie Góry	6,0		
		Świerklaniec	„	1,5		
		Radzionków	„	1,5		
		Żyglinek	„	0,5		
			Razem:	63,5	36,5	100
3.	Chropaczów		Świętochłowice		87,0	
		Łagiewniki	„	7,0		
		Lipiny	„	4,0		
		Świętochłowice	„	1,5		
		Król. Huta	miasto	0,5		
			Razem:	13,0	87,0	100
4.	Godula		Świętochłowice		90,5	
		Orzegów	„	3,0		
		Lipiny	„	4,5		
		Ruda	„	0,5		
		Chropaczów	„	1,0		
		Król. Huta	miasto	0,5		
			Razem:	9,5	90,5	100
5.	Kamień		Świętochłowice		50,5	
		Brzeziny	„	12,0		
		Brzozowice	„	10,0		
		Szarlej	„	10,5		
		Wielka Dąbrówka	„	6,0		
		Wielkie Piekary	„	10,5		
		Radzionków	Tarnowskie Góry	0,5		
			Razem:	49,5	50,5	100
6.	Lipiny		Świętochłowice		66,5	
		Chropaczów	„	9,0		
		Świętochłowice	„	22,5		
		Królewska Huta	„	2,0		
			Razem:	33,5	66,5	100

L. p.	Gmina zakładowa	Wypłaca z ogólnych 50%-wych wpływów			Zatrzymuje dla siebie %	Razem %
		gminie zamieszkania	powiat	%		
7.	Łagiewniki		Świętochłowice		83,0	
		Chropaczów	„	2,5		
		Wielkie Piekary	„	3,0		
		Szarlej	„	2,0		
		Lipiny	„	0,5		
		Królewska Huta	miasto	8,0		
		Chorzów	Katowice	0,5		
		Kozłowa Góra	Tarnowskie Góry	0,5		
			Razem:	17.0	83,0	100
8.	Nowy Bytom		Świętochłowice		49,0	
		Ruda	„	1,0		
		Godula	„	1,0		
		Świętochłowice	„	4,0		
		Chropaczów	„	0,5		
		Lipiny	„	3,0		
		Nowa Wieś	Katowice	18,0		
		Bielszowice	„	13,5		
		Bykowina	„	4,0		
		Halemba	„	1,5		
		Kochłowice	„	4,0		
		Stara Kuźnia	Pszczyna	0,5		
			Razem:	51,0	49,0	100
9.	Orzegów		Świętochłowice		94,0	
		Godula	„	3,0		
		Łagiewniki	„	1,0		
		Lipiny	„	0,5		
		Ruda	„	1,5		
			Razem:	6,0	94,0	100
10.	Świętochłowice		Świętochłowice		80,5	
		Wielkie Hajduki	„	9,5		
		Nowe Hajduki	„	1,5		
		Lipiny	„	1,0		
		Kochłowice	Katowice	4,5		
		Bykowina	„	0,5		
		Królewska Huta	miasto	2,5		
			Razem:	19,5	80,5	100

L. p.	Gmina zakładowa	Wypłaca z ogólnych 50%-wych wpływów			Zatrzymuje dla siebie %	Razem %
		gminie zamieszkania	powiat	%		
11.	Szarlej		Świętochłowice		55,5	
		Wielkie Piekary	„	30,0		
		Brzozowice	„	5,0		
		Kamień	„	0,5		
		Kozłowa Góra	Tarnowskie Góry	7,0		
		Świerklaniec	„	1,5		
		Mała Dąbrówka	Katowice	0,5		
			Razem:	44,5	55,5	100
12.	Ruda		Świętochłowice		80,5	
		Orzegów	„	0,5		
		Pawłów	Katowice	7,5		
		Bielszowice	„	6,5		
		Kończyce	„	2,5		
		Nowa Wieś	„	1,0		
		Borowa Wieś	Pszczyna	1,5		
			Razem:	19,5	80,5	100

B. Podział 25%-wych wpływów z komunalnego podatku od kopalin.

W myśl postanowień art. 5-go ust. 5-go lit. c ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu, ogłoszonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30), oraz § 19 rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 12. maja 1924 r. (Dz. U. Śl. Nr. 12, poz. 52) i w myśl rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 3. listopada 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 26, poz. 45), udział powiatowych związków komunalnych w 25%-wych wpływach z komunalnego podatku od węgla, cynku i ołowiu, przeznaczony do podziału pomiędzy poszczególne gminy, na których terenie niema kopalń, ustala się z ważnością od dnia 1. stycznia do dnia 31. grudnia 1932 r. jak następuje:

Wydział Powiatowy	Katowice	7,37 %
„ „	Lubliniec	6,44 %
„ „	Pszczyna	22,33 %
„ „	Rybnik	24,27 %
„ „	Świętochłowice	8,16 %
„ „	Tarnowskie Góry	7,68 %
Wydział Dróg Powiatowych	Bielsko	8,14 %
„ „ „	Cieszyn	12,59 %
miasto Bielsko		3,00 %

Powiatowe związki komunalne dokonują dalszego podziału między poszczególne uprawnione gminy, według liczby mieszkańców.

Śląska Rada Wojewódzka
Przewodniczący:
w z.
(—) Dr. Saloni
Wicewojewoda.

2.

Zarządzenie

Wojewody Śląskiego
o przyłączeniu kowali i ślusarzy, zamieszkałych w gminach był. powiatu rudzkiego do cechów w innych powiatach.

Na podstawie § 100 i 100 a, b, ordynacji przemysłowej oraz punktu 100 przepisów wykonawczych do tej ordynacji zarządzam przyłączenie wszystkich samodzielnych:

1) ślusarzy, wykonywujących ten zawód w gminach: Bielszowice, Kończyce, Makoszowy, Pawłów i Ruda do Przymusowego Cechu Ślusarzy w Katowicach,

2) kowali, wykonywujących ten zawód w gminach: Bielszowice, Kończyce, Makoszowy, Pawłów i Ruda do Przymusowego Cechu Kowali w Katowicach,

3) ślusarzy, kowali i blacharzy, wykonywujących te zawody w gminach: Gierałtowice i Przyszowice do Przymusowego Cechu Kowali, Ślusarzy i Blacharzy w Rybniku.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dn. 1. kwietnia 1932 r.

Katowice, dnia 5. marca 1932 r.

Za Wojewodę
(—) Dr. Saloni
Wicewojewoda.

Powyższe zarządzenie podaję do publicznej wiadomości.

Świętochłowice, dnia 10. marca 1932 r.

Starosta
(—) Szaliński.

3.

Rozporządzenie

o cenach maksymalnych na artykuły powszedniego użytku.

Na mocy rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 31. VIII. 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 527) o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku oraz rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19. VII. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87 poz. 761) i z dnia 7. VIII. 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73 poz. 586) i rozporządzenia Wojewody Śl. z dnia 8. IX. 1931 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 20 poz. 38) oraz ustawy o cenach maksymalnych z dnia 4. VIII. 1914 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 339) w brzmieniu obwieszczenia z dnia 17. XII. 1914 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 516) i z dnia 22. III. 1917 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 253), oraz z dnia 17. I. 1920 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 94) ustalam po zasięgnięciu opinji Powiat. Komisji do badania cen, następujące ceny maksymalne na artykuły powszedniego użytku:

Mąka i pieczywo:

1 kg mąki żytniej	65%	42	gr.
1 „ chleba „	65%	42	„
1 kg mąki pszennej	65%	47	gr.
1 bułka	120 gram.	10	„
1 „	60 „	5	„

Nabiał:

1 litr mleka 34 groszy
1 „ maślanki 20 groszy
1 kg masła I gatunku 4,60 zł.
jaja sztuka 9—13 groszy
1 kg sera krowiego 0,80—1,00 zł.

Mięso i wyroby mięsne:		w składach	na targu
1 kg wieprzowiny	I gat.	1,50 zł	1,40 zł
1 kg „	II „	1,30 zł	1,20 zł
1 kg cielęciny	I „	1,90 zł	1,70 zł
1 kg „	II „	1,50 zł	1,30 zł
1 kg wołowiny	I „	1,60 zł	1,40 zł
1 kg „	II „	1,20 zł	1,00 zł
1 kg słoniny surowej	I „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg „	II „	1,80 zł	1,60 zł
1 kg sadła	I „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg „	II „	1,80 zł	1,80 zł
1 kg kieł. krak. 100% wiep. sur.	„	3,00 zł	3,00 zł
1 kg „ „ „ „ got.	„	3,00 zł	3,00 zł
1 kg „ „ mieszanej	I „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg „ „ „	II „	1,90 zł	1,80 zł
1 kg „ czosnkowej	I „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg „ „	II „	1,80 zł	1,60 zł
1 kg salcesonu	I „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg „	II „	1,80 zł	1,60 zł
1 kg wątrobianki	I „	2,50 zł	2,40 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	2,00 zł

Dodatek kości może wynosić:
przy wieprzowinie najwyżej 15%
przy wołowinie najwyżej 20 %
przy cielęcinie najwyżej 25 %

Powyższe ceny rozumieją się jako maksymalne na wyroby pierwszej jakości.

Winni przekroczenia ustawionego cennika ulegną karze aresztu do 6 tygodni lub grzywny do 10.000,— zł stosownie do postanowień art. 4. rozp. Prez. Rzeplitej z dnia 31. VIII. 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 527).

Ceny ustalone obowiązują na całym obszarze powiatu świętochłowickiego od dnia ogłoszenia, aż do czasu odwołania.

Równocześnie uchylam rozporządzenie z dnia 17-go lutego 1932 r. (Gazeta Powiatowa Nr. 8 poz. 2).

Świętochłowice, dnia 9. marca 1932 r.

Starosta
(—) Szaliński.

4.

Obwieszczenie

o zwalczaniu zarazy i pomoru świń.

Na podstawie § 348 Rozp. Min. Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. nr. 19, poz. 167 podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Walentego Miki w Miednej pow. pszczyńskiego urzędowo stwierdzono pomór świń.

Świętochłowice, dnia 1. marca 1932 r.

Starosta
wz.
(—) Dr. Olszewski.

5.

Uchwała

w przedmiocie pobierania podatków komunalnych do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych za rok 1932 r.

Na mocy art. 11. ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 14. kwietnia 1924 r. (Dz. Ust. Śl. str. 57) uchwalił Sejmik Powiatowy powiatu świętochłowickiego na posiedzeniu swojem w dniu 21. XII. 1931 r.

§ 1.

Na terenie gmin wiejskich powiatu świętochłowickiego pobiera się dodatki komunalne do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych i to

a) 10% do opłat państwowych od patentów na wyrób

b) 100% do opłat państwowych od patentów na sprzedaż trunków i przetworów wymienionych.

§ 2.

Gminy wiejskie otrzymują z pobranych na ich obszarach dodatków pod nr. 1 wymienionych 50%.

§ 3.

Sposób wymiaru, poboru, terminu płatności przymusowego ściągania, zniżenie lub odpisania z powodu niemożności ściągnięcia powyższych dodatków komunalnych regulują przepisy ustawy o państwowej opłacie od patentów, oraz przepisy z dnia 14. kwietnia 1924 r.

Świętochłowice, dnia 21. XII. 1931 r.

Komisaryczny Sejmik Powiatowy

(—) Szaliński,
Sobel, Brzoska, Szymonek, Sieja.

Śl. Urząd Wojew.
L. Sm. 552/8

Ogłoszenie.

Dot. Wydział Powiatowy Świętochłowice — dodatek komunalny do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków.

Na zasadzie art. art, 1, 10 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu, ogłoszonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dn. 8-go lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30) oraz § 2 art. 1 ustawy z dnia 7. grudnia 1927 r. (Dz. U. Śl. Nr. 26, poz. 48) Śląska Rada Wojewódzka zatwierdza uchwałę Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach z dnia 21. grudnia 1931 r. w przedmiocie poboru na rok 1932 — 10% dodatków komunalnych do opłat państwowych od patentów na sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych.

Katowice, dnia 18 lutego 1932 r.

Za Wojewodę
(—) Dr. Wierzbiański
w z.
Naczelnika Wydziału Samorządowego

6.

Ogłoszenie.

Dekretem z dnia 29 lutego 1932 r. L. Sm. 500/2 Wojewoda Śląski na podstawie § 142 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3 lipca 1891 r. w brzmieniu art. 2 i 3 ustawy z dnia 11 maja 1927 r. (Dz. U. Śl. Nr. 13 poz. 26) za zgodą Śląskiej Rady Wojewódzkiej wyrażoną w uchwale z dnia 22 lutego 1932 r. L. R. W. 125 rozwiązał Radę Gminną w Łagiewnikach, i ustanowił Komisaryczną Radę Gminną w Łagiewnikach,na której członków powołał za zgodą Śląskiej Rady Wojewódzkiej pp. Ignacego Kozubka, Leopolda Malcherka, Feliksa Michalskiego i Wincentego Raka.

Świętochłowice, dnia 5. III. 1932 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński

7.

Obwieszczenie

w sprawie zmiany linji wytycznej przy ul. Granicznej w Wielkich Hajdukach.

Niniejszem podaje się do publicznej wiadomości, że linja wytyczna ul. Granicznej została zmieniona.

Plan linji wytycznej wyłożony będzie do publicznego wglądu w czasie od 14.marca 1932 r. do 10. kwietnia 1932 r. włącznie w godzinach urzędowych od 8—13 w Urzędzie gminnym pokój nr. 27.

Sprzeciwy należy wnieść najpóźniej do dnia 10. kwietnia 1932 r. do Urzędu gminnego Wielkie Hajduki. Zarzuty wniesione po tym terminie nie będą uwzględnione.

Wielkie Hajduki, dnia 10. marca 1932 r.

Naczelnik gminy.
(—) Grzesik.

8.

Inspektor Pracy 49 Obwodu podaje do wiadomości:

W myśl rozporządzenia z dnia 23. listopada 1918 r. (Dz. U. Rz. niem. str.1329), regulującego czas pracy w piekarniach i cukierniach, nie należy zatrudniać pracowników w piekarniach i cukierniach ponad 8 godzin dziennie.

We wszystkich piekarniach i cukierniach wywiesić należy obwieszczenie z podaniem godzin początku i końca pracy.

Organa Policji miejscowej przypilnują wykonanie powyższego zarządzenia.

Inspektor Pracy
49. Obwodu
(-) inż. Franke.

9.

Ogłoszenie

Zarząd Komunalnej Kasy Oszczędności na powiat świętochłowicki w Świętochłowicach unieważnia zagubione poniżej wyszczególnione książeczki oszczędnościowe.

1. **wystawione przez K. K. O. Świętochłowice.**

nr. 3875	na nazw. Bartosz Ewald, W. Hajduki	11,08	zł
nr. 9549	na Kądzielanka Cecylja Świętochłowice	9,—	„
nr. 5744	na Fesser Anna, Świętochłowice	14,52	„
nr. 145	na Boronowska Klara, Zgoda	11,13	„

2. **wystawione przez oddział K. K. O. Nowy Bytom.**

nr. 3657	na nazwisko Lniany Wincenty N. Bytom	2,41	„
nr. 517	na nazwisko Wąsik Jerzy, Kochłowice	1,51	„

Świętochłowice, dnia 24. lutego 1932 r.

Zarząd Komunalnej Kasy Oszczędności
na powiat świętochłowicki
w Świętochłowicach

Starosta
(—) Szaliński
Przewodniczący Zarządu.

OGŁOSZENIA

10.

Rocznik 1932. Nr. 12.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 19-go marca 1932 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy, dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

Ustawa

z dnia 25. lutego 1932 r.

o zmianie niektórych przepisów ustawy postępowania sądowego cywilnego z 1864 r. i ustawy o przetargu przymusowym i zarządzie przymusowym.

(Dz. Ust. R. P. Nr. 15, poz. 87).

Art. 1.

Dot. b. zaboru rosyjskiego.

Art. 2.

Ustawa o przetargu przymusowym i zarządzie przymusowym z dnia 24. marca 1897 r, w brzmieniu obwieszczenia z dnia 20. maja 1898 r. (Dz. U. Rzeszy str. 713), obowiązująca w okręgach sądów apelacyjnych w Poznaniu i Toruniu oraz sądu okręgowego w Katowicach, ulega następującym zmianom i uzupełnieniom:

1) Po § 34 wprowadza się osobny dział pod tytułem: „IIa. Oszacowanie nieruchomości", obejmujący postanowienia następujące:

IIa. Oszacowanie nieruchomości.

§ 34a.

Po upływie miesiąca od zawiadomienia dłużnika o zarządzeniu przymusowej licytacji sąd zarządzi oszacowanie nieruchomości i o tem zarządzeniu zawiadomi dłużnika i wierzyciela popierającego egzekucję oraz uczestników (§ 91 i 41 ust. 3) z wymienieniem czasu i miejsca oszacowania.

§ 34b.

Oszacowanie przeprowadza komornik za przybraniem biegłego, a w razie potrzeby kilku biegłych, którzy złożyli przed sądem przysięgę.

W oszacowaniu biegły poda osobno wartość nieruchomości, jej urządzeń, przynależności i praw, do nich przywiązanych, a osobno wartość całości. Biegły poda w razie potrzeby również wartość pieniężną poszczególnych praw, które z sumy, uzyskanej na licytacji za nieruchomość, mają być zaspokojone przez przyznanie odszkodowania pieniężnego, osobno zaś poda wartość pieniężną świadczeń z tytułu tych praw.

§ 34c.

Protokół oszacowania będzie zawierał:

a) oznaczenie nieruchomości i jej obszar,

b) budowle i inne urządzenia ze wskazaniem ich przeznaczenia gospodarczego,

c) przynależność nieruchomości,

d) stwierdzone prawa i ciężary, przywiązane do nieruchomości,

e) osobę, w której posiadaniu znajduje się nieruchomość,

f) czynsz i czas trwania najmu lub dzierżawy, jeżeli nieruchomość jest wynajęta lub wydzierżawiona,

g) inne dla nieruchomości istotne szczegóły,

h) wyniki i podstawy oszacowania.

§ 34d.

Jeżeli nieruchomość już była oszacowana w innem postępowaniu egzekucyjnem, sąd po wysłuchaniu stron może zezwolić na zaniechanie ponownego oszacowania, a zarządzić tylko sprostowanie bądź uzupełnienie, oszacowania stosownie do zaszłych zmian.

§ 34e.

Na podstawie wyniku oszacowania sąd ustali uchwałą:

a) wartość nieruchomości (sumę oszacowania);
b) cenę wywołania, poniżej której nieruchomość nie będzie na licytacji sprzedana, a która stanowi 2|3 sumy oszacowania, a o ile najniższa oferta (§ 44) przewyższa 2|3 sumy oszacowania, cenę wywołania stanowi najniższa oferta,

c) wartość praw, które z sumy, uzyskanej z przetargu, mają być zaspokojone przez przyznanie odszkodowania pieniężnego.

Uchwała zostanie doręczon astronom i uczestnikom (§ 91 i 41 ust. 3). Uchwała ta ulega zaskarżeniu w drodze natychmiastowego zażalenia.

2) § 36 ust. 1 otrzymuje brzmienie następujące:

„Termin przetargu winien być wyznaczony dopiero po zajęciu i po uprawomocnieniu się oszacowania nieruchomości oraz po nadesłaniu przez urząd ksiąg gruntowych wiadomości, przewidzianych w § 19 ust. 2“.

3) Pierwsze zdanie ust. 2 § 77 otrzymuje brzmienie następujące:

„Drugą licytację dokonywa się według przepisów obowiązujących przy pierwszej licytacji. Jeżeli także druga licytacja jest bezskuteczna, to postępowanie zostanie uchylone.

Art. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 4.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Przepisy jej mają zastosowanie także do licytacyj, odbyć się mających po wejściu w życie niniejszej ustawy, chociażby ich termin był wyznaczony przed jej wejściem w życie.

Prezydent Rzeczypospolitej

(—) I. Mościcki.

Prezes Rady Ministrów

(—) A. Prystor.

Minister Sprawiedliwości

(—) Czesław Michałowski.

2.

Rozporządzenie

o cenach maksymalnych na artykuły powszedniego użytku.

Na mocy rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 31. VIII. 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 527) o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku oraz rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19. VII. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87 poz. 761) i z dnia 7. VIII. 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73 poz. 586) i rozporządzenia Wojewody Śl. z dnia 8. IX. 1931 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 20 poz. 38) oraz ustawy o cenach maksymalnych z dnia 4. VIII. 1914 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 339) w brzmieniu obwieszczenia z dnia 17. XII. 1914 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 516) i z dnia 22. III. 1917 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 253), oraz z dnia 17. I. 1920 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 94) ustalam po zasięgnięciu opinji Powiat. Komisji do badania cen, następujące ceny maksymalne na artykuły powszedniego użytku:

Mąka i pieczywo:

1 kg mąki żytniej	65%	46	gr.
1 „ chleba „	65%	44	„
1 kg mąki pszennej	65%	48	gr.
1 bułka	120 gram.	10	„
1 „	60 „	5	„

Nabiał:

1 litr mleka 33 groszy

1 „ maślanki 20 groszy

1 kg masła I gatunku 4,40 zł.

jaja sztuka 9—13 groszy

1 kg sera krowiego 0,80—1,00 zł.

Mięso i wyroby mięsne:		w składach	na targu
1 kg wieprzowiny	I gat.	1,50 zł	1,40 zł
1 kg „	II „	1,30 zł	1,20 zł
1 kg cielęciny	I „	1,90 zł	1,70 zł
1 kg „	II „	1,50 zł	1,30 zł
1 kg wołowiny	I „	1,60 zł	1,40 zł
1 kg „	II „	1,20 zł	1,00 zł
1 kg słoniny surowej	I „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg „	II „	1,80 zł	1,60 zł

1 kg sadła	I gat.	2,00 zł	2,00 zł
1 kg „	II „	1,80 zł	1,80 zł
1 kg kieł. krak. 100% wiep. sur.	„	3,00 zł	3,00 zł
1 kg „ „ „ „ got.	„	3,00 zł	3,00 zł
1 kg „ „ mieszanej	I „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg „ „ „	II „	1,90 zł	1,80 zł
1 kg „ czosnkowej	I „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg „ „	II „	1,80 zł	1,60 zł
1 kg salcesonu	I „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg „	II „	1,80 zł	1,60 zł
1 kg wątrobianki	I „	2,50 zł	2,40 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	2,00 zł

Dodatek kości może wynosić:

przy wieprzowinie najwyżej 15%
przy wołowinie najwyżej 20 %
przy cielęcinie najwyżej 25 %

Powyższe ceny rozumieją się jako maksymalne na wyroby pierwszej jakości.

Winni przekroczenia ustawionego cennika ulegną karze aresztu do 6 tygodni lub grzywny do 10.000,— zł stosownie do postanowień art. 4. rozp. Prez. Rzplitej z dnia 31. VIII. 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 527).

Ceny ustalone obowiązują na całym obszarze powiatu świętochłowickiego od dnia ogłoszenia, aż do czasu odwołania.

Równocześnie uchylam rozporządzenie z dnia 9-go marca 1932 r. (Gazeta Powiatowa Nr. 11 poz. 3).

Świętochłowice, dnia 16. marca 1932 r.

Starosta
(—) Szaliński.

3.

Urząd Wojewódki Śląski
Wydział Zdrowia Publicznego
L. ZP. 160/52

Katowice, dnia 7. marca 1932 r.

Ogłoszenie

Dotyczy: przeniesienia Wojewódzkiego Zakładu badania żywności i przedmiotów użytku.

Wojewódzki Zakład Badania żywności i przedmiotów użytku w Pszczynie został przeniesiony w lutym rb. do Katowic i mieści się w nowym gmachu Państwowego Zakładu Higjeny i badania żywności przy ulicy Raciborskiej (Nr. telef. 1851).

Za Wojewodę
(—) Dr. Sęczyk
Kierownik Wydziału Z. P.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości.

Świętochłowice, dnia 14. III. 1932 r.

Starosta
(—) Szaliński.

4.

Zarządzenie policyjne

Naczelnika Urzędu Okręgowego w W. Hajdukach
z dnia 9. marca 1932 r.
o zwalczaniu raka ziemniaczanego na terenie gminy Wielkie Hajduki.

Na podstawie § 12 rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 25. XI. 1930 r. o zwalczaniu raka ziemniaczanego (Dz. U. Śl. Nr. 21 poz. 31) zarządzam na zlecenie Śląskiej Stacji Ochrony Roślin w Cieszynie co następuje:

Na polach zarażonych rakiem ziemniaczanym, uprawianych przez p. Jana Wyrobka, p. Jana Czornika i p. Wilhelma Klinka, położonych w Wielkich Hajdukach przy ul. Kalina oraz na polach zagrożonych, t. j. sąsiadujących i graniczących z zarażonemi, winne być uprawniane tylko ziemniaki odporne na raka ziemniaczanego.

Jako teren zagrożony rakiem ziemniaczanym uznaje się takie działki od Nr. 21 do 37 włącznie w nowo założonych ogródkach obok piekarni mechanicznej w Wielkich Hajdukach. Rakoodporne sadzonki winne uprawiać również gospodarstwa, które swojemi końmi i narzędziami rolniczemi uprawiają tereny zarażone rakiem ziemniaczanym. Sadzenie ziemniaków rakoodpornych należy udowodnić potwierdzonym urzędowo kwitem nabycia, z którego musi wynikać nazwa i pochodzenie posadzonej odmiany.

Ponieważ gmina Wielkie Hajduki znajduje się w strefie gmin zarażonych i zagrożonych rakiem ziemniaczanym, powinna ludność od roku 1934 przejść całkowicie do uprawy tylko rakoodpornych ziemniaków. Wobec tego poleca się, ażeby ludność już od roku 1932 stopniowo zaczęła przechodzić do uprawy rakoodpornych odmian.

Zamówienia na sadzonki rakoodporne przyjmuje Urząd Gminny w Wielkich Hajdukach.

Winni naruszenia przepisów niniejszego zarządzenia podlegają karom przewidzianym w art. 7 ustawy z dnia 10. XII. 1924 r. o ochronie roślin (Dz.-U. Śl. Nr. 27 poz. 99.)

Naczelnik Urzędu Okręgowego
w z.
(—) Dr. Mierzowski.

5.

Zarządzenie policyjne

Naczelnika Urzędu Okręgowego w W. Hajdukach
z dnia 9. marca 1932 r.
o zwalczaniu raka ziemniaczanego na terenie gminy Nowe Hajduki

Na podstawie § 12 rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 25. XI. 1930 r. o zwalczaniu

raka ziemniaczanego (Dz. U. Śl. Nr. 21 poz. 31) zarządzam na zlecenie Śląskiej Stacji Ochrony Roślin w Cieszynie co następuje:

Na zarażonych i zagrożonych rakiem ziemniaczanym działkach Nr. 250, 251, 252, 253, 289, 290, 291, 292, 362, 363, 364, 367, 368, 369, 373, 374, 375, 376, 377, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 420, 424, 425, 426, 427, 428, 436, 437, 446, 447, 448, 452, 453, 454, 455, 456, 459, 460, 461, 462, 477, 478, i 479 w ogródkach Dyrekcji Polskich Kopalń Skarbowych, położonych w gminie Nowe Hajduki pomiędzy cmentarzem i stadjonem oraz szosą Wielkie Hajduki—Królewska Huta zabrania się uprawy ziemniaków wogóle.

Na wszystkich innych działkach w wyżej wymienionych ogródkach zezwala się na uprawę ziemniaków, lecz tylko odmian odpornych na raka ziemniaczanego. Rakoodporne sadzonki winne uprawiać również gospodarstwa, które swojemi końmi i narzędziami rolniczemi uprawiają tereny zarażone rakiem ziemiaczanym. Sadzenie ziemiaków rakoodpornych należy udowodnić potwierdzonym urzędowo kwitem nabycia, z którego musi wynikać nazwa i pochodzenie posadzonej odmiany.

Ponieważ gmina Nowe Hajduki znajduje się w strefie gmin zarażonych i zagrożonych rakiem ziemiaczanym, powinna ludność od roku 1934 przejść całkowicie do uprawy tylko rakoodpornych ziemniaków. Wobec tego poleca się, ażeby ludność już od roku 1932 stopniowo zaczęła przechodzić do uprawy rakoodpornych odmian.

Zamówienia na sadzonki rakoodporne przyjmuje Urząd Gminny w Nowych Hajdukach.

Winni naruszenia przepisów niniejszego zarządzenia podlegają karom przewidzianym w art. 7 ustawy z dnia 10. XII. 1924 r. o ochronie roślin (Dz. U. Śl. Nr. 27. poz. 99.)

Naczelnik Urzędu Okręgowego

w z.

(—) Dr. Mierzowski.

6.

Obwieszczenie

dotycz. ustalenie stawki podatkowej do państwowego podatku gruntowego w gminie Wielkie Hajduki na rok rachunkowy 1932/33.

Na mocy uchwały Rady Gminnej z dnia 22. lutego 1935 r. przyjętej do wiadomości przez Wydział Powiatowy w Świętochłowicach w dniu 3. marca 1932 r. L. dz. Sm. 503 będzie na rok rachunkowy 1932/33 pobierany komunalny podatek gruntowy w wysokości 100% w formie dodatku do państwowego podatku gruntowego.

Wielkie Hajduki, dnia 14. marca 1932 r.

Naczelnik gminy.

w. z.

(—) Langosz

KOMUNIKATY

7.

Wydział Powiatowy Świętochłowice.

Na ostatniem posiedzeniu Komisarycznego Wydziału i Sejmiku Powiatowego, które się odbyło dnia 11. III. 1932 r. wprowadzono w urząd mianowanego przez p. Wojewodę dekretem z dnia 27. I. 1932 r. członkiem Komisarycznego Wydziału i Sejmiku Powiatowego dyrektora huty Falwy, p. inżyniera Marjana Przybylskiego z Świętochłowic, w miejsce ustępującego p. burmistrza Grzesika z Wielkich Hajduk. Następnie zatwierdzono uchwałę rady gminnej w Goduli w sprawie zaciągnięcia pożyczki z Śląskiego Funduszu Pożyczkowo Zapomogowego w wysokości 10 000,— zł., uchwałę rady gminnej Lipiny w sprawie zaciągnięcia pożyczki w wysokości 20 000,— zł. z tego samego funduszu, uchwałę rady gminnej dot. poboru podatku budynkowego na rok 1932|33 w Brzezinach w wysokości 7 od 1000, w Nowych Hajdukach 6 od 1000, w Goduli, 6 od 1000, w Kamieniu 5 od 1000, w Orzegowie 7% od 1000, w Rudzie i Szarleju 5 od 1000, oraz uchwałę rady gminnej w Orzegowie w sprawie poboru podatku od placów budowlanych, statut gminy Świętochłowice w sprawie pobierania opłat kanalizacyjnych i II. dodatek do regulaminu o prowadzeniu rejestru mieszkańców w gminie W. Piekary. Dyrekcji Kopalń i Hut Ks. Donnersmarka w Świętochłowicach udzielono zezwolenie na urządzenie komory na pył dla gazów prażalnych. Jako przedstawicieli samorządu do Komisji Poborowej przy poborze rocznym 1932 wyznaczono naczelników poszczególnych gmin. Gminie Brzeziny udzielono subwencji na pokrycie kosztów związanych z utrzymaniem działek dla bezrobotnych.

OGŁOSZENIA

8.

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a, Swiętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23 — Telefon Nr. 11 10.

Rocznik 1932. Nr. 13.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 26-go marca 1932 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy, dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie

o zwalczaniu pomoru świń.

Na podstawie § 348 Rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 28 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. nr. 19 poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Marji Zającowej w Brzezince przy ul. Grunwaldzkiej nr. 32, powiatu katowickiego, urzędowo stwierdzono pomór świń.

Świętochłowice, dnia 9. marca 1932 r.

STAROSTA
wz.
(—) Dr. Olszewski

2.

Obwieszczenie

o wygaśnięciu zarazy i pomoru świń.

Na podstawie Rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. nr. 19 poz. 167) o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych do publicznej wiadomości, że w zagrodzie koszar 3 pułku ułanów w Tarnowskich Górach zaraza i pomór świń wygasła.

Świętochłowice, dnia 17. marca 1932 r.

STAROSTA
wz.
(—) Dr. Olszewski

3.

Dot. wyłudzania wsparć.

1. Ewa Onufrejczyk, vel Polańska z gminy Kleckiej, powiatu Nieświeckiego,

2. Bolesław Nawojski z gminy Kleckiej, pow. Nieświeckiego,

3. Paweł Romańczyk z gminy Kleckiej, pow. Nieświeckiego,

4. Gertruda Gałka ze wsi Okuniowo, gminy Dziewiątkowickiej, pow. Słonimskiego,

5. Wojciech Szyszko z gminy Zyrmuńskiej pow. Lidzkiego,

6. Brzozowski Karol, urodz. 10 października 1910 r. zamieszkały w Pabjanicach przy ul. Żytniej Nr. 19 pow. Łaski, Wojew. Łodzkie,

7. Tadeusz Przemysław Sosland ur. 27. listopada 1914 r. rodem Kalisza, włoczą się po kraju i wyłudzają pod różnemi pozorami zapomogi od związków komunalnych.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości z tem, że ewentl. wypłacone kwoty zwracane nie będą.

Świętochłowice, dnia 19. III. 1932 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

4.

Taryfa

w sprawie pobierania opłat na targach tygodniowych w obrębie gminy Świętochłowice.

Na podstawie ustawy z dnia 26. 4. 1872 dotyczącej poboru targowego (zbiór ustaw 1872 str. 513) łącznie z artykułem 22 ustawy z dnia 14. 4. 1924 o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8. 7. 1926 (Dz. U. Śl. Nr. 17 poz. 30) oraz uchwały Rady gminnej z dnia 16. 2. 1932 r. wydaje się następującą taryfę miejscową:

§ 1.

Od każdego, który na targowisku, na różnikach ulic, wolnych placach publicznych w miejscu wystawia na sprzedaż towary spożywcze, artykuły różnego rodzaju, zwierzęta, drób itp. pobierać się będzie każdorazowo opłaty według następujących stawek:

1.	od jednokonnego wozu z ziemniakami, kapustą, brukwią marchwią lub burakami	1.—	zł
1a.	od dwukonnego wozu z ziemniakami, kapustą, brukwią marchwią lub burakami	1.50	„
2.	od jednokonnego wozu ze słomą lub sianem	1,50	„
2a.	od dwukonnego wozu ze słomą lub sianem	2.—	„
3.	od wózka ręcznego lub jednokonnego wozu z owocem, ogórkami, zielenizną	1.50	„
3a.	dwukonnego wozu z owocem, ogórkami, zielenizną	2.00	„
4.	od jednokonnego wozu z rybami lub rakami	2.—	„
4a.	od dwukonnego wozu z rybami lub rakami	3.—	„
5.	od kosza do $1\frac{1}{2}$ mtr. kw. zajętego miejsca z żywemi rybami	0,50	„
5a.	od kosza ponad $1\frac{1}{2}$ mtr. kw. zajętego miejsca z żywemi rybami	0,80	„
6.	od kosza do $1\frac{1}{2}$ mtr. kw. zajętego miejsca z nieżywemi rybami	0.30	„
6a.	od kosza ponad $1\frac{1}{2}$ mtr. kw. zajętego miejsca z nieżywemi rybami	0,50	„
8.	od 1 prosiaka, cielęcia, owcy lub kozy	0.30	zł
9.	od 1 świni	1.—	„
10.	za mtr. kw. zajętego miejsca-kramnicy na sprzedaż krup zielenizny, owoców, jagód, grzybów, masła, sera lub jaj	0.30	„
11.	od kosza ręcznego z masłem, jajami lub serem	0.30	„
12.	od beczki do 1 mtr. kw. zajętego miejsca z masłem, serem lub jajami	1.—	„
13.	od beczki ponad 1 mtr. kw. zajętego miejsca	1.50	„
14.	od kosza lub opałki z owocem itp.	0.20	„
15.	za 1 mtr. kw. zajętego miejsca kramnicy, blacharzy, bednarzy, szczotkarzy, masła, jaj i ser, porcelany lub fajansu, garncarzy itp.	0.30	„
16.	od 1 bażanta, zająca, gęsi, kaczki, kury itp.	0.20	„
17.	od pary gołębi lub kuropatw	0.10	
18.	od koszyka lub opałki ponad 1 mtr. kw. zajętego miejsca z drobiem	0.50	
18a.	od koszyka lub opałki do 1 mtr. zajętego miejsca z drobiem	0.80	
19.	za mtr. kw. zajętego miejsca wędlinarzy, rzeźników, szewców, krawców i innych nie wymienionych specjalnie artykułów targowych	0.50	
	Rzeźnicy i inni handlarze sprzedawający towar hurtem, płacą od woza jednokonnego	3.—	
	„ dwu „	5.—	
20.	za każdy rozpoczęty (mtr. kwadratowy) zatęgo miejsca poniżej $\frac{1}{2}$ mtr. kw.	0.30	
	powyżej $\frac{1}{2}$ „ „	0.50	

§ 2.

W dniu kiermaszu, odpustu itp. gmina pobie stawki według osobnej taryfy, którą ustali każdorazowo Zarząd Gminy.

§ 3.

Oprócz stawek wym. w § 1 pobierać się dzie na rzecz niesienia pomocy bezrobotnym czas trwania bezrobocia dodatkowo 10% s wym. w § 1 z tem, że dodatkową opłatę na bezrobotnych wynoszącą według 10% stawk niżej 0.05 zł. należy zaokrąglać do 0.05 z ponad 0.05 zł. do 0.10 zł.

§ 4.

Niniejsza taryfa obowiązuje z dniem o nia w gazecie powiatowej. Jednocześni moc obowiązującą taryfa opłat targowyc świętochłowickiej z dnia 2. kwietnia 1925

Świętochłowice, dnia 16. II. 1932 r.

Naczelnik gminy

(—) W. Polak.

5.

Obwieszczenie

Dotyczy: stawki samoistnego podatku budynkowego na rok 1932/33 w Brzezinach Śl.

Na podstawie § § 2 i 3. statutu gminnego w przedmiocie podatku budynkowego z dnia 12. 6. 1926 r. oraz art. 4. ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 14. 4. 1924 r. w brzmieniu rozp. Wojewody Śląskiego z dnia 8. 7. 1926 r. uchwaliła rada gminna na posiedzeniu w dniu 5. 2. 1932 r. na rok 1932/33 stawkę 7‰ (siedem od tysiąca) od pospolitej wartości budynków podlegających opodatkowaniu, których wartość się szacuje na 6.098.292,— zł.

Zarząd gminy

(—) Kotucha (—) Szmatloch (—) Włoczek.

Rada gminna

(—) ks. Jan Brandys (—) Nowara
(—) Bendkowski (—) Dr. Kujawski.

Uchwałę rady gminnej w Brzezinach z dnia 5. 2. 1932 r. dotycz. stawki samoistnego podatku budynkowego na rok 1932/33 zatwierdza się na podstawie art. 1, 4 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozp. Wojewody Śl. z dnia 8. 7. 1926 r. (Dz. Ust. Śl. nr. 17, poz. 30.)

Świętochłowice, dnia 11. marca 1932 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Przybylski, Brzoska, Tkocz, Szymonek, Sieja.

O g ł o s z o n o:

Brzeziny Śl., dnia 18. marca 1932 r.

Naczelnik gminy
w z.
(—) Szmatloch.

6.

Szarlej, dnia 9. lutego 1932 r.

Protokół nr. 2 z posiedzenia rady gminnej.

Obecni:

1. p. Szreter, ławnik w zastępstwie naczelnika gminy p. Góry
2. p. Kubański, ławnik
3. p. Mutz, ławnik
4. p. Kałdonek, radny
5. p. Dzierża, radny
6. p. Gzel, radny
7. p. Franielczyk, radny
8. p. Helisz, radny
9. p. Baranowicz, radny
10. p. Andretzki, radny
11. p. Ludyga, radny
12. p. Kołodziej, radny
13. p. Pluta, radny
14. p. Kocur, radny
15. p. Zembok, naczelnik Urzędu Okręgowego
16. p. Dittmann, protokólant.

Zebrani stwierdzają, iż posiedzenie jest zwołane prawidłowo i rada gminna w obecnym składzie zdolna jest do powzięcia uchwał.

Przystąpiono do obrad porządku dziennego, który był następujący:

Punkt 1 pp.

Punkt 2 Ustalenie stawki podatku budynkowego na rok 1932.

Tytułem podatku budynkowego uchwala rada gminna pobierać w roku 1932 5 od tysiąca od pospolitej wartości budynków.

p. p. p.

(—) Kubański, Mutz, Ludyga, Kołodziej, Helisz, Kałdonek, Pluta, Dzierża

zakończono

(—) Szreter (—) Dittmann

Uchwała.

Uchwałę Rady gminnej w Szarleju z dnia 9. lutego 1932 r. dotycz. stawki samoistnego podatku budynkowego na rok 1932/33 zatwierdza się na podstawie art. 1,4 i 27 ustawy tymczasowego uregulowania finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 17 poz. 30).

Świętochłowice, dnia 11. marca 1932 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Przybylski, Brzoska, Tkocz,

Szymonek, Sieja.

Za zgodność!

Świętochłowice, dnia 15. III. 1932 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
z p.
(—) Macha

Powyższe podaje się do wiadomości.
Szarlej, dnia 22. marca 1932 r.

Naczelnik gminy
w. z.
(—) Szreter

OGŁOSZENIA

7.

8.

Sprawozdanie

Ogólno-Miejscowej Kasy Chorych na pow. Świętochłowice

za rok 1931

od 1. I. 31 do 31. XII. 31 r.

A. Organy:

Za rok 1931 zawiadowywał Kasą Wydział i Zarząd:

Zarząd składa się z 9 członków.

Przewodniczącym Zarządu jest p. Kandora Ignacy.

Działalność Zarządu Kasy okazała się, jak następuje:

1. Ilość posiedzeń w roku 1931 . . 12
2. Ilość załatwionych spraw . . . 235
3. Wypadki ukarania z § 530 o. u. na kwotę ogólną . . . . . . .1010,— zł
4. Wypadki umorzenia składek zaległych 8
5. Wysłano do uzdrowiska:
   a) kobiet 14
   b) mężczyzn 23
   razem dni 659
6. przyjęto na dobrow. członków . 6
   a) kobiet 1
   b) mężczyzn 5
7. Wnioski o przyjęcie na dobrowol. członków odrzucono 9

Działalność Wydziału okazała się jak następuje:

W skład Wydziału wchodzą 24 członków.

1. Ilość posiedzeń w roku 1931 . . 3
2. Ilość załatwionych spraw . . . 12
3. Przeciętna liczba uczestników . 14
4. Preliminiarz budżet. na rok 1931 przedłożono na posiedzeniu 14. I. 31 r. i uchwalono tak w dochodzie, jak i rozchodzie na 1.500.000,00 zł

B. Adminisracja.

Ogólno-Miejscowa Kasa Cgorych na powiat Świętochłowice podzieliła agendy Kasy w powiecie na 3 płatnie i to w miejscowości:

Szarlej — Lipiny — i Ruda Śl.

Kierownikiem Kasy był p. Murlewski Józef do 24. VIII. 31 r., w którym to dniu zmarł.

Od 25. VIII. 31 r. p. o. kierownika kasy p. Suchanek Ignacy.

Wewnętrzna administracja przedstawia się w następujących liczbach:

1. wpłynęło:

korespondencji	6182
rachunków	1803
razem	7985

2. wysłano korespondencji	4704
3. korespond. załatwiono z W. U. Ubezpieczeń	42
4. korespond. załatwiono z Urz. Ubezpieczeń	511
5. Wniesiono o ukarazanie	165 osób
6. Mandatów karnych wydanych przez Urz. Ubezp.	87
7. pomoc. położ. dla członk. kasy	47
8. „ „ familijna	263
9. opieka połogowa	812
10. korespondencje z Śl. Urz. Wojew.	14
11. Opracowanych wniosków bezrobotnych pracowników umysłowych o zasiłek na wypadek braku pracy	562
12. zał. wniosków o renty	35
razem	597

13. członków wzgl. ich rodziny przekazano do leczenia do obcych kas chorych 864

14. kart porad wystawiono:

a) dla członków obowiązkowych	16348
b) „ tychże rodzin	3387
c) „ członków dobrowol.	96
d) „ tychże rodzin.	121
razem:	19952

15. członków obcych kas leczono . 583

16. wypadki chorobowe związane z niezdol. do pracy:

a) męskich	7322
b) żeńskich	2838
c) męskich dobrowol.	64
d) żeńskich dobrowol.	38
razem:	10262

17. ilości dni chorobowych, związanych z niezdol. do pracy:

a) męskich obowiązk.	57135
b) żeńskich obowiązk.	19870
c) męskich dobrowol.	886
d) żeńskich dobrowol.	310
razem:	78201

C. Książkowośc wykazuje pozycji.

w rozchodzie	3021
w dochodzie	1625

D. Ogólne.

1. Przeciętna liczba członków wynosiła	11552
2. Wypadki choroby	19952
3. Na jednego członka przypada zatem	1,73
4. Ilości lekarzy kasowych z wyjątkiem lek. specj.	18
5. Na jednego lekarza przypada członków przeciętnie	642
6. Ilość lekarzy dentystów i dent.	13
7. Na jednego dentystę przypada członków przeciętnie	889
8. Ogólny doch. ze skład. wyn.	859,630.42 zł.
9. Ogólny rozchód właściwy	959,170.96 zł.
10. Na jednego członka przypada składek rocznie	74.59 zł.
11. Zaległe składki wynoszą i nie mieszczą się w tej kwocie	109,132,27 zł.
1928—1930	87,896.43 zł.
razem:	197,028.70 zł

E. Urząd wykonawczy.

1. Ilości wysłanych napomnień	843
2. wypisanych rozkazów egzekucyj.	695
3. przeprowadzeń ekzekucji	487
4. Spraw bezowocnego zajęcia	58
5. wysłano spraw do przym. ściągn. do gmin	706
6. załatwiono spraw przez gminy:	
a) dodatnio	423
b) ujemnie	89
c) niezałatwionych	194

Za zgodnośc:

(—) Suchanek

kier. kasy

Przewodniczący Zarządu:

(—) Kandora

Powyższe podaję do publicznej wiadomości z tem, że ewentl. wypłacone kwoty zwracane nie będą.

Świętochłowice, dnia 19. III. 1932 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

4.

Taryfa

w sprawie pobierania opłat na targach tygodniowych w obrębie gminy Świętochłowice.

—·—

Na podstawie ustawy z dnia 26. 4. 1872 dotyczącej poboru targowego (zbiór ustaw 1872 str. 513) łącznie z artykułem 22 ustawy z dnia 14. 4. 1924 o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8. 7. 1926 (Dz. U. Śl. Nr. 17 poz. 30) oraz uchwały Rady gminnej z dnia 16. 2. 1932 r. wydaje się następującą taryfę miejscową:

§ 1.

Od każdego, który na targowisku, na różnikach ulic, wolnych placach publicznych w miejscu wystawia na sprzedaż towary spożywcze, artykuły różnego rodzaju, zwierzęta, drób itp. pobierać się będzie każdorazowo opłaty według następujących stawek:

1. od jednokonnego wozu z ziemniakami, kapustą, brukwią marchwią lub burakami . . . . 1.— zł
1a. od dwukonnego wozu z ziemniakami, kapustą, brukwią marchwią lub burakami . . . . 1.50 „
2. od jednokonnego wozu ze słomą lub sianem . . . . 1,50 „
2a. od dwukonnego wozu ze słomą lub sianem . . . . 2.— „
3. od wózka ręcznego lub jednokonnego wozu z owocem, ogórkami, zielenizną . . . . 1.50 „
3a. dwukonnego wozu z owocem, ogórkami, zielenizną . . . . 2.00 „
4. od jednokonnego wozu z rybami lub rakami . . . . 2.— „
4a. od dwukonnego wozu z rybami lub rakami . , ... 3.— „
5. od kosza do $1^1/_2$ mtr. kw. zajętego miejsca z żywemi rybami . . . 0,50 „
5a. od kosza ponad $1^1/_2$ mtr. kw. zajętego miejsca z żywemi rybami . 0,80 „
6. od kosza do $1^1/_2$ mtr. kw. zajętego miejsca z nieżywemi rybami . . 0.30 „
6a. od kosza ponad $1^1/_2$ mtr. kw. zajętego miejsca z nieżywemi rybami 0,50 „
8. od 1 prosiaka, cielęcia, owcy lub kozy . . . . 0.30 zł
9. od 1 świni . . . . 1.— „
10. za mtr. kw. zajętego miejsca-kramnicy na sprzedaż krup zielenizny, owoców, jagód, grzybów, masła, sera lub jaj . . . . 0.30 „
11. od kosza ręcznego z masłem, jajami lub serem . . . . 0.30 „
12. od beczki do 1 mtr. kw. zajętego miejsca z masłem, serem lub jajami 1.— „
13. od beczki ponad 1 mtr. kw. zajętego miejsca . . . . 1.50 „
14. od kosza lub opałki z owocem itp. 0.20 „
15. za 1 mtr. kw. zajętego miejsca kramnicy, blacharzy, bednarzy, szczotkarzy, masła, jaj i ser, porcelany lub fajansu, garncarzy itp. 0.30 „
16. od 1 bażanta, zająca, gęsi, kaczki, kury itp. . . . . 0.20 „
17. od pary gołębi lub kuropatw . . 0.10
18. od koszyka lub opałki ponad 1 mtr. kw. zajętego miejsca z drobiem . 0.50
18a. od koszyka lub opałki do 1 mtr. zajętego miejsca z drobiem . . 0.80
19. za mtr. kw. zajętego miejsca wędlinarzy, rzeźników, szewców, krawców i innych nie wymienionych specjalnie artykułów targowych . 0.50 „

Rzeźnicy i inni handlarze sprzedawający towar hurtem, płacą od woza jednokonnego 3.— „
„ dwu „ 5.— „

20. za każdy rozpoczęty (mtr. kwadratowy) zatęgo miejsca
poniżej $^1/_2$ mtr. kw. 0.30 „
powyżej $^1/_2$ „ „ 0.50 „

§ 2.

W dniu kiermaszu, odpustu itp. gmina pobiera stawki według osobnej taryfy, którą ustali każdorazowo Zarząd Gminy.

§ 3.

Oprócz stawek wym. w § 1 pobierać się będzie na rzecz niesienia pomocy bezrobotnym na czas trwania bezrobocia dodatkowo 10% stawki wym. w § 1 z tem, że dodatkową opłatę na rzecz bezrobotnych wynoszącą według 10% stawki poniżej 0.05 zł. należy zaokrąglać do 0.05 zł. zaś ponad 0.05 zł. do 0.10 zł.

§ 4.

Niniejsza taryfa obowiązuje z dniem ogłoszenia w gazecie powiatowej. Jednocześnie traci moc obowiązującą taryfa opłat targowych gminy świętochłowickiej z dnia 2. kwietnia 1925

Świętochłowice, dnia 16. II. 1932 r.

Naczelnik gminy

(—) W. Polak.

Wewnętrzna administracja przedstawia się w następujących liczbach:

1. wpłynęło:

korespondencji	6182
rachunków	1803
razem	7985

2. wysłano korespondencji	4704
3. korespond. załatwiono z W. U. Ubezpieczeń	42
4. korespond. załatwiono z Urz. Ubezpieczeń	511
5. Wniesiono o ukarazanie	165 osób
6. Mandatów karnych wydanych przez Urz. Ubezp.	87
7. pomoc. połog. dla członk. kasy	47
8. „ „ familijna	263
9. opieka połogowa	812
10. korespondencje z Śl. Urz. Wojew.	14
11. Opracowanych wniosków bezrobotnych pracowników umysłowych o zasiłek na wypadek braku pracy	562
12. zał. wniosków o renty	35
razem	597

13. członków wzgl. ich rodziny przekazano do leczenia do obcych kas chorych 864

14. kart porad wystawiono:

a) dla członków obowiązkowych	16348
b) „ tychże rodzin	3387
c) „ członków dobrowol.	96
d) „ tychże rodzin.	121
razem:	19952

15. członków obcych kas leczono . 583

16. wypadki chorobowe związane z niezdol. do pracy:

a) męskich	7322
b) żeńskich	2838
c) męskich dobrowol.	64
d) żeńskich dobrowol.	38
razem:	10262

17. ilości dni chorobowych, związanych z niezdol. do pracy:

a) męskich obowiązk.	57135
b) żeńskich obowiązk.	19870
c) męskich dobrowol.	886
d) żeńskich dobrowol.	310
razem:	78201

C. Książkowośc wykazuje pozycji.

w rozchodzie	3021
w dochodzie	1625

D. Ogólne.

1. Przeciętna liczba członków wynosiła	11552
2. Wypadki choroby	19952
3. Na jednego członka przypada zatem	1,73
4. Ilości lekarzy kasowych z wyjątkiem lek. specj.	18
5. Na jednego lekarza przypada członków przeciętnie	642
6. Ilość lekarzy dentystów i dent.	13
7. Na jednego dentystę przypada członków przeciętnie	889
8. Ogólny doch. ze skład. wyn.	859,630.42 zł.
9. Ogólny rozchód właściwy	959,170.96 zł.
10. Na jednego członka przypada składek rocznie	74.59 zł.
11. Zaległe składki wynoszą i nie mieszczą się w tej kwocie	109,132,27 zł.
1928—1930	87,896.43 zł.
razem:	197,028.70 zł.

E. Urząd wykonawczy.

1. Ilości wysłanych napomnień	843
2. wypisanych rozkazów egzekucyj.	695
3. przeprowadzeń ekzekucji	487
4. Spraw bezowocnego zajęcia	58
5. wysłano spraw do przym. ściągn. do gmin	706

6. załatwiono spraw przez gminy:

a) dodatnio	423
b) ujemnie	89
c) niezałatwionych	194

Za zgodnośc:
(—) Suchanek
kier. kasy

Przewodniczący Zarządu:
(—) Kandora

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a Świetochłowice, ul. Bytomska, Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10

Rocznik 1932. Nr. 14.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 2-go kwietnia 1932 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy, dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie.

Spółka Akcyjna „Godulla" w Chebziu wniosła prośbę o zabezpieczenie na podstawie §§ 203, 199, 379 i 86 następujących praw:

1) Prawa poboru wody z czterech stawów, będących własnością Spółki, połączonych między sobą i położonych obok zakładu szybu Godulla w pobliżu dworca kolejowego w Chebziu w przeciętnych ilościach 2,0 m^3 do ilości maksymalnej 5,0 m^3/m. na cele kopalniane i gospodarcze,

2) prawa doprowadzania ścieków z zakładu szybu „Godulla", składających się z ścieków zakładów ruchu i gospodarczych, oraz doprowadzania wydobytych na powierzchnie nadmiernych wód kopalnianych w przeciętnych ilościach 2,4 m^3/min. do ilości maksymalnej 5,4 m^3/min. do wyżej wymienionych stawów,

3) prawa doprowadzania do tych stawów ścieków z budynków mieszkalnych, administracyjnych i gospodarczych w przeciętnych ilościach 1,2 m^3/min.

Projekt i wyjaśnienia, dotyczące wyżej przedstawionego przedsiębiorstwa, będą wyłożone do publicznego wglądu w Starostwie w Świętochłowicach w godzinach urzędowych przez 3 tygodnie, począwszy od poniedziałku dnia 4. kwietnia do poniedziałku 25. kwietnia 1932 r.

W powyżej zakreślonym terminie należy zgłosić w wymienionem Starostwie zarzuty przeciw powyższemu przedsiębiorstwu oraz żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń.

Ci, którzy we wskazanym terminie nie podniosą przeciwko zabezpieczeniu powyższych praw żadnych sprzeciwów tracą do nich prawo i mogą z powodu szkodliwego działania wykonywania przedsiębiorstwa podnieść tylko pretensje, przewidziane w § 82 powołanej wyżej ustawy wodnej.

Celem ustnego rozpatrywania wniesionych w zakreślonym czasokresie sprzeciwów zostanie czony w swoim czasie osobny termin.

Katowice, dnia 21. marca 1932 r.

W imieniu Śląskiej Rady Wojewódzkiej
Przewodniczący:
wz.
(—) Dr. Saloni
Wicewojewoda.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości z tem, że odnośny projekt i wyjaśnienia są wyłożone w podanym wyżej terminie w tut. Starostwie pokój nr. 41.

Świętochłowice, dnia 31. III. 1932 r.

Starosta
wz.
(—) Dr. Olszewski.

2.

Obwieszczenie.

Spółka Akcyjna „Polskie Kopalnie Skarbowe na Górnym Śląsku“ wniosła prośbę o zabezpieczenie, względnie ewentl. nadanie prawa doprowadzania do „Czarnego Rowu“ wód kopalnianych i ścieków gospodarczych kopalni „Król“ Pole Północne w Łagiewnikach Śl. w przeciętnych ilościach 18,1 1|sek. oraz o nadanie prawa doprowadzania do wyżej wymienionego rowu wód kopalnianych jakoteż gospodarczych, pochodzących z odwadniaczy i czyszczenia kótłow kopalni „Król Bolesław Chrobry I“ (Pole Północne) w przeciętnych ilościach 18,1 1|sek., a to na podstawie przepisów §§ 86 względnie 46 ustawy wodnej z dnia 7. IV. 1913 r.

Projekt i wyjaśnienia, dotyczące przedstawionego wyżej przedsiębiorstwa będą wyłożone do publicznego wglądu w Starostwie w Świętochłowicach oraz w Magistracie w Król. Hucie w godzinach urzędowych przez przeciąg dwóch tygodni, począwszy od poniedziałku, dnia 4. kwietnia 1932 r. do poniedziałku dnia 18. kwietnia 1932 r. włącznie.

W wyżej zakreślonym terminie należy w podwójnem wygotowaniu, albo też protokolarnie zgłosić w wymienionych Urzędach zarzuty przeciw zamierzonemu przedsiębiorstwu oraz żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń i wypłaty odszkodowań, jakoteż wnieść inne podania o udzielenie pozwolenia na użytkowanie wody, przez które mogłoby podlec ograniczeniu użytkowanie, zamierzone przez petenta, wraz z podkładkami technicznemi, przepisanemi Nr. 2—5. III. rozporządzenia wykonawczego do wyżej powołanej ustawy wodnej.

Ci, którzy we wskazanym terminie nie wniosą przeciwko udzieleniu pozwolenia żadnych sprzeciwów, tracą do nich prawo i będą mogli z powodu szkodliwego działania wykonywania powyższego prawa podnosić tylko pretensje, przewidziane w § 82 powołanej wyżej ustawy wodnej. Również nie będą rozpatrywane w niniejszem postępowaniu podania o udzielenie pozwolenia, wniesione po upływie powyższego terminu.

Celem ustnego rozpatrywania wniesionych w zakreślonym czasokresie zarzutów i roszczeń zostanie oznaczony w swoim czasie osobny termin.

Katowice, dnia 18. marca 1932 r.

W imieniu Śląskiej Rady Wojewódzkiej
Przewodniczący:
wz.
(—) Dr. Saloni
Wicewojewoda.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości z tem, że odnośny projekt i wyjaśnienia są wyłożone w wyżej podanym terminie w tut. Starostwie pokój nr. 41.

Świętochłowice, dnia 31. III. 1932 r.

Starosta
wz.
(—) Dr. Olszewski.

3.

Obwieszczenie.

Z uwagi na to, że w budżecie śląskim na rok 1932|33 przewidziana została minimalna kwota na udzielanie doraźnej pomocy w wypadkach klęsk elementarnych, winien każdy obywatel we własnym interesie ubezpieczyć swoje posiadłości — inwentarz żywy, czy martwy — w Towarzystwach Ubezpieczeniowych (od ognia, gradobicia i t. p.), gdyż Śląski Urząd Wojewódzki będzie udzielać wsparć **jedynie w wyjątkowych,** zasługujących na szczególne uwzględnienie wypadkach.

Świętochłowice, dnia 30. marca 1932 r.

Starosta
w z.
(—) Dr. Olszewski

4.

Rozporządzenie

o cenach maksymalnych na artykuły powszedniego użytku.

Na mocy rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 31. VIII. 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 527) o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku oraz rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19. VII. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87 poz. 761) i z dnia 7. VIII. 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73 poz. 586) i rozporządzenia Wojewody Śl. z dnia 8. IX. 1931 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 20 poz. 38) oraz ustawy o cenach maksymalnych z dnia

4. VIII. 1914 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 339) w brzmieniu obwieszczenia z dnia 17. XII. 1914 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 516) i z dnia 22. III. 1917 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 253), oraz z dnia 17. I. 1920 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 94) ustalam po zasiągnięciu opinji Powiat. Komisji do badania cen, następujące ceny maksymalne na artykuły powszedniego użytku:

Mąka i pieczywo:

1 kg mąki żytniej	65%	45	gr.
1 „ chleba „	65%	45	„
1 kg mąki pszennej	65%	46	gr.
1 bułka	120 gram.	10	„
1 „	60 „	5	„

Nabiał:

1 litr mleka 33 groszy
1 „ maślanki 20 groszy
1 kg masła I gatunku 4,40 zł.
jaja sztuka 9—13 groszy
1 kg sera krowiego 0,80—1,00 zł.

Mięso i wyroby mięsne		w składach	na targu
1 kg wieprzowiny	I gat.	1,50 zł	1,40 zł
1 kg „	II „	1,30 zł	1,20 zł
1 kg cielęciny	I „	1,90 zł	1,70 zł
1 kg „	II „	1,50 zł	1,30 zł
1 kg wołowiny	I „	1,60 zł	1,40 zł
1 kg „	II „	1.20 zł	1.00 zł
1 kg słoniny surowej	I „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg „	II „	1,80 zł	1,60 zł
1 kg sadła	I „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg „	II „	1,80 zł	1,80 zł
1 kg kieł. krak. 100% wiep. sur.		3,00 zł	3,00 zł
1 kg „ „ „ „ got.		3,00 zł	3,00 zł
1 kg „ „ mieszanej	I gat.	2,00 zł	2,00 zł
1 kg „ „ „	II „	1,90 zł	1,80 zł
1 kg „ czosnkowej	I „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg „ „	II „	1,80 zł	1,60 zł
1 kg salcesonu	I „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg „	II „	1,80 zł	1,60 zł
1 kg wątrobianki	I „	2,50 zł	2,40 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	2,00 zł

Dodatek kości może wynosić:

przy wieprzowinie najwyżej 15%
przy wołowinie najwyżej 20 %
przy cielęcinie najwyżej 25 %

Powyższe ceny rozumieją się jako maksymalne na wyroby pierwszej jakości.

Winni przekroczenia ustawionego cennika ulegną karze aresztu do 6 tygodni lub grzywny do 10.000,— zł stosownie do postanowień art. 4. rozp. Prez. Rzplitej z dnia 31. VIII. 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 527).

Ceny ustalone obowiązują na całym obszarze powiatu świętochłowickiego od dnia ogłoszenia, aż do czasu odwołania.

Równocześnie uchylam rozporządzenie z dnia 16-go marca 1932 r. (Gazeta Powiatowa Nr. 12 poz. 2).

Świętochłowice, dnia 30. marca 1932 r.

Starosta
(—) Szaliński.

5.

Obwieszczenie.

w sprawie urlopowania naczelnika gminy.

Panu Naczelnikowi Gminy Janowi Górze z Szarleja udzieliłem dalszego urlopu celem leczenia się do dnia 30 czerwca 1932 r.

Zastępstwo powierzyłem ławnikowi Szreterowi.

Świętochłowice, dnia 19 marca 1932 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
(—) Szaliński

6.

Uchwała.

Dla pobierania podatku budynkowego na rok 1932|33 uchwala się stawkę procentową 6% od wartości pospolitej budynków.

Za Zarząd gminny
(—) Z. Rudzki

Za Radę gminną
(—) Dudek (—) Rogier

Uchwała.

Uchwałę Rady gminnej w Goduli z dnia 4. lutego 1932 r. dotyczącą stawki samoistnego

podatku budynkowego na rok 1932|33 w wysokości 6% pospolitej wartości zatwierdzam na podstawie artykułów 1, 4 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17 poz. 30).

Świętochłowice, dnia 11. marca 1932 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Przybylski, Brzoska, Tkocz, Szymonek, Sieja.

Za zgodność

Świętochłowice, dnia 15. marca 1932 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
z p.
(—) Macha

7.

Obwieszczenie.

Niniejszem daje się do publicznej wiadomości, że warunki dzierżawy polowania obwodu gminy Łagiewniki wyłożono do publicznego wglądu interesentów w czasie od 29-go marca do 12-go kwietnia 1932 r. w gmachu gminnym, pokój nr. 11.

Łagiewniki, dnia 25-go marca 1932 r.

Kom. Naczelnik Gminy
(—) Rybarz

KOMUNIKATY

8.

Wydział Powiatowy Świętochłowice.

Na posiedzeniu Komisarycznego Wydziału i Sejmiku Powiatowego, które się odbyło dnia 24. marca 1932 r. obniżono budżet administracyjny na rok 1932|33 r. w rozchodach i dochodach w budżecie zwyczajnym z kwoty 1.415.000,— zł na 1.255.000,— zł. zaś w budżecie nadzwyczajnym z kwoty 221.024,— zł na 51.127,— zł, razem z kwoty 1.636.024,— zł na 1.306.127,— zł. Budżet Szpitala powiatowego na rok 1932|33 obniżono w rozchodach i dochodach z kwoty 204.884,— zł na 152.600,— zł. W związku z podwyższeniem czynszu za wodę przez Wydział Powiatowy w Katowicach ustalono pobierać z ważnością od 1. kwietnia 1932 r. od gmin: Kamień, Brzozowice i Wielka Dąbrówka za 1 m³ 0,22 zł. Ze względu na znaczne obniżenie się stanu chorych w Szpitalu Powiatowym w Szarleju postanowiono wycofać z ruchu samochód sanitarny z dniem 1. kwietnia 32 r.

OGŁOSZENIA

9.

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a Świetochłowice, ul. Bytomska, Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10

Rocznik 1932. Nr. 15.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 9-go kwietnia 1932 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy, dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Ustawa

z dnia 22. marca 1932 roku

w sprawie uposażenia funkcjonarjuszów Województwa Śląskiego, tudzież funkcjonarjuszów Związków Komunalnych.

(Dz. U. Śl. Nr. 6 poz. 11).

Art. 1.

Ustanowiony art. 3 ustawy z dnia 8. lipca 1925 r. w przedmiocie uposażenia funkcjonarjuszów Województwa Śląskiego, tudzież funkcjonarjuszów Związków Komunalnych (Dz. U. Śl. Nr. 11, poz. 28) oraz art. 1 ustawy z dnia 29. października 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 24, poz. 42) procentowy dodatek wyrównawczy ustala się dla wszystkich funkcjonarjuszów Województwa Śląskiego, płatnych ze Skarbu Śląskiego i funkcjonarjuszów Związków Komunalnych Województwa Śląskiego we wszystkich grupach uposażeniowych w wysokości 20%.

Art. 2.

Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Wojewodzie Śląskiemu.

Art. 3.

Ustawa wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1. kwietnia 1932 r.

Równocześnie traci moc obowiązującą ustawa z dnia 30. września 1931 r. (Dz. U. Śl. Nr. 22, poz. 40).

Marszałek
(—) Wolny.

2.

Ustawa

z dnia 24 marca 1932 roku

w sprawie zmiany ustawy z dnia 8. lipca 1925 r. (Dz. U. Śl. Nr. 11, poz. 28) w przedmiocie uposażenia funkcjonarjuszów Województwa Śląskiego, tudzież funkcjonarjuszów Związków Komunalnych.

(Dz. U. Śl. Nr. 6 poz. 15).

Art. 1.

W artykule 3 ustawy z dnia 8 lipca 1925 r. (Dz. U. Śl. Nr. 11, poz. 28) w przedmiocie upo-

sażenia funkcjonarjuszów Województwa Śląskiego, tudzież funkcjonarjuszów Związków Komunalnych dodaje się ustęp 3 w brzmieniu następującem:

„Za członków rodziny w sensie artykułu 4 ustawy z dnia 9. października 1923 roku o uposażeniu funkcjonarjuszów i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) uważa się także dzieci adoptowane.“

Art. 2.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1-go kwietnia 1932 roku.

Art. 3.

Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Wojewodzie Śląskiemu.

Marszałek:
(—) Wolny.

3.

Rozporządzenie

o cenach maksymalnych na artykuły powszedniego użytku.

Na mocy rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 31. VIII. 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 527) o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku oraz rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19. VII. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87 poz. 761) i z dnia 7. VIII. 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73 poz. 586) i rozporządzenia Wojewody Śl. z dnia 8. IX. 1931 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 20 poz. 38) oraz ustawy o cenach maksymalnych z dnia 4. VIII. 1914 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 339) w brzmieniu obwieszczenia z dnia 17. XII. 1914 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 516) i z dnia 22. III. 1917 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 253), oraz z dnia 17. I. 1920 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 94) ustalam po zasięgnięciu opinji Powiat. Komisji do badania cen, następujące ceny maksymalne na artykuły powszedniego użytku:

Mąka i pieczywo:

1 kg mąki żytniej	65%	45	gr.
1 „ chleba „	65%	44	„
1 „ mąki pszennej	65%	47	„
1 bułka	120 gram.	10	„
1 „	60 „	5	„

Nabiał:

1 litr mleka 33 groszy
1 „ maślanki 20 groszy
1 kg masła I gatunku 4,40 zł.
jaja sztuka 9—13 groszy
1 kg sera krowiego 0,80—1,00 zł.

Mięso i wyroby mięsne		w składach	na targu
1 kg wieprzowiny	I gat.	1,60 zł	1,50 zł
1 kg „	II „	1,40 zł	1,30 zł
1 kg cielęciny	I „	1,90 zł	1,70 zł
1 kg „	II „	1,50 zł	1,30 zł
1 kg wołowiny	I „	1,60 zł	1,40 zł
1 kg „	II „	1.20 zł	1.00 zł
1 kg słoniny surowej	I „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg „	II „	1,80 zł	1,60 zł
1 kg sadła	I „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg „	II „	1,80 zł	1,80 zł
1 kg kiełb. krak. 100% wieprz.	surow.	3,00 zł	3,00 zł
1 kg „ „ „ „	gotow.	3,00 zł	3,00 zł
1 kg „ „ mieszanej	I gat.	2,00 zł	2,00 zł
1 kg „ „ „	II „	1,90 zł	1,80 zł
1 kg „ czosnkowej	I „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg „ „	II „	1,80 zł	1,60 zł
1 kg salcesonu	I „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg „	II „	1,80 zł	1,60 zł
1 kg wątrobianki	I „	2,50 zł	2,40 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	2,00 zł

Dodatek kości może wynosić:

przy wieprzowinie najwyżej 15 %
przy wołowinie najwyżej 20 %
przy cielęcinie najwyżej 25 %

Powyższe ceny rozumieją się jako maksymalne na wyroby pierwszej jakości.

Winni przekroczenia ustawionego cennika ulegną karze aresztu do 6 tygodni lub grzywny do 10.000,— zł. stosownie do postanowień art. 4. rozp. Prez. Rzplitej z dnia 31. VIII. 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 527).

Ceny ustalone obowiązują na całym obszarze powiatu świętochłowickiego od dnia ogłoszenia, aż do czasu odwołania.

Równocześnie uchylam rozporządzenie z dnia 30-go marca 1932 r. (Gazeta Powiatowa Nr. 14 poz. 4).

Świętochłowice, dnia 6. kwietnia 1932 r.

Starosta
(—) Szaliński.

4.

Obwieszczenie

w sprawie przymusowego szczepienia ochronnego przeciw ospie w roku 1932.

Na podstawie ustawy o przymusowem szczepieniu ochronnem przeciw ospie z dnia 8. kwietnia 1874 r. (Zb. ust. 31) zostanie przeprowadzone w tut. powiecie szczepienie przeciw ospie w miejscach i terminach według poniżej podanego wykazu.

Pierwszemu szczepieniu podlegają wszystkie dzieci urodzone w roku 1931 i starsze, dotychczas nieszczepione, albo szczepione bez skutku.

Powtórnemu szczepieniu podlegają wszystkie dzieci 12-letnie i starsze, dotychczas wcale nie albo bez skutku szczepione.

Zarządy gminne wezwą natychmiast rodziców lub opiekunów dzieci mających być szczepionemi

do punktualnego stawienia się w lokalach przeznaczonych do szczepienia, zwracając im równocześnie uwagę na karę zagrożoną rodzicom wzgl. opiekunom niestosującym się do przepisów ustawy o szczepieniu przeciw ospie.

Dzieci mające być szczepione, winny być czysto umyte i ubrane. Lokal do szczepienia musi być dobrze przewietrzony i czysty. Przy szczepieniu dzieci winien być obecny urzędnik gminny celem utrzymania porządku wzgl. zapisywania uwag w liście szczepienia. Przy szczepieniu dzieci szkolnych powinien być ponadto obecny odnośny nauczyciel klasy. Celem zapobieżenia natłokowi w lokalach należy wzywać dzieci partjami po 50 do 70 co półgodziny.

Zobowiązuję zarządy gminne do zawiadomienia kierowników szkół o powyższem zarządzeniu oraz o terminach szczepienia dzieci szkolnych, aby przyprowadzenie tychże do powtórnego szczepienia i do oględzin nastąpiło przepisowo.

Gmina	Dzień i godzina				Lokal szczepienia
	szczepienia		oględzin		
	dzieci z listy gminnej	dzieci z listy szkolnej	dzieci z listy gminnej	dzieci z listy szkolnej	
Brzeziny	6. V. godz. 14	7. V. godz. 14	13. V. godz. 14	14. V. godz. 14	Hala gimnastyczna ul. Słowackiego
Brzozowice	10. V. „ 14	10. V. „ 15	17. V. „ 14	17. V. „ 15	Sala p. Zaika Szarlejska 7
Chropaczów	12. V. „ 15	21. IV. „ 15	19. V. „ 15	28. IV. „ 15	Sala p. Roga Bytomska 16
Dąbrówka Wielka	11. V. „ 14	11. V. „ 15	18. V. „ 14	18. V. „ 15	Oberża gminna
Godula	23. V. „ 14	23. V. „ 15	30. V. „ 14	30. V. „ 15	Szkoła powszechna Szafgocza 18
Chebzie	24. V. „ 14	24. V. „ 15	31. V. „ 14	31. V. „ 15	Szkoła powszech. II Wirecka 1
Hajduki Nowe	18. V. „ 14	18. V. „ 15	25. V. „ 14	25. V. „ 15	Hala gimnastyczna ul. Szkolna 3.
Hajduki Wielkie	20. V. „ 14 21. V. „ 14	23. V. „ 15	27. V. „ 14 28. V. „ 14	30. V. „ 15	Katolicki Dom Związkowy
Kamień	12. V. „ 14	12. V. „ 15	19. V. „ 14	19. V. „ 15	Szkoła powszechna
Lipiny	22. IV. „ 14	6. V. „ 14 1/2	29. IV. „ 14	13. V. „ 14 1/2	Ćwicznia gminna Nadziei 1
Łagiewniki	23. V. „ 14	24. V. „ 14	30. V. „ 14	31. V. „ 14	Ochronka ul. Sienkiewicza 52
Nowy Bytom	19. IV. „ 15	18. IV. „ 15	26. IV. „ 15	25. IV. „ 15	Hala Gimnastyczna Hallera 5
Orzegów	10. V. „ 15	10. V. „ 16	17. V. „ 15	17. V. „ 16	Szkoła żeńska im. Kr. Jadwigi, Marszałka Piłsudzkiego 3
Piekary Wielkie	20. V. „ 14	21. V. „ 14	27. V. „ 14	28. V. „ 14	Szkoła I. ul. Marjacka 22
Ruda	2. V. „ 15	30. IV. „ 15	9. V. „ 15	7. V. „ 15	Hala gimnastyczna w ratuszu
Świętochłowice	16. IV. „ 14	4. V. „ 14	23. IV. „ 14	11. V. „ 14	Hala gimnastyczna ul. Wodna
Szarlej	23. V. „ 14	24. V. „ 14	30. V. „ 14	31. V. „ 14	Szkoła II. Szpitalna 2
Zgoda	20. IV. „ 14	20. IV. „ 15	27. IV. „ 14	27. IV. „ 15	Oberża Hutnicza ul. 11-go Listop. 29

Świętochłowice, dnia 4. kwietnia 1932 r.

Starosta i Przewodniczący Wydziału Powiatowego
(—) Szaliński

5.

Obwieszczenie

w sprawie urlopowania naczelnika gminy.

P. Naczelnikowi Gminy Tomankowi z Orzegowa udzieliłem urlopu od 4. IV. 15. V. 1932 r.

Na czas od 4. — 23. IV. 1932 r. powierzyłem zastępstwo ławnikowi p. Podeszwie, zaś na czas od 24. IV. — 15. V. 32 r. ławnikowi p. Szewczykowi.

Świętochłowice, dnia 24. III. 1932 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
w z.
(—) Dr. Olszewski.

6.

Obwieszczenie

o zwalczaniu zarazy i pomoru świń.

Na podstawie § 348 Rozp. Ministra Rolnictwa o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. nr. 19 poz. 167) podaję do wiadomości, że w zagrodzie Ludwika Wawocznego w Wełnowcu przy ul. Janasa 9 i Maksa Suchanka w Wełnowcu przy placu Miarki 5 powiatu katowickiego urzędowo stwierdzono pomór świń.

Świętochłowice, dnia 23. marca 1932 r.

Starosta
wz.
(—) Dr. Olszewski.

7.

Rozporządzenie

policyjne o utrzymaniu bezpieczeństwa na placu targowym w Łagiewnikach Śl.

Na podstawie § 5 i 6 ustawy o zarządzie policji z dnia 11. III. 1850 r. (zb. ust. pr. str. 265) i § 62 ordynacji powiatowej dnia 13. XII. 1872 / 19. III. 1881 oraz za zgodą Wydziału Okręgowego, wydaję następujące rozporządzenie:

§ 1.

Wjazd i wyjazd wszelkich wozów i pojazdów na plac targowy musi odbywać się tylko od i do ulicy prowadzącej do Huty—Hubertusa, Chropaczowa i Świętochłowic.

§ 2.

Podczas targu winne być wozy i pojazdy ustawione rzędem od strony zachodniej w kierunku Huty—Hubertusa i to w ten sposób, by każdej chwili pojazdy mogły swobodnie odjeżdżać w stronę drogi prowadzącej do Huty—Hubertusa, Chropaczowa i Świętochłowic.

§ 3.

W razie pożaru, paniki, rozruchów itp. oraz na wypadek alarmu, muszą wszelkie wozy i pojazdy bezzwłocznie miejsce wymienione w § 1 i 2 niniejszego rozporządzenia opróżnić.

§ 4.

Przekroczenie niniejszego rozporządzenia będzie karane grzywną do 9,—zł, a w razie niemożności ściągnięcia, aresztem do 3-ch dni.

Łagiewniki Śl., dnia 15. III. 1932 r.

Naczelnik Urzędu Okręgowego
(—) Rybarz

8.

Statut

w sprawie poboru opłat za używanie kanalizacji w gminie Świętochłowice.

Na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia 21. 12. 1931 r. wydaje się w myśl art. 19 i 55 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. nr. 17 poz. 30) następujący statut:

§ 1.

Za używanie kanalizacji położonej w tut. gminie należy uiszczać stałe opłaty według zasad wyszczególnionych w § 2-gim.

§ 2.

Opłatę powyższą wymierza się w stosunku do liczby używanych ubikacji mieszkalnych, służbowych, handlowych i przemysłowych znajdujących się w budynkach przyłączonych do ścieku kanalizacyjnego.

Opłata ta wynosi w stosunku rocznym:

I.

1.	Od jednej ubikacji	1 pkt.
2.	„ „ kuchni i 1 pokoju . .	2 „
3.	„ „ „ i 2 „ . . .	4 „
4.	„ „ „ i 3 „ . . .	6 „
5.	„ „ „ i 4 „ . . .	10 „

6.	Od jednej kuchni i 5 pokoi . .	15	pkt.
7.	„ „ „ i 6 „ . .	20	„
8.	„ „ „ i 7 „ . .	30	„
9.	„ „ „ i 8 „ . .	40	„
10.	„ każdego dal. pokoju wzgl. ubikacji	10	„
11.	„ jednej łazienki	3	„
12.	„ jednego ustępu z płóczką .	2	„
13.	„ ubikacyj restauracyjnych i wyszynków	20	„
14.	„ sal dodatkowo	15	„
15.	„ składów kolonjalnych oraz innych bez względu na rodzaj do 50 m^2	10	„
16.	ponad 50 m^2 dodatkowo . .	5	„
17.	od składów rzeźnickich . . .	15	„
18.	„ warsztatów rzeźnickich . .	30	„
19.	„ składów piekarskich . . .	10	„
20.	„ piekarń	15	„

II.

Od zakładów przemysłowych, mleczarń, przelewów piwa, fabryk lemonjady i tp. w wysokości 25 % należności za zużytą wodę procederową w ubiegłym roku rachunkowym.

§ 3.

Wartość jednego punktu wyrażoną w złotych ustala corocznie Rada gminna według potrzeb budżetowych.

§ 4.

Opłatę za używanie kanalizacji wymierza się właścicielowi nieruchomości za cały rok z góry, płatną w 4-ch równych ratach kwartalnych, a mianowicie:

a) 1-sza rata płatna jest 1. lipca k. roku
b) 2-ga „ „ „ 1. października k. r.
c) 3-cia „ „ „ 1. stycznia k. roku
d) 4-ta „ „ „ 1. kwietnia k. roku

Zawiadomienie o wymiarze następuje przez doręczenie nakazu płatniczego z wskazaniem wysokości opłaty i wezwaniem do płacenia należytości w terminie płatności.

§ 5.

Właścicielowi nieruchomości przysługuje prawo rozłożenia wspomnianej opłaty na swoich lokatorów według zasad i norm w § 2-gim wymienionych.

§ 6.

Obowiązki jakie nakłada niniejszy statut na właścicieli nieruchomości dotyczą w równej mierze ich prawnych zastępców (opiekunów, kuratorów, dyrektorów tow. akc. i t. d.)

Przy współwłasności kilku osób na tym przedmiocie opodatkowania powstaje zobowiązanie solidarne.

§ 7.

Zarząd gminy może wezwać właściciela nieruchomości do przedłożenia danych lub wyjaśnień potrzebnych do wymiaru opłaty kanalizacyjnej.

§ 8.

Od nowych przyłączeń do urządzenia kanalizacyjnego pobierać się będzie opłata za używanie kanalizacji za dany kwartał, w którym przyłączenie do kanalizacji nastąpiło.

§ 9.

Opłacie nie podlegają schody, korytarze, poddasza, piwnice gospodarcze, i zapasowe z wyłączeniem mieszkań suterynowych i na poddaszu.

§ 10.

Zarządowi gminy przysługuje prawo w wyjątkowych uzasadnionych wypadkach udzielania ulg wzgl. zupełnego zwolnienia od płacenia opłaty.

§ 11.

Przeciwko wymiarowi służy płatnikowi prawo wniesienia sprzeciwu do Zarządu gminy w ciągu 4-ch tygodni, licząc od dnia doręczenia wymiaru.

Przeciw decyzji Zarządu gminy przysługuje podatnikowi prawo wniesienia skargi w postępowaniu administracyjno-spornem do Wydziału Powiatowego w miejscu w ciągu 2-ch tygodni, licząc od dnia następnego po doręczeniu decyzji.

Stawienie ewtl. sprzeciwu nie zwalnia płatnika od uiszczenia opłaty w wyznaczonem terminie.

§ 12.

Działający wbrew postanowieniom niniejszego statutu ulegną grzywnie do 350.— zł o ile w myśl obowiązujących ustaw niepodpadną wyższemu wymiarowi kary.

§ 13.

Statut niniejszy obowiązuje z dniem 1. kwietnia 1932 r.

Świętochłowice, dnia 21. grudnia 1931 r.

Naczelnik gminy

(L. S.) (—) W. Polak.

Uchwała.

Statut gminy Świętochłowice w sprawie poboru opłat za używanie kanalizacji z dnia 21. grudnia 1931 r. zatwierdza się na podstawie art. 55 łącznie z art. 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8 VII. 1926 r. (Dz. Ust. Śl. nr. 17 poz. 30).

Świętochłowice, dnia 11. III. 1932 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

Szaliński, Sobel, Brzozka, Tkocz, Przybylski, Szymonek, Sieja.

Ogłoszono!

Świętochłowice, dnia 1. kwietnia 1932 r.

Naczelnik gminy
(—) W. Polak.

9.

Obwieszczenie.

Ustalenia stawki do poboru opłaty za używanie kanalizacji na rok podatkowy 1932/33.

Na mocy uchwały rady gminnej z dnia 21. grudnia 1931 r. przyjętej do wiadomości przez Wydział Powiatowy w Świętochłowicach w dniu 16. III. 32 r. L. dz. Sm. 74 ustala się stawkę do poboru opłaty za używanie kanalizacji na rok podatkowy 1932/33 na —-1 — jeden zł od jednego punktu.

Świętochłowice, dnia 1. kwietnia 1932 r.

Naczelnik gminy
(—) W. Polak.

10.

Obwieszczenie

dotyczące: Uchwalenie stawki podatkowej do podatku budynkowego w gminie Nowe Hajduki na rok 1932/33.

Na mocy uchwały Rady gminnej z dnia 9. lutego 1932 r. zatwierdzonej przez Wydział Powiatowy w Świętochłowicach w dniu 11. III. 1932 r. L. dz. Sm. 519/1 będzie na rok rachunkowy 1932/33 pobierany podatek budynkowy w wysokości 6 od 1 000 od wartości pospolitej budynków podlegających temuż podatku.

Nowe Hajduki, dnia 2. kwietnia 1932 r.

Naczelnik gminny.
(—) Nowak.

OGŁOSZENIA

11.

1. R. St. 44
1.

W tutejszym rejestrze stowarzyszeń wpisano dzisiaj pod nr. 44 przy Wzajemnej Kasie Pogrzebowej w Szarleju, że na podstawie uchwały nadzwyczajnego walnego zebrania członków z dnia 12. kwietnia 1932 r. podwyższono pośmiertne zasiłku na 200,— zł dla członków należących 3 lata i na 250,— zł dla członków należących ponad 5 lat.

Tarnowskie-Góry, dnia 22. lutego 1932 r.

Sąd Grodzki.

Walne zebranie

niżej podpisanej spółdzielni odbędzie się

we czwartek, dnia 28. kwietnia 1932 r. o godz. 20-tej
w sali pod „Białym Orłem" w Wielkich Hajdukach przy ul. 16. Lipca nr. 17.

Porządek obrad:

1. Zagajenie i ukonstytuowanie biura
2. Odczytanie protokółu rewidenta Związku Rewizyjnego
3. Sprawozdanie Zarządu i Rady Nadzorczej ze swej działalności za rok 1931
4. Przyjęcie bilansu oraz udzielenie pokwitowania Zarządowi i Radzie Nadzorczej za rok 1931
5. Podział zysku
6. Przyjęcie nowego statutu
7. Przyjęcie regulaminu dla Rady Nadzorczej i Komisji Rewizyjnej
8. Uchwały w myśl art. 46 pkt. 2 i 3 ustawy spółdzielczej
9. Uchwała najwyższej granicy kredytu dla członka i zatwierdzenie w liczbie i sumie dotychczasowych kredytów przewyższających tą granicę
10. Wybór 4 członków Rady Nadzorczej
11. Uchwalenie wynagrodzenia dla Rady Nadzorczej
12. Wolne głosy i wnioski bez uchwał.

Bank Ludowy
Spółdzielnia z nieograniczoną odpowiedzialnością
w Wielkich Hajdukach.

Rada Nadzorcza:
Teofil Paczyński, prezes.

KOMUNIKAT

12.

Śląski Urząd Wojewódzki komunikuje, że wpisy kandydatów na kursy dokształcające dla urzędników komunalnych odbędą się dnia 11. kwietnia r. b. od godz. 16-ej do 18-ej w gmachu gimnazjum matymatyczno-przyrodniczego w Katowicach ul. Jagiellońska.

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a Świętochłowice, ul. Bytomska, Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10

Rocznik 1932. Nr. 16.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 16-go kwietnia 1932 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy, dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Ustawa

z dnia 22. marca 1932 roku

w sprawie zmiany ustawy z dnia 8. lipca 1925 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 11, poz. 28) w przedmiocie uposażenia funkcjonarjuszów Województwa Śląskiego, tudzież funkcjonarjuszów związków komunalnych.

Art. 1.

Ustawa z dnia 8. lipca 1925 r. w przedmiocie uposażenia funkcjonarjuszów Województwa Śląskiego, tudzież funkcjonarjuszów związków komunalnych (Dz. U. Śl. Nr. 11, poz. 28) ulega następującym zmianom:

1) Paragraf 3 i 4 art. 4 ustawy z dnia 8. VII. 1925 r. (Dz. U. Śl. Nr. 11, poz. 28) tworzy § 3 art. 4 i otrzymuje następujące brzmienie:

„Nauczyciele szkół wydziałowych obowiązani są udzielać nauki w wymiarze 27 godzin tygodniowo.

Za każdą udzielaną z polecenia władzy przełożonej godzinę nauki ponad powyższą normę, nauczyciel wydziałowy pobiera 180 mnożnych za godzinę nauki w stosunku rocznym, jeżeli nauka ponad normę trwa przynajmniej jeden miesiąc.

Zastępstwa, trwające dłużej niż dwa tygodnie bez przerwy, płatne są według tych samych norm, co godziny nadliczbowe.

Nauczyciele bez kwalifikacyj do szkół wydziałowych, posiadający przepisane pełne kwalifikacje do szkół powszechnych (ludowych), otrzymują prócz uposażenia, należącego się im ustawowo jako nauczycielom szkół powszechnych za każdą godzinę nauki w tygodniu, udzielaną w szkole wydziałowej osobny dodatek w wysokości 1,5 mnożnej miesięcznie.“

2) Paragraf 4, art. 4 ustawy otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuły 34, 36, 38, 46, 50, 51, 53, 58, 60 i 61 ustawy z dnia 9. października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) obowiązywać będą w brzmieniu, nadanem im ustawą z dnia 22. grudnia

1925 r. o środkach zapewnienia równowagi budżetowej (Dz. U. R. P. Nr. 129, poz. 918) oraz ustawą z dnia 1. marca 1927 r. zmieniającą niektóre postanowienia poprzednio powołanej ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 207).

Wynagrodzenia, wprowadzone art. 35 i 52 ustawy z dnia 9. października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924), wypłacane będą na obszarze Województwa Śląskiego w połowie wysokości, przewidzianej w tych artykułach ustawy.

Za zajęcia związane z czynnościami wychowawcy internatu wyznacza się wynagrodzenie 2700 mnożnych rocznie".

Art. 2.

Upoważnia się Wojewodę Śląskiego do ogłoszenia zmian tekstu ustawy z dnia 9. października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) i z dnia 8. lipca 1925 r. (Dz. U. Śl. Nr. 11, poz. 28) w brzmieniu obowiązującem w odniesieniu do funkcjonarjuszów, opłacanych ze Skarbu Śląskiego i przez związki komunalne w Województwie Śląskiem.

Art. 3.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1. kwietnia 1932 r.

Art. 4.

Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Wojewodzie Śląskiemu.

Marszałek

(—) Wolny.

2.

Ustawa

z dnia 24. marca 1932 roku

w przedmiocie przejęcia gimnazjum komunalnego w Szarleju i gimnazjum męskiego komunalnego w Siemianowicach na etat Skarbu Śląskiego.

Art. 1.

Z dniem 1. kwietnia 1932 roku przejmuje się na etat Skarbu Śląskiego gimnazjum komunalne w Szarleju i gimnazjum męskie komunalne w Siemianowicach.

Art. 2.

Skarb Śląski przejmuje z tym dniem na własność realność wraz z gmachem, w którym znajduje się obecnie pomieszczenie gimnazjum w Siemianowicach oraz inwentarz tego zakładu, zgodnie z uchwałą Rady Gminnej w Siemianowicach z 25. stycznia 1932 r.

Gdyby Skarb Śląski zrezygnował w przyszłości z utrzymania nadal tego zakładu w Siemianowicach gmina otrzyma zpowrotem własność nieruchomości przekazanej tą ustawą Skarbowi Śląskiemu.

Skarb Śląski przyjmuje również z tym dniem na własność inwentarz gimnazjum w Szarleju i przejmuje wszelkie świadczenia na rzecz Zakładu uchwalone przez Rady Gminne w Szarleju, Wielkich Piekarach, Brzezinach Śląskich, Brzozowicach, Dąbrówce Wielkiej i Kamieniu.

Art. 3.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1. kwietnia 1932 roku.

Art. 4.

Wykonanie ustawy powierza się Wojewodzie.

Marszałek

(—) Wolny.

3.

Ogłoszenie

Na podstawie § 6 ustawy wodnej z dnia 7. kwietnia 1913 r. (Zbiór ustaw str. 53) zamierzam zmienić wykaz rzek II rzędu w górnośląskiej części Województwa Śląskiego, ustalony ogłoszeniem Prezesa Prowincji Śląskiej z dnia 22. kwietnia 1914 r. (Dziennik urzędowy Rejencji Opolskiej Nr. 18, poz. 416).

Zamierzone zmiany są następujące:

a) Zwiększenie odcinków rzek II rzędu.

1. Bytomka.

Punkt początkowy odcinka II. rzędu przesuwa się około 3,7 km dalej na wschód do punktu przecięcia granicy państwowej przy kamieniu granicznym Nr. 107 w Łagiewnikach.

2. Czarnawka.

Punkt początkowy przesuwa się około 2,3 klm wyżej do punktu przecięcia granicy państwowej przy kamieniu granicznym Nr. 166 w Rudzie.

3. Liswarta.

Punkt początkowy przesuwa się 5,0 klm wyżej do punktu przecięcia granicy gmin Babienica — Boronów w Mzykach.

4. Ruda.

Punkt początkowy przesuwa się 1,5 klm wyżej na mostu na drodze powiatowej Żory — Pszczydo w Kleszczowie.

5. Sztoła.

Punkt początkowy przesuwa się 6,4 klm wyżej do przepustu w drodze Tarnowskie Góry — Miasteczko w Lasowicach.

b) Uzupełnienie wykazu nowemi rzekami I. rzędu.

6. Kochanowicki potok.

Punkt początkowy — most na drodze Lubliniec — Herby klm 6,5 w Kochanowicach, pow. lubliniecki, punkt końcowy — granica Państwa kamień graniczny Nr. 28 pod Łuksą, gm. Kochcice, pow. lubliniecki.

7. Lędziński potok.

Punkt początkowy, przepust w drodze związkowej Wesoła — Murcki w gm. Wesoła, pow. pszczyński, punkt końcowy, ujście do Mleczny w Jaroszowcu, pow. pszczyński.

8. Nowobytomski potok.

Punkt początkowy, wypływ z oczyszczaln lgminnej w Nowym Bytomiu, pow. świętochłowicki, punkt końcowy, ujście do Rawy w Świętchłowicach.

c) Skreślenie z wykazu rzek II. rzędu.

9. Rów Bodek
w gm. Kobyła, pow. rybnicki.

10. Graniczny potok
w powiecie tarnogórskim.

Zmiany wyszczególnione powyżej w punktach a) i b) uzasadnione są wzrostem znaczenia odnośnych odcinków wskutek rozwoju przemysłu. Przez przeniesienie całych rzek wzgl. ich odcinków z grupy rzek III. rzędu do grupy rzek II. rzędu kompetentną władzą wodną, po myśli § 342 ustawy wodnej, zamiast miejscowej władzy policyjnej staje się właściwe Starostwo

Skreślenia rzek z wykazu spowodowane są tem, że przez wytyczenie granicy Państwa na terenie polskim pozostały odcinki bez znaczenia żadnego dla gospodarstwa wodnego.

Potoki te przejdą tym samem do grupy rzek III rzędu, to znaczy z pod kompetencji Starostw w kompetencję miejscowej władzy policyjnej jako właściwej władzy wodnej po myśli § 342 ustawy wodnej.

Przeciw zamierzonym zmianom można wnosić zastrzeżenia do Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego za pośrednictwem właściwego Starostwa w terminie 6-cio tygodniowym od daty odnośnego ogłoszenia w Dzienniku Powiatowym.

Za Wojewodę:

mp.

(—) Dr. Saloni

Wice-Wojewoda

Powyższe podaję do publicznej wiadomości z tem, że ewent. zastrzeżenia przeciw zamierzonym zmianom należy wnosić w terminie od 18-go kwietnia — 29 maja br. włącznie do Starostwa w Świętochłowicach referat „G".

Świętochłowice, dnia 14. kwietnia 1932 r.

Starosta

(—) Szaliński.

4.

Dot. opłaty szpitalne.

Śląska Rada Wojewódzka uchwałą z dnia 14. marca 1932 r. L. RW. 199/15 ustaliła z dniem 1. kwietnia 1932 r. następujące taksy dzienne:

I. dla śląskich zakładów psychiatrycznych w Lublińcu i Rybniku

A. dla chorych prywatnych, pochodzących z Woj. Śląskiego w klasie I — 11,— zł, w klasie II — 7,— zł, w klasie IIIa — 4,— zł, dla ubogich w klasie IIIb — 3,50 zł.

B. dla chorych, pochodzących z innych Województw w klasie I — 12,— zł, w klasie II — 9,— zł, w klasie IIIa — 4,50 zł, dla ubogich w klasie IIIb — 4,— zł.

II. dla Śląskiego Szpitala w Cieszynie oraz innych szpitali z prawem publiczności na cieszyńskiej części Województwa: w klasie I — 20,— zł, w klasie II — 12,— zł, w klasie III 5,50 zł.

III. dla Śląskiego Zakładu Wychowawczego w Cieszynie w klasie III — 3,— zł.

Równocześnie ustala się taksę za pierwszą wyprawę w Zakładzie dla Głuchoniemych na 80,— zł, począwszy od 1 kwietnia 1932 r.

Taksa klasy III b (I A) obowiązuje według § 10 porządku domowego Domu Pracy Przymu-

sowej z dnia 1. VI. 1926 r. (L. RW. 164/9) jako taksa utrzymania korygendów w Domu Pracy Przymusowej w Lublińcu.

Świętochłowice, dnia 2. IV. 1932 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

5.

Zarządzenie Policyjne

Naczelnika Urzędu Okręgowego z dnia 11. kwietnia 1932 r. o tępieniu szczurów.

Na podstawie § 20 ustawy z dnia 30. czerwca 1900 r. (Dz. Ust. Rz. str. 306) o zwalczaniu chorób zakaźnych zarządzam na obwód Urzędu Okręgowego w Rudzie ogólne tępienie szczurów **w czasie od 26. do 30. kwietnia 1932 r.**

Potrzebne do tępienia szczurów trutki są do nabycia **w dniach 25. i 26. kwietnia 1932 r. w jatce na targowisku** w Rudzie.

Obowiązek wyłożenia trucizny w czasie od 26. do 30. kwietnia 1932 r. ciąży na właścicielu wzgl. wicegospodarzu wszystkich bez wyjątku realności, położonych na terenie gminy Ruda, bez względu na to, czy w jego posesji szczury są lub nie.

Trutkę należy wyłożyć przy zachowaniu wszelkich środków ostróżności, przyczem zaleca się ewtl. powierzenie tych czynności zawodowym tępicielom szczczurów.

Niestosujący się do powyższego zarządzenia ulegną karze przewidzianej w § 46 powołanej na wstępie ustawy.

Ruda, dnia 11. kwietnia 1932 r.

Naczelnik Urzędu Okręgowego.

(—) Dr. Kopiec.

6.

Zarządzenie policyjne

Naczelnika Urzędu Okręgowego

z dnia 13. IV. 1932 r.

o tępieniu szczurów.

Na podstawie § 20 ustawy z dnia 30. VI. 1900 r (Dz. Ust. Rz. str. 306) o zwalczaniu chorób zakaźnych, zarządzam na obwód Urzędu Okręgowego Świętochłowice

w czasie od 26 do 30 kwietnia 1932 r.

ogólne tępienie szczurów.

Trutki do tępienia szczurów będą do nabycia w miejscowych aptekach za poprzedniem wystaraniem się o zezwolenie na zakup trucizny w tut. Urzędzie, które zostanie bezpłatnie udzielone.

Pozatem poleca się wykonanie tępienie szczurów powierzyć zawodowym tępicielom.

Wyłożenie trucizny winno nastąpić przy ścisłym zachowaniu środków ostróżności.

Właściciele lub zarzadcy domów, fabryk, kopalń i t. p., którzy się do powyższego zarządzenia nie zastosują, ulegną karze przewidzianej w § 46 cyfra 2 wyżej cytowanej ustawy.

Naczelnik Urzędu Okręgowego

(—) W. Polak

7.

Obwieszczenie

dotyczące urlopowania Naczelnika

Naczelnikowi Gminy p. Kołusze w Brzezinach Śl. udzieliłem dalszego urlopu do 21. IV. 1932 r. celem poratowania zdrowia.

Zastępstwo powierzyłem ławnikowi p. Szmatlochowi.

Świętochłowice, dnia 8. IV. 1932 r.

Przewodniczący

Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński

8.

Obwieszczenie

o wygaśnięciu pomoru świń.

Na podstawie § 369 Rozp. Ministra Roln. z dnia 9. I. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. nr. 19 poz, 167) podaję do publicznej wiadomości, że we dworze księcia Pszczyńskiego w Studzionce powiatu pszczyńskiego zaraza i pomór świń wygasły.

Świętochłowice, dnia 7. kwietnia 1932 r.

Starosta

w z.

(—) Dr. Olszewski

KOMUNIKAT

9.

Z dniem 20. kwietnia br. wydziela się gminę Nowe Hajduki z K. U. P. P. w Wielkich Hajdukach i stwarza się Urząd Pośrednictwa Pracy przy urzędzie gminnym w Nowych Hajdukch.

Kontrola bezrobotnych, wypłata zasiłków, zapośredniczanie do pracy i zgłaszanie wolnych miejsc odbywać się będzie dla mieszkańców gminy Nowe Hajduki odtąd w urzędzie gminnym w Nowych Hajdukach.

Sierociniec im. Dra A. Mielęckiego przyjmuje zamówienia na obsadzenie balkonów po cenach przystępnych. Katowice, ul. Plebiscytowa 46, Telefon 25-76.

OGŁOSZENIA

10.

Przetarg.

Wydział Powiatowy w Świętochłowicach

ogłasza przetarg na sprzedaż jednego

samochodu ciężarowego

N. A. G. nośności 5 tonn.

Samochód oglądać można w Wydziale Powiatowym w Świętochłowicach, referat techniczny pokój 25.

Ustny przetarg nastąpi dnia 21. kwietnia br. o godz. 9-ej w gmachu Wydziału Powiatowego.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński

Za zgodność:

(—) Dypl. inż. Lissak.

Prenumerujcie „Gazetę Powiatową"

[88]

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a Świetochłowice, ul. Bytomska, Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10

Rocznik 1932. Nr. 17.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 23-go kwietnia 1932 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy, dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY.

1.

Wojewoda Śląski

L. Pr. 197/1

Katowice, dnia 26 marca 1932 r.

Reorganizacja służby wodnej
na terenie Wojew. Śląskiego.

Dla usprawnienia administracji wodnej na obszarze Wojew. Śląskiego oraz uzyskania oszczędności w wydatkach na utrzymanie dotychczasowych kierownictw regulacji rzek, działających w zakresie kompetencji Wydziału Robót Publicznych Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego, zarządzam co następuje:

I.

Znoszę następujące kierownictwa regulacji rzek:

1. Kierownictwo regulacji rzeki Białki i rzek granicznych w Katowicach,

2. Kierownictwo zabudowania potoków górskich w Ustroniu,

3. Ekspozyturę regulacji rzeki Wisły w Skoczowie, oraz

4. Wojewódzki Urząd Budownictwa Wodnego i Meljoracyjnego w Rybniku, utworzony okólnikiem Wojewody Śląskiego z dnia 6. lipca 1922 r.

II.

Sprawy, należące do zakresu działania zniesionych urzędów, rozdzielam w sposób następujący:

1. Kierownictwu regulacji rzeki Wisły z dopływami w Pszczynie przydzielam:

a) sprawy regulacji rzeki Białki, prowadzone dotychczas przez Kierownictwo rzeki Białki i rzek granicznych w Katowicach,

b) wszelkie sprawy wodne z obszaru powiatu pszczyńskiego załatwiane dotychczas przez Wojewódzki Urząd Budownictwa Wodnego i Meljoracyjnego w Rybniku, oraz

c) sprawy zabudowania potoków górskich na terenie powiatu bielskiego, prowadzone przez Kierownictwo zabudowania potoków górskich w Ustroniu.

2. Dla spraw:

a) regulacji rzek granicznych z Czechosłowacji Olzy i Piotrówki, prowadzonych przez kierownictwo rzeki Białki i rzek granicznych w Katowicach,

b) zabudowania potoków górskich na terenie powiatu cieszyńskiego, prowadzonych przez Kierownictwo zabudowania potoków górskich w Ustroniu, oraz

c) regulacji rzeki Wisły powyżej Drogomyśla, prowadzonych dotychczas przez Ekspozyturę Kierownictwa regulacji rzeki Wisły w Skoczowie, ustanawiam „Kiarownictwo regulacji rzek granicznych i potoków górskich w Cieszynie".

3. Ponadto w Katowicach ustanawiam „Kierownictwo regulacji rzek w Katowicach", któremu przydzielam:

a) załatwiane dotychczas przez Wojewódzki Urząd Budownictwa Wodnego i Meljoracyjnego w Rybniku wszelkie sprawy wodne z obszaru powiatów; lublinieckiego, tarnogórskiego, świętochłowickiego, katowickiego i rybnickiego z wyłączeniem regulacji rzeki Olzy i Piotrówki w powiecie rybnickiem,

b) sprawy regulacji rzeki Odry, prowadzone dotychczas przez Kierownictwo regulacji rzek granicznych w Katowicach, oraz

c) sprawy regulacji rzeki Brynicy, które wyłączam z właściwości oddziału wodnego Wydziału Robót Publicznych Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego.

III.

W ten sposób na obszarze Województwa Śląskiego będą istniały 3 Kierownictwa regulacji rzek z następującym terytorjalnym zakresem działania:

1. Kierownictwo regulacji rzek w Katowicach dla powiatów: lublinieckiego, tarnogórskiego, świętochłowickiego, katowickiego i rybnickiego, z wyłączeniem regulacji rzeki Olzy i Piotrówki w powiecie rybnickim.

2. Kierownictwo regulacji rzeki Wisły z dopływami w Pszczynie dla powiatów: pszczyńskiego i bielskiego.

3. Kierownictwo regulacji rzek granicznych i potoków górskich w Cieszynie, dla powiatu cieszyńskiego oraz regulacji rzek granicznych z Czechosłowacji Olzy i Piotrówki w powiatach cieszyńskim i rybnickim.

Właściwość rzeczowa powyższych kierownictw pozostaje niezmieniona.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. kwietnia 1932 r.

(—) Dr. Grażyński
Wojewoda.

Wydział Powiatowy
L. dz. W. O. 877.

Świętochłowice, dn. 13. IV. 32 r.

Powyższe podaję do wiadomości.

Starosta i Przewodniczący
Wydziału Powiatowego
(—) Szaliński.

2.

Rozporządzenie

o cenach maksymalnych na artykuły powszedniego użytku.

Na mocy rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 31. VIII. 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 527) o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku oraz rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19. VII. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87 poz. 761) i z dnia 7. VIII. 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73 poz. 586) i rozporządzenia Wojewody Śl. z dnia 8. IX. 1931 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 20 poz. 38) oraz ustawy o cenach maksymalnych z dnia 4. VIII. 1914 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 339) w brzmieniu obwieszczenia z dnia 17. XII. 1914 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 516) i z dnia 22. III. 1917 r. (Dz. Ust. Rz niem. str. 253), oraz z dnia 17. I. 1920 r. (Dz. Us't. Rz. niem. str. 94) ustalam po zasięgnięciu opinji Powiat. Komisji do badania cen, następujące ceny maksymalne na artykuły powszedniego użytku:

Mąka i pieczywo:

1 kg mąki żytniej	65%	46	gr.
1 „ chleba „	65%	45	„
1 „ mąki pszennej	65%	49	„
1 bułka	115 gram.	10	„
1 „	58 „	5	„

Nabiał:

1 litr mleka 33 groszy
1 „ maślanki 20 groszy
1 kg masła I gatunku 3,80 — 4,— zł.
jaja sztuka 8—12 groszy
1 kg sera krowiego 0,80—1,00 zł.

Mięso i wyroby mięsne		**w składach**	**na targu**
1 kg wieprzowiny	I gat.	1,80 zł	1,70 zł
1 kg „	II „	1,70 zł	1,60 zł
1 kg cielęciny	I „	1,90 zł	1,70 zł
1 kg „	II „	1,50 zł	1,30 zł
1 kg wołowiny	I „	1,70 zł	1,60 zł
1 kg „	II „	1,30 zł	1,20 zł
1 kg słoniny surowej	I „	2,40 zł	2,40 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg sadła	I „	2,40 zł	2,40 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg kiełb. krak. 100% wieprz.	surow.	3,20 zł	3,20 zł
1 kg „ „ „ „	gotow.	3,20 zł	3,20 zł
1 kg „ „ mieszanej	I gat.	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „ „ „	II „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg „ czosnkowej	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „ „	II „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg salcesonu	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg wątrobianki	I „	2,70 zł	2,60 zł
1 kg „	II „	2,20 zł	2,20 zł

Dodatek kości może wynosić:

przy wieprzowinie najwyżej 15 %
przy wołowinie najwyżej 20 %
przy cielęcinie najwyżej 25 %

Powyższe ceny rozumieją się jako maksymalne na wyroby pierwszej jakości.

Winni przekroczenia ustawionego cennika ulegną karze aresztu do 6 tygodni lub grzywny do 10.000,— zł. stosownie do postanowień art. 4. rozp. Prez. Rzplitej z dnia 31. VIII. 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 527).

Ceny ustalone obowiązują na całym obszarze powiatu świętochłowickiego od dnia ogłoszenia, aż do czasu odwołania.

Równocześnie uchylam rozporządzenie z dnia 6-go kwietnia 1932 r. (Gazeta Powiatowa Nr. 15 poz. 3).

Świętochłowice, dnia 20. kwietnia 1932 r.

Starosta

(—) Szaliński.

3.

Zarządzenie policyjne

w sprawie tępienia szczurów.

Z powodu rozszerzenia się w Okręgu Wielkie Piekary plagi szczurów, które są roznosicielami chorób zakaźnych, zarządzam na cały teren okręgu W. Piekary na mocy § 20 ustawy z dnia 30-go czerwca 1900 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych, ogólne tępienie szczurów w czasie od 26. — 30 kwietnia 1932 r. Truciznę „fosfor" można zakupić w Szarleju w aptece i drogerji p. Wolskiego, a w Wielkich Piekarach w aptece i drogerji p. Kmiotka.

Wyłożenie trucizny winno nastąpić przy ścisłem zachowaniu środków ostróżności.

Do wykładania trucizny poleca się fachowca dezynfektora urzęd. p. Filoka z Szarleja.

Właściciele lub zarządcy domów, kopalń, i fabryk, którzy się do powyższego zarządzenia nie zastosują zostaną karani w myśl § 46 ust. 2 wyżej cytowanej ustawy.

Szarlej, dnia 15-go kwietnia 1932 r.

Naczelnik Urzędu Okręgowego

(—) Zembok.

4.

Zarządzenie policyjne

o przeprowadzeniu akcji ogólnego tępienia szczurów na terenie gmin Wielkie i Nowe Hajduki

Wskutek rozszerzenia się ogólnej plagi szczurów zarządzam na podstawie § 10 tyt. 17 części II ogólnego prawa krajowego oraz § 20 ustawy o zwalczaniu chorób zakaźnych z dnia 30. VI. 1900 r. ogólne tępienie szczurów w czasie **od 26--30 kwietnia 1932 r.**

Odszczurzeniu podlegają wszystkie realności prywatne i publiczne na terenie gmin Wielkie i Nowe Hajduki bez względu na to, czy w danej realności znajdują się szczury lub nie.

Jako środek tępienia wyznacza się pastę fosforową lub Ratol płynny, które są do nabycia w wszystkich miejscowych aptekach i drogerjach za poprzedniem postaraniem się w Urzędzie Okręgowym w Wielkich Hajdukach o zezwolenie na zakup trucizny. Pozatem zaleca się wykonanie tępienia szczurów powierzyć zawodowym tępicielom.

Wyłożenie trucizny winno nastąpić przy ścisłem zachowaniu środków ostróżności. Zwierzęta domowe, szczególnie drób należy podczas tępienia trzymać pod zamknięciem w takich miejscach, w których trucizny nie wyłożono.

Nakaz obowiązkowego tępienia szczurów wydany został w interesie dobra i zdrowia publicznego, winni przeto niezastosowania się do powyższego zarządzenia ulegną w myśl § 46 ustęp 2 powyżej cytowanej ustawy grzywnie do 150,— zł lub odpowiedniej karze aresztu.

Oprócz tego może przeciw niestosujących się nastąpić przymusowe zarządzenie odszczurzenia na podstawie § 132 ustawy o ogólnej administracji krajowej z dnia 30. VII. 1883 r.

Wielkie Hajduki, dnia 18. kwietnia 1932 r.

Naczelnik Urzędu Okręgowego

w z.

(—) Dr. Mierzowski

5.

Obwieszczenie

w sprawie zmiany linji wytycznej ul. Granicznej w Wielkich Hajdukach.

Plan ul. Granicznej z zmienioną linją wytyczną był wyłożony do publicznego wglądu w czasie od 14. marca do 10. kwietnia 1932 r. Ponieważ nie stawiono żadnych sprzeciwów ustalono formalnie plan ten w myśl § 8 ustawy z dnia 2. lipca 1875 r. o zakładaniu i zmianie ulic i placów w miastach i gminach wiejskich.

Podając powyższe do wiadomości, zaznaczam, iż plan linji wytycznej ul. Granicznej ponownie wyłożony jest do publicznego wglądu począwszy od 25. kwietnia w godzinach urzędowych od godz. 8 — 13 w gminnym urzędzie budowlanym, ratusz, pokój 27.

Wielkie Hajduki, dnia 18. kwietnia 1932 r.

Naczelnik gminy

mp. Grzesik.

OGŁOSZENIA

6.

Konkurs
na posadę kierownika Kasy Chorych

Do posady tej są przywiązane pobory według grupy VIII uposażenia z ustawy z dnia 9. X. 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska, łącznie z dodatkami w Województwie Śląskim istniejącemi.

Ubiegający się powinni do wniosku dołączyć:

1. Zaświadczenie obywatelstwa polskiego.
2. Świadectwo zdrowia.
3. Dowód wszechstronnej znajomości ubezpieczeń, wchodzącej w zakres administracji Kasy.
4. Dowód dłuższej praktyki w Kasach Chorych, lub innych instytucjach ubezpieczeniowych.
5. Zgodę piśmienną, poddania się egzaminowi fachowemu, w myśl Ordynacji Ubezpieczeniowej wymaganemu.

Nie będą rozpatrywane wnioski kandydatów, którzy przekroczyli 40-ty rok życia, jak również powyższym warunkom nieodpowiadające.

Wnioski należy przysłać do dnia 15-go maja 1932 r. i adresować do podpisanego Zarządu:

Zarząd
Ogólnomiejscowej Kasy Chorych
na powiat świętochłowicki
w Hajdukach Wielkich, ul. Krakowska 48.
(—) Kandora.

7.

Obwieszczenie.

Na podstawie § 41 statutu Kasy Pensyjnej i Zapomogowej dla robotników hutniczych Śląskich Kopalń i Cynkowni Spółki Akcyjnej w Lipinach zaprasza się Mężów zaufania tejże Kasy na tegoroczne

zwyczajne walne zebranie

które się odbędzie w piątek, dnia 29. IV. 1932 r. przed południem o godzinie 10-tej

w jadalni huty cynku „Silesia I" w Lipinach, podając równocześnie następujący porządek obrad:

Porządek obrad:

1. Zatwierdzenie rachunku rocznego za rok administracyjny 1931.

Lipiny, dnia 19. kwietnia 1932 r.

Kasa Pensyjna i Zapomogowa
dla robotników hutniczych
Śląskich Kopalń i Cynkowni Sp. Akc. Lipiny

Zarząd
(—) Noakowski
przewodniczący.

8.

Walne Zgromadzenie
Banku Ludowego

Spółdzielnia z odpow. nieogr.
w Świętochłowicach

odbędzie się w wtorek dnia 10. V. 1932 r o godz. 19 wiecz. w sali p. Frommera, Długa 55.

Porządek obrad:

1. Zagajenie i wybór przewodniczącego.
2. Odczytanie protokółu z rewizji Patronackiej.
3. Sprawozdanie Zarządu i Rady Nadzorczej z czynności za rok 1931.
4. Przyjęcie bilansu za 1930 i 1931 rok, oraz udzielenie prawem przepisanego pokwitowania.
5. Podział zysków i strat.
6. Unieważnienie starego statutu Spółdzielni i przyjęcie nowego statutu podług projektu Patronatu.
7. Uchwała dotycząca § 46 ustawy o spółdzielniach.
8. Uchwała dotycząca zakupu i sprzedaży walut zagranicznych na własny rachunek.
9. Przyjęcie regulaminu dla Rady Nadzorczej, podług projektu Patronatu.
10. Wybór członków Rady Nadzorczej.
11. Wolne wnioski bez uchwał.

Bilans za rok 1930 i 1931, jest wyłożony od dnia dzisiejszego, dla członków do przeglądu w lokalu bankowym.

Wstęp na walne zebranie jest dozwolone tylko dla członków.

Bank Ludowy
Spółdz. z odpow. nieogr.
w Świętochłowicach
Rada Nadzorcza
Ks. Proboszcz Otręba, prezes.

Rozkład jazdy

na linji autobusowej Król. Huta — Wielkie Piekary.

Ważny od dnia 15-go marca 1932 r.

8,35	10.35	12.35	14.35	16.35	Król. Huta	10.09	12.09	14.09	16.09	18.09
8,43	10.43	12.43	14.43	16.43	Chorzów	10.01	12.01	14.01	16.01	18.01
8.48	10.48	12.48	14.48	16.48	Bytków	9.56	11.56	13.56	15.56	17.56
8.51	10.51	12.51	14.51	16.51	Michałkowice	9.53	11.53	13.53	15.53	17.53
8.53	10.53	12.53	14.53	16.53	Bańgów	9.51	11.51	13.51	15.51	17.51
8.55	10.55	12.55	14.55	16.55	Maciejkowice	9.49	11.49	13.49	15.49	17.49
8.58	10.58	12.58	14.58	16.58	Brzeziny	9.46	11.46	13.46	15.46	17.46
9.00	11.00	13.00	15.00	17.00	Kamień	9.44	11.44	13.44	15.44	17.44
9.03	11,03	13.03	15.03	17.03	Brzozowice	9.41	11.41	13.41	15.41	17.41
9.06	11.06	13.06	15.06	17.06	Szarlej	9.38	11.38	13.38	15.38	17.38
9.09	11.09	13.09	15.09	17.09	Piekary	9.35	11.35	13.35	15.35	17.35

Powyższy rozkład jazdy zatwierdza się w całej osnowie.
Katowice, dnia 7-go marca 1932 r.

Za Wojewodę

(—) Dr. Banaszkiewicz
Naczelnik Wydziału Komunikacji

Cennik

na linję autobusową Król. Huta — Wielkie Piekary.

Ważny od dnia 15-go marca 1932 r.

Przystanki	Król. Huta	Chorzów	Bytków	Michałkowice	Bańgów	Maciejkowice	Brzeziny	Kamień	Brzozowice	Szarlej	Piekary
Król. Huta	—	0.30	0.50	0.60	0.70	0.80	0.90	1.—	1.10	1.20	1.30
Chorzów	0.30	—	0.30	0.50	0.60	0.70	0.80	0.90	1.—	1.10	1.20
Bytków	0.50	0.30	—	0.30	0.50	0.60	0.70	0.80	0.90	1.—	1.10
Michałkowice	0.60	0.50	0.30	—	0.30	0.50	0.60	0.70	0.80	0.90	1.—
Bańgów	0,70	0.60	0.50	0.30	—	0.30	0.50	0.60	0.70	0.80	0.90
Maciejkowice	0.80	0.70	0.60	0.50	0.30	—	0.30	0.50	0.60	0.70	0.80
Brzeziny	0.90	0.80	0.70	0.60	0.50	0.30	—	0.30	0.50	0.60	0.70
Kamień	1.—	0.90	0.80	0.70	0.60	0.50	0.30	—	0.30	0.50	0.60
Brzozowice	1.10	1.—	0.90	0.80	0.70	0.60	0.50	0.30	—	0.30	0.50
Szarlej	1.20	1.10	1.—	0.90	0.80	0.70	0.60	0.50	0.30	—	0.30
Piekary	1.30	1.20	1.10	1.—	0.90	0.80	0.70	0.60	0.50	0.30	—

Powyższy cennik zatwierdza się.
Katowice, dnia 7. marca 1932 r.

Za Wojewodę:

(—) Dr. Banaszkiewicz
Naczelnik Wydziału Komunikacji

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a, Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10.

Rocznik 1932. Nr. 18.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 30-go kwietnia 1932 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy, dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministra Pracy i Opieki Społecznej
z dnia 9. kwietnia 1932 r.
w sprawie nadania mocy obowiązującej orzeczeniu Komisji Pojednawczo-Rozjemczej w Katowicach z dnia 22. marca 1932 r.
(Dz. U. Śl. Nr. 9. poz. 19.)

Na podstawie § 27 rozporządzenia o przyjmowaniu i wydalaniu pracowników podczas okresu demoblizacji gospodarczej z dnia 15 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 643) i § 24 tegóż rozporządzenia w brzmieniu nadanem mu rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 15 października 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 93 poz. 866) postanawiam, co następuje:

§ 1.

Orzeczeniu Komisji Pojednawczo-Rozjemczej w Katowicach z dnia 22 marca 1932 r. w sprawie poziomu płac robotników, zatrudnionych w kopalniach kruszcu w górnośląskiej części Województwa Śląskiego, podanemu w załączeniu do niniejszego rozporządzenia, nadaję moc obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1932 r.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Śląskich.

Minister Pracy i Opieki Społecznej
(—) Dr. St. Hubicki.

Komisja
Pojednawcza i Arbitrażowa
L. dz. 90

Katowice, dnia 22 marca 1932 r.

Przewodniczący:
inż. Kossuth.

Sekretarz:
Matysik—Naczelnik Kanc. Śl. Urz. Woj.

Ławnicy:

po stronie pracodawców:	po stronie pracobiorców:
1. inż. Fryda	1. sekr. Kubik
2. dyr. Rzepka	2. sekr. Rubin
3. dyr. Piasecki	3. sekr. Manowski.

Do rozprawy stawili się ze strony wnioskodawcy:

A) 1. Związek Pracodawców górnśl. przemysłu górniczo hutniczego—dyr. inż. Tarnowski, dyr. Hackemann i inż. Knauer.

Ze strony przeciwnika wniosku:

B) 1. Zespół Pracy Związków Zawodowych-sekretarze: Król, Bednarski, Hanke i Nietsch.
2. Generalna Federacja Pracy—sekretarz Derejczyk.
3. Zjednoczenie Chrześcijańskich Związków Zawodowych sekr. Musioł i Lebioda.

W sprawie spornej o obniżkę płac robotniczych dla kopalń kruszcu o 21%.

Komisja po wysłuchaniu wywodów stron i po naradzie orzekła:

1. Dotychczasowe zarobki obowiązujące w kopalniach kruszcu na mocy orzeczenia Komisji Pojednawczej i Arbitrażowej z dnia 1 marca 1931 r. obniża się o 4 (cztery) procent we wszystkich pozycjach za wyłączeniem tych poz. oznaczonych + (oznaczają małe dodatki względnie obniżki).

2. Obniżka ta obowiązuje od 1 kwietnia 1932 r. do 30 czerwca 1932 r. z 14-dniowym terminem wypowiedzenia przed upływem tego terminu. O ile w tym terminie wypowiedzenie nie nastąpi, to tak ustalone zarobki obowiązują na dalszy miesiąc z 14-dniowym wypowiedzeniem na 1-go dnia każdego miesiąca.

3. Strony mają w przeciągu 4 dni zgłosić swoją zgodę na to orzeczenie.

Przewodniczący:
(—) Kossuth.

(—) Piasecki (—) Manowski
(—) Rzepka (—) Rubin
(—) Fryda (—) Kubik

2.

Rozporządzenie
Śląskiej Rady Wojewódzkiej
z dnia 14. marca 1932 r.

w sprawie zmiany wysokości opłat od pojazdów mechanicznych.

(Dz. Ust. Śl. nr. 7. poz. 16.)

Na podstawie postanowień art. 4 ustęp 4-ty oraz art. 19 ustawy z dnia 30. marca 1931 r. o Wojewódzkim Funduszu Drogowym (Dz. U. Śl. Nr. 6, poz. 14), zarządza się co następuje:

§ 1.

Wysokość opłat od pojazdów mechanicznych, ustanowionych art. 4 ustawy z dnia 30. III. 1931 r. o Wojewódzkim Funduszu Drogowym (Dz. U. Śl. Nr. 6, poz. 14) częściowo zmieniona Rozporządzeniem Śląskiej Rady Wojewódzkiej z dnia 29. września 1931 r. (Dz. U. Śl. Nr. 23, poz. 43) ustala się na rok budżetowy 1932/33 w stosunku rocznym, jak następuje:

1. od samochodu osobowego, służącego do własnego użytku,

a) po 40 zł od każdych 100 kg wagi własnej samochodu, którego waga własna nie przewyższa 1.500 kg,

b) od samochodu, którego waga własna przewyższa 1.500 kg, 600 zł od 1.500 i po 75 zł od każdych następnych 100 kg,

2. od samochodu osobowego, użytkowanego przez przedsiębiorstwa przewozowe w celach zarobkowych:

a) od autobusu . . . . po 36,— zł
b) od taksówki . . . . po 35,— zł
od każdych 100 kg wagi własnej pojazdu;

3. od samochodu ciężarowego lub traktora:

a) służącego do własnego użytku po 32,— zł
b) użytkowanego w celach zarob. po 40,— zł
od każdych 100 kg wagi własnej,

4. od przyczepek do pojazdów mechanicznych, opłata wynosi tę samą stawkę co odpowiednia kategorja pojazdu mechanicznego;

5. od motocykli:

a) bez przyczepki . . . rocznie po 50,— zł
b) z przyczepką . . . rocznie po 75,— zł

6. dla pojazdów mechanicznych i przyczepek na kołach o pełnych obręczach gumowych podwyższa się stawki o 50%, natomiast na kołach o obręczach żelaznych o 100%.

Od pojazdu mechanicznego, posiadającego różne typy obręczy pobiera się stawki według typu obręczy, podlegającego wyższej opłacie.

§ 2.

Przy obliczeniu wagi pojazdów mechanicznych nie uwzględnia się ilości ułamkowych do 50 kg włącznie, a ilości większe niż 50 kg liczy się za 100 kg.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. kwietnia 1932 r., jednocześnie traci moc obowiązującą Rozporządzenie Śląskiej Rady Wojewódzkiej z dnia 29. września 1931 r. (Dz. U. Śl. Nr. 23, poz. 43).

Śląska Rada Wojewódzka
Przewodniczący
w z.
(—) Dr. Saloni
Wicewojewoda.

3.

Obwieszczenie

o zwalczania zarazy świń.

Na podstawie § 348 rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Józefa Trąbki w Katowicach — Dębiu przy ul. Dębowej 73 urzędowo stwierdzono zarazę świń.

Świętochłowice, dnia 23. kwietnia 1932 r.

STAROSTA
w z.
(—) Dr. Olszewski.

4.

Obwieszczenie

o wygaśnięciu pomoru świń.

Na podstawie § 369 Rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. nr. 19 poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Marji Zającowej w Brzezince przy ul. Grunwaldzkiej nr. 32 powiatu katowickiego, pomór świń uznano za wygasłą.

Świętochłowice, dnia 14. kwietnia 1932 r.

STAROSTA
w z.
(—) Dr. Olszewski.

5.

Dot. Wyłudzania wsparć.

1) Marszałek Czesław, mieszkaniec miasta Trok,

2) Frajdenglik Uszer — Chaim ur. 1901 zam. w Radomiu pow. Radomski, woj. kieleckie,

3) Niwiński Janusz Marjan, zam. w Radomiu, pow. Radomski, woj. kieleckie,

4) Mularczyk Stanisław, ur. 20. IX. 1910, mieszk. os. Krołomów, pow. Zawierciański, woj. kieleckie.

5) Sabatura Stanisław, ur. 7. VIII. 1907, mieszk. wsi Sady Kierż, gm. Duraczków, pow. Koneckiego, woj. kieleckiego,

6) Jopek Jan, ur. 1889, mieszk. wsi Parkoszowice, gm. Włodowice, pow. Zawierciańskiego, woj. kieleckie,

7) Wójcik Genowefa, żona Józefa, ur. 1905 r. zam. we wsi Gustawów, gm. Duraczków, pow. Koneckiego, woj. kieleckie,

8) Wójcik Józef, lat 16, zam. we wsi Janina, gm. Szczytniki, pow. Stopnieckiego, woj. kieleckie,

9) Ramerski Jan, ur. 23. VI. 1909 r. zam. w Radomiu, pow. radomski, woj. kieleckie,

10) Auguścik Józefa, ur. 12. VII. 1912 r. w Budach, gm. Czermno, pow. Konecki, woj. kieleckie,

włóczą się po kraju i wyłudzają pod różnemi pozorami zapomogi od związków komunalnych.

Powyższe podaję do wiadomści z tem, że ewentl. wypłacone kwoty zwracane nie będą.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

6.

Na podstawie artykułu 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. marca 1928 r. (Dz. Ust. Rz. P. № 38 poz. 361) i § 4 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 31. XII. 1928 r. (Dz. Ust. Rz. P. № 3 ex 29 poz. 31) oraz za zgodą Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego wyznaczyłem Pana lekarza weterynaryjnego Tomasza Bąka do wykonywania z dniem 25. kwietnia 1932 r. urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa w obwodzie badania Nowy Bytom II.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński

7.

I. Dodatek

do statutu miejscowego w przedmiocie uposażenia funkcjonarjuszy gminnych z dnia 9. sierpnia 1924 r.

§ 1.

W § 11 statutu skreśli się ustęp 3 i 4 i wstawia się na ich miejsce następujący ustęp 3.

W miejsce pomocy lekarskiej opłaca gmina dla funkcjonarjuszów etatowych składkę do kasy chorych w całości.

§ 2.

Niniejszy dodatek wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z tym samym dniem traci moc obo-

wiązującą statut miejscowy w przedmiocie uregulowania świadczeń dodatkowych z dnia 12-go lipca 1928 r.

Szarlej, dnia 13. kwietnia 1932 r.

Zarząd gminy:

(—) Szreter Naczelnik gminy wz. (—) Kubański ławnik (—) Karol Muc ławnik

Rada gminna:

(—) Dzierzon radny (—) Kołodziej radny (—) Ludyga radny

Pierwszy dodatek z dnia 13. IV. 1932 r. do statutu gminy Szarlej w przedmiocie uposażenia funkcjonarjuszy gminnych z dnia 9. VIII. 1924 r. zatwierdza się na podstawie § 6 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3. VII. 1891 r. (Zb. ust. str. 233) łącznie z § 117 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30. VII. 1883 r. (Zb. ust. pr. str. 195).

Świętochłowice, dnia 21. kwietnia 1932 r.

W Imieniu Wydziału Powiatowego

(L. S.) (—) Szaliński.

8.

Obwieszczenie.

Ustalenie stawki podatkowej do podatku gruntowego w gminie Łagiewniki Śl. na rok 1932/33.

Na mocy uchwały Kom. Rady Gminnej z dnia 30-go marca 1932 r., przyjętej do wiadomości przez Wydział Powiatowy w Świętochłowicach w dniu 11. IV. 1932 r. L. dz. Sm. 635 pobierać będzie tut. Gmina w roku 1932/33 komunalny dodatek do państwowego podatku gruntowego w wysokości 100% od zasadniczego podatku gruntowego.

Łagiewniki Śl., dnia 19-go kwietnia 1932 r.

Kom. Naczelnik Gminy

(—) Rybarz

KOMUNIKAT

Wydział Powiatowy Świętochłowice.

Na ostatniem posiedzeniu Komisarycznego Wydziału i Sejmiku Powiatowego, które się odbyło dnia 19. kwietnia 1932 r. zatwierdzono statut gminy Szarlej w sprawie poboru podatku od spadku i darowizn, statut gminy Lipiny w sprawie pobierania podatku od plakatów i ogłoszeń i podatku od posiadania przedmiotów zbytku, uchwałę Rady gminnej Chropaczów, Wielkie Piekary, Lipiny i Łagiewniki w sprawie poboru podatku budynkowego na rok 1932/33, uchwałę Rady gminnej Łagiewniki w sprawie poboru podatku od placów budowlanych na rok 1932/33.

Kolonje lecznicze Czerwonego Krzyża w roku 1931.

Polski Czerwony Krzyż wysłał w roku 1931, 2741 dzieci we wieku od 6 do 14 lat do kolonij letnich w Rabce, Jastrzębiu, Rymanowie, Inowrocławiu, Gdyni i t. p.

Z Polskim Czerwonym Krzyżem współdziałały 14 Oddziałów PCK, 21 Urzędów Gminnych, 5 Magistratów, 13 instytucyj ubezpieczeniowych oraz 6 innych instytucyj.

Dzieci były podzielone na 38 kolonij i to: 28 leczniczych i 10 kolonij wypoczynkowych. Dzieci pochodziły przeważnie z rodzin robotniczych i bezrobotnych. Wyniki kuracji były wyśmienite. Dzieci poprzybierały na wadze przeciętnie po kilka kg. Wszystkie kolonje stały pod ścisłym nadzorem lekarskim.

Czerwony Krzyż dziękuje wszystkim, którzy przez pomoc finansową lub osobistą umożliwili wysyłkę tak wielkiej ilości dzieci. Czerwony Krzyż już obecnie przygotowuje akcję kolonij na nowy sezon w nadziei, że społeczeństwo poprze jego wysiłki tem bardziej, że wskutek bezrobocia stan zdrowia dziatwy szkolnej uległ pogorszeniu.

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a, Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23 — Telefon Nr. 11 10

Rocznik 1932. Nr. 19.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 7-go maja 1932 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy, dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Urząd Wojewódzki Śląski
w Katowicach.
I. Ad. R. 361/6

Katowice, dnia kwietnia 1932 r.

Zarządzenie

Wojewody Śląskiego z dnia kwietnia 1932 r. w sprawie zwalczania pryszczycy na obszarze Województwa Śl.

Wobec wybuchu pryszczycy w dworze Glinicy, pow. lublinieckiego, zarządza się na podstawie art. 2, 16, 41 i 42 lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 29. sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) i §§ 163 - 169 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 137) w sprawie tępienia i szerzenia się zarazy co następuje:

§ 1.

I. W celu stłumienia pryszczycy na obszarze Województwa Śląskiego ustanawiam:

a) okręg zapowietrzony

b) okręg zagrożony zarazą pryszczycy

II. Okręg zapowietrzony stanowią: w powiecie lublinieckim gmina Glinica z przysiołkami.

III. W wyżej wymienionym okręgu zabrania się: wyprowadzenia, wywożenia, wnoszenia, wprowadzenia, przenoszenia zwierząt racicowych tj. bydła rogatego, owiec, kóz i świń.

Mleko wolno wywozić (wynosić) z okręgu zapowietrzonego pryszczycą dopiero po dostatecznem wyjałowieniu.

IV. Na granicy okręgu zapowietrzonego przy drogach publicznych przejazdach i przejściach należy umieścić w miejscach widocznych tablice z wyraźnym napisem: **„Pryszczyca okręg zapowietrzony wyprowadzanie, wprowadzanie, (wypędzanie, w wożenie) i przeprowadzanie zwierząt racicowych zakazane“.**

Drogi prowadzące i przechodzące wzdłuż granicy okręgu zapowietrzonego winny być zamknięte dla przeprowadzenia zwierząt racicowych.

V. Okręg zagrożony zarazą pryszczycy obejmuje:

1. w powiecie lublinieckim: gminy Łagiewniki Wielkie, Lubecko, Steblów, Kochcice z kolonją Pawełki, oraz gm. Dralin.

VI. Z okręgu objętego zarazą pryszczycy nie wolno wyprowadzać (wywozić, wynosić) żadnych zwierząt racicowych.

VII. W obrębie okręgu zapowietrzonego i zagrożonego pryszczycą oraz w pasie około 15 km poza okręgiem zapowietrzonym a mianowicie w gminach: Pawonków, Lisowice, Kośmidry, Wymyślacz, Jawornica, Kochanowice i w mieście Lubliniec zakazane jest:

a) odbywanie targów na zwierzęta racicowe oraz wszelkich spędów zwierząt jak: pokazy, wystawy i t. d.

b) prowadzenie handlu domokrążnego zwierzętami racicowemi,

c) oddawanie mleka niedostatecznie wyjałowionego z mleczarni, otrzymujących mleko z różnych gospodarstw do zagród, w których znajdują się zwierzęta racicowe, tudzież oddawanie mleczarni naczyń nieoczyszczonych i nieodkażonych.

d) używanie zwierząt racicowych do robót polnych bez zezwolenia właściwego Starosty.

§ 2.

Zarządzenie ogólne.

W okręgach: zapowietrzonym i zagrożonym pryszczycą zarządzam aż do odwołania, co następuje:

Osobom mającym wskutek swego zatrudnienia styczność ze zwierzętami, zwłokami zwierząt, lub surowcami zwierzęcego pochodzenia (grabarze, oprawcy, misiarze, handlarze zwierząt, rzeźnicy i t. p.) zabrania wstępu w miejscowościach zapowietrzonych i zagrożonych pryszczycą do cudzych stajen, obór, chlewów, zagród i na cudze pastwiska.

Oprawców wolno dopuścić do zagród w miejscowościach tych jedynie, jeżeli wykonanie ich obowiązku tego wymaga.

Misiarze mogą wykonywać swój zawód tylko za poprzedniem zgłoszeniem się u Naczelnika Gminy i jedynie w miejscowościach wolnych od chorób zaraźliwych, przenoszących się na dotyczący gatunek zwierząt.

§ 3.

Postanowienie karne.

Przekroczenie tego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gazecie Urzędowej Wojew. Śl. karane będzie według przepisów rozdziału VII rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22. sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77 poz. 673).

Powyższe podaję do publicznej wiadomości.

Świętochłowice, dnia 27. kwietnia 1932 r.

Starosta
w z.
(—) Dr. Olszewski

2.

Obwieszczenie

o wygaśnięciu pomoru świń.

Na podstawie § 369 rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 28 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. nr. 19, poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Ludwika Wawocznego w Wełnowcu ul. Janasa 9. i Suchanka Maks. w Wełnowcu, Plac Miarki 5 powiatu katowickiego pomór świń wygasł.

Świętochłowice, dnia 29. kwietnia 1932 r.

Starosta
wz.
(—) Dr. Olszewski.

3.

Statut

gminy Szarlej w przedmiocie poboru podatku od spadku i darowizn.

Na podstawie uchwały rady gminnej z dnia 22. lutego 1932 r. wydaje się w myśl art. 12 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 14. kwietnia 1924 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 10 Poz. 47) w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 17 Poz. 30) następujący statut podatkowy.

§ 1.

Opodatkowaniu w myśl niniejszego statutu podlega nabycie majątku w drodze spadku, legatu lub darowizny o ile od tych aktów prawnych pobiera się podatek państwowy.

§ 2.

Podatek wynosi 10% państwowego podatku od spadku i darowizn.

§ 3.

Do uiszczenia podatku zobowiązana jest osoba, której wymierzono podatek państwowy.

§ 4.

Podatek wymierzony uwidacznia się w nakazach płatniczych.

Podatek płatny jest w ciągu 2 tygodni od doręczenia nakazu płatniczego.

§ 5.

Osoby działające wbrew niniejszem przepisom podlegają grzywnie do wysokości 350,— zł. o ile w myśl obowiązujących przepisów nie podpadną wyższemu wymiarowi kary.

§ 6.

Statut niniejszy obowiązuje z dniem 1. marca 1932 r.

Szarlej, dnia 22. lutego 1932 r.

Zarząd gminy

(—) Szreter Naczelnik gminy (—) Kubański ławnik w. z. (—) Karol Mutz ławnik

Do uchwały z dnia 22. lutego 1932 r.

Rada gminna

(—) Kołodziej radny (—) Hellisch radny (—) Ludyga radny

Uchwała

Statut gminy Szarlej w sprawie poboru podatku od spadku i darowizn z dnia 22. lutego 1932 r. zatwierdza się na podstawie artykułów 1, 11 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 17 poz. 30).

Świętochłowice, dnia 19. kwietnia 1932 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Tkocz, Szymonek, Sieja.

Za zgodność odpisu

(L. S.) (—) Macha referent.

Ogłoszono!

Szarlej, dnia 29. kwietnia 1932 r.

Naczelnik gminy w z.

(—) Szreter.

4.

Statut

w przedmiocie poboru podatku od plakatów i ogłoszeń.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 14. IV. 1924 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. Śl. Nr. 9, poz. 47) w brzmieniu ustawy z dnia 17. V. 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 14 poz. 24) oraz uchwały Rady gminnej z dnia 10. III. 32 r. wprowadza się dla gminy Lipiny następujący podatek od plakatów i ogłoszeń w celach reklamowych.

§ 1.

Podatkowi gminnemu podlegają.

Wszelkie umieszczane, rozlepiane, roznoszone, rozwożone, wywieszane, wyświetlane lub w inny sposób do wiadomości publicznej podawane napisy, ogłoszenia, znaki i plakaty firmowe, zakładów i przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych, instytucyj mających charakter zarobkowy, wszelkich osobistych zajęć zarobkowych (lekarzy, adwokatów, inżynierów itd.), pracowni rękodzielniczych i rzemieślniczych.

§ 2.

Od podatku wolne są.

Ogłoszenia, zamieszczane w czasopismach perjodycznych, ogłoszenia urzędowe, wyborcze do reprezentacji publicznej, osób szukających pracy, jak i ogłoszenia, znaki lub napisy przedstawicieli państw obcych, oraz ogłoszenia stowarzyszeń miejscowych, jak również reklamy opodatkowane na rzecz Wojewódzkiego Funduszu Drogowego w myśl art. 16 ustawy o Woj. Fund. Drog. z dnia 30. III. 1931 r. Dz. U. Śl. Nr. 6 poz. 14 oraz §§ 38—44 rozp. wykonawczego z dnia 21. IV. 1931 r.

Pozatem w każdym poszczególnym wypadku, zasługującym na uwzględnienie, zarządowi gminy przysługuje prawo zwolnienia od podatku częściowo lub całkowicie.

§ 3.

Podatek wynosi.

1. od wszelkich znaków, szyldów, napisów ogłoszeń i plakatów firmowych, wywieszanych w miejscach widocznych w celach reklamowych, obrazkowych lub pisanych na blasze, płótnie, tekturze, drzewie, szkle, marmurze itd. zależnie od zajmowanych przez nie powierzchni a mianowicie:

a) do 0,5 m^2 powierzchni . . . . . 2,— zł

b) od 0,5 m^2 do 1 m^2 powierzchni 3,— zł

c) ponad 1m^2 powierzchni . . . . 4,— zł

2. a) od plakatów i anonsów wielkości do $\frac{1}{2}$ arkusza przy ilości do 20 sztuk . . . . 2,— zł

b) przy ilości ponad 20 sztuk . . . . 3,— zł

c) przy wielkości ponad $\frac{1}{2}$ arkusza w obu powyższych wypadkach . . . . 1,— zł

§ 4.

Podatek obciąża osoby fizyczne lub prawne, posiadające przedmiot podatku i które zarządziły w swoim interesie wywieszenie plakatu lub ogłoszenia.

Podatek jest płatny jednorazowo za cały rok.

§ 5.

Właściciele przedsiębiorstw reklamowych obowiązani są inkasować podatek na rzecz gminy przy poborze należności za ogłoszenie lub wykonanie reklamy.

Za inkasowanie podatku, przedsiębiorstwo otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 5 % sumy podatkowej.

Zainkasowane kwoty podatkowe należy wpłacać pierwszego i 16-go każdego miesiąca do gminnej kasy podatkowej,

§ 6.

We wszystkich innych wypadkach podatek należy wpłacać bezpośrednio do gminnej kasy podatkowej i to w przeciągu 2-ch tygodni od doręczenia nakazu zapłaty.

§ 7.

Odwołanie przeciw wymiarowi podatku podlega przepisom art. 38 do 41 ustawy z dnia 14. IV. 24 r. (Dz. U. Śl. Nr. 10, poz. 47).

§ 8.

Przekroczenia postanowień niniejszego statutu karane będą grzywną do 350,— zł, o ile w myśl obowiązujących ustaw nie ulegną karom wyższym.

Lipiny, dnia 10. marca 1932 r.

Zarząd gminy:

(—) Smerczek, I. ławnik (—) Koloch, II. ławnik

Rada gminna:

(—) Lazarowa (—) Huszke

Uchwała.

Statut gminy Lipiny w przedmiocie poboru podatku od plakatów i ogłoszeń z dnia 10. III. 1932 r. zatwierdza się na podstawie art. 1, 13 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 17 poz. 30).

Swiętochłowice, dnia 19 kwietnia 1932 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Tkocz, Szymonek, Sieja.

Za zgodność odpisu:

(L. S.) (—) Macha, referent

O g ł o s z o n o:

Lipiny, dnia 2. maja 1932 r.

Naczelnik gminy

(—) Fr. Lazar.

5.

III. Dodatek

do statutu gminy Lipiny w przedmiocie poboru podatku od posiadaniu przedmiotów zbytku z dnia 4. X. 24 r.

Na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia 10. marca 32 r. zmienia się wyżej podany statut, jak następuje:

§ 1.

§ 1 statutu otrzymuje brzmienie następujące:

Przedmioty opodatkowania stanowią: broń myśliwska, konie wierzchowe, służące do osobistego użytku oraz wygody; fortepiany, pianina i harmonje.

§ 2.

§ 4 otrzymuje brzmienia następujące:

Podatek rocznie wynosi:

a) od dubeltówki i sztucera	40,— zł.
b) od każdego konia wierzchowego	60,— „
c) od fortopianu lub pianina . . .	20,— „
d) od harmonjum	20,— „

§ 3.

Dodatek niniejszy obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie znosi się dotychczasowe dodatki do powyższego statutu z dnia 17. II. 27 r. i 18. VI. 28 r.

Lipiny, dnia 10. marca 1932 r.

Zarząd gminy

(—) Smerczek, I. ławnik (—) Koloch, II. ławnik

Rada gminna:

(—) Lazarowa (—) Huschke

Uchwała

Trzeci dodatek do statutu gminy Lipiny w przedmiocie poboru podatku od posiadania przedmiotów zbytku w obwodzie gminy Lipiny z dnia 10. marca 1932 r. zatwierdza się na podstawie artykułów 1, 17 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 17 poz. 30).

Świętochłowice, dnia 19. kwietnia 1932 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Tkocz, Szymonek, Sieja.

Za zgodność odpisu

(L. S.) (—) Macha, referent.

Ogłoszono!

Lipiny, dnia 2. maja 1932 r.

Naczelnik gminy

(—) Fr. Lazar.

6.

Obwieszczenie

Dotyczy: ustalenia stawki podatkowej do podatku budynkowego w gminie Lipiny na rok rachunkowy 1932/33.

Na mocy uchwały Rady gminnej z dnia 10. marca 1932 r., zatwierdzonej przez Wydział Powiatowy w Świętochłowicach w dniu 19. kwietnia br. L. dz. Sm. 594 będzie na rok rachunkowy 1932/33 pobierany podatek budynkowy w wysokości 6‰ od pospolitej wartości budynków.

Lipiny, dnia 2. maja 1932 r.

Naczelnik gminy

(—) Lazar.

7.

Obwieszczenie

Dot.: Ustalenia stawki podatkowej do podatku gruntowego w gminie Lipiny na rok rachunkowy 1932/33

Na mocy uchwały Rady gminnej z dnia 10. marca 1932 r. przyjętej do wiadomości przez Wydział Powiatowy w Świętochłowicach w dniu 5. kwietnia br. L. dz. Sm. 593 będzie na rok rachunkowy 1932/33 pobierany podatek gruntowy komunalny w wysokości 100% w formie dodatku do państwowego podatku gruntowego.

Lipiny, dnia 2. maja 1932 r.

Naczelnik gminy

(—) Lazar.

8.

Obwieszczenie

dot. uchwalenia stawki podatkowej do podatku budynkowego w gminie Łagiewniki Śl. na rok rachunkowy 1932/33.

Na mocy uchwały Kom. Rady Gminnej z dn. 30. III. 1932 r., zatwierdzonej przez Wydział Powiatowy w Świętochłowicach w dniu 19. IV. 32 r. L. dz. Sm. 636 pobierać będzie tut. Gmina w roku rachunkowym 1932/33 podatek budynkowy w wysokości 4½ ‰ od każdego właściciela, którego pospolita wartość budynków nie przekracza 50.000,— zł, 5½ ‰ od pospolitej wartości ponad 50.000,— zł. do 100.000,— zł., 6½ ‰ od pospolitej wartości ponad 100.000,— zł.

Łagiewniki Śl., dnia 30-go kwietnia 1932 r.

Kom. Naczelnik Gminy

(—) Rybarz.

9.

Obwieszczenie

Dot.: uchwalenia stawki podatkowej do podatku od placów budowlanych w gminie Łagiewniki Śl. na rok rachunkowy 1932/33.

Na mocy uchwały Kom. Rady gminnej z dnia 30. III 1932 r., zatwierdzonej przez Wydział Powiatowy w Świętochłowicach w dniu 19. IV. 1932 r. L. dz. Sm. 637 będzie na rok rachunkowy 1932/33 pobierany podatek od placów budowlanych w wysokości 6 ‰ od wartości pospolitej placów budowlanych, podlegających opodatkowaniu.

Łagiewniki, dnia 30-go kwietnia 1932 r.

Kom. Naczelnik Gminy

(—) Rybarz.

10.

Ogłoszenie

Niniejszem daje się do publicznej wiadomości, że kontrakt dzierżawy polowania obwodu gminy Łagiewniki wyłożono do publicznego wglądu w tut. Urzędzie gminnym pokój nr. 11 w godzinach urzędowych w czasie od 2-go maja do 15-go maja b. r. włącznie.

Łagiewniki, dnia 28-go kwietnia 1932 r.

Kom. Naczelnik Gminy

(—) Rybarz.

11.

Obwieszczenie

dotyczące urządzenia rzeźni.

Abrahamczykowa Gertruda w Brzezinach Śl. zamierza przy ulicy 3-go Maja w Brzezinach Śl. wybudować i uruchomić rzeźnię.

Na podstawie §§ 16 i następnych ordynacji przemysłowej w brzmieniu obwieszczenia z dnia 26. VII. 1990 r. podaje się powyższy zamiar do wiadomości z tem, że sprzeciwy, o ile nie są natury prywatno prawnej, należy w ciągu 14 dni od dnia ukazania się niniejszego obwieszczenia w Gazecie Powiatowej wnieść do Urzędu okręgowego w Brzezinach Śl. i to piśmiennie w 2-ch egzemplarzach lub ustnie do protokółu. Wniesione po upływie tego czasokresu sprzeciwy nie będą uwzględnione.

Rysunki i opisy rzeźni wyłożone są w czasie godzin służbowych w lokalu urzędowania Urzędu okręgowego w Brzezinach Śl.

Świętochłowice, dnia 4 maja 1932 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

OGŁOSZENIA

12.

Dodatek III.

dla statutu Ogólno-Miejscowej Kasy Chorych na powiat świetochłowicki w Hajdukach Wielkich.

Statut Ogólno-Miejscowej Kasy Chorych na powiat świętochłowicki w Hajdukach Wielkich zmienia się, jak następuje:

§ 20.

Przepisy liczby 2 ustępu I skreśla się. W miejsce skreślonych przepisów wstawia się następujące postanowienia:

„Zasiłku pieniężnego w wysokości 50% płacy ustawowy za każdy dzień roboczy, jeżeli członek jest niezdolny do pracy z powodu choroby. Zasiłku pieniężnego udziela się od czwartego dnia choroby; jeżeli jednak niezdolność do pracy powstała później, wtedy udziela się go dopiero od tego dnia."

Ustęp II. skreśla się.

§ 22.

Słowo „$^1/_8$" zawarte w ustępie II, zastępuje się słowem „$^1/_{10}$".

§ 36.

W miejsce ostatniego zdania liczby 1 ustępu I (zobacz dodatek II do tegoż statutu): „Do lekarstw i mniejszych środków leczniczych, dopłaca członek 10 od sta" wstawia się następujące zdanie:

„Upezpieczony ponosi 25% kosztów lekarstw i mniejszych środków leczniczych, pobranych dla chorych członków swej rodziny".

§ 50.

Postanowienie ustępu I, jakoteż uzupełnienie tegoż postanowienia, zawarte w dodatku I, skreśla się. W miejsce skreślonych wstawia się następujące postanowienia:

„Składki do kas chorych ustala się na $5^1/_2$% od płacy ustawowej, ustalonej w § 19 statutu. Składki oblicza się za okres tygodniowy. Tygodniowa składka wynosi:

	dla pracujących: 6 dni w tygodniu	7 dni w tygodniu
w I stopniu zarobk.	0,42 zł	0,45 zł
„ II „ „	0,81 „	0,93 „
„ III „ „	1,20 „	1,38 „
„ IV „ „	1,59 „	1,86 „
„ V „ „	1,98 „	2,31 „
„ VI „ „	2,64 „	3,09 „
„ VII „ „	3,48 „	4,05 „

§ 54.

Postanowienie tego paragrafu zmienia się następująco:

„Zaległe składki ściąga się podobnie jak podatki komunalne. Przymusowe ściągnięcie składek następuje po jednorazowem upomnieniu, za które Kasa pobiera należność w kwocie 25 gr oraz koszta portoryjne. Należności te ściąga się razem z zaległością".

§ 59.

Słowo „5%" zawarte w ustępie I, zastępuje się słowem „$4^1/_2$%".

Powyższe zmiany obowiązują od dnia 4. IV. 1932 r.

Hajduki Wielkie, dnia 10. marca 1932 r.

Przewodniczący Wydziału.

Ponieważ Wyższy Urząd Ubezpieczeń w Mysłowicach zatwierdził dodatek dopiero w dniu 27. IV. 32 r. obowiązuje tenże z dniem 1. V. 1932 r.

Zarząd

Ogólno Miejscowej Kasy Chorych

na powiat Świętochłowicki

w Wielkich Hajdukach.

(—) Kandora.

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a, Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10.

Rocznik 1932. Nr. 20.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 14-go maja 1932 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy, dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Prezydenta Rzeczypospolitej
z dnia 30. kwietnia 1932 r.
w sprawie opłat za paszporty na wyjazd zagranicę.
(Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 394).

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji art. 1 lit. a) ustawy z dnia 17. marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) postanawiam co następuje:

Art. 1.

Dowody osobiste (paszporty), wymagane do wyjazdu zagranicę, podlegają opłacie, którą ustala Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Paszporty dyplomatyczne i służbowe wolne są od opłaty.

Paszporty i świadectwa, wydawane robotnikom emigrantom oraz osobom, udającym się zagranicę w celach zarobkowych, wolne są od opłaty.

Art. 2.

Paszporty dla osób udających się zagranicę:

a) w celach handlowych i przemysłowych,

b) celem kształcenia się, lub celem prowadzenia badań naukowych,

c) celem leczenia się, o ile chory jest niezamożny i o ile leczenie się zagranicą jest bezwzględnie konieczne,

d) celem uczestniczenia w zebraniach międzynarodowych, zjazdach naukowych, zawodach sportowych i t. p.

e) w celach społecznych -

podlegają opłacie, która wynosi w przypadkach, wymienionych w p. a - 25%, zaś w przypadkach, wymienionych w p. b, c, d, i e - 20% opłaty, ustalanej przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych na podstawie art. 1 ust. 1.

Osoby, wymienione w punktach b), d) i e), mogą być zupełnie zwolnione od opłat paszportowych według uznania Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu. Ministrowie ci mogą swe uprawnienia w tym zakresie przekazać władzom bezpośrednio sobie podległym.

Upoważnia się Ministra Skarbu do ustalania w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych ulgowych opłat za paszporty na wyjazd zagranicę w celach wykonywania zawodu żeglarskiego i lotniczego.

Art. 3.

Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą ustawa z dnia 17. lipca 1924 r. w sprawie opłat za paszporty na wyjazd zagranicę (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 672).

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów:
(—) A. Prystor

Minister:
(—) Wł. Zawadzki

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) Bronisław Pieracki

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) August Zaleski

Minister Spraw Wojskowych:
(—) J. Piłsudski

Minister Skarbu:
(—) Jan Piłsudski

Minister Sprawiedliwości:
(—) Czesław Michałowski

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) J. Jędrzejewicz

Minister Rolnictwa i Minister Reform Rolnych:
(—) Sew. Ludkiewicz

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) Zarzycki

Minister Komunikacji i Minister Robót Publicznych:
(—) Kühn

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) Hubicki

Minister Poczt i Telegrafów:
(—) Boerner

2.

Rozporządzenie

Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych

z dnia 7. maja 1932 r.

w sprawie opłat za paszporty na wyjazd zagranicę.

(Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 397)

Na podstawie art. 1 i 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30. kwietnia 1932 r. w sprawie opłat za paszporty na wyjazd zagranicę (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 394), zarządza się co następuje:

§ 1.

1) Opłaty za paszporty na wyjazd zagranicę z terminem ważności do jednego roku wynoszą:

a) za paszport, uprawniający do jednorazowego wyjazdu zagranicę, wzgl. za każde zezwolenie na ponowny wyjazd . . . . 400,— zł

b) za paszport, uprawniający do wielokrotnych wyjazdów zagranicę 1.600,— zł

c) za paszport, uprawniający do jednorazowego wyjazdu zagranicę w celach przewidzianych w punkcie a) art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30. kwietnia 1932 r., względnie za każde zezwolenie na ponowny wyjazd . . . 100,— zł

d) za paszport ulgowy, uprawniający do wielokrotnych wyjazdów zagranicę w celach, o których mowa pod c) 400,— zł

e) za paszport, uprawniający do jednorazowego wyjazdu zagranicę w celach przewidzianych w punktach b, c, d, i e) art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30. kwietnia 1932 r., względnie za każde zezwolenie na ponowny wyjazd . . . . 80,— zł

f) za paszport ulgowy, uprawniający do wielokrotnych wyjazdów zagranicę w celach, o których mowa pod e) 320,— zł

g) za paszport w celach żeglarskich i lotniczych (§ 3) . . . . 3,— zł

2) Paszporty, wystawiane emigrantom (w rozumieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11. października 1927 r. o emigracji (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 799) przez powiatowe władze administracji ogólnej na mocy zaświadczeń, wydanych przez Urząd Emigracyjny, ekspozytury tegoż urzędu lub państwowe urzędy pośrednictwa pracy i opieki nad wychodźcami (komunalne urzędy pośrednictwa pracy w województwie śląskiem), są bezpłatne.

§ 2.

Opłaty ulgowe, przewidziane w § 1 ust. 1 punkt c) i d), będą stosowane przez powiatowe władze administracji ogólnej po stwierdzeniu potrzeby wyjazdu w celach handlowych lub przemysłowych przez wojewódzkie władze przemysłowe a w m. st. Warszawie przez Komisarjat Rządu (oddział przemysłowy).

§ 3.

1) Opłaty ulgowe, przewidziane w § 1 ust. 1 punkt g, będą pobierane przez powiatowe władze

administracji ogólnej tylko od:

a) żeglarzy, o ile pływają na statkach zapisanych w przystaniach, znajdujących się na obszarze Państwa Polskiego i ich rodzin, mieszkających stale na tych statkach oraz niezbędnej załogi,

b) pilotów, zatrudnionych na statkach obcokrajowych, o ile posiadają legitymację na prawo wykonywania tego zawodu, wystawioną przez polskie urzędy wodne (zarządy dróg wodnych i inspekcje dróg wodnych), na podstawie zaświadczeń, wystawianych przez właściwe urzędy wodne (zarządy dróg wodnych i inspekcje dróg wodnych), stwierdzających prawo do ulgi,

c) pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Linje Lotnicze Lot", jeżeli wyjeżdżają w sprawach związanych z lotnictwem, po stwierdzeniu celowości i potrzeby wyjazdu.

2) Wydawane za powyższą opłatą paszporty upoważniać będą ich posiadaczy do wielokrotnego przekraczania granicy drogą wodną (powietrzną).

3) Przepisy niniejszego paragrafu nie naruszają postanowień, uregulowanych umowami międzynarodowemi.

§ 4.

1) Opłaty ulgowe, przewidziane w § 1, ust. 1, punktach e) i f), będą stosowane przez powiatowe władze administracji ogólnej względem osób, udających się zagranicę w celach:

a) kształcenia się w szkołach średnich ogólnokształcących zawodowych i wyższych, na podstawie dowodów, stwierdzających przyjęcie do danego zakładu lub studjowania w danym zakładzie, względnie dowodu uzależniającego przyjęcie od osobistego zgłoszenia się,

b) prowadzenia badań naukowych na podstawie zaświadczeń władz i instytucyj państwowych, organizacyj naukowych lub naukowo-zawodowych,

c) leczenia się o ile dana osoba przedstawia zaświadczenie stwierdzające konieczność przeprowadzenia kuracji zagranicą, wystawione: przez lekarza powiatowego lub też, o ile chodzi o osoby wojskowe w czynnej służbie, komisyjnie przez szpital wojskowy, a potwierdzone przez szefa sanitarnego okręgu, a powiatowa władza administracji ogólnej w porozumieniu z właściwym urzędem skarbowym stwierdzi jej niezamożność,

d) towarzyszenia niezamożnej osobie chorej, o ile konieczność opieki w podróży jest stwierdzona przez lekarza powiatowego względnie dla osób wojskowych w czynnej służbie, jak wyżej pod c),

e) uczestniczenia w zebraniach międzynarodowych, zjazdach naukowych, zawodach sportowych itp., jako też w celach reprezentacyjno-propagandowych, uczestniczenia w wycieczkach (pielgrzymkach), zwiedzania wystaw i urządzeń zagranicznych oraz w celach społecznych, o ile dane osoby nie są delegowane przez instytucje państwowe — na podstawie decyzji Ministerstwa Skarbu,

f) społecznych, o ile osoby te delegowane są przez instytucje państwowe.

2) Osoby wyjeżdżające zagranicę w celach, wymienionych w ust. 1, punktach a, b, i f) mogą być zupełnie zwolnione od opłat paszportowych według uznania wojewody (Komisarza Rządu) w porozumieniu z prezesem izby skarbowej, osoby zaś wyjeżdżające zagranicę w celach, wymienionych w punkcie e), mogą być zwolnione od opłat paszportowych na podstawie decyzji Ministerstwa Skarbu.

§ 5.

1) W razie bezwzględnej konieczności wyjazdu niezamożnych osób w sprawach familijnych lub majątkowych, może im być po stwierdzeniu niezamożności (w porozumieniu z właściwym urzędem skarbowym) przyznana przez powiatowe władz administracji ogólnej ulga w opłacie, przewidziana w § 1, ust. 1, punkt e), a nawet w wyjątkowych warunkach mogą być zupełnie zwolnione od opłaty.

2) Jeżeli wyjazd jest nagłym, powiatowa władza administracji ogólnej może przyznać warunkowo ulgę, wymienioną w ust. 1 z tem, że w razie późniejszego stwierdzenia, iż osoba wyjeżdżająca nie jest niezamożna, winna ona będzie w terminie trzytygodniowym po powrocie z zagranicy uiścić opłatę do wysokości wymienionej w § 1 ust. 1, punkt a).

§ 6.

Osobom, udającym się zagranicę służbowo, na skutek polecenia przełożonej władzy państwowej, powiatowe władze administracji ogólnej wystawiają w trybie przyśpieszonym bezpłatnie paszporty, uprawniające do jednorazowych względnie wielokrotnych wyjazdów zagranicę.

§ 7.

1) Cudzoziemcy, którzy wyjeżdżają z Rzeczypospolitej na podstawie dokumentów, wystawianych przez polskie władze państwowe, a uprawniających tylko do wyjazdów, wolni są od opłat przewidzianych w niniejszem rozporządzeniu.

2) We wszystkich innych wypadkach stosują się do cudzoziemców, wyjeżdżających zagranicę na podstawie dokumentów, wystawionych przez polskie władze państwowe, przepisy o opłatach przewidzianych w niniejszem rozporządzeniu.

§ 8.

W wypadkach zasługujących na wyjątkowe uwzględnienie powiatowe władze administracji

ogólnej będą mogły, chociażby strona nie mogła zadośćuczynić wszystkim wymogom przez niniejsze rozporządzenie przewidzianym, pobrać na podstawie decyzji wojewody (Komisarza Rządu) w porozumieniu z prezesem właściwej izby skarbowej za poszporty uprawniające do jednorazowego lub wielokrotnego wyjazdu zagranicę, opłatę ulgową w wysokości zł 80 względnie zł 320, a nawet zupełnie zwolnić od opłaty za paszport.

§ 9.

Wojewoda (Komisarz Rządu) może zwrócić opłatę na niewykorzystany w terminie ważności paszport zagraniczny, o ile strona udowodni, iż ważne powody stały na przeszkodzie wyjazdowi, względnie różnicę między opłatą normalną a ulgową, o ile ulga zostanie później przez władze przyznana.

§ 10.

Niewykorzystany w terminie ważności paszport może być bez dodatkowej opłaty przedłużony przez powiatową władzę administracji ogólnej, o ile posiadacz jego udowodni, iż ważne powody stały na przeszkodzie wyjazdowi.

§ 11.

Oprócz opłat, przewidzianych w niniejszem rozporządzeniu oraz należnych opłat stemplowych od podań i załączników powiatowe władze administracji ogólnej pobierają jeszcze należności z tytułu zwrotu kosztów blankietów paszportowych.

§ 12.

Uiszczone w myśl niniejszego rozporządzenia opłaty należy uwidocznić na paszporcie.

§ 13.

Przy przedłużaniu paszportów należy pobierać takie same opłaty, jak przy wystawianiu nowego paszportu.

§ 14.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 20. czerwca 1931 r. w sprawie opłat za paszporty na wyjazd zagranicę (Dz. U. R. P. Nr. 56 poz. 460).

Minister Skarbu:
Jan Piłsudski.

Minister Spraw Wewnętrznych:
Bronisław Pieracki.

3.

Obwieszczenie

Wojewody Śląskiego

z dnia 14. marca 1932 r.

w przedmiocie zatwierdzenia wysokości opłat na rzecz Śląskiej Izby Rolniczej na rok 1932.

Na zasadzie art. 45 lit. a i art. 50 ustawy o Śląskiej Izbie Rolniczej z dnia 24. VI. 1925 r. (Dz. U. Śl. Nr. 10, poz. 23) zatwierdzam w porozumieniu ze Śląską Radą Wojewódzką, uchwałę Rady Śl. Izby Rolniczej z dnia 16. lutego 1932 r. o wymiarze podatku od posiadłości gruntowych w wysokości 5% od czystego dochodu katastralnego, przyczem cyfrę, wyrażającą na górnośląskiej części Województwa czysty dochód katastralny w talarach mnoży się przez 0,15, zaś cyfrę, wyrażającą na cieszyńskiej części czysty dochód katastralny w reńskich austrjackich, mnoży się przez 0,1 a iloczyn ten wyraża się w złotych.

Przewodniczący Śląskiej Rady Wojewódzkiej
w z.
(—) Dr. Saloni,
Wicewojewoda.

4.

Obwieszczenie

Urzędu Wojewódzkiego Śląsk. - Wydział Skarbowy

z dnia 14 kwietnia 1932 r. L.O. IV. 39193/32.

w sprawie rozmieszczenia miejsc detalicznej sprzedaży napojów o zawartości powyżej 4½% alkoholu, w miastach i gminach istniejących na obszarze Województwa Śląskiego.

W Gazecie Urzędowej Województwa Śląskiego Nr. 37 z roku 1931 ogłosił Urząd Wojewódzki Śląski - Wydział Skarbowy, podział kontyngentu miejsc detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych wyznaczonego rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Skarbu z dnia 30 lipca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73/595 ex 1931) dla Województwa Śląskiego w ilości 3000.

Gdy w związku z powszechnym spisem ludności z dnia 9 grudnia 1931 r. okazała się potrzeba zmiany w niektórych miejscowościach ustalonych poprzednio punktów sprzedaży napojów alkoholowych, oraz biorąc pod uwagę potrzeby konsumentów, Urząd Wojewódzki Śląski - Wydział Skarbowy, dokonał podziału kontyngentu, a podział ten przedstawia się jak następuje:

Nazwa powiatu	Nazwa miejscowości	Ilość ustalon. miejsc detalicz. sprzedaży napoj. o zawar. powyż. 4½% alk.		
		z prawem wyszynku	bez prawa wyszynku	Razem
Świętochłowice	Brzeziny	11	4	15
	Brzozowice	6	2	8
	Bytom Nowy	28	10	38
	Chropaczów	20	7	27
	Dąbrówka W.	10	4	14
	Godula z Chebziem	13	4	17
	Hajduki Nowe	10	4	14
	„ Wielk.	49	15	64
	Kamień	6	2	8
	Lipiny	30	11	41
	Łagiewniki	24	8	32
	Orzegów	17	6	23
	Piekary Wielk.	21	7	28
	Ruda	37	13	50
	Szarlej	20	7	27
	Świętochłowice	51	17	68

Temsamem poprzedni podział kontyngentu się unieważnia.

Naczelnik Wydziału Skarbowego.

(—) Kankofer

5.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Administracyjny
L. Ad. R. 361/8.

Katowice, dnia 26. kwietnia 1932 r.

Z powodu pojawienia się pryszczycy w gminie Glinicy (dwór) pow. lublinieckiego zakazuje się stosownie do § 169 rozp. Min. Rol. z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) wywozu zwierząt racicowych zagranicę z całego powiatu lublinieckiego,

Za Wojewodę:

(—) J. Wł. Bartl
Naczelnik Wydziału.

Starostwo
L. dz. S. 14/12.

Świętochłowice, dnia 2. maja 1932 r.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości.

Starosta
zp.
(—) Dr. Brochocki.

6.

Rozporządzenie

o cenach maksymalnych na artykuły powszedniego użytku.

Na mocy rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 31. VIII. 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 527) o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku, rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19. VII. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87 poz. 761) i z dnia 7. VIII. 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73 poz. 586) i rozporządzenia Wojewody Śl. z dnia 8. IX. 1931 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 20 poz. 38), ustawy o cenach maksymalnych z dnia 4. VIII. 1914 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 339) w brzmieniu obwieszczenia z dnia 17. XII. 1914 r. (Dz. Ust. Rz niem. str. 516) i z dnia 22. III. 1917 r. (Dz. Ust. Rz niem. str. 253), oraz z dnia 17. I. 1920 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 94) ustalam po zasięgnięciu opinji Powiat. Komisji do badania cen, następujące ceny maksymalne na artykuły powszedniego użytku:

Mąka i pieczywo:

1 kg mąki żytniej 65% 47 gr.
1 „ chleba „ 65% 46 „
1 „ mąki pszennej 65% 51 „
1 bułka 110 gram. 10 „

Nabiał:

1 litr mleka 33 groszy
1 „ maślanki 20 groszy
1 kg masła I gatunku 5,— zł.
jaja sztuka 8—12 groszy
1 kg sera krowiego 0,80—1,00 zł.

Mięso i wyroby mięsne		w składach	na targu
1 kg wieprzowiny	I gat.	2,— zł	1,90 zł
1 kg „	II „	1,90 zł	1,80 zł
1 kg cielęciny	I „	1,90 zł	1,70 zł
1 kg „	II „	1,50 zł	1,30 zł
1 kg wołowiny	I „	1,90-2,00 zł	1,60-1,70 zł
1 kg „	II „	1,50-1,60 zł	1,40-1,50 zł
1 kg słoniny surowej	I „	2,60 zł	2,60 zł
1 kg „	II „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg sadła	I „	2,60 zł	2,60 zł
1 kg „	II „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg kiełb. krak. 100% wieprz.	surow.	3,20 zł	3,20 zł
1 kg „ „ „ „	gotow.	3,20 zł	3,20 zł
1 kg „ „ mieszanej	I gat.	2,40 zł	2,40 zł
1 kg „ „ „	II „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „ czosnkowej	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „ „	II „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg salcesonu	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg wątrobianki	I „	2,70 zł	2,60 zł
1 kg „	II „	2,20 zł	2,20 zł

Dodatek kości może wynosić:

przy wieprzowinie najwyżej 15 %
przy wołowinie najwyżej 20 %
przy cielęcinie najwyżej 25 %

Powyższe ceny rozumieją się jako **maksymalne** na wyroby pierwszej jakości.

Winni przekroczenia ustawionego cennika ulegną karze aresztu do 6 tygodni lub grzywny do 10.000,— zł. stosownie do postanowień art. 4. rozp. Prez. Rzplitej z dnia 31. VIII. 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 527).

Ceny ustalone obowiązują na całym obszarze powiatu świętochłowickiego od dnia ogłoszenia, aż do czasu odwołania.

Równocześnie uchylam rozporządzenie z dnia 26-go kwietnia 1932 r. (Gazeta Powiatowa Nr. 17 poz. 2).

Świętochłowice, dnia 11. maja 1932 r.

Starosta
(—) Szaliński.

KOMUNIKAT

7.

Śląska Izba Rolnicza

Komunikat

dot. umów o naukę ogrodnictwa.

Na skutek licznych skarg i zatargów Śląska Izba Rolnicza jako prawna zastępczyni rolnictwa i ogrodnictwa śląskiego zwraca tą drogą uwagę wszystkim rodzicom i opiekunom na konieczność zawierania piśmiennych umów o naukę ogrodnictwa z właścicielami wzgl. kierownikami zakładów ogrodniczych. Każdy obecny uczeń i każdy nowowstępujący do nauki ogrodnictwa winien we własnym, dobrze zrozumiałym interesie jak i w interesie zakładu kształcącego zawrzeć piśmienną umowę o naukę na urzędowym formularzu, który dostarcza Śląska Izba Rolnicza za drobną opłatą na wniosek. Umowy o naukę ogrodnictwa zatwierdza i rejestruje Śląska Izba Rolnicza. Rodzice i opiekunowie, zamierzający dać kształcić swe dzieci lub wychowanków na ogrodników, otrzymują na wniosek spis zakładów ogrodniczych, posiadających prawo kształcenia uczni, gdyż nie wszyscy ogrodnicy, nie wszystkie zakłady ogrodnicze mają prawo kształcić uczni. Kto chce swym dzieciom przyszłość zapewnić, umieści je tylko w kwalifikowanych zakładach ogrodniczych i zawrze piśmienną umowę o naukę ogrodnictwa.

Adres Śląskiej Izby Rolniczej, Katowice, ul. Juljusza Ligonia nr. 36. Godziny urzędowe w dni powszednie od godz. 8—15, w sobotę od godz. 8—13. W niedziele i święta urzędowe się nie urzęduje. Telefon 1758 Katowice.

Katowice, dnia 27. kwietnia 1932 r.

Dyrektor
(—) Panieński

OGŁOSZENIA

8.

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a, Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10.

Rocznik 1932. Nr. 21.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 21-go maja 1932 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: S i w y, dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 9. lipca 1930 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 2. sierpnia 1926 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

Na podstawie art. 2. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17. września 1927 r. w sprawie zmiany ustawy z dnia 2. sierpnia 1926 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 749) ogłasza się w załączniku do niniejszego rozporządzenia jednolity tekst ustawy z dnia 2. sierpnia 1926 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 559), zmienionej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17. września 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 749).

Minister Przemysłu i Handlu:
E. Kwiatkowski.

Minister Sprawiedliwości:
St. Car.

Załącznik do rozp. Min. Przem. i Handlu z dnia 9. lipca 1930 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości (poz. 467).

Ustawa

z dnia 2. sierpnia 1926 r.
o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

Ochrona cywilno-prawna praw przedsiębiorcy.

(Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 467)

---

1. Przedsiębiorca ma prawo żądania, aby inny przedsiębiorca (konkurent) nie wdzierał się w jego klientelę przez jakiekolwiek czynności, z dolne do wywołania u osób, którym ofiaruje swe wytwory, towary lub świadczenia, mylnego mniemania, że one pochodzą od przedsiębiorcy pierwszego.

2. Przedsiębiorca, którego prawo naruszono, żądać może zaniechania czynów i usunięcia przyczyn, mogących wywołać pomyłki u odbiorców. Jeżeli przedsiębiorca doznał już ubytku w swej klienteli, krzywdziciel winien wydać niesłuszne, kosztem jego osiągnięte, zbogacenie z trzech lat ostatnich, licząc wstecz od dnia, w którym skarga wpłynęła do sądu. Jeżeli wprowadzenie w błąd klienteli wywołane było złym zamiarem lub oczywistem niedbalstwem krzywdziciela, winien tenże wynagrodzić wszelką szkodę pokrzywdzonemu i dać mu zadośćuczynienie za wyrzą-

dzone krzywdy osobistej natury przez ogłoszenie wyroku lub przez odpowiednią deklarację publiczną, a w razie istnienia złego zamiaru przez zapłatę pokutnego, o ile zadośćuczynienie nie zostaje osiągnięte przez skazanie karne. Zamiast wymienionych majątkowych świadczeń pokrzywdzony żądać może ryczałtowej sumy pieniężnej, ale nie ponad 10.000 złotych.

3. Roszczenia o zaniechanie, usunięcie przyczyn, odszkodowanie i zadośćuczynienie służą pokrzywdzonemu także przeciw tym osobom, które przy bezprawnem wkraczaniu w klientelę pokrzywdzonego współdziałały. Odpowiedzialność współdziałających jest solidarna z przedsiębiorcą. Odpowiedzialność ich nie zachodzi, jeżeli wobec stosunku zależności od przedsiębiorcy nie mogły odmówić współdziałania.

4. Roszczenia, w artykule niniejszym oskreślone ulegają przedawnieniu trzechletniemu, które liczy się co do każdego działania bezprawnego oddzielnie.

Art. 2.

1. Oznaczenie przedsiębiorstwa nie może być takie, aby wprowadzało w błąd odbiorców co do tożsamości z innem przedsiębiorstwem konkurencyjnem, gdziekolwiekby się ono znajdowało. W razie przekroczenia tego przepisu stosuje się postanowienia artykułu poprzedniego.

2. Jeżeli ktoś z powołaniem się na swe prawo (np. prawo do nazwiska) oznacza swe przedsiębiorstwo w sposób, mogący wywołać pomyłki co do tożsamości z innem przedsiębiorstwem konkurencyjnem, które już dawniej używało podobnych oznaczeń, winien przez odpowiednie dodatki do oznaczeń usunąć możliwość wprowadzenia w błąd odbiorców. Jednak sąd na wniosek późniejszego używacza oznaczeń może według uznania nakazać umieszczenie dodatków usuwających obawę wprowadzenia w błąd odbiorców, także temu przedsiębiorcy który wpierw oznaczenia używał, chociaż jest powodem.

Art. 3.

Kto poza przypadkami art. 1 i 2 szkodzi przedsiębiorcy przez czyny, sprzeczne z obowiązującemi przepisami albo z dobremi obyczajami (uczciwością kupiecką), jako to przez podawanie nieprawdziwych wiadomości o przedsiębiorstwie, przez podmawianie dla celów konkurencyjnych jego organów do niewypełniania obowiązków służbowych, przez wyjawianie tajemnic przedsiębiorstw technicznych lub handlowych i t. p., winien zaniechać tych czynów, w razie winy wynagrodzić szkodę pokrzywdzonemu i ewentualnie dać mu zadośćuczynienie. Roszczenia te podlegają przepisom art. 1.

Art. 4.

1. Jeżeli siła, przyciągająca klientelę do przedsiębiorstw polega na tem, że wytwory, towary lub świadczenia pochodzą z pewnego okręgu geograficznego, albo że przedsiębiorcy należą do pewnego związku przedsiębiorców, a jakiś inny przedsiębiorca wprowadza w błąd swą klientelę, wywołując mniemanie, że ofiarowane przez niego wytwory, towary lub świadczenia pochodzą z owych okręgów geograficznych lub z przedsiębiorstw, do związku należących, albo jeżeli ktoś działa na szkodę owych przedsiębiorstw przez podawanie o nich nieprawdziwych wiadomości, albo przez wyjawianie ich tajemnic technicznych, natenczas do powództwa uprawnieni są: każdy przedsiębiorca, produkujący tego samego rodzaju wytwory w danym okręgu geograficznym, wspólne przedstawicielstwa wymienionych powyżej przedsiębiorców, tudzież każdy przedsiębiorca, zajmujący się sprzedażą wymienionych wytworów.

2. Rada Ministrów na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu lub Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych może rozporządzeniem, zamieszczonem w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, określić warunki używania nazw terytorjalnych (regjonalnych), a zwłaszcza granice okręgów geograficznych, do których te nazwy się odnoszą.

3. Rada Ministrów na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu może wydawać w granicach zobowiązań, zaciągniętych przez Rzeczpospolitą Polską w umowach międzynarodowych zakazy używania nazw terytorjalnych przy oznaczaniu wytwarzanych w Rzeczypospolitej Polskiej lub do Rzeczypospolitej Polskiej wprowadzanych towarów, a niepochodzących z okręgów nazwami oznaczonych, chociaż nazwy te są w Rzeczypospolitej Polskiej oznaczeniami rodzajowemi lub bywają używane w wewnętrzym obrocie handlowym skutkiem dodatków, z niemi złączonych, jako oznaczenia rodzajowe. W ogłoszonych z powołaniem się na niniejszy artykuł w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej zakazach nazwy muszą być szczegółowo określone. Warunkiem ogłoszenia zakazów przez Radę Ministrów będzie notyfikacja danej nazwy przez rząd państwa, wobec którego Rzeczpospolita Polska zaciągnęła zobowiązanie i dostarczenie dowodu, że w tem państwie nazwa notyfikowana jest przedmiotem ochrony, jako nazwa terytorjalna. Przekroczenie zakazu uzasadnia powództwo w myśl ust. 1 artyłułu niniejszego.

Art. 5.

1. Dla sporów o roszczenia cywilno-prawne z artykułów 1 — 4 niniejszej ustawy właściwe są sądy okręgowe jako handlowe.

2. Spory te można wdrożyć także w tym sądzie, w którego okręgu popełniono czynność, uzasadniającą roszczenie powoda.

3. Celem zabezpieczenia roszczeń o zaniechanie, określonych w niniejszej ustawie, sąd może wydać zarządzenia tymczasowe (zabezpieczenia powództwa), chociażby nie zachodziły wymogi przewidziane w poszczególnych ustawach, dotyczące uprawdopodobnienia powodów do takich zarządzeń.

Ochrona karno - prawna.

Art. 6.

1. Kto celem przyciągania klienteli i ułatwiania warunków konkurencji podaje do wiadomości powszechnej lub większego koła osób ze świadomością niezgodne z prawdą a zdolne do wprowadzania w błąd fakty, dotyczące stosunków handlowych swego albo cudzego przedsiębiorstwa, jako to: jakości, właściwości, wartości, pochodzenia, przeznaczenia, wytworów, towarów lub świadczeń, sposobu sprowadzania wytworów i towarów, warunków i sposobów produkcji oznaczania cen żądanych, wyjątkowych sposobności nabycia (np. pozornej wyprzedaży, rzekomego pochodzenia towarów z masy konkursowej lub rzekomego należenia towarów do masy konkursowej itp.) odznaczeń, przysługujących przedsiębiorstwu, przedsiębiorcy lub jego organom, praw, z przedsiębiorstwem połączonych, itp., ulega karze grzywny do 6000 złotych, lub aresztu do trzech tygodni, albo obu karom łącznie. W razie szczególnie obciążających okoliczności grzywna może być podwyższona do 12.000 złotych, a areszt do sześciu tygodni.

2. Przepis ustępu pierwszego należy stosować także wtedy gdy świadome wprowadzenie w błąd publiczności lub odbiorców odbywa się przez znaki lub oznaczenia obrazowe, plastyczne, liczbowe, słowne lub barwne, umieszczone na towarach, na lokalu albo w lokalu przedsiębiorstwa, albo na ruchomościach, do prowadzenia przedsiębiorstwa służących.

3. Sąd może wydać z urzędu lub na wniosek oskarżyciela publicznego zarządzenia na koszt skazanego celem wyprowadzenia publiczności i odbiorców z błędu. Takiemi zarządzeniami mogą być zwłaszcza ogłoszenia w dziennikach lub na lokalach przedsiębiorstwa, wyjaśniające prawdziwy stan rzeczy, ogłoszenie wyroku, zniszczenie oznaczeń, ogłoszeń i innych środków, w błąd wprowadzających i t. p.

Art. 7.

1. Rada Ministrów na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych oraz Ministrem Sprawiedliwości może w drodze rozporządzeń ogłaszanych w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, a z powołaniem się na niniejszy artykuł:

a) nakazać, by pewne towary były sprzedawane w handlu detalicznym tylko w przepisanych jednostkach ilościowych oraz z uwidocznieniem ich ilości (wagi, miary, liczby), jakości i miejsca pochodzenia.

b) wydawać przepisy, określające warunki urządzania wyprzedaży.

2. Nie stosujący się do przepisów powyższych rozporządzeń karani będą grzywną do sześciuset złotych i aresztem do dni trzech lub jedną z tych kar.

Art. 8.

1. Rada Ministrów na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości może w drodze rozporządzenia, ogłoszonego w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z powołaniem się na niniejszy artykuł, zakazać zawierania pewnych umów, przez które przedsiębiorca w sposób, niezgodny z zasadami uczciwej konkurencji, stara się ułatwić sobie warunki zbytu.

2. W szczególności ulec może zakazowi umowa, przez którą ktoś za cenę bezwarunkowo należną zobowiązuje się do dostarczenia towaru lub spełnienia świadczeń pod warunkiem, że strona druga pozyska dla niego do pewnego czasu pod temi samemi warunkami pewną liczbę odbiorców (umowa lawinowa).

3. Winny skłonienia do zawarcia umów zakazanych ulega karze grzywny do 2.000 złotych lub aresztu do dni 10, albo obu karom łącznie, a umowy wbrew takim zakazom zawarte, mogą być unieważnione na żądanie pokrzywdzonego.

Art. 9.

1. Kto o przedsiębiorstwie lub o przedsiębiorcy podaje świadomie nieprawdziwe wiadomości, które mogą podziałać odstraszająco na odbiorców, lub podkopać kredyt przedsiębiorcy, ulega karze grzywny do 12.000 złotych lub aresztu do sześciu tygodni, albo obu karom łącznie.

2. Postępowanie karne wdraża się na skutek skargi pokrzywdzonego. Jeżeli przestępstwo zwraca się ogólnie przeciw przedsiębiorstwom z pewnych okręgów lub należącym do pewnego związku, natenczas skargę wnieść mogą osoby, uprawnione do powództwa cywilnego (art. 4 ust 1).

3. Sąd może wydać na wniosek pokrzywdzonego a na koszt skazanego odpowiednie zarządzenia celem wyprowadzenia publiczności i odbiorców z błędu. Takiemi zarządzeniami mogą być zwłaszcza ogłoszenia w dziennikach, wyjaśniające prawdziwy stan rzeczy, ogłoszenia wyroku i t. p.

Art. 10.

1. Kto, dowiedziawszy się w sposób niezgodny z prawem lub dobremi obyczajami o tajemnicach przedsiębiorstwa technicznych lub handlowych, z tajemnic tych w celach konkurencyjnych korzysta, lub ich innym udziela, ulega karze grzywny do 12.000 złotych lub aresztu do sześciu tygodni. albo obu karom łącznie.

2. Tej samej karze ulega pracownik przedsiębiorstwa, gdy tajemnice techniczne lub handlowe, jakie powierzono mu z uwagi na stosunek służbowy lub jakie poznał w wykonywaniu stosunku służbowego, podaje do wiadomości innych osób w celach konkurencyjnych, lub celem wyrządzenia szkody przedsiębiorcy, a to w czasie trwania stosunku służbowego lub do dwóch lat po rozwiązaniu tegóż.

3. Tej samej karze podlegać będzie ten, kto kierowników lub pełnomocników przedsiębiorstwa przez ofiarowanie, przyrzeczenie lub zapewnienie im, lub osobom przez nich wskazanym korzyści materjalnych lub innych skłoni do zawarcia umów kupna-sprzedaży lub dostarczeń na warunkach korzystniejszych od zwykle praktykowanych. Kierownicy lub pełnomocnicy przedsiębiorstwa za wymawianie lub uzyskiwanie dla siebie lub osób trzecich korzyści, o których mowa, wzamian za korzystniejsze warunki zawieranych umów kupna sprzedaży, czy dostarczeń tej samej karze ulegać będą.

4. Postępowanie karne wdraża się na skutek skargi pokrzywdzonego. Jeżeli chodzi o wspólne tajemnice przedsiębiorstw z pewnych okręgów lub należących do pewnego związku, skargę wnieść mogą w przypadku ustępu 1 niniejszego artykułu osoby, uprawnione do powództwa cywilnego (art. 4 ust. 1), a wprzypadku ustępu 2 - ten przedsiębiorca, z którym pracownik jest lub był związany stosunkiem służbowym.

Art. 11.

1. Roszczenia prywatne-prawne, uzasadnione czynami podpadającemi pod przepisy art. 6—10, mogą być dochodzone wprost na drodze cywilnej bez wytoczenia sprawy karnej.

2. Usiłowanie przestępstw przewidzianych w niniejszej ustawie jest karalne.

Art. 12.

Orzecznictwo karne w przypadkach art. 6, 9 i 10 należy do sądów okręgowych, w przypadkach zaś art. 7 i 8 do sądów powiatowych (pokoju).

Zakres przedmiotowy i podmiotowy ustawy.

Art. 13.

1. Przepisy ustawy niniejszej stosować należy także do gospodarstw rolnych, leśnych i przedsiębiorstw górniczych.

2. Nie stosuje się przepisów ustawy niniejszej do zwalczania nieuczciwej konkurencji w zakresie zawodów wolnych, które posiadają ustawowo uregulowaną organizację, karzącą nieuczciwą konkurencję w drodze dyscyplinarnej.

Art. 14.

Poza przypadkami przewidzianemi w umowach międzynarodowych, ochrona ustawy niniejszej służy cudzoziemcom, których przedsiębiorstwa nie mają siedziby głównej w Rzeczypospolitej Polskiej, w zakresie istniejącej wzajemności z państwem, w którem znajduje się siedziba główna ich przedsiębiorstw.

Moc obowiązująca innych ustaw.

Art. 15.

1. Przepisy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, zamieszczone w dotychczasowych ustawach, zachowują moc nadal, o ile skierowane są przeciw czynom, nieunormowanym w niniejszej ustawie.

2. Jeżeli ustawa niniejsza pewne czyny poddaje tylko skutkom cywilno-prawnym, a dotychczasowe ustawy uważają je za karalne, dotyczące przepisy karne zachowują moc obok przepisów cywilno-prawnych ustawy niniejszej.

3. Postanowienia karne ustawy niniejszej stosować należy tylko o tyle, o ile czyn nie podlega surowszym postanowieniom karnym innych ustaw.

Zatrzymywanie towarów na granicach.

Art. 16.

Rada Ministrów na wniosek właściwych ministrów może wydawać rozporządzenia, na podstawie których władze graniczne, zwłaszcza urzędy celne, będą upoważnione - pod warunkami i ze skutkami, w rozporządzeniach bliżej oznaczonemi - do zatrzymywania towarów, przywożonych do Rzeczypospolitej Polskiej, i wywożonych z Rzeczypospolitej Polskiej, na czas potrzebny d uzyskania decyzji sądowej o zabezpieczeniu, jeżelo by były oznaczone w sposób niezgodny z przeipisami niniejszej ustawy lub przepisami o znakach towarowych.

Przepis przechodni.

Art. 17.

Aż do wydania jednolitych dla całego Państwa przepisów karnych nie można wdrożyć postępowania karnego o przestępstwa z art. 6, 9 i 10, jeżeli od ich popełnienia upłynęło lat trzy; o przestępstwa zaś z art. 7 i 8, jeżeli od ich popełnienia upłynął rok.

Przepisy końcowe.

Art. 18.

Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

Art. 19.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie po upływie dni 14 od jej ogłoszenia i z tą chwilą ustaje moc niemieckiej ustawy z dnia 7. czerwca 1909 r. o nieuczciwej konkurencji (Dz. Ust. P. Nr. 31 z roku 1909).

Ustawa

z dnia 15. kwietnia 1932 roku

o wyrażeniu zgody Sejmu Śląskiego na wejście w życie na obszarze Województwa Śląskiego ustawy z dnia 2. sierpnia 1926 roku o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 559) i rozporządzenia Prezydenta Rzeczy-

pospolitej Polskiej z dnia 17. września 1927 roku w sprawie zmiany ustawy z dnia 2. sierpnia 1926 roku o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 749), w brzmieniu ogłoszonem rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9. lipca 1930 roku (Dz. U. R. P. 56, poz. 467).

(Dz. U. Śl. Nr. 10, poz. 22).

Art. 1.

Stosownie do art. 8 a ustawy z dnia 15. lipca 1920 roku zawierającej Statut Organiczny Województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. Nr. 73 poz. 497) w brzmieniu ustawy z dnia 8. marca 1921 roku (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 146) Sejm Śląski wyraża zgodę na wejście w życie na obszarze Województwa Śląskiego ustawy z dnia 2. sierpnia 1926 roku o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 559) i rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17. września 1927 roku w sprawie zmiany ustawy z dnia 2. sierpnia 1926 roku o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 749), w brzmieniu ogłoszonem rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9. lipca 1930 roku (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 467).

Marszałek:

(—) Wolny

2.

Wojewoda Śląski
L. ZP. 88/132.

Taryfa opłat

za zawodowe czynności położnych.

Na podstawie § 1 ustawy z dnia 10-go maja 1908 r. w sprawie należności za zawodowe czynności położnych (Zb. U. str. 103) ustalam następującą taryfę opłat za zawodowe czynności położnych.

§ 1.

1. a) za udzielenie pomocy przy porodzie prawidłowym za czas do 12 godzin bez przerwy . . . . 20,— zł
   b) za każdą następną godzinę . . . 1,— zł
2. Za udzielenie pomocy przy porodzie bliźniąt i przy porodzie nieprawidłowym (wraz z wszystkiemi powikłaniami) 25,— zł
3. a) za udzielenie pomocy przy porodzie niedonoszonego płodu lub poronieniu, za przeciąg czasu aż do 6 godzin bez przerwy . . . . . 12,— zł
   b) za każdą następną godzinę . . . 1,— zł
4. Za 10-razowe obowiązkowe odwiedziny położnicy, z wszystkiemi czynnościami, za każdą rozpoczętą godzinę . . . . 0,80 zł
5. Za każdorazowe osobno wymagane odwiedziny położnicy z wszystkiemi czynnościami, za każdą rozpoczętą godzinę w dzień . . . . 3,— zł
   (w nocy podwójnie)
6. Za każde osobno wymagane czuwanie poza porodem w dzień, do 12 godzin według umowy.
7. a) za udzielenie porady ciężarnej w mieszkaniu położnej, w dzień . . 1,— zł
   b) w nocy podwójnie.
8. a) za badanie w mieszkaniu położnej, włącznie z udzieleniem porady w dzień . . . . 1,20 zł
   b) w nocy podwójnie.
9. Za drogę od mieszkania położnej do mieszkania rodzącej (położnicy), ponad 2 kilometry, należy się położnej za każdy dalszy kilometr . . . . . 1,— zł
   albo furmanka, wzgl. koszt biletu kolejowego III. klasy (tramwajowego II. klasy).
10. Za środki opatrunkowe i dezynfekcyjne (o ile ich nie dostarczono położnej) 5,— zł

§ 2.

O ile nie zawarto specjalnej umowy między stronami, wynosi najwyższa opłata za czynności zawodowe położnych podwójną wysokość poszczególnych najniższych stawek, wymienionych w art. 1. prócz poz. 10, w którym to przypadku należy zapłacić rzeczywiste koszty według rachunków.

§ 3.

Najniższe stawki cennika należy pobierać od osób niezamożnych w tych wypadkach, w których ponosi koszta Związek Ubogich, Państwo, Zakłady Miłosierdzia i ustawowe instytucje przymusowego ubezpieczenia chorych jak Kasy Chorych, Ogólno miejscowe, Przemysłowe, Brackie i Cechowe.

§ 4.

Z wyjątkiem osób oraz instytucyj, wzmiankowanych w art. 3 należy wysokość opłat zastosować w granicach ustalonych w art. 1 i 2 stosownie do trudności pracy, czasu i zamożności osoby, obowiązanej do opłaty.

§ 5.

Rachunki za czynności zawodowe, wystawione przez położne, dla Instytucyj wymienionych w art. 3 powinny być wyszczególnione.

§ 6.

Czas nocny liczy się od godziny 20 do 8-mej rano.

§ 7.

Wynagrodzenia przewidziane w art. 1 punkt 5, 6, 7 i 8 nie mogą być objęte w rachunkach likwidowanych po myśli art. 3.

§ 8.

Niniejsza taryfa opłat obowiązuje na górnośląskiej części Województwa Śląskiego i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia jej w Gazecie Urzędowej Województwa Śląskiego. Równocześnie tracą moc wszystkie w tej sprawie wydane taryfy.

Wojewoda:

(—) Dr. Grażyński

3.

Starostwo
L. dz. P. 26/8

Ogłoszenie.

Podaję do publicznej wiadomości, że oddziały 23 Dywizji Piechoty będą odbywać ostre strzelania na terenach Zakładów Hohelohego w Panewniku w następujących terminach:

a) w miesiącu maju: dnia 9, 10, 11, 12, 13, 18, 19, 20, 23, 24, 25, 27, 30, 31;

b) w miesiącu czerwcu: dnia 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 13, 14, 15, 16, 17, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 27, 28, 30;

c) w miesiącu lipcu: dnia 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 25, 26, 27, 28, 29, 30;

Dostęp do rejonu strzelnicy dla ludności cywilnej będzie zamknięty w dniach strzelań od godziny 5 do 15,30.

Pozatem będzie przeprowadzone strzelanie nocne i to dnia 19 i 26 maja, 1 i 14 czerwca oraz 9 lipca br. w czasie od godziny 19-ej do godziny 4-ej dnia następnego.

Świętochłowice, dnia 19 maja 1932 r.

Starosta
w z.
(—) Dr. Olszewski.

4.

Uchwała

Rady gminnej w Wielkich Hajdukach
na posiedzeniu z dnia 29. kwietnia 1932 r.

Dotyczy: ustalenie dodatków komunalnych do państwowego podatku dochodowego na rok rachunkowy 1932.

Pobierać na rok 1932 dodatki komunalne do państwowego podatku dochodowego według skali art. 23 ustawy o państwowym podatku dochodowym a mianowicie:

od dochodu ponad 1.500 zł — 24.000 4% doch.
od dochodu ponad 24.000 zł — 88.000 4,5% doch.
od dochodu ponad 88.000 zł — 5% dochodu,

oraz według skali art. 111 tejże ustawy 3% dochodu poczynając od 15. stopnia tejże skali.

podp. Malec. Gogolok Lott Heidrich.

Zakończono.

podp. Grzesik. podp. Morgała
przewodniczący sekretarz

OGŁOSZENIA

5.

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a, Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10.

Rocznik 1932. Nr. 22.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 28-go maja 1932 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: w z. Orliński, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie

Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 23 kwietnia 1932 r.

(Dziennik Ustaw R. P. z dnia 20. V. 32 r. Nr. 42)

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej o ochronie zwierząt.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 25 lutego 1932 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. marca 1928 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. R. P. Nr. 29 poz. 287) ogłaszam jednolity tekst rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 332) z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych ustawą z dnia 25 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 287)

Minister Spraw Wewnętrznych:

Bronisław Pieracki

2.

Załącznik do obw. Min. Spr. Wewn. z dn. 23 kwietnia 1932 r. (poz. 417),

Rozporządzenie

Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 22. marca 1928 r.

o ochronie zwierząt.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2. sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. N. 78. poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1.

Znęcanie się nad zwierzętami jest wzbronione. Za zwierzęta w rozumieniu niniejszego rozporządzenia uważa się wszelkie domowe i oswojone zwierzęta i ptactwo oraz zwierzęta i ptactwo dzikie, jako też ryby, płazy, owady i t. p.

Art. 2.

Przez znęcanie się nad zwierzętami należy rozumieć:

a) używanie do pracy zwierząt chorych, rannych lub kulawych oraz utrzymywanie ich w stanie wybitnego niechlujstwa;

b) bicie zwierząt po głowie, dolnej części brzucha, dolnych częściach kończyn;

c) bicie zwierząt przedmiotami twardemi i ostremi albo zaopatrzonemi w urządzenia obliczone na sprawienie specjalnego bólu;

d) przeciążanie zwierząt pociągowych i jucznych ładunkami oczywiście nieodpowiadającemi ich sile lub stanowi dróg, albo zmuszanie takich zwierząt do zbyt szybkiego biegu, nieodpowiadającego ich siłom;

e) przewożenie, przenoszenie lub przepędzanie zwierząt w sposób, w pozycji lub w warunkach, powodujących zbędne cierpienia fizyczne;

f) używanie uprzęży, pęt, więzów i t. p. powodujących ból albo używanie ich w sposób mogący sprawić ból lub uszkodzenie cielesne, z wyjątkiem, gdy używanie takich przedmiotów jest potrzebne z powodu i wczasie tresury, prowadzonej w interesie publicznym;

g) używanie zwierząt do wszelkiego rodzaju doświadczeń, powodujących śmierć, uszkodzenie cielesne lub ból fizyczny, — z wyjątkiem wypadków, przewidzianych w art. 3;

h) dokonanie na zwierzętach operacyj nieodpowiedniemi narzędziami i bez zachowania koniecznej ostrożności i oględności w celu zaoszczędzenia im zbytniego bólu;

i) złośliwe straszenie i drażnienie zwierząt;

k) wszelkie wogóle zadawanie zwierzętom cierpień bez odpowiednio ważnej i słusznej potrzeby.

Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z zainteresowanymi Ministrami władny jest regulować w drodze rozporządeń sposób i warunki, jakim odpowiadać winno postępowanie i obchodzenie się ze zwierzętami, a w szczególności używanie ich do pracy, rozrywki lub dla celów sportowych.

Art. 3.

Nie będą uważane za znęcanie się nad zwierzętami doświadczenia, dokonywane na nich w celach naukowych, o ile doświadczenia takie są koniecznie dla poważnych prac i badań naukowych i dokonywane są przez osoby, posiadające specjalne zezwolenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, lub organów przez niego upoważnionych, lub pod bezpośrednim nadzorem takich osób, a w zakładach wojskowych — zezwolenie Ministra Spraw Wojskowych, lub organów przez niego upoważnionych.

Przepisy wydane przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych, Rolnictwa i Spraw Wewnętrznych określą zwierzęta, jakie mogą być używane do takich doświadczeń oraz sposób dokonywania tych doświadczeń w celu zaoszczędzenia zwierzętom niepotrzebnych cierpień.

Doświadczenia określone w niniejszym artykule nie mogą być dokonywane w średnich i niższych zakładach naukowych, poza zakładami specjalnemi, które określą przepisy, wymienione w ustępie poprzednim.

Art. 4.

Kto dopuści się czynu przewidzianego w art. 2, lub przekracza postanowienia rozporządzeń o których mowa w ustępie ostatnim tegoż artykułu, ulegnie karze grzywny do 2.000 zł, albo karze aresztu do sześciu tygodni, albo obu karom łącznie.

Tej samej karze ulegnie właściciel zwierzęcia, który świadomie pozwala na popełnienie jednego z czynów przewidzianych w art. 2, lub powoduje popełnienie takiego czynu albo doń zmusza.

Tej samej karze ulegnie również pracodawca, zwierzchnik, przedsiębiorca i każda inna osoba, z której polecenia lub w czyjej interesie zwierzęta używane są do pracy, jeśli świadomie pozwoli, lub dopuści do popełnienia jednego z czynów, wymienionych w art. 2, lub do czynu takiego nakłania lub zmusza.

Art. 5.

Jeśli czynu przewidzianego w art. 2, dopuszczono się w sposób wskazujący na wyjątkowe okrucieństwo sprawcy, winny ulegnie karze więzienia do jednego roku. Na obszarze mocy obowiązującej ustawy karnej z 1852 r. zamiast więzienia stosuje się ścisły areszt.

Art. 6.

W wypadku popełnienia wyżej wymienionych przestępstw przez nieletnich do lat czternastu, rodzice lub opiekunowie, winni niedozoru, ulegną karze grzywny do 50 zł.

Art. 7.

Winny dokonywania doświadczeń naukowych w sposób naruszający postanowienia art. 3 lub przepisy wydane na jego podstawie, ulegnie karze grzywny do 1.000 zł.

Art. 8.

Do orzekania o przestępstwach przewidzianych w art. 2 pod lit. g), h), i), k), powołane są sądy grodzkie. Do orzekania o przestępstwach, przewidzianych w art. 2 pod lit. a), b), c), d), e) i f) powołane są powiatowe władze administracji ogólnej.

Art. 9.

Jeśli skutkiem znęcania się, zwierzę znajduje się w takim stanie, że ze względów humanitarnych powinno być zabite, albo jeśli wymaga leczenia, — powiatowa władza administracji ogólnej, po zbadaniu zwierzęcia przez lekarza weterynarji, może zarządzić jego zabicie lub leczenie na koszt winnego, przyczem może powierzyć takie zwierzę na czas leczenia innej osobie, którą uzna za odpowiednią.

Odwołanie się nie wstrzymuje wykonania zarządzenia.

Art. 10.

Ministrowie Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych mogą upoważnić w drodze rozporządzenia poszczególne stowarzyszenia i organizacje, mające na celu ochronę zwierząt albo ich hodowlę lub popieranie ich hodowli, oraz towarzystwa łowieckie do współdziałania z organami państwowemi w ujawnianiu przestępstw, przewidzianych w niniejszem rozporządzeniu. Tak upoważnione stowarzyszenia i organizacje będą miały prawo popierania oskarżenia w sądach w charakterze oskarżyciela posiłkowego.

Art. 11.

Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrami Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Rolnictwa i Spraw Wojskowych, a w zakresie postanowień karnych — Ministrowi Sprawiedliwości i Ministrowi Spraw Wewnętrznych, każdemu w zakresie swej właściwości.

Atr. 12.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie trzydziestego dnia po dniu ogłoszenia.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą art. 287 Kod. Kar. z 1903 r. i § 360 p. 13 Kod. Kar. z 1871 r. oraz wszystkie inne dotychczasowe przepisy w sprawach, uregulowanych tem rozporządzeniem.

3.

Obwieszczenie

o zwalczaniu zarazy i pomoru świń.

Na podstawie § 348 Rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. nr. 19 poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Jana Francka w Mikołowie, Alojzego Bonka w Łaziskach Średnich i Szpitalu Joanitów w Pszczynie urzędowo stwierdzono zarazę i pomór świń.

Świętochłowice, dnia 23 maja 1932 r.

Starosta
wz.
(—) Dr. Olszewski.

4.

Obwieszczenie

o zwalczaniu pomoru świń.

Na podstawie § 269 Rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 28 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. nr. 19 poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Walentego Miki w Miedźnej pow. pszczyńskiego pomór świń uznano za wygasły.

Świętochłowice, dnia 17 maja 1932 r.

Starosta
(—) Dr. Olszewski

5.

Dot: unieważnienia kart cyrkulacyjnych.

Następujące karty cyrkulacyjne wystawione przez tutejsze Starostwo na nazwiska unieważnia się:

1. Zorzycki Klara,
2. Ratka Cecylja, Świętochłowice
3. Kosmala Anna, Świętochłowice
4. Wolny Jan, Ruda
5. Zając Zofja, „
6. Hartman Karol, Chropaczów
7. Jędrzejewski Marja. Świętochłowice
8. Mondry Ryszard, „
9. Koeler Marta, Brzeziny
10. Wrzeciono Bernardy, Świętochłowice
11. Cebula Ewald, „
12. Krótki Alojzy, „

Świętochłowice, dnia 25. V. 1932 r.

Starosta
(—) Szaliński

KOMUNIKATY

6.

Wydział Powiatowy Świętochłowice.

Na posiedzeniu Komisarycznego Wydziału i Sejmiku Powiatowego, które się odbyło dnia 19 maja 1932 r., załatwiono 7 spraw administracyjno spornych.—Zatwierdzono statut gminy Łagiewniki w sprawie pobierania opłat administracyjnych, statut gminy Kamień w sprawie poboru podatku od spadku i dorowizn, uchwałę rady gminnej Świętochłowice w sprawie poboru podatku od placów budowlanych i podatku budynkowego na rok 1932/33, uchwałę rady gminnej Nowy Bytom w sprawie poboru podatku od placów budowlanych na rok 1932/33, uchwałę rady gminnej Godula w sprawie niepobierania specjalnych opłat i w sprawie zaciągnięcia bezprocentowej pożyczki w Państwowym Banku Rolnym w Katowicach w wysokości 6000.-zł. na zakup rakoodpornych ziemniaków i dodatek do statutu gminy Szarlej w sprawie uposażenia funkcjonarjuszów.

Z dniem 31 maja br. wydziela się gminę Brzozowice z K. U. P. P. w Kamieniu i stwarza się — Urząd Pośrednictwa Pracy — przy urzędzie gminnym w Brzezowicach.

Kontrola bezrobotnych, wypłata zasiłków, zapośredniczanie do pracy i zgłaszanie wolnych miejsc odbywać się będzie dla mieszkańców gminy Brzozowice odtąd w urzędzie gminnym w Brzozowicach.

Zarząd Komunalnej Kasy Oszczędności na powiat świętochłowicki w Świętochłowicach unieważnia zagubione poniżej wyszczególnione książeczki oszczędnościowe.

1) Wystawione przez K. K. O. Świętochłowice.

Nr. 1262	Wilhelm Augustyn—Świętochł.	zł.	25.73
Nr. 10368	Ryszard Krause—Huta Zgoda	„	4.61
Nr. 948	Gertruda Heimel—W. Piekary	„	23.67
Nr. 2953	Kołodziej Wilhelm—Szarlej	„	10.47
Nr. 4793	Alojzy Wyciślik—Kochłowice	„	19.69
Nr. 7036	Stanko Bolesław—Świętochł.	„	9.64
Nr. 1208	Sawa Elfryda—Świętochł.	„	45.03

2. Wystawione przez K. K. O. Nowy Bytom.

Nr. 580	Kowalska Marta—N. Bytom	zł.	8.55

Świętochłowice, dnia 18. maja 1932 r.

Zarząd
Komunalnej Kasy Oszczędności
powiatu świętochłowickiego w Świętochłowicach.

Przewodniczący Zarządu
(—) Szaliński
Starosta.

Tow. Walki z gruźlicą przy Polskim Czerwonym Krzyżu w Katowicach w roku 1931.

Towarzystwo Walki z gruźlicą na terenie Województwa Śląskiego nacechowane jest ścisłą łącznością z Czerwonym Krzyżem, co się tłumaczy specjalnemi warunkami jego powstania.

Na czele stoi zarząd składający się z 15 osób. Prezesem jest p. wojewoda śląski Dr. Grażyński, wiceprezesem p. wicewojewoda w stanie spoczynku Żurawski, sekretarzem Ks. Niedziela. Funkcje Sekretarjatu sprawuje biuro okręgowe Czerwonego Krzyża, które się mieści w Katowicach przy ul. Andrzeja 9.

Towarzystwo utrzymywało własnym kosztem 18 bezpłatnych przychodni przeciwgruźliczych, pod których opieką stało 19.246 osób. W przychodniach pracuje 19 lekarzy i 24 higjenistki. Przychodnie zajmują 66 ubikacyj w 18 miejscowościach Województwa Śląskiego. Do przychodni należy 9 podręcznych laboratorjów, 22 lampy kwarcowe, 6 soluxów i 1 aparat rentgenowski. Poradnie były czynne w ciągu roku 4408 dni. Przyjęć lekarskich było 1530, przyczem udzielono 9718 osobom porad lekarskich. Zdjęć rentgenowskich wykonano 124 a prześwietleń 1220. U 2207 osób zbadano plwocinę po kilka razy, analiz różnych zrobiono 502, prób Pirqueta 1341. Naświetlano lampą kwarcową 6335 osób, naświetlań wykonano 69038. Założono odm sztucznych pierwszorazowych 44 a dopełnień 292. Pozatem wydawano różne środki farmaceutyczne. Umieszczono w sanatorjach dla płucno chorych 51 osób, w szpitalach 324 osób, na kolonjach letnich 1372 dzieci, w innych zakładach 1635 osób. Wydano bezpłatnie pacjentom tranu 215,5 kg. emulsji tranowej 1341,5 kg. mąki pszennej 6859 kg., kaszy perłowej 6904 kg. cukru 7009 kg. masła 2023 kg. smalcu krajowego 4991 kg. mleka 101 526 litr. Pozatem wystarano się w innych instytucjach o dożywiane dla znacznej ilości osób. Środków do dezynfekcji (lizolu) wydano 1309 kg. spluwaczek kieszonkowych 758 sztuk. Pozatem wypożyczano bezpłatnie różne przedmioty jak łóżka, termometry, spluwaczki pokojowe, kręgi gumowe itp. Higjenistki wykonały odwiedzin domowych 9752.

Tak rozległa działalność przychodni przeciwgruźliczych była możliwa dzięki poparciu Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego, samorządów komunalnych, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Kas Chorych i licznych ofiarodawców prywatnych.

OGŁOSZENIA

7.

Dnia 7. czerwca 1932 r. popołudniu o godzinie 4-ej odbędzie się

walne zebranie

w oberży Pateroka w Piaśnikach.

Porządek obrad:

Rozwiązanie Spółdzielni Nowy Konsum-Neuer Konsum-Verein zapisana Spółdzielnia z ogr. odpowiedzialnością w Lipinach

Lipiny, dnia 19. maja 1932 r.

Rada Nadzorcza

des Nowy Konsum — Neuer Konsum-Verein zapisana Spółdzielnia z ograniczoną odpow. w Lipinach.

Przewodniczący

(—) Smolin.

Am 7. Juni 1932 nachmitag 4 Uhr ist

Generalversamlung

im Paterok'schen Gasthause in Piaśniki.

Tagesordnung:

Auflösung der Genossenschaft Nowy Konsum Neuer Konsum-Verein zapisana Spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością w Lipinach.

Lipiny, den 19. Mai 1932

Der Aufsichtsrat

des Nowy Konsum — Neuer Konsum-Verein zapisana Spółdzielnia z ograniczoną odpow. w Lipinach.

(—) Smolin.
Vorsitzender.

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a, Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10.

Druk K. Lekman, Świętochłowice

Rocznik 1932. Nr. 23.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 4-go czerwca 1932 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: w z. Orliński, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. V. 10 309/3/32.

Warszawa, dnia 26. kwietnia 1932 r.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydziału Skarbowego), do Urzędów Opłat Stemplowych, oraz do wszystkich Urzędów Skarbowych

w sprawie zmiany ustawy o opłatach stemplowych.

I. W dniu 18. maja r. b. wejdzie w życie ustawa z dnia 18. marca 1932 r. w sprawie zmiany ustawy o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 340).

Ponieważ powołana nowela jest obszerna i już poprzednio ustawa o opłatach stemplowych wielokrotnie była nowelizowana, więc na podstawie upoważnienia zawartego w art. 178 u. o. s., został ułożony tekst jednolity, którego ogłoszenie w Dzienniku Ustaw nastąpi prawdopodobnie jeszcze przed dniem 18. maja b. r.

Również rozporządzenie wykonawcze do u. o. s. (Dz. U. R. P. z roku 1926 Nr. 123, poz. 713) — już wielokrotnie znowelizowane — wymaga dalszych zmian. Ponieważ dalsza nowelizacja tego rozporządzenia utrudniałaby stosowanie jego postanowień w praktyce, więc został ułożony tekst całkowity rozporządzenia wykonawczego, na skutek czego powołany tekst z roku 1926 wraz z nowelami przestanie obowiązywać. Ponieważ uzgodnienie z interesowanemi Ministerstwami potrwa jeszcze czas pewien, więc ogłoszenie nowego tekstu rozporządzenia wykonawczego nastąpi prawdopodobnie dopiero po dniu 18. maja b. r. Nowe rozporządzenie wejdzie w życie w dwa tygodnie po ogłoszeniu. Do tego czasu należy posługiwać się przepisami dotychczasowemi, ze zmianami, wynikającemi z powołanej na wstępie niniejszego okólnika ustawy z dnia 18-go marca b. r. (np. zamiast stawki 3 zł., wymienionej w zdaniu ostatniem § 3 r. w. s., należy stosować stawkę 5 zł).

II. Najważniejsze ze zmian, które wprowadza nowela z dnia 18. marca 1932 r., są następujące:

1. Zasadnicza stawka opłat od podań wnoszonych do urzędów państwowych, oraz od świadectw, wydawanych przez te urzędy wynosząca obecnie 3 zł. (na mocy art. 145 i 154) — zostaje podwyższona na 5 zł. Wyjątek stanowią świadectwa, wydawane przez sądy, co do których stawka zasadnicza w wysokości 3 zł. nie uległa zmianie. Nie ulega zmianie stawka w wysokości 50 gr. od każdego załącznika do podania, przewidziana w art. 145.

Stawka w wysokości 5 zł. ma zastosowanie do podań, które wpłyną począwszy od dnia 18. maja 1932 roku; nie ma zastosowania do podań, które wpłyną do dnia 17. maja b. r. włącznie, a zostaną załatwione w dniu 18. maja b. r. lub później.

Postanowienia, streszczone w punktach 1—8 niniejszego okólnika, mają zastosowanie do świadectw, które zostaną wydane począwszy od dnia 18. maja 1932 r., choćby podanie o wydanie świadectwa zostało wniesione przed tym dniem.

2. Opłata od zezwolenia na stałe prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego, wymagającego koncesji — wynosząca dotychczas 20 zł. (art. 156 p. 5) — zostaje podwyższona na 40 zł.

3. Wypisy z aktów notarjalnych oraz sporządzone przez urzędy państwowe drugie i dalsze egzemplarze dokumentów urzędowych, równobrzmiące z egzemplarzem pierwszym i zaopatrzone w podpis równorzędny (duplikaty; art. 157), będą podlegały opłacie w wysokości 2 zł. od każdej stronicy pełnej lub zaczętej.

4. Opłacie w wysokości 2 zł. będą również podlegały odpisy i wyciągi, sporządzone i poświadczone przez urzędy państwowe z wyjątkiem tych, które sporządza i poświadcza notarjusz; te ostatnie będą podlegały opłacie po 50 gr. od każdej pełnej lub zaczętej stronicy (zamiast dotychczasowej w kwocie 20 gr.)

5. Poświadczenia zgodności z pierwopisem, wtóropisem, odpisów i wyciągów sporządzonych nieurzędownie (art. 157 ustęp drugi) będą podlegały: a) w razie poświadczenia przez notarjusza opłacie po 50 gr. od każdej pełnej lub zaczętej stronicy (zamiast dotychczasowych 20 gr.), b) w razie poświadczenia zgodności przez inny urząd państwowy opłacie w wysokości 1 zł. od każdej pełnej lub zaczętej stronicy (zamiast dotychczasowych 50 gr.)

6. Poświadczenie własnoręczności podpisu lub znaku ręcznego przez urząd państwowy — z wyjątkiem poświadczenia, dokonanego przez notarjusza (art. 158) — będzie podlegało opłacie w wysokości 1 zł. 50 gr. (zamiast dotychczasowej w wysokości 1 zł.)

7. Zostaje uchylone uwolnienie od opłat stemplowych, przewidziane w punkcie 22 art. 142, oraz wiążące się z powołanym przepisem postanowienie, zawarte w art. 160. Na przyszłość więc podanie o zezwolenie na urządzenie widowiska lub koncertu publicznego, (choćby dochód był przeznaczony w całości na cele społeczne, oświatowe lub kulturalne) będzie podlegało opłacie w wysokości 5 zł., oraz po 50 gr. od każdego załącznika, a zezwolenie na urządzenie widowiska lub koncertu publicznego — opłacie w wysokości 5 zł.

8. Zostają zwolnione od opłat stemplowych (na mocy nowego punktu 4 art. 161) świadectwa, wydawane celem przedstawienia ich zakładom ubezpieczeń przymusowych niemajątkowych (ubezpieczeń społecznych) dla stwierdzenia uprawnień ubezpieczeniowych. Świadectwo tego rodzaju, wydane bez uiszczenia opłaty stemplowej, ma być przez urząd, wydający świadectwo, zaopatrzone w odpowiednią adnotację. W myśl nowego brzmienia art. 161 osoba, posiadająca świadectwo o jakiem mowa — jeżeliby chciała przedstawić je nie instytucji ubezpieczeń społecznych, lecz innej osobie — ma uprzednio uiścić opłatę stemplową; w razie nieuiszczenia lub uiszczenia spóźnionego lub nieprawidłowego urząd skarbowy wymierza nakazem płatniczym należną opłatę wraz z podwyżką 5-ciokrotną. Rozporządzenie wykonawcze postanowi, że celem dodatkowego uiszczenia opłaty od świadectwa, o jakiem mowa, posiadacz świadectwa ma nakleić na świadectwie znaczki stemplowe i skasować je przez przepisanie swem nazwiskiem oraz datą skasowania.

9. Opłata od pełnomocnictwa zostaje podwyższona co do tych pełnomocnictw, które nie ograniczają się do upoważnienia w przedmiocie zastępowania przed sądami lub innemi urzędami publicznemi. Co do pełnomocnictw w ten sposób ograniczonych, jak również co do pełnomocnictw, upoważniających do odbioru sumy pieniężnej, pozostają w mocy postanowienia dotychczasowe, a więc w szczególności stawki w wysokości 3 zł., względnie 1 zł. Opłata od pełnomocnictw innego rodzaju (o ile nie mają zastosowania uwolnienia, przewidziane w art. 112) będzie wynosiła 5 zł. (zamiast dotychczasowych 3 zł.). Będą więc podlegały opłacie w wysokości 5 zł. w szczególności: pełnomocnictwo ogólne (generalne), pełnomocnictwo, upoważniające do zawarcia umowy, upoważniające do zarządu pewnym przedmiotem majątkowym, pełnomocnictwo, upoważniające wprawdzie do zastępstwa przed sądem lub innym urzędem publicznym, albo do odbioru sum pieniężnych, ale nadto również do innych czynności i t. p.

10. W art. 112, w punkcie 6, uległy skreśleniu wyrazy „wobec sądów“, na skutek czego pełnomocnictwo, udzielone pracowniczemu związkowi zawodowemu lub jego funkcjonarjuszowi, albo udzielone przez taki związek, będzie wolne od opłaty również wówczas, gdy upoważnia do zastępowania członka związku wobec urzędów administracyjnych lub wobec pracodawcy.

11. W tymże art. 112 p. 7 otrzymał brzmienie następujące: „odpisy pełnomocnictw (art. 11 ustęp 3), składane sądowi, o ile są przeznaczone dla uczestniczących w sprawie osób“. Na skutek tej zmiany będą wolne od opłaty nietylko odpisy pełnomocnictw, załączone do skargi, ale też załączone do pism, wnoszonych przez pozwanego.

12. Na mocy nowego punktu 12 art. 112 będą wolne od opłaty pełnomocnictwa, wystawiane w postępowaniu, tyczącem się ubezpieczeń przymusowych niemajątkowych (ubezpieczeń społecznych — przez ubezpieczonych lub członków ich rodzin.

13. Opłata od pokwitowań, wynosząca dotychczas 20 gr. (art. 136) zostaje podwyższona na 25 gr.

Zostały zwolnione od opłaty pokwitowania z odbioru czeku, pokwitowania wydane przez bank bankowi, oraz pokwitowania wystawione zagranicą.

Ministerstwo Skarbu zarządziło sporządzenie nowej kategorji znaczków stemplowych wartości 25 gr. Narazie jednak Ministerstwo Skarbu chce zużyć zapas znaczków po 5 gr., wprowadzonych obwieszczeniem Ministra Skarbu z dnia 20. czerwca 1924 r. (Monitor Polski Nr. 142, poz. 412).

Te znaczki 5-groszowe — faktycznie nieużywane od 1927 r., ale dotychczas niewycofane, lecz wyraźnie nadal utrzymane na mocy § 1 (punktu 36) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25. lutego 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 237) — zostaną w najbliższych dniach rozesłane kasom urzędów skarbowych. Zostanie rozesłany odrazu cały zapas tych znaczków, znajdujący się w Biurze Znaków Wartościowych; poszczególne kasy mają więc, gdy zapas znaczków 5-groszowych będzie na wyczerpaniu, zamówić znaczki 25-groszowe (zmniejszając oczywiście odpowiednio ilość zamawianych znaczków 20-groszowych). Dystrybutorzi są uprawnieni w razie sprzedaży nieparzystej ilości znaczków 25-groszowych, żądać za jeden z tych znaczków (tylko za jeden nie za każdy) tytułem opłaty właściwej wraz z dodatkiem 10%-owym 28 gr. (np. w razie sprzedaży 7 takich znaczków dystrybutor ma prawo żądać 1 zł. 93 gr); w razie sprzedaży nieparzystej ilości znaczków 5-groszowych, dystrybutor ma prawo żądać za jeden z tych znaczków 6 gr. (np. w razie sprzedaży 7-miu takich znaczków ma prawo żądać 39 gr.).

14. Opłata w wysokości 3 zł., przewidziana w art. 139) od niewymienionych w innych postanowieniach u. o. s.: aktów notarjalnych i sądowych oraz pism uwierzytelnionych notarjalnie lub sądownie (zostaje podwyższona na 5 zł., a przewidziana w tymże artykule opłata w wysokości 1 zł. ulega podwyższeniu na 2 złote.

15. Art. 10 i 11 ulegają zmianom, na skutek których stanie się zbędnem utrzymywanie w ewidencji (w R. U. B. II) przypadków, w ktorych podstawę wymiaru opłaty stemplowej stanowi wartość zobowiązania do świadczeń perjodycznych.

Mianowicie:

a) W przypadkach, w których świadczenie jest ustanowione na oznaczoną ilość lat lub ich części (do pewnego terminu kalendarzowego; punkt „b" art. 10), nie będzie miał zastosowania art. 11 i opłata zostanie obliczona tylko raz jeden, a mianowicie od sumy świadczeń perjodycznych, obliczonej za cały czas trwania zobowiązania — z tem jednak ograniczeniem, że w razie ustanowienia na czas, przewyższający 17 lat, należy wziąć za podstawę wymiaru iloczyn z pomnożenia należności rocznej przez 17 lat.

b) W razie ustanowienia świadczeń na czas nieokreślony (punkt „e" art. 10) obliczy się opłatę tylko raz jeden, biorąc za podstawę wymiaru iloczyn z pomnożenia należności rocznej przez 5.

c) W razie ustanowienia świadczeń na czas nieokreślony z oznaczeniem jednak pewnego terminu, do którego zobowiązanie trwać będzie niewątpliwie, obliczy się opłatę raz jeden, biorąc za podstawę wymiaru sumę dwóch iloczynów, a mianowicie iloczynu z pomnożenia należności rocznej przez ilość lat (względnie też ich części), przez które zobowiązanie będzie trwało niewątpliwie, oraz iloczynu z pomnożenia należności rocznej przez 5; suma obu iloczynów nie może jednak wynosić więcej niż iloczyn z pomnożenia należności rocznej przez 17.

Art. 11 nie będzie już miał zastosowania do przypadków, przewidzianych w art. 10, lecz zastosowanie jego będzie ograniczone do przypadków, wymienionych w ustępie drugim art. 9. Dotyczący tego przedmiotu § 11 r. w. s. nie ulegnie zmianie.

16. W myśl nowego brzmienia art. 9 może nastąpić ustalenie podstawy wymiaru niezwłocznie przez obliczenie prawdopodobnej sumy wszystkich świadczeń za cały czas trwania zobowiązania. Ministerstwo Skarbu upoważnia niniejszem urzędy skarbowe do stosowania powyższego przepisu w tych przypadkach, w których suma wszystkich świadczeń za cały czas trwania zobowiązania da się obliczyć w przybliżeniu, jeżeli ta suma, w przybliżeniu obliczona nie przewyższa 5.000 zł. Urzędy skarbowe mogą korzystać z tego upoważnienia zarówno wówczas, gdy pismo, podlegające opłacie, zostało przedstawione urzędowi skarbowemu przez podatnika w myśl zdania drugiego art. 22, jako też wówczas gdy zostało przesłane urzędowi skarbowemu przez notarjusza lub sekretarjat sądowy (art. 27, ustęp drugi; art. 28, ustęp piąty; art. 29; art. 30 pkt. 3, art. 31 ustęp piąty). Również może być zastosowany ustęp ostatni art. 9), o ile zachodzą warunki, wymienione wyżej w zdaniu drugiem niniejszego punktu 16) w przypadkach, które urząd skarbowy już zapisał do RUB. II bez względu na to, czy zapisanie do RUB. II nastąpiło przed dniem 18. maja 1932 r. czy po tym dniu.

III. Ministerstwo Skarbu poleca urzędom skarbowym, aby nie wymierzały podwyższek stemplowych od pism, sporządzonych w czasie od dnia 18. maja 1932 r. do końca sierpnia 1932 r., jeżeli opłata od danego rodzaju pism została podwyższona nowelą z dnia 18-go marca 1932 r., a podatnik uiścił opłatę, obliczoną według przepisów, które obowiązywały przed dniem 18. maja b. r.

(—) W. Koszko
Dyrektor Departamentu.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych
Nr. OB. 21,6.
Zmiana ustawy o opłatach stemplowych.

Warszawa, dn. 4. maja 1932 r.

Do

P.P. Wojewodów,
P. Komisarza Rządu m. st. Warszawy,
P. Naczelnika Urzędu Spraw Mniejszości w Katowicach.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przesyła do wiadomości i stosowania odpis okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 26. kwietnia 1932 r. Nr. D. V. 10309/5/32 w sprawie zmian ustawy o opłatach stemplowych.

Skrót „u. o. s." oznacza ustawę o opłatach stemplowych; skrót „r. w. s." oznacza rozporządzenie wykonawcze do ustawy o opłatach stemplowych.

Z p. Naczelnika Wydziału

(—) Lohman
Radca Ministerjalny.

2.

Śl. Urząd Wojewódzki
Wydz. Administracyjny
L. Ad. R. 585/27

Katowice, dnia 27 maja 1932 r.

Rozporządzenie

Wojewody Śl. w porozumieniu ze Śl. Radą Wojewódzką z dnia 12 maja 1932 r. o zmianie czasów ochronnych, ustalonych obowiązującemi ustawami łowieckiemi dla poszczególnych gatunków zwierzyny łownej.

§ 1.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 12. grudnia 1923 r. (Dz. Ust. Śl. Nr, 43 poz. 212) ustalam w porozumieniu ze Śląską Radą Wojewódzką czasy ochronne dla niektórych gatunków zwierzyny łownej na przeciąg jednego roku, a mianowicie:

1.	dla jeleni i danieli (byków)	od 1. XI.—15. XI.
2.	„ łań i cieląt jeleni i danieli	cały rok
3.	„ rogaczy (kozłów sarników) i nieprawidłowych widłaków i spiczaków	od 1. XI. —31. V.
4.	dla sarn (kóz, siut), koźląt, spiczaków i widłaków	cały rok
5.	„ zajęcy	od 15. I. —15. X.
6.	„ borsuków	„ 1. XII.—31. X.
7.	„ głuszców	cały rok
8.	„ samic cietrzewi i bażantów	„
9.	„ kogutów ciestrzewi	„ 1. VI.—15. VIII.
10.	„ bażantów kogutów	„ 1. II.—15. X.
11.	„ jarząbków	cały rok
12.	„ kuropatw	„ 1. XII.—31. VIII.
13.	„ kaczek	„ 1. XII.—15. VII.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 3 czerwca 1932 r. i obowiązuje do dnia 2 czerwca 1933 r.

Za Wojewodę:
(—) J. Wł. Bartl
Naczelnik Wydziału

Powyższe podaję do publicznej wiedomości.

Świętochłowice, dnia 2. VI. 1932 r.

Starosta
(—) Szaliński.

3.

Rozporządzenie

o cenach maksymalnych na artykuły powszedniego użytku.

Na mocy rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 31. VIII. 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 527) o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku, rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19. VII. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87 poz. 761) i z dnia 7. VIII. 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73 poz. 586), rozporządzenia Wojewody Śl. z dnia 8. IX. 1931 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 20 poz. 38), ustawy o cenach maksymalnych z dnia 4. VIII. 1914 r. (Dz. Ust Rz. niem. str. 339) w brzmieniu obwieszczenia z dnia 17. XII. 1914 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 516) i z dnia 22. III. 1917 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 253), oraz z dnia 17. I. 1920 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 94) ustalam po zasiągnięciu opinji Powiat. Komisji do badania cen, następujące ceny maksymalne na artykuły powszedniego użytku:

Mąka i pieczywo:

1 kg mąki żytniej	65%	47 gr.
1 „ chleba „	65%	46 „
1 „ mąki pszennej	65%	51 „
1 bułka	110 gram.	10 „

Nabiał:

1 litr mleka 32 groszy

1 „ maślanki 20 groszy

1 kg masła I gatunku 4,— zł.

jaja sztuka 8—12 groszy

1 kg sera krowiego 0,80 zł.

Mięso i wyroby mięsne		w składach	na targu
1 kg wieprzowiny	I gat.	1,90 zł	1,80 zł
1 kg „	II „	1,80 zł	1,70 zł
1 kg cielęciny	I „	1,80 zł	1,60 zł
1 kg „	II „	1,40 zł	1,20 zł
1 kg wołowiny	I „	1,90 zł	1,50 zł
1 kg „	II „	1,50 zł	1,30 zł
1 kg słoniny surowej	I „	2,50 zł	2,50 zł
1 kg „	II „	2,10 zł	2,10 zł
1 kg sadła	I „	2,50 zł	2,50 zł
1 kg „	II „	2,10 zł	2,10 zł
1 kg kiełb. krak. 100% wieprz.	surow.	3,20 zł	3,20 zł
1 kg „ „ „ „	gotow.	3,20 zł	3,20 zł
1 kg „ „ mieszanej	I gat.	2,40 zł	2,40 zł
1 kg „ „ „	II „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „ czosnkowej	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „ „	II „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg salcesonu	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg wątrobianki	I „	2,70 zł	2,60 zł
1 kg „	II „	2,20 zł	2,20 zł

Dodatek kości może wynosić:

przy wieprzowinie najwyżej 15 %

przy wołowinie najwyżej 20 %

przy cielęcinie najwyżej 25 %

Powyższe ceny rozumieją się jako maksymalne na wyroby pierwszej jakości.

Winni przekroczenia ustawionego cennika ulegną karze aresztu do 6 tygodni lub grzywny do 10.000,— zł. stosownie do postanowień art. 4. rozp. Prez. Rzplitej z dnia 31. VIII. 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 527).

Ceny ustalone obowiązują na całym obszarze powiatu świętochłowickiego od dnia ogłoszenia, aż do czasu odwołania.

Równocześnie uchylam rozporządzenie z dnia 11-go maja 1932 r. (Gazeta Powiatowa Nr. 20 poz. 2).

Świętochłowice, dnia 1. czerwca 1932 r.

Starosta

(—) Szaliński.

4.

Obwieszczenie

o wygaśnięciu zarazy i pomoru świń.

Na podstawie § 369 Rozp. Min. Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19. poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Józefa Trąbki w Katowicach (Dębie) przy ul. Dębowej Nr. 73 zaraza i pomór świń wygasła.

Świętochłowice, dnia 30. maja 1932 r.

Starosta

w z.

(—) Dr. Olszewski.

5.

Obwieszczenie

Dot. urlopowania naczelnika urzędu okręgowego.

Zastępcy naczelnika urzędu okręgowego w Wielkich Hajdukach p. Dr. Mierzowskiemu udzieliłem urlopu wypoczynkowego na czas od 6. VI. — 10. VII. 1932 r.

Zastępstwo naczelnika urzędu okręgowego obejmie inspektor Popiołek z Świętochłowic.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

6.

Statut

gminy Kamień w przedmiocie podatków od spadków i darowizn.

Na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia 11-go kwietnia 1932 r. wydaje się w myśl art. 11 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 14. kwietnia 1924 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 10 poz. 47) w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 17 poz. 30) następujący statut podatkowy:

§ 1.

Opodatkowaniu w myśl niniejszego statutu podlega nabycia majątku w drodze spadku, legata lub darowizny o ile od tych aktów prawnych pobiera się podatek państwowy.

§ 2.

Podatek wynosi 5% procent państwowego podatku od spadku i darowizn począwszy od 5000 zł. wymierzonego państwowego podatku spadkowego.

§ 3.

Do uiszczenia podatku zobowiązaną jest osoba, której wymierzono podatek państwowy.

§ 4.

Podatek wymierzony uwidacznia się w nakazach płatniczych.

Podatek płatny jest w ciągu 2 tygodni od doręczenia nakazu płatniczego.

§ 5.

Osoby działające wbrew niniejszem przepisom podlegają grzywnie do wysokości 350 zł. o ile w myśl obowiązujących przepisów nie podpadną wyższemu wymiarowi kary.

§ 6.

Statut niniejszy obowiązuje wstecz od 1. stycznia 1932 r.

Zarząd gminy.

(—) Sokoła, Rapstain, Renk.

Rada gminna.

(—) Wengerek, Pandlowski, Gaidzik.

Do uchwały z dnia dzisiejszego.

Kamień, dnia 11. kwietnia 1932 r.

Naczelnik gminy

(—) Sokoła.

Uchwała.

Statut gminy Kamień w sprawie poboru podatku od spadku i darowizn z dnia 11. kwietnia 1932 r. zatwierdza się na podstawie artykułów 1, 12 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu ogłoszonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 17 poz. 30) z zastrzeżeniem iż § 6-ty brzmi: „Statut niniejszy obowiązuje z dniem ogłoszenia".

Świętochłowice, dnia 19. maja 1932 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Tkocz, Szymonek, Sieja.

Za zgodność

(—) Macha
referent.

7.

Uchwała

Rady gminnej w Świętochłowicach na posiedzeniu w dniu 24. 4. 1932 r.

Dot. ustalenia stawki do podatku od placów budowlanych i gruntów na rok rachunkowy 1932/33.

punkt 1 — pp
„ 2

Ustala się stawkę do obok podanego podatku na 6‰ od wartości pospolitej placów i gruntów, które uzyskały charakter placów budowlanych wskutek pociągnięcia linji regulacyjnej.

O. p. p.

W. Polak, przewodniczący

Wlodarz, Kośmider, Hornik, Sładek,

Hajduk, protokolant.

Uchwała.

Uchwałę rady gminnej w Świętochłowicach z dnia 24. kwietnia 1932 r. dotyczącą samoistnego podatku od placów budowlanych na rok 1932/33 w wysokości 6 od tysiąca pospolitej wartości, zatwierdza się na podstawie art. 1,3 pkt. 4. i art. 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. Ust. Śl. nr. 17, poz. 30).

Świętochłowice, dnia 19. maja 1932 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

Szaliński, Sobel, Tkocz, Szymonek, Sieja.

Ogłoszono!

Świętochłowice, dnia 24. maja 1932 r.

Naczelnik gminy

(—) W. Polak.

8.

Uchwała

Rady gminnej w Świętochłowicach na posiedzeniu w dniu 24. 4. 1932.

Dot.: ustalenia stawki do poboru podatku budynkowego na rok rachunkowy 1932/33.

punkt 1 pp.
„ 2

Ustala się stawkę do obok podanego podatku na 6‰ od wartości pospolitej budynków podlegających temuż podatkowi.

O. p. p.

W. Polak, przewodniczący

Wlodarz, Kośmider, Hornik, Sładek,

Hajduk, protokolant.

Uchwała.

Uchwałę Rady gminnej w Świętochłowicach z dnia 24. kwietnia 1932 r. dotyczącą stawki samoistnego podatku budynkowego na rok 1932/33 w wysokości 6‰ pospolitej wartości, zatwierdza się na podstawie art. 1,4 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 17, poz. 30).

Świętochłowice, dnia 19. maja 1932 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

Szaliński, Sobel, Tkocz, Szymonek, Sieja

Ogłoszono!

Świętochłowice, dnia 24. maja 1932 r.

Naczelnik gminy

(—) W. Polak.

OGŁOSZENIA

9.

W rejestrze spółdzielczym pod Nr. 59 przy spółdzielni Bank Ludowy, Spółdzielnia z odpowiedzialnością nieograniczoną w Świętochłowicach, wpisano dnia 18. kwietnia 1932. co następuje:

Wiktor Skrzypiec ustąpił z zarządu a w jego miejsce wybrano członkiem zarządu Bronisława Wałka w Świętochłowicach ulica Apteczna Nr. 11.

Sąd Grodzki w Królewskiej Hucie.

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a, Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10.

Rocznik 1932. Nr. 24.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Swiętochłowice, dnia 11-go czerwca 1932 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: w z. Orliński, Wydział Powiatowy, Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 29 marca 1930 r.

o legalnych jednostkach miar.

Na podstawie art. 1 i 30 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 15, poz. 211 oraz Dz. U. R. P. z r. 1928 Nr. 32, poz. 308, i Nr. 72, poz. 661) zarządzam co następuje:

§ 1.

Legalnemi wtórnemi jednostkami długości są: mirjametr — równy dziesięciu tysiącom metrów, kilometr — równy tysiącowi metrów, hektometr — równy stu metrom, decymetr — równy jednej dziesiątej metra, centymetr — równy jednej setnej metra, milimetr — równy jednej tysiącznej metra i mikron — równy jednej tysiącznej milimetra.

§ 2.

Legalnemi wtórnemi jednostkami powierzchni są:

1. powierzchnie zawarte w kwadratach, których boki równe są którejkolwiek z legalnych wtórnych jednostek długości (§ 1); każda z tych jednostek powierzchni nosi nazwę jednostki długości, od której pochodzi, z dodaniem wyrazu „kwadratowy";
2. hektar równy stu arom i centar równy jednej setnej ara.

§ 3.

Legalnemi wtórnemi jednostkami objętości są:

1. objętości zawarte w sześcianach, których krawędzie równe są jednej z legalnych wtórnych jednostek długości (§ 1); każda z tych jednostek objętości nosi nazwę jednostki długości, od której pochodzi, z dodaniem wyrazu „sześcienny" lub „kubiczny":
2. ster — równy metrowi sześciennemu, decyster — równy jednej dziesiątej decystera;
3. kilolitr — równy tysiącowi litrów, hektolitr — równy stu litrom, dekalitr — równy dziesięciu litrom, garniec — równy czterem litrom, kwarta — równa jednemu litrowi, kwaterka — równa jednej czwartej litra, decylitr — równy jednej dziesiątej litra, mililitr — równy jednej tysiącznej litra.

§ 4.

Legalnemi wtórnemi jednostkami kątów płaskich są: kąt pełny czyli obrót — równy czte-

rem kątom prostym, kąt półpełny — równy dwum kątom prostym, kąt jednego stopnia, czyli stopień kątowy — równy jednej dziewięćdziesiątej kąta prostego, minuta kątowa — równa jednej sześćdziesiątej stopnia kątowego i sekunda kątowa — równa jednej sześćdziesiątej minuty kątowej.

Części stopnia mogą być wyrażane również w postaci ułamków dziesiętnych stopnia.

§ 5.

Legalnemi wtórnemi jednostkami masy są: tonna — równa tysiącowi kilogramów, kwintal — równy stu kilogramów, mirjagram — równy dziesięciu kilogramom, dekagram — równy jednej setnej kilograma, gram — równy jednej tysiącznej kilograma i miligram — równy jednej miljonowej kilograma.

§ 6.

W handlu kamieniami drogocennemi i perłami dozwala się używać, jako legalnej wtórnej jednostki masy, karata, równego jednej pięciotysiącznej kilograma.

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie od dnia 1 lipca 1930 r.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą: rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 7 kwietnia 1919 r. o legalnych jednostkach miar (Dz. P. P. P. Nr. 41, poz. 299), rozporządzenia wydane na podstawie art. 24-go dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 15, poz. 211), dotyczące tymczasowego używania mórg nowopolskich, kwart, funtów i łutów na ziemiach b. zaboru rosyjskiego, oraz wszystkie dotychczasowe przepisy wydane w sprawach, unormowanych niniejszem rozporządzeniem, a z niem sprzeczne.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) E. Kwiatkowski.

Rozporządzenie

Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 7-go maja 1932 r.

o rozciągnięciu mocy obowiązującej rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 29 marca 1930 r. o legalnych jednostkach miar na część górnośląską województwa śląskiego.

Na podstawie art. 1 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. U. R. P. z 1928 r. № 72. poz. 661) zarządzam co następuje:

§ 1.

Moc obowiązującą postanowień §§ 1 do 6 włącznie rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 29 marca 1930 o legalnych jednostkach miar (Dz. U. R. P. № 29, poz. 258) rozciąga się na część górnośląską województwa śląskiego.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) Zarzycki.

(Dz. U. R. P. z dnia 18. maja 1932 r. Nr. 41, poz. 409).

2.

Statut Urzędów Miar.

Na zasadzie art. 18-go dekretu o miarach (Dz. Praw r. 1919 Nr. 15 poz. 211) wydaję następujący Statut Urzędów Miar.

I. Główny Urząd Miar.

Art. 1.

Personel Głównego Urzędu Miar składa się z dyrektora, urzędników etatowych technicznych i biurowych, mechaników i rzemieślników oraz służby niższej (oficjalistów).

W Głównym Urzędzie Miar współpracować mogą urzędnicy nieetatowi jako urzędnicy kontraktowi. Urzędnicy ci nie mogą pełnić funkcji, związanych z punktem A 1 art. 5-ego niniejszego statutu.

Podział i tytuły urzędników Głównego Urzędu Miar ustanowi zgodnie z dekretem o miarach i statutem niniejszem etat Głównego Urzędu Miar, ustanowiony oddzielnem rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu.

Art. 2.

Urzędników kategorji Va — VII włącznie mianuje Minister Przemysłu i Handlu na przedstawienie dyrektora Głównego Urzędu Miar, pozostałych - dyrektor Głównego Urzędu Miar. Uwalnianie urzędników następuje w tym samym trybie. Urzędnicy kontraktowi i oficjaliści są przyjmowani i zwalniani przez dyrektora Głównego Urzędu Miar.

Art. 3.

Kierownictwo ogółem czynności Głównego Urzędu Miar oraz zarząd jego laboratorjami, biurami, warsztatem, kasą, bibljoteką i zbiorami należą do dyrektora Głównego Urzędu Miar. Do niego również należy wydawanie odpowiednich regulaminów i rozporządzeń we wszelkich sprawach administracyjnych Urzędu.

Dyrektor ma prawo mianować oraz odwoływać odpowiedzialnych zastępców z pośród wyższych urzędników legalizacji narzędzi mierniczych do wykonywania poszczególnych funkcji, każdorazowo zawiadamiając swą władzę przełożoną.

Art. 4.

Dyrektor Głównego Urzędu Miar podlega bezpośrednio Ministrowi Przemysłu i Handlu.

Art. 5.

Do kompentencji Głównego Urzędu Miar należy:

A.

1. Przechowywanie wzorców państwowych miar podstawowych i ich głównych kopji.
2. Przygotowywanie wzorców normalnych dla okręgowych urzędów miar i ich porównywanie perjodyczne oraz sprawdzanie przyrządów dla tych urzędów, określanie kategorji pracy sprawdzania, przekazywanej różnym urzędom miar; legalizowanie narzędzi mierniczych, których sprawdzanie zarezerwowane będzie dla Głównego Urzędu Miar; nadzór nad techniczną stroną działalności urzędów miar wszelkich stopni; wykonywanie studjów; badań i doświadczeń, dotyczących warunków dopuszczalności nowych narzędzi mierniczych do obrotu, podlegającego legalizacji i zmian, pożądanych w narzędziach dotychczas stosowanych.
3. Sprawdzanie i uwierzytelnianie narzędzi mierniczych dla celów fiskalnych państwa: cła, akcyzy, i t. p.
4. Wzorcowanie, sprawdzanie i uwierzytelnianie narzędzi mierniczych dla potrzeb nauki i techniki z dokładnością, przechodzącą zakres środków podwładnych urzędów miar, i wogóle - narzędzi mierniczych: geodezyjnych, rysunkowych i warsztatowych, narzędzi dla pomiarów technicznych, mechanicznych, fizycznych i elektrycznych.
5. Wykonywanie i ogłaszanie prac naukowo-metrologicznych.

B.

1. Ogólny nadzór nad wykonywaniem w Państwie ustawy o miarach i odnośnych przepisów wykonawczych.
2. Zwierzchni zarząd okręgowemi urzędami miar, nadzór ogólny nad działalnością wszystkich urzędów miar i rozgraniczanie okręgów ich działalności;

   zaopatrywanie urzędów miar we wzorce normalne i wogóle wszelkie pomoce do czynności legalizacji, wydawnictwo przepisów, wyjaśnień i sprawozdań, dotyczących działalności urzędów miar.
3. Przedstawianie do zatwierdzenia Ministra Przemysłu i Handlu wniosków o utworzenie nowych urzędów miar lub zamykanie istniejących.

C.

Wreszcie Główny Urząd Miar wykonywa czynności przekazane mu przez dekret o miarach z dnia 8. lutego 1919 r., i czynności, które będą mu przekazane w drodze dalszych rozporządzeń.

Art. 6.

Główny Urząd Miar władny jest znosić się bezpośrednio w bieżących sprawach ze wszystkiemi urzędami państwowemi za wyłączeniem Władzy Najwyższej i Rady Ministrów.

II. Urzędy podwładne Głównemu Urzędowi Miar.

Art. 7.

Personel Urzędów Miar okręgowych lub miejscowych składa się z następujących urzędników etatowych: nadinspektorów legalizacji narzędzi mierniczych, inspektorów i starszych kontrolerów, pomocników inspektorów, starszych legalizatorów, legalizatorów i kontrolerów, sekretarzy Urzędów Miar, urzędników biurowych i ekspedjentów, pomocników legalizatorów i kancelistów starszych, aplikantów legalizacji, kancelistów i typistów oraz urzędników nieetatowych i oficjalistów.

Art. 8.

Urzędników kategorji Va — VII włącznie mianuje Minister Przemysłu i Handlu na wniosek dyrektora Głównego Urzędu Miar, pozostałych, — dyrektor Głównego Urzędu Miar. Do niego należy również przyjmowanie urzędników nieetatowych z wynagrodzeniem miesięcznem do 900 mk. Oficjalistów mianuje, względnie przyjmuje, nadinspektor właściwego okręgu.

Art. 9.

Do dyrektora Głównego Urzędu Miar należy wydawanie rozporządzeń, dotyczących sposobu prowadzenia spraw w urzędach miar i wewnętrznej organizacji urzędów.

Art. 10.

Do nadinspektorów legalizacji narzędzi mierniczych należy: nadzór ogólny nad wykonywaniem

w obrocie publicznym i wogóle przez osoby prywatne ustawy o miarach w okręgu, zwierzchni zarząd miejscowemi urzędami miar w okręgu, nadzór nad dokładnością używanych przez nie wzorców normalnych i bezpośrednie kierownictwo urzędami okręgowemi.

Nadinspektorowie mają prawo wyznaczać i odwoływać odpowiedzialnych zastępców do wykonywania poszczególnych swoich funkcji z pośród urzędników legalizacji narzędzi mierniczych nie niżej kategorji VIII, każdorazowo zawiadamiając swą władzę przełożoną.

Art. 11.

Urzędy miar wykonywują te czynności legalizowania i uwierzytelniania narzędzi mierniczych, które im są przekazane przez Główny Urząd Miar.

Art. 12.

Urzędy miar są urzędami państwowemi. Główny Urząd Miar może dozwalać gminom miejskim i ziemskim na urządzenie i utrzymywanie na koszt własny komunalnych urzędów miar, Urzędy te podlegają przepisom ustawy niniejszej narówni z urzędami państwowemi. Opłaty za czynności tych urzędów należą do utrzym ująych je gmin. Na tych samych zasadach mogą otrzymać pozwolenie na otwarcie podobnych instytucji towarzystwa naukowe, techniczne, zakłady naukowe, zarządy kolejowe i t. p. Pozwolenia takie są odwołalne.

Przepisy przechodnie.

Art. 13.

Instytucje, które uprzednio uzyskały prawo legalizowania narzędzi mierniczych lub sprawdzania (uwierzytelniania) takowych dla celów, przewidzianych w art. 13-ym dekretu o miarach (Dz. Praw r. 1919 Nr. 15 poz. 211), winny w terminie miesięcznym od daty ogłoszenia niniejszego statutu wyjednać zezwolenie, w myśl art. 12 niniejszego statutu, na dalsze prowadzenie tych czynności, a w razie nieuzyskania zezwolenia przerwać je przed upływem dalszych dwu miesięcy.

Warszawa, dnia 7. sierpnia 1919 r.

Minister Przemysłu i Handlu

(—) Hącia.

Rozporządzenie

Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 7-go maja 1932 r.

o rozciągnięciu mocy obowiązującej statutu urzędów miar na część górnośląską województwa śląskiego.

Na podstawie art. 19. dekretu o miarach z dnia 8-go lutego 1919 r. (Dz. Ust. R. P. z 1928 r. № 72, poz. 661) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Moc obowiązującą statutu urzędów miar z dnia 7-go sierpnia 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 429) z wyjątkiem art. 13 rozciąga się na część górnośląską województwa śląskiego.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 29. sierpnia 1923 r. w przedmiocie organizacji urzędów miar na ziemiach górnośląskich województwa śląskiego (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 702).

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) Zarzycki.

(Dz. U. R. P. z dn. 18. maja 1932 r. Nr. 41, poz. 411.)

3.

Rozporządzenie

o cenach maksymalnych na artykuły powszedniego użytku.

Na mocy rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 31. VIII. 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 527) o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku, rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19. VII. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87 poz. 761) i z dnia 7. VIII. 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73 poz. 586), rozporządzenia Wojewody Śl. z dnia 8. IX. 1931 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 20 poz. 38), ustawy o cenach maksymalnych z dnia 4. VIII. 1914 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 339) w brzmieniu obwieszczenia z dnia 17. XII. 1914 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 516) i z dnia 22. III. 1917 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 253), oraz z dnia 17. I. 1920 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 94) ustalam po zasiągnięciu opinji Powiat. Komisji do badania cen, następujące ceny maksymalne na artykuły powszedniego użytku:

Mąka i pieczywo:

1 kg mąki żytniej	65%	47	gr.
1 „ chleba „	65%	46	„
1 „ mąki pszennej	65%	51	„
1 bułka	110 gram.	10	„

Nabiał:

1 litr mleka 32 groszy
1 „ maślanki 20 groszy
1 kg masła I gatunku 3,40 zł.
jaja sztuka 8—10 groszy
1 kg sera krowiego 0,80 zł.

Mięso i wyroby mięsne		w składach	na targu
1 kg wieprzowiny	I gat.	1,90 zł	1,80 zł
1 kg „	II „	1,80 zł	1,70 zł
1 kg cielęciny	I „	1,80 zł	1,60 zł
1 kg „	II „	1,40 zł	1,20 zł
1 kg wołowiny	I „	1,90 zł	1,50 zł
1 kg „	II „	1,50 zł	1,30 zł
1 kg słoniny surowej	I „	2,40 zł	2,40 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg sadła	I „	2,40 zł	2,40 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg kiełb. krak. 100% wieprz.	surow.	3,20 zł	3,20 zł
1 kg „ „ „ „	gotow.	3,20 zł	3,20 zł
1 kg „ „ mieszanej	I gat.	2,40 zł	2,40 zł
1 kg „ „ „	II „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „ czosnkowej	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „ „	II „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg salcesonu	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg wątrobianki	I „	2,70 zł	2,60 zł
1 kg „	II „	2,20 zł	2,20 zł

Dodatek kości może wynosić:

przy wieprzowinie najwyżej 15 %
przy wołowinie najwyżej 20 %
przy cielęcinie najwyżej 25 %

Powyższe ceny rozumieją się jako m a k s y m a l n e na wyroby pierwszej jakości.

Winni przekroczenia ustawionego cennika ulegną karze aresztu do 6 tygodni lub grzywny do 10.000,— zł. stosownie do postanowień art. 4. rozp. Prez. Rzplitej z dnia 31. VIII. 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 527).

Ceny ustalone obowiązują na całym obszarze powiatu świętochłowickiego od dnia ogłoszenia, aż do czasu odwołania.

Równocześnie uchylam rozporządzenie z dnia 1-go czerwca 1932 r. (Gazeta Powiatowa Nr. 23 poz. 3).

Świętochłowice, dnia 8. czerwca 1932 r.

Starosta
(—) Szaliński.

4.

Zarządzenie

o zwalczaniu zarazy i pomoru świń.

Na podstawie § 348 Rozp. Min. Rolnictwa z dnia 9. I. 28 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. nr. 19, poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Franciszka Szneka i Piszczka w Świętochłowicach, przy ul. Bytomskiej nr. 36, Bronisława Gaja w Wielkich Hajdukach, przy ul. Kościelnej 14, Krystyny Mikowej w Brzezinach Śl., przy ul. Mickiewicza nr. 2 oraz Józefa Kapicy I w Miedźnej i Franciszka Wiery II w Jankowicach powiatu pszczyńskiego urzędowo stwierdzono zarazę i pomór świń.

Świętochłowice, dnia 31. maja 1932 r.

Starosta
wz.
(—) Dr. Olszewski.

5.

Statut

w sprawie poboru opłat administracyjnych za czynności i poświadczenia urzędowe w gminie Łagiewniki Śląskie.

Na podstawie uchwały Kom. Rady gminnej z dnia 14-go kwietnia 1932 r. wydaje się w myśl art. 19 Ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 17, poz. 30) następujący statut:

§ 1.

Za niżej określone czynności pobiera się w gminie Łagiewniki następujące opłaty:

1. Za zaświadczenia każdego rodzaju wystawione w interesie prywatnym z wyjątkiem zaświadczeń, które w myśl odnośnych przepisów prawnych wolne są od opłat, a o ile w niniejszym statucie nie przewidziano innych stawek . . . 0,50 zł

   Jeśli zaświadczenie obejmuje więcej niż jedną stronę kancelaryjną arkusza, wtedy pobiera się za każdą dalszą stronę . . . . 1,00 zł

2. Za udzielenie informacji na piśmie w interesie prywatnym o ile przedmiot sprawy nie jest objęty niniejszym statutem 0,50 zł

Jeżeli odpowiedź obejmuje więcej niż jedną stronę pisma, za każdą dalszą stronę . . . . 1,00 zł

3. Wygotowanie odpisów zaświadczeń, informacyj itp. . . . . 0,50 zł

Jeśli odpis obejmuje więcej niż jedną stronę, za każdą dalszą stronę . 0,25 zł

4. Uwierzytelnienie wszelkiego rodzaju odpisów i zaświadczeń . . . . 0,50 zł

5. Uwierzytelnienie zaświadczeń opiewających na wartość:

a) do 100,— zł . . . . 0,50 zł

b) ponad 100,— zł . . . . . . 1,00 zł

6. Uwierzytelnienie podpisów . . . . . . 0,50 zł

7. Upomnienie po upływie terminu płatności o uiszczenie podatków, opłat, składek i t. p. na rzecz gminy i instytucyj prawno publicznych . . . . 0,50 zł

8. Spisywanie podań wszelkiego rodzaju w interesie prywatnym . . . . . . 1,00 zł

Jeśli podanie obejmuje więcej niż jedną stronę, za każdą dalszą stronę . 0,50 zł

9. Duplikaty kwitów (pokwitowań) lub oświadczeń względnie deklaracyj pisemnych urzędu gminnego lub jego organów albo jego oddziałów służbowych, o ile statutem niniejszym inaczej nie zastrzeżono . . . . 0,25 zł

10. Informacje udzielone w sprawach mieszkania, siedziby, liczby dzieci lub innych kwestjach dot. osób prywatnych, o ile informacje te nie dotyczą spraw wymienionych w art. 14 Rozp. Prezyd. R. P. z 22. III. 1928 r. o postępowaniu administr. . . . . 0,25 zł

11. Zaświadczenie pobytu w gminie . . . 0,25 zł

12. Zaświadczenie pobytu względnie mieszkania w gminie celem zawarcia związku małżeńskiego . . . . 0,50 zł

13. Zaświadczenie jak pod nr. 11 dla obcokrajowców . . . . 5,00 zł

14. Poświadczenia meldunkowe wystawione poza poświadczeniami, przewidzianemi rozporządzeniem Min. Sp. Wewn. z dnia 16. X. 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84 p. 653) . . . . 0,25 zł

15. Duplikaty poświadczeń szczepienia ospy 0,25 zł

16. Zameldowanie i odmeldowanie placówek przemysłowych i handlowych dla obcokrajowców . . . . 5,00 zł

17. Udzielenie informacji o placówkach przemysłowych i handlowych znajdujących się w gminie . . . . 0,50 zł

18. Udzielenie informacji o stanie majątkowym osób prywatnych . . . . . 0,50 zł

19. Udzielenie informacji co do wysokości podatku od przyrostu wartości względnie od przeniesienia własności nieruchomości przed zaistnieniem obowiązku płatności podatku . . . . 2,00 zł

20. Spisywanie prośb o odroczenie płatności podatków . . . . 1,00 zł

21. Wyciągi i inne świadectwa z akt stanu cywilnego (z ksiąg metrykalnych) oprócz opłaty państw. wystawione na

a) 1/4 arkusza . . . . 0,50 zł

b) 1/2 „ . . . . 1,00 zł

22. Poświadczenie zatwierdzenia lokatora na podstawie art. 26 Ustawy o ochronie lokatorów z dnia 16. 12. 26 r.

a) za 1 pokój z kuchnią . . . . 0,50 zł

b) za 2 pokoje z kuchnią . . . . 1,00 zł

c) za 3 pokoje z kuchnią . . . . 3,00 zł

d) za 4 do 5 pokoji z kuchnią . 30,00 zł

e) ponad 5 pokoji . . . . . 50,00 zł

§ 2.

O ile opłaty pobiera się według wartości, a nie można jej ustalić, przyjmuje się za podstawę obliczenia wartości 15,— zł za każdą zaczętą stronę arkusza po myśli § 1 uważa się każdą stronę, napisaną ręcznie lub maszyną.

§ 3.

Od opłaty wolne są następujące sprawy:

1. Informacje ustne za wyjątkiem 9, 11 i 17 § 1

2. czynności i poświadczenia, które ustawy i rozporządzenia Władz zwalniają od opłat.

3. zaświadczenia potrzebne do uzyskania rent wojskowych lub powstańczych, renty inwalidzkiej, urazowej lub z ubezpieczenia społecznego.

4. zaświadczenia celem osiągnięcia zasiłku na gospodarstwo domowe lub w celu otrzymania węgla deputatowego.

5. Informacje i zaświadczenia dla Władz, kas publicznych na podstawie wzajemności.

§ 4.

Opłaty należy uiścić bezpośrednio po wykonaniu czynności do rąk urzędnika, wykonującego daną pracę.

Wysokość opłaty urzędnik winien uwidocznić na poświadczeniu i t. p., wpisując równocześnie pozycję, pod którą zanotował kwotę w osobnym dzienniku opłat.

Zarząd gminy może ściągnąć opłaty za czynności przewidziane niniejszym statutem i z poza obszaru gminy Łagiewniki, a to za pobraniem przez pocztę. W tym wypadku obciąża się płatnika kosztami pobrania.

§ 5.

Naczelnik gminy może w poszczególnych wypadkach opłatę obniżyć lub znieść, jeżeli płatnik nie może jej uiścić.

§ 6.

Sprzeciwy przeciwko wymiarowi opłaty należy wnosić do Zarządu gminnego w ciągu 4 tygodni od dnia otrzymania wymiaru.

Wniesienie sprzeciwu nie wstrzymuje terminowego uiszczenia opłaty.

§ 7.

Przekroczenia postanowień niniejszego statutu karane będą grzywną do 350,— zł, o ile w myśl obowiązujących ustaw nie podlegają karom wyższym.

§ 8.

Statut niniejszy obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Łagiewniki, dnia 14-go kwietnia 1932 r.

Zarząd gminy.
(—) Rybarz, Knura Szczepan,
Knura Stanisław.

Kom. Rada gminna:
Rak W., Leopold Malcherek, I. Kozubek,
Michalski.

Do uchwały z dnia dzisiejszego.

Łgiewniki, dnia 14-go kwietnia 1932 r.

Kom. Naczelnik Gminy.
(L. S.) (—) Rybarz.

Uwierzytelniony odpis.

Uchwała.

Statut gminy Łagiewniki w sprawie poboru opłat administracyjnych za czynności i poświadczenia urzędowe z dnia 14. kwietnia 1932 r. zatwierdza się na podstawie art. 19 i 27 łącznie z art. 55 Ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30)

Świętochłowice, dnia 19-go maja 1932 r.

Kom. Wydział Powiatowy
(—) Szaliński, Sobel, Tkocz, Szymonek, Sieja

Za zgodność odpisu.
(—) Macha
(L. S.) referent.

O g ł o s z o n o.

Łagiewniki, dnia 1-go czerwca 1932 r.

Kom. Naczelnik Gminy
(—) Rybarz.

6.

Obwieszczenie

dot. uchwalenia stawki podatkowej do podatku budynkowego w gminie Chropaczów na rok rachunkowy 1932/33.

Na mocy uchwały Rady gminnej z dnia 26. lutego 1932 r., zatwierdzonej przez Wydział Powiatowy dnia 22. kwietnia 1932 r. L. Sm. 571, pobierać będzie tut. Gmina na rok rachunkowy 1932/33 5‰ od pospolitej wartości jako gminny podatek budynkowy.

Chropaczów, dnia 1. czerwca 1932.

Zarząd Gminny:
(—) Przybyła, Dymek, Paszek.

Rada Gminna:
(—) Duda, Rymiorz, Kwoka, Prandzioch.

Uchwała.

Uchwałę Rady gminnej w Chropaczowie z dnia 26. lutego 1932 r., dotyczącą stawki sa-

moistnego podatku budynkowego na rok 1932/33 w wysokości 5‰ od ustalonej wartości budynków, zatwierdza się na podstawie art. 1, 4 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 17, poz. 30).

Świętochłowice, dnia 19. kwietnia 1932 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy
(—) Szaliński, Sobel, Tkocz, Szymonek, Sieja.

OGŁOSZENIA

7.

Nowy Konsum — Neuer Konsum-Verein

zapisana Spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością.

Dnia 21. bm. o godz. 16-tej odbędzie się

drugie Walne Zebranie

w sali p. Pateroka w Piaśnikach.

Porządek obrad:

1. Rozwiązanie spółdzielni: „Nowy Konsum — Neuer Konsum-Verein, zapisana Spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością w Lipinach" z ogłoszeniem, że ważność powziętej uchwały nastąpi bezwzględu na ilość obecnych członków;
2. Decyzja w sprawie referatu Rady Nadzorczej z przeprowadzonej rewizji.

Lipiny, dnia 8. czerwca 1932 r.

Rada Nadzorcza
Nowy Konsum - Neuer Konsum-Verein
zapisana Spółdzielnia z ograniczoną odpowiedz. w Lipinach.

Przewodniczący
(—) Smolin

Am 21. Juni 1932 nachm. 4 Uhr ist die

zweite Generalversammlung

im Paterok'schen Gasthause in Piasniki.

Tagesordnung:

1. Auflösung der Genossenschaft „Nowy Konsum — Neuer Konsum-Verein zapisana Spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością w Lipinach" mit der Bekanntgabe, dass über die Gültigkeit der Beschlussfassung die erschienenen Genossen ohne Rücksicht auf die Anzahl beschliessen können.
2. Beschluss zum Referat des Aufsichtsrates über die erfolgte Verbandsrevision.

Lipiny, den 8. Juni 1932.

Der Aufsichtsrat des
Nowy Konsum - Neuer Konsum-Verein
zapisana Spółdzielnia z ograniczoną odpowiedz. w Lipinach.

(—) Smolin
Vorsitzender

8.

V. R. Sp. 61.

W rejestrze spółdzielczym pod Nr. 61 przy spółdzielni: Spółdzielnia Mieszkaniowa Wielkie Hajduki, spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością, wpisano dnia 22. kwietnia 1932. co następuje: Adam Całka ustąpił z zarządu za zgodą Rady Nadzorczej.

Sąd Grodzki w Królewskiej Hucie.

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a, Swiętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10.

Rocznik 1932. Nr. 25.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 18-go czerwca 1932 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: w z. Orliński, Wydział Powiatowy, Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Na mocy art. 44 konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

Ustawa

z dnia 11. marca 1932 r.
o zgromadzeniach.
(Dz. Ust. Rz. P. Nr. 48, poz. 450).

Rozdział I.

Postanowienie ogólne.

Art. 1.

1. Zgromadzenia dzielą się na:

a) zgromadzenia publiczne oraz

b) zgromadzenia niepubliczne, czyli zebrania.

2. Wszędzie, gdzie ustawa niniejsza mówi o zgromadzeniach bez bliższego określenia, należy przez to rozumieć zgromadzenia publiczne.

Art. 2.

1. Rozróżnia się:

a) zgromadzenia w lokalach, oraz

b) zgromadzenia pod gołem niebem.

2. Manifestacje publiczne i pochody podlegają przepisom o zgromadzeniach pod gołem niebem.

3. Postanowienie ust. 2 ma odpowiednie zastosowanie do przejazdów manifestacyjnych na wozach i samochodach.

Art. 3.

Lokalem w rozumieniu niniejszej ustawy jest wnętrze budynku wraz z ogrodzoną przestrzenią, stanowiącą z budynkiem zamkniętą całość.

Art. 4.

1. Władzą, sprawującą nadzór nad zgromadzeniami i zebraniami, jest powiatowa władza administracji ogólnej, o ile ustawa niniejsza nie stanowi inaczej.

2. W miastach, stanowiących osobne powiaty dla celów administracji rządowej, w których funkcje powiatowej władzy administracji ogólnej sprawują prezydenci miast, Minister Spraw Wewnętrznych oznaczy drogą rozporządzenia władze, powołane do nadzoru nad zgromadzeniami i zebraniami.

Rozdział II.

Zwoływanie zgromadzeń.

Art. 5.

Każdy pełnoletni obywatel polski, posiadający zdolność do działań prawnych, może zwoływać zgromadzenie i na nim przewodniczyć.

Art. 6.

1. O zwołaniu zgromadzenia do lokalu należy zawiadomić władzę na piśmie w takim terminie, aby władza otrzymała zawiadomienie to najpóźniej na 2 dni przed zgromadzeniem.

2. Jeżeli zgromadzenie ma się odbyć poza siedzibą powiatowej władzy administracji ogólnej, zawiadomienie może być dokonane za pośrednictwem najbliższego posterunku policji państwowej.

3. Zgłaszającemu wyda władza na żądanie bezpłatne pisemne zaświadczenie zgłoszenia.

Art. 7.

1. Zgromadzenie pod gołem niebem może się odbyć tylko za zezwoleniem władzy (art. 4).

2. Podanie o takie zezwolenie winno być złożone (art. 6 ust. 1) u właściwej władzy najpóźniej na 3 dni przed zgromadzeniem.

Art. 8.

Zawiadomienie, względnie podanie o zezwolenie winno zawierać:

a) imię, nazwisko i adres zwołującego zgromadzenie,

b) dokładne wskazanie miejsca i czasu rozpoczęcia zgromadzenia,

c) cel i program zgromadzenia,

d) wskazanie języka lub języków obrad, jeżeli obrady mają się toczyć w języku niepaństwowym.

Art. 9.

1. Władza zakaże odbycia zgromadzenia w lokalu, jeżeli odbycie zgromadzenia sprzeciwia się przepisom niniejszej ustawy lub ustaw karnych, albo jeżeli zagrażałoby bezpieczeństwu, spokojowi lub porządkowi publicznemu.

2. Zakaz należy podać na piśmie z uzasadnieniem do wiadomości zgłaszającego nie później jak w przeddzień zgromadzenia.

Art. 10.

Jeżeli zachodzą okoliczności, podane w art. 9 ust. 1, władza odmówi zezwolenia na zgromadzenie pod gołem niebem.

Art. 11.

1. Zgromadzenia pod gołem niebem są niedopuszczalne w promieniu $1/2$ klm. od miejsca urzędowego pobytu Prezydenta Rzeczypospolitej, od miejsca posiedzeń Sejmu, Senatu i Zgromadzenia Narodowego, przez cały czas trwania sesji, oraz od wojskowych: koszar, magazynów materjałów wybuchowych, objektów fortecznych, placów ćwiczeń i strzelnic.

2. Wojewódzka władza administracji ogólnej może w poszczególnym wypadku zezwolić na wyjątek od powyższej zasady, o ile chodzi o objekty wojskowe, wymienione w ust. 1, w porozumieniu z właściwym dowódcą okręgu korpusu.

Rozdział III.

Odbywanie zgromadzeń.

Art. 12.

W zgromadzeniach nie mogą uczestniczyć osoby uzbrojone z wyjątkiem osób urzędowych.

Art. 13.

1. Każde zgromadzenie winno mieć przewodniczącego, który otwiera, kieruje obradami i zamyka zgromadzenie.

2. Za przewodniczącego uważany jest zwołujący zgromadzenie tak długo, dopóki albo sam nie poruczy tej czynności innej osobie, albo dopóki zgromadzenie za jego zgodą nie dokona wyboru przewodniczącego.

Art. 14.

1. Przewodniczący zgromadzenia odpowiedzialny jest za przebieg zgromadzenia i obowiązany jest z tego tytułu czuwać nad przestrzeganiem przepisów niniejszej ustawy oraz przeciwdziałać wszystkiemu, co zagraża bezpieczeństwu, spokojowi lub porządkowi publicznemu.

2. Przewodniczący ma prawo usunąć ze zgromadzenia uczestnika, jeżeli zachowaniem się swojem uniemożliwia obrady lub usiłuje w sposób gwałtowny udaremnić obrady.

3. W wypadku, gdy zgromadzenie nie podporządkuje się zarządzeniom przewodniczącego, wydanym w wykonaniu jego obowiązków, o których mowa w ustępie pierwszym, lub gdy przebieg zgromadzenia sprzeciwia się ustawie karnej, przewodniczący winien zgromadzenie rozwiązać.

Art. 15.

1. Władza (art. 4) może delegować na każde zgromadzenie swych przedstawicieli.

2. Przedstawiciel władzy, przybywając na zgromadzenie, winien okazać przewodniczącemu swoją delegację.

d) postanowienia §§ 1, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, i 20 niemieckiej ustawy o stowarzyszeniach z dnia 19 kwietnia 1908 r. (Dz. U. Rzeszy str. 151) w odniesieniu do zebrań i zgromadzeń;

e) ustawa z dnia 5 sierpnia 1922 r. w sprawie wolności zgromadzeń przedwyborczych (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 594) oraz wszelkie inne przepisy, dotyczące zebrań i zgromadzeń.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów:
(—) w z. Wł. Zawadzki

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) Bronisław Pieracki

Kierownik Ministerstwa Spraw Wojskowych:
(—) Fabrycy

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) August Zaleski.

2.

Obwieszczenie

Dot.: Giesche, spółka akcyjna, nadanie prawa wodnego dot. kopalni i płóczki cynkowej „Szarlej Biały"

Spółka akcyjna Giesche, z siedzibą w Katowicach wniosła prośbę o udzielenie jej po myśli § 46 ustawy wodnej z dnia 7. kwietnia 1913 r. (Zb. U. str. 53) prawa doprowadzania wód kopalnianych kopalni i płóczki cynkowej „Szarlej Biały" przez osadnik oczyszczający wodę z namułów pochodzących z płóczki cynk. oraz rowem otwartym do rzeki Brynicy.

Projekt techniczny i wyjaśnienia, dotyczące wyżej wymionego przedsiębiorstwa będą wyłożone do publicznego wglądu w Starostwie w Świętochłowicach w godzinach urzędowych przez przeciąg dwóch tygodni, począwszy od poniedziałku dnia 20 czerwca 1932 r. do poniedziałku dnia 4 lipca 1932 r. włącznie.

W wyżej zakreślonym terminie należy pisemnie w podwójnem wygotowaniu albo też protokolarnie zgłosić w wymienionym Starostwie zarzuty przeciw zamierzonemu przedsiębiorstwu oraz żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń i wypłaty odszkodowań, jakoteż wnosić inne podanie o udzielenie pozwolenia na użytkowanie wody, przez które mogłoby podlec ograniczeniom użytkowanie, zamierzone przez wnioskodawcę, wraz z pokładkami technicznemi, przepisanemi nr. 2 — 5 III rozporządzenia wykonawczego do wyżej powołanej ustawy wodnej.

Ci, którzy we wskazanym terminie nie wniosą przeciwko udzieleniu pozwolenia żadnych sprzeciwów, tracą do nich prawo i będą mogli z powodu szkodliwego działania wykonywania powyższego prawa podnosić tylko pretensje, przewidziane w § 82 powołanej wyżej ustawy wodnej.

Również nie będą rozpatrywane w niniejszem postępowaniu podania o udzielenie pozwolenia wniesione po upływie powyższego terminu.

Celem ustnego rozpatrywania wniesionych w zakreślonym czasokresie zarzutów i roszczeń zostanie oznaczony w swoim czasie osobny termin.

Katowice, dnia 6. czerwca 1932 r.

W imieniu Śląskiej Rady Wojewódzkiej
Przewodniczący:
w z.
(—) Dr. Saloni
Wicewojewoda

Powyższe podaję do publicznej wiadomości z tem, że odnośny projekt i wyjaśnienia są wyłożone w podanym wyżej terminie w tut. Starostwie pokój 41.

Świętochłowice, dnia 14 VI. 1932 r.

Starosta
w z.
(—) Dr. Olszewski.

3.

Obwieszczenie

Dot.: Rudzkie Gwarectwo Węglowe, nadanie prawa wodnego.

Rudzkie Gwarectwo Węglowe wniosło prośbę o udzielenie mu po myśli § 46 ustawy wodnej z dnia 7 kwietnia 1913 r. (Zb. U. str. 53) prawa doprowadzania do potoku Czarnawka ścieków przemysłowych koksowni Wolfgang i innych zakładów wymienionego Gwarectwa w gminie Rudzie w ilości 14 L/sek po uprzedniem oczyszczeniu w trzech stawach.

Projekt techniczny i wyjaśnienia, dotyczące wyżej wymienionego przedsiębiorstwa będą wyłożone do publicznego wglądu w Starostwie w Świętochłowicach w godzinach urzędowych przez przeciąg dwóch tygodni, począwszy od poniedziałku dnia 20 czerwca 1932 r. do poniedziałku dnia 4 lipca 1932 r. włącznie.

W wyżej zakreślonym terminie należy pisemnie w podwójnem wygotowaniu albo też protokolarnie zgłosić w wymienionem Starostwie zarzuty przeciw zamierzonemu przedsiębiorstwu oraz żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń i wypłaty odszkodowań, jakoteż wnosić inne podania o udzielenie pozwolenia na użytkowanie wody, przez które mogłoby podlec ograniczeniom użytkowanie, zamierzone przez wnioskodawcę, wraz z podkładkami technicznemi, przepisanemi nr. 2 — 5 III rozporządzenia wykonawczego do wyżej powołanej ustawy wodnej.

Ci, którzy we wskazanym terminie nie wniosą przeciwko udzieleniu pozwolenia żadnych sprzeciwów, tracą do nich prawo i będą mogli z powodu szkodliwego działania wykonywania powyższego prawa podnosić tylko pretensje, przewidziane w § 82 powołanej wyżej ustawy wodnej.

Również nie będą rozpatrywane w niniejszem postępowaniu podania o udzielenie pozwolenia, wniesione po upływie powyższego terminu.

Celem ustnego rozpatrywania wniesionych w zakreślonym czasokresie zarzutów i roszczeń zostanie oznaczony w swoim czasie osobny termin.

Katowice, dnia 6 czerwca 1932 r.

W imieniu Śląskiej Rady Wojewódzkiej

Przewodniczący:

w z.

(—) Dr. Saloni

Wicewojewoda.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości z tem, że odnośny projekt i wyjaśnienia są wyłożone w podanym wyżej terminie w tut. Starostwie pokój nr. 41.

Świętochłowice, dnia 14. VI. 1932 r.

Starosta

w z.

(—) Dr. Olszewski.

4.

Zarzadzenie

o zwalczaniu zarazy i pomoru świń.

Na podstawie § 348 Rozp. Min. Rolnictwa z dnia 9. I. 28 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Emila Noska w Świętochłowicach, ul. Szkolna 9 Zakładu św. Antoniego, w Brzezinach ul. Trautmana i Franciszka Buchty w Chełmie, powiatu pszczyńskiego urzędowo stwierdzono zarazę i pomór świń.

Świętochłowice, dnia 1 czerwca 1932 r.

Starosta

w. z.

(—) Dr. Olszewski

OGŁOSZENIA

5.

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a, Swiętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23 — Telefon Nr. 1110.

Rocznik 1932. Nr. 26.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 25-go czerwca 1932 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: w z. Orliński, Wydział Powiatowy, Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

Ustawa

z dnia 28. stycznia 32 r. w sprawie pomiarów Państwa.
(Dz. Ust. Rz. P. Nr. 19 poz. 125).

Art. 1.

1. Właściciele, dzierżawcy, lub inni użytkowcy nieruchomości obowiązani są zezwolić organom państwowym lub samorządowym, przeprowadzającym pomiary, na wykonywanie następujących robót i czynności:

a) na wstępowanie na grunty i budowle,

b) na usuwanie przeszkód, uniemożliwiających dokonanie pomiarów,

c) na stawianie wież triangulacyjnych i umieszczanie innych czasowych znaków pomiarowych,

d) na umieszczanie na gruntach stałych znaków pomiarowych, utrwalających punkty triangulacyjne, niwelacyjne i poligonowe, oraz na budynkach znaków wysokości (reperów) i triangulacyjnych,

e) na zajmowanie materjałów drzewnych, niezbędnych do budowy czasowych znaków pomiarowych, oraz

f) na uskutecznianie wszelkich innych czynności, niezbędnych do wykonania pomiarów.

2. Ponadto wymienieni w poprzednim ustępie obowiązani są również zezwolić osobom, wykonywającym z ramienia Państwa lub związków samorządowych nadzór nad pomiarami i znakami pomiarowemi, wstępować na grunty i budowle, nie wyłączając podwórzy i ogrodów, celem wykonywania tego nadzoru.

Art. 2.

1. Szkody, powstałe z powodu wykonywania robót i czynności, wskazanych w art. 1, tudzież zajęty materjał drzewny powinny być oszacowane niezwłocznie po ukończeniu odnośnych robót, względnie po zajęciu materjału drzewnego, przez miejscowego naczelnika gminy lub sołtysa na wniosek i w obecności organu, wykonywającego prace pomiarowe i w miarę możności w obecności poszkodowanego. Oszacowanie szkody na kwotę powyżej 50 zł. powinno być dokonane z przybraniem rzeczoznawcy.

2. Jeżeli na oszacowanie, dokonane na podstawie ustępu pierwszego, poszkodowany nie godzi się, może w ciągu 14 dni od dnia oszacowania, a jeżeli nie był obecny przy oszacowaniu, od dnia zawiadomienia go przez naczelnika gminy

lub sołtysa o dokonanem oszacowaniu wystąpić z żądaniem ustalenia wysokości odszkodowania do powiatowej władzy administracji ogólnej, której decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancyj. Z takiem samem żądaniem i w tym samym trybie może wystąpić także organ, wykonywający prace pomiarowe.

3. Strona, niezadowolona z odszkodowania, ustalonego przez powiatową władzę administracji ogólnej, może w terminie 30-dniowym od dnia doręczenia orzeczenia udać się do właściwego sądu o oznaczenie odszkodowania w drodze postępowania sądowego.

Art. 3.

1. W razie niedojścia do skutku dobrowolnej umowy o odstąpienie gruntów, potrzebnych do umieszczenia w ziemi znaków pomiarowych, wyszczególnionych w art. 1, wraz z terenem otaczającym, niezbędnym dla zabezpieczenia znaku, grunty te mogą być za odszkodowaniem wywłaszczone w rozmiarze, nie przekraczającym $10 m^2$, względnie czasowo zajęte w rozmiarze stosownie do potrzeb budowy i ochrony pomiarowych urządzeń i znaków. Wywłaszczenie, względnie czasowe zajęcie następuje na podstawie orzeczenia powiatowej władzy administracji ogólnej. W orzeczeniu wywłaszczającem należy określić także wysokość odszkodowania za wywłaszczony lub zajęty grunt.

2. Orzeczenia powiatowej władzy administracji ogólnej, wydane na podstawie ustępu pierwszego, są ostateczne w administracyjnym toku instancyj. Grunty, podlegające wywłaszczeniu lub czasowemu zajęciu, mogą być objęte w posiadanie, gdy odszkodowanie, określone w orzeczeniu, zostanie zapłacone lub złożone do depozytu sądowego.

3. Strona, niezadowolona z odszkodowania, ustalonego przez powiatową władzę administracji ogólnej, może w terminie 30 dni od dnia doręczenia orzeczenia udać się do właściwego sądu o oznaczenie wysokości odszkodowania w drodze postępowania sądowego.

Art. 4.

1. Odszkodowanie za dobrowolnie odstąpiony, wywłaszczony lub czasowo zajęty grunt winno być w zasadzie wypłacone właścicielowi, ujawnionemu w księdze hipotecznej.

2. Jeżeli grunt nie jest wpisany do ksiąg hipotecznych albo jeżeli żądający odszkodowania nie posiada uregulowanego w księdze hipotecznej tytułu własności, odszkodowanie może być wpłacone żądającemu w dwóch wypadkach:

a) o ile przedłoży dokument urzędowy, stwierdzający nabycie na własność danego gruntu, albo

b) o ile naczelnik gminy lub sołtys zaświadczy, że jest on mu znany jako właściciel tego gruntu.

3. Jeżeli żądający nie może wykazać się w sposób, wskazany w ustępie poprzednim, że jest właścicielem gruntu, organ, przeprowadzający pomiary, spowoduje ogłoszenie o zamierzonej wypłacie odszkodowania w gminie w sposób, wmiejscu przyjęty, a ponadto jednorazowo w Dzienniku Wojewódzkim. W ogłoszeniu należy wskazać osobę, która zgłosiła żądanie i 60-dniowy termin, w ciągu którego mogą osoby interesowane zgłaszać swoje roszczenia, oraz władzę, u której zgłoszenie roszczenia winno nastąpić. Jeżeli w ciągu powyższego terminu nikt inny nie zgłosi się jako właściciel, można sumę odszkodowania wpłacić żądającemu.

4. Przepisy poprzedniego ustępu nie mają zastosowania, o ile suma odszkodowania przekracza 200 złotych i grunt, podlegający wywłaszczeniu, względnie czasowemu zajęciu, jest obciążony wierzytelnościami hipotecznemi trzecich osób. W tym wypadku należy całą sumę odszkodowania złożyć do depozytu sądowego. W ten sam sposób należy postąpić w razie sporów co do własności.

5. Koszty sporządzenia aktów prawnych, dotyczących przejścia na własność Państwa lub związków samorządowych gruntów, odstąpionych lub wywłaszczonych, ponosi Państwo, względnie interesowany związek samorządowy.

6. Odnośne dokumenty wolne są od opłat stemplowych i sądowych.

Art. 5.

Grunty, odstąpione dobrowolnie, względnie wywłaszczone na rzecz Państwa lub związków samorządowych, wolne są od wszelkich ciężarów, wypływających z tytułów prywatno - prawnych, oraz od wszelkich podatków, opłat i danin publicznych. Grunty, odstąpione dobrowolnie, względnie wywłaszczone na rzecz Państwa, otrzymują swoje odrębne hipoteczne oznaczenie „Skarb Państwa, Znak Pomiarowy", a w województwach, w których istnieje kataster gruntowy, także nowe oznaczenie katastralne.

Art. 6.

Władze gminne obowiązane są czuwać nad całością znajdujących się na ich obszarze wież triangulacyjnych oraz innych czasowych i stałych znaków pomiarowych i nienaruszalnością granic gruntów, służących celom pomiarowym i o każdem naruszeniu znaku lub granic gruntów, służących wymienionym celom, zawiadomić bezzwłocznie powiatową władzę administracji ogólnej.

Art. 7.

Kto bezprawnie i umyślnie przeniesie, wyniesie, zniszczy, uczyni niewidocznemi, lub uszkodzi budowle nadziemne (wieże, sygnały, rusztowania na budowlach i inne znaki pomiarowe), ustawione nad punktami triangulacyjnemi, urządzenia, utrwalające znaki pomiarowe w ziemi (słupki i płyty kamienne, betonowe, żelazne itp.), znaki niwelacyjne (repery), osadzone na budowlach lub w ziemi, jako specjalne słupki betonowe, kamienne lub żelazne, kto naruszy granice posiadanych gruntów, służących celom pomiarów kraju i stanowiących własność Skarbu Państwa, względnie związków samorządowych, ulegnie, o ile czyn ta-

ki nie stanowi przestępstwa, zagrożonego surowszą karą, karze więzienia do jednego roku, a w wypadkach mniejszej wagi karze aresztu do sześciu tygodni, lub grzywny do 500 zł. Na obszarze mocy obowiązującej ustawy karnej z r. 1852 zamiast więzienia orzeka sie areszt ścisły; na tymże obszarze czyn, zagrożony ścisłym aresztem, stanowi występek, czyn, zagrożony aresztem-wykroczenie.

Art. 8.

Kto dopuści się przestępstwa, przewidzianego w art. 7, przez nieostróżność, ulegnie karze aresztu do 4-ch tygodni lub grzywny do 300 zł.

Art. 9.

1. W razie niewykrycia sprawcy szkody, wynikłej dla Skarbu Państwa wskutek przestępstw, wymienionych w art. 7 i 8, w okresie miesiąca od czasu zawiadomienia właściwego terytorjalnie urzędu gminnego o dokonanej szkodzie, gmina, na której obszarze znajdują się znaki pomiarowe, obowiązana jest do zwrotu Skarbowi Państwa kosztów ponownych prac celem usunięcia szkody i przywrócenia znaków pomiarowych do stanu pierwotnego. O obowiązku gminy do zwrotu odnośnych kosztów orzeka powiatowa władza administracji ogólnej.

2. W razie wykrycia sprawcy szkody służy gminie prawo do żądania od sprawcy szkody zwrotu zapłaconej przez nią sumy.

Art. 10.

Przepisy o sposobie wykonywania pomiarów wydaje Minister Robót Publicznych. O ile chodzi o pomiary, należące do zakresu działania innych ministrów, Minister Robót Publicznych wydaje rzeczone przepisy w porozumieniu z interesowanymi ministrami.

Art. 11.

1. Z operatów pomiarowych mogą być wydawane odpisy i odbitki na żądanie urzędów państwowych, samorządowych i mierniczych przysięgłych. Za odpisy i odbitki z operatów pomiarowych mogą być pobierane opłaty. Sposób korzystania z operatów pomiarowych, wykonanych przez organa państwowe, oraz wysokość opłat określi właściwa władza naczelna w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

2. Za odpisy i odbitki z operatów pomiarowych, udzielanych na żądanie urzędów państwowych i do ich użytku, opłat się nie pobiera.

Art. 12.

Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrom: Robót Publicznych, Spraw Wewnętrznych, Spraw Wojskowych, Sprawiedliwości i Skarbu, każdemu we właściwym zakresie działania w porozumieniu z interosowanymi ministrami, a o ile chodzi o przeprowdzenie pomiarów na nieruchomościach cennych pod względem kulturalno-naukowym (rezerwaty przyrodnicze, zabytki archeologiczne, sztuki i t p.) w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 13.

1. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

2. Z tem dniem traci moc obowiązującą rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4. listopada 1927 r. w sprawie ochrony znaków triangulacyjnych (Dz. U. R. P. Nr. 100, poz. 863) oraz ustawy:

z dnia 7. października	1865 r.	str.	1033
„ 7. kwietnia	1869 r.	„	729
„ 3. czerwca	1874 r.	„	239
„ 24. maja	1901 r.	„	145

Zbioru Ustaw pruskich oraz wszelkie inne sprzeczne z niniejszą ustawą przepisy.

Prezydent Rzeczypospolitej Polski
(—) I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów
(—) A. Prystor

Minister Robót Publicznych
(—) Norwid Neugebauer

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) Bronisław Pieracki

Minister Spraw Wojskowych
(—) Józef Piłsudski

Minister Sprawiedliwości
(—) Czesław Michałowski

Minister Skarbu
(—) Jan Piłsudski

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego
(—) J. Jędrzejewicz.

2.

Rozporządzenie

Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych

z dnia 18. maja 1932 r.

o stosunku Straży Granicznej do władz administracji ogólnej.

(Monitor Polski Nr. 135 z dnia 15. VI. 1932 r.)

Na podstawie art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. marca 1928 r. o Straży Granicznej (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 349) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Straż Graniczna w sprawach ochrony granic za wyjątkiem ochrony celnej, jest organem wykonawczym władz administracji ogólnej i w tym zakresie wykonuje ich zarządzenia.

W szczególności do Straży Granicznej należy:

a) niedopuszczanie do nielegalnego przekraczania granicy i nielegalnego ruchu osobowego na wodach granicznych,

b) zapobieganie naruszeniu granicy państwowej oraz strzeżenie nienaruszalności znaków i urządzeń granicznych,

c) śledzenie i ujawnianie przekroczeń obowiązujących przepisów o granicach Państwa,

d) współdziałanie z właściwemi władzami i organami bezpieczeństwa przy wykonywaniu zarządzeń, mających na celu utrzymanie bezpieczeństwa, spokoju i porządku publicznego w pasie granicznym i wogóle zapobieganie szkodom, zagrażającym interesowi publicznemu,

e) dokonywanie kontroli paszportowej na punktach przejściowych, na których czynności te zostaną jej powierzone na podstawie art. 18 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23. grudnia 1927 r. o granicach Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 117, poz. 996),

f) wykonywanie innych zarządzeń władz administracji ogólnej, wynikających z obowiązujących ustaw i rozporządzeń o granicach Państwa.

§ 2.

O wszelkich wypadkach naruszania granicy państwowej Straż Graniczna obowiązana jest niezwłocznie donosić powiatowej władzy administracji ogólnej, właściwej dla danego odcinka granicznego.

§ 3.

W zakresie spraw, wymienionych w § 1, Straż Graniczna obowiązana jest udzielać władzom administracji ogólnej zarówno z własnej inicjatywy, jak i na ich żądanie wyjaśnień i sprawozdań.

Wojewódzkie władze administracji ogólnej mają prawo zwracać się do Kierówników Inspektoratów Okręgowych Straży Granicznej o usunięcie zauważonych niedomagań. W razie różnicy zdań w tym względzie rozstrzyga ostatecznie Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 4.

W razie ujawnienia w pasie granicznym jakichkolwiek przestępstw, za wyjątkiem przestępstw skarbowo-celnych, funkcjonarjusz Straży Granicznej obowiązany jest - nie dopuszczając do zatarcia śladów przestępstwa-donieść o tem niezwłocznie najbliższemu posterunkowi Policji Państwowej. Gdyby jednak zwłoka groziła niebezpieczeństwem lub odległość do najbliższego posterunku Policji Państwowej, albo inne przeszkody uniemożliwiały niezwłocznie zawiadomienie posterunku policyjnego, wówczas funkcjonarjusz Straży Granicznej obowiązany jest przeprowadzić dochodzenie wstępne oraz zabezpieczyć ślady przestępstwa. Wyniki dochodzenia wstępnego Straż Graniczna przekazuje wraz z przytrzymanym ewentualnie przestępcą właściwym organom policyjnym.

§ 5.

W przypadkach, gdy względy bezpieczeństwa publicznego w pasie granicznym tego wymagają, a znajdujące się na tym obszarze siły policyjne okażą się niewystarczającemi, Straż Graniczna obowiązana jest na żądanie powiatowej władzy administracji ogólnej, a w razie niebezpieczeństwa zwłoki także na bezpośrednie żądanie organów Policji Państwowej - udzielić odpowiedniej pomocy.

§ 6.

W sprawach, określonych w §§ 1, 2, 3 i 5 niniejszego rozporządzenia, wojewodowie zwracają się do Kierowników Inspektoratów Okręgowych Straży Granicznej, starostowie zaś do Kierowników Inspektoratów Granicznych. Jednak w przypadkach niecierpiących zwłoki władze administracji ogólnej mogą zwracać się bezpośrednio do wszystkich jednostek Straży Granicznej, zawiadamiając o tem - o ile możności równocześnie - właściwego przełożonego.

§ 7.

Wojewoda na podległym sobie obszarze ma prawo dokonywania kontroli poszczególnych jednostek organizacyjnych Straży Granicznej przy współudziale Kierownika Inspektoratu Okręgowego Straży Granicznej. O zamierzonej kontroli wojewoda powiadamia właściwego Kierownika Inspektoratu Okręgowego Straży Granicznej przynajmniej na 3 dni naprzód.

Kontrola o której mowa w ust. 1 niniejszego paragrafu, dotyczyć może jedynie sposobu wykonywania zarządzeń w zakresie spraw, wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia.

Wyniki kontroli przesyła wojewoda do Ministerstwa Skarbu (Komenda Straży Granicznej).

§ 8.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu
(—) Jan Piłsudski.

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) Bronisław Pieracki.

3.

Zarządzenie

Wojewody Śląskiego

z dnia 9 czerwca 1932 r. L: Ad. R. 617/1 w sprawie zwalczania pryszczycy na obszarze Województwa Śląskiego.

Z uwagi na wygaśnięcie zarazy pryszczycy w gminie Glinica, powiatu lublinieckiego, a zarazem zlikwidowania tej zarazy na obszarze całego Województwa, zgodnie z postanowieniem § 180 rozporządzenia Ministerstwa Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 167) uchylam tutejsze zarządzenie z dnia 26. IV. 1932 r., L: Ad. R. 361 (6) Gazeta Urzędowa Województwa Śląskiego Nr. 14 z dnia 26-go kwietnia 1932 r.

Katowice, dnia 9 czerwca 1932 r.

Za Wojewodę:
(—) Dr. Saloni
Wice-Wojewoda.

4.

Rozporządzenie

o cenach maksymalnych na artykuły powszedniego użytku.

Na mocy rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 31. VIII. 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 527) o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku, rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19. VII. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87 poz. 761) i z dnia 7. VIII. 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73 poz. 586), rozporządzenia Wojewody Śl. z dnia 8. IX. 1931 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 20 poz. 38), ustawy o cenach maksymalnych z dnia 4. VIII. 1914 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 339) w brzmieniu obwieszczenia z dnia 17. XII. 1914 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 516) i z dnia 22. III. 1917 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 253), oraz z dnia 17. I. 1920 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 94) ustalam po zasięgnięciu opinji Powiat. Komisji do badania cen, następujące ceny maksymalne na artykuły powszedniego użytku:

Mąka i pieczywo:

1 kg mąki żytniej	65%	42	gr.
1 „ chleba „	65%	40	„
1 „ mąki pszennej	65%	46	„
1 bułka	115 gram.	10	„

Nabiał:

1 litr mleka 30 groszy
1 „ maślanki 18 groszy
1 kg masła I gatunku 3,20 zł.
jaja sztuka 8—10 groszy
1 kg sera krowiego 0,80 zł.

Mięso i wyroby mięsne		w składach	na targu
1 kg wieprzowiny	I gat.	1,90 zł	1,80 zł
1 kg „	II „	1,80 zł	1,70 zł
1 kg cielęciny	I „	1,60 zł	1,40 zł
1 kg „	II „	1,40 zł	1,20 zł
1 kg wołowiny	I „	1,80 zł	1,60 zł
1 kg „	II „	1,50 zł	1,30 zł
1 kg słoniny surowej	I „	2,40 zł	2,40 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg sadła	I „	2,40 zł	2,40 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg kiełb. krak. 100% wieprz.	surow.	3,20 zł	3,20 zł
1 kg „ „ „ „	gotow.	3,20 zł	3,20 zł
1 kg „ „ mieszanej	I gat.	2,40 zł	2,40 zł
1 kg „ „ „	II „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „ czosnkowej	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „ „	II „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg salcesonu	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg wątrobianki	I „	2,70 zł	2,60 zł
1 kg „	II „	2,20 zł	2,20 zł

Dodatek kości może wynosić:

przy wieprzowinie najwyżej 15 %
przy wołowinie najwyżej 20 %
przy cielęcinie najwyżej 25 %

Powyższe ceny rozumieją się jako maksymalne na wyroby pierwszej jakości.

Winni przekroczenia ustawionego cennika ulegną karze aresztu do 6 tygodni lub grzywny do 10.000,— zł. stosownie do postanowień art. 4. rozp. Prez. Rzplitej z dnia 31. VIII. 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 527).

Ceny ustalone obowiązują na całym obszarze powiatu świętochłowickiego od dnia ogłoszenia, aż do czasu odwołania.

Równocześnie uchylam rozporządzenie z dnia 11-go czerwca 1932 r. (Gazeta Powiatowa Nr. 24 poz. 3).

Świętochłowice, dnia 22. czerwca 1932 r.

Starosta

(—) Szaliński.

5.

Zarządzenie

o zwalczaniu zarazy i pomoru świń.

Na podstawie § 348 Rozp. Min. Rolnictwa z dnia 9. I. 28 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. nr. 19 poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Teofila Woźnioka w Goduli, przy ul. Szafgotcza Nr. 18, Marty Ruskowej w Podlesiu i klasztorze św. Józefa w Mikołowie powiatu pszczyńskiego urzędowo stwierdzono pomór świń.

Świętochłowice, dnia 10 czerwca 1932 r.

Starosta

w. z.

(—) Dr. Olszewski.

6.

Obwieszczenie

Dot.: urlopowanie naczelnika gminy.

Panu Naczelnikowi Gminy Pudlikowi w Wielkich Piekarach udzieliłem na czas od 4 lipca do 13 sierpnia 1932 r. urlopu wypoczynkowego.

Zastępować będzie go ławnik Mazur.

Świętochłowice, dnia 14. VI. 1932 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

7.

Obwieszczenie

Dot.: Zastępstwa lekarza weterynaryjnego Ramockiego w Rudzie.

Zastępstwo lekarza weterynaryjnego Pana Ramockiego w obwodzie Ruda — Orzegów powierzyłem lekarzowi weterynaryjnemu Panu Bąkowi w Nowym Bytomiu.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

KOMUNIKATY

8.

Z dniem 21 czerwca br. wydziela się gminę Wielka Dąbrówka z K. U. P. P. w Brzezinach i stwarza się — Urząd Pośrednictwa Pracy — przy urzędzie gminnym w Wielkiej Dąbrówce.

Kontrola bezrobotnych, wypłata zasiłków, zapośredniczenie do pracy i zgłaszanie wolnych miejsc odbywać się będzie dla mieszkańców gminy Wielka Dąbrówka odtąd w urzędzie gminnym w Wielkiej Dąbrówce.

Świętochłowice, dnia 11 czerwca 1932 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
(—) Szaliński.

OGŁOSZENIA

9.

Zarząd Komunalnej Kasy Oszczędności
powiatu świętochłowickiego
w Świętochłowicach

uchwalił zastosować obowiązującą od 1. maja br. stopę procentową przy nowych wkładach
złotowych $6^1/_2\%$ w stosunku rocznym
dolarowych 4% w stosunku rocznym
także i do wkładów starych, a to począwszy od dnia 1. lipca br.

W związku z uchwałą tą nastąpi również od 1. lipca br. odpowiednie obniżenie oprocentowania przy poszczególnych typach wkładów.

Równocześnie uchwalił Zarząd Kasy obniżyć oprocentowanie tym dłużnikom, którzy wywiązują się punktualnie z zobowiązań swoich wobec Kasy.

Nowy Konsum — Neuer Konsum-Verein

zapisana Spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością.

Dnia 5. lipca 1932 r. o godz. 16-tej odbędzie się

Walne Zebranie

w sali p. Pateroka w Piaśnikach.

Porządek obrad:

1. Rozwiązanie spółdzielni: „Nowy Konsum — Neuer Konsum-Verein, zapisana Spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością w Lipinach" z ogłoszeniem, że ważność powziętej uchwały nastąpi bez względu na ilość obecnych członków.

Lipiny, dnia 22. czerwca 1932 r.

Rada Nadzorcza
Nowy Konsum - Neuer Konsum-Verein
zapisana Spółdzielnia z ograniczoną odpowiedz.
w Lipinach.

Przewodniczący
(—) z p. Dr. Urbańczyk.

Am 5. Juli 1932 nachm. 4 Uhr ist die

Generalversammlung

im Paterok'schen Gasthause in Piaśniki.

Tagesordnung:

1. Auflösung der Genossenschaft „Nowy Konsum - Neuer Konsum-Verein zapisana Spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością w Lipinach" mit der Bekanntgabe, dass über die Gültigkeit der Beschlussfassung die erschienenen Genossen ohne Rücksicht auf die Anzahl beschliessen können.

Lipiny, den 22. Juni 1932.

Der Aufsichtsrat
des
Nowy Konsum - Neuer Konsum-Verein
zapisana Spółdzielnia z ograniczoną odpowiedz.
w Lipinach.

(—) J. V. Dr. Urbańczyk.
Vorsitzender

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a, Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10.

Rocznik 1932. Nr. 27.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 2-go lipca 1932 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: w z. Orliński, Wydział Powiatowy, Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Prezydenta Rzeczypospolitej
z dnia 21 czerwca 1932 r.
w sprawie uchylenia egzekucji z płodów na pniu.
(Dz. Ust. Rz. P. nr. 52 poz. 495)

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i art. 1 lit. a) ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) postanawiam co następuje:

Art. 1.

Egzekucję z płodów na pniu uchyla się.

Postanowienie to odnosi się do egzekucyj prowadzonych zarówno w trybie sądowym jak administracyjnym i skarbowym.

Art. 2.

Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Sprawiedliwości, Spraw Wewnętrznych i Skarbu.

Art. 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na obszarze sądów apelacyjnych w Poznaniu i Toruniu oraz sądu okręgowego w Katowicach.

Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą wszelkie przepisy sprzeczne z jego postanowieniami.

Egzekucyjne zajęcie płodów na pniu dokonane przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc prawną.

Prezydent Rzeczypospolitej
I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów
A. Prystor

Minister
Wł. Zawadzki

Minister Spraw Wewnętrznych
Bronisław Pieracki

Minister Spraw Zagranicznych
August Zaleski

Minister Spraw Wojskowych
J. Piłsudski

Minister Skarbu
Jan Piłsudski

Minister Sprawiedliwości
Czesław Michałowski

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego
J. Jędrzejewicz

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych
Sew. Ludkiewicz

Minister Przemysłu i Handlu
Zarzycki

Minister Komunikacji i Minister Robót Publicznych
Kühn

Minister Pracy i Opieki Społecznej
Hubicki

Minister Poczt i Telegrafów
Boerner.

2.

Obwieszszenie

Podaję do publicznej wiadomości, że Powiatowy Lekarz Weterynaryjny Jośko w Król-Hucie w czasie od 16 czerwca do 2 lipca br. włącznie odbywa urlop wypoczynkowy.

Zastępca w sprawach zwalczania zaraźliwych chorób zwierzęcych jest Powiatowy Lekarz Weterynaryjny Dr. Głombik z Katowic, (№ telefonu Katowice 1686), zaś w sprawach badania mięsa dla północnej części powiatu Lekarz Weter. Winiarczyk z Szarleja, a dla części południowej Lekarz Weter. Ramocki w Rudzie.

Świętochłowice, dnia 18 czerwca 1932 r.

Starosta

zp.

(—) Legierski

3.

Obwieszczenie

Naczelnikowi gminy Nowe Hajduki udzieliłem urlopu wypoczynkowego od 27 czerwca do 5 sierpnia 1932 r.

Zastępstwo obejmie I ławnik gminy p. Szczęsny.

Świętochłowice, dnia 20. VI. 1932 r.

Starosta i Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński

4.

Obwieszczenie

Naczelnikowi gminy Nowy Bytom udzieliłem urlopu wypoczynkowego od 1 do 12 lipca 1932 r.

Zastępstwo obejmie ławnik gminy Aleksander Kubica.

Świętochłowice, dnia 21. VI. 1932 r.

Starosta i Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński

5.

Obwieszczenie

w sprawie urlopowania naczelnika gminy i urzędu okręgowego.

Naczelnikowi gminy i urzędu okręgowego w Świętochłowicach p. Polakowi udzieliłem urlopu wypoczynkowego na czas od 2. VII. do 29. VII. 1932 r.

Zastępować będzie naczelnika w sprawach gminnych ławnik p. Karol Hawełka, zaś w sprawach urzędu okręgowego p. inspektor Antoni Popiołek.

Świętochłowice, dnia 21. VI. 1932 r.

Starosta i Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

6.

Obwieszczenie

w sprawie założenia osady w Łagiewnikach Śl.

Niniejszem podaje się do publicznej wiadomości, że Polskie Kopalnie Skarbowe na Górnym Śląsku w Król. Hucie zamierzają przebudować w tutejszej miejscowości na swym gruncie, położonym przy drodze prywatnej w kierunku osiedla Wyzwolenie budynek na szybie powietrznym I na dom mieszkalny i stawiły wniosek o potrzebne zezwolenie.

Plany wyłożone są w tut. Urzędzie gminnym pokój nr. 11 w czasie od 28. czerwca do 18-go lipca 1932 r. włącznie.

Sprzeciwy mogą strony zainteresowane wnosić w ciągu 3 tygodni, najpóźniej do 18-go lipca włącznie do Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach.

Sprzeciwy wniesione po tym terminie nie będą uwzględnione.

Łagiewniki, dnia 23-go czerwca 1932 r.

Kom. Naczelnik Gminy.

(—) Rybarz.

KOMUNIKATY

7.

Bezpłatna przychodnia przeciwgruźlicza Czerw. Krzyża w Rudzie Śl.

Przychodnia przeciwgruźlicza mieści się przy ul. Szopena nr. 5. Kierownikiem jej jest lekarz Dr. Dzieża. Poradnia jest otwarta codziennie od 8—10-tej. Badania lekarskie odbywają się w wtorki i czwartki od godz. 11 do 12-tej. W miesiącu kwietniu było pod opieką poradni 1443 osób, naświetlań lampą kwarcową było 682. Do rejonu przychodni należą następujące miejscowości; Ruda Śl., Orzegów, Godula i Chebzie.

Bezpłatna przychodnia przeciwgruźlicza Czerw. Krzyża w Świętochłowicach.

Przychodnia przeciwgruźlicza mieści się przy Ks. Ficka 1. Kierownikiem jej jest lekarz Dr. Hessek. Poradnia jest otwarta codziennie od godz. 8—10-tej. Badania lekarskie odbywają się w środy od godz. 10½—11 i od godz. 17—18-tej, w piątki od godz. 17 do 18-tej W miesiącu kwietniu było pod opieką poradni 1989 osób. Naświetlań lampą kwarcową było 849. Do rejonu przychodni należą następujące miejscowości: Świętochłowice, Zgoda, Wielkie Hajduki, Lipiny Śl., Piaśniki, Chropaczow, Łagiewniki Śl.

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a, Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10.

Rocznik 1932. Nr. 28.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 9-go lipca 1932 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy, Dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministra Pracy i Opieki Społecznej
z dnia 15. czerwca 1932 r.
w sprawie przyznania prawa do zasiłków częściowo zatrudnionym robotnikom niektórych zakładów pracy w województwach: śląskiem, kieleckiem i łódzkiem.

(Dz. Ust. Rz. P. Nr. 55, poz. 540).

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 18. lipca 1923 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 650) na wniosek Zarządu Głównego Funduszu Bezrobocia zarządzam co następuje:

§ 1.

Przyznaje się w okresie od dnia 1. do 30 czerwca 1932 r. prawo do zasiłków tym częściowo zatrudnionym robotnikom zakładów pracy:

1 — 3 pp.

4. Katowicka Spółka Akcyjna dla Górnictwa i Hutnictwa „Huta Bismarcka“ w Wielkich Hajdukach i „Huta Falva“ w Świętochłowicach,

5. Katowicka Spółka Akcyjna dla Górnictwa i Hutnictwa „Huta Hubertus w Łagiewnikach,

6 — 9 pp.

10. Śląskie Zakłady Górniczo-Hutnicze, Sp. Akcyjna „Huta Pokój“ w Nowym Bytomiu,

11. Górnośląskie Zjednoczone Huty Królewska i Laura, Sp. Akc. Górniczo-Hutnicza „Huta Zgoda“ w Zgodzie,

12 — 14 pp.

15. „Godulla“ Sp. Akcyjna „Szyb Godulla“ w Chebziu,

16. „Godulla“, Sp. Akcyjna „Szyb Gotthard“ w Chebziu,

17. „Godulla“, Sp. Akcyjna „Kopalnia Lithandra w Nowym Bytomiu,

18 — 29 pp.

których zarobek tygodniowy nie przekracza z powodu ograniczenia produkcji pełnego umówionego zarobku za 1 dzień pracy.

Wysokość zasiłku dla tej kategorji robotników określi, stosownie do ustępu 2 art. 3 ustawy z dnia 18. lipca 1924 r., Zarząd Główny Funduszu Bezrobocia.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej

(—) Hubicki.

2.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych
Nr. OB. 16/7. Warszawa, dnia 11. czerwca 1932 r.

Okólnik Nr. 80

w sprawie należności za podróże służbowe i przeniesienia.

(Gazeta Urzędowa Województwa Śl. Nr. 21, poz. 2).

Do

PP. Wojewodów, P. Komisarza Rządu m. st. Warszawy i P. Naczelnika Urzędu spraw mniejszości w Katowicach.

Wskutek wątpliwości podniesionych przez niektóre władze państwowe w sprawie przepisów o należnościach za podróże służbowe, Ministerstwo Skarbu, na zasadzie § 28 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17. września 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 826) o należnościach za podróże służbowe, delegacje i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych, sędziów i prokuratorów oraz wojskowych, okólnikiem z 7. VI. r. b. Nr. D. III. 6789/1 wyjaśniło, co następuje:

Do § 10 rozporządzenia.

Zapatrywanie, że funkcjonarjuszowi należy się kwota odpowiadająca cenie biletu klasy, przyznanej mu w rozporządzeniu, niezależnie od okoliczności, czy faktycznie użył tej lub niższej klasy, nie znajduje uzasadnienia w postanowieniu § 10. Paragraf ten bowiem wyraźnie używa wyrażenia „zwrot“, które pod względem gramatycznym oznacza — jak to zaznaczył Najwyższy Trybunał Administracyjny w motywach wyroku z dnia 29 maja 1928 r. L. Rej. 2701/27 — „wypłacenie kwoty faktycznie wydatkowanej“ (wyrok ten był podany do ogólnej wiadomości okólnikiem Ministerstwa Skarbu z dnia 30. lipca 1928 r. L. D. III-2190/1).

Użycie tego wyrażenia w omawianym paragrafie nie jest przypadkowe. Powtarza się ono konsekwentnie w wszystkich paragrafach, mówiących o kosztach przejazdu, począwszy od § 2, wyliczającego rodzaje przysługujących należności. Gdyby intencją rozporządzenia było traktowanie ceny biletu jako ryczałtu na koszta przejazdu koleją, niezależnie od faktu przejazdu tą lub niższą klasą, to niezawodnie znalazłaby ona swój wyraz, jak to się stało np. w §§ 9 i 15 gdzie chodzi o ryczałt na koszta dojazdu z miasta do dworca lub w § 19, gdzie chodzi o ryczałt na koszta przesiedlenia.

Z powyższego wynika, że zwrot kosztów przejazdu koleją lub statkiem nie jest unormowany ryczałtem, lecz w ten sposób, że funkcjonarjusz państwowy ma prawo używania tej klasy pociągu lub statku, którą mu przepis ze względów publiczno-prawnych przyznaje, oraz, że użycie niższej klasy od przyznanej nie daje prawa do żądania od Skarbu Państwa różnicy ceny biletu.

W tym stanie rzeczy, gdy więc zostanie stwierdzone, że funkcjonarjusz, mający np. prawo użycia na koszt Skarbu Państwa I. kl. użył faktycznie niższej klasy, lub że nie mógł użyć I. klasy, ponieważ na danej linji kolejowej nie kursują wagony I. klasy, należy zwracać cenę biletu faktycznie użytej klasy.

Do § 15 rozporządzenia.

1) Ryczałt na koszta dojazdu do dworca kolejowego, przystani, stacji autobusowej lub lotniczej należy przyznawać tylko wówczas, gdy daną miejscowością jest miasto, a nie wieś. Paragraf 15, normujący omawiany ryczałt, wyraźnie zaznacza w ustępie pierwszym, że ryczałt przyznaje się „na koszta dojazdu z miasta do dworca . . . . .“, wobec czego przez wyraz „miejscowość“ użyty w ustępie trzecim, należy rozumieć także tylko miasto, a nie wieś.

2) Omawiany ryczałt ma swój cel wyraźnie określony w podanym przepisie, mianowicie: pokrycie kosztów dojazdu z miasta do dworca kolejowego . . . . . względnie z dworca kolejowego . . . . . do miasta. O ile zatem funkcjonarjusz jedzie koleją celem odbycia na dworcu kolejowym w danej miejscowości czynności komisyjnej (np. urzędnik Dyrekcji Poczt i Telegrafów — celem kontroli pocztowego urzędu dworcowego) lub celem pełnienia czynności komisyjnej w czasie trwania jazdy koleją (np. żandarm, — celem kontroli ruchu osobowego na danej linji kolejowej, funkcjonarjusz celny celem konwojowania towaru do danej stacji kolejowej) i nie ma potrzeby udawania się z dworca kolejowego do miasta (np. na nocleg do hotelu) — nie należy przyznawać w takich i tym podobnych wypadkach ryczałtu na dojazdy w danej miejscowości.

Do § 17 rozporządzenia.

Przepis ten dotyczy wyłącznie osób, które — jak to wyraźnie zaznaczono w przepisie — najpierw są delegowane do danej miejscowości, a następnie do tej miejscowości przeniesione. Przepis ten nie może zatem mieć odpowiedniego zastosowania do funkcjonarjuszów, którzy tym warunkom nie odpowiadają, t. j. do funkcjonarju-

szów, których przeniesienie do nowej miejscowości odbywa się wprost bez uprzedniej delegacji do tej miejscowości.

Do § 18 ustęp trzeci rozporządzenia.

Przedstawianie przez funkcjonarjusza zaświadczenia urzędu gminnego (magistratu), że w danej miejscowości niema hotelu, pensjonatu lub domu noclegowego, nie jest wystarczające, gdy w myśl powyższego przepisu funkcjonarjusz, wyjeżdżający na nocleg do innej miejscowości winien swój wyjazd uzasadnić zaświadczeniem urzędu gminnego (magistratu) stwierdzającem, że „w danej miejscowości nie można znaleźć noclegu".

Powyższe podaje Ministerstwo Spraw Wewnętrznych do wiadomości i stosowania.

Za Naczelnika Wydziału
(—) Lohman
Radca Ministerjalny.

3.

Obwieszczenie

Ministra Skarbu
z dnia 24. czerwca 1932 roku
o wartości jednego grama czystego złota.
(Monitor Polski nr. 147, poz. 180.)

Na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5. listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. Rz. P. Nr. 97 poz. 855) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28. listopada 1927 w sprawie ustalenia trybu ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 932) — ustalam na miesiąc lipiec 1932 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu
(—) Jan Piłsudski.

4.

Rozporządzenie

Śląskiej Rady Wojewódzkiej
z dnia 23 maja 1932 r.
w sprawie zmiany rozporządzenia Śląskiej Rady Wojewódzkiej
z dnia 27 stycznia 1928 r.
(Dz. U. Śl. nr. 15 poz. 33)

Na mocy § 23 ustawy o mianowaniu i zaopatrzeniu urzędników komunalnych z dnia 30. lipca 1899 r. (Zb. u. pr. str. 141) w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 5. sierpnia 1926 r. (Dz. U. Śl. № 20 poz. 35) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Przewidziany w § 1 rozporządzenia Śląskiej Rady Wojewódzkiej z dnia 26. stycznia 1928 r. (Dz. U. Śl. № 8 poz. 17) dla emerytowanych funkcjonarjuszów ekwiwalentowy dodatek komunalny w miejsce pomocy lekarskiej i ulgi w przejazdach państwowemi środkami komunikacyjnemi nie może przekraczać dla emeryta samotnego 5% miesięcznego uposażenia emerytalnego zaś dla emeryta, utrzymującego rodzinę, 10% miesięcznego uposażenia emerytalnego.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. lipca 1932 r.

Śląska Rada Wojewódzka:
Przewodniczący
(—) Dr. Grażyński
Wojewoda Śląski

5.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Administracyjny. Katowice, dn. 9. czerwca 1932 r.
L. Ad. R. 596/16.

Zarządzenie

Wojewody Śląskiego z dnia 9. czerwca 1932 r. L.: Ad. R. 596/16 w sprawie zmiany zarządzenia z dnia 13. II. 1931 r. L: Ad. 188/1 (Gaz. Urzęd. Woj. Śl. Nr. 7 z dnia 21. II. 1931) o oczyszczeniu i odkażaniu samochodów ciężarowych i innych środków przewozowych, używanych do przewozu zwierząt.
(Gazeta Urzędowa Województwa Śl. Nr. 21 poz. 3)

Na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych zarządzam co następuje:

§ 1.

W powołanym na wstępie zarządzeniu z dnia 13. II. 1931 r. L: Ad. 188/1 brzmienie § 3 zmienia się jak następuje:

„Każdy środek przewozowy wymieniony w § 1 wyżej powołanego rozporządzenia winien mieć ściany tak urządzone, by wystawianie głów zwierząt

było niemożliwe; dno i ściany pomieszczenia do wysokości conajmniej $^1/_2$ metra winny być sporządzone szczelnie z desek szpuntowanych; ponadto dno winno być spojone ze ścianami mocno śrubami i tak, by wypadanie ściółki, nawozu, jakoteż wysiąkanie części płynnych było niemożliwe".

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w gazecie Urzędowej Województwa Śląskiego.

Za Wojewodę:
(—) Dr. Saloni,
Wicewojewoda.

6.

Statut

w przedmiocie poboru podatku od uzyskania zezwolenia na stałe uruchomienie gospod. szynków względnie przedsiębiorstw drobnej sprzedaży wypalanek winnych, spirytusu oraz wyrobów wódczanych.

Na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia 26. stycznia 1932 r. wydaje się w myśl. art. 16 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. Ust. Śl. nr. 17 poz. 30) dla gminy Szarlej następujący statut miejscowy:

§ 1.

Uzyskanie zezwolenia na stałe uruchomienie gospody, szynku i drobnej sprzedaży wypalanek winnych, spirytusu i wyrobów wódczanych podlega podatkowi według postanowień niniejszego statutu.

§ 2.

Podatek wynosi przy udzieleniu zezwolenia na uruchomienie nowej

a) restauracji względnie gospody z wyszynkiem piwa i alkoholowych napoi, połączony z zwykłym szynkiem 1 500,—zł
b) restauracji wzgl. gospody z wyszynkiem piwa i alkoholowych napoi bez zwykłego szynku . . . . . 1 500,— „
c) restauracji względnie gospody z wyszykiem tylko piwa . . . . . . 1 000,— „
d) restauracji względnie gospody z napojami bezalkoholowemi . . . . 200,—- „
e) drobnych sprzedaży winnych wypalanek, spirytusu oraz wyrobów wódczanych . . . . 1 500,— „

§ 3.

W razie przejęcia istniejącego już przedsiębiorstwa przez innego pszedsiębiorcę podatek wynosi:

a) w razie przejęcia w przeciągu 3 lat od udzielenia poprzednikowi zezwolenia . 50%
b) w razie przejęcia w ciągu 5 lat od tego terminu 40%
c) w razie przejęcia w ciągu 8 lat od tego terminu 35%
d) w razie przejęcia w ciągu 10 lat od tego terminu . , ... 30%
e) w czasie ponad 10 lat od tego terminu 25%

tej stawki podatkowej, którąby przy zezwoleniu na uruchomienie nowego przedsiębiorstwa wymierzyć należało.

Podatek zmniejsza się o 50% stawek ustalonych w § 2 jeżeli przedsiębiorstwo drogą sukcesji przejmuje potomek dotychczasowego koncesjonarjusza.

§ 4.

Zezwolenie na rozszerżenie jednego z przedsiębiorstw wymienionych w § 1 podlega podatkowi w wysokości 25% stawek ustalonych w § 2.

Rozszerżenia zezwolenia co do trunków podlega podatkowi w wysokości 25%-owych stawek, rozszerżenie co do ubikacji podatkowi od 10 do 25% zależnie od wielkości ubikacji.

§ 5.

Przy udzieleniu zezwolenia zastępcy lub pełnomocnikowi osoby prawnej oblicza się podatek według danych odnoszących się do osoby prawnej.

§ 6.

Podatku nie pobiera się w wypadku, gdy zezwolenie na dalsze prowadzenie przedsiębiorstw otrzymuje wdowa po dotychczasowym koncesjonarjuszu w rozmiarach w jakich tenże posiadał zezwolenie.

§ 7.

Częściowo lub całkowite zwolnienie od podatku może nastąpić w wypadkach, gdy:

1. zezwolenie na prowadzenie gospody lub szynku ogranicza się na wyszynk trunków bezalkoholowych,
2. zostanie udowodnionym, że dane przedsiębiorstwo prowadzone będzie na rachunek związków samorządowych, dobroczynnych lub ogółowi użytecznych.

O ile koncesjonarjuszowi zwolnionemu od podatku po myśli ustępu 1 cyfra 1 udziela się

zezwolenie na wyszynk trunków alkoholowych to takie zezwolenie należy opodatkować jako nowe według postanowień § 2.

§ 8.

Wymiar podatku uskutecznia Zarząd gminy. O wymiarze należy zawiadomić płatnika nakazem płatniczym.

Podatek należy uiścić przy wręczeniu dokumentu zezwolenia.

§ 9.

Odwołania od wymiaru podatku podlegają przepisom artykułu 38 cyfra 5 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. nr. 17 poz 30).

§ 10.

Działającym wbrew niniejszem przepisom ulegną grzywnie do 350 złotych, o ile według obowiązujących ustaw nie podpadają wyższemu wymiarowi kary.

§ 11.

Statut niniejszy obowiązuje z dniem 1 stycznia 1932 r.

Szarlej, dnia 26. stycznia 1932 r.

Zarząd gminy

Naczelnik gminy
w z.
(—) Szreter

ławnik (—) Kubański

ławnik (—) Mutz

Do uchwały z dnia dzisiejszego.

Rada gminna

(—) Dzierza radny

(—) Andretzki radny

(—) Ludyga radny

Ogłoszono!

Szarlej, dnia 28. czerwca 1932 r.

Naczelnik gminy
w z.
(—) Szreter.

KOMUNIKATY

7.

Na mocy rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 31. VIII. 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 527) o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku, oraz rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19. VII. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87 poz. 761) i rozporządzenia Wojewody Śl. z dnia 8. IX. 1931 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 20 poz. 38), ustalam po zasięgnięciu opinji Powiatowej Komisji do badania cen następujące ceny orjentacyjne w detalu:

Mąka i pieczywo:

1 kg mąki żytniej	65%	40	gr.
1 „ chleba „	65%	42	„
1 „ mąki pszennej	65%	44	„
1 bułka	117 gram.	10	„

Nabiał:

1 litr mleka 30 groszy

1 „ maślanki 18 groszy

1 kg masła I gatunku 3,20 zł.

1 kg sera krowiego 0,80 zł.

jaja sztuka 8—10 groszy

Mięso i wyroby mięsne		w składach	na targu
1 kg wołowiny	I gat.	1,80 zł	1,60 zł
1 kg „	II „	1,50 zł	1,30 zł
1 kg wieprzowiny	I „	1,90 zł	1,80 zł
1 kg „	II „	1,80 zł	1,70 zł
1 kg cielęciny	I „	1,60 zł	1,40 zł
1 kg „	II „	1,40 zł	1,20 zł
1 kg słoniny surowej	I „	2,40 zł	2,40 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg sadła	I „	2,40 zł	2,40 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg kiełb. krak. 100% wieprz.	surow.	3,20 zł	3,20 zł
1 kg „ „ „ „	gotow.	3,20 zł	3,20 zł
1 kg „ „ mieszanej	I gat.	2,40 zł	2,40 zł
1 kg „ „ „	II „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „ czosnkowej	I „	2,40 zł	2,40 zł
1 kg „ „	II „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg salcesonu	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg wątrobianki	I „	2,70 zł	2,60 zł
1 kg „	II „	2,20 zł	2,20 zł

Dodatek kości może wynosić:

przy wieprzowinie najwyżej 15 %

przy wołowinie najwyżej 20 %

przy cielęcinie najwyżej 25 %

Świętochłowice, dnia 6. lipca 1932 r.

Starosta
(—) Szaliński.

[154]

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a Świętochłowice, ul. Bytomska, Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10

Rocznik 1932. Nr. 29.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 16-go lipca 1932 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy, Dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 28. czerwca 1932 r.

w porozumieniu z Ministrami Spraw Zagranicznych i Spraw Wewnętrznych o właściwości władz w zakresie spraw emigracyjnych w kraju.

(Dz. Ust. Rz. P. Nr. 55, poz. 541)

Na podstawie art. 2. ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21. czerwca 1932 r. o przekazaniu zakresu działania w sprawach emigracyjnych Ministrowi Spraw Zagranicznych i o zniesieniu Urzędu Emigracyjnego (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 492) zarządzam co następuje:

§ 1.

Następujące sprawy stanowić będą zakres działania Ministra Pracy i Opieki Społecznej:

a) regulowanie ruchu emigracyjnego i reemigracyjnego;

b) sprawy kontyngentów dla emigracji i osadnictwa i ich repartycji terytorjalnej;

c) przygotowywanie i opinjowanie konwencyj i układów międzynarodowych, jako też udział w konferencjach i kongresach międzynarodowych w zakresie spraw emigracyjnych, wymienionych w art. 1 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21. czerwca 1932 r. w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych;

d) wydawanie zezwoleń na najmowanie robotników i angażowanie osadników na wyjazd zagranicę oraz sprawy nadzoru nad tem najmowaniem i angażowaniem;

e) sprawy organizacji lądowych i morskich transportów emigracyjnych i reemigracyjnych oraz wyznaczanie kierunku przejazdu emigrantów i reemigrantów;

f) wydawanie koncesyj przedsiębiorstwom na przewóz emigrantów, jako też wydawanie zezwoleń na przewóz emigrantów przez przedsiębiorstwa niekoncesjonowane;

g) normowanie i organizowanie opieki nad emigrantami i reemigrantami i ich rodzinami w kraju w czasie transportu;

h) normowanie warunków działalności przedsiębiorstw, trudniących się werbunkiem, selekcją, kontraktowaniem i wysyłką emigrantów do krajów zamorskich i kontynentalnych oraz sprawy nadzoru nad tą działalnością,

i) organizacja służby informacyjnej dla emigrantów i nadzór nad działalnością informacyjną w zakresie spraw emigracyjnych;

j) wydawanie zezwoleń na trudnienie się udzielaniem wiadomości o stosunkach w państwach obcych pod względem konjunktury emigracyjnej i osadniczej, udzielaniem porad w sprawach przesiedlania się zagranicę w celach emigracyjnych i osadniczych oraz ułatwianiem wyjazdów w tychże celach;

k) normowanie i organizacja przeciwdziałania niedozwolonej agitacji wychodźczej i niedozwolonemu werbunkowi emigrantów, wykrywanie i ściganie przestępstw emigracyjnych w tychże sprawach, jako też popieranie przed sądami oskarżeń o przestępstwa z art. 58 — 65 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11. października 1927 r. o emigracji (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 799);

l) normowanie i organizacja zastępstwa emigrantów w sprawach o roszczenia majątkowe emigrantów do towarzystw przewozowych z mocy umów przewozowych;

m) sprawy nadzoru nad krajowemi instytucjami zajmującemi się sprawami emigracyjnemi; o ile sprawy te dotyczą działalności tych instytucyj na terenie zagranicy, Minister Pracy i Opieki Społecznej załatwia je w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych;

n) prowadzenie, w porozumieniu z Głównym Urzędem Statystycznym, statystyki ruchu emigracyjnego, reemigracyjnego i imigracyjnego;

o) sprawy tranzytu emigrantów państw innych przez terytorjum Polski;

p) ostateczne rozstrzyganie odwołań od orzeczeń i zarządzeń, wydawanych w pierwszej instancji przez wojewodów (Komisarza Rządu m. st. Warszawy) w zakresie § 2 niniejszego rozporządzenia;

r) likwidacja Urzędu Emigracyjnego.

W sprawach, objętych niniejszym paragrafem, o ile one się wiążą z ogólną polityką emigracyjną, Minister Pracy i Opieki Społecznej działa w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych.

§ 2.

Następujące sprawy stanowić będą zakres działania wojewodów, względnie Komisarza Rządu m. st. Warszawy;

a) nadzór nad najmowaniem robotników i angażowaniem osadników na wyjazd zagranicę;

b) załatwianie spraw, związanych z uzyskaniem paszportów emigracyjnych;

c) ostateczne rozstrzyganie odwołań od orzeczeń Państwowych Urzędów Pośrednictwa Pracy i Opieki nad Wychodźcami (Komunalnych Urzędów Pośrednictwa Pracy w woj. śląskiem), wydanych w zakresie § 3-go;

d) kontrola przedsiębiorstw, trudniących się przewozem emigrantów oraz rozstrzyganie spraw wynikających z umów przewozowych, zawartych przez emigrantów z przedsiębiorstwami przewozowemi;

e) wydawanie zaświadczeń, upoważniających reemigrantów do przejazdu polskiemi kolejami państwowemi na rachunek Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej w myśl istniejących w tym zakresie przepisów taryfowych;

f) nadzór nad sposobem informowania emigrantów przez Państwowe Urzędy Pośrednictwa Pracy i Opieki nad Wychodźcami, instytucje zastępcze i organizacje społeczne, jako też przedkładanie Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej wniosków w sprawie udzielania zezwoleń, przewidzianych art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11. października 1927 r. o emigracji;

g) ściganie przestępstw, przewidzianych w art. 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64 i 65 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11. października 1927 r. o emigracji, przyjmowanie doniesień i skarg w sprawach nielegalnego werbunku, agitacji i pośrednictwa emigracyjnego, przeprowadzanie dochodzeń w myśl art. 68 tegóż rozporządzenia, kierowanie spraw do władz sądowych lub powiatowych władz administracji ogólnej;

h) likwidacja czynności Ekspozytur Urzędu Emigracyjnego;

i) sprawy emigracyjne, zlecone osobnemi zarządzeniami Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

Dla załatwiania spraw, wymienionych w ust. 1. Minister Pracy i Opieki Społecznej może mianować przy niektórych urzędach wojewódzkich, szczególnie ważnych pod względem emigracyjnym (Komisarjacie Rządu m. st. Warszawy) fachowych Inspektorów Emigracyjnych, których okrąg działania obejmować może obszar kilku województw. Inspektorzy ci będą podlegać pod względem osobowym temu wojewodzie, w którego województwie mają swoją siedzibę urzędową, pod względem służbowym, zarówno temu wojewodzie, jak i wojewodom wszystkich innych województw, na których obszarze pełnić będą swe czynności urzędowe.

§ 3.

Następujące sprawy stanowić będą zakres działania Państwowych Urzędów Pośrednictwa

Pracy i Opieki nad Wychodźcami (Komunalnych Urzędów Pośrednictwa Pracy w województwie śląskiem).

a) przeprowadzanie rekrutacji i kontraktowanie robotników i angażowanie osadników na wyjazd zagranicę;

b) udzielanie informacyj o krajowych i zagranicznych stosunkach zarobkowych i dostarczanie emigrantom wiadomości potrzebnych dla uniknięcia strat materjalnych i moralnych oraz wyzysku podczas podróży i na miejscu pobytu zagranicą;

c) pośredniczenie w udzielaniu emigrantom zaliczek na podróż i pomoc przy wymianie pieniędzy;

d) nadzór nad organizacją transportów z emigrantami do punktów zbornych i wydawanie emigrantom i reemigrantom zaświadczeń, do korzystania z ulg taryfowych na polskich kolejach państwowych;

e) załatwianie spraw, związanych z uzyskaniem paszportów emigracyjnych;

f) wykonywanie poleceń wojewodów (Komisarza Rządu m. st. Warszawy) w zakresie dochodzeń i ścigania przestępstw, przewidzianych w art. 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64 i 65 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11. października 1927 r. o emigracji;

g) sprawowanie opieki nad emigrantami i reemigrantami;

h) zbieranie i zestawainie danych statystycznych, dotyczących emigracji, reemigracji i imigracji;

i) sprawy emigracyjne, zlecone osobnemi zarządzeniami Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

§ 4.

Następujące sprawy stanowić będą zakres działania Radcy do spraw emigracyjnych przy Komisarzu Generalnym R. P. w Gdańsku:

a) nadzór nad ruchem emigracyjnym z Polski i reemigracyjnym do Polski poprzez terytorjum W. M. Gdańska, w szczególności zaś nadzór nad uwzględnieniem potrzeb tego ruchu w urządzeniach portowych w Gdańsku;

b) sprawowanie opieki nad emigrantami i reemigrantami polskimi na terytorjum W. M. Gdańska;

c) nadzór nad ruchem emigracyjnym z terytorjum Polski na terytorjum W. M. Gdańska i zpowrotem;

d) załatwianie spraw, wymienionych w § 2 punkty b), d) i e) oraz w § 3 punkt d) niniejszego rozporządzenia;

e) sprawy emigracyjne, zlecone osobnemi zarządzeniami Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. lipca 1932 r.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) Hubicki.

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) August Zaleski.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) Bronisław Pieracki.

2.

Obwieszczenie

o licencjowaniu buhaji i kozłów w powiecie świętochłowickim.

Na podstawie rozporządzenia policyjnego z dnia 23. II. 1912 r. w przedmiocie licencjowania buhaji rozpłodowych (Gazeta Urzędowa str. 83) oraz rozporządzenia policyjnego z dnia 30. IV. 1919 r. o licencjowaniu kozłów (Gazeta Urzędowa str. 178) Powiatowa Komisja do licencjowania buhaji i kozłów po wysłuchaniu Powiatowego lekarza weterynaryjnego przeprowadzi tegoroczne licencjowanie buhaji i kozłów według następującego planu:

L. b.	Dla gmin	Dzień licencjowania	Godzina licencjowania	Miejsce licencjowania
1	Świętochłowice	we wtorek, dnia 16. sierpnia 1932 r.	8^{30} — 9^{15}	na targowisku w Świetochłowicach
2	Wielkie Hajduki			
3	Nowe Hajduki			
4	Lipiny		9^{45} — 10^{30}	„ „ w Lipinach
	Piaśniki			
5	Chropaczów			
6	Łagiewniki			
7	Godula			
	Chebzie			
8	Nowy Bytom			
9	Ruda		11 — 11^{45}	„ „ w Rudzie
10	Orzegów			
11	Wielka Dąbrówka		12^{15} — 13	„ boisku w Wielkiej Dąbrówce obok przystanku kolejowego.
12	Brzeziny Śl.			
13	Kamień			
14	Brzozowice			
15	Szarlej		13^{30} — 14^{15}	„ targowisku w Sarleju
16	Wielkie Piekary			

Cały powiat tworzy jeden obwód licencyjny.

Właściciele zwierząt przeznaczonych do licencjowania, winni się punktualnie stawić ze swemi zwierzętami w oznaczonym wyżej miejscu i czasie. Buhaje muszą być zaopatrzone w pierścienie nosowe.

Buhaje, które mają być przedstawione komisji licencyjnej winny być przed wyżej wyznaczonym terminem licencyjnym zgłoszone do Starostwa w Świętochłowicach.

Świętochłowice, dnia 14. lipca 1932 r.

Za Starostę:

(—) Dr. Olszewski

Wicestarosta.

3.

Zarządzenie

o zwalczaniu zarazy i pomoru świń.

Na podstawie § 348 Rozp. Min. Rolnictwa z dnia 9. I. 28 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. nr. 19. poz. 167.) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Anny Ignackowej w Rudzie przy ul. Józefa nr. 2. i Michała Woźnickiego w Rudzie przy ulicy Wyleżoła nr. 1. urzędowo stwierdzono zarazę i pomór świń,

Świętochłowice, dnia 9. lipca 1932 r.

Za Starostę:

(—) Antes

4.

Obwieszczenie.

Stosownie do § 5 regulatywu z 28. II. 1884 r. (Dzien. ministerjalny Nr. 41.) w przedmiocie uregulowania czynności i postępowania w Wydziałach Powiatowych podaję do publicznej wiadomości, iż tegoroczne ferje Wydziału Powiatowego trwają od 21 lipca do 1 września.

Świętochłowice, dnia 11 lipca 1932 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

w z.

(—) Dr. Olszewski

5.

Ogłoszenie

Dot: Urlopowanie Naczelnika Gminy i Urzędu Okręgowego

Naczelnikowi Gminy i Urzędu Okręgowego z Lipin p. Lazarowi udzieliłem urlopu wypoczynkowego od 11 lipca do 13 sierpnia 1932 r.

Zastępstwo poruczono ławnikowi p. Smerczekowi.

Świętochłowice, dnia 11. VII. 1932 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
w z.
(—) Dr. Olszewski

6.

Ogłoszenie

Dot: Urlopowanie naczelnika gminy Godula.

Naczelnikowi gminy Godula udzieliłem urlopu wypoczynkowego od 13 lipca do 16 sierpnia 1932 r.

Zastępstwo powierzyłem ławnikowi gminy p. Andrzejewskiemu.

Świętochłowice, dnia 11. VII. 1932 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
w z.
(—) Dr. Olszewski.

7.

Obwieszczenie

w przedmiocie ustalenia klucza rozdziału dodatków komunalnych do państwowego podatku od spożycia, zużycia wzgl. produkcji pomiędzy gminy wiejskie powiatu świętochłowickiego.

Stosownie do art. 10 ustawy z dnia 14 kwietnia 1924 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem (Dz. U. Śl. Nr. 10 poz. 47) oraz § 9 rozporządzenia wykonawczego z dnia 7. VI. 1924 r. podaję do publicznej wiadomości następujący klucz rozdziału jednej trzeciej części sum z dodatków komunalnych do państwowego podatku od spożycia, zużycia wzgl. produkcji należących się gminom wiejskim powiatu świętochłowickiego, z kwot przypadających na Wydział Powiatowy Świętochłowice na rok 1932/33:

Brzozowice	12,4%
Godula	31,4%
Kamień	10,8%
Nowe Hajduki	22,7%
W. Dąbrówka	22,7%

Świętochłowice, dnia 28. czerwca 1932 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
(—) Szaliński.

8.

Obwieszczenie

Na rok budżetowy 1932/33 ustala się nowy klucz rozdziału podatku od kopalin według stanu ludności w dniu 1. IV. br. jak następuje.

Nowe Hajduki	6267	=	11,8%
Wielka Dąbrówka	6244	=	11,7%
Wielkie Hajduki	28629	=	53,8%
Wielkie Piekary	12084	=	22,7%
Razem:	53224	=	100 %

Świętochłowice, dnia 27. IV. 1932 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
(—) Szaliński.

9.

Statut

w sprawie poboru opłat administracyjnych za czynności i poświadczenia urzędowe w gminie Ruda.

Na podstawie uchwały Rady gminnej z dni9 17. listopada 1931 r. wydaje się w myśl art. 1a Ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 17, poz. 30) następujący statut:

§ 1.

Za niżej określone czynności pobiera się w gminie Ruda następujące opłaty:

1. Za zaświadczenia każdego rodzaju wystawione w interesie prywatnym z wyjątkiem zaświadczeń, które w myśl odnośnych przepisów prawnych wolne są od opłat, a o ile w niniejszym statucie nie przewidziano innych stawek 0,50 zł

   Jeśli zaświadczenie obejmuje więcej niż jedną stronę kancelaryjną arkusza, wtedy pobiera się za każdą dalszą stronę . . . . 1,00 „

2. Za udzielenie informacji na piśmie w interesie prywatnym o ile przedmiot sprawy nie jest objęty niniejszym statutem . . . . . . 0,50 zł

   Jeżeli odpowiedź obejmuje więcej niż jedną stronę pisma, za każdą dalszą stronę . . . . 1,00 „

3. Wygotowanie odpisów zaświadczeń, informacji itp. . . . . . 0,50 „

   Jeśli odpis obejmuje więcej niż jedną stronę za każdą dalszą stronę . 0,25 „

4. Uwierzytelnienie wszelkiego rodzaju odpisów i zaświadczeń . . . 0,50 „

5. Uwierzytelnienie zaświadczeń opiewających na wartość

   a) do 100,00 zł . . . . 0,50 „

   b) ponad 100,00 zł . . . . 1,00 „

6. Uwierzytelnienie podpisów . . 0,50 „

7. Upomnienie po upływie terminu płatności o uiszczenie podatków, opłat, składek, itp. na rzecz gminy i instytucyj prawno-publicznych . . 0,50 „

   Za drugie i następne upomnienie . 1,00 „

8. Spisywanie podań wszelkiego rodzaju w interesie prywatnym . . . 1,00 „

   Jeśli podanie obejmuje więcej niż jedną stronę, za każdą dalszą stronę 0,50 „

9. Duplikaty kwitów (pokwitowań) lub zaświadczeń wzgl. deklaracyj pisemnych urzędu gminnego lub jego organów albo jego oddziałów służbowych, o ile statutem niniejszym inaczej nie zastrzeżono . . . . . . 0,25 „

10. Informacje udzielone w sprawach mieszkania, siedziby, liczby dzieci lub w innych kwestjach dot. osób prywatnych, o ile informacje te nie dotyczą spraw wymienionych w art. 14 Rozp. Prezyd. R. P. z 22. III. 1928 r. o postępowaniu administr. . . 0,50 „

11. Zaświadczenie pobytu w gminie . 0,25 „

12. Zaświadczenie pobytu wzgl. mieszkania w gminie celem zawarcia związku małżeńskiego . . . . . . 0,50 „

13. Zaświadczenie jak pod nr. 11 dla obcokrajowców . . . . . . 5,00 „

14. Poświadczenia meldunkowe wystawione poza poświadczeniami, przewidzianemi rozporządzeniem Min. Sp. Wewn. z 16. X. 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84 poz. 653) . . . . . 0,25 „

15. Duplikaty poświadczeń szczepienia ospy . . . . 0,25 „

16. Zameldowanie i odmeldowanie placówek przemysłowych i handlowych dla obcokrajowców . . . 5,00 zł

17. Udzielenie informacji o placówkach przemysłowych i handlowych znajdujących się w gminie . . . 0,50 „

18. Udzielenie informacji o stanie majątkowym osób prywatnych . . . 0,50 „

19. Udzielenie informacji co do wysokości podatku od przyrostu wartości wzgl. od przeniesienia własności nieruchomości przed zaistnieniem obowiązku płatności podatku . . . . 2,00 „

20. Spisywanie prośb o odroczenie płatności podatków . . . . 1,00 „

21. Wyciągi i inne świadectwa z akt stanu cywilnego (z ksiąg metrykalnych) oprócz opłaty państw. wystawione na

    a) $^1/_4$ arkusza . . . . . 0,50 „

    b) $^1/_2$ „ . . . . . 1,00 „

22. Poświadczenie zatwierdzenia lokatora na podstawie art. 26. Ustawy o ochronie lokatorów z dnia 16. 12. 1926 r. . . . .

    a) za 3 pokoje z kuchnią . . 10,00 „

    b) za 4 do 5 pokoi z kuchnią . . 20,00 „

    c) ponad 5 pokoi . . . . 30,00 „

§ 2.

O ile opłaty pobiera się według wartości, a nie można jej ustalić, przyjmuje się za podstawę obliczenia wartości 30,00 zł. Za każdą zaczętą stronę arkusza po myśli § 1 uważa się każdą stronę, napisaną ręcznie lub maszyną.

§ 3.

Od opłaty wolne są następujące sprawy:

1. Informacje ustne za wyjątkiem 9, 11, i 17 § 1.

2. czynności i poświadczenia, które ustawy i rozporządzenia Władz zwalniają od opłat,

3. zaświadczenia potrzebne do uzyskania rent wojskowych lub powstańczych, renty inwalidzkiej, urazowej lub z ubezpieczenia społecznego,

4. zaświadczenia celem osiągnięcia zasiłku na gospodarstwo domowe lub w celu otrzymania węgla deputatowego,

5. informacje i zaświadczenia dla władz, kas publicznych na podstawie wzajemności.

§ 4.

Opłaty należy uiścić bezpośrednio po wykonaniu czynności do rąk urzędnika, wykonującego daną pracę.

Wysokość opłaty urzędnik winien uwidocznić na poświadczeniu i t. p. wpisując równocześnie pozycję, pod którą zanotował kwotę w osobnym dzienniku opłat.

Zarząd Gminy może ściągnąć opłaty za czynności przewidziane niniejszym statutem i z poza obszaru gminy Ruda, a to za pobraniem przez pocztę. W tym wypadku obciąża się płatnika kosztami pobrania.

§ 5.

Zarząd Gminy może w poszczególnych wypadkach opłatę obniżyć lub znieść, jeżeli płatnik nie może jej uiścić.

§ 6.

Sprzeciwy przeciwko wymiarowi opłaty należy wnosić do Zarządu gminnego w ciągu 4 tygodni od dnia otrzymania wymiaru.

Wniesienie sprzeciwu nie wstrzymuje terminowego uiszczenia opłaty.

§ 7.

Przekroczenia postanowień niniejszego statutu karane będą grzywną do 350,00 zł o ile w myśl. obowiązujących ustaw nie podlegają karom wyższym.

§ 8.

Statut niniejszy obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie znosi się dotychczasową ordynację poboru opłat administracyjnych. z dnia 29 stycznia 1924 r.

Ruda, Śl., dnia 17 listopada 1931 r.

Zarząd Gminy

(L. S.) (—) Dr. Kopiec (—) Kynast
Naczelnik Gminy Ławnik Gminy.

Uchwała.

Statut Gminy Ruda w sprawie poboru opłat administracyjnych za czynności i poświadczenia urzędowe z dnia 17. listopada 1931 r. zatwierdza się na podstawie art. 19 i 27 łącznie z art. 55. ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 17, poz. 30.)

Świętochłowice, dnia 7. lipca 1932 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Brzoska, Tkocz, Sieja, Przybylski, Szymonek.

(L. S.)

Opublikowano:

Ruda, dnia 12 lipca 1932 r.

Zarząd Gminy
(—) Dr. Kopiec
Naczelnik Gminy.

KOMUNIKATY

10.

Starosta i Przewodniczący Wydziału Powiatowego p. Tadeusz Szaliński rozpoczął z dniem 11 lipca br. urlop wypoczynkowy, który potrwa do dnia 7 sierpnia br. Zastępuje go Wicestarosta Dr. Olszewski Stanisław.

Na mocy rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 31. VIII. 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 527) o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku, rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19. VII. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87 poz. 761) rozporządzenia Wojewody Śl. z dnia 8. IX. 1931 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 20 poz. 38), i ustawy z dnia 17. I. 1920 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 94) ustalam po zasięgnięciu opinji Powiatowej Komisji do badania cen następujące ceny orjentacyjne w detalu:

Mąka i pieczywo:

1 kg mąki żytniej	65%	42	gr.
1 „ chleba „	65%	40	„
1 „ mąki pszennej	65%	44	„
1 bułka	117 gram.	10	„

Nabiał:

1 litr mleka 30 groszy

1 „ maślanki 18 groszy

1 kg masła I gatunku 3,20 zł.

1 kg sera krowiego 0,80 zł.

jaja sztuka 8—10 groszy

Mięso i wyroby mięsne		w składach	na targu
1 kg wołowiny	I gat.	1,80 zł	1,60 zł
1 kg „	II „	1,50 zł	1,30 zł
1 kg wieprzowiny	I „	1,90 zł	1,80 zł
1 kg „	II „	1,80 zł	1,70 zł
1 kg cielęciny	I „	1,60 zł	1,40 zł
1 kg „	II „	1,40 zł	1,20 zł
1 kg słoniny surowej	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	2,00 zł

1 kg	sadła	I	gat.	2,20 zł	2,20 zł
1 kg	„	II	„	2,00 zł	2,00 zł
1 kg	kiełb. krak. 100% wieprz. surow.			3,20 zł	3,20 zł
1 kg	„ „ „ „ gotow.			3,20 zł	3,20 zł
1 kg	„ „ mieszanej	I	gat.	2,40 zł	2,40 zł
1 kg	„ „ „	II	„	2,20 zł	2,20 zł
1 kg	„ czosnkowej	I	„	2,40 zł	2,40 zł
1 kg	„ „	II	„	2,20 zł	2,20 zł
1 kg	salcesonu	I	„	2,20 zł	2,20 zł
1 kg	„	II	„	2,00 zł	2,00 zł
1 kg	wątrobianki	I	„	2,70 zł	2,60 zł
1 kg	„	II	„	2,20 zł	2,20 zł

Dodatek kości może wynosić:

przy wieprzowinie najwyżej 15 %
przy wołowinie najwyżej 20 %
przy cielęcinie najwyżej 25 %

Świętochłowice, dnia 13. lipca 1932 r.

Za Starostę

(—) Dr. Olszewski.
Zastępca Starosty.

Wojewoda Śląski

L. PH 922/1

Komunikat.

Podaję do publicznej wiadomości, że na podstawie § 35 ustęp 5 ordynacji przemysłowej mianuję budowniczego Wiktora Strużynę oraz inż. Józefa Cwiżewicza, zamieszkałych w Królewskiej Hucie, rzeczoznawcami dla wydawania opinji, co do ewentl. zakazu wykonywania przemysłu robót budowlanych.

Nominacja powyższa jest ważna na terenie powiatu świętochłowickiego.

Katowice, dnia 24 czerwca 1932 r.

Za Wojewodę:

(—) Dr. Saloni
Wicewojewoda

Inspektor Pracy
49/50 Obwodu

L. dz. 2004

Komunikat.

Podaję do publicznej wiadomości, że okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 27 kwietnia rb. L. D. V. 18220/4 upoważnia Wydział Skarbowy Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego do udzielania, w porozumieniu z właściwym Inspektorem Pracy, przedsiębiorstwom przemysłowym ulg przy wykupnie świadectw przemysłowych na rok 1932 r.

Królewska Huta, dnia 9 lipca 1932 r.

Inspektor Pracy 49 Obwodu

(—) Inż. Franke

OGŁOSZENIA

11.

Ogłoszenie

Spółdzielnia Nowy Konsum — Neuer Konsum-Verein, zapisana Spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością w Lipinach przystąpiła dnia 6. lipca 1932 r. do likwidacji. Niniejszem wzywa się wierzycieli do zgłoszenia swych pretensyj.

Lipiny, dnia 5. lipca 1932 r.

Zarząd

Nowy Konsum — Neuer Konsum-Verein, zapisana Spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością w Lipinach.

(—) Walter. (—) Spuida.

12.

Obwieszczenie

Na podstawie § 41 statutu Kasy Pensyjnej i Zapomogowej dla robotników hutniczych Śląskich Kopalń i Cynkowni Spółki Akcyjnej w Lipinach zaprasza się Mężów zaufania tejże Kasy na

nadzwyczajne walne zebranie

które się odbędzie w piątek, dnia 22. lipca 1932 r. przed południem o godzinie 10-ej w jadalni huty cynku „Silesia I" w Lipinach, podając równocześnie następujący porządek obrad:

Porządek obrad:

1) Odczytanie sprawozdania matematycznego
2) Zmiana statutu.

Lipiny, dnia 12. lipca 1932 r.

Kasa Pensyjna i Zapomogowa dla robotników hutniczych Śląskich Kopalń i Cynkowni Spółki Akcyjnej Lipiny.

Zarząd

(—) Noakowski.
przewodniczący.

13.

Fabryka Kostki Ślakowej pow. Świętochłowice

Górny Śląsk.

Bilans zamknięcia
na dzień 31. grudnia 1931 r.

Aktywa.		Pasywa.	
1. Kasa	6.656,16	1. Kapitał	200.000,—
2. Dłużnicy	3.380,63	2. Wierzyciele	319.775,62
3. Surowce i materjały pomocnicze (zapasy)	424,12	3. Zysk na kostce za rok 1931 .	7.918,69
4. Wyroby gotowe (zapasy kostki) .	169.032,56		
5. Ruchomości	279.288,13		
6. Nieruchomości	27.703,59		
7. Sumy przechodnie . . .	15.000,—		
8. Zapasy	26.209,12		
	527.694,31		527.694,31

14.

Rachunek strat i zysków.

Straty.			Zyski.	
1. Prowizje		1.279,10	1. Nadwyżka	49.642,88
2. Koszty handlowe . . .		10.393,42	2. Procenty otrzymane . . .	1.369,48
3. Amortyzacja ruchomości	27.844,67			
4. Amortyzacja nieruchomości	3.576,48	31.421,15		
5. Zysk za rok 1931 . . .		7.918,69		
		51.012,36		51.012,36

Świętochłowice, dnia 10. marca 1932 r.

Kierownictwo
Fabryka Kostki Szlakowej
(—) Dypl. inż. Lissak

Bilans oraz rachunek strat i zysków potwierdzamy

Komisja Administracyjna
(—) Szaliński (—) Sobel (—) Brzoska
(—) Ceglarek

Zgodność bilansu oraz rachunku strat i zysków potwierdzam

Komisja Rewizyjna
(—) Dyrda
Dyrektor Wydziału Powiatowego.

Komisaryczny Sejmik Powiatowy przyjmuje przedłożone sprawozdanie oraz bilans i rachunek strat i zysków do wiadomości i zatwierdza.

Komisaryczny Sejmik Powiatowy
(—) Szaliński (—) Sobel (—) Tkocz (—) Szymonek (—) Sieja.

[164]

Rocznik 1932. Nr. 30.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 23-go lipca 1932 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy, Dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministra Spraw Wewnętrznych
z dnia 14. kwietnia 1932 r.
wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych, Ministrem Spraw Wojskowych i Ministrem Pracy i Opieki Społecznej o dokumentach upoważniających do przekraczania granicy.
(Dz. Ust. R. P. Nr. 57, poz. 548).

Na podstawie art. 2 ust. ostatni rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23. grudnia 1927 r. o granicach państwa (Dz. U. R. P. Nr. 117, poz. 996), art. 6. ust. ostatni rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11. października 1927 r. o emigracji (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 799), oraz art. 20 i 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12. sierpnia 1926 r. o cudzoziemcach (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 465), zarządza się co następuje:

I. Postanowienia ogólne.

§ 1.

O ile rozporządzenie niniejsze (§ 3 i §§ 19, 25) lub przepisy specjalne nie stanowią inaczej, dokumentami upoważniającemi do przekraczania granicy są:

a) dla obywateli polskich, paszporty wystawione przez właściwe władze polskie,

b) dla cudzoziemców, paszporty wystawione przez władze tego państwa, którego są obywatelami, zaopatrzone w zezwolenie (wizę) władzy polskiej, wymagane w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12. sierpnia 1926 r. o cudzoziemcach (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 465).

§ 2.

Dokumenty przewidziane w § 1 upoważniają w terminie swej ważności:

a) do przekraczania granicy w miejscach oznaczonych w dokumencie lub określonych specjalnemi przepisami, odnoszącemi się do poszczególnych rodzajów ruchu granicznego, a w braku takiego ograniczenia przez wszystkie punkty przejściowe otwarte dla ruchu osobowego,

b) do udawania się na obszar oznaczony w dokumencie lub określony specjalnemi przepisami, o których mowa w punkcie poprzednim.

§ 3.

1. Organa kontroli paszportowej nie dopuszczą do przekroczenia granicy osób, przybywających na granicę państwową bez ważnego dokumentu upoważniającego do przekroczenia granicy, a niezwolnionych od obowiązku posiadania takiego dokumentu. Osoby wjeżdżające do

Rzeczypospolitej bez dokumentu upoważniającego do przekroczenia granicy, mogą być jednak przepuszczone przez granicę, jeżeli udowodnią, że posiadają obywatelstwo polskie.

2. Organa kontroli paszportowej sprawdzają dokumenty tylko pod względem formalnym, natomiast nie mają prawa badać, czy zachodzą warunki, od których zależy uzyskanie dokumentu lub wizy. Jeżeli jednak są im wiadome fakty, któreby czyniły niedopuszczalnemi wyjazd lub przyjazd posiadacza dokumentu, wówczas organa kontroli paszportowej mogą nie dopuścić podróżnego do przekroczenia granicy, po zasięgnięciu decyzji starosty właściwego dla punktu przejściowego.

II. Paszporty.

§ 4.

1. Paszporty dla obywateli polskich dzielą się na:

a) jednoosobowe lub rodzinne,

b) zbiorowe,

c) dyplomatyczne,

d) służbowe

2. Do wystawiania paszportów używa się druków urzędowych według załączonych wzorów (Nr. 1, 2, 3). Do paszportów mogą być dołączane kartki dla celów statystycznych.

§ 5.

1. Władzami właściwemi do wystawiania paszportów wymienionych w § 4 ust. 1 p. a) i d) są: na obszarze Rzeczypospolitej powiatowe władze administracji ogólnej a zagranicą właściwe polskie urzędy konsularne lub dyplomatyczne. Władze te nazywane są w niniejszem rozporządzeniu władzami paszportowemi.

2. Miejscowo właściwą jest ta władza, w której okręgu osoba, starająca się o paszport, posiada miejsce zamieszkania a w braku miejsca zamieszkania ta władza, w której okręgu dana osoba przebywa.

3. Władza paszportowa miejscowo niewłaściwa może wystawić paszport tylko wyjątkowo, w razie konieczności pilnego wyjazdu, gdy udanie się do właściwej władzy jest dla osoby, starającej się o paszport szczególnie utrudnione lub spowodowałoby zwłokę, udaremniającą osiągnięcie celu podróży a zawiadomiona o tem władza właściwa nie sprzeciwi się wydaniu paszportu.

4. W wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, w których osiągnięcie powyższej zgody na czas nie byłoby możliwe a poza tem istnieją wszystkie warunki wymagane do wystawienia paszportu w myśl § 6 i niema przeszkód w myśl §§ 7 i 8, władza paszportowa miejscowo niewłaściwa może samodzielnie wystawić paszport, zawiadamiając o tem niezwłocznie właściwą władzę.

§ 6.

1. Kto pragnie uzyskać paszport winien wnieść odpowiednią prośbę do właściwej władzy paszportowej, przedstawiając zarazem:

a) dowód pozwalający stwierdzić obywatelstwo polskie,

b) dowód zamieszkania w miejscowości, należącej do okręgu działania władzy paszportowej (§ 5 ust. 2),

c) dwie jednakowe fotografje osoby, na której nazwisko paszport ma być wystawiony, nienaklejone, o rozmiarze około $4^1/_2 \times 6$ cm., przedstawiające dokładnie twarz bez nakrycia głowy i umożliwiające stwierdzenie tożsamości przedstawionych na nich osób.

2. Osoby, wyjeżdżające z granic Rzeczypospolitej a podlegające powszechnemu obowiązkowi wojskowemu winny oprócz dokumentów wymienionych w ust. 1 przedstawić dowód, że ze względu na przepisy o powszechnym obowiązku wojskowym niema przeszkód na wyjazd ich za granicę; osoby zaś, wyjeżdżające do krajów zamorskich, z wyjątkiem osób wymienionych w art. 1 ust. 3 p. a) i b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11. października 1927 r. o emigracji (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 799), winny ponadto przedstawić jedno z zaświadczeń wymienionych w §§ 26 i 27 niniejszego rozporządzenia.

3. Władza paszportowa może przed załatwieniem prośby zażądać dodatkowo wyjaśnień i dokumentów, potrzebnych do stwierdzenia dopuszczalności wydania paszportu. Władza ta może również zwolnić od przedstawienia dowodów wymienionych w ust. 1 p. a), jeżeli dane, o których mowa w tym punkcie, są władzy znane lub wynikają niewątpliwie z innych okoliczności. To samo uprawnienie przysługuje władzy w stosunku do osób podlegających powszechnemu obowiązkowi wojskowemu.

§ 7.

Władza odmówi wydania paszportu na wyjazd z Rzeczypospolitej:

a) jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie, iż wydanie paszportu na wyjazd zagranicę może zagrażać dobru państwa albo bezpieczeństwu, spokojowi lub porządkowi publicznemu,

b) osobom, które w myśl prawa cywilnego znajdują się pod władzą osób innych a nie przedstawią dowodu, iż otrzymały od nich względnie od właściwego sądu opiekuńczego pozwolenia na wyjazd,

c) osobom, mającym odbyć karę pozbawienia wolności oraz osobom poszukiwanym w celu wykonania nakazu aresztowania lub doprowadzenia, wydanego przez władzę sądową lub administracyjną w postępowaniu o przestępstwo zagrożone pozbawieniem wolności.

§ 8.

Władza moze odmówić wystawienia paszportu, jeżeli osoba starająca się o paszport, ma pod swoją pieczą inne osoby, a istnieje uzasadnione przypuszczenie, iż wyjeżdżając nie zapewni im dostatecznej opieki.

§ 9.

Przy wydaniu paszportów osobom, podlegającym powszechnemu obowiązkowi wojskowemu, mają zastosowanie oprócz niniejszego rozporządzenia również przepisy §§ 449 do 473 rozporządzenia wykonawczego z dnia 16 marca 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 270) do ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym.

§ 10.

1. Do paszportu wystawionego dla jednej osoby mogą być, w wypadku odbywania wspólnej podróży, dopisani:

a) żona, w paszporcie męża,

b) dzieci, nie mających jeszcze ukończonych 16-tu lat, w paszporcie matki, ojca lub opiekuna,

c) rodzeństwo, nie mające jeszcze 16-tu lat, w paszporcie pełnoletniego brata lub siostry

2. Dzieci, mające ponad 16 lat jak również nie mające ukończonych 16 lat, lecz odbywające podróż nie w towarzystwie osób wymienionych w ust. 1. p. a) i c), muszą mieć osobne paszporty.

§ 11.

1. Paszporty mogą być wystawiane na okres najwyżej trzechletni i w czasie swej ważności upoważniają do wielokrotnego przekraczania granicy państwowej oraz do udawania się zagranicę do kraju lub krajów wskazanych w paszporcie.

2. Władza paszportowa może ograniczyć zarówno okres ważności paszportu jako też ilość dozwolonych przekroczeń granicy.

§ 12.

Kraje, na które paszport jest ważny, oznacza władza, wystawiająca paszport, w odpowiedniej rubryce książeczki paszportowej jednym z następujących sposobów:

a) „Wszystkie kraje w Europie i poza Europą".

b) „Wszystkie kraje europejskie",

c) „Wszystkie kraje europejskie z wyjątkiem . . . . "

d) „ . . . . "
(wymienić kraj do którego wyjazd następuje)

§ 13.

W miejsce zaginionego lub zniszczonego paszportu, wystawionego przez władze polskie, właścicielowi może być wystawiony bądź duplikat przez władzę, która wydała pierwotny dokument, bądź też — stosownie do okoliczności — wydany nowy paszport, przy zastosowaniu zwyczajnego postępowania, obowiązującego przy wydawaniu dokumentu na przekroczenie granicy.

§ 14.

1. Przed upływem swej ważności, paszport może być przedłużony względnie, po upływie ważności, wznowiony przez właściwą władzę na dalszy okres najwyżej dwuletni, przyczem łączny czas ważności od chwili wystawienia paszportu nie możę przekroczyć 5 lat.

2. Na prośbę interesowanej osoby, może być przedłużoną ważność paszportu, wystawionego z krótszym terminem niż przewidziany w § 11 ust. 1, jak również mogą być uchylone lub złagodzone ograniczenia co do ilości dozwolonych przekroczeń granicy.

Zmian powyższych dokonywa władza, która wystawiła paszport, przyczem postanowienia § 5 ust. 3 i 4 mają odpowiednie zastosowanie.

3. Ważność paszportu, wystawionego przez władze krajowe, z terminem krótszym niż przewidziany w § 11 ust. 1, może samodzielnie przedłużyć urząd konsularny, w którego okręgu przebywa dana osoba, jeżeli niedające się przewidzieć wypadki np. obłożna choroba, przerwa komunikacji itp. uniemożliwiają powrót do kraju w terminie ważności paszportu.

§ 15.

1. Zarówno przy przedłużaniu i wznawianiu ważności jak i przy wystawianiu nowego paszportu w miejsce dawnego (§§ 13 i 14 ust. 1), władza winna zbadać czy właściciel nie utracił warunków potrzebnych do uzyskania paszportu (§§ 6, 7 i 8).

2. Władza, która paszport wystawiła winna go unieważnić względnie spowodować jego unieważnienie, jeżeli zajdą lub staną się wiadome istniejące już przed wystawieniem paszportu okoliczności, uzasadniające odmowę wydania paszportu.

3. W wypadkach przewidzianych w ust. 2., jeśli zwłoka grozi niebezpieczeństwem, każda inna władza paszportowa może zatrzymać tymczasowo paszport, zawiadamiając o tem równocześnie właściwą władzę, do której należy ostateczna decyzja.

§ 16.

1. Zbiorowe paszporty przewidziane w § 4 ust. 1 p. b) mogą otrzymać grupy składające się co najmniej z 10-ciu osób, odbywające wspólną

podróż za granicę, jeżeli podróż zostanie uznana za posiadającą znaczenie dla interesów państwowych, gospodarczych, kulturalnych lub społecznych.

2. Zbiorowe paszporty mogą być wystawiane na czas nieprzekraczający dwóch miesięcy i nie mogą być przedłużone.

3. Jeden paszport zbiorowy może obejmować nie więcej niż 50 osób; jeżeli grupa osób, zamierzająca odbyć wspólną podróż, obejmuje więcej niż 50 uczestników wówczas organizatorzy winni podzielić uczestników na mniejsze grupy, liczące nie więcej niż po 50 osób i uzyskać paszporty zbiorowe dla każdej z tych grup oddzielnie.

4. Wojewódzka władza administracji ogólnej, w której okręgu organizuje się podróż, decyduje o wystawieniu zbiorowego paszportu i wyznacza do załatwienia sprawy, podległą sobie powiatową władzę administracji ogólnej.

5. Przy wystawianiu paszportów zbiorowych mają odpowiednie zastosowanie przepisy, zawarte w § 6 ust. 1. p. a) oraz w § 7; przepisy zawarte w § 6 ust. 1 p. b), c) i ustępie 2 oraz w § 8 stosują się tylko wówczas, gdy pobyt zagranicą ma trwać dłużej niż 4 tygodnie. Natomiast każda osoba objęta zbiorowym paszportem musi posiadać właściwy dowód, zaopatrzony w fotografję, stwierdzający jej tożsamość i mieć go przy sobie w czasia trwania podróży.

6. Potrzebne załączniki i poświadczenia (punkt 5) winni organizatorzy przynajmniej na 10 dni przed zamierzonym wyjazdem przedstawić władzy, wyznaczonej do wystawienia paszportu zbiorowego.

§ 17.

1. Paszporty dyplomatyczne wystawia Ministerstwo Spraw Zagranicznych na drukach według wzoru, podanego w załączniku Nr. 3; przysługują one:

a) Głowie Państwa,

b) Członkom Rządu, Podsekretarzom Stanu, Generalnemu Inspektorowi Sił Zbrojnych, Prezesowi Najwyższej Izby Kontroli Państwa, Szefowi Sztabu Głównego, Szefowi Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej oraz Marszałkom Sejmu i Senatu,

c) Kardynałom,

d) Urzędnikom etatowym I. kategorji Ministerstwa Spraw Zagranicznych i urzędów temu Ministerstwu podległych,

e) kurjerom dyplomatycznym,

f) byłym Ministrom Spraw Zagranicznych,

g) żonom i nieletnim dzieciom osób wymienionych pod a), b), d), f).

2. Minister Spraw Zagranicznych może w wyjątkowych wypadkach polecić wystawienie paszportu dyplomatycznego również osobom niewymienionych w ust. 1, jeżeli wymagają tego względy natury państwowej.

§ 18.

1. Paszporty służbowe na drukach według wzoru Nr. 1 wystawiają:

a) władze wymienione w § 5 ust. 1 dla osób, wyjeżdżających za granicę w charakterze urzędowym z polecenia władzy państwowej,

b) Ministerstwo Spraw Zagranicznych dla swych urzędników, którym nie przysługuje prawo otrzymania paszportów dyplomatycznych na zasadzie § 17 oraz dla innych osób, delegowanych za granicę przez to Ministerstwo.

2. Władza, wystawiająca paszport służbowy, umieszcza na pierwszej stronie paszportu stempel z napisem „Służbowy — Service" oraz pieczęć urzędową i podpis.

III. Inne dokomenty upoważniające do przekraczania granicy.

§ 19.

Za dokumenty upoważniające do przekroczenia granicy uznaje się oprócz paszportów:

a) przepustki i legitymacje graniczne oraz dokumenty podróży, wydawane na podstawie umów miedzypaństwowych,

b) dokumenty, posiadane przez cudzoziemców i zastępujące paszport zagraniczny w myśl przepisów kraju przez który zostały wystawione o ile są zaopatrzone w wizę polską,

c) dowody tożsamości dla cudzoziemców, wystawione przez krajowe władze polskie.

§ 20.

1. Przepustki i legitymacje przewidziane w § 19 p. a) są wystawiane w myśl obowiązujących umów międzynarodowych: o urządzeniu i utrzymaniu granicy, o ułatwieniach w małym ruchu granicznym, turystycznych, komunikacyjnych i innych.

2. O ile wyżej wspomniane umowy nie stanowią inaczej, przepustki i legitymacje, wymienione w ust. 1 niniejszego paragrafu, uprawniają do przekraczania granicy w punktach w nich wymienionych i do udania się na obszar w nich określony.

§ 21.

Cudzoziemcom, którzy nie mogą uzyskać od swoich władz państwowych właściwych dokumentów mogą być wystawione przez powiatowe

władze administracji ogólnej dowody tożsamości, wymienione w § 19 p. c) (wzory Nr. 4 i 5). Dowody te uprawniają do przekroczenia granicy Rzeczypospolitej tylko przy wyjeździe, o ile nie zostaną zaopatrzone w zezwolenie (wizę) na wjazd do Rzeczypospolitej (§ 1 p. b).

§ 22.

1. Pasażerowie statków, zawijający z zagranicy do portów polskich, nieposiadający dokumentów upoważniających do przekraczania granicy Rzeczypospolitej, mogą wysiadać na ląd tylko po uprzedniem uzyskaniu od powiatowej władzy administracji ogólnej przepustki lądowej i pasażerskiej (wzór Nr. 6). Przepustka taka jest ważna tylko w czasie postoju statków w porcie i nie uprawnia właściciela do wydalenia się poza obręb portu oraz miasta portowego.

2. Przepustka może być wystawiona, jeżeli względy bezpieczeństwa lub porządku publicznego nie sprzeciwiają się jej udzieleniu, a cudzoziemiec posiada bilet dalszej podróży, dowód stwierdzający jego przynależność państwową oraz poświadczenie kapitana statku, że jest pasażerem statku.

3. Jeżeli posiadacz przepustki lądowej pasażerskiej zamierza się wydalić poza obręb portu oraz miasta portowego, obowiązany jest zwrócić się o stosowne zezwolenie do powiatowej władzy administracji ogólnej.

§ 23.

1. Członkowie załogi statków, zawijających z zagranicy do portów polskich, mogą w czasie postoju statku wysiadać na ląd i poruszać się swobodnie w obrębie portu i miasta portowego, choćby nie posiadali dokumentu, upoważniającego do przekraczania granicy Rzeczypospolitej, jeżeli wylegitymują się dowodem, stwierdzającym ich zajęcie jako członków załogi.

2. Jeżeli względy bezpieczeństwa lub porządku publicznego tego wymagają, właściwa powiatowa władza administracji ogólnej może w poszczególnych wypadkach uzależnic wylądowanie członków załogi od uzyskania przepustki marynarskiej (wzór Nr. 7.)

3. Przepustka marynarska może być wydana członkom załogi na podstawie dowodu stwierdzającego przynależność do załogi statku i zezwolenia kapitana statku na opuszczenie statku.

4. Postanowienia zawarte w § 22 ust. 3 mają odpowiednie zastosowanie również do członków załogi statków.

§ 24.

1. Jeżeli cudzoziemiec zamierza przejechać przez obszar Rzeczypospolitej Polskiej a z usprawiedliwionych powodów nie zdążył uzyskać wizy przejazdowej w Konsulacie Rzeczypospolitej zagranicą, powiatowa władza administracji ogólnej, właściwa dla danego granicznego punktu przejściowego, może — za pośrednictwem organu granicznej kontroli paszportowej — wydać zezwolenie na przekroczenie granicy w celu przejazdu przez ten obszar.

2. Zezwolenie na przekroczenie granicy, o którem mowa w ust. 1, wystawione według wzoru Nr. 8, może być wydane z ważnością do dwóch dni, licząc od chwili przekroczenia granicy, jeżeli:

a) podróż odbywa się koleją i przekroczenie granicy nastąpi na jednej z granicznych stacyj kolejowych, otwartych dla międzynarodowego ruchu osobowego,

b) cudzoziemiec wykaże się ważnym paszportem swego państwa, zaopatrzonym w wizę kraju, do którego się udaje względnie wizę przejazdową jednego z krajów, sąsiadujących z Rzecząpospolitą, przez który musi przejeżdżać oraz biletem jazdy ważnym na bezpośredni przejazd do kraju przeznaczenia,

c) władza uzna, że pobyt jego na obszarze Rzeczypospolitej może być dopuszczony bez szkody dla dobra państwa.

§ 25.

1. Zezwolenie na przekroczenie granicy, o którem mowa w § 24, może być odmówione obywatelom kraju, który w analogicznych wypadkach nie stosuje wzajemności względem obywateli polskich.

2. Od obowiązku posiadania obcej wizy wjazdowej względnie przejazdowej, o których mowa w § 24 ust. 2 p. b), zwolnione są osoby, które po przejeździe przez obszar Rzeczypospolitej — przejeżdżają przez kraj względnie udają się do kraju, który takich wiz od nich nie wymaga. Od posiadania wiz wjazdowych zwolnione są także osoby, które po przejeździe przez obszar wymieniony powyżej powracają do kraju macierzystego.

IV. Paszporty dla emigrantów.

§ 26.

Osoba, wyjeżdżająca zagranicę w celu poszukiwania lub wykonywania pracy zarobkowej, w celach osadnictwa lub w celu udania się do swego małżonka, krewnych lub powinowatych, którzy już poprzednio wyemigrowali, albo wyjeżdżająca razem z emigrantem, jako członek rodziny, winna w celu otrzymania paszportu zagranicznego przedstawić, oprócz dowodów, wymienionych w § 6, ust. 1 i 2, także zaświadczenie, wydane w myśl art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11. października 1927 r. o emigracji (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 799).

§ 27.

1. Jeżeli, bez względu na podany przez stronę powód wyjazdu, okoliczności wskazują na to, że osoba, zamierzająca wyjechać zagranicę, należy do kategoryj osób, wymienionych w § 26

a nie przedstawia wymienionego tamże zaświadczenia, wówczas winna stwierdzić pisemnie lub protokólarnie, iż nie wyjeżdża w celu emigracyjnym i wykazać to w sposób dla władzy wiarogodny.

2. Jako wystarczający dowód, iż wyjazd nie ma charakteru emigracyjnego, służy poświadczenie o nieuznaniu danej osoby za emigranta, wydane w myśl § 9 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 23. grudnia 1927 r. (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 6, poz. 37), lub zaświadczenie Konsula Rzeczypospolitej, iż przyjazd do danej miejscowości ma charakter przejściowy i jest wskazany w celu załatwienia spraw rodzinnych, majątkowych lub innych interesów osobistych.

§ 28.

Dopisywanie osób, wymienionych w § 10, ust. 1, do paszportu wydanego w celach emigracyjnych, może nastąpić tylko po złożeniu zaświadczenia wymaganego w myśl § 26.

§ 29.

Minister Spraw Wewnętrznych może wyznaczyć władzę paszportową do wystawiania w trybie wyjątkowym paszportów emigrantom, dla których uzyskanie paszportów od właściwej władzy paszportowej byłoby szczególnie utrudnione.

V. Postanowienie końcowe.

§ 30.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia następującego po dniu ogłoszenia. Równocześnie tracą moc obowiązującą §§ 18 i 19 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 8. listopada 1929 r. o ruchu cudzoziemców (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 575) oraz wszystkie dotychczasowe przepisy wydane w sprawach unormowanych niniejszem rozporządzeniem.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) Bronisław Pieracki

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) August Zaleski

Kierownik Ministerstwa Spraw Wojskowych:
(—) Fabrycy

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) Hubicki

2.

Rozporządzenie

Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 15. czerwca 1932 r.

w sprawie przyznania prawa do zasiłków częściowo zatrudnionym robotnikom niektórych zakładów pracy w województwach: śląskiem, kieleckiem i łódzkiem.

(Monitor Polski Nr. 159.)

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 18. lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 650) na wniosek Zarządu Głównego Funduszu Bezrobocia zarządzam, co następuje:

§ 1.

Przyznaje się w okresie od dnia 1. do 30. czerwca 1932 r. prawo do zasiłków tym częściowo zatrudnionym robotnikom zakładów pracy:

1—3 pp.

4. Katowicka Spółka Akcyjna dla Górnictwa i Hutnictwa „Huta Bismarcka“ w Wielkich Hajdukach i „Huta Falva“ w Świętochłowicach,

5. Katowicka Spółka Akcyjna dla Górnictwa i Hutnictwa „Huta Hubertus“ w Łagiewnikach,

6—9 pp.,

10. Śląskie Zakłady Górniczo-Hutnicze, Sp. Akcyjna „Huta Pokój“ w Nowym Bytomiu,

11. Górnośląskie Zjednoczone Huty Królewska i Laura, Sp. Akc. Górniczo-Hutnicza „Huta Zgoda“ w Zgodzie,

12—14 pp.,

15. „Godulla“, Sp. Akcyjna „Szyb Godulla“ w Chebziu,

16. „Godulla“, Sp. Akcyjna „Szyb Gothard“ w Chebziu,

17. „Godulla“, Sp. Akcyjna „Kopalnia Lithandra“ w Nowym Bytomiu,

18—29 pp.,

których zarobek tygodniowy nie przekracza z powodu ograniczenia produkcji pełnego umówionego zarobku za 1 dzień pracy.

Wysokość zasiłku dla tej kategorji robotników określi, stosownie do ustępu 2 art. 3 ustawy z dnia 18. lipca 1924 r., Zarząd Główny Funduszu Bezrobocia.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) Dr. St. Hubicki

(Dz. Ust. Rz. P. z dnia 30. czerwca 1932 r. Nr. 55, poz. 540).

3.

Obwieszczenie

o cenach wytycznych na artykuły powszedniego użytku

Na mocy rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 31. VIII. 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 527) o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku, rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19. VII. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87 poz. 761), rozporządzenia Wojewody Śl. z dnia 8. IX. 1931 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 20 poz· 38) i ustawy z dnia 17. I. 1920 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 94) ustalam po zasięgnięciu opinji Powiatowej Komisji do badania cen następujące ceny orjentacyjne w detalu:

Mąka i pieczywo:

1 kg mąki żytniej	65%	42 gr.
1 „ chleba „	65%	40 „
1 „ mąki pszennej	65%	44 „
1 bułka	117 gram.	10 „

Nabiał:

1 litr mleka 30 groszy
1 „ maślanki 18 groszy
1 kg masła I gatunku 3,80 zł.
1 kg sera krowiego 0,80 zł.
jaja sztuka 8—10 groszy

Mięso i wyroby mięsne		w składach	na targu
1 kg wołowiny	I gat.	1,80 zł	1,60 zł
1 kg „	II „	1,50 zł	1,30 zł
1 kg wieprzowiny	I „	1,90 zł	1,80 zł
1 kg „	II „	1,80 zł	1,70 zł
1 kg cielęciny	I „	1,60 zł	1,40 zł
1 kg „	II „	1,40 zł	1,20 zł
1 kg słoniny surowej	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg sadła	I gat.	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg kiełb. krak. 100% wieprz.	surow.	3,20 zł	3,20 zł
1 kg „ „ „ „	gotow.	3,20 zł	3,20 zł
1 kg „ „ mieszanej	I gat.	2,40 zł	2,40 zł
1 kg „ „ „	II „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „ czosnkowej	I „	2,40 zł	2,40 zł
1 kg „ „	II „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg salcesonu	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg wątrobianki	I „	2,70 zł	2,60 zł
1 kg „	II „	2,20 zł	2,20 zł

Dodatek kości może wynosić:

przy wieprzowinie najwyżej 15 %
przy wołowinie najwyżej 20 %
przy cielęcinie najwyżej 25 %

Świętochłowice, dnia 20. lipca 1932 r.

Za Starostę

(—) Dr. Olszewski.
Zastępca Starosty.

OGŁOSZENIA

4.

Ogłoszenie.

Spółdzielnia Nowy Konsum — Neuer Konsum-Verein, zapisana Spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością w Lipinach przystąpiła dnia 6. lipca 1932 r. do likwidacji. Niniejszem wzywa się wierzycieli do zgłoszenia swych pretensyj.

Lipiny, dnia 5. lipca 1932 r.

Zarząd

Nowy Konsum — Neuer Konsum-Verein, zapisana Spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością w Lipinach.

(—) Walter. (—) Spuida.

[1.72]

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a, Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10.

Rocznik 1932. Nr. 31.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 30-go lipca 1932 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy, Dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministra Skarbu

z dnia 1 czerwca 1932 r.

w sprawie sprzedaży znaków stemplowych.

(Monitor Polski Nr. 166)

Na podstawie art. 8. ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy“ (Dz. U. R. P. Nr. 26 poz. 240) zarządzam co następuje:

§. 1.

Urząd opłat stemplowych, jak również każdy urząd skarbowy, któremu jest poruczone załatwianie spraw z zakresu opłat stemplowych, może po zasięgnięciu opinji właściwego urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych-nałożyć na sklep tytoniowy (§ 6, punkt 1, rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1932 r. o kocesjonowanej sprzedaży wyrobów tytoniowych, Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 266) obowiązek sprzedaży znaczków stemplowych oraz urzędowych blankietów wekslowych.

W razie niespełnienia obowiązku, określonego w poprzednim ustępie-jeżeli upomnienie ze strony urzędu, wymienionego w ustępie pierszym, nie wywarło skutku — może nastąpić cofnięcie koncesji wedługzasad, podanych w §§ 31 i 34 powołanego rozporządzenia z dnia 31 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 266).

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu

(—) Jan Piłsudski

(Dz. U. R. P. z dnia 13 lipca 1932 r. Nr. 59, poz. 568).

2.

L. dz. W. O. 885|1 Świętochłowice, dnia 4-go maja 1932 r.

Uchwała.

W myśl art. 84 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22-go sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych oraz § 19 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) Komisaryczny Wydział Powiatowy wybiera na biegłych (ocenicieli)

dla szacowania wartości zwierząt lub zbiorowisk zwierząt (pszczoły, ryby, raki) w powiecie świętochłowickim na przeciąg lat 3-ch, tj. od 1. maja 1932 r. do 30 kwietnia 1935 r. następujących biegłych ocenicieli:

L. b.	Biegłego, zastępcy imię i nazwisko	Miejsce zamieszkania	Zawód	Wiek ile lat
		1. Gmina Brzeziny Śl.		
	a) biegli:			
1.	Ryczek Karol	Sienkiewicza		44
	b) zastępcy:			
2.	Hoś Bartłomiej	ul. 3-go Maja	gospodarz	57

2. Gmina Brzozowice.

	a) biegli:			
1.	Gajdzik Paweł	ul. Krótka 1.	gospodarz	57
2.	Baron Franciszek	„ Piekarska 76.	„	63
	b) zastępcy:			
1.	Ludyga Aleksander	„ Szarlejska 15.	„	73
2.	Waloszczyk Tomasz	„ Piekarska 35.	„	61

3. Gmina Kamień.

	a) biegli:			
1.	Sokoła Wojciech	ul. Powstańców 153.	gospodarz	49
2.	Szołtysek Szczepan	„ Główna	„	42
	b) zastępcy:			
1.	Szeja Franciszek	„ Szkolna 7.	„	62
2.	Koryciorz Adrzej	„ Główna 136.	„	59

4. Gmina Wielka Dąbrówka.

	a) biegli:			
1.	Sieja Józef	ul. Poniatowskiego 3.	nacz. gminy	53
2.	Wieczorek Józef	„ Kościuszki 55.	gospodarz	67
	b) zastępcy:			
1.	Szymonek Kazimierz	„ Warszawska 1.	„	64
2.	Macha Kazimierz	„ Kościuszki 75.	„	55

5. Gmina Godula.

	a) biegli:			
1.	Matejczyk Paweł	ul. Fabryczna 1.	sekr. gminy	47
2.	Budzisz Wiktor	„ Szafgocza 1.	oberżysta	35
	b) zastępcy:			
1.	Grzesista Karol	Chebzie, Dom Kolej. 17.	zaw. sypialni	49
2.	Szklorz Jan		fekturant	54

L. b.	Biegłego, zastępcy imię i nazwisko	Miejsce zamieszkania	Zawód	Wiek ile lat
		6. Gmina Nowy Bytom.		
	a) biegli:			
1.	Bałachowski Jan	ul. Niedurnego 11/12.	zaw. sypialni	56
2.	Dworok Franciszek	„ „ 60.	Komdt. Straży Hutn.	39
	b) zastępcy:			
1.	Lebek Józef	„ „ 34.	rzeźnik	64
2.	Stanienda Jan	„ Hallera 4.	insp. dworu	36
		7. Gmina Orzegów.		
	a) biegli:			
1.	Białek Franciszek	ul. Bytomska 49.	insp. biur	40
2.	Broll Edmund	„ „ 42.	oberżysta	47
	b) zastępcy:			
1.	Wyleżoł Emanuel	„ Kościelna 28.	fekturant	44
2.	Podeszwa Jan	„ „ 8.	organista	63
		8. Gmina Chropaczów.		
	a) biegli:			
1.	Wajman Ludwik	ul. Kościelna 12.	właść. domu	59
2.	Wojtek Emil	„ Bytomska 21.	„ „	54
	b) zastępcy:			
1.	Smandzik Dominik	„ Kowalska 9.	„ „	53
2.	Graca Emanuel	„ „ 3.	podmistrz budown.	63
		9. Gmina Łagiewniki.		
	a) biegli:			
1.	Rak Piotr	ul. Sienkiewicza 42.	rolnik	50
2.	Rak Teofil	„ Kościelna 33.	badacz mięsa	57
	b) zastępcy:			
1.	Rak Wincenty	„ Sienkiewicza 8.	rolnik	41
2.	Malcherek Leopold	„ „ 24.	maszynista	34
		10. Gmina Lipiny.		
	a) biegli:			
1.	Potyga Longin	ul. Król. - Hucka 21.	mistrz piek.	58
2.	Kucza Karol	„ Bytomska 12.	robotnik	51
	b) zastępcy:			
1.	Soblik Florjan	„ Średnia 4.	górnik	36
2.	Biel Wincenty	„ Kościelna 4.	mistrz obuwn.	61

L. b.	Biegłego, zastępcy imię i nazwisko	Miejsce zamieszkania	Zawód	Wiek ile lat
		11. Gmina Ruda.		
	a) biegli:			
1.	Broda Stanisław	Plac Wolności 6.	kupiec i rolnik	47
2.	Jaskuła Paweł	ul. 3-go Maja 27.	rzeźnik	32
	b) zastępcy:			
1.	Giełtowski Teodor	„ Starowiejska 3.	gospodarz	52
2.	Gilner Jan	„ Polna 6.	rzeźnik	67
		12. Gmina Nowe Hajduki.		
	a) biegli:			
1.	Tunk Karol	ul. 3-go Maja 34.	handlarz bydła	53
2.	Szefczyk Wilhelm	„ „ 14.	rzeźnik	63
	b) zastępcy:			
1.	Tunk Artur	„ „ 6.	„	33
2.	Galus Karol	„ Górna 10.	kupiec	47
		13. Gmina Wielkie Hajduki.		
	a) biegli:			
1.	Kupny Piotr	ul. Długa 67.	rolnik	52
2.	Trójca Józef	„ Kalina 87.	spedytor	42
	b) zastępcy:			
1.	Bańczyk Józef	„ Krakowska 91.	fekturant	71
2.	Sobczyk Karol	„ Kalina 63.	„	53
		14. Gmina Świętochłowice.		
	a) biegli:			
1.	Świerk Ignacy	ul. Długa 57.	gospodarz	57
2.	Szlosarek Fr.	„ Piaskowa 8.	rzeźnik	56
	b) zastępcy:			
1.	Czyż Antoni	„ Józefa 2.	emeryt.	59
2.	Sprus Józef	„ Czarnoleśna 11.	gospodarz	62
		15. Gmina Szarlej.		
	a) biegli:			
1.	Mazur Marcin	ul. Piekarska 1.	rolnik	56
2.	Kuliberda Franc.	„ Gimnazjalna 6.	gospodarz	43
	b) zastępcy:			
1.	Gawlik Piotr	„ Radzionkowska 13.	rolnik	69
2.	Skrzypulec Wilhelm	„ „ 11.	były urzędnik dworu	35

L. b.	Biegłego, zastępcy imię i nazwisko	Miejsce zamieszkania	Zawód	Wiek ile lat
		16. Gmina Wielkie Piekary		
	a) biegli:			
1.	Hanke Albrecht	Dwór	nadinspektor	62
2.	Sobczyk Wincenty	ul. Studzienna 11.	rolnik	43
	b) zastępcy:			
1.	Rybok Bernard	„ Studzienna 12.	„	57
2.	Świder Piotr	„ Józefska 41.	„	45

Powyższe podaję do publicznej wiadomości.

Świętochłowice, dnia 26. VII. 1932 r.

Za Starostę

(—) Dr. Olszewski.

Wicestarosta.

3.

Obwieszczenie

o cenach wytycznych na artykuły powszedniego użytku.

Na mocy rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 31. VIII. 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 527) o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku, rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19. VII. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87 poz. 761), rozporządzenia Wojewody Śl. z dnia 8. IX. 1931 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 20 poz. 38) i ustawy z dnia 17. I. 1920 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 94) ustalam po zasięgnięciu opinji Powiatowej Komisji do badania cen następujące ceny orjentacyjne w detalu:

Mąka i pieczywo:

1 kg mąki żytniej	65%	42 gr.
1 „ chleba „	65%	40 „
1 „ mąki pszennej	65%	44 „
1 bułka	117 gram.	10 „

Nabiał:

1 litr mleka 32 groszy

1 „ maślanki 18 groszy

1 kg masła I gatunku 3,80 zł.

1 kg sera krowiego 1,00 zł.

jaja sztuka 8—10 groszy

Mięso i wyroby mięsne		**w składach**	**na targu**
1 kg wołowiny	I gat.	1,80 zł	1,60 zł
1 kg „	II „	1,50 zł	1,30 zł
1 kg wieprzowiny	I gat.	1,90 zł	1,80 zł
1 kg „	II „	1,80 zł	1,70 zł
1 kg cielęciny	I „	1,60 zł	1,40 zł
1 kg „	II „	1,40 zł	1,20 zł
1 kg słoniny surowej	I „	2,40 zł	2,40 zł
1 kg „	II „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg sadła	I „	2,40 zł	2,40 zł
1 kg „	II „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg kiełb. krak. 100% wieprz.	surow.	3,20 zł	3,20 zł
1 kg „ „ „ „	gotow.	3,20 zł	3,20 zł
1 kg „ „ mieszanej	I gat.	2,40 zł	2,40 zł
1 kg „ „ „	II „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „ czosnkowej	I „	2,40 zł	2,40 zł
1 kg „ „	II „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg salcesonu	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg wątrobianki	I „	2,70 zł	2,60 zł
1 kg „	II „	2,20 zł	2,20 zł

Dodatek kości może wynosić:

przy wieprzowinie najwyżej 15 %

przy wołowinie najwyżej 20 %

przy cielęcinie najwyżej 25 %

Świętochłowice, dnia 27. lipca 1932 r.

Za Starostę

(—) Dr. Olszewski.

Zastępca Starosty.

4.

STAROSTWO

L. S. 14|33

Obwieszczenie

o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych.

Na podstawie § 348 Rozp. Min. Rolnictwa z dnia 9. 1. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19/28 poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Jana Pietrygi w Radzionkowie, pow. tarnogórskiego urzędowo stwierdzono pomór świń.

Swiętochłowice, dnia 20 Lipca 1932 r.

Za Starostę:

(—) Antes
Referendarz

5.

STAROSTWO

L. S. 14|34

Obwieszczenie

o wygaśnięciu pomoru i zarazy świń.

Na podstawie § 369 Rozp. Min. Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Zakładu św. Antoniego w Brzezinach przy ul. Trautmana, Krystyny Mikowej w Brzezinach przy ul. Mickiewicza nr. 2, Franciszka Szneka i Piszczyka w Świętochłowicach przy ul. Bytomskiej na 46, Emila Nosska w Świętochłowicach, ul. Szkolna nr. 9, Michała Woźnickiego w Rudzie, ul. Wyleżoła nr. 1, Teofila Woźnika w Goduli i Bronisława Gaja w Wielkich Hajduki przy ul Kościelnej nr. 14 pomór i zaraza świń wygasła.

Świętochłowice, dnia 28. lipca 1932 r.

Za Starostę:

(—) Antes
Referendarz.

6.

Statut miejscowy

Gminy Brzozowice

o publicznym wodociągu i poborze opłat wodnych.

Na podstawie § 6 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3. VII. 1891 r. (Zb. U. Pr. str. 233) i art. 19, 21, 38, 44, 45 i 55 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. U. Śl. nr. 17 poz. 3) wydaje się za zgodą Rady gminnej następujący statut miejscowy dla gminy Brzozowice.

DZIAŁ I.

Postanowienia ogólne dotyczące odbioru wody.

§ 1.

Wodociąg gminy służy do zaopatrzenia obywateli gminy w wodę do picia i dla celów gospodarczych. Prawo przyłączenia się do wodociągu gminnego służy właścicielom zabudowanych gruntów, położonych przy ulicy, na której znajdują się rury wodociągu gminnego.

Odbior wody dla celów przemysłowych dopuszczalny jest li-tylko za osobnem każdego czasu odwołalnem zezwoleniem Zarządu gminnego.

Przerwy w dostarczaniu wody oraz zmniejszeniu się wydajności wodociągu nie uprawniają do żądania odszkodowania.

§ 2.

Przyłączenie się do wodociągu gminnego wymaga zezwolenia Zarządu gminnego. O udzielenie zezwolenia należy wnieść na piśmie przy równoczesnem dołączeniu rysunków projektowanego przyłączenia w dwóch egzemplarzach.

Wniosek musi zawierać:

1. Nazwisko, stan i miejsce zamieszkania wnioskodawcy,

2. Dakładny opis gruntu mającego być przyłączonym do wodociągu i to według ulicy, numeru domu i księgi wieczystej,

3. Adres firmy wykonującej przyłączenie,

4. Zobowiązanie się wnioskodawcy do wbudowania wodomierza przy budynkach nowopowstałych.

Rysunek musi zawierać:

1. Plan położenia gruntu w stosunku 1:250 z wszelkiemi przewodami ziemnemi,

2. Zarys podziemia w stosunku 1:100, w którym wyrysowane być muszą: wodociąg główny i łącznikowy, miejsce wiercenia kurka, zasuwka przed frontem ulicy, wodomierze z kurkami zaworowemi z przodu i z tyłu oraz kurek spustowy.

3. Podpisy właściciela gruntu i firmy wykonującej.

§ 3.

Zarząd gminny może żądać odpowiedniej zmiany projektu i firmy wykonującej oraz przepisać rodzaj materjału i wodomierza.

§ 4.

Koszta przyłączenia i prawidłowego utrzymania odgałęzienia ponosi właściciel danego gruntu do wodociągu głównego odgałęzienia od rury głównej aż do kurka umieszczonego przed wodomierzem stają się własnością gminy.

§ 5.

Właściciel gruntu wzgl. wnioskodawca obowiązany jest:

1. Zapłacić do tut. kasy gminnej opłatę w wysokości 15.— zł za uzyskanie zezwolenia na uruchomienie wodociągu,
2. Ponosić koszta założenia i utrzymania odgałęzienia w obrębie przyłączonego gruntu,
3. Przestrzegać przepisy Zarządu gminnego w sprawie przyłączenia, założenia i utrzymania wodociągu,
4. Rozpocząć projektowane prace dopiero po wyrażeniu na piśmie zgody na warunki, zawarte w zezwoleniu Zarządu gminnego oraz po przedniem zgłoszeniu rozpoczęcia prac w Urzędzie gminnym conajmniej 48 godzin przedtem,
5. Przyprowadzić ulicę do stanu pierwotnego przyczem odpowiada za późniejsze braki powstałe z powodu prac przewodowych.

§ 6.

Zarządowi gminnemu oraz upoważnionym przez tenże urzędnikom przysługujo prawo:

1. Kontroli prac przewodowych,
2. Natychmiastowego wstrzymania prac w razie nieprzestrzegania warunków zezwolenia lub niefachowego wykonania prac.

DZIAŁ II.

Postanowienia dotyczące wodomierzy.

§ 7.

Wodomierz należy umieścić w miejscu łatwo dostępnem, zabezpieczonem od mrozu i wody zaskórnej w ten sposób, żeby przed nim nie było żadnego odgałęzienia lub odpływu. Odbieranie wody z przewodu wodociągowego od wodomierza do rury głównej bez zezwolenia Zarządu gminnego jest wzbronione i podlega karom ustawowym.

§ 8.

W razie uzasadnionej wątpliwości co do sprawności wodomierza właściciel winien wnieść do Urzędu gminnego wniosek o przeprowadzenie rewizji wodomierza.

Koszta rewizji i potrzebnej reperatury ponosi właściciel domu.

Jeżeli przy rewizji stwierdzono, że wodomierz mimo przepływu wody nie pokazuje, lub w razie wybudowania wodomierza w celu rewizji, oblicza się za miesiąc bieżący, przeciętną ilość wody zużytej w ostatnich 3-ch miesiącach.

§ 9.

Zarząd gminny może na koszt właściciela domu utrzymywać wodomierz i przewód łącznikowy aż do wodomierza. Taksamo może wymienić wodomierz w razie potrzeby.

§ 10.

Dokonanie otwarcia przewodu łącznikowego dozwolone osobom upoważnionym przez Zarząd gminny. Osobom tym należy każdego czasu umożliwić dostęp do urządzenia, odczytania wodomierza lub naprawy tegoż.

DZIAŁ III.

Postanowienia dot.: Opłat Wodnych.

§ 11.

Opłaty za odbiór wody z wodociągu gminnego wynoszą:

a) Za wodę zużytą w domach mieszkalnych i gospodarstwach rolnych 25 gr. za 1 m^3.

b) W razie braku wodomierza:

1. od każdej osoby 1 m^3 miesięcznie licząc 25 gr. za 1 m^3.
2. Od każdego konia 2 m^3 licząc 30 gr. za 1 m^3 miesięcznie.
3. Za każdą krowę 1,5 m^3 licząc 30 gr. za 1 m^3 miesięcznie.

b) 1. Restauracje, rzeźnie, warsztaty rzeźnickie, piekarnie i ogrodnicy płacą miesięcznie 12 m^3 licząc 38 gr. za 1 m^3.

2. za łazienkę płaci się 4 m^3 miesięcznie licząc 30 gr. za 1 m^3.

d) Na cele budowlane liczy się 25 gr. za 1 m^3 wody.

§ 12.

Ilość spotrzebowanej wody stwierdza miesięcznie z dołu funkcjonarjusz gminy. Przypadającą opłatę podaje się do wiadomości zainteresowanego za pomocą nakazu płatniczego.

Do uiszczenia opłaty zobowiązany jest w domach gdzie znajduje się wodomierz właściciel domu, zaś w domach bez wodomierza lokator główny i sublokator, w zakładach przemysłowych — wykonujący przedsiębiorstwo.

Opłaty należy uiścić w kasie gminnej w ciągu jednego tygodnia od dnia doręczenia nakazu płatniczego. Właściciel domu mający wodomierz jest uprawniony żądać od swych lokatorów zwrotu przypadających na nich udziałów w wymierzonej mu opłacie.

§ 13.

Opłaty wymienione w § 11 niniejszego statutu są daninami publicznemi ciążącemi na gruncie przyłączonym do wodociągu gminnego i podlegają ściąganiu w drodze administracyjno-przymusowej stosownie do postanowień rozporządzenia o postępowaniu administracyjno-przymusowem z dnia 15. XI. 1899 r. (Zb. U. Pr. str. 543).

DZIAŁ IV.

Postanowienia dot.: środków prawnych.

§ 14.

Przeciwko nakazowi płatniczemu wymienionemu w § 12 ust. 1 niniejszego statutu przysługuje płatnikowi w ciągu 4-ch tygodni od dnia następnego po doręczeniu nakazu sprzeciw do Zarządu gminnego. Przeciw decyzji Zarządu gminnego wydanej na sprzeciw płatnika służy temu w ciągu dni 14-tu od dnia następnego po doręczeniu decyzji prawo skargi w postępowaniu administracyjno-spornem do Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach.

Wniesienie środków prawnych nie wstrzymuje obowiązku płatnika od terminowego uiszczenia opłaty (por. § 12 ust. 3 niniejszego statutu).

DZIAŁ V.

Postanowienia końcowe.

§ 15.

Winni naruszenia postanowień niniejszego statutu popadają karze porządkowej w wysokości 150,— zł stosownie do art. 50 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 17 poz. 30). Kary wymierza Zarząd gminny za zgodą Rady gminnej.

W wypadkach objętych niniejszem paragrafem stosuje się przepisy art. 618 - 626 kodeksu postępowania karnego z dnia 19. III. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33 poz. 313) oraz art. 10 - 18, 23, 24, 32, 46, 47 i 60 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 12. III. 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 365).

§ 16.

Zarząd gminny będzie władny żądać od właścicieli urządzeń wodociągowych. nie odpowiadających postanowieniom niniejszego statutu, dokonania odpowiednich zmian w celu zastosowania tych urządzeń wodociągowych do wymagań niniejszego statutu.

§ 17.

Statut niniejszy wymaga zatwierdzenia przez władzę nadzorczą i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gazecie Powiatowej powiatu świętochłowickiego.

Brzozowice, dnia 12. kwietnia 1932 r.

Rada gminna

(—) Schaefer, Lubos,

Zarząd gminy

(—) Liwowski.

Odpis!

Uchwała.

Statut gminy Brzozowice w sprawie publicznego wodociągu i poboru opłat wodnych z dnia 12. kwietnia 1932 r. zatwierdza się na podstawie § 6 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3. VII. 1891 r. (Zb. ust. str. 233).

Świętochłowice, dnia 17. czerwca 1932 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Dr. Olszewski, Sobel, Tkocz, Szymonek, Sieja.

Za zgodność:

(—) Macha

referent.

Powyższe podaje się do publicznej wiadomości.

Brzozowice, dnia 22. lipca 1932 r.

Naczelnik gminy

w z.

(—) Liwowski.

7.

Ogłoszenie

w sprawie ustalenia planów linji wytycznych części ul. 11. Listopada oraz części ul. Mielęckiego w Świętochłowicach—Zgodzie.

Wskutek niestawienia sprzeciwu przeciw ustalonem planom linji wytycznych ul. 11. Listopada na odcinku B—C mapy 2 i 3 oraz ul. Mielęckiego na odcinku B—C i D—F mapy 3, zostają powyższe plany na zasadzie § 8. ustawy o zakładaniu i zmianie ulic z dnia 2. 7. 1875 r. formalnie ustalone.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości z tem, iż ustalone plany wyłożone są do publicznego wglądu w godzinach urzędowych w gminnym urzędzie budowlanym.

Świętochłowice, dnia 20. VII. 1932 r.

Naczelnik gminy

w z.

(—) Hawełka

ławnik.

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a, Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10.

Rocznik 1932. Nr. 33.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 13-go sierpnia 1932 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy, Dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 30. czerwca 1932 r.

o dozorze nad mięsem i przetworami mięsnemi, wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Ministrem Przemysłu i Handlu.

(Ciąg dalszy.)

2)

ROZDZIAŁ III.

Wytwórnie przetworów mięsnych.

§ 23.

1. Szlamiarnie, przeznaczone do czyszczenia jelit na powłoki wędlin i innych wyrobów wędliniarskich, powinny mieć pomieszczenia należycie oświetlone, zaopatrzone w dobrą wentylację i w urządzenia, dostarczające obfitą ilość bieżącej wody ciepłej i zimnej.

2. Ściany pomieszczeń powinny być malowane jasną farbą olejną lub wyłożone płytkami terrakotowemi do wysokości co najmniej 2 metrów. Podłoga powinna być z materjału nieprzepuszczalnego (cement, beton, płytki terrakotowe itp.)

3. Szlamiarnie powinny być zaopatrzone w wanny wysokości 1 metra, w stoły ze szczelnego twardego drzewa oraz w odpowiednią do rozmiarów produkcji liczbę naczyń drewnianych (balji) i w aparaty do przedmuchiwania jelit.

4. Przy większych szlamiarniach powinny być poza właściwą szlamiarnią, oddzielne pomieszczenia na sortownię i solarnię jelit.

§ 24.

1. Wytwórnie wędliniarskie w dzielnicach osiedli, mających urządzenia wodociągowe i kanalizacyjne, mogą się mieścić tylko w lokalach, połączonych z siecią wodociągową i kanalizacyjną.

2. Przy ulicach osiedli, nie mających urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych, wytwórnie te mogą się mieścić tylko w lokalach, zaopatrzonych w wodę, dobrą do picia dla ludzi, i w miejscowe urządzenia do usuwania nieczystości.

3. Woda, używana do wyrobu przetworów z mięsa w wytwórniach nieskanalizowanych, musi być badana nie rzadziej, niż raz na rok.

§ 25.

1. Wytwórnie wędliniarskie nie mogą mieścić się w suterenach. Wytwórnie wędliniarskie mo-

gą znajdować się w odległości co najmniej 5 mtr. od ustępów ogólnych skanalizowanych, połączonych z miejską siecią kanalizacyjną lub miejscową oczyszczalnią ścieków, zaś od ustępów nieskanalizowanych, dołów ustępowych, obór, stajen, chlewów, gnojowisk i śmietników co najmniej w odległości 10 mtr.

2. O ile na danej nieruchomości lokal, przeznaczony na wytwórnię wędliniarską, przylega do ustępu, położonego na nieruchomości sąsiedniej, lokal ten powinien być tak izolowany, aby był zabezpieczony przed jakiemkolwiek przenikaniem do niego cieczy i zanieczyszczonego powietrza z ustępu.

§ 26.

1. Lokal wytwórni wędliniarskiej powinien składać się z pomieszczeń, przeznaczonych na:

1) warsztat,

2) peklownię (solarnię) i chłodnię,

3) wędzarnię,

4) ubieralnię i natryski,

5) skład podręczny na wyroby gotowe.

2) Peklownia, chłodnia i wędzarnia mogą być wspólne dla szeregu warsztatów i znajdować się poza niemi.

3. Warsztat może być połączony z wędzarnią, o ile rozmiar pomieszczenia na to pozwala.

4. Peklownia, chłodnia i skład podręczny na wyroby gotowe mogą być w jednem pomieszczeniu.

5. Peklownia i chodnia mogą się mieścić w suterenie.

§ 27.

1. Wysokość pomieszczeń wytwórni wędliniarskich powinna wynosić co najmniej 3 mtr. Izby powinny być widne, suche i tak obszerne, aby na każdego zatrudnionego pracownika przypadło co najmniej 4 mtr. kw. powierzchni. O ile peklownia i chłodnia mieszczą się w suterenie, wysokość tych pomieszczeń może być mniejsza, niż 3 metry.

2. Stosunek powierzchni świetlnej do powierzchni podłogi powinien wynosić conajmniej 1 : 10.

3. Ściany powinny być gładkie i czyste; o ile nie są malowane farbą olejną, powinny mieć, do wysokości co najmniej 2 mtr., jasną lamperję olejną lub z materjału, dającego się łatwo myć.

4. Podłogi powinny być z trwałego nieprzepuszczalnego materjału (beton, cement, płytki terrakotowe), szczelne, gładkie, jednolite, przytem podłogi w izbach, przeznaczonych na warsztat i solarnię, zaopatrzone w ścieki z odpowiednim spadkiem do urządzeń kanałowych lub studzienki ściekowej.

5. Lampy przy oświetleniu naftowem powinny być zawieszone u sufitu lub na ścianie.

6. W izbach, przeznaczonych na warsztat solarnię i skład, powinna być urządzona należyta wentylacja naturalna lub sztuczna (mechaniczna), czynna w miarę potrzeby całą dobę. Nad kotłami powinny być urządzenia wyciągowe do pary.

7. Natryski z wodą ciepłą powinny być urządzone w każdej wytwórni, zatrudniającej 6 i więcej pracowników.

§ 28.

1. Stoły i kloce, kadzie i beczki, przeznaczone na pomieszczenie przetworów mięsnych, powinny być sporządzone z drzewa niesmolistego, heblowane, gładkie, jednolite, bez szczelin i szpar; naczynia do wody powinny być zaopatzone w szczelne pokrywy oraz w specjalne czerpaki.

2. Kotły oraz inne naczynia metalowe, o ile nie są aluminjowe, lub żelazne, powinny być należycie ocynowane; pobiała wewnętrzna nie może zawierać zanieczyszczeń ponad 1%.

3. W warsztacie powinna znajdować się umywalnia z dobrą do picia dla ludzi wodą bieżącą, mydło, szczotka do mycia rąk oraz czyste ręczniki; we wszystkich izbach spluwaczki wodne codziennie opróżniane i myte.

4. Postanowienia § 22 mają tu zastosowawanie.

§ 29.

1. W peklowni i chłodni temperatura nie powinna przekraczać + 7° C.

2. Trzymanie mięsa i jego przetworów bezpośrednio na lodzie jest niedopuszczalne.

3. Ubieralnia powinna znajdować się w tym samym lokalu, co wytwórnia wędliniarska. W ubioralni powinny być: umywalnia z dobrą do picia dla ludzi wodą, mydłem i czystemi ręcznikami, szafa do ubrań pracowników i oddzielna szafa do fartuchów, czapek, pantofli oraz ławki lub krzesła. Szafy powinny mieć drzwi z siatki drucianej. Natrysk powinien być umieszczony w miejscu, odgrodzonem ścianką wysokości 2 mtr.

§ 30.

Zabrania się:

a) siadać na stołach, sprzętach, przeznaczonych do wyrobu i sprzedaży przetworów mięsnych,

b) mieć przy pracy obnażone ciało prócz ramion,

c) spluwać na podłogę,

d) palić tytoń,

e) chodzić do ustępu w fartuchach, przeznaczonych do pracy, i nosić je poza miejscem pracy,

f) wpuszczać do wytwórni wędliniarskiej osoby obce w czasie trwania pracy,

g) przechowywać w wytworni wędliniarskiej przedmioty i produkty, nie mające zastosowania do danego przemysłu, w szczególności wszelkie przedmioty, które mogą udzielić wyrobom złej woni lub je zanieczyścić, np. naftę, brudne naczynia, odzież itp.

§ 31.

1. Wędzenie przetworów mięsnych może odbywać się:

a) w wytwórniach wędliniarskich, b) w wędzarniach przemysłowych. Przez nazwę „wędzarnie przemysłowe" rozumie się zakłady, trudniące się zawodo wędzeniem przetworów mięsnych dostarczanych przez wytwórców tych przetworów, a przeznaczonych do sprzedaży lub innego obiegu dla spożycia.

2. Wędzarnie, wymienione w pp. a) i b) ust. 1 muszą być tak urządzone, by nie psuły powietrza w zamieszkałem otoczeniu przez dym, swąd lub złą woń.

3. Wędzarnie przemysłowe nie mogą znajdować się w śródmieściu ani w budynkach mieszkalnych i powinny mieć oddzielne samoiste wejścia.

4. Do wędzarń przemysłowych mają zastosowanie przepisy §§ 24 i 25.

§ 32.

1. Lokal wędzarni przemysłowej powinien składać się z pomieszczeń na:

1) warsztat,

2) skład na produkty surowe,

3) skład na produkty gotowe,

4) ubieralnię i natryski.

2. Pomieszczenia pod 2) i 3) powinny być chłodzone (chodnie).

Dopuszczalne jest korzystanie z chłodni miejskich lub chodni wspólnych dla szeregu wędzarń.

§ 33.

1. Wysokość pomieszczeń wędzarni przemysłowej powinna wynosić co najmniej 3 mtr. Izby powinny być widne, suche, a pomieszczenia na warsztat tak obszerne, aby na każdego zatrudnionego pracownika przypadało conajmniej 4 mtr. kw. powierzchni. Stosunek powierzchni świetlnej do powierzchni podłogi powinien wynosić co najmniej 1:10.

2. Ściany i sufit w wędzarni przemysłowej powinny być pokryte materjałem, łatwo zmywalnym, gładkie i czyste; o ile ściany nie są malowane farbą olejną, powinny mieć, do wysokości co najmniej 2 mtr., jasną lamperję olejną lub z materjału, dającego się łatwo myć.

3. Podłogi powinny być z trwałego nieprzepuszczalnego materjalu (beton, cement, płytki terrakotowe itp.), szczelne, gładkie, jednolite; podłoga w pomieszczeniu na warsztat powinna być zaopatrzona w ścieki z odpowiednim spadkim do urządzeń kanałowych lub studzienki ściekowej.

4. W izbach wędzarni powinna być urządzona należyta wentylacja naturalna lub wzorowa sztuczna (mechaniczna), czynna w miarę potrzeby całą dobę.

5. Natryski z wodą ciepłą powinny być urządzone w każdej wędzarni przemysłowej, zatrudniającej 5 i więcej pracowników, i umieszczone w miejscu, odgrodzonem ścianką wysokości 2 mtr.

6. Ubieralnia powinna znajdować się w lokalu wędzarni. W ubieralni powinna być umywalnia z dobrą do picia dla ludzi wodą bieżącą, mydłem i czystemi ręcznikami, szafa do ubrań pracowników i oddzielna szafa do fartuchów, czapek, pantfli oraz ławki lub krzesła. Szafy powinny mieć drzwi z siatki drucianej.

7. We wszystkich izbach powinny znajdować się spluwaczki wodne, codziennie opróżniane i myte.

8. Lampy przy oświetleniu naftowem powinny być wiszące u sufitu lub na ścianie.

9. Płyty stołów powinny być sporządzone z drzewa niesmolistego, heblowane, gładkie, jednolite, bez szczelin i spar, niemalowane.

§ 34.

1. Lokal wędzarni przemysłowej oraz wszystkie przyrządy i narzędzia winny być utrzymany w dokładnej czystości; ściany i podłogi zmywane codziennie po skończonej pracy; zamiatanie na sucho jest wzbronione. Stoły należy myć codziennie gorącym rozczynem sody.

2. Lokal wędzarni przemysłowej powinien być wolny od myszy, szczurów, robactwa itp. W razie ich pojawienia się należy je wytępić szybko i

radykalnie z zastosowaniem wszelkich ostrożności przy używaniu środków, szkodliwych dla zdrowia ludzkiego.

3. Lokal wędzarni przemysłowej nie może służyć za miejsce zamieszkania, wypoczynku lub noclegu.

4. Okna otwierane należy w porze letniej zabezpieczać przed owadami gęstemi, trwałemi siatkami.

§ 35.

1. Produkty surowe i gotowe w wędzarni przemysłowej powinny być zabezpieczone od zanieczyszczeń (pył, kurz, owady) i od działania promieni słonecznych oraz woni przenikliwej.

2. W składach wędzarni przemysłowej na produkty surowe i gotowe temperatura nie powinna przekraczać + 7° C.

3. Trzymanie mięsa i przetworów mięsnych bezpośrednio na lodzie jest niedopuszczalne.

4. Przepisy § 30 mają tu zastosowanie.

§ 36.

Wytwórnie, produkujące konserwy oraz wyciągi mięsne, powinny odpowiadać przepisom § 22, 24, 25, 27, 28, 29 i 30. Liczba i wielkość pomieszczeń wytwórni powinny być dostosowane do rozmiarów produkcji, zaś rodzaj pomieszczenia, naczynia i przyrządy — do rodzaju produkcji.

ROZDZIAŁ IV.

Sprzedaż i inne wprowadzanie w obieg przetworów mięsnych.

§ 37.

1. Przetwory mięsne (§ 1 pkt. a i c) w czasie przewozu i przenoszenia powinny być zabezpieczone od wszelkich zanieczyszczeń.

2. W szczególności należy, by wozy i wszelkie inne przyrządy do rozwożenia i przenoszenia tych wyrobów miały pokrywy, były utrzymane w czystości i nieużywane do żadnych innych celów; o ile kosze i inne przyrządy do rozwożenia i roznoszenia tych wyrobów są umieszczane w szczelnych zamkniętych wozach, np. w specjalnych samochodach, wówczas przepis, dotyczący zaopatrzenia tych koszów i przyrządów w przykrywy, nie jest wymagany.

3. Przetwory mięsne, wyszczególnione w § 1 pkt. c), powinny być umieszczane na odpowiednich podstawach, np. półmiski, miski, salaterki.

4. Zabrania się:

a) przenosić w rękach do miejsc sprzedaży przetwory mięsne z wozów, koszów i innych przyrządów do przewożenia i przenoszenia;

b) stawiać i trzymać kosze i inne przyrządy, z dnem przepuszczalnem, na ziemi lub podłodze, o ile dna ich z zewnątrz nie są zaopatrzone w listy drewniane.

§ 38.

1. Do miejsc sprzedaży przetworów mięsnych, wymienionych w pkt. 2 lit. a) i c) § 1, mają analogiczne zastosowanie przepisy §§ 17, 18 z wyjątkiem pkt. a) i 22.

2. Produkty, umieszczone na stołach, półkach i w oknach wystawowych, powinny być zabezpieczone przed dotykaniem ich rękami kupujących.

3. Napoczęte lub pokrajane wyroby powinny być umieszczone w gablotkach oszklonych lub pod kloszami przewiewnemi, na talerzach, podstawach (szklanych, porcelanowych, fajansowych). Od strony sprzedającego gablotki powinny być zaopatrzone w odrzucane gęste siatki druciane.

4. Wszelkie czynności związane z krajaniem i odważaniem przetworów mięsnych bez powłok w sprzedaży detalicznej, powinny być uskutecznione z pomocą odpowiednich przyrządów.

5. Do zawijania produktów gotowych do bezpośredniego spożycia (wędliny, mięsa pokrajane) należy używać tylko czystego papieru pergaminowego, woskowego lub satynowego.

6. W sklepach z przetworami mięsnemi, obsługiwanych przez trzy lub więcej osób, osoby zajęte krajaniem tych przetworów, nie mogą być zatrudnione odbiorem i wydawaniem pieniędzy.

7. W sklepach, w których sprzedaż przetworów mięsnych stanowi zasadniczą część przedsiębiorstwa, nie mogą być sprzedawane takie produkty, których zapach może udzielić się wyrobom mięsnym. Sklepy, w których sprzedaż tych przetworów stanowi dodatkową część przedsiębiorstwa, powinny mieć dla tych przetworów oddzielne miejsce zdala od innych artykułów żywności.

8. W sklepach do sprzedaży przetworów mięsnych sprzedaż mięsa, z wyjątkiem mięsa wieprzowego, jest wzbroniona.

9. Podawanie gorących potraw w miejscach sprzedaży przetworów mięsnych może odbywać się tylko w oddzielnych pomieszczeniach, odpowiadających przepisom dla tego rodzaju miejsc spożycia.

§ 39.

1. Wędliny oraz inne wyroby wędliniarskie, przeznaczone do sprzedaży lub innego obiegu dla spożycia nie w tych miejscowościach, w których zostały wytworzone, powinny być zaopatrzone w świadectwa i plomby lekarza weterynaryjnego.

2. Wędliny oraz inne wyroby wędliniarskie, przeznaczone do sprzedaży lub innego obiegu dla spożycia, sprzedawane konsumentom bezpośrednio przez wytwórców, nie podlegają postanowieniom ust. 1 pod warunkiem umieszczenia w miejscu sprzedaży, na widocznem i dostępnem miejscu, wydanego przez cech wędliniarzy względnie właściwą izbę przemysłowo-handlową wyraźnego napisu „wędliny własnego wyrobu".

3. W razie odprzedaży wędlin i innych wyrobów wędliniarskich osobom trzecim, dla celu wpuszczenia tych przetworów do obiegu, wytwórca powinien zaopatrzyć je we własne plomby.

4. Świadectwa lekarza weterynaryjnego powinny stwierdzać, że wędliny i inne wyroby wędliniarskie zostały uprzednio zbadane i są wolne od włośni.

5. Plomby, nakładane przez wytwórców, powinny zawierać nazwy firmy i miejsca wyrobu.

6. Przy detalicznej sprzedaży wędlin i innych wyrobów wędliniarskich plomba powinna być pozostawiona aż do końca sprzedaży poszczególnej sztuki lub wiązki.

7. Wędliny, podpadające pod postanowienia ustępów 1 i 3, a nieposiadające plomb, podlegają zajęciu.

§ 40.

1. Handel okrężny wędlinami i innemi wyrobami wędliniarskiemi (na targach, rynkach, straganach, ulicach, podwórzach i domach itd.) jest wzbroniony.

2. W przypadkach wyjątkowych (jarmaki, odpusty itp.) powiatowa władza administracji ogólnej może każdorazowo zezwolić na sprzedaż wędlin i innych wyrobów wędliniarskich na targach, rynkach, straganach pod warunkiem, że sprzedaż ta odbywać się będzie w pomieszczeniach krytych, czysto utrzymanych, zabezpieczających produkty te od wszelkich zanieczyszczeń, oraz z zastosowaniem przepisów § 22 ust. 1, zdanie pierwsze ust. 2, 3 i 7.

§ 41.

1. Niezależnie od organów dozoru, wymienionych w § 4 pkt. a) i b) rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 1. czerwca 1929 r. o organizacji dozoru nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 495), urzędowi lekarze weterynaryjni wykonywają nadzór nad mięsem, wędlinami i innemi wyrobami wędliniarskiemi w miejscach, wymienionych w § 16 niniejszego rozporządzenia, oraz na targach, jarmarkach, odpustach, jak również w czasie przewozu, a także sprawują nadzór nad oczyszczaniem i konserwowaniem jelit w szlamiarniach.

2. Do zakresu nadzoru weterynaryjnego, w rozumieniu ustępu pierwszego, należy:

1. sprawdzanie w miejscach sprzedaży i w czasie przewozu:

a) czy mięso jest oznakowane zgodnie z przepisami weterynaryjnemi, czy w obiegu niema mięsa ze zwierząt, niepoddanych urzędowemu badaniu, albo mięsa niezdatnego i warunkowo zdatnego i czy mięso mniej wartościowe jest sprzedawane wyłącznie w specjalnie do tego celu wyznaczonych miejscach sprzedaży;

b) czy nie odbywa się sprzedaż mięsa końskiego w miejscach sprzedaży mięsa innych zwierząt;

c) czy wędliny i inne wyroby wędliniarskie są przepisowo oplombowane i nie zawierają pasorzytów, w szczególności włośni i wągrów, jak również czy nie wykazują innych zmian chorobowych;

2. sprawdzanie w wytwórniach:

a) czy wędliny i inne wyroby wędliniarskie sporządzane są z mięsa urzędowo zbadanego i uznane za zdatne do spożycia;

b) czy wędliny i inne wyroby wędliniarskie z mięsa końskiego sporządzane są w osobnych wytwórniach;

3. badanie w wytwórniach co do włośni wędlin i innych wyrobów wędliniarskich, wysyłanych do innych miejscowości, oraz plombowanie przetworów mięsnych (§ 39).

3. Do sprawdzania, przewidzianego w ust. 2, a dotyczącego wędlin, przeznaczonych do sprzedaży lub innego obiegu dla spożycia nie w tych miejscowościach, w których zostały one wytworzone, władza dozoru, właściwa dla miejsca przeznaczenia wędlin, może wyznaczyć punkty, w których sprawdzanie to powinno być uskuteczniane.

ROZDZIAŁ V.

Postanowienia końcowe.

§ 42.

1. Przywóz mięsa i przetworów mięsnych z zagranicy podlega przepisom rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 5. lutego 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 443) w sprawie badania mięsa, wprowadzonego (przywożonego) z zagranicy.

2. Do mięsa i przetworów mięsnych, przywożonych z obszarów, na których niniejsze rozporządzenie nie obowiązuje, mają zastosowanie przepisy niniejszego rozporządzenia.

3. O ile ze względu na zapotrzebowanie rynku zagranicznego wyrób przetworów mięsnych odbywać się będzie odmiennie od postanowień niniejszego rozporządzenia, wytwórca obowiązany jest donieść o tem bezzwłocznie wojewódzkiej władzy administracji ogólnej.

§ 43.

Sprzedawcy miesa, w szczególności w sprzedaży drobnicowej, są obowiązani, na żądanie władz organów dozoru nad artykułami żywności i przedmiotami użytku, wskazywać źródło nabycia tego mięsa.

§ 44.

We wszystkich miejscach wyrobu i sprzedaży mięsa i jego przetworów powinny znajdować się podręczne bezwonne środki opatrunkowe (gaza, wata, bandaż, jodyna).

§ 45.

Postanowienia niniejszego rozporządzenia, dotyczące poszczególnych miejsc sprzedaży mięsa oraz miejsc wyrobu i sprzedaży przetworów mięsnych, powinny być wywieszone na widocznem miejscu w pomieszczeniach, wyszczególnionych w § 1 pkt. 4.

§ 46.

Istniejące w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia miejsca sprzedaży mięsa oraz wytwórnie i miejsca sprzedaży przetworów mięsnych, zarówno jak szlamiarnie i wędzarnie przemysłowe powinny być doprowadzone do stanu, wymaganego niniejszem rozporządzeniem, do dnia 30. czerwca 1935 r., a w stosunku do postanowień § 24 ust. 1 do dnia 31. grudnia 1935 r., w przeciwnym zaś razie ulegną zamknięciu.

§ 47.

1. Miejsca sprzedaży mięsa, wytwórnie i miejsca sprzedaży przetworów mięsnych, istniejące w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia w pomieszczeniach suterenowych, a odpowiadające wszystkim innym przepisom dla tych miejsc sprzedaży i wytwórni, mogą na podstawie decyzji wojewódzkiej władzy administracji ogólnej, wydawanej w każdym poszczególnym przypadku, pozostawać nadal w pomieszczeniach suterenowych.

2. Władza ta wyznaczać będzie terminy, do jakich miejsca sprzedaży i wytwórnie, wymienione w ustępie pierwszym, będą mogły być pozostawione w suterenach, terminy te jednak, z uwzględnieniem postanowień § 26 ust. 5 nie mogą być dłuższe nad 5 lat, licząc od dnia wejścia w życie rozporządzenia. W przypadku pozostawienia wytwórni, wymienionych w ust. 1, w suterenie, powinna być urządzona należyta wentylacja sztuczna, zastępująca otwieranie okien.

3. Wojewódzka władza administracji ogólnej jest uprawniona ponadto do czynienia ustępstw:

a) w stosunku do istniejących miejsc sprzedaży mięsa, wytwórni i miejsc sprzedaży przetworów mięsnych co do odległości ich od ustępów ogólnych, obór, stajen, chlewów (§ 17 ust. 1, § 25 ust. 1, § 38 ust. 1);

b) w stosunku do istniejących wytwórni przetworów mięsnych co do liczby w nich pomieszczeń, przewidzianych w § 26, a w szczególności co do wymagania oddzielnej ubieralni oraz co do wysokości tych pomieszczeń (§ 27 ust. 1 zdanie pierwsze);

c) w stosunku do istniejących miejsc sprzedaży mięsa i miejsc sprzedaży przetworów mięsnych co do postanowień § 18 lit. a (oraz § 38 ust. 8);

d) w stosunku do istniejących wędzarni przemysłowych co do postanowień § 31 ust. 3;

e) w stosunku do istniejących wytwórni wędliniarskich co do postanowień § 24 ust. 1. o ile nieruchomość, na której wytwórnia się mieści, nie jest połączona z siecią wodociągową i kanalizacyjną.

4. Ulgi, przewidziane w ust. 3 pkt. a), pkt. c) i pkt. e), mogą być przyznawane na okres czasu do 5 lat, licząc od dnia wejścia w życia niniejszego rozporządzenia.

§ 48.

Winny naruszenia właściwych przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 343) podlegają karom, przewidzianym w rozdziale III tego rozporządzenia.

§ 49.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 24. czerwca 1931 roku o dozorze nad mięsem i przetworami mięsnemi, wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Ministrem Przemysłu i Handlu (Dz. U. R. P. Nr. 68, poz. 558) w brzmieniu rozporządzeń z dnia 31. października 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 751) i z dnia 20. kwietnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 396).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) Bronisław Pieracki

Minister Rolnictwa
(—) Sew. Ludkiewicz

Minister Przemysłu i Handlu
(—) Zarzycki.

2.

Obwieszczenie

o cenach wytycznych na artykuły powszedniego użytku.

Na mocy rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 31. VIII. 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 527) o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku, rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19. VII. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87 poz. 761), rozporządzenia Wojewody Śl. z dnia 8. IX. 1931 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 20 poz. 38) i ustawy z dnia 17. I. 1920 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 94) ustalam po zasięgnięciu opinji Powiatowej Komisji do badania cen następujące ceny orjentacyjne w detalu:

Mąka i pieczywo:

1 kg mąki żytniej	65%	37	gr.
1 „ chleba „	65%	36	„
1 „ mąki pszennej	65%	46	„
1 bułka	118 gram.	10	„

Nabiał:

1 litr mleka 32 groszy

1 „ maślanki 18 groszy

1 kg masła I gatunku 3,50 zł.

1 kg sera krowiego 1,00 zł.

jaja sztuka 8—10 groszy

Mięso i wyroby mięsne		w składach	na targu
1 kg wołowiny	I gat.	1,80 zł	1,60 zł
1 kg „	II „	1,50 zł	1,30 zł
1 kg wieprzowiny	I gat.	1,90 zł	1,80 zł
1 kg „	II „	1,80 zł	1,70 zł
1 kg cielęciny	I „	1,60 zł	1,40 zł
1 kg „	II „	1,40 zł	1,20 zł
1 kg słoniny surowej	I „	2,40 zł	2,40 zł
1 kg „	II „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg sadła	I „	2,40 zł	2,40 zł
1 kg „	II „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg kiełb. krak. 100% wieprz.	surow.	3,20 zł	3,20 zł
1 kg „ „ „ „	gotow.	3,20 zł	3,20 zł
1 kg „ „ mieszanej	I gat.	2,40 zł	2,40 zł
1 kg „ „ „	II „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „ czosnkowej	I „	2,40 zł	2,40 zł
1 kg „ „	II „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg salcesonu	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg wątrobianki	I „	2,70 zł	2,60 zł
1 kg „	II „	2,20 zł	2,20 zł

Dodatek kości może wynosić:

przy wieprzowinie najwyżej 15 %
przy wołowinie najwyżej 20 %
przy cielęcinie najwyżej 25 %

Świętochłowice, dnia 10. sierpnia 1932 r.

Starosta

(—) Szaliński

3.

Zarządzenie

o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych.

Na podstawie § 348 Rozp. Min. Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19/28 poz. 167 podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Jana Pietrygi zam. w Radzionkowie urzędowo stwierdzono pomór świń za wygasły.

Świętochłowice, dnia 8. sierpnia 1932 r.

Za Starostę:

(—) Dr. Olszewski
Wicestarosta.

4.

Obwieszczenie

o stwierdzeniu pomoru świń.

Na podstawie § 348 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. stycznia 1926 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Pająka Tomasza w Porębie, powiatu pszczyńskiego, urzędowo stwierdzono pomór świń.

Świętochłowice, dnia 9. VIII. 1932 r.

Starosta

w. z.

(—) Dr. Olszewski

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a, Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10.

[196]

Rocznik 1932. Nr. 34.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 20-go sierpnia 1932 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy, Dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Regulamin

8% Pożyczek Budowlanych, udzielanych przez Skarb Śląski z pożyczek, uzyskanych z Zakładów Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych i na wypadek inwalidztwa w Królewskie Hucie, zatwierdzony przez Śląską Radę Wojewódzką uchwałą z dnia 14. lipca 1932 r. L. R. W. 51/6/32.

(Gazeta Urzędowa Województwa Śląskiego Nr. 26)

§ 1.

Z kwot, uzyskanych przez Skarb Śląski z pożyczek z Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych i na wypadek inwalidztwa w Królewskie Hucie na podstawie ustawy z 7. maja 1931 r. (Dz. U. Śl. Nr. 11 ex 1931 r. poz. 24), będzie przyznawała pożyczki budowlane Śląska Rada Wojewódzka.

§ 2.

Z pożyczek budowlanych, udzielanych z powyższego funduszu, mogą korzystać:

a) związki samorządowe,

b) spółdzielnie mieszkaniowe, których statut nie przewiduje przejścia nieruchomości na własność pojedyńczych członków,

c) osoby fizyczne, prawne i spółdzielnie budowlano-mieszkaniowe.

Spółdzielnie wymienione pod b), c) muszą należeć do związków rewizyjnych, posiadających prawo dokonywania rewizji, nadane im przez Radę Spółdzielczą w myśl art. 68 i 70 ustawy o Spółdzielniach z dnia 29. października 1920 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 111 poz. 733).

§ 3.

Pożyczki będą udzielane w złotych w złocie na okres lat 5, 11 i 21 i będą spłacane w równych ratach półrocznych:

a) pożyczki do kwoty 2.000 zł będą spłacane w 5-ciu latach, t. j. w 10 równych półrocznych ratach kapitałowych,

b) pożyczki do kwoty 5.000 zł będą spłacane w 11-tu latach, tj. w 22 równych półrocznych ratach kapitałowych,

c) pożyczki ponad 5.000 zł będą spłacane w 21 latach, tj. w 42 równych półrocznych ratach kapitałowych.

Pożyczki na nadbudowy będą udzielane na okres 11 lat bez względu na wysokość pożyczki i będa spłacane w 22 równych półrocznych ratach kapitałowych.

Ponadto mogą być przez powyższy Fundusz przejęte pożyczki budowlane, które zostały udzielone przez Kasy Komunalne Województwa Śląskiego pożyczko-biorcom, wyszczególnionym w § 2, z tem jednak zastrzeżeniem, że powyższe pożyczki będą odpowiadały warunkom niniejszego regulaminu.

§ 4.

Oprocentowanie powyższych pożyczek wynosić będzie 8% w stosunku rocznym.

§ 5.

Odsetki będą płatne zgóry w ratach półrocznych z tem, że pierwsza rata procentowa będzie potrącona przy realizacji pożyczki, natomiast raty kapitałowe będą płatne półrocznie zdołu.

§ 6.

Wysokość pożyczki nie może przekraczać:

a) dla spółdzielni mieszkaniowych i instytucyj społecznych 90%.

b) dla związków samorządowych 80%,

c) dla spółdzielni budowlano-mieszkaniowych i innych osób prawnych oraz osób fizycznych 70% kosztów budowy łącznie z wartością placu, którego powierzchnia nie będzie jednak przenosiła dla domów wolnostojących czterokrotnej projektowanej powierzchni zabudowanej, liczonej w murach parteru, dla domów zaś w kompleksach zwartych podwójnej.

§ 7.

Pożyczki budowlane winny być zasadniczo zabezpieczone na pierwszem miejscu hipoteki nieruchomości, na której jest prowadzona budowa, względnie po pożyczkach, udzielonych z funduszów rządowych albo z państwowych instytucyj kredytowych oraz z funduszów Skarbu Śląskiego, nadto po innych ciężarach, których spłata byłaby utrudniona z tem jednak, że udzielona pożyczka budowlana łącznie z poprzedzającemi obciążeniami nie będzie przekraczała granic, określonych w § 6 niniejszego regulaminu.

W wyjątkowych wypadkach za uprzedniem zezwoleniem Śląskiej Rady Wojewódzkiej dopuszczonem będzie zabezpieczenie hipoteczne na dalszych miejscach, przyczem Skarb Śląski może żądać dodatkowego zabezpieczenia w formie hipoteki na innej nieruchomości.

Nadto aż do zupełnego ukończenia budowy oprócz zabezpieczenia hipotecznego winien dłużnik przed wypłatą pierwszej raty pożyczki przedłożyć Bankowi weksel kaucyjny in blanco, zaopatrzony podpisem właściciela względnie właścicieli nieruchomości.

§ 8.

Pożyczki budowlane będą udzielane na budowę domów murowanych, krytych ogniotrwale.

§ 9.

Na budowę domów drewnianych, krytych ogniotrwale mogą być udzielane pożyczki, tylko w wyjątkowych wypadkach i to w sumie nieprzekraczającej 35% kosztów budowy i na czas nie dłuższy jak na lat 5.

§ 10.

Pożyczki będą udzielane wyłącznie na budowę domów mieszkalnych. W szczególności będzie ten fundusz służył przedewszystkiem do popierania budownictwa w okręgach miejskich, a to tak nowych domów, jak i nadbudów.

§ 11.

Podania o pożyczki budowlane winny być wnoszone do Oddziału Banku Gospodarstwa Krajowego w Katowicach. Podanie winno zawierać:

a) określenie wysokości i celu wymaganej pożyczki,

b) szczegółowy opis nieruchomości, na której jest względnie ma być prowadzona budowa.

§ 12.

Do podania należy dołączyć następujące dokumenty:

a) wierzytelny wyciąg z księgi wieczystej (wyciąg hipoteczny) z podaniem wpisów działu I., II. i III.,

b) wyciąg z księgi posiadłości gruntowej (arkusz posiadłości gruntowej), stwierdzający powierzchnię gruntu oraz zawierający opis parcel.

c) odbitkę (kopję) mapy katastralnej.

d) kosztorys budowy, zatwierdzony przez budowniczego,

e) plan budowy zatwierdzony przez władze budowlane.

Nadto w miarę możności:

f) fotografję budowy, potwierdzoną przez zwierzchność gminy.

Przy nadbudowach przedłożenie fotografji rozpoczętej budowy nie obowiązuje.

Prócz wyżej wymienionych dokumentów winny Związki Komunalne przedłożyć:

g) budżet na okres bieżący,

h) sprawozdanie z wykonania budżetu za okres ubiegły,

i) zatwierdzone przez władze nadzorcze uchwały powołanych do tego organów samorządu, postanawiające zaciągnięcie pożyczki,

j) zobowiązanie corocznego wstawiania do budżetu sum potrzebnych na amortyzację kapitału i oprocentowanie.

Spółdzielnie zaś:

k) statut,

l) wyciąg z rejestru spółdzielni,

ł) wykaz członków z podaniem ich zawodu, wysokości udziałów, które ma płacić każdy z członków oraz uskutecznionych wpłat na udziały,

m) powziętą zgodnie ze statutem, uwierzytelnioną uchwałę w sprawie zaciągnięcia pożyczki.

n) dowód należenia do związku rewizyjnego, posiadającego prawo dokonywania rewizji,

o) bilans za ostatni rok kalendarzowy.

Prócz powyższych dokumentów winien petent złożyć zaliczkę na koszty oszacowania, której wysokość określi Bank, oraz deklarację, że w razie nie dojścia do skutku pożyczki, nie będzie sobie rościł żadnych pretensji do zwrotu zaliczki.

§ 13.

Jeżeli budujący nie może przedłożyć narazie któregokolwiek z wymienionych w poprzednim paragrafie dokumentów, ale sprawa jest ostatecznie wyświetlona, pożyczka może być przyznana warunkowo.

§ 14.

Wniesione podania o kredyt budowlany bada Bank przez swoich refentów, rzeczoznawcę prawnego i technicznego.

Podania, nadające się do rozpatrzenia, muszą być szczegółowo zbadane pod względem prawnym i technicznym, w szczególności rzeczoznawca techniczny winien stwierdzić:

a) obecną wartość techniczną nieruchomości oraz jej stan,

b) przypuszczalną wartość techniczną nieruchomości po wykończeniu budowy,

c) wartość finansową po wykończeniu budowy tj. wysokość rocznego czynszu, skapitalizowanego na 10%,

d) kwotę potrzebną na wykonanie względnie wykończenie budowy,

e) czas, w jakim budowa może być wykonaną i dom zamieszkany,

f) okres amortyzacji na jaki pożyczka może być udzielona.

Po ukończeniu badania przedkłada Bank podanie wraz z oszacowaniem technicznem oraz wszystkiem i załącznikami i ze swym wnioskiem Śląskiemu Urzędowi Wojewódzkiemu — Wydział Skarbowy.

§ 15.

Pożyczki w kwotach mniejszych jak 1.000 zł nie będą udzielane.

§ 16.

O przyznaniu pożyczki przez Śląską Radę Wojewódzką zostaje petent powiadomiony przez Bank promesą, zawierającą wyszczególnienie warunków, na jakich przyznana pożyczka może być wypłacona.

§ 17.

Przyznane pożyczki realizowane będą przez zapisanie na rachunek pożyczkobiorcy w Banku Gospodarstwa Krajowego, zawinkulowany na rzecz Skarbu Śląskiego, z którego Bank upoważniony jest wypłacać raty w miarę postępu budowy, przyczem pierwsza rata w kwocie nie przenoszącej 35% przyznanej pożyczki będzie wypłaconą nie wcześniej jak po dokonaniu zabezpieczenia hipotecznego i po wypełnieniu innych warunków promesy, w szczególności zaś po stwierdzeniu, że petent wykonał na swój koszt roboty budowlane, wynoszące przynajmniej:

a) 5%, gdy chodzi o spółdzielnie mieszkaniowe i instytucje społeczne,

b) 10% kosztorysu, gdy chodzi o związki komunalne,

c) 15% gdy chodzi o spółdzielnie budowlano-mieszkaniowe i inne osoby prawne oraz osoby fizyczne, a nadto po stwierdzeniu, że mająca być wypłacona pierwsza rata pożyczki, znajdzie dostateczne zabezpieczenie w szacunku danej nieruchomości, wymagane w myśl przepisów § 6 regulaminu.

Wypłata ostatniej raty pożyczki może nastąpić dopiero po ukończeniu budowy i po stwierdzeniu przez oceniciela na miejscu budowy, że budowa została wykonana zgodnie z kosztorysem, względnie że wartość ukończonej budowy odpowiada postanowieniom § 6 regulaminu.

Warunek ten nie musi być stosowany w stosunku do tych budów, których wartość w chwili wypłaty pożyczki przekracza kilkakrotnie wysokość udzielonej pożyczki.

§ 18.

Przed wypłatą pierwszej raty pożyczki winien petent przedłożyć:

a) pierwszy wypis skryptu dłużnego względnie zapisu kaucyjnego, sporządzonego przed notarjuszem względnie sędzią grodzkim według wzoru, załączonego przy promesie,

b) pełny wierzytelny wyciąg z księgi wieczystej (wyciąg hipoteczny na dowód zabezpieczenia pożyczki na hipotece nieruchomości),

c) weksel kaucyjny podpisany przez właściciela względnie właścicieli hipotycznych nieruchości.

d) dowód wykonania własnym kosztem robót budowlanych na wymaganą sumę, o ile wykonanie wymaganych robót nie zostało poprzednio stwierdzonem przez rzeczoznawcę Banku Gospodarstwa Krajowego.

Spółdzielnie winne prócz wyżej wymienionych dokumentów przedłożyć przed wypłatą pierwszej raty pożyczki:

e) najnowszy wyciąg z rejestru spółdzielni względnie z rejestru handlowego.

§ 19.

Wypłata dalszych rat następować będzie po przedłożeniu przez petenta rozliczenia z wykonanych dotychczas robót wzgl. rachunków lub faktur dostawców, poświadczonych przez zwierzchnośc gminną, a stwierdzających wykonanie robót budowlanych na kwotę, odpowiadającą wysokości wypłaconej poprzedniej raty.

Przed wypłatą ostaniej raty pożyczki winna być przedłożona polisa asekuracyjna na dowód ubezpieczenia nieruchomości od ognia w jednem z krajowych Towarzystw Ubezpieczeniowych według listy, zatwierdzonej przez Ministra Skarbu, przyczem winna być na polisie uczyniona adnotacja, podpisana przez Zarząd danego Towarzystwa, że w razie pogorzeli będzie wypłacone na pokrycie tejże pożyczki przypadające z tego tytułu wynagrodzenie do wysokości udzielonej pożyczki. Cesja pretensji z tytułu ubezpieczenia nie może być cofnięta bez zgody Banku, i zachowuje swą moc także w razie sprzedaży ubezpieczonych objektów osobom trzecim. Rozwiązanie ani wypowiedzenie umowy nie może nastąpić bez zgody Banku.

§ 20.

Skrypt dłużny względnie zapis kaucyjny (§ 18 regulaminu) winien zawierać:

a) wysokość sumy pożyczkowej, opiewającej na złote w złocie, sposób i termin jej spłaty, wysokość odsetek oraz wysokość odsetek zwłoki,

b) zobowiązanie ze strony pożyczającego do zaintabulowania pożyczki wraz z odnośnemi rygorami na hipotece nieruchomości, na której prowadzona jest budowa, a nadto wpisanie ewikcji hipotecznej w wysokości 20% pożyczonego kapitału, przeznaczonej na zabezpieczenie odsetek nieuprzywilejowanych, odsetek zwłoki oraz kosztów sądowych za prowadzenie sprawy i kosztów egzekucyjnych, jakie mogą powstać w razie poszukiwania kapitału na drodze sądowej,

c) miejsce płatności i kwotę każdej spłaty czy to kapitału, czy odsetek,

d) postanowienia co do przysługującego dłużnikowi prawa wcześniejszej spłaty kapitału pożyczkowego czy to w całości, czy to w części w terminach płatności rat kapitałowych z tem, że w razie częściowego umorzenia pożyczki ponad plan spłaty, wysokość rat amortyzacyjnych reszty kapitału pozostaje niezmieniona i że w razie spłacenia części lub całej pożyczki przed terminem płatności raty kapitałowej, dłużnik będzie miał prawo żądać jedynie zbonifikowania odsetek od spłaconego ponad plan umorzenia kapitału,

e) postanowienie, że dopuszczenie zaległości jednej raty kapitałowej lub odsetkowej pociągnie za sobą utratę prawa spłacania pożyczki ratemi i jednorazową wymagalność całego długu w kapitale, procentach i wszelkich należnościach, a nadto, że Śląskiej Radzie Wojewódzkiej względnie Bankowi Gospodarstwa Krajowego służy prawo bezzwłocznego rozwiązania stosunku pożyczkowego i ściągnięcia w drodze egzekucji wypożyczonego kapitału wraz z należytościami w następujących przypadkach:

1. gdyby dłużnik któregokolwiek obowiązku, przyjętego w skrypcie dłużnym, nie wykonał,

2. gdyby bez zgody Śląskiej Rady Wojewódzkiej nieruchomość została sprzedana, wypuszczona w dzierżawę, w zastaw lub administrację poręczającą,

3. gdyby bez zgody Śląskiej Rady Wojewódzkiej dochody z nieruchomości zostały alienowane dłużej niż na rok jeden,

4. gdyby stwierdzonem zostało, że zamierzona budowa nie została wykonaną, względnie, że suma, wypłacona na poczet pożyczki, została przez dłużnika zużyta na cel inny, niż wskazany w skrypcie dłużnym,

5. gdyby przeciwko dłużnikowi została wdrożoną z którejkolwiek strony egzekucja imobilarna,

6. gdyby dłużnik popadł w konkurs.

Wreszcie w stosunku do Spółdzielni:

7. gdyby Spółdzielnia uchwaliła likwidację.

8. gdyby własność Spółdzielni, obciążona pożyczką budowlaną przeniesioną została na inną osobę prawną lub fizyczną. Przepis ten nie dotyczy spółdzielni budowlano-mieszkaniowych.

f) Zobowiązanie płacenia od zaległości raty wraz z określonemi w § 4 regulaminu pożyczkowego odsetkami dalszych odsetek tytułem odsetek zwłoki w wysokości ustawowej, poczynając od dnia 16-go po upływie terminu płatności odnośnej raty,

g) oświadczenie, że dłużnik zgadza się na potrącenie kosztów lustracji technicznych nieruchomości, odbytych przed udzieleniem pożyczki z pierwszej raty pożyczki oraz ponosi, wszelkie koszty z pożyczką związane i tak: koszty skryptu dłużnego wzgl. zapisu kaucyjnego i intabulacji pożyczki, koszty kwitu extabulacyjnego, koszty wydobycia i ostęplowania potrzebnych dokumentów, koszty upomnień o zapłatę zaległych rat kapitałowych i odsetek, koszty egzekucyjne, procesowe, likwidacyjne i inne,

h) oświadczenie dłużnika, że skryptowi dłużnemu względnie zapisowi kaucyjnemu przyznaje się moc natychmiastowej wykonalności po myśli § 3 ustawy austrjackiej z dnia 25. 7. 1871 r. (Nr. 75 austr. Dziennika U. P., względnie po myśli § 794 niem. procedury cywilnej,

i) oświadczenie, że Bankowi wolno będzie na koszt dłużnika dokonywać technicznych lustracyj budowy, celem przekonania się o postępie i faktycznym stanie robót i koszty te potrącać z rat pożyczki,

j) obowiązek regularnego opłacania wszelkich podatków i premji asekuracyjnych,

k) zobowiązanie ubezpieczenia dokonanej budowy od ognia w jednem z krajowych Towarzyst Ubezpieczeniowych, wskazanych przez Bank Gospodarstwa Krajowego, z tem że w razie niezapłacenia którejkolwiek premji, przysługiwać będzie Skarbowi Śląskiemu względnie Bankowi Gospodarstwa Krajowego prawo uiszczenia zaległych premji w zastępstwie dłużnika, a następnie ściągnięcia od niego wydatkowanej na ten cel kwoty,

l) upoważnienie Skarbu Śląskiego względnie Banku Gospodarstwa Krajowego, aby w razie spalenia się budynku, pod hipotekę oddanego, mógł podnieść imieniem dłużnika wynagrodzenie asekuracyjne do wysokości udzielonej pożyczki,

ł) postanowienie, że wypłaty na poczet waluty pożyczkowej następować będą w miarę stwierdzonego w wyżej określony sposób postępu budowy.

§ 21.

Wszelkie spłaty mają być uiszczane przez dłużników w Oddziale Banku Gospodarstwa Krajowego, jak również i wypłata pożyczek następować będzie za pośrednictwem tego Banku.

W razie niezapłacenia przez dłużnika zapadłej raty kapitałowej wraz z odsetkami wystosowuje Bank w ciągu 15 dni po terminie zapadłości do dłużnika wezwanie o zapłatę zaległej raty z zawiadomieniem, że dłużnik jest obowiązany płacić od zaległej raty kapitałowej i procentowej dalsze odsetki zwłoki w wysokości ustawowej z zagrożeniem utraty prawa spłacania pożyczki ratami i ściągnięcia całego długu w kapitale i odsetkach i odsetkach zwłoki i wszelkich innych należnościach w drodze egzekucji sądowej; w razie gdyby upomnienia okazały się bezskuteczne, przedkłada Bank akty sprawy z dokładnem zestawieniem zaległości w kapitale, odsetkach zwłoki i wszelkich innych należnościach za pośrednictwem Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego — Wydział Skarbowy Oddziałowi Prokuratorji Generalnej R. P. w Katowicach celem wdrożenia egzekucji.

§ 22.

Każde całkowite lub częściowe uchybienie w zapłacie którejkolwiek z rat amortyzacyjnych ponad 15 dni, nakłada na popadającego w zwłokę dłużnika obowiązek uiszczenia procentów zwłoki w ustawowej wysokości od dnia płatności raty amortyzacyjnej, przyczem przy obliczaniu procentów zwłoki część miesiąca będzie się liczyć za pół miesiąca

§ 23.

Procenty zwłoki obliczane będą od całej sumy zaległości tak w kapitale jak i procentach i nie przestaną biec aż do chwili całkowitego uiszczenia każdej zaległości. Przy całkowitem albo częściowem uiszczeniu zaległości będą pokrywane przedewszystkiem odsetki zwłoki do dnia uiszczenia, narosłe koszty upomnień i koszty, spowodowane egzekucją oraz wydatki, poczynione na podstawie skryptu dłużnego, a dopiero reszta uiszczonej kwoty zaliczoną zostanie na pokrycie samych rat.

§ 24.

Z zaliczki, przewidzianej w § 12 niniejszego regulaminu, będą pokrywane przez Bank koszty oszacowań nieruchomości i lustracji technicznych według norm, ustalonych przez Śląską Radę Wojewódzką.

§ 25.

Wątpliwości, jakie mogą wyniknąć przy stosowaniu przez Bank postanowień niniejszego regulaminu, będą uzgadniane w porozumieniu ze Śląską Radą Wojewódzką.

Katowice, dnia 14. lipca 1932 r.

Przewodniczący
Śląskiej Rady Wojewódzkiej

(—) Dr. Grażyński
Wojewoda.

2.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Administracyjny.

Katowice, dnia 3 sierpnia 1932 r.

L: Ad. R. 507/3

Przedmiot i Zarządzenie Wojewody Śl. w przedmiocie badania zwierząt racicowych na stacjach kolejowych Woj .Śl.

Zarządzenie

Wojewody Śląskiego z dnia 3. sierpnia 1932 r. L. Ad. R. 507/3 uzupełniające tut. zarządzenie z dnia 7. II. 1931 r. L. Ad. 56/4 ogłoszone w Gazecie Urzędowej Woj. Śl. Nr. 6/1931 w sprawie badania zwierząt racicowych na stacjach kolejowych Województwa Śląskiego.

Na zasadzie § 9 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 22 III. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 409) oraz za zgodę Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych (reskrypt z dnia 25 czerwca 1932 r. Nr. 2. XI.—1/10) zarządza się jak następuje:

Paragraf pierwszy zarządzenia wydanego w przedmiotowej sprawie w dniu 7. II. 1932 r. L. Ad. 56/4 (Gaz. Urz. Woj. Śl. Nr. 6, ex 1931) uzupełnia się ustępem drugim o następującej treści:

Od przymusu badania zwalnia się pojedyńcze sztuki zwierząt racicowych wysyłanych w celach hodowlanych i użytkowych przez rolników — hodowców lub organizacje rolnicze do innych gospodarstw rolnych. Zwolnienie od badań odnosi się tylko do zwierząt, pochodzących z powiatów wolnych od pryszczycy i z miejscowości nieobjętych zakazem wywozu z powodu panujących zaraźliwych chorób zwierzęcych.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gazecie Urzędowej Województwa Śląskiego.

Za Wojewodę:

(—) Dr. Saloni
Wicewojewoda

STAROSTWO

Świętochłowice, dnia 16 sierpnia 1932 r.

L. dz. S. 14|67
Dot: jak wyżej

Powyższe podaję do wiadomości.

Za Starostę

(—) Legierski

3.

Obwieszczenie

o cenach wytycznych na artykuły powszedniego użytku.

Na mocy rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 31. VIII. 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 527) o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku, rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19. VII. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87 poz. 761), rozporządzenia Wojewody Śl. z dnia 8. IX. 1931 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 20 poz. 38) i ustawy z dnia 17. I. 1920 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 94) ustalam po zasięgnięciu opinji Powiatowej Komisji do badania cen następujące ceny orjentacyjne w detalu:

Mąka i pieczywo:

1 kg mąki żytniej	65%	36	gr.
1 „ chleba „	65%	36	„
1 „ mąki pszennej	65%	46	„
1 bułka	120 gram.	10	„

Nabiał:

1 litr mleka 32 groszy

1 „ maślanki 18 groszy

1 kg masła I gatunku 4,— zł.

1 kg sera krowiego 1,00 zł.

jaja sztuka 8—10 groszy

Mięso i wyroby mięsne		**w składach**	**na targu**
1 kg wołowiny	I gat.	1,80 zł	1,60 zł
1 kg „	II „	1,50 zł	1,30 zł
1 kg wieprzowiny	I gat.	1,90 zł	1,80 zł
1 kg „	II „	1,80 zł	1,70 zł
1 kg cielęciny	I „	1,60 zł	1,40 zł
1 kg „	II „	1,40 zł	1,20 zł
1 kg słoniny surowej	I „	2,40 zł	2,40 zł
1 kg „	II „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg sadła	I „	2,40 zł	2,40 zł
1 kg „	II „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg kiełb. krak. 100% wieprz. surow.		3,20 zł	3,20 zł
1 kg „ „ „ „ gotow.		3,20 zł	3,20 zł
1 kg „ „ mieszanej	I gat.	2,40 zł	2,40 zł

1 kg kiełb. krak. mieszanej	II gat.	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „ czosnkowej	I „	2,40 zł	2,40 zł
1 kg „ „	II „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg salcesonu	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg wątrobianki	I „	2,70 zł	2,60 zł
1 kg „	II „	2,20 zł	2,20 zł

Dodatek kości może wynosić:

przy wieprzowinie najwyżej 15 %
przy wołowinie najwyżej 20 %
przy cielęcinie najwyżej 25 %

Świętochłowice, dnia 17. sierpnia 1932 r.

Starosta

(—) Szaliński

4.

Obwieszczenie.

Zarządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 3. marca br. L. Ad. R. 197/26 została uznana pryszczyca w Paniowach i temsamem na obszarze całego Województwa za wygasłą.

Świętochłowice, dnia 16. sierpnia 1932 r.

S t a r o s t a
(—) Szaliński.

5.

Dot. Urlopowania Naczelnika gminy i urzędu okręgowego.

Naczelnikowi gminy i Urzędu Okręgowego w Rudzie p. Dr. Kopcowi udzieliłem urlopu wypoczynkowego od 2. września do 6. października 1932 r.

Zastępstwo obejmie p. Dr. Zając.

Świętochłowice, dnia 16. VIII. 1932 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

6.

Dot. wyłudzania wsparć.

Skowron Władysław, urodzony w roku 1899 w Traganicy pow. Wadowice, włóczy się po kraju i wyłudza pod różnemi pozorami zapomogi od związków komunalnych.

Powyższe podaję do wiadomości z tem, że ewentl. wypłacone kwoty zwracane nie będą.

Świętochłowice, dnia 29. VII. 1932 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

7.

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a, Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10.

Rocznik 1932. Nr. 35.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 27-go sierpnia 1932 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy, Dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie

Ministra Skarbu

z dnia 6. lipca 1932 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17-go września 1927 r. o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych, sędziów, prokuratorów oraz wojskowych w kraju.

(Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 651).

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 czerwca 1932 r. Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 461 ogłaszam jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 września 1927 r. o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonarjuszów pańtwowych, sędziów i prokuratorów oraz wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 826) z uwzględnieniem zmian wprowadzonych rozporządzeniami Rady Ministrów: z dnia 20. stycznia 1930 r. Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 54 z mocą obowiązującą od dnia 11 lutego 1930 r., z dnia 10 kwietnia 1931 r. Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 291 z mocą obowiązującą od dnia 1 maja 1931 r., z dnia 3 czerwca 1931 r. Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 437 z mocą obowiązującą od dnia 13 czerwca 1931 r., z dnia 2 września 1931 r. Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 658 z mocą obowiązującą od dnia 17 września 1931 r., z dnia 25 września 1931 r. Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 707 z mocą obowiązującą od dnia 1 listopada 1931 r. i z dnia 10 czerwca 1932 r. Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 461 z mocą obowiązującą od dnia 21 czerwca 1932 r.

Minister Skarbu:

(—) Jan Piłsudski.

Załącznik do obwieszczenia Min. Skarbu z dn. 6. lipca 1932 r. (poz. 651).

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 17 września 1927 r.

o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych, sędziów i prokuratorów oraz wojskowych.

Na zasadzie art. 10 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) oraz art. 6 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem, oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107) zarządza się co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie niniejsze reguluje należności za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych, wymienionych w art. 1 ustawy z dn. 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) (z wyjątkiem pracowników kolei państwowych), sędziów, prokuratorów, praktykantów i aplikantów, wojskowych zawodowych, wojskowych wymienionych w art. art. 111, 112, 113 i 114 wyżej powołanej ustawy, oraz szeregowych niezawodowych.

Należności za podróże służbowe, delegacje i przeniesienia pracowników kolei państwowych regulują osobne przepisy.

§ 2.

Osobom wymienionym w § 1 przysługują:

I. w razie podróży służbowej (komisji) do miejscowości położonej poza zwykłem ich miejscem służbowem:

1. diety oraz
2. zwrot kosztów przejazdu;

II. W razie delegacji (odkomenderowania) do miejscowości położonej poza zwykłem ich miejscem służbowem:

1. diety za czas przejazdu i za czas pozostawania w delegacji (odkomenderowaniu) oraz

2. zwrot kosztów przejazdu.

III. W razie przeniesienia na inne miejsce służbowe:

1. diety dla przeniesionego za czas przejazdu do nowego miejsca służbowego i za pierwszą dobę pobytu w temże miejscu, oraz dla jego żony i dzieci za taki sam czas, a to dla żony w wysokości 75%, dla dzieci w wysokości 50% diet, przysługujących przeniesionemu, o ile na te osoby pobiera dodatek ekonomiczny na zasadzie art. 4 ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924), względnie art. 5 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107);

2. zwrot kosztów przejazdu dla przeniesionego oraz jego żony i dzieci, o ile na te osoby pobiera dodatek ekonomiczny; ponadto zwrot kosztów przejazdu dla jednej osoby z jego służby;

3. zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego.

W odniesieniu do wojskowych i funkcjonarjuszów państwowych, pełniących służbę w administracji wojskowej, zwykłem miejscem służbowem i miejscowością w rozumieniu niniejszego rozporządzenia jest obszar danego garnizonu wojskowego.

§ 3.

Diety wynoszą dziennie:

1. dla Prezesa Rady Ministrów i Marszałka Polski 80 zł, dla Ministrów, Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego i Pierwszego Prezesa Najwyższego Trybunału Administracyjnego 60 zł,

2. dla funkcjonarjuszów państwowych, wymienionych w art. 1 ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924), wojskowych zawodowych, oraz wojskowych wymienionych w art. 111, 112, 113 wyżej powołanej ustawy, a pobierających uposażenie:

według grupy	II	30 zł
„ „	III i IV	25 „
„ „	V	20 „
„ „	VI	15 „
„ „	VII	12 „
„ „	VIII	10 „ 50 gr
„ „	IX	9 „ 50 „
„ „	X — XII	8 „ 50 „
„ „	XIII — XVI	6 „ — „

3. dla sędziów i prokuratorów, pobierających uposażenie:

według grupy	C i D	25 zł
„ „	B	20 „
„ „	A	15 „

4. dla szeregowych niezawodowych:

a) podchorążych oraz podoficerów	2 zł 50 gr
b) st. szeregowców i szeregowców	2 „ — „

Praktykanci i aplikanci otrzymują diety tej grupy uposażenia, według której pobierają wynagrodzenie, względnie uposażenie.

Oficerom i szeregowym, biorącym udział w ćwiczeniach (koncentracjach) formacyj wojskowych poza swym garnizonem, a nie należącym do tych formacyj, przysługują diety w wysokości i wedle zasad określonych w niniejszem rozporządzeniu tylko za czas od dnia wyjazdu z miejsca garnizonu do dnia przybycia do formacji, odbywającej ćwiczenia, oraz od dnia odjazdu z powyższej formacji do dnia powrotu do swego garnizonu. Ograniczenie to nie odnosi się do oficerów i szeregowych żandarmerji, pełniących w rejonach ćwiczeń (koncentracyj) służbę bezpieczeństwa.

W razie awansu należą się wyższe diety od dnia, od którego przysługuje prawo do wyższego uposażenia.

Do diet, ustalonych dla funkcjonarjuszów i osób wojskowych pobierających uposażenie wedle grupy II, III lub IV (punkt 2), może szef władzy naczelnej w wypadkach, gdy podróż służbowa połączona jest z wydatkami reprezentacyjne-

mi, przyznawać dodatki w wysokości 25% diet. Przepis ten nie ma zastosowania do osób wymienionych w § 25.

§ 4.

W wypadku delegacji (odkomenderowania) wypłaca się diety w wysokości ustalonej w § 3 t. j. całe diety przez pierwsze dwa tygodnie, licząc od dnia, następującego po dniu przybycia do miejsca delegacji (odkomenderowania), przez następnych 6 tygodni diety zmniejszone dla żonatych i wdowców z dziećmi (t. j. dla pobierających dodatek ekonomiczny) o 20%, dla samotnych (t. j. dla nie pobierających tego dodatku) o 40%, po upływie zaś tego czasu diety zmniejszone dla żonatych i wdowców z dziećmi o 30% dla samotnych o 50%.

Delegacja (odkomenderowanie) może trwać zasadniczo tylko pół roku. Przedłużenie delegacji (odkomenderowania) ponad ten okres czasu może nastąpić jedynie w wyjątkowych wypadkach na mocy decyzji szefa władzy naczelnej, przyczem przedłużenie delegacji (odkomenderowania) na dłużej niż pół roku wymaga zgody Ministra Skarbu. Przepis ten nie dotyczy wypadków odkomenderowania do szkół wojskowych lub cywilnych.

O ile delegowany (odkomenderowany) otrzymuje bezpłatnie mieszkanie w lokalu rządowym, zmniejsza się diety, określone w ustępie 1 niniejszego paragrafu, o 10% przysługującej diety.

§ 5.

Jednostką obliczania diet jest 24-godzinny okres czasu, liczony od chwili wyjazdu ze zwykłego miejsca służbowego do chwili powrotu do tegóż miejsca, przyczem:

a) Jeżeli pobyt poza zwykłem miejscem służbowem trwa dłużej niż 24 godziny, należy się za końcowy okres czasu, o ile on wynosi więcej niż 12 godzin, cała dieta, o ile zaś wynosi więcej niż 6 godzin — połowa diety.

b) Jeżeli pobyt poza zwykłem miejscem służbowem trwa krócej niż 24 godziny, należy się połowa diety, o ile pobyt ten trwa dłużej niż 6 godzin, zaś cała dieta tylko w tym wypadku, gdy pobyt poza zwykłem miejscem służbowem, trwający dłużej niż 6 godzin, przypada na porę nocną, między 21 a 6 godziną.

Przy przejeździe środkiem lokomocji, mającym oficjalny rozkład jazdy (np. kolei, statek), początek przejazdu należy liczyć od chwili odejścia, ustalonego w tymże rozkładzie jazdy. Przy przejeździe innym środkiem lokomocji, nie mającym takiego rozkładu jazdy (np. konie, samochód), początek przejazdu należy liczyć od chwili ruszenia z miejsca. Powyższą zasadę należy stosować analogicznie także do oznaczenia czasu zakończenia przejazdu z tym wyjątkiem, że opóźnienie środka lokomocji, mającego oficjalny rozkład jazdy, może być brane w rachubę tylko w przypadku, gdy wynosi więcej niż jedną godzinę i zostanie udowodnione.

Gdy przejazd odbywa się różnemi środkami lokomocji, należy do czasu trwania przejazdu wliczać również uzasadnione przerwy między przejazdami poszczególnemi środkami lokomocji.

§ 6.

Diety należą się również za niedziele i święta przypadające w czasie trwania podróży służbowej, delegacji (odkomenderowania) względnie przeniesienia.

§ 7.

Diety należą się również w wypadku zachorowania w czasie podróży służbowej lub delegacji (odkomenderowania) przez cały czas spowodowanego chorobą pobytu w odnośnej miejscowości, o ile choroba zostanie stwierdzona świadectwem lekarskiem, a funkcjonarjusz nie jest umieszczony na koszt Skarbu Państwa w szpitalu.

§ 8.

Pozostającemu w delegacjl (odkomenderowaniu) nie przysługuje prawo do diet za czas urlopu.

O ile jednak korzystający w czasie delegacji (odkomenderowania) z urlopu wypoczynkowego lub zdrowotnego wyjeżdża na czas tego urlopu do miejscowości zwykłego miejsca służbowego, należy mu przyznać zwrot kosztów jazdy tam i zpowrotem według zasad, obowiązujących przy przejazdach służbowych.

§ 9.

Zwrot kosztów przejazdu obejmuje ceny biletów jazdy koleją lub statkiem oraz zwrot kosztów przejazdu innemi środkami komunikacyjnemi, koszty przewozu koleją lub statkiem bagażu podróżnego oraz ryczałt na pokrycie kosztów dojazdu do dworca i z dworca kolejowego, do przystani i z przystani, do stacji autobusowej, lotniczej i z tych stacyj.

§ 10.

Przy przejazdach koleją lub statkiem zwraca się:

a) cenę biletu I klasy — funkcjonarjuszom państwowym oraz osobom wojskowym, pobierającym uposażenie według grupy I — V, sędziom i prokuratorom, pobierającym uposażenia według grupy D, C, B, ponadto bez względu na grupę uposażenia: starostom i kierownikom starostw, dowodcom pułków i równorzędnym, komendantom wojewódzkim

policji państwowej, osobom towarzyszącym służbowo przy przejazdach przedstawicieli państw obcych, misyj zagranicznych oraz oficerów armij obcych, jak również adjutantom i oficerom ordynansowym, podróżującym służbowo w I klasie razem ze swoimi przełożonemi generałami i dowódcami pułków;

b) cenę biletu II klasy — funkcjonarjuszom państwowym oraz osobom wojskowym, pobierającym uposażenie według grupy VI do IX i sędziom pobierającym uposażenie według grupy A;

c) cenę biletu III klasy - funkcjonarjuszom państwowym oraz osobom wojskowym, pobierającym uposażenie według grupy X do XVI.

Praktykanci i aplikanci otrzymują zwrot ceny biletu tej klasy, która w myśl postanowienia, zawartego w poprzednim ustępie, przywiązana jest do grupy uposażenia, według której pobierają uposażenie.

Za przejazd sługi (§ 2 p. III. 2) zwraca się cenę biletu III klasy.

Jeżeli na statku znajdują się dwie klasy zwraca się cenę biletu I klasy również i tym, którzy w myśl postanowień niniejszego paragrafu mają w razie jazdy koleją prawo do biletu II klasy, cenę zaś biletu II klasy tym, którzy w razie jazdy koleją mają prawo do biletu III klasy.

Z reguły zwraca się koszt przejazdu pociągami osobowemi. Zwrot kosztów przejazdu pociągiem pośpiesznym ma miejsce tylko wtedy, jeżeli podróż służbowa ma charakter nagły, albo jeżeli przez użycie pociągu pośpiesznego zaoszczędzono diety. Potrzebę użycia pociągu pośpiesznego winna władza, zarządzająca podróż służbową, potwierdzić na rachunku kosztów podróży.

Jeżeli zaszła potrzeba przejazdu pociągiem pośpiesznym, w którym niema III klasy, otrzymuje ten, który zresztą posiada tylko prawo do zwrotu kosztów przejazdu klasą III, zwrot ceny biletu klasy II.

Odbywającym podróże służbowe oraz delegowanym (odkomanderowanym) może być przyznany zwrot ceny t. zw. miejscówki, o ile władza, zlecająca podróż służbowa, stwierdzi potrzebę zakupna miejscówki (przepełnienie pociągu na danej linji kolejowej).

Osoby, mające prawo do ulg w przejazdach państwowemi lub zarządzanemi przez Państwo środkami komunikacyjnemi, otrzymują przy likwidacji kosztów podróży zwrot ceny ulgowej.

Władza zarządzająca podróż służbową może przynać osobom, pobierającym uposażenie według grupy VI i wyżej, oraz sędziom i prokuratorom, pobierającym uposażenie według gruby A i wyżej, zwrot faktycznie poniesionych i udowodnionych kosztów użycia jednego miejsca w wozie sypialnym, klasy przysługującej danej osobie, jeżeli podróż koleją trwa dłużej niż sześć godzin między 21 a 6 godziną, a zarazem podróż służbowa ma charakter nagły i zachodzi konieczność pełnienia nastepnego dnia czynności urzędowych. Nie dotyczy to Marszałka Polski, Prezesa Rady Ministrów, Ministrów i Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, którym w każdym wypadku podróży służbowej przysługuje prawo użycia całego przedziału sypialnego w wozie sypialnym. Zwrot kosztów przejazdu wozem sypialnym winien się odbywać na podstawie dołączenia do rachunku kosztów podróży oryginalnego kuponu, uprawniającego do zajęcia miejsca względnie przedziału w wozie sypialnym.

§ 11.

Zwraca się udowodnione koszty przewozu koleją lub statkiem osobistego bagażu podróżnego o wadze:

a) do 50 kg przy podróżach służbowych (komisjach), trwających co najmniej 6 dni;

b) do 100 kg przy podróżach służbowych, trwających dłużej niż 30 dni, oraz przy delegacjach (odkomenderowaniach).

O ile dla spełnienia czynności urzędowej konieczne jest zabrania ze sobą bagażu służbowego, jak aktów, narzędzi, instrumentów i t. p., zwraca się wszystkie koszty jego przewozu, przyczem w rachunku kosztów należy wyszczególnić zawartość bagażu służbowego, jego wagę oraz faktycznie poniesione wydatki.

§ 12.

Przy przejazdach kołowych zwraca się w miejscowościach, w których obowiązują zatwierdzone przez władzę taryfy najmu koni, lub samochodu, ceny podane w taryfie. W miejscowościach nie posiadających takich taryf, zwraca się cenę najmu koni lub samochodu na podstawie dołączonego przez rachunkozdawcę do rachunku własnoręcznego oświadczenia, podającego oprócz zapłaconej ceny także ilość kilometrów odbytej drogi kołowej z wymienieniem miejscowości początkowej i końcowej. W razie wątpliwości, czy zapłacona cena odpowiada miejscowym stosunkom, może władza zasięgnąć informacji odnośnego magistratu (urzędu gminnego) i zależnie od otrzymanej informacji odpowiednio zmniejszyć kwoty najmu koni względnie samochodu.

Wydatek na najem koni i samochodu zwraca się tylko wtedy, jeżeli niema możności przejazdu tańszym środkiem lokomocji, jak kolejami wszelkiego rodzaju, omnibusami, autobusami, statkami i t. p.

Przy wspólnych podróżach kołowych wolno zaliczać jedną podwodę względnie samochód na 3 osoby. W razie równoczesnego przewozu większej ilości aktów, instrumentów, narzędzi, wolno

zaliczać jedną podwodę względnie samochód na 2 osoby względnie w wyjątkowych wypadkach na jedną osobę.

Koszty wspólnej podróży kołowej zalicza osoba, posiadająca wyższą grupę uposażenia.

Jeżeli drogę odbyto pieszo lub własnemi środkami lokomocji, przyznaje się kwotę, odpowiadając taryfie najmu koni, w miejscowościach zaś, nie posiadających takiej taryfy, po 30 groszy za każdy kilometr, o ile oczywiście nie można było odbyć tej drogi tańszym środkiem lokomocji, jak kolejami wszelkiego rodzaju, statkami, omnibusami i t. p.

Dla urzędników działu Ministerstwa Robót Publicznych sprawujących nadzór dróg, ktorzy w podróżach służbowych używają własnych samochodów ustali Minister Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu wysokość wynagrodzenia za używanie własnego samochodu.

Koszty jazdy samolotem zwraca się w pełnej wysokości tylko w wyjątkowych wypadkach, uzasadnionych ważnością i nagłością sprawy, poza tem zaś tylko do kwoty, odpowiadającej kosztom jazdy koleją.

§ 13.

Za czynności komisyjne w miejscowościach położonych bliżej niż 2 km od budynku, w którym mieści się urząd, nie należą się żadne koszty podróży służbowej z wyjątkiem ewentualnego zwrotu kosztów przewozu bagażu służbowego (§ 11).

§ 14.

Przy komisjach miejscowych w miastach, mających ponad 50.000 mieszkańców, zwraca się koszt przejazdu dorożką względnie samochodem w kwocie faktycznie wydanej i odpowiadającej miejscowym cenom, o ile odległość miejsca komisyjnego od gmachu urzędu względnie od mieszkania wynosi więcej jak 2 km. Jeżeli w danem mieście istnieje tańszy środek komunikacyjny, np. tramwaj, autobus i t. p. zwraca się koszt przejazdu tym środkiem komunikacyjnym.

U wojskowych i funkcjonarjuszów państwowych, pełniących służbę w administracji wojskowej, bierze się w tych wypadkach pod uwagę łączną ilość mieszkańców we wszystkich miejscowościach, wchodzących w skład danego garnizonu.

Na koszty dojazdu z miasta do dworca kolejowego, przystani, stacji autobusowej lub lotniczej przyznaje się za każdy dojazd względnie odjazd ryczałt w wysokości po:

Grupa uposażenia:	złotych
I do IV oraz D i C	2.00
V — IX oraz B i A	1.50
X —XVI	0.90

Ryczałt ten nie należy się szeregowym niezawodowym oraz w tych wypadkach, gdy dojazd odbywa się służbowym środkiem lokomocji.

Gdy podróż służbowa odbywa się do kilku miejscowości, przyznaje się ryczałt za dojazdy w każdej miejscowości.

O ile odległość od gmachu urzędu względnie od mieszkania do dworca kolejowego lub przystani, stacji autobusowej lub lotniczej, wynosi więcej niż dwa kilometry, dojazd można traktować według postanowień § 12.

§ 16.

W razie podróży służbowych w czasie delegacji (odkomenderowania) do miejscowości położonych poza miejscem delegacji (odkomenderowania) uzupełnia się diety, pobierane z tytułu delegacji (odkomenderowania), o ile wypłacane są stosownie do § 4 niniejszego rozporządzenia w wymiarze zmniejszonym, do wysokości całej diety. Ponadto zwraca się koszty przejazdu według zasad ustalonych w niniejszem rozporządzeniu.

W razie odbywania podróży służbowych w pierwszych dwóch tygodniach delegacji (odkomenderowania), za które w myśl § 4 niniejszego rozporządzenia należy się cała dieta, nie wlicza się do tego okresu czasu dni, przebytych w podróży służbowej.

Postanowienia, zawarte w poprzednich ustępach, nie mają zastosowania do podróży służbowych, które nie trwają dłużej niż sześć godzin.

§ 17.

Delegowanym (odkomenderowanym), przeniesionym następnie do miejscowości, do której ich uprzednio delegowano (odkomenderowano), przysługuje oprócz należności z § 2 pkt. III zwrot kosztów przejazdu do miejscowości, w której mieli stały przydział służbowy i zpowrotem oraz diety w czasie tego przejazdu według zasad ustalonych dla podróży służbowych, o ile przejazd ten jest konieczny dla uregulowania spraw, wynikłych wskutek przeniesienia.

§ 18.

Do miejsca czynności komisyjnych należy zdążać bez żadnej przerwy i to bez względu na odległość.

Rozpoczętej komisji nie wolno przerywać inaczej, jak tylko z ważnych przyczyn, które muszą być szczegółowo uzasadnione.

Wyjazdy z miejsca komisyjnego na noclegi dopuszczalne są tylko wówczas, jeżeli w danej miejscowości nie można znaleźć noclegu, a okoliczność tę stwierdzi właściwy dla danej miejscowości magistrat względnie zarząd gminy.

Przy przejazdach kołowych, odbywanych jednym ciągiem bez przerwy, należy odbyć co najmniej 40 km drogi w jednym dniu. Zresztą należy używać tylko takich środków komunikacyjnych, które nie powodując niepotrzebnej zwłoki w osiągnięciu celu podróży, połączone są z najmniejszemi kosztami dla Skarbu Państwa.

§ 19

W razie przeniesienia z urzędu lub w drodze konkursu do innej miejscowości przyznaje się na pokrycie wszystkich wydatków, połączonych z przesiedleniem, ryczałt w wysokości:

samotnemu — 60 % jednomiesięcznego, pobierającemu dodatek ekonomiczny — 60 % dwumiesięcznego uposażenia. Za podstawę obliczenia ryczałtów przyjmuje się uposażenie w wymiarze dla samotnego (t. j. bez dodatku ekonomicznego), a w szczególności uposażenie określone art. art. 3 i 118 ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) względnie w art. art. 4, 10, 12 i 25 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107). Postanowienie powyższe dotyczy także wojskowych zawodowych, pełniących służbę w Korpusie Ochrony Pogranicza, z tą różnicą, że za przeniesienia w obrębie bataljonów Korpusu Ochrony Pogranicza przyznaje się wojskowemu, pobierającemu dodatek ekonomiczny, ryczałt w wysokości 25% dwumiesięcznego uposażenia, zaś samotnemu zamiast ryczałtu przyznaje się tylko prawo przewozu urządzenia domowego służbowemi środkami lokomocji.

Ponadto zwraca się koszty przewozu urządzenia domowego kolejowemi pociągami towarowemi, względnie statkami towarowemi, udowodnione oryginalnemi listami przewozowemi. W razie użycia do przewozu pociągów towarowo-pośpiesznych lub przyśpieszonych względnie takichże statków, zwraca się udowodniony koszt przewozu tylko do wysokości kosztów, jakieby wynikły przy użyciu normalnych towarowycb pociągów względnie statków.

Ryczałt powyższy wypłaca się przeniesionemu po jego zgłoszeniu się na nowem miejscu służbowem.

Przy przeniesieniu na prośbę nie przysługuje należytość określona niniejszem paragrafem, może jednak być przyznana w drodze wyjątku, w całości lub części według uznania właściwej władzy naczelnej.

§ 20.

Wszelkie rachunki diet i kosztów przejazdu z tytułu podróży służbowych, krótkotrwałych delegacyj (odkomenderowań) i przeniesień winny być przedstawiane w terminie 14 dni, liczonym od następnego dnia po odbyciu komisji, delegacji (odkomenderowania), względnie przeniesienia, rachunki zaś kosztów przewozu urządzenia domowego koleją lub statkiem (§ 19 ustęp drugi) — w terminie 14 dni, liczonym od następnego dnia po dokonaniu przewozu urządzenia domowego do miejscowości przeniesienia.

Rachunki delegacyj (odkomenderowań), trwających dłużej niż 50 dni, należy przedstawiać za każdy miesiąc kalendarzowy zdołu w terminie 8 pierwszych dni następnego miesiąca kalendarzowego. W takim samym terminie mogą być za zezwoleniem władzy naczelnej przedstawiane rachunki powtarzających się w ciągu miesiąca komisyj, o ile w tych wypadkach nie zastosowano przewidzianych w § 22 ryczałtów.

Przekroczenie bez dostatecznego usprawiedliwienia wyżej określonych terminów pociąga za sobą utratę prawa do diet i zwrotu kosztów, a w następstwie obowiązek zwrócenia Skarbowi Państwa całej zaliczki przyznanej na zasadzie § 21.

Każdy rachunek kosztów podróży służbowej musi być opatrzony klauzulą władzy, zarządzającej podróż lub przełożonej władzy służbowej, stwierdzającej konieczność odbycia podróży, należyte użycie czasu i środków komunikacyjnych, tudzież wykonanie zlecenia służbowego.

Przeciw odmowie przyznania zarachowanych kwot może być wniesione w ciągu 14 dni liczonych od następnego dnia po doręczeniu decyzji przedstawienie do władzy II instancji, względnie do władzy naczelnej, która rozstrzyga ostatecznie. Przedstawienie nie ma miejsca, o ile władzą, która odmówiła likwidacji rachunku, była władza naczelna.

§ 21.

Udającym się w podróż służbową przysługuje prawo do zaliczki, nieprzekraczającej przypuszczalnych kosztów podróży należnych diet.

Postanowienie powyższe stosuje się również do należności z tytułu delegacji (odkomenderowania) i przeniesienia.

§ 22.

W wypadkach, w których podróże służbowe trwają przez dłuższy okres czasu lub stale się powtarzają, właściwa władza naczelna może przyznać za zgodą Ministra Skarbu zamiast kosztów przejazdu i diet ryczałt, który może być płatny z góry wraz z uposażeniem miesięcznem.

Przy przerwach w wyjazdach służbowych, trwających z jakichkolwiek powodów dłużej niż 14 dni, nie należy się ryczałt za cały czas przerwy od dnia jej powstania.

§ 23.

Jeżeli cały urząd zostanie przeniesiony czasowo do innej miejscowości należy stosować § 2 punkt II niniejszego rozporządzenia.

§ 24.

Należności za odkomenderowanie przysługują również wojskowym zawodowym oddziałów zwartych, odkomenderowanym poza stały garnizon, zaś należności za przeniesienie przysługują tymże wojskowym zawodowym oddziałów zwartych przy stałej zmianie dyzlokacji.

Podróży i marszów w oddziałach zwartych oraz podróży i marszów, za które osoby wojskowe otrzymują specjalne dodatki, nie uważa się za podróże służbowe w rozumieniu niniejszego rozporządzenia.

§ 25.

Oficerom Korpusu Kontrolerów i tymże oficerom mianowanym generałami, przyznaje się dodatek do diet w wysokości:

generałom 25%

pułkownikom 35%

podpułkownikom i majorom . . 45%

Dodatki te wypłaca się równocześnie z dietami.

§ 26.

Osoby, odbywające podróż służbową do Gdańska w charakterze kurjera dyplomatycznego otrzymują diety VIII grupy uposażenia.

§ 27.

Należności za podróże służbowe, delegacje i przeniesienia poza granicami Państwa normuje osobne rozporządzenie.

§ 28.

Do wyjaśnienia wątpliwości, powstałych przy stosowaniu niniejszego rozporządzenia, powołane jest Ministerstwo Skarbu.

§ 29.

Rozporządzenie niniejsze ma zastosowanie także do podróży służbowych, delegacyj (odkomenderowań) i przeniesień, odbywanych z kraju na obszar W. M. Gdańska i w obrębie tego obszaru z tą różnicą, że należności, wyrażone w złotych, przelicza się na guldeny gdańskie w stosunku 1 złoty równa się 1 guldenowi gdańskiemu oraz, że przez uposażenie, o którem mowa w § 19 rozumieć należy uposażenie krajowe, przeliczone na guldeny gdańskie w tym samym stosunku.

§ 30.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16. lipca 1924 r. i z dnia 28. stycznia 1927 r. o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych, sędziów i prokuratorów oraz wojskowych (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr. 72, poz. 703 i Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr. 10, poz. 78).

2.

Dot. wścieklizna u bezdomnego psa.

Na podstawie § 321 rozporządzenia Ministra Rolnictwa o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19) zawiadamia się o urzędowem stwierdzeniu wścieklizny u psa bezdomnego na obszarze gminy Mysłowice.

Świętochłowice, dnia 19 sierpnia 1932 r.

Starosta

(—) Szaliński.

3.

Obwieszczenie

o pomorze świń.

Na podstawie § 348 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Waliczka Ludwika w Cwiklicach powiatu Pszczyńskiego urzędowo stwierdzono pomór świń.

Świętochłowice, dnia 22. VIII. 1932 r.

Starosta

(—) Szaliński.

4.

Obwieszczenie

o wygaśnięciu pomoru świń.

Na podstawie § 369 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1926 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19. poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Kapicy Józefa I. Wiery Franciszka II. w Jankowicach powiatu pszczyńskiego urzędowo stwierdzono wygaśnięcie pomoru świń.

Świętochłowice, dnia 23. VIII. 1932 r.

Starosta

(—) Szaliński

5.

Obwieszczenie

w sprawie urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa w obwodzie Szarlej.

Lekarz weterynaryjny p. Piotr Skalski powrócił po jednorocznej służbie wojskowej i objął ponownie funkcje organu urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa w obwodzie badania Szarlej.

Świętochłowice, dnia 24. sierpnia 1932 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński

6.

Obwieszczenie

dot. urządzenia rzeźni.

Właściciel Franciszek Famuła w Wielkich Hajdukach zamierza przy ulicy Leśnej nr. 15 w Wielkich Hajdukach wybudować i uruchomić rzeźnię.

Na podstawie §§ 16 i następnych ordynacji przemysłowej w brzmieniu obwieszczenia z dnia 26. lipca 1900 r. podaje się powyższy zamiar do wiadomości z nadmienieniem, że sprzeciwy, o ile nie są natury prywatno-prawnej, należy w ciągu 14 dni od dnia ukazania się niniejszego obwieszczenia w Gazecie Powiatowej wnieść do urzędu okręgowego w Wielkich Hajdukach i to piśmiennie w dwóch egzemplarzach lub ustnie do protokółu. Wniesione po upływie tego czasokresu sprzeciwy nie będą uwzględnione.

Rysunki i opisy rzeźni wyłożone są w czasie godzin służbowych w lokalu urzędowania urzędu okręgowego w Wielkich Hajdukach.

Świętochłowice, dnia 24. VIII. 1932 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

7.

Obwieszczenie.

w sprawie założenia o s a d y
w Łagiewnikach Śl.

Niniejszem podaje się do publicznej wiadomości, że rolnik **Rak Józef,** zamieszkały w Łagiewnikach, ulica Sienkiewicza 28 zamierza zabudować teren położony pomiędzy ul. Kościelną a szosą Król. Hucką domkami parterowemi i stawił wniosek o potrzebne zezwolenie.

Plany wyżej wymienionego terenu wyłożono w tut. Urzędzie gminnym, pokój nr. 11 w czasie od 22-go sierpnia do 12-go września 1932 r. włącznie.

Sprzeciwy mogą strony zainteresowane wnosić w ciągu 3 tygodni najpózniej do 12-go września 1932 r. włącznie do Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach.

Sprzeciwy wniesione po tym terminie nie będą uwzględnione.

Łagiewniki Śl., dnia 18-go sierpnia 1932 r.

Kom. Naczelnik Gminy.

(—) Rybarz.

× KOMUNIKATY ×

8.

Wydział Powiatowy Świętochłowice.

Na posiedzeniu Komisarycznego Wydziału Powiatowego, które się odbyło dnia 18. VIII. 1932 r. zatwierdzono statut gminy Łagiewniki, Nowe Hajduki, Lipiny i Ruda w sprawie stosunków prawnych urzędników gminnych oraz uchwałę rady gminnej Nowy Bytom w sprawie podatku budynkowego na rok 1932/33, uchwałę rady gminnej Wielkie Hajduki w sprawie poboru podatku od placów budowlanych i od budynków na rok 1932/33, statut gminy Orzegów w sprawie ustalenia liczby członków zastępstwa gminnego i uchwałę rady gminnej Wielka Dąbrówka w sprawie zwolnienia gruntów od ciężarów hipotecznych. - W sprawie przyłączenia części gminy Stara Kuźnia, powiat pszczyński do gminy Halemba, powiat katowicki, odroczono termin merytorycznego załatwienia do chwili przedłożenia przez zainteresowanych odnośnego operatu katastralnego. - Firmie Kurt Müller w Szarleju udzielono zezwolenia na podwyższenie komina oraz Spółce Łowiecklej w Łagiewnikach na wydzierżawienie polowania w gminie Łagiewniki na okres trzechletni.

× OGŁOSZENIA ×

9.

V. R. Sp. 34

W rejestrze spółdzielczym pod Nr. 34 przy spółdzielni: „Nowy Konsum" Neuer Konsum-Verein, spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością w Lipinach, wpisano dnia 13. sierpnia 1932. co następuje:

Uchwałą Walnego Zebrania z dnia 21. czerwca 1932. spółdzielnia została rozwiązana z tem, że likwidacja rozpocznie się z dniem 6. lipca 1932. Likwidatorami są: Roman Spuida w Lipinach ul. Król.-Hucka 10, Wiktor Babin w Lipinach ul. Matyldy 6, i Dr. Jan Urbańczyk w Katowicach ul. Różana 2.

Sąd Grodzki w Królewskiej Hucie.

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a, Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10.

Rocznik 1932. Nr. 36.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 3-go września 1932 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy, Dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Prezydenta Rzeczypospolitej
z dnia 23. sierpnia 1932 r.
o pomocy bezrobotnym.
(Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 664).

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i art. 1 lit. a) ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) postanawiam co następuje:

Art. 1.

Celem łagodzenia skutków braku pracy i niesienia pomocy bezrobotnym, nie posiadającym środków utrzymania i nie pobierającym zasiłków na wypadek braku pracy, oraz rodzinom tych bezrobotnych, tworzy się Fundusz Pomocy Bezrobotnym.

Fundusz Pomocy Bezrobotnym jest osobą prawną; siedzibą jego jest m. st. Warszawa.

Art. 2.

Cele swoje Fundusz Pomocy Bezrobotnym spełnia przez:

1. prowadzenie pomocy doraźnej dla osób określonych w art. 1;

2. gromadzenie i podział funduszów i przedmiotów w naturze;

3. podejmowanie inicjatywy w kierunku uzgadniania pomocy doraźnej dla bezrobotnych, prowadzonej przez organizacje państwowe, samorządowe i społeczne;

4. prowadzenie akcji zmierzającej do zwiększenia zatrudnienia bezrobotnych.

Art. 3.

Organami Funduszu Pomocy Bezrobotnym są:

1. Komitet Naczelny,

2. Dyrekcja,

3. Komitety lokalne.

Art. 4.

Komitet Naczelny składa się z 15 członków, z czego po jednym przedstawicielu: Prezesa Rady Ministrów, Ministra Spraw Wewnętrznych, Mi-

nistra Skarbu, Ministra Przemysłu i Handlu, Ministra Komunikacji i Ministra Opieki Społecznej, dwóch przedstawicieli samorządu terytorjalnego powoływanych przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych, trzech przedstawicieli czynnika obywatelskiego, powoływanych przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu, trzech przedstawicieli czynnika obywatelskiego, powoływanych przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek Ministra Opieki Społecznej, oraz jednego przedstawiciela czynnika obywatelskiego, powoływanego przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 5.

Zarząd Funduszu Pomocy Bezrobotnym sprawuje Dyrekcja, składająca się z trzech członków, powoływanych przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek Komitetu Naczelnego.

Art. 6.

Komitet Naczelny powołuje w miarę potrzeby komitety lokalne oraz ustala ich skład.

Art. 7.

Szczegółowy zakres działania Komitetu Naczelnego, Dyrekcji i komitetów lokalnych ustala statut Fundusu Pomocy Bezrobotnym; statut ten nadaje Funduszowi Prezes Rady Ministrów w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Skarbu, Przemysłu i Handlu, Komunikacji oraz Opieki Społecznej i ogłasza go w Monitorze Polskim.

Art. 8.

Ustanawia się na rzecz Funduszu Pomocy Bezrobotnym następujące opłaty;

1. od kwitów komornianych;
2. od biletów wstępu;
3. od stawek we wzajemnych zakładach (totalizatorze);
4. od cukru;
5. od piwa;
6. od schowków (safes'ów);
7. od żarówek elektrycznych;
8. od spożycia gazu i
9. od przebywania w godzinach nocnych w zakładach gastronomicznych i salach bilardowych.

Art. 9.

Opłaty od kwitów komornianych w stosunku miesięcznym wynoszą:

1. od komornego do 99 zł 99 gr . . 0,25 zł
2. od komornego od 100 do 150 zł . 0,50 „
3. od komornego ponad 150 do 200 zł 0,75 „
4. od komornego ponad 200 zł . . 1,00 „

Opłatom powyższym nie podlegają kwity komorniane od mieszkań 1 i 2-izbowych.

Opłaty powyższe obciążają właścicieli nieruchomości.

Art. 10.

Opłaty od biletów wstępu pobiera się od biletów wstępu na wszelkiego rodzaju publiczne zabawy, rozrywki, widowiska i zawody sportowe; opłaty te wynoszą:

1. od biletów w cenie od 50 gr do 99 gr . . 0,05 zł
2. od biletów w cenie od 1 zł do 1,99 gr . 0,10 „
3. od biletów w cenie od 2,00 zł do 2,99 gr 0,20 „
4. od biletów w cenie od 3,00 zł do 4,99 gr 0,30 „
5. od biletów w cenie 5,00 zł i wyżej . . 0,50 „

Opłatom tym nie podlegają bilety wstępu na amatorskie zawody sportowe, na wyścigi konne, a ponadto na zabawy, rozrywki i widowiska:

a) urządzane wyłącznie dla żołnierzy, i
b) urządzane przez zakłady naukowe, opiekuńcze i wychowawcze dla młodzieży szkolnej, lub które za zezwoleniem władz szkolnych urządzane są wyłącznie dla młodzieży tych zakładów i ich rodzin.

Za opłaty te odpowiada przedsiębiorca.

Art. 11.

Od stawek we wzajemnych zakładach (totalizatorze), urządzanych przez towarzystwa wyścigów konnych, pobiera się opłaty w wysokości 1%.

W związku z tem w art. 7 ustawy z dnia 22 czerwca 1925 r. o wyścigach konnych (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 512) wstawia się po ustępie 1 postanowienie o brzmieniu następującem:

„Na rzecz Funduszu Pomocy Bezrobotnym pobierana będzie od stawek we wzajemnych zakładach specjalna opłata w wysokości 1%".

Art. 12.

Opłaty od cukru, wprowadzonego na rynek wewnętrzny i obciążonego podatkiem spożywczym, wynoszą 50 gr od 1q.

Art. 13.

Opłaty od piwa, wprowadzonego na rynek wewnętrzny i obciążonego podatkiem spożywczym, wynoszą 25 gr od 1 hektolitra.

Art. 14.

Opłata od schowków (safes'ów) wynosi 5 zł miesięcznie od jednego schowka (safes'u).

Za opłaty te odpowiada przedsiębiorca.

Art. 15.

Opłata od żarówek elektrycznych wynosi 20 gr od żarówki wprowadzonej na rynek wewnętrzny do sprzedaży; opłacie tej nie podlegają żarówki regenerowane.

Za opłaty te odpowiada wytwórca.

Art. 16.

Opłaty od domowego spożycia gazu w lokalach, nie posiadających charakteru przemysłowego, wynoszą 5% od sumy należności, wskazanej na rachunku, bez opłat za używanie gazomierzy i innych dodatkowych należności.

Za opłaty te odpowiada przedsiębiorca.

Art. 17.

W zakładach gastronomicznych i salach bilardowych podlegających obowiązkowi nabycia świadectw przemysłowych w myśl rozdziałów VII i VIII część II lit. A taryfy, stanowiącej załącznik do art. 23 ustawy z dnia 17 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 17, poz. 110) opłacie w wysokości 50 gr od osoby podlegają przebywający w tych lokalach w godzinach od 24 do 6 z wyjątkiem osób zarządzających i zatrudnionych w danem przedsiębiorstwie; postanowienie powyższe nie ma zastosowania do osób przebywających w restauracjach kolejowych i bufetach kolejowych.

Za opłaty te odpowiada przedsiębiorca.

Art. 18.

Opłaty wymienione w art. 12 i 13 niniejszego rozporządzenia winny uiszczać osoby, obowiązane do zapłaty, podatku spożywczego od cukru i piwa w terminach, ustalonych do zapłaty powyższych podatków spożywczych.

Art. 19.

Sposób wymiaru, poboru, ściągania i kontroli opłat, określonych w niniejszem rozporządzeniu, ustala Prezes Rady Ministrów w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Przemysłu i Handlu.

Art. 20.

Upoważnia się Ministra Skarbu do zwalniania od podatków i opłat państwowych, pobieranych od artykułów spożywczych i opałowych, ofiarowywanych na rzecz Funduszu Pomocy Bezrobotnym, względnie nabywanych na rzecz tego Funduszu, nie naruszając uprawnień do przeprowadzania kontroli przez organa władzy skarbowej.

Art. 21.

Prawo przymusowego ściągania opłat wymienionych w niniejszem rozporządzeniu przedawnia się po upływie trzech lat od dnia płatności poszczególnej opłaty. Czynności egzekucyjne przerywają bieg przedawnienia.

Art. 22.

Winni wykroczenia przeciw przepisom niniejszego rozporządzenia o uiszczaniu określonych w niem opłat lub wydanych na jego podstawie rozporządzeń wykonawczych karani będą grzywną do 200 zł, o ile dany czyn nie ulega karze surowszej według innych przepisów.

Do orzekania powyższych kar powołane są powiatowe władze administracji ogólnej.

Art. 23.

Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz Ministrom: Spraw Wewnętrznych, Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu i Handlu, Komunikacji, Opieki Społecznej.

Art. 24.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. września 1932 r.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów:

(—) A. Prystor

Minister:

(—) Wł. Zawadzki

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) Bronisław Pieracki

Minister Spraw Zagranicznych:

(—) August Zaleski

Minister Spraw Wojskowych:

(—) J. Piłsudski

Minister Skarbu:

(—) Jan Piłsudski

Minister Sprawiedliwości:

(—) Czesław Michałowski

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

(—) J. Jędrzejewski

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

(—) Sew. Ludkiewicz

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) Zarzycki

Minister Komunikacji:

(—) Kühn

Minister Opieki Społecznej:

(—) Hubicki

Minister Poczt i Telegrafów:

(—) Boerner.

2.

Rozporządzenie

Ministra Skarbu

z dnia 20. sierpnia 1932 r.

o wycofaniu z obiegu srebrnych monet jednozłotowych.

(Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 674)

Na podstawie art. 19, 20 i 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5. listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855) zarządzam co następuje:

§ 1.

Jednozłotowe srebrne monety, emitowane na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej w przedmiocie systemu mometarnego (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr. 37, poz. 401) według wzoru, ustalonego rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 26. maja 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 45, poz. 476), tracą moc prawnego środka płatniczego z dniem 31. grudnia 1932 roku.

Poczynając od dnia 2. stycznia 1933 r. do dnia 31. grudnia 1934 r. monety powyższe będą wymieniane oraz przyjmowane przy uiszczaniu wszelkich należności w kasach urzędów skarbowych oraz w oddziałach Banku Polskiego. Po dniu 31 grudnia 1934 r. obowiązek wymiany tych monet ustaje.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) Jan Piłsudski.

3.

Obwieszczenie

o cenach wytycznych na artykuły powszedniego użytku.

Na mocy rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 31. VIII. 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 527) o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku, rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19. VII. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87 poz. 761), rozporządzenia Wojewody Śl. z dnia 8. IX. 1931 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 20 poz. 38) i ustawy z dnia 17. I. 1920 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 94) ustalam po zasięgnięciu opinji Powiatowej Komisji do badania cen następujące ceny orjentacyjne w detalu:

Mąka i pieczywo:

1 kg mąki żytniej	65%	36	gr.
1 „ chleba „	65%	36	„
1 „ mąki pszennej	65%	46	„
1 bułka	120 gram.	10	„

Nabiał:

1 litr mleka 32 groszy
1 „ maślanki 18 groszy
1 kg masła I gatunku 3,80 zł.
1 kg sera krowiego 1,00 zł.
jaja sztuka 8—10 groszy

Mięso i wyroby mięsne		w składach	na targu
1 kg wołowiny	I gat.	1,80 zł	1,60 zł
1 kg „	II „	1,50 zł	1,30 zł
1 kg wieprzowiny	I gat.	1,80 zł	1,80 zł
1 kg „	II „	1,80 zł	1,70 zł
1 kg cielęciny	I „	1,60 zł	1,40 zł
1 kg „	II „	1,40 zł	1,20 zł
1 kg słoniny surowej	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „	II „	2,— zł	2,— zł
1 kg sadła	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „	II „	2,— zł	2,— zł
1 kg kiełb. krak. 100% wieprz.	surow.	3,20 zł	3,20 zł
1 kg „ „ „ „	gotow.	3,20 zł	3,20 zł
1 kg „ „ mieszanej	I gat.	2,40 zł	2,40 zł
1 kg kiełb. krak. mieszanej	II gat.	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „ czosnkowej	I „	2,40 zł	2,40 zł
1 kg „ „	II „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg salcesonu	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg wątrobianki	I „	2,70 zł	2,60 zł
1 kg „	II „	2,20 zł	2,20 zł

Dodatek kości może wynosić:

przy wieprzowinie najwyżej 15 %

przy wołowinie najwyżej 20 %

przy cielęcinie najwyżej 25 %

Świętochłowice, dnia 31. sierpnia 1932 r.

Starosta

(—) Szaliński

4.

Obwieszczenie

w sprawie założenia osady w Wielkich Hajdukach.

Niniejszem podaje się do publicznej wiadomości, że p. Kachel Karol z Król. Huty ulica Katowicka 24 zamierza przy ul. Lesnej na terenie własn. Fy. The Henckel von Donnersmarcka parcela 184/5 karta 2 Dolne Hajduki wybudować jednomieszkaniowy dom parterowy i stawił wniosek o potrzebne do tego zezwolenie.

Plany wyłożone są w ratuszu, pokój 17 w czasie od 6. września do 26. września 1932 r. włącznie.

Sprzeciwy mogą strony zainteresowane wnieść w ciągu trzech tygodni najpóźniej do dnia 26. września br. włącznie do Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach. Sprzeciwy wniesione po tym terminie nie będą uwzględnione.

Wielkie Hajduki, dnia 20. sierpnia 1932 r.

Naczelnik gminy

mp.

(—) Grzesik

5.

Statut miejscowy

w przedmiocie pobierania przez funkcjonarjuszy gminy i urzędu okręgowego Ruda, powiat Świętochłowice ekwiwalentowego dodatku komunalnego w miejsce pomocy lekarskiej i ulgi w przejazdach państwowemi środkami komunikacyjnemi, przyznanych przez Państwo funkcjunarjuszom państwowym.

Na podstawie §§ 6 i 118 ordynaji gmin wiejskich z dnia 3 lipca 1891 r. (Zbiór ustaw str. 233), ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116 poz. 924), ustawy śląskiej z dnia 23 stycznia 1924 r. w przedmiocie uposażenia funkcjonarjuszów Województwa Śląskiego, tudzież funkcjonarjuszów Związków komunalnych (Dz. U. Śl. nr. 3 poz. 12), rozporządzenia Wojewody Śl. z dnia 10 grudnia 1924 r. (Dz. U. Śl. nr. 20 poz. 104), ustawy z dnia 8 lipca 1925 r. w przedmiocie uposażenia funkcjonarjuszów Związków komunalnych (Dz. U. Śl. nr. 11 poz. 28) i rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 12 maja 1932 r. (Dz. U. Śl. nr. 14 poz. 31) oraz na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia dzisiejszego wydaje się dla gminy i urzędu okręgowego Ruda następujący statut miejscowy:

§ 1.

W miejsce pomocy lekarskiej i ulgi w przejazdach państwowemi środkami komunikacyjnemi, przyznanych przez Państwo funkcjonarjuszom państwowym, przyznaje się funkcjonarjuszom, pobierającym uposażenie na zasadach ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. nr. 116 poz. 924) o ile nie są ubezpieczeni w kasach chorych, ekwiwalentowy dodatek komunalny:

a) dla urzędnika nieżonatego 5%, dla urzędnika żonatego 10% miesięcznego uposażenia,

b) dla funkcjonarjuszów ubezpieczonych w kasach chorych, ryczałt w wysokości 50,— zł. rocznie.

§ 2.

Niniejszy statut wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1932 r. Jednocześnie tracą moc obowiązującą ustęp 4 i 5 paragrafu 11 statutu miejscowego w przedmiocie uposażenia funkcjonarjuszów gminy i urzędu okrędowego Ruda, powiat Świętochłowice z dnia $\frac{\text{2 marca}}{\text{19 marca}}$ 1925 r.

Ruda, dnia 5 lipca 1932 r.

Zarząd gminy:

(—) Dr. Kopiec Naczelnik Gminy.

(—) Kynast Ławnik Gminy.

Uchwała

Dodatek do statutu gminy Ruda w sprawie stosunków prawnych, ustanowienia i uposażenia urzędników gminnych gminy Ruda, zatwierdza się na podstawie § 6 ustawy o ustroju gmin wiejskich z dnia 3 lipca 1891 r. (zb. ust. str. 233), łącznie z § 17 ustawy o mianowaniu i zaopatrzeniu nrzędników komunalnych z 30. VII. 1899 r. w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 5. VIII. 1926 r. (Dz. Ust. Sl. nr. 20 poz. 33)

Świętozhłowice, dnia 18. sierpnia 1932 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Brzoska, Szymonek, Sieja.

Opublikowano

Ruda, dnia 1. września 1932 r.

Zarząd Gminy
(—) Dr. Kopiec
Naczelnik Gminy.

6.

Odpis

Dodatek III.

do statutu miejscowego gminy Lipiny w przedmiocie uposażenia funckjonarjuszy gminnych dotyczący ekwiwalentowego dodatku komunalnego.

Na mocy § 6. ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3. lipca 1891 r. (zbior ust. str. 233) i ustawy z dnia 8. lipca 1925 r. w przedmiocie uposażenia funkcjonarjuszy Województwa Śląskiego tudzież funkcjonarjuszów Związków komunalnych (Dz. Ust. Śl. Nr. 11 poz. 28.) oraz rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 12. maja 1932 r. (Dz. Ust. Sl. Nr. 14. poz. 31.) w celu wykonania ustawy z dnia 8. lipca 1925 r. i na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia dzisiejszego, wydaje się dla gminy Lipiny następujący trzeci dodatek do wyżej wymienionego statutu.

§ 1.

W miejsce pomocy lekarskiej i ulgi w przejazdach państwowemi środkami komunikacyjnemi, przyznanych przez Państwo funkcjonarjuszom państwowym na podstawie art. 10. ustawy z dnia 9. października 1923 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 116, poz. 924) przyznaje się funkcjonarjuszom gminy Lipiny, o ile nie są ubezpieczeni w kasach chorych ekwiwalentowy dodatek komunalny, nieprzekraczający:

a) dla urzędników nieżonatych i bezdzietnych wdowców 5%
b) dla urzędników żonatych bezdzietnych 7%
c) „ „ „ bez względu na ilość dzieci 10%
miesięcznego uposażenia.

§ 2.

Dla funkcjonarjuszów ubezpieczonych w kasach chorych przyznaje się ekwiwalentowy dodatek ryczałtowy do wysokości 50,—zł rocznie płatny w ratach kwartalnych mianowicie:

a) funkcjonarjuszom z trzechmiesięcznem wypowiedzeniem . . . . . . 48,—zł
b) funkcjonarjuszom z jednomiesięcznem wypowiedzeniem . . . . 36,—zł

Wypłata rat kwartalnych następuje każdego pierwszego ostatniego miesiąca kwartału równocześnie z wypłatą poborów.

§ 3.

Niniejszy dodatek wchodzi w życie z dniem 1. lipca 1932 r.

Równocześnie traci moc obowiązującą I. dodatek do rzeczonego statutu z dnia 2. lipca 1926 r. (Gazeta Powiatowa z dnia 16. X. 1926 r. Nr. 42 poz. 5.)

Lipiny, dnia 28. czerwca 1932 r.

Za Zarząd gminy:

(—) Fr. Lazar, Naczelnik gminy (—) Fr. Smerczyk, ławnik gminy

Za Radę gminną:

L. S. (—) Hanik (—) Gensior
radni gminy

Uchwała.

III. dodatek do statutu gminy Lipiny w sprawie stosunków prawnych ustanowienia, mianowania, emerytury urzędników gminnych gminy Lipiny, zatwierdza się na podstawie § 6. ustawy o ustroju gmin wiejskich z dnia 3. lipca 1891 r. (zb. ust. str. 233) łącznie z § 17 ustawy o mianowaniu i zaopatrzeniu urzędników komunalnych z 30. VIII. 1899 r. w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiegoz dnia 5. sierpnia 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 20. poz. 38.)

Świętochłowice, dnia 18. sierpnia 1932 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Brzoska, Szymonek, Sieja

Za zgodność:

Świętochłowice, dnia 25. sierpnia 1932 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

z p.

L. S. (—) Macha

Ogłoszono:

Lipiny, dnia 29. sierpnia 1932 r.

Naczelnik gminy

(—) Fr. Lazar.

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a, Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10.

Rocznik 1932. Nr. 37.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 10-go września 1932 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy, Dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie

Ministra Skarbu

z dnia 23 sierpnia 1932 r.
o wartości jednego grama czystego złota.
(Monitor Polski Nr. 199)

Na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 listopada 1927 r. w sprawie ustalenia trybu ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 932) — ustalam na miesiąc wrzesień 1932 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu.
w z.
(—) Starzyński
Podsekretarz Stanu.

2.

Rozporządzenie

Prezesa Rady Ministrów

z dnia 26. sierpnia 1932 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych, Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Przemysłu i Handlu o sposobie wymiaru, poboru, ściągania i kontroli opłat na rzecz Funduszu Pomocy Bezrobotnym.
(Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 670)

Na podstawie art. 19 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23. sierpnia 1932 r. o pomocy bezrobotnym (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 664) zarządza się co następuje:

§ 1.

Ustanowione w art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23. sierpnia 1932 r. o pomocy bezrobotnym (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 664) opłaty na rzecz Funduszu Pomocy Bezrobotnym będą wymierzane, pobierane, ściągane i kontrolowane w sposób, określony w rozporządzeniu niniejszem.

§ 2.

Opłaty od kwitów komornianych, t. j. od wszelkich dowodów rzeczywiście otrzymanego komornego, uiszczają właściciele nieruchomości. Sumę tych opłat należy w ciągu 15 dni po otrzymaniu komornego uiścić w kasie gminnej, bezpośrednio lub na jej rachunek czekowy w Poczto-

wej Kasie Oszczędności; równocześnie należy złożyć w kasie gminnej wykaz otrzymanych sum komornego, pobranego w ubiegłym miesiącu, wraz z obliczeniem opłat przypadających od wydanych kwitów (załącznik 1).

§ 3.

Opłaty od biletów wstępu na publiczne zabawy, rozrywki, widowiska i zawody sportowe uiszczają osoby nabywające bilety wstępu, inkasują zaś je i są za te opłaty odpowiedzialni właściciele przedsiębiorstw lub osoby, odpowiedzialne za przedsiębiorstwo albo urządzające zabawy, rozrywki, widowiska lub zawody.

Zainkasowane opłaty, po potrąceniu odszkodowania (§ 8 ust. 2), należy wpłacić do kasy gminnej, bezpośrednio lub na jej rachunek czekowy w Pocztowej Kasie Oszczędności, równocześnie z zainkasowanym komunalnem podatkiem od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk, a w przypadku, gdy podatek komunalny nie jest pobierany, najdalej w ciągu 5 dni po dniu zabawy, rozrywki, widowiska lub zawodów. Równocześnie należy przedłożyć wykaz opłat od biletów wstępu (załącznik 2),

§ 4.

Opłaty od stawek we wzajemnych zakładach (totalizatorze) uiszczają osoby grające lub też przy zakładach łącznych towarzystwa wyścigów konnych, które w tym celu pobierają od osób grających opłaty bezzwrotne w wysokości 1% od stawki początkowej, pomnożonej przez ilość koni, objętych grą łączną. Opłaty inkasują i są za nie odpowiedzialne towarzystwo wyścigów konnych. Sumy z opłat w wysokości odpowiadającej 1% obrotu we wzajemnych zakładach należy wpłacić do kasy gminnej, bezpośrednio lub na jej rachunek czekowy w Pocztowej Kasie Oszczędności, równocześnie z komunalnym podatkiem od stawek we wzajemnych zakładach, a w przypadku, gdy podatek komunalny nie jest pobierany, — w następnym nieświątecznym dniu do odbytych wyścigach. Równocześnie należy przedłożyć zestawienie obrotów, dokonanych w danym dniu wyścigowym we wzajemnych zakładach.

§ 5.

Opłaty od domowego spożycia gazu uiszczają odbiorcy gazu, inkasują zaś je i są za te opłaty odpowiedzialni sprzedawcy gazu.

Do obliczenia i poboru opłat od domowego spożycia gazu, obowiązani są sprzedawcy gazu przy każdorazowem, chociażby tylko częściowem, regulowaniu przez poszczególnych odbiorców należności za pobrany gaz.

Opłaty oblicza się od należności (ceny), liczonej przez sprzedawców za gaz, uwidocznionej w wystawionych dla odbiorców rachunkach; do sumy rachunku za zużyty gaz dolicza się opłatę w ten sposób, by kwota opłat była w odrębnej pozycji wyraźnie uwidoczniona w rachunku.

Przy obliczaniu kwot opłaty nie bierze się pod uwagę sum mniejszych od pół grosza, natomiast kwoty od pół grosza wzwyż zaokrągla się do pełnego grosza.

Opłaty, pobrane przez sprzedawcę gazu, powinny być wpłacone do kasy gminnej, bezpośrednio lub też na jej rachunek czekowy w Pocztowej Kasie Oszczędności, w terminie do dni 5 po upływie każdego półmiesięcznego okresu, czyli kwoty pobrane od 1 do 15 — do dnia 20 włącznie tegoż miesiąca, pobrane zaś w czasie od 16. do końca miesiąca — do dnia 5. włącznie każdego następnego miesiąca,

Na blankiecie nadawczym Pocztowej Kasy Oszczędności, a w razie wpłacenia bezpośrednio do kasy gminnej — w deklaracji, złożonej przez sprzedawcę, należy podać dokładne obliczenie opłaty oraz szczegółowe dane, stwierdzające, kto (jaki sprzedawca), ile, z jakiego tytułu oraz za jaki okres czasu wpłaca opłatę. W deklaracji winna być nadto uwidoczniona ilość odbiorców gazu w danym okresie, od których pobrano opłatę, jak również pobrana w ogólnej sumie należność za sprzedany im w tym czasie gaz.

§ 6.

Opłatę od przebywania w godzinach nocnych w zakładach gastronomicznych i w salach bilardowych uiszczają osoby pszychodzące do tych zakładów między godziną 24 a 6, bezpośrednio po wejściu do zakładu gastronomicznego względnie do sali bilardowej, zaś osoby, które tam przebywały już przed godziną 24 i pozostały po tej godzinie, — bezpośrednio po upływie godziny 24. Opłaty te inkasują właściciele (dzierżawcy, zarządzający) zakładu gastronomicznego (sali bilardowej), którzy są za nie odpowiedzialni. Właściciele (dzierżawcy, zarządzający) zakładu gastronomicznego (sali bilardowej) otrzymują w zarządzie gminy za pokwitowaniem bloczki odpowiednio ponumerowanych i ostemplowanych biletów i bilety te wydają osobom, obowiązanym do uiszczenia opłaty. Zainkasowane opłaty, po potrąceniu odszkodowania (§ 8 ust. 2), należy wpłacić do kasy gminnej, bezpośrednio lub na jej rachunek czekowy w Pocztowej Kasie Oszczędności, do dni 5. Na blankiecie nadawczym Pocztowej Kasy Oszczędności, a w razie wpłacenia bezpośrednio do kasy gminnej—w deklaracji należy podać numery bloczków i biletów. Wszystkie osoby, znajdujące się w zakładach gastronomicznych (salach biliardowych) między godziną 24 a 6 i obowiązane do uiszczenia opłaty, winny okazywać wykupione bilety kontrolerom zarządu gminy.

§ 7.

O ile opłaty, wymienione w §§ 2—6, nie zostały wpłacone do kasy gminnej w terminie lub zostały wpłacone niezgodnie z art. 9, 10, 11, 16 i 17 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23. sierpnia 1932 r. o pomocy bezrobotnym (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 664), wymiaru i poboru dokonywa zarząd gminy, który wykonywa również kontrolę opłat, wymienionych w §§ 2—6.

Do wymiaru i poboru opłat, wymienionych w §§ 2—6, oraz do odwołań od wymiaru tych opłat, zarówno pod względem trybu postępowania, jak i właściwości władzy, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące samoistnych danin komunalnych.

§ 8.

Za czynności, związane z wymiarem lub poborem opłat wymienionych § 2 — 6, przyznaje się gminom odszkodowanie w następującej wysokości procentowej od wpływów z opłat i z kar za zwłokę:

1. 1% przy opłatach od stawek we wzajemnych zakładach (totalizatorze);

2. 3% przy opłatach od kwitów komornianych, od biletów wstępu i od domowego spożycia gazu;

3. 10% przy opłatach od przebywania w godzinach nocnych w zakładach gastronomicznych i salach bilardowych.

Za czynności związane z inkasowaniem opłat wymienionych w §§ 3 i 6, przyznaje się inkasującym odszkodowanie w wysokości 2% zainkasowanych sum.

§ 9.

Wymiar, pobór, ściąganie i kontrolę opłat, od cukru i od piwa przeprowadza się według przepisów dotyczących wymiaru, poboru, ściągania i kontroli podatku spożywczego od cukru i piwa, z uwzględnieniem następujących postanowień:

1. osoby, obowiązane do zapłaty tych opłat, uiszczają je w kasie urzędu skarbowego, bezpośrednio lub na jej rachunek czekowy w Pocztowej Kasie Oszczędności, względnie, o ile chodzi o opłaty od cukru i piwa, przywożonego z zagranicy lub z w. m. Gdańska, w urzędzie celnym, — wskazując w deklaracji płatniczej lub na blankiecie nadawczym przeznaczenie wpłacanych kwot;

2. opłaty te nie podlegają kredytowaniu;

3. w przypadkach, gdy pobrany podatek od cukru lub od piwa podlega zwrotowi, zwraca się również opłatę od cukru lub piwa.

§ 10.

Opłatę od schowków (safes'ów) opłacają osoby biorące w najem schowki, inkasują zaś te opłaty i są za nie odpowiedzialne przedsiębiorstwa dające w najem schowki.

Zainkasowane opłaty należy wpłacić do Kasy urzędu skarbowego, bezpośrednio lub na jej rachunek czekowy w Pocztowej Kasie Oszczędności, najdalej do ostatniego dnia każdego miesiąca za miesiąc poprzedni, niezależnie od terminów, w których uskutecznia się rozrachunek z osobami biorącemi w najem schowki. Na blankiecie nadawczym Pocztowej Kasy Oszczędności, a w razie wpłacenia bezpośrednio do kasy urzędu skarbowego — w deklaracji należy podać ilość wynajętych schowków i okres czasu, za który następuje wpłata.

§ 11.

Opłaty od żarówek elektrycznych uiszczają producenci w kasie urzędu skarbowego, bezpośrednio lub na jej rachunek czekowy w Pocztowej Kasie Oszczędności, wskazując w deklaracji płatniczej lub na blankiecie nadawczym przeznaczenie wpłacanych kwot i ilość sprzedanych żarówek; opłaty uiszcza się w terminie obowiązku zapłaty najbliższej, przypadającej po sprzedaży zaliczki na podatek przemysłowy, przyczem zezwolenie na odroczenie zapłaty zaliczki na podatek przemysłowy nie może dotyczyć obowiązku uiszczenia opłaty.

Obowiązek uiszczenia opłaty od żarówek elektrycznych powstaje dla producenta z chwilą ich sprzedaży na rynku wewnętrznym.

Opłatom powyższym podlegają jedynie żarówki, wprowadzone do obrotu handlowego oddzielnie od aparatów, których część składową stanowią.

Za żarówki regenerowane, niepodlegające opłatom, uważa się żarówki, przerobione w zakładach regeneracyjnych i opatrzone znakiem tychże, pozatem zaś żarówki noszące niewątpliwie ślady regeneracji, jak skaza, guziczek lub wyciągnięty śpiczasto dzióbek baloniku żarówki.

§ 12.

O ile opłaty wymienione w §§ 10 i 11, nie zostały wpłacone w terminie lub zostały wpłacone niezgodnie z art. 14 i 15 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23. sierpnia 1932 r. o pomocy bezrobotnym (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 664), wymiaru i poboru dokonywają urzędy skarbowe przy odpowiedniem zastosowaniu przepisów dotyczących państwowego podatku od energji elektrycznej; urzędy skarbowe wykonywają również kontrolę opłat, wymienionych w §§ 10 i 11.

Wpływy, osiągnięte z opłat, wymienionych w §§ 9, 10 i 11, kasy urzędów skarbowych zaliczają na rachunek specjalny Funduszu Pomocy Bezrobotnym.

§ 13.

Wpływy z opłat na rzecz Funduszu Pomocy Bezrobotnym wraz z karami za zwłokę, otrzymane w ciągu pierwszych 15 dni miesiąca wpłacają urzędy skarbowe i zarządy gmin, po potrąceniu odszkodowania i ewentualnych zwrotów, na rachunek czekowy Funduszu Pomocy Bezrobotnym w Pocztowej Kasie Oszczędności do dnia 20 tegoż miesiąca, sumy zaś otrzymane w drugiej połowie miesiąca, — do dnia 5 następnego miesiąca.

§ 14.

Ściąganie opłat, ustanowionych na rzecz Funduszu Pomocy Bezrobotnym, dokonywa się zgodnie z przepisami dotyczącemi postępowania egzekucyjnego władz skarbowych. W postępowaniu tem właściwe urzędy skarbowe lub też zarządy gmin zastępują Fundusz Pomocy Bezrobotnym, jako wierzyciela, z tem, że koszty, jakie w postępowaniu egzekucyjnem ponosi wierzyciel, obciążają Fundusz Pomocy Bezrobotnym.

§ 15.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. września 1932 r.

Prezes Rady Ministrów:
(—) A. Prystor

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) Bronisław Pieracki

Minister Skarbu:
(—) Jan Piłsudski

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
(—) Sew. Ludkiewicz

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) Zarzycki

Załącznik 1 do rozp. Prezesa Rady Ministrów z dnia 26. sierpnia 1932 r. (poz. 670).

Wykaz opłat od kwitów Komornianych

za miesiąc.................................roku...................
z nieruchomości Nr. .... położonej przy ul. .... w ....

L. p.	Numer lokalu	Otrzymana suma komornego		Opłata		Uwagi
		zł	gr	zł	gr	
	Razem					

.... dnia.................. 193.......... roku

Załącznik 2 do rozp. Prezesa Rady Ministrów z dnia 26. sierpnia 1932 r. (poz. 670).

Wykaz opłat od biletów wstępu

za dzień......................... miesiąca........................ 193.......... r.
z przedsiębiorstwa ....

Cena biletu	Stawka opłaty	Ilość biletów sprzedanych	Ogólna suma opłat
od 50 gr do 99 gr.	5 gr		
1 zł do 1,99 zł	10 gr		
2 zł do 2,99 zł	20 gr		
3 zł do 4,99 zł	30 gr		
5 zł i wyżej	50 gr		
Razem			
2% za inkaso			
Pozostaje do zapłaty			

.... dnia.................. 193.......... roku

3.

Obwieszczenie

o zwalczaniu zarazy i pomoru świń.

Na podstawie § 369 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. nr. 19 poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Marty Ruskowej w Podlesiu i klasztorze św. Józefa w Mikołowie, powiatu pszczyńskiego zaraza i pomór świń wygasła.

Świętochłowice, dnia 7. września 1932 r.

Za Starostę
(—) Dr. Olszewski.

4.

Obwieszczenie

o zwalczaniu zarazy i pomoru świń.

Na podstawie § 348 Rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. nr. 19 poz. 167)

podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Józefa Paszka w Łące i Pawła Hoinkisa w Wiśle Wielkiej, powiatu pszczyńskiego, urzędowo stwierdzono zarazę i pomór świń.

Świętochłowice, dnia 7. września 1932 r.

Za Starostę
(—) Dr. Olszewski.

5.

Obwieszczenie

dotycz. ustalenie stawek podatkowych do samoistnego podatku budynkowego i podatku od placów budowlanych na rok rachunkowy 1932/33

Na mocy uchwały Rady gminnej z dnia 22. lutego 1932 r. zatwierdzonej przez Wydział Powiatowy w Świętochłowicach w dniu 18. sierpnia 1932 r. L. dz. Sm. 504 pobierać się będzie na rok 1932/33 —5‰ od wartości budynków jako samoistny podatek budynkowy i 5‰ od wartości placów budowlanych jako samoistny podatek od placów budowlanych i gruntów.

Wielkie Hajduki, dnia 30. sierpnia 1932 r.

Naczeinik gminy
(—) Grzesik
Burmistrz.

6.

Bilans

Aktywa	per 31. grudzień 1931 r.	Pasywa
23 064,23	Gotówka	—
—	Udziały	138 190,44
—	Fundusz Rezerwowy	36 075,54
—	Rezerwa specjalna	7 627,40
—	Depozyta	513 822,42
580 555,31	Weksle	—
2 179,46	Koszta proces. i adm. członka	—
46 106,38	Banki	5 315,—
43 954,65	Nieruchomości	—
17 664,—	Akcje i Udziały własne	—
—	Procenty na rok 1932 (antycyp.)	1 437,—
9 129,47	Ruchomości	—
293 191,12	Bieżący: a) dłużnicy	—
—	b) wierzyciele	37 385,25
106,48	Waluty obce	—
—	Redyskonto Weksli	273 376,27
878,03	Zastępstwo Banku Polskiego	—
112,68	Żyro Bank Polski	—
3 606,62	Różne Rachunki	5 286,66
92 413,19	Dokumenty do inkasa	—
—	Różni za inkaso	92 413,19
—	Zysk do dyspozycji Waln. Zebr.	2 032,45
1 112 961,62		1 112 961,62
—	Różni za udzielone gwarancje	7 635,53
7 635,53	Rachunek gwarancyj	—
1 120 597,15		1 120 597,15

Bank Ludowy
Spółdzielnia z nieograniczoną odpowiedzialnością
Wielkie Hajduki.
Świderski Pietruszka Morgała

OGŁOSZENIA

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a, Swiętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10.

Rocznik 1932. Nr. 38.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 17-go września 1932 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy, Dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Wojewoda Śląski

L. K. 1134.

Katowice, dn. 8. września 32 r.

Przedmiot: Regulacja „Czarnego Rowu“.

Obwieszczenie.

Związek Regulacji Rawy wniósł prośbę o zezwolenie na regulacji „Czarnego Rowu“ w Król. Hucie według projektu technicznego zmieniającego dotychczasowy plan regulacyjny.

Wymieniony projekt techniczny i wyjaśnienia, dotyczące wyżej wymienionego przedsiębiorstwa będą wyłożone do publicznego wglądu w Starostwie w Świętochłowicach oraz w Magistracie w Król. Hucie w godzinach urzędowych przez przeciąg czterech tygodni, począwszy od poniedziałku dnia 19. września 1932 r. do poniedziałku dnia 17. października włącznie.

W wyżej zakreślonym terminie należy pisemnie w podwójnem wygotowaniu albo też protokolarnie zgłosić w wymienionych Urzędach zarzuty przeciw zamierzonemu przedsiębiorstwu oraz żądania przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń i wypłaty odszkodowań.

Ci, którzy we wskazanym terminie nie wniosą przeciwko udzieleniu pozwolenia żadnych sprzeciwów, tracą do nich prawo i będą mogli z powodu szkodliwego działania wykonywania powyższego prawa podnosić tylko pretensje, przewidziane w § 172 powołanej wyżej ustawy wodnej.

Celem ustnego rozpatrywania wniesionych w zakreślonym czasokresie zarzutów i roszczeń zostanie oznaczony w swoim czasie osobny termin.

W imieniu Śląskiej Rady Wojewódzkiej

Przewodniczący:

w z.

(—) Dr. Saloni
Wicewojewoda.

Starostwo
pow. świętochłowickiego

L. dz. G. 47/3

Powyższe podaję do publicznej wiadomości.

Świętochłowice, dnia 14. IX. 1932 r.

STAROSTA
(—) Szaliński.

2.

Obwieszczenie

o stwierdzeniu pomoru świń.

Na podstawie § 348 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1926 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Huty Baildon w Katowicach-Dąb pow. katowickiego urządowo stwierdzono pomór świń.

Świętochłowice, dnia 10. IX. 1932 r.

Starosta
w z.
(—) Dr. Olszewski.

3.

Obwieszczenie

o wygaśnięciu pomoru świń.

Na podstawie § 369 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1926 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Ignackowej Anny w Rudzie przy ul. Józefa Nr. 2. powiatu świętochłowickiego urzędowo stwierdzono wygaśnięcie pomoru świń.

Świętochłowice, dnia 10. IX. 1932 r.

Starosta
w z.
(—) Dr. Olszewski.

4.

Starostwo Świętochłowice
L. S. 14|82

Obwieszczenie

o zwalczaniu cholery drobiu.

Na podstawie § 385 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodach Koniecznego Wrodarczyka i Spałka Pawła w Radzionkowie pow. Tarnogórskiego urzędowo stwierdzono cholerę drobiu.

Świętochłowice, dnia 7. września 1932 r.

Za Starostę:
(—) Dr. Olszewski.

5.

Statut miejscowy

w przedmiocie ekwiwalentowego dodatku komunalnego wypłacanego pracownikom gminy Łagiewniki w miejsce pomocy lekarskiej i ulgi w przejazdach państwowemi środkami komunikacyjnemi, przyznanych przez Państwo funkcjonarjuszom państwowym na podstawie art. 10 ustawy z dnia 9. października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924).

Na podstawie art. 2, 3 i 6 ustawy z dnia 8. lipca 1925 r. w przedmiocie uposażenia funkcjonarjuszów Wojew. Śląskiego tudzież funkcjonarjuszów Związków komunalnych (Dz. U. Śl. Nr. 11) oraz rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 12. maja 1932 r. w celu wykonania ustawy z dnia 8. lipca 1925 r. i na mocy uchwały Rady Gminnej postanawia się, co następuje:

§ 1.

W miejsce pomocy lekarskiej i ulgi w przejazdach państwowemi środkami komunikacyjnemi, przyznanych przez Państwo funkcjonarjuszom państwowym na podstawie art. 10 Ustawy z dnia 9. października 1923 r. wypłaca się urzędnikom komunalnym gminy Łagiewniki ekwiwalentowy dodatek komunalny w wysokości: dla urzędników nieżonatych oraz bezdzietnych wdowców 5%, dla urzędników żonatych 10% miesięcznego uposażenia.

§ 2.

Za pracowników — funkcjonarjuszów gminy Łagiewniki, którzy są ubezpieczeni w kasach chorych, a którym nie przysługuje prawo do ekwiwalentowego dodatku komunalnego, Gmina Łagiewniki jako pracodawca opłaca składki do tychże kas chorych w pełnej wysokości z własnych funduszów.

§ 3.

Przez uposażenie, podlegające podwyższeniu o 5% względnie 10%, tytułem ekwiwalentowego dodatku komunalnego, rozumieć należy:

1. uposażenie zasadnicze i dodatek regulacyjny, ustalone w tabeli i postanowieniach art. 3 wyżej wymienionej ustawy z dnia 9. października 1923 r.

2. dodatek ekonomiczny dla urzędników, utrzymujących rodzinę, określony art. 4. tejże ustawy.

3. ewentualny dodatek wyrównawczy, przewidziany w art. 118 ustawy z dnia 9. października 1923 r.

4. śląski dodatek wyrównawczy we wysokości, przewidzianej w ustawie z dnia 22. marca 1932 r. (Dz. U. Śl. Nr. 6, poz. 11) i w ewentualnych późniejszych ustawach.

§ 4.

Powyższy statut miejscowy wchodzi w życie z dniem 1. lipca 1932 r.

Równocześnie traci moc obowiązującą statut miejscowy z dnia 27. III. 1925 r.

Łagiewniki, dnia 28. czerwca 1932 r.

Zarząd gminy.

(—) Rybarz, Knura Szczepan, Knura Stanisław.

Rada gminna.

(—) Michalski, I. Kozubek, Rak W., L. Malcherek.

Do uchwały z dnia dzisiejszego.

Łagiewniki Śl., dnia 28. czerwca 1932 r.

Kom. Naczelnik Gminy.

(L. S.) (—) Rybarz.

O d p i s.

Uchwała.

Statut gminy Łagiewniki w sprawie stosunków prawnych urzędników gminnych a w szczególności ekwiwalentowego dodatku komunalnego w miejsce pomocy lekarskiej i ulgi w przejazdach państwowemi środkami komunikacyjnemi z dnia 28. czerwca 1932 r. zatwierdza się na podstawie § 6 ustawy o ustroju gmin wiejskich z dnia 3. lipca 1891 r. (Zbr. Ust. str. 233) łącznie z § 17 Ustawy o mianowaniu i zaopatrzeniu urzędników komunalnych z dnia 30. VIII. 1899 r. w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 5. VIII. 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 20, poz. 38).

Świętochłowice, dnia 18. sierpnia 1932 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy.

(—) Szaliński, Sobel, Brzóska, Szymonek, Sieja.

Za zgodność:

Świętochłowice, dnia 25. VIII. 1932 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego.

z. p.

(L. S.) (—) Macha.
referent.

Ogłoszono.

Łagiewniki, dnia 10. września 1932 r.

Kom. Naczelnik Gminy.

(—) Rybarz.

6.

Obwieszczenie

dot. licencji ogierów w 1932 r.

Na zasadzie ustawy z dnia 23. I. 1925 r. o nadzorze państwowym nad ogierami i rejestracji klaczy zarodowych (Dz. U. R. P. Nr. 17. poz. 113) oraz rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 10 lipca 1925 r. o wykonywaniu nadzoru państwowego nad ogierami (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 511) zarządzam w wyszczególnionych poniżej terminach i miejscowościach przegląd ogierów 3-ch letnich i starszych oraz tych, które w okresie kopulacyjnym 1933 r. ukończą 3 lata, przez Wojewódzką Komisję Kwalifikacyjną.

1. Ogiery używane do stanowienia cudzych klaczy posiadać muszą świadectwa uznania i podlegają nadzorowi państwowemu (art. 1 ustawy z dnia 23. I. 1925 r.)

   Przekroczenie powyższego przepisu (art. 7 ustawy) karane będzie w drodze administracyjnej grzywną od 5 — 200 zł. z zamianą w razie nieuszczenia grzywny na areszt do 10-ciu dni (art. 7. powołanej powyżej ustawy).

2. Ogiery posiadające świadectwa uznania wolne są od przymusowego pobrania dla celów wojskowych, oraz wszelkich świadczeń podwodowych w naturze, a właściciele ich korzystają z przywileju uiszczenia tych świadczeń w gotówce (art. 5 ustawy).

3. Ogiery uznane przez Komisje Kwalifikacyjną za nadające się do hodowli, otrzymują bezpłatne świadectwo uznania.

4. Od orzeczenia Komisji Kwalifikacyjnej Wojewódzkiej można się odwołać do komisji kwalifikacyjnej odwoławczej, powołanej przez p. Ministra Rolnictwa. Odwołanie winno być wniesione do tut. Urzędu Wojewódzkiego w ciągu dni 14-tu, od dnia wydania orzeczenia (§ 5 Rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 10. lipca 1925 r.)

5. Ogiery posiądające świadectwo uznania 1-szej kategorji ważne na okres 3-ch letni, a wydane w latach 1930 i 1931, nie podlegają przeglądowi.

6. Właściciel ogiera obowiązany jest mieć przy przy sobie dowody dotyczące ogiera (dowód tożsamości konia, świadectwo pochodzenia, poprzednio wydane świadectwo uznania i t. p.

Termin przeglądów.

a) dla wszystkich gmin powiatu tarnogórskiego dnia 22. września 1932 r. o godz. 10-ej rano w Tarnowskich Górach, na targowicy obok strzelnicy,

b) dla wszystkich gmin powiatu bielskiego i m. Bielska dnia 23-go września 1932 r. o godz. 10,30 rano w Bielsku, na targowicy przy rzeźni miejskiej,

c) dla wszystkich gmin powiatu cieszyńskiego dnia 26. września 1932 r. o godz. 10-ej rano w Skoczowie, na targowicy zwierząt,

d) dla wszystkich gmin powiatu pszczyńskiego dnia 27. września 1932 r. o godz. 10-ej rano w Pszczynie, na targowicy przy ulicy Strzeleckiej.

e) dla wszystkich gmin powiatu rybnickiego dn. 28. września 1932 r. o godz. 10-ej rano w Rybniku na targowisku.

f) dla wszystkich gmin powiatu Lublinieckiego, leżących na zachód od linji kolejowej Kalety — Herby Nowe, dnia 29-go września 1932 r. o godz. 10-ej rano w Lublińcu na targowicy obok strzelnicy.

g) dla wszystkich gmin powiatu lublinieckiego, leżących na wschód od linji kolejowej Kalety — Herby Nowe dnia 30-go września 1932 r. o godz. 8,30 rano w Kaletach, na placu na przeciw papierni.

h) dla wszystkich gmin powiatu katowickiego i świętochłowickiego oraz miast Katowice Królewska Huta **dnia 1-go października 1932 r. o godz. 10-tej rano w Chorzowie na placu św. Jana.**

Katowice, dnia 6. września 1932 r.

(—) Dr. Grażyński.
Wojewoda.

STAROSTWO
pow. świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 16. IX. 1932 r.

L. dz. G. 38|3

Powyższe podaję do publicznej wiadomości.

STAROSTA
(—) Szaliński.

7.

Obwieszczenie

Dot: urlopowanie naczelnika gminy Wielka Dąbrówka.

Panu naczelnikowi gminy Wielka Dąbrówka Sieji udzieliłem urlopu Wypoczynkowego na czas od 15. IX. do 15. X. 1932 r.

Zastępstwo obejmie ławnik p. Woiciech Błaszczyk.

Świętochłowice, dnia 13. września 1932 r.

Starosta i Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński

8.

Obwieszczenie

Dot. urlopowanie naczelnika urzędu okręgowego

Panu naczelnikowi Urzędu Okręgowego Chebzie Jendroszowi udzieliłem na czas od 12. IX.— 15. X. 1932 r. urlopu wypoczynkowego.

Zastępować go będzie aptekarz p. Edmund Andrzejewski.

Starosta i Przewodniczący
Wydziału Powiatowego
(—) Szaliński

Za zgodność:
(—) Macha
referent.

KOMUNIKATY

9.

Przypomina się płatnikom iż do dnia 1. października br. winna być wpłacona opłata drogowa na rzecz Wojewódzkiego Funduszu Drogowego za III. kwartał 1932/33 od samochodów, motocykli i przyczepek. Po dniu tym pobierane będą kary za zwłokę w wysokości 1½% miesięcznie, ponadto zaległości będą ściągane przymusowo z doliczeniem kosztów egzekucyjnych.

Wydział Powiatowy jako władza wymiarowa zestawia obecnie zaległości z opłat drogowych za I. i II. kwartał 1932/33 i pozostałe zaległości za rok 1931/32 celem wysłania ich do władz egzekucyjnych do przymusowego ściągnięcia.

Płatnicy, którzy z tytułu tych opłat mają zaległości, winni bezzwłocznie uregulować je, ażeby nie narazić się na koszta egzekucyjne.

Wszelkie wpłaty uskuteczniać należy na P. K. O. Nr. 309 005.

OGŁOSZENIA

10.

Ogłoszenie.

Dnia 8. września br. skradziono mi kartę na broń nr. 40 wystawioną przez Urząd Okręgowy w Łagiewnikach na moje nazwisko, kartę tę niniejszem unieważniam.

Łagiewniki Śl., dnia 13. września 1932 r.

Dr. med. Sobol Kazimierz
Łagiewniki Śl.

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a, Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10.

Rocznik 1932. Nr. 39.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 24-go września 1932 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy, Dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministra Skarbu

z dnia 3 września 1932 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu oraz z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych o ustaleniu ceny spirytusu skażonego ogólnym środkiem skażającym (denaturatu) oraz nieoczyszczonego spirytusu skażonego, przeznaczonego do celów napędowych.

(Dz. Ust. № 78, poz. 698.)

Na podstawie art. 45 i 71 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzdaży napojów alkoholowych (Dz.U. R. P. Nr. 63, poz. 586) zarządza się co następuje:

§ 1.

Cenę sprzedażną denaturatu w składzie wyznaczonym przez Państwowy Monopol Spirytusowy do naczyń odbiorcy ustala się na zł 60 za 1 hl 100°

§ 2.

Detaliczną cenę sprzedażną denaturatu ustala się jak następuje:

mocy 92° łącznie z butelką: 1 litr / zł 1,10; 0,5 litra / zł 0,65

mocy 92° w blaszankach (bez wartości opakowania) zł 0,95 za litr.

§ 3.

Cenę sprzedażną surowego spirytusu skażonego, przeznaczonego do celów napędowych, w składzie wyznaczonym przez Państwowy Monopol Spirytusowy do naczyń odbiorcy, ustala się na zł 33 za 1 hl 100°.

§ 4.

Znajdujące się w sprzedaży dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zapasy zbutelkowanego denaturatu będą sprzedawane po cenach dotychczasowych (rozporządzenie z dnia 27 sierpnia 1932 r. Dz. U. R. P, Nr. 75, poz. 680) do dnia 30 września 1932 r.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) Jan Piłsudski

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) Zarzycki.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

(—) Sew. Ludkiewicz.

2.

Rozporządzenie

Minister Spraw Wewnętrznych

z dnia 31 sierpnia 1932 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o przemiale żyta.

(Dz. Ust. Nr. 78, poz. 695.)

Na podstawie art. 1 punkt. a) i art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31 sierpnia 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 527) w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 28 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 374) zarządza się co następuje:

§ 1.

Ustala się dla potrzeb rynku wewnętrznego następujące typy mąki żytniej;

1) „żytnia I gatunek 0 do 55%“ — stanowiąca nie wyżej jak 55%-wy wymiał z ziarna żyta;

2) „żytnia I gatunek 0 do 65%“ — stanowiąca nie wyżej jak 65%-wy wymiał z ziarna żyta;

3) „żytnia II gatunek“ (zwana także „sitkową“) — stanowiąca 10 — 15%-wy dalszy, nie wyżej jednak jak do 70% wymiał z ziarna żyta, przemielanego na wyższe gatunki mąki;

4) „żytnia razowa“ — stanowiąca nie wyżej jak 95%-wy wymiał z ziarna żyta;

5) „żytnia poślednia“ — stanowiąca dalszy, ponad 70% wymiał z ziarna żyta.

Odciąganie mąki, wskazanej w punktach 1), 2) i 4) niniejszego paragrafu jest niedozwolone.

§ 2.

Przemiał żyta dozwolony jest tylko na ustalone w § 1 niniejszego rozporządzenia typy mąki.

§ 3.

Przemiał żyta na mąkę innych gatunków:

dla własnego użytku,

dla celów eksportowych,

dla celów wskazanych przez władze wojskowe,

dla potrzeb specjalnych, uznanych przez Ministra Spraw Wewnętrznych,

nie podlega ograniczeniom niniejszego rozporządzenia.

§ 4.

Zakazuje się używania w zakładach przemysłowych do przerobu i wszelkiego rodzaju wypieku, zwłaszcza do wypieku chleba, mąki żytniej, nieodpowiadającej normom, przewidzianym w punktach 1 — 4 § 1, oraz mąki „żytniej poślednie j“ (punkt 5) § 1 niniejszego rozporządzenia).

Dopuszcza się do przerobu i wszelkiego rodzaju wypieku, zwłaszcza do wypieku chleba, — mąkę żytnią innych gatunków, w wypadkach wskazanych w § 3 niniejszego rozporządzenia.

§ 5.

Dla umożliwienia kontroli nad przestrzeganiem postanowień niniejszego rozporządzenia, powiatowe władze administracji ogólnej uprawnione są do:

a) żądania potrzebnych wyjaśnień od osób i zakładów, zajmujących się przemiałem żyta w celach przemysłowych, handlujących mąką żytnią, przetwarzających w celach przemysłowych mąkę żytnią na pieczywo i artykuły spożywcze oraz posiadających na składach mąkę żytnią i inne artykuły spożywcze, wyrabiane z mąki żytniej,

b) wstępu w obecności właściciela zakładu lub upoważnionego zastępcy do lokalów przemysłowych, handlowych, składów i zakładów w punkcie a) wymienionych w godzinach, gdy zakłady te są czynne.

§ 6.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani na podstawie art. 4 i 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 527).

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 30 dni po ogłoszeniu i obowiązuje do dnia 31 sierpnia 1933 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie z dnia 1 grudnia 1928 r. o przemiale pszenicy i żyta (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 882) oraz rozporządzenie z dnia 27 marca 1930 r. o przemiale żyta (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 252).

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) Bronisław Pieracki.

Minister Skarbu:

(—) Jan Piłsudzki.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) Zarzycki.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

(—) Sew. Lutkiewicz

3.

Obwieszczenie

o cenach wytycznych na artykuły powszedniego użytku.

Na mocy rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 31. VIII. 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 527) o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku, rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19. VII. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87 poz. 761), rozporządzenia Wojewody Śl. z dnia 8. IX. 1931 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 20 poz. 38) i ustawy z dnia 17. I. 1920 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 94) ustalam po zasięgnięciu opinji Powiatowej Komisji do badania cen następujące ceny orjentacyjne w detalu:

Mąka i pieczywo:

1 kg mąki żytniej	65%	35 gr.
1 „ chleba „	65%	35 „
1 „ mąki pszennej	65%	46 „
1 bułka	120 gram.	10 „

Nabiał:

1 litr mleka 32 groszy
1 „ maślanki 18 groszy
1 kg masła I gatunku 3,80 zł.
1 kg sera krowiego 1,00 zł.
jaja sztuka 10—12 groszy

Mięso i wyroby mięsne		w składach	na targu
1 kg wołowiny	I gat.	1,80 zł	1,60 zł
1 kg „	II „	1,50 zł	1,30 zł
1 kg wieprzowiny	I gat.	1,80 zł	1,80 zł
1 kg „	II „	1,80 zł	1,70 zł
1 kg cielęciny	I „	1,60 zł	1,40 zł
1 kg „	II „	1,40 zł	1,20 zł
1 kg słoniny surowej	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „	II „	2,— zł	2,— zł
1 kg sadła	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „	II „	2,— zł	2,— zł
1 kg kiełb. krak. 100% wieprz.	surow.	3,20 zł	3,20 zł
1 kg „ „ „ „	gotow.	3,20 zł	3,20 zł
1 kg „ „ mieszanej	I gat.	2,40 zł	2,40 zł
1 kg kiełb. krak. mieszanej	II gat.	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „ czosnkowej	I „	2,40 zł	2,40 zł
1 kg „ „	II „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg salcesonu	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg wątrobianki	I „	2,70 zł	2,60 zł
1 kg „	II „	2,20 zł	2,20 zł

Dodatek kości może wynosić:

przy wieprzowinie najwyżej 15 %
przy wołowinie najwyżej 20 %
przy cielęcinie najwyżej 25 %

Świętochłowice, dnia 21. września 1932 r.

Starosta

(—) Szaliński

4.

Obwieszczenie

o zwalczaniu pomoru świń.

Na podstawie § 348 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Jana Ratki w Łaziskach Górnych pow. Pszczyna urzędowo stwierdzono zarazę i pomór świń.

Świętochłowice, dnia 19. IX. 1932 r.

Za starostę:

(—) Legiera.

5.

Obwieszczenie

o wygaśnięciu zarazy i pomoru świń.

Na podstawie § 369 Rozp. Ministra Rlonictwa z dnia 9. I. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwicrzęcych (Dz. U. R. P. nr. 19, poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Pawła Pawła Pająka, Zofji Sojkowej w Porębie, Anny Przybeł w Łaziskach Górnych i Jana Simki w Mikołowie pow. pszczyńskiego zaraza i pomór świń wygasły.

Świętochłowice, dnia 21 września 1932 r.

Za Starostę:

(—) Dr. Olszewski.

6.

Statut miejscowy

w przedmiocie ekwiwalentowego dodatku komunalnego wypłaconego urzędnikom gminy Nowe Hajduki w miejsce pomocy lekarskiej i ulgi w przejazdach państwowemi środkami komunika-

cyjnemi przyznanych przez Państwo funkcjonarjuszom państwowym na podstawie art. 10 ustawy z dnia 9. 10. 1923 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 116 poz. 924).

Na podstawie art. 2. 3, i 6 ustawy z dnia 8. 7. 1925 r. w przedmiocie uposażenia funkcjonarjuszów Województwa Śląskiego, tudzież funkcjonarjuszów Związków komunalnych (Dz. Ust. Śl. Nr. 11) oraz rozporządzenia Wojewódy Śląskiego z dnia 12. 5. 1932 r. w celu wykonania ustawy z dnia 8. lipca 1925 r. i na mocy uchwały Rady gminnej z dnia dzisiejszego postanawia się co następuje:

§ 1.

W miejsce pomocy lekarskiej i ulgi w przejazdach państwowemi środkami komunikacyjnemi przyznanych przez Państwo funkcjonarjuszom państwowym na podstawie art. 10 ustawy z dnia 9. 10. 1923 r. wypłaca się urzędnikom komunalnym gminy Nowe Hajduki ekwiwalentowy dodatek komunalny w wysokości

dla urzędników nieżonatych i bezdzietnych wdowców 5%

dla urzędników żonatych . . . 10% miesięcznego uposażenia.

§ 2.

W miejsce ulg w przejazdach państwowemi środkami komunikacyjnemi przyznaje się niniejszem funkcjonarjuszom gminy Nowe Hajduki ubezpieczonym w kasach chorych ryczałt do wysokości 50,— złotych, płatny w ratach półrocznych po 25,— złotych.

§ 3.

Powyższy statut miejscowy wchodzi w życie z dniem zatwierdzenia z mocą obowiązującą od dnia 1. lipca 1932 r.

Równocześnie traci moc obowiązującą statut miejscowy z dnia 16. lutego 1925 r.

Nowe Hajduki, dnia 24. czerwca 1932 r.

Zarząd gminny

(—) Nowak, Wesołek, Szczęsny.

Rada gminna

(—) Stasiak, Szefczyk, Klass.

L. dz. Sm. 1019

Uchwała

Statut gminy Nowe Hajduki w sprawie stosunków prawnych urzędników gminnych a w szczególności ekwiwalentowego dodatku komunalnego w miejscu pomocy lekarskiej i ulgi w przejazdach państwowemi środkami komunikacyjnemi z dnia 24 czerwca 1932 r. zatwierdza się na podstawie § 6 ustawy o ustroju gmin wiejskich z dnia 3 lipca 1891 r. (zb. ust. str. 233) łącznie z § 17 ustawy o mianowaniu i zaopatrzeniu urzędników komunalnych z dnia 30 sierpnia 1899 r. w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 5 sierpnia 1926 r. (Dz. U. Śl. No. 20 poz. 38).

Świętochłowice, dnia 18 sierpnia 1932 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński Sobel Brzoska Szymonek Sieja.

Opublikowano!

Nowe Hajduki, dnia 14. września 1932 r.

Zarząd gminny

(—) Nowak
Naczelnik gminy.

7.

Ogłoszenie

dot. urlopowanie naczelnika gminy.

Panu Naczelnikowi gminy Kamień Sokoli udzieliłem urlopu wypoczynkowego od 22. IX. — 12. X. 1932 r.

Zastępstwo obejmie ławnik p. Piotr Rapsztain.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

KOMUNIKAT

Z dniem 1. października 1932 r. obniża się abonament miesięczny Gazety Powiatowej z 3,—zł na 2,—zł,

Redakcja.

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a, Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10.

Rocznik 1932. Nr. 40.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 1-go października 1932 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy, Dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministra Skarbu

z dnia 23. września 1932 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu oraz Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych o ustaleniu opłaty monopolowej oraz ceny sprzedażnej spirytusu do wyrobu galenowych środków leczniczych i specyfików farmaceutycznych, dla aptek, szpitali, na cele laboratoryjne, do celów decynfekcyjnych i do wyrobu alkoholu absolutnego.

(Monitor Polski Nr. 221)

Na podstawie art. 14, 23, 45 i 71 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11. lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 586) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Opłatę monopolową od spirytusu przeznaczonego do wyrobu galenowych środków leczniczych i specyfików farmaceutycznych, dla aptek, szpitali, na cele laboratoryjne, do celów dezynfekcyjnych i do wyrobu alkoholu absolutnego ustala się w wysokości zł 6.— od 1 litra spirytusu 100° monopolowego i w wysokości zł 7,10 od 1 litra spirytusu 100° w obrocie z zagranicą.

§ 2.

Cenę sprzedażną łącznie z opłatą monopolową za 1 litr spirytusu 100°, wydany do naczyń odbiorcy w składzie, wyznaczonym przez Państwowy Monopol Spirytusowy, do celów wyszczególnionych w § 1, ustala się na zł 9,—. Za spirytus podwójnie oczyszczony dolicza się zł 0,20 a za luksusowy zł 0,35 od 1 litra spirytusu 100°.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 26. września 1932 r.

Minister Skarbu
(—) Wł. Zawadzki.

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) Zarzycki.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
(—) Sew. Ludkiewicz.

(Dz. U. R. P. z dnia 24. września 1932 r. Nr. 79, poz. 705).

Wydział Powiatowy

L. dz. W. O. 1612

Obwieszczenie

dotyczące licencjonowanych w roku 1932 buhajów i kozłów.

Na mocy rozporządzenia policyjnego w sprawie licencjonowania buhajów rozpłodowych z dn. 23. II. 1912 r. (Gazeta Urzędowa 1912 r. str. 83) i rozporządzenia policyjnego w sprawie licencjonowania kozłów z dnia 30. IV. 1919 r. (Gazeta Urzędowa 1919 r. str. 178) zostały w miesiącu sierpniu 1932 r. następujące buhaje i kozły licencjonowane

A. Buhaje:

L. b.	Imię i nazwisko właściciela	Zawód właściciel.	Miejsce zamieszkania	Opis buhaja			Okręg dla którego działa wzgl. ma działać	Licencja trwa od—do	Wysokość skokowego zł	Opłata licencyjna zł	Uwagi
				wiek	rasa	pochodzenie					
1	Szeja Piotr	rolnik	Dąbrówka W. 3-go Maja 71	$2^1/_2$	czerw. b. niziny	własn. chów.	Dąbrówka W.	16. VIII. 32 r. do następnej licencji	3,—	1,50	
2	Wójcik Szczep	„	Dąbrówka W. 3.go Maja 169	$2^1/_2$	czerw. b. mieszany	„	„		3,—	1,50	
3	„ Jakób	„	Dąbrówka W. Warszawska 3	2	„	„	„		3,—	1,50	
4	Rybok Bernard	„	W. Piekary	2	czarno srokaty mieszany	„	Szarlej		3,—	1,50	
5	Pluszczyk Gertruda.	„	„	3	czarno srokaty niziny	„	„		3,—	1,50	
6	„ „	„	„	2	„	„	„		3,—	1,50	

B. Kozły:

L. b.	Imię i nazwisko właściciela	Zawód właściciel.	Miejsce zamieszkania	Opis kozła			Okręg dla którego działa wzgl. ma działać	Licencja trwa od—do	Wysokość skokowego zł	Opłata licencyjna zł	Uwagi
				wiek	rasa	pochodzenie					
1	Wolczyk Tomasz.	robot.	Świętochłowice Czarnoleśna 17	2	biała bez różca	własn. chów	Świętochłowice	16. VIII. 32. r. do następnej licencji	1,50	1,50	
2	Miksa Emilja	wdowa	Świętochłowice 3-go Maja 15	17 mies.	siwy	„	„		1,50	1,50	
3	Twardowski Jan.	inwal.	Świętochłowice Król. Hucka 44	4	krzyżówka	„	Szarlociniec		1,50	1,50	
4	Domański Emil.	„	Zgoda Kol. Klary 4	$2^1/_4$	„	„	Zgoda		1,50	1,50	
5	Buchała Wiktorja.	wdowa	W. Hajduki Krakowska 152	$1^1/_2$	biała bez różca	„	W. Hajduki		1,50	1,50	
6	Dyczka Karol	„	W. Hajduki Kalina 38	3,1	„	„	„		1,50	1,50	

B. Kozły:

L. b.	Imię i nazwisko właściciela	Zawód właściciel.	Miejsce zamieszkania	Opis kozła wiek	rasa	pochodzenie	Okręg dla którego działa wzgl. ma działać	Licencja trwa od—do	Wysokość skokowego zł	Opłata licencyjna zł	Uwagi
7	Rysiok Marja	wdowa	W. Hajduki Długa 37	16 mies.	mieszany	własn. chów.	W. Hajduki	16. VIII. 1932 r. do następnej licencji	1,50	1,50	
8	Nowak Teresa		W. Hajduki Kalina 91	14 mies.	„	„	„		1.50	1,50	
9	Egeman Fryderyk.	dozor.	N. Hajduki Polna 2.	2	biała bez różca	„	Nowe Hajduki		1,50	1,50	
10	Skiba Katarz.	mężat.	Nowy Bytom Niedurnego 54.	3	mieszany	„	Nowy Bytom		1,50	1,50	
11	Sikora Marja	wdowa	Lipiny Hutnicza 22.	3	bez rogów czarny białe stopy	„	Lipiny		1,50	1,50	
12	Skupień Katarzyna.	mężat.	Godula Stefana 8.	2	biały	„	Godula		1,50	1,50	
13	„ „	„	„	4	„	„	„		1,50	1,50	
14	Mosz Apolonja.	wdowa	Łagiewniki	2	biały bez rogów	„	Łagiewniki		1,50	1,50	
15	Roszczyk Józef.	inwal.	Ruda Kościuszki 15.	$2^1/_2$	„	„	Ruda		1,50	1,50	
16	Woźnica Jan	„	Ruda Szczęść Boże 25.	$1^1/_2$	„	„	„		1,50	1,50	
17	Mazur Józefa	wdowa	Ruda Polna 10.	$4^1/_2$	„	„	„		1,50	1,50	
18	Białas Piotr	inwal.	Ruda przy plant. 5.	$4^1/_2$	„	„	„		1,50	1,50	
19	„ „	„	„	$1^1/_4$	„	„	„		1,50	1,50	
20	Stawinoga Jadwiga.	wdowa	Ruda Niedurnego 1.	3	„	„	„		1,50	1,50	
21	Szincel Antonja.	„	Ruda Sobieskiego 29.	$2^1/_2$	„	„	„		1,50	1,50	
22	Kalus Józef	robot.	Ruda Bytomska 42.	$2^1/_4$	„	„	„		1,50	1,50	
23	„ „	„	„	$1^1/_4$	„	„	„		1,50	1,50	
24	Kamczyk Grzegorz.	inwal.	Orzegów Kościelna 12.	3	„	„	Orzegów		1.50	1,50	
25	Opara Józef	„	Brzeziny Śl. Karola Miarki 3.	$2^1/_2$	„	„	Dąbrówka W.		1,50	1,50	
26	„ „	„	„	$2^1/_2$	„	„	„		1,50	1,50	

C. Kozły:

L. b.	Imię i nazwisko właściciela	Zawód właściciel.	Miejsce zamieszkania	Opis kozła			Okręg dla którego działa wzgl. ma działać	Licencja trwa od—do	Wysokość skokowego zł	Opłata licencyjna zł	Uwagi
				wiek	rasa	pochodzenie					
27	Tomasik Szymon	chałup.	Dąbrówka W. 3-go Maja 190.	3	mieszano krajane	własn. chowu	W. Dąbrówka	16. VIII. 1932 r. do następnej licencji	1,50	1,50	
28	„ „	„	„	3	białe bez różca	„	„		1,50	1,50	
29	Kot Franciszek	inwal.	W. Piekary Kol. Józefka	2	mieszano siwy	„	Szarlej		1,50	1,50	
30	Czekała Aug.	„	Szarlej Radzionkowska 8.	$2^1/_4$	biały bez różca	„	„		1,50	1,50	
31	„ „	„	„	$1^1/_4$	„	„	„		1,50	1,50	
32	Wyleżałek Franciszek	„	W. Piekary Łąkowa 11.	2	„	„	„		1,50	1,50	
33	„ „	„	„	$1^1/_4$	siwy bez różca	„	„		1,50	1,50	
34	Bebiołka Jan	„	W. Piekary Kalwaryjska 1.	$2^1/_2$	biały bez różca	„	„		1,50	1,50	
35	„ „	„	„	$1^1/_4$	„	„	„		1,50	1,50	

Licencja powyższych buhajów i kozłów ma ważność do następnego terminu licencyjnego. Nie licencjonowanych buhajów i kozłów nie wolno dopuszczać do pokrywania cudzych krów względnie kóz. Przekroczenia będą karane w myśl odnośnych przepisów.

Świętochłowice, dnia 28. września 1932 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

3.

Dot.: Urząd Stanu Cywilnego Kamień, uregulowanie zastępstwa urzędnika Stanu Cywilnego.

Wojewoda Śląski reskryptem z dnia 18. VIII. 1932 r. zamianował zastępcą urzędnika stanu cywilnego w Kamieniu funkcjonarjusza gminy Brzozowice p. Piotra Liwowskiego przy równoczesnem odwołaniu dotychczasowych zastępców Jana Krupy i Franciszka Piwowara.

P. Liwowski objął urzędowania z dniem 1. bm.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

4.

Rozporzadzenie policyjne

Naczelnika urzędu okręgowego w Świętochłowicach z dnia 12. września 1932 r. o utrzymaniu bezpieczeństwa na placu targowym.

Na podstawie §§ 5 i 6 ustawy o zarządzie policji z dnia 11. 3. 1850 r. (Zb. Ust. str. 265) i § 62 ordynacji powiatowej z dnia $\frac{13.\ 12.\ 1872\ r.}{19.\ 3.\ 1881\ r.}$ (Zb. Ust. str. 661|72 i 179|81 oraz za zgodą Rady gminnej, wydaję następujące rozporządzenie:

§ 1.

Wjazd i wyjazd wszelkich wozów i pojazdów na plac targowy wzgl. z placu targowego winien

się odbywać tylko od strony wschodnio-południowej t. j. od Wielkich Hajduk.

§ 2.

Podczas targu winne być wozy i pojazdy ustawione rzędem od strony wschodnio-południowej wzdłuż nasypu kolejowego i to w ten sposób by każdej chwili pojazdy mógły swobodnie odjeżdżać w stronę ulicy Wolności.

Stawianie wozów pomiędzy straganami jest wzbronione.

§ 3.

W razie pożaru, paniki rozruchów i t. p. oraz na wypadek alarmu, winne wszystkie wozy i pojazdy miejsce postoju opuścić.

§ 4.

Przekroczenie niniejszego rozporządzenia będzie karane grzywną do 9,— zł, a w razie niemożności ściągnięcia, aresztem do 3-ch dni.

Naczelnik urzędu okręgowego
(—) W. Polak.

KOMUNIKAT

5.

Wydział Powiatowy Świętochłowice.

Na ostatniem posiedzeniu Komisarycznego Wydziału i Sejmiku Powiatowego, które się odbyło dnia 23. IX. 1932 r. zatwierdzono dodatek do statutu urzędu okręgowego Kamień w sprawie uposażenia urzędników urzędu okręgowego, statut regulujący obowiązek służby przymusowej straży pożarnej gminy Ruda, uchwałę rady gminnej Wielkie Hajduki w sprawie poboru podatku od placów budowlanych na rok 1932/33 i uchwałę rady gminnej Kamień w sprawie zaciągnięcia pożyczki w wysokości 30.000,— zł. — Dokonano wyboru do Komisji szacunkowej dla podatku dochodowego. Rzeźnikowi Franciszkowi Famuli z Wielkich Hajduk udzielono zezwolenia na urządzenie rzeźni. Józefowi Lenortowi z Rudy i Janowi Ludydze z Wielkich Piekar udzielono dyspensu budowlanego. Prenumeratę Gazetę Powiatowej obniżono od 1. X. 1932 r. z 3,— na 2,— zł. Uchwalono przejąć na własność Wydziału Powiatowego odcinek drogi prywatnej Siemianowice — Bytom od km 2,174 do 5,915 i drogę tę zaliczono do kategorji dróg powiatowych. Na członków Rady Kasy wybrano p. adwokata Pitrę z Rudy i przemysłowca Weimana z Chropaczowa. — Po myśli § 49 ordynacji powiatowej postanowiono stawić wniosek o rozwiązanie skombinowanego urzędu okręgowego Chebzie i Szarlej, i utworzenie własnych urzędów okręgowych w gminach Orzęgów, Nowy Bytom, Godula, Szarlej i Wielkie Piekary.

„Dom „Pocztowca“.

Niżsi pracownicy pocztowo—telegraficznie z całej Polski postanowili wybudować w stolicy „Dom Pocztowca“, który służyć będzie celom kulturalno oświatowym i humanitarnym. W domu tym znajdować się będzie sala odczytowa, teatralna, bibljoteka, czytelnia i t. p., a pozatem schronisko dla starców, oraz dla wdów i sierot po pocztowcach.

Pracownicy pocztowi, zubożeli wskutek wielu obniżek płac, sami, bez pomocy społeczeństwa, nie są w stanie dokonać tego pięknego dzieła, zwracają się więc o poparcie do całego społeczeństwa, w służbie któremu oddają wszystkie swe siły.

Zarząd Główny Związku Niższych Pracowników Poczt, Telegrafów i Telefonów wydał znaczki na cele budowy „Domu Pocztowca“ w cenie: 5, 10, 20 i 50 gr., które za zezwoleniem władz, popierających szlachetną inicjatywę, sprzedawane są na terenie całego Państwa we wszystkich urzędach pocztowo—telegraficznych oraz przez listonoszy, depeszowych i t. p.

Niewątpimy, że społeczeństwo, korzystające z usług poczty, nie odmówi swego poparcia na tak wzniosły cel.

Przypuszczamy, że nie znajdzie się nikt, ktoby odmówił swemu listonnoszowi kilku groszy na „Dom Pocztowca“.

Jednocześnie zaznaczamy że znaczkach wydanych przez nasz Związek widnieje napis „Dom Pocztowca“.

OGŁOSZENIA

6.

Ogłoszenie

W tutejszym rejestrze Stowarzyszeń wpisano dzisiaj pod Nr. 44 przy Stowarzyszeniu „Wzajemna Kasa Pogrzebowa w Szarleju“ że Stowarzyszenie zostało uchwałą wspólników z dnia 27. maja 1932 r. rozwiązane. Likwidatorami ustanowiono dotychczasowy Zarząd t. j. Konstantego Osadnika, Jana Grabowskiego, Antoniego Walochnika i Alfonsa Mülera wszyscy w Szarleju.

Tarnowskie-Góry, dnia 3. sierpnia 1932 r.

Sąd Grodzki.

7.

Ostrzeżenie!

Za zamówienia i długi, poczynione przez moich zastępców i innych, dla mojej gospody szynkarskiej w Szarleju, ul. Piekarska 35, nie odpowiadam.

Król. Huta, dnia 28. września 1932 r.

Marja Blida
Król. Huta, 3-go Maja 13

Uwaga

Z dniem 1. października 1932 r. obniża się abonament miesięczny Gazety Powiatowej z 3, — zł na 2, — zł.

Redakcja.

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a, Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10.

Rocznik 1932. Nr. 41.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 8-go października 1932 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy, Dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie

Ministra Skarbu

z dnia 22. września 1932 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

(Monitor Polski Nr. 225, poz. 258)

Na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5. listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855), oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28. listopada 1927 r. w sprawie ustalenia trybu ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 932) — ustalam na miesiąc październik 1932 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu

(—) Wł. Zawadzki.

Rozporządzenie

Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 25-go września 1932 r.

o wykonywaniu praktyki lekarskiej.

(Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 712)

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i art. 1 lit. a) ustawy z dnia 17. marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) postanawiam co następuje:

Art. 1.

1. Przez praktykę lekarską rozumie się wykonywanie czynności, polegających na rozpoznawaniu chorób, leczeniu chorych, zapobieganiu szerzenia się chorób oraz na wydawaniu orzeczeń lekarskich.

2. Nadzór nad wykonywaniem praktyki lekarskiej należy do Ministra Opieki Społecznej; w wykonywaniu tego nadzoru Minister Opieki Społecznej korzysta w granicach, przepisanych niniejszem rozporządzeniem, ze współdziałania izb lekarskich.

3. Nadzór nad wykonywaniem praktyki lekarskiej przez lekarzy wojskowych w zakresie ich czynności służbowych należy do Ministra Spraw Wojskowych.

Art. 2.

1. Prawo wykonywania praktyki lekarskiej może być stałe lub czasowe.

2. Prawa wykonywania praktyki lekarskiej nie mogą uzyskać osoby, które:

a) były pozbawione własnej woli z powodu choroby psychicznej — przez czas trwania ubezwłasnowolnienia,

b) były sądownie pozbawione praw publicznych i obywatelskich praw honorowych — do chwili odzyskania tych praw.

Art. 3.

1. Prawo stałego wykonywania praktyki lekarskiej mają osoby, które:

a) są obywatelami Państwa Polskiego,

b) posiadają dyplom lekarski, wydany lub uznany przez jeden z wydziałów lekarskich uniwersytetów w Państwie Polskiem,

c) odbyły jednoroczną praktykę szpitalną po uzyskaniu dyplomu lekarskiego,

d) są zapisane na listę członków izby lekarskiej.

2. Równoznaczne z dyplomami lekarskiemi, wydanemi lub uznanemi przez uniwersytety polskie są:

a) dyplom doktora wszechnauk lekarskich, wydany lub uznany przez uniwersytety byłego cesarstwa austro-węgierskiego przed dniem 1. listopada 1918 r.,

b) dyplom, uprawniający do wykonywania praktyki lekarskiej (aprobata) na terytorjum Rzeszy Niemieckiej i wydany przed dniem 27. grudnia 1918 r.,

c) pyplom doktora medecyny lub lekarza, wydany lub uznany przez uniwersytety byłego cesarstwa rosyjskiego przed dniem 27. listopada 1917 r.,

d) dyplom zagraniczny, uprawniający do wykonywania praktyki lekarskiej na zasadzie zezwolenia, udzielonego przez Tymczasową Radę Stanu Królewstwa Polskiego.

Art. 4.

1. Prawo czasowego wykonywania praktyki lekarskiej mogą otrzymać:

a) osoby, powołane przez władze państwowe z zagranicy na profesorów wydziałów lekarskich uniwersytetów polskich, chociaż nie mają wszystkich warunków, określonych w art. 3 ust. 1, posiadają jednak uprawnienia do wykonywania praktyki lekarskiej w innych państwach, — a to na czas przez jaki pozostają na swych stanowiskach uniwersyteckich;

b) osoby, niemogące niezwłocznie wykazać się dowodami, iż posiadają wszystkie warunki, wymagane w art. 3 ust. 1;

c) osoby, nieposiadające jeszcze obywatelstwa polskiego, a posiadające inne warunki określone w art. 3, o ile poczyniły u odpowiednich władz potrzebne starania celem uzyskania tego obywatelstwa;

d) w uzdrowiskach polskich osoby, posiadające obce obywatelstwo i uprawnione do wykonywania praktyki lekarskiej w swojem państwie — pod warunkiem wzajemności;

e) osoby, które wskutek poślubienia cudzoziemca utraciły obywatelstwo polskie, a posiadają wszystkie inne warunki do wykonywania praktyki lekarskiej w rozumieniu niniejszego rozporządzenia.

2. Przyznawanie prawa wykonywania praktyki lekarskiej w przypadkach, przewidzianych w ustępie poprzednim, należy do Ministra Opieki Społecznej; w przypadkach, określonych w ustępie poprzednim w pkt. b) c) i e) Minister Opieki Społecznej udziela zezwolenia po uprzedniem zasięgnięciu opinji izby lekarskiej.

Art. 5.

1. Zasady, według których osoby, pragnące wykonywać praktykę lekarską, winny odbyć jednoroczną praktykę szpitalną, określa w drodze rozporządzenia Minister Opieki Społecznej, a o ile chodzi o lekarzy wojskowych, w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych.

2. Osoby, które posiadały warunki, przewidziane w art. 3 ust. 1 przed dniem 1. lipca 1930 r. oraz osoby wymienione w art. 3 ust. 2, w art. 4 pkt. a) i d) i art. 7, są wolne od obowiązku składania dowodów odbycia jednorocznej praktyki szpitalnej.

3. Praktyka szpitalna, odbyta w całości lub częściowo na zasadzie przepisów dotychczasowych, będzie uważana za jednoznaczną z praktyką szpitalną, odbytą według przepisów niniejszego rozporządzenia.

Art. 6.

1. Przed przystąpieniem do wykonywania praktyki lekarskiej lekarz obowiązany jest zarejestrować się u wojewódzkiej władzy administracji ogólnej, składając dowody swych uprawnień; władza ta wydaje lekarzowi pisemne zaświadczenie o uprawnieniu do wykonywania praktyki lekarskiej. Przy składaniu dowodów lekarz powinien jednocześnie wskazać stałe miejsce wykonywania tej praktyki i adres.

2. Po zarejestrowaniu się u wojewódzkiej władzy administracji ogólnej lekarz zgłasza się do izby lekarskiej, która niezwłocznie wpisuje go na listę swych członków. Lekarz może rozpocząć wykonywanie praktyki lekarskiej od dnia zgłoszenia się do izby lekarskiej.

3. O rozpoczęciu i zaprzestaniu wykonywania praktyki lekarskiej w miejscu stałem, zmianach tego miejsca i adresu lekarz obowiązany jest w ciągu dni 14 zawiadomić powiatową władze administracji ogólnej i izbę lekarską.

4. Stałe wykonywanie praktyki lekarskiej na terenie innej izby lekarskiej jest dozwolone, lekarz obowiązany jest jednak izbę tę uprzednio o tem zawiadomić. Izba ta ma prawo wnieść w ciągu dni 14 umotywowany sprzeciw do Naczelnej Izby Lekarskiej, przesyłając jednocześnie odpis sprzeciwu wraz z motywami lekarzowi, któremu przysługuje prawo przedłożenia Naczelnej Izbie Lekarskiej w terminie siedmiodniowym wyjaśnień. Naczelna Izba Lekarska rozstrzyga ostatecznie.

5. Niezgłoszenie sprzeciwu ze strony izby lekarskiej w terminie czternastodniowym, względnie niewydanie decyzji przez Naczelną Izbę Lekarską w terminie miesięcznym od dnia otrzymania wyjaśnień od zainteresowanego lekarza, a w przypadku nienadesłania tych wyjaśnień — od dnia otrzymania sprzeciwu izby lekarskiej, uważane będzie za jednoznaczne z wyrażeniem zgody.

6. Ograniczeniom wymienionym w niniejszem artykule nie podlegają lekarze wojskowi w zakresie czynności służbowych; ograniczeniom zaś wymienionym w ustępie 4 niniejszego artykułu nie podlegają lekarze:

a) obowiązani do wykonywania swych czynności lekarskich w różnych miejscowościach w Państwie na podstawie zleceń władz państwowych, samorządowych lub umowy z instytucją publiczno-prawną,

b) podejmujący się zastępstwa na określony przeciąg czasu.

Art. 7.

1. W czasie wojny Minister Spraw Wojskowych, a na obszarze wojennym Naczelny Wódz w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej może dopuścić do pełnienia czynności lekarskich w szpitalach i innych instytucjach wojskowych osoby, niebędące obywatelami Państwa Polskiego, które mają prawo wykonywania praktyki lekarskiej w innych państwach na mocy otrzymanych lub uznanych tam dyplomów lekarskich.

2. W czasie epidemji lub w przypadkach innych klęsk elementarnych, uprawnienie, określone w ustępie pierwszym, przysługuje Ministrowi Opieki Społecznej.

Art. 8.

Osoby, nieposiadające warunków, potrzebnych do wykonywania praktyki lekarskiej w myśl niniejszego rozporządzenia, wykonywające ją jednak w innych państwach na mocy otrzymanych lub uznanych tam dyplomów lekarskich, mają prawo jedynie brać udział w naradach lekarskich, do których są wzywane przez lekarzy, posiadających prawo wykonywania praktyki lekarskiej w Państwie Polskiem i wykonać zabiegi z tych narad wynikające.

Art. 9.

1. Prawo używania tytułu „lekarz" przysługuje wyłącznie osobom, posiadającym prawo wykonywania praktyki lekarskiej na zasadzie postanowień niniejszego rozporządzenia.

2. Ponadto osobom tym, które uzyskały dyplom lekarski przed dniem 30. czerwca 1930 r., przysługuje prawo używania tytułu „doktora wszech nauk lekarskich".

3. Postanowienia niniejszego artykułu nie naruszają w niczem uprawnień do używania tytułów, uzyskanych na podstawie innych przepisów prawnych.

Art. 10.

1. Używanie przez osoby, wykonywające praktykę lekarska tytułów, nieuznanych w Państwie Polskiem, a mogących wywołać błędne mniemanie o szczególnem uprawnieniu do wykonywania praktyki lekarskiej, jest wzbronione.

2. Warunki otrzymania tytułu specjalisty w ściśle określonych dziedzinach lecznictwa oraz przepisy co do praw jego używania ustala rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego po wysłuchaniu opinji Naczelnej Izby Lekarskiej.

Art. 11.

1. Zabrania się ogłaszania i reklamowania jakiemikolwiek sposobami:

a) środków leczniczych, niedopuszczonych do obrotu w kraju,

b) środków leczniczych, dopuszczonych do obrotu w kraju — w formie, zawierającej informacje lecznicze, mogące wprowadzić w błąd publiczność,

c) preparatów odżywczych i przedmiotów użytku w formie, zawierającej wskazania lecznicze.

2. Ogłaszanie i reklamowanie środków leczniczych, wydawanych jedynie na recepty lekarskie, dozwolone jest wyłącznie w prasie fachowej.

3. Minister Opieki Społecznej normuje drogą rozporządzeń sprawy ogłoszeń publicznych, komunikatów i innych reklam, dotyczących wykonywania praktyki lekarskiej, lecznictwa i sprzedaży środków leczniczych.

4. Odpowiedzialność za rozpowszechnianie i podawanie do publicznej wiadomości w jakikolwiek sposób ogłoszeń, komunikatów lub innych reklam wbrew postanowieniom niniejszego rozporządzenia, ponoszą zarówno osoby ogłaszające i reklamujęce, jak i osoby, odpowiedzialne na ogólnych zasadach za umieszczanie ogłoszeń i reklam w czasopismach, wszelkiego rodzaju wydawnictwach oraz przedsiębiorstwach.

Art. 12.

1. Lekarz może dokonywać zabiegów operacyjnych tylko za uprzednią zgodą chorego lub jego prawnego zastępcy, wyjąwszy przypadki, gdy życiu grozi bezpośrednie niebezpieczeństwo, a zabieg operacyjny dokonywany jest poza obrębem zakładu leczniczego.

2. Zabiegu spędzania płodu, w przypadkach, przewidzianych w art. 233 pkt. b) Kod. Kar. lekarz może dokonać dopiero po uprzedniem złożeniu mu zaświadczenia prokuratora, stwierdzającego uzasadnione podejrzenie, że ciąża powstała wskutek przestępstwa z art. 203, 204, 205 lub 206 Kod. Kar.

3. W przypadkach, gdy zabieg spędzenia płodu jest konieczny ze względu na zdrowie kobiety ciężarnej, lekarz może dokonać takiego zabiegu po uprzedniem złożeniu mu zaświadczenia dwóch lekarzy, stwierdzających powyższą okoliczność.

Art. 13.

1. Prawo wykonywania praktyki lekarskiej lekarz traci z mocy samego prawa:

a) w razie utraty obywatelstwa polskiego z wyjątkiem przypadku, określonego w art. 4 ust. 1 pkt. e);

b) w razie ubezwłasnowolnienia z powodu choroby psychicznej — na czas trwania ubezwłasnowolnienia.

2. W przypadkach, gdy z powodu choroby psychicznej lekarza, wykonywanie przez niego praktyki lekarskiej może zagrażać oczywistem niebezpieczeństwem życiu lub zdrowiu osób leczonych, wojewoda władny jest na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej wyłonionej przez zarząd izby lekarskiej, zawiesić lekarza w prawie wykonywania praktyki lekarskiej na czas trwania tej choroby. Decyzja wojewody wymaga uzasadnienia. Na żądanie zainteresowanego lekarza, nie wcześniej jednak niż wo upływie jednego roku od dnia zawieszenia lekarza w prawie wykonywania praktyki lekarskiej, wojewoda zarządza ponowne badanie jego przez wymienioną komisję.

Art. 14.

Lekarz może być pozbawiony prawa wykonywania praktyki lekarskiej na stałe lub na określony przeciąg czasu:

a) wyrokiem sądu powszechnego lub wojskowego,

b) wyrokiem sądu dyscyplinarnego izby lekarskiej, zatwierdzonym przez radę dyscyplinarną przy Ministrze Opieki Społecznej.

Art. 15.

1. Lekarz obowiązany jest do zachowania w tajemnicy wszystkiego, o czem poweźmie wiadomość podczas i wskutek wykonywania swego zawodu.

2. Wyjątek od obowiązku zachowania tajemnicy lekarskiej stanowią przypadki:

a) kiedy lekarz obowiązany jest z mocy przepisów prawnych donosić władzom o zachorowaniach;

b) w których leczony lub jego prawny zastępca (opiekun, kurator i t. p.) zezwolą na jej ujawnienie;

c) w których powierzający lekarzowi tajemnicę jest niewłasnowolny; w tych przypadkach lekarz, o ile nie dostrzeże w ujawnieniu powierzonej mu tajemnicy krzywdy chorego, może wyjawić powierzoną mu tajemnicę prawnemu zastępcy tegóż;

d) w której zachowanie tajemnicy lekarskiej powodować może istotne niebezpieczeństwo dla życia i zdrowia leczonego lub otoczenia;

e) kiedy na skutek żądania uprawnionych władz, urzędów, bądź też instytucyj państwowych, samorządowych lub publiczno-prawnych lekarz występuje jako biegły;

f) kiedy badanie lekarskie zostało zarządzone na żądanie uprawnionych do tego władz, urzędów i instytucyj państwowych, samorządowych i publiczno-prawnych.

Art. 16.

1. Z wykonywaniem praktyki lekarskiej nie wolno łączyć zajęć, nielicujących z etyką lub powagą zawodu lekarskiego.

2. W poszczególnych przypadkach zakazy wydają wojewódzkie władze administracji ogólnej na podstawie opinji izby lekarskiej, a co do lekarzy wojskowych — władze wojskowe.

Art. 17.

1. Lekarz, który zgodnie z postanowieniami art. 6 ust. 3 nie zaprzestał wykonywania praktyki lekarskiaj, winien, jeśli nie zachodzi poważna ku temu przeszkoda, udzielić pomocy lekarskiej w każdym przypadku, grożącem choremu wskutek zwłoki niebezpieczeństwem utraty życia lub zdrowia. Za odmówienie w takich przypadkach pomocy lekarskiej, lekarz, niezależnie od kar, przewidzianych w artykule 25 winien być pociągnięty do odpowiedzialności dyscyplinarnej.

2. Przepis ustępu poprzedniego nie obowiązuje w miejscowościach, w których jest zorganizowana stale czynna lekarska pomoc doraźna.

Art. 18.

1. Lekarz może odstąpić od leczenia chorego według własnego uznania, o ile nie zachodzi przypadek, przewidziany w art. 17, obowiązany jest jednak o tem zawczasu uprzedzić chorego, względnie osoby opiekujące się chorym.

2. Przepis ustępu 1 nie dotyczy przypadków, w których lekarz wykonywa swe czynności z tytułu obowiązku służbowego lub zawartych dobrowolnie umów.

Art. 19.

1. Każdy lekarz, wykonywający praktykę lekarską, który nie przekroczył w dniu powołania 35 roku życia, może być powołany do publicznej cywilnej służby zdrowia w wyjątkowych przypadkach, wywołanych koniecznością zwalczania groźnych chorób zakaźnych nagminnych (epidemji) na czas ich trwania, a to w przypadkach:

a) niemożności zadośćuczynienia potrzebom przez urzędowy personel lekarski,
b) niemożności zdobycia dostatecznej liczby sił lekarskich drogą dobrowolnych zgłoszeń z pośród wolnopraktykujących lekarzy.

2. Zasady, na jakich nastąpić może powołanie lekarzy do publicznej cywilnej służby zdrowia, oraz normy płacy lekarzy, powołanych w powyższym trybie, jako też zaopatrzenie na wypadek choroby lub niezdolności do pracy, a także odszkodowanie dla rodziny lekarza w razie jego śmierci, spowodowanej powyższem powołaniem, ustala Rada Ministrów na wniosek Ministra Opieki Społecznej, zgłoszony w porozumieniu z Ministrem Skarbu po uprzednim wysłuchaniu opinji Naczelnej Izby Lekarskiej.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie dotyczą lekarzy wojskowych, ani też lekarzy, powołanych do osobistych świadczeń wojennych lub do wojskowej służby pomocniczej.

Art. 20.

1. Każdemu lekarzowi, który udzielił pierwszej pomocy w nagłych przypadkach lub przybył do jej udzielenia, należy się odpowiednia zapłata za trud według taksy, ustalonej na mocy art. 21 oraz zwrot rzeczywistych i usprawiedliwionych wydatków.

2. O ile koszty za udzielenie przez lekarza pomocy w nagłych przypadkach nie mogą być zwrócone lub ściągnięte od chorego, względnie od innych osób lub instytucyj, zobowiązanych z jakiegokolwiek tytułu prawnego do pokrycia tych kosztów, wypłaca je lekarzowi związek komunalny, na którego obszarze zaszedł nagły przypadek, przytem związkowi komunalnemu, który koszty te pokrył, przysługuje w przeciągu 5 lat od dnia zapłacenia należności prawo regresu do osób i instytucyj wyżej wspomnianych, jak również do związków komunalnych, obowiązanych do pokrywania kosztów leczenia ubogich na mocy ogólnych przepisów; to samo prawo regresu przysługuje również ostatnio wymienionym związkom komunalnym.

Art. 21.

1. W razie niezawarcia oddzielnej umowy z lekarzem o należność za udzielenie porady, za zabieg lekarski lub za leczenie, lekarz obowiązany jest przyjąć ją w wysokości, odpowiadającej skalom cennika należności lekarskich, ogłaszanego przez wojewódzką władzę administracji ogólnej po zasięgnięciu opinji izby lekarskiej. Instytucje rządowe, samorządowe, opieki społecznej, ubezpieczeń społecznych i dobroczynne korzystają z ulg, określonych przez tę władzę.

2. W razie sporu o słuszność lub wysokość należności, żądanych przez lekarza zainteresowanym stronom przysługuje prawo zwrócenia się do sądu polubownego izby lekarskiej o rozstrzygnięcie tego sporu; orzeczenia sądu polubownego są ostateczne.

3. Z chwilą wyrażenia przez obie strony pisemnej zgody na rozstrzygnięcie sporu przez sąd polubowny, zwracanie się na drogę sądową jest niedopuszczalne.

Art. 22.

1. Lekarz może wydawać świadectwa stanu zdrowia oraz śmierci tylko na podstawie uprzedniego badania, dokonanego osobiście.

2. Za wydanie świadectwa lekarz ma prawo pobierania odpowiedniej należności, ustalanej w trybie art. 21.

3. W każdem świadectwie zdrowia lekarz winien:

a) wskazać cel jego wydania oraz na czyje ręce i na czyje żądanie je wydał,
b) dokładnie wymienić swoje imię, nazwisko i adres, jak również imię, nazwisko, wiek, miejsce zamieszkania i sposób stwierdzenia tożsamości osoby badanej,
c) zaznaczyć rozpoznanie choroby oraz podać datę dokonanego przez siebie badania.

4. Rozpoznanie choroby może być opuszczone, jeżeli ze względu na cel wydania świadectwa lekarz uzna je za zbyteczne lub jeżeli umieszczenie rozpoznania w świadectwie nasuwa wątpliwość co do zachowania tajemnicy lekarskiej w myśl art. 15.

Art. 23.

Postanowienia artykułów 20, 21 i 22 ust. 2 nie mają zastosowania do cywilnych i wojskowych lekarzy państwowych, do lekarzy samorządowych oraz zatrudnionych w instytucjach ubezpieczeń społecznych w przypadkach, w których wykonywają oni czynności z tytułu obowiązku służbowego lub umownego.

Art. 24.

1. Środki lekarskie zapisuje się w formie recept.

2. Sposób wystawiania recept ustala Minister Opieki Społecznej w drodze rozporządzenia.

Art. 25.

1. Winni wykonywania praktyki lekarskiej wbrew przepisom artykułu 2 ust. 2, art. 3, 4 i 5 oraz winni przekroczenia przepisów art. 11, 12 i 17 ust. 1 i rozporządzeń wydanych na podstawie art. 11 ulegną karze aresztu do trzech miesięcy i grzywny do trzech tysięcy złotych lub jednej z tych kar, o ile za czyn ten nie grozi kara surowsza.

2. Druki, broszury, wzory, próbki leków, środki lecznicze i t. p., rozpowszechniane wbrew przepisom artykułu 11, ulegną zniszczeniu lub konfiskacie na rzecz szpitali lub instytucyj publicznych.

3. Winni przekroczenia przepisów innych artykułów niniejszego rozporządzenia ulegną karze grzywny do 1.000 zł, o ile za czyn ten nie grozi kara surowsza.

4. W razie niemożności ściągnięcia grzywny, władza orzekająca oznacza karę aresztu zastępczego, jednak nie wyżej ponad cztery tygodnie.

5. Do orzekania powołane są powiatowe władze administracji ogólnej.

Art. 26.

Uprawnienia, wynikające z art. 16 Minister Opieki Społecznej może przekazać izbom lekarskim. Ponadto Minister Opieki Społecznej może przekazać izbom lekarskim regulowanie sprawy ogłoszeń publicznych komunikatów i innych reklam, dotyczących wykonywania praktyki lekarskiej i lecznictwa przez lekarzy.

Art. 27.

Rozporządzenie niniejsze w niczem nie narusza przepisów, normujących wykonywanie praktyki dentystycznej i felczerskiej.

Art. 28.

1. W miejsce przepisów ustawy w przedmiocie wykonywania praktyki lekarskiej w Państwie Polskim z dnia 2 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 762), jeżeli na nie powołują się obowiązujące przepisy innych ustaw, wchodzą odpowiednie przepisy niniejszego rozporządzenia.

2. Przepisy, dotyczące spraw, przekazanych w niniejszem rozporządzeniu do unormowania w drodze rozporządzeń wykonawczych, mają nadal moc obowiązującą do czasu wydania tych rozporządzeń.

Art. 29.

Przepisy rozporządzenia niniejszego nie naruszają specjalnych uprawnień przewidzianych w umowach międzynarodowych, w warunkach w granicach w umowach tych przewidzianych.

Art. 30.

Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Opieki Społecznej w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 31.

1. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej i wchodzi w życie piętnastego dnia po ogłoszeniu.

2. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego tracą moc obowiązującą wszystkie przepisy w sprawach, unormowanych niniejszem rozporządzeniem, w szczególności ustawa z dnia 2 grudnia 1921 r. w przedmiocie wykonywania praktyki lekarskiej w Państwie Polskiem (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 762).

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów:
(—) A. Prystor

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) Bronisław Pieracki

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) August Zaleski

Minister Spraw Wojskowych:
(—) J. Piłsudski

Minister Skarbu:
(—) Wł. Zawadzki

Minister Sprawiedliwości:
(—) Czesław Michałowski

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publ.:
(—) J. Jędrzejewicz

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
(—) Sew. Ludkiewicz

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) Zarzycki

Kierownik Ministerstwa Komunikacji:
(—) M. Butkiewicz

Minister Opieki Społecznej:
(—) Hubicki

Minister Poczt i Telegrafów:
(—) Boerner

3.

Rozporządzenie

Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 20. września 1932 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zmianie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29. października 1929 r. o regulowaniu cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów oraz cegły.

(Dz. U. R. P. z dn. 30. września 1932 r. Nr. 82, poz. 722).

Na podstawie art. 1 pkt. b) i art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31. sierpnia 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszechnego użytku (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 527) w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 374) zarządza się co następuje:

§ 1.

W tytule rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29. października 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 607) skreśla się słowa: „przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów oraz cegły" a w to miejsce wstawia się słowa: „przedmiotów powszechnego użytku".

§ 2.

W ust. § 2 tegóż rozporządzenia z dnia 29. października 1929 r. po słowach: „wyroby masarskie" wstawia się słowa: „odzież, obowie, nafte, węgiel, żelazo".

§ 3.

W § 11 tgoóż rozporządzenia z dnia 29. października 1929 r. skreśla się słowa: „do dnia 31. sierpnia 1931 r." a w to miejsce wstawia się słowa: „do dnia 31. grudnia 1934 r".

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Rownocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie z dnia 19. sierpnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 672).

Minister Spraw Wewnętrznych

(—) Bronisław Pieracki

Minister Skarbu

(—) Wł. Zawadzki

Minister Przemysłu i Handlu

(—) Zarzycki

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych

(—) Sew. Ludkiewicz.

4.

Obwieszczenie

o cenach wytycznych na artykuły powszedniego użytku.

Na mocy rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 31. VIII. 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 527) o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku, rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19. VII. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87 poz. 761), rozporządzenia Wojewody Śl. z dnia 8. IX. 1931 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 20 poz. 38) i ustawy z dnia 17. I. 1920 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 94) ustalam po zasięgnięciu opinji Powiatowej Komisji do badania cen następujące ceny orjentacyjne w detalu:

Mąka i pieczywo:

1 kg mąki żytniej	65%	34 gr.
1 „ chleba „	65%	34 „
1 „ mąki pszennej	65%	46 „
1 bułka	120 gram.	10 „

Wypiek chleba 3—4 groszy za $^1/_2$ kg.

Nabiał:

1 litr mleka 32 groszy

1 „ maślanki 18 groszy

1 kg masła I gatunku 3,80 zł.

1 kg sera krowiego 1,00 zł.

jaja sztuka 10—12 groszy

Mięso i wyroby mięsne		w składach	na targu
1 kg wołowiny	I gat.	1,80 zł	1,60 zł
1 kg „	II „	1,50 zł	1,30 zł
1 kg wieprzowiny	I gat.	1,80 zł	1,80 zł
1 kg „	II „	1,80 zł	1,70 zł
1 kg cielęciny	I „	1,60 zł	1,40 zł
1 kg „	II „	1,40 zł	1,20 zł
1 kg słoniny surowej	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „	II „	2,— zł	2,— zł
1 kg sadła	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „	II „	2,— zł	2,— zł
1 kg kiełb. krak. 100% wieprz.	surow.	3,20 zł	3,20 zł
1 kg „ „ „ „	gotow.	3,20 zł	3,20 zł
1 kg „ „ mieszanej	I gat.	2,40 zł	2,40 zł
1 kg kiełb. krak. mieszanej	II gat.	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „ czosnkowej	I „	2,40 zł	2,40 zł
1 kg „ „	II „	2,20 zł	2,20 zł

1 kg salcesonu	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg wątrobianki	I „	2,70 zł	2,60 zł
1 kg „	II „	2,20 zł	2,20 zł

Dodatek kości może wynosić:

przy wieprzowinie najwyżej 15 %
przy wołowinie najwyżej 20 %
przy cielęcinie najwyżej 25 %

Świętochłowice, dnia 5. października 1932 r.

Starosta
(—) Szaliński

5.

Wydział Powiatowy
L. dz. Sm. 1133/4.

Dot.: Urząd Stanu Cywilnego Szarlej — uregulowanie zastępstwa urzędnika stanu cywilnego.

Wojewoda Śląski przyjął do zatwierdzającej wiadomości odwołanie zastępcy urzędnika stanu cywilnego Bernarda Góry i powierzenie tych czynności w jego miejsce sekretarzowi gminnemu Ryszardowi Górniokowi.

Świętochłowice, dnia 29. IX. 1932 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
(—) Szaliński.

6.

Wydział Powiatowy
L. dz. Sm. 1323/5

Dot: Zatwierdzenie ławników.

Na podstawie § 84 ustawy o ustroju gmin wiejskich z dnia 3. VII. 1891 r. (zb. ust. str. 233) zatwierdziłem na mocy aktu wyborczego Rady gminnej w Świętochłowicach z dnia 30. maja 1932 r. Panów:

Józefa Hornika
Franciszka Szopę

jako niepłatnych ławników gminy Świętochłowice

Świętochłowice, dnia 5. X. 1932 r.

Starosta
(—) Szaliński.

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a, Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10.

Rocznik 1932. Nr. 42.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 15-go października 1932 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy, Dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych

z dnia 26. września 1932 r.

w sprawie zwrotu ceł przy wywozie zbóż, produktów przemiału i słodu.

(Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 716).

Na podstawie art. 7 punkt d) ustawy z dnia 31. lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1.

Przy wywozie zagranicę standaryzowanych zbóż, produktów przemiału i słodu, wytworzonych w kraju, przyznaje się zwrot ceł, uiszczonych za sprowadzane z zagranicy i zużyte do wytwarzania tych towarów nawozy, materjały pomocnicze i urządzenia, według następujących norm:

1) za 100 kg jęczmienia . . . . . . zł 2.—

2) za 100 kg żyta i pszenicy . . . . zł 6.—

3) za 100 kg mąki (poz. tar. celnej przywozowej 3 p. 1):

a) pełnej (bez zawartości otrąb) . zł 10.—

b) innej (śrutowej, półśrutowej, pośledniej i t. p.) zł 8.—

4) za 100 kg kaszy jęczmiennej (poz. tar. celnej przywozowej 3 p. 2 lit. a) . zł 12.—

5) za 100 kg słodu (poz. tar. celnej przywozowej 3 p. 3) . . . . zł 3.—

§ 2.

Postanowienie wymienione w § 1 niniejszego rozporządzenia nie ma zastosowania do jęczmienia, żyta i pszenicy, wyprodukowanych w polskiej części Górnego Śląska, a wywożonych do niemieckiej części Górnego Śląska w myśl postanowień art. 218 Polsko-Niemieckiej Konwencji Górno-Śląskiej zawartej w Genewie dnia 15. maja 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 371).

§ 3.

Zwrot cła z tytułu wymienionego w § 1 niniejszego rozporządzenia uskutecznia się na podstawie kwitów wywozowych, wystawianych każdorazowo przez upoważnione do tego urzędy celne, po stwierdzeniu wywozu towarów zagranicę, na mocy zaświadczeń Ministra Przemysłu i Handlu.

§ 4.

Kwity wywozowe opiewają na okaziciela, ważne są w przeciągu miesiąca od daty ich wystawienia i służą do otrzymania w gotówce przyznanego zwrotu cła. Do wypłaty tegoż upoważ-

nione są urzędy celne w Warszawie, Poznaniu i Lwowie.

§ 5.

Wykaz organizacyj eksportowych, uprawnionych do otrzymywania i wydawania zaświadczeń wymienionych w § 3, ustala Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych i ogłasza w Dzienniku Urzędowym „Monitor Polski".

§ 6.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. grudnia 1932 r. z wyjątkiem postanowień, zawartych w tem rozporządzeniu, w sprawie zwrotu cła przy wywozie jęczmienia, które to postanowienia wchodzą w życie z dniem 1. stycznia 1933 r. Niniejsze rozporządzenie obowiązuje aż do odwołania, przyczem rozporządzenie odwołujące zostanie ogłoszone przynajmniej na 2 miesiące przed wygaśnięciem terminu obowiązywania niniejszego rozporządzenia.

Z dniem 1. grudnia 1932 r. tracą moc obowiązującą rozporządzenia: z dnia 29. września 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 70, poz. 557) i z dnia 15. stycznia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 100), z wyjątkiem postanowień, zawartych w tych rozporządzeniach, w sprawie zwrotu cła przy wywozie jęczmienia, które to postanowienia tracą moc obowiązującą z dniem 1. stycznia 1933 r.

Minister Skarbu

(—) Wł. Zawadzki

Minister Przemysłu i Handlu

(—) Zarzycki

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych

(—) Sew. Ludkiewicz.

2.

WOJEWODA ŚLĄSKI
L. O P. II-1233.

Zarządzenie

Wojewody Śląskiego

z dnia 1. września 1932 r.
w sprawie zakazu stosowania kar cielesnych w szkołach Województwa Śląskiego.
(Gaz. Urzęd. Wojew. Śl. Nr. 31. (5) poz. 84.)

Do

Powiatowych Urzędów Szkolnych, Rad Szkolnych Powiatowych, Dyrekcji państwowych i prywatnych zakładów kształcenia nauczycieli.

Wśród szeregu środków wychowawczych, któremi posługujemy się w wychowaniu, aby osiągnąć cel wychowania, znajdują się dwa środki wychowawcze, bez których się obejść nie możemy ze względu na ułomną naturę ludzką, a to — kara i nagroda. Potrzeba mieć wiele taktu i umiejętności, aby te środki, zastosowane w wychowaniu, przyniosły nam pożądane i oczekiwane rezultaty, a nie deprawowały duszy dziecka i nie obniżały powagi szkoły. Szczególnie jeden rodzaj kary — kara cielesna — powinna i musi być stanowczo wyeliminowana ze szkoły tak ze względu na swoją brutalność, jak i ujemny wpływ moralny i często poważne uszkodzenia ciała.

Targanie za uszy, włosy, policzkowanie, bicie w rękę trzciną a przedewszystkiem chłosta, paczą charakter dziecka, ujemnie wpływają na poczucie jego godności, pozbawiają wstydu, wzbudzają uczucia nienawiści, rozgoryczenia, zemsty, uczą dzieci kłamać, wnoszą do duszy dziecka bunt, zaciętość; działają deprymująco na psychikę dziecka, obudzają wstręt do nauki i szkoły, odbijają się silnie na stronie umysłowej dzieci, ponieważ podniecają uczucie obawy i strachu, tamują bieg myśli, podniecają seksualnie, wyczerpują i osłabiają nerwowo i powiększają w społeczeństwie liczbę członków z nadwyrężonym systemem nerwowym.

Jeżeli sięgniemy w wieki średnie, to tam znajdziemy pochwałę dla kary chłosty, uważaną za najskuteczniejszy środek wpajania pobożności i bojaźni bożej, jednakże już Erazm z Rotterdamu w wieku XVI. potępia chłostę w wychowaniu, pisząc „trzymać obywateli w karbach zapomocą strachu, to metoda tyrańska, natomiast utrzymanie powszechnego ładu przy pomocy łaskawości, taktu i rozumu, to dopiero rzecz królewska. Podobnie w wychowaniu. Niektórych batogiem raczej do śmierci można doprowadzić, niż wykształcić; natomiast ci sami życzliwością i łagodnem napomnieniem dadzą się zaprowadzić, dokąd trzeba. Niema nic gorszego, jak przyzwyczajać dzieci do chłosty, bo nadmiar bicia sprawia, że chłopak zdolny i dumny staje się nieokiełzanym, bierniejszy wpada w rozpacz; ciało przestaje odczuwać razy, a duch twardnieje i nie słyszy perswazji. A jeśli chcecie, to dam wam bat, byście mogli chłostać swoich synów". Praca uporczywa wszystko przezwycięża, zatem nie ustawajmy w pracy, wysiłku; nalegajmy, żądajmy, zawsze zachęcajmy. Oto tym batem smagajmy grzbiety naszych dzieci."

Stanisław Konarski tak wyraża swoje życzenia „Gdyby możliwem było wykreślenie ze szkół naszych kary chłosty, to należałoby sobie tego bardzo życzyć. Patyk czy bicie po łapach jakiemkolwiek narzędziem zostaje raz na zawsze we wszystkich klasach całkiem wzbronione, pod karą, jaką zwierzchnik uzna za stosowną. Bicie zaś ręką lub czemkolwiek po głowie i po twarzy, szarpanie za włosy, targanie za uszy, dawanie szczutków w nos itp. są poprostu nie do pomyślenia w naszych szkołach i o ileby się kiedyś wydarzyły, powinny być surowo ukarane, podobnie jak słowa obelżywe, niegodne ludzi zacnych, tem mniej osób duchownych." W „Chowannie" Trentowskiego w wieku XIX. czytamy: „Zamiast więc wydawania temu wychowańcowi rozkazów baszy

tureckiego i chłostania go za zuchwałość i nieposłuszeństwo, oddalaj od niego wszelką okoliczność od złego, któraby go zepsuć mogła."

Ewaryst Estkowski w swojej autobiografji między innemi tak pisze: „Odbierałem codziennie karę. Ani szkolne, ani domowe kary nie wywarły na mnie wpływu. Tak mnie zafukano, żem drżał, gdy mnie nauczyciel lub ktoś inny po nazwisku zawołał. Tak surowy sposób obchodzenia się zostawił i na później wielce szkodliwe skutki. Zdawało mi się, że rodzice i nauczyciel zupełnie już do mnie przywiązanie stracili i dlatego nieraz rzewnie w ukryciu płakałem. Przypominam sobie dobrze, jak już wtenczas nieraz o tem myślałem, że nieprawdą jest, że dziecko jest najszczęśliwsze."

A znana wychowawczyni Matka Darowska powiada: „Najnikczemniejszym bodźcem lub hamulcem czynów człowieka jest strach, bo on upadla, obniża charaktery, prowadzi do fałszu, do podstępów, do pochlebstwa, nawet niekiedy do zdrady. . . Zatem w wychowaniu nie godzi się działać na dzieci strachem."

Do wyżej przytoczonych poważnych głosów pedagogów ubiegłych wieków tak dobitnie i przekonywująco, motywujących potrzebę zniesienia kar cielesnych, trzeba jeszcze dodać, że kary cielesne nie wzmacniają karności, lecz przeciwnie tam, gdzie są stosowane, niema żadnej karności, bo z jednej strony dowodzą one niedołęstwa i nieudolności nauczyciela wychowawcy, z drugiej zaś strony wpływają one na przytępienie wrażliwości moralnej dziecka i obezwładniająco działają na jego wolę, a wszak prawdziwa karność to świadome władanie sobą, to samoopanowanie rozumu, uczuć i woli. Karność tę ułatwi takt nauczyciela, jego powaga, jego godność, oraz „miłość dusz ludzkich" (Dawid), która mu pozwoli na zaobserwowanie warunków domowych ucznia, jego otoczenia i wniknięcia w poruszenia duszy jego, poznania przyczyn niedomogów duchowych, by odpowiedniemi środkami zareagować i wpłynąć dodatnio. A środków wychowawczych poddostatkiem. Pierwszy i najważniejszy to przykład wychowawczy, przymioty jego umysłu i serca, to jego serdeczne i przekonywujące pouczenie, odbywające się w atmosferze wzajemnego zaufania, życzliwości, pogody i radości, to nadzór stały i troskliwy nie dopuszczający do wykroczeń słabej i lekkomyślnej młodzieży, to regularne i planowe ćwiczenia młodzieży, dobrych i pożytecznych nawyków i przyzwyczajeń i stale czuwanie nad ich wykonaniem; to upomnienia, zachęty, pochwały, nagany, z miłości i umiejętnością potraktowane, to wreszcie współżycie z dziećmi nie tylko w godzinach szkolnych, ale i poza szkolnych i współpraca z domem rodzicielskim.

Wobec powyżej przytoczonych zapatrywań na karę chłosty wybitnych podagogów i podanych w niniejszem zarządzeniu nowoczesnych środków wychowawczych zabraniam z początkiem roku szkolnego 1932/33 stosowania względem dzieci przez nauczycielstwo w szkołach kar cielesnych, a niestosujących się do powyższych wskazówek nauczycieli pociągać będę do odpowiedzialności służbowej.

Powyższe zarządzenie odczytają P. P. Kierownicy szkół nauczycielstwu na konferencji, rozpoczynającej rok szkolny 1932/33 i zażądają od nich podpisu, jak również wszystkim nowowstępującym do służby nauczycielom podadzą do wiadomości. W zakładach kształcenia nauczycieli omawiać będą nauczyciele nauk pedagogicznych postanowienia niniejszego zarządzenia z kandydatami czwartego i piątego kursu.

Nadto na konferencjach rodzicielskich uczynią P. P. Kierownicy szkół sprawę niestosowania w domu kar cielesnych względem dzieci przedmiotem obrad i wykażą rodzicom zgubne skutki używania tych kar jako środka wychowawczego.

(—) Dr. M. Grażyński.
Wojewoda.

3.

Obwieszczenie

o cenach wytycznych na artykuły powszedniego użytku.

Na mocy rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 31. VIII. 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 527) o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku, rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19. VII. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87 poz. 761), rozporządzenia Wojewody Śl. z dnia 8. IX. 1931 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 20 poz. 38) i ustawy z dnia 17. I. 1920 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 94) ustalam po zasięgnięciu opinji Powiatowej Komisji do badania cen następujące ceny orjentacyjne w detalu:

Mąka i pieczywo:

1 kg mąki żytniej 65%	34	gr.
1 „ chleba „ 65%	34	„
1 „ mąki pszennej 65%	46	„
1 bułka 120 gram.	10	„

Wypiek chleba 3—4 groszy za $^1/_2$ kg.

Nabiał:

1 litr mleka 30 groszy

1 „ maślanki 18 groszy

1 kg masła I gatunku 4,40 zł.

1 kg sera krowiego 1,00 zł.

jaja sztuka 10—12 groszy

Mięso i wyroby mięsne		w składach	na targu
1 kg wołowiny	I gat.	1,80 zł	1,60 zł
1 kg „	II „	1,50 zł	1,30 zł
1 kg wieprzowiny	I gat.	1,80 zł	1,80 zł
1 kg „	II „	1,80 zł	1,70 zł
1 kg cielęciny	I „	1,60 zł	1,40 zł
1 kg „	II „	1,40 zł	1,20 zł
1 kg słoniny surowej	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „	II „	2,— zł	2,— zł
1 kg sadła	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „	II „	2,— zł	2,— zł
1 kg kiełb. krak. 100% wieprz. surow.		3,20 zł	3,20 zł
1 kg „ „ „ „	gotow.	3,20 zł	3,20 zł
1 kg „ „ mieszanej	I gat.	2,40 zł	2,40 zł
1 kg kiełb. krak. mieszanej	II gat.	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „ czosnkowej	I „	2,40 zł	2,40 zł
1 kg „ „	II „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg salcesonu	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg wątrobianki	I „	2,70 zł	2,60 zł
1 kg „	II „	2,20 zł	2,20 zł

Dodatek kości może wynosić:

przy wieprzowinie najwyżej 15 %
przy wołowinie najwyżej 20 %
przy cielęcinie najwyżej 25 %

Świętochłowice, dnia 12. października 1932 r.

Starosta
(—) Szaliński

KOMUNIKAT

4.

STAROSTWO.

Drogą dobrowolnych składek zebranych w tut. powiecie w czasie uroczystości Dziesięciolecia wkroczenia Wojsk. Polskich na Śląsk na rzecz budowy Gimnazjum Polskiego w Bytomiu kwotę 1.320 zł 86 gr, którą przekazano Komitetowi Niesienia Pomocy Kulturalnej dla Śląska Opolskiego w Katowicach.

Komitet powyższy kwitując odbiór kwoty 1.320 zł 86 gr składa wszystkim Ofiarodawcom gorące podziękowanie za poparcie i złożone ofiary

5.

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a, Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10.

Rocznik 1932. Nr. 43.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 22-go października 1932 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy, Dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie

o cenach wytycznych na artykuły powszedniego użytku.

Na mocy rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 31. VIII. 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 527) o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku, rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19. VII. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87 poz. 761), rozporządzenia Wojewody Śl. z dnia 8. IX. 1931 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 20 poz. 38) i ustawy z dnia 17. I. 1920 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 94) ustalam po zasięgnięciu opinji Powiatowej Komisji do badania cen następujące ceny orjentacyjne w detalu:

Mąka i pieczywo:

1 kg mąki żytniej 65%	34	gr.
1 „ chleba „ 65%	34	„
1 „ mąki pszennej 65%	46	„
1 bułka 120 gram.	10	„

Wypiek chleba 3—4 groszy za ½ kg.

Nabiał:

1 litr mleka 30 groszy
1 „ maślanki 18 groszy
1 kg masła I gatunku 4,40 zł.
1 kg sera krowiego 0,80 zł.
jaja sztuka 10—12 groszy

Mięso i wyroby mięsne		w składach	na targu
1 kg wołowiny	I gat.	1,80 zł	1,60 zł
1 kg „	II „	1,50 zł	1,30 zł
1 kg wieprzowiny	I gat.	1,80 zł	1,80 zł
1 kg „	II „	1,80 zł	1,70 zł
1 kg cielęciny	I „	1,60 zł	1,40 zł
1 kg „	II „	1,40 zł	1,20 zł
1 kg słoniny surowej	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „	II „	2,— zł	2,— zł
1 kg sadła	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „	II „	2,— zł	2,— zł
1 kg kiełb. krak. 100% wieprz.	surow.	3,20 zł	3,20 zł
1 kg „ „ „ „	gotow.	3,20 zł	3,20 zł
1 kg „ „ mieszanej	I gat.	2,40 zł	2,40 zł
1 kg „ „ „	II gat.	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „ czosnkowej	I „	2,40 zł	2,40 zł
1 kg „ „	II „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg salcesonu	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	2,00 zł

1 kg wątrobianki	I	gat.	2,70 zł	2,60 zł
1 kg „	II	„	2,20 zł	2,20 zł

Dodatek kości może wynosić:

przy wieprzowinie najwyżej 15 %

przy wołowinie najwyżej 20 %

przy cielęcinie najwyżej 25 %

Świętochłowice, dnia 19. października 1932 r.

Starosta

(—) Szaliński

2.

Dot wyłudzanie wsparć.

Moses Fill, syn Izraela i Gitli, urodz. rzekomo 21. IV. 1864 w Sanoku, wyznania mojżeszowego, współwłaściciel realności położonej w Sanoku przy ul. Zagrody 4, włóczy się po kraju i wyłudza pod różnemi pozorami zapomogi od związków komunalnych.

Powyższe podaję do wiadomości z tem, że ewentl. wypłacone kwoty zwracane nie będą.

Świętochłowice, dnia 18. października 1932 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

3.

Gazeta Urzędowa Województwa Śląskiego

z dnia 15 października 1932 r. Nr. 33

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Robót Publicznych
L. dz. R. P. III.-1327/35
Dot.: Wykaz rzek II. rzędu.

Katowice, dnia 30. września 1932 r.

Obwieszczenie.

Na podstawie §§ 4, 5 i 6 ustawy wodnej z dnia 7. kwietnia 1913 r. (Zb. ust. str. 53) ustalam niniejszem wykaz rzek II rzędu w górnośląskiej części Województwa Śląskiego z uwzględnieniem prawomocnych zmian pierwotnego wykazu, ustalonego przez Prezesa Prowincji Śląskiej ogłoszeniem z dnia 22. kwietnia 1914 r. (Dz. Urz. Rej. Opolskiej Nr. 18, poz. 416), w następującem brzmieniu:

Wykaz rzek II. rzędu w górnośląskiej części Województwa Śląskiego.

L. p.	Nazwa rzeki	Należy do zlewni	Punkt początkowy	Punkt końcowy	Długość odcinka II. rzędu km.
	p. p.				
6	Bytomka	Kłodnica, Odra	Granica niemiecka kam. gr. Nr. 103 w Łagiewnikach pow. Świętochłowice	Granica niemiecka kamień gran. N. 139 w Rudzie powiat świętochłowicki.	7,3
9	Czarnawka	Kłodnica, Odra	Granica niemiecka kam. gr. Nr. 166 na płn. od kop. Wolfgang w Rudzie pow. świętochłowicki	Kłodnica w Makoszowach przy kam. gran. N. 199 powiat katowicki.	5,0
30	Nowobytomski potok	Rawa, Brynica, Czarna Przemsza, Wisła.	Wypływ z oczyszczalni gminnej w Nowym Bytomiu pow. świętochłowicki	Rawa w Świętochłowicach pow. świętochłowicki.	3,0
39	Rawa	Brynica, Czarna Przemsza, Przemsza, Wisła.	Most na drodze Chebzie-Godula km. 0,3 w Chebziu pow. świętochłowicki	Brynica pod Szabelnią gm. Roździeń—Szopienice pow. katowicki.	19,3

Z chwilą ogłoszenia niniejszego wykazu traci ważność wykaz rzek II rzędu ustalony przez b. władze niemieckie w roku 1914.

Za Wojewodę
(—) Dr. Saloni
Wicewojewoda.

4.

Statut miejscowy

regulujący publiczny obowiązek służby w Przymusowej Straży Pożarnej na obszarze gminy Ruda Śląska.

Na mocy art. 6 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3 lipca 1891 r. (Zb. Ust. Pr. str. 233) oraz ustawy z dnia 21 grudnia 1904 r. (Zb. Ust. Pr. str. 291) w sprawie upoważnienia władz policyjnych do wydania rozporządzeń policyjnych o obowiązku czynnej pomocy przeciw pożarowej §§ 360 i 368 K. K. oraz rozp. policyjnego z 4. IX. 1906 r. (Dz. Urz. str. 345) wydaje się za zgodą Rady gminnej i Naczelnika Urzędu Okręgowego dla gminy Ruda Śl. następujący statut miejscowy:

§ 1.

Do czynnej pomocy w razie pożaru w gminie, jak również do ćwiczeń zobowiązane są wszystkie w wieku od 20 — 45 roku życia zamieszkałe w Rudzie i zdolne do pracy osoby męskie.

Zwolnieni są:

1. urzędnicy publiczni (pośredni i bezpośredni) w szczególności: urzędnicy państwowi, komunalni, duchowni, nauczyciele, słudzy kościelni, adwokaci, lekarze, aptekarze i służba szpitalna;

2. maszyniści, dozorcy maszyn oraz dozorcy i stróże w fabrykach i przy budowlach, oraz wszyscy robotnicy na czas pracy zawodowej;

3. przy kolejach głównych i pobocznych; funkcjonarjusze policji kolejowej, kolejarze zatrudnieni przy parowozach i w służbie stacyjnej oraz wszyscy inni pracownicy o charakterze maszynistów i dozorców maszyn;

4. przy kolejach wąskotorowych; urzędnicy policji kolejowej, pracownicy dozoru urządzeń kolejowych, konwoju i obsługi pociągów, służby stacyjnej oraz maszyniści i dozorcy maszyn, warsztatów zakładowych i elektrycznych urządzeń kolejowych;

5. w zakresie ogólnej administracji budowlanej; załoga bagrownic, sygnałowców, parowców, szybów nurkowych, motorówek, promów, barek i łodzi dalej obsługa śluz, dźwigni, mostów, tam żórawi, kranów, wywracarek, sygnałów świetlnych i centrali elektrycznych oraz maszyniści i dozorcy maszyn, kotłów parowych i ogrzewalni, personel nadzorczy dworców i portów budowlanych (mistrze, dozorcy stróże) i pracownicy dozoru i ochrony budowli oraz innych przedsiębiorstw państwowych;

6. wszyscy zobowiązani w czynnej pomocy przeciwpożarowej, którzy udowodnili swą niezdatność do służby przeciwpożarowej świadectwem lekarskiem lub zdaniem urzędu gminnego są niezdatni do służby pożarniczej (niewidomi, chromi, kaleki itp.)

7. wspierający członkowie policyjnie uznanej ochotniczej straży pożarnej oraz ochotniczej kolumny sanitarnej opłacający składki związkowe conajmniej w wysokości podanej pod punktem 8.

8. Osoby, które wpłaciły do kasy gminnej jednorazową opłatę 100,00 zł albo roczną opłatę 10,00 zł,

Zwolnienia od obowiązku gaszenia pożaru przez wpłacanie składek dopuszczone jest tylko wtedy, jeżeli rejestracja osób obowiązanych do służby w przymusowej straży pożarnej (§ 4) wykaże wymaganą miejscowemi stosunkami liczbę.

Fundusze uzyskane z opłat za zwolnienie z obowiązków Przymusowej Straży Pożarnej przeznaczone są wyłącznie na cele pożarnicze.

§ 2.

Wykluczeni od członkowstwa i służby w straży pożarnej są wszyscy pozbawieni praw obywatelskich lub znajdujący się pod nadzorem policyjnym.

§ 3.

Pożar gaszą z zasady: policyjnie uznana ochotnicza straż pożarna oraz członkowie przymusowej straży pożarnej.

§ 4.

Ze względu na rozległość terenu gminy Ruda dzieli się gminę na 3 okręgi, a mianowicie:

Okręg I.

Ruda - Centrum z ul. Szczęść Boże, Szyb Piaskowy i szyb Minerwa.

Okręg II.

Ruda - Południowa t. j. Karol Emanuel, kopalnia Wolfgang, szyb powietrzny i Nowa Ruda.

Okręg III.

Rudzka Kuźnica do kolejki wąskotorowej i Kolonja Karola.

Więc w razie pożaru w jednym z powyższych okręgów, winni się stawić do gaszenia tylko członkowie przymusowej straży pożarnej zamieszkujący w tymże okręgu.

Nie dotyczy to jednakowóż ćwiczeń, na które winni się stawiać bezwzględnie wszyscy członkowie.

§ 5.

Spis, zobowiązanych do służby pożarniczej, prowadzi naczelnik gminy i wykłada go co rok od 15 — 31 grudnia po poprzedniem obwieszczeniu zwyczajem miejscowym, do publicznego wglądu.

Przeciw pociągnięciu do służby pożarniczej przysługuje figurującym w spisie odwołanie do starosty, którego decyzja jest ostateczna.

§ 6.

Policyjnie uznana i zorganizowana na wzór wojskowy ochotnicza straż pożarna reguluje swoją służbę według regulaminów i instrukcyj, wydanych po myśli § 25 rozporządzenia policyjnego z dnia 4. IX. 1906 r. (Gazeta Urz. Nr. 37 poz. 767).

§ 7.

Osoby przekazane do czynnej pomocy przeciwpożarowej zobowiązane są:

a) stawiać się na ćwiczeniach z przyborami pożarniczemi punktualnie, a bezzwłocznie w razie alarmu próbnego oraz ściśle wykonywać zarządzenia naczelnika ochotniczej straży pożarnej wzgl. jego zastępcy. Bez zezwolenia nie wolno opuszczać miejsca ćwiczeń.

b) W razie alarmu pożarniczego stawić się na miejscu zbiórki wyznaczonym w regulaminie służbowym, lub na miejscu pożaru i zgłosić się u kierownika prac pożarniczych, którego zarządzenia nalezy ściśle wykonywać. Bez jego zezwolenia nikomu nie wolno opuszczać wskazanego mu stanowiska.

c) W wypadkach wskazanych pod a) i b) nosić przepisane odznaki na ramiennikach nadane im przez urząd gminny, a skoro służby czynnej już nie pełnią, winni odznakę zwrócić.

§ 8.

Dla wszystkich osób zabowiązanych do służby pożarniczej należy sporządzić rok rocznie osobną ewidencję i utrzymywać ją w stanie aktualnym.

Na podstawie tej ewidencji sprawdza naczelnik ochotniczej straży pożarnej wzgl. jego zastępca przy pożarach, ćwiczeniach i doświadczeniach z przyrządami pożarniczemi obecność zobowiązanych do pomocy. Nieobecni, o ile nie uniewinnią swej nieobecności ważnym powodem do 3-ch (trzech) dni ulegną ukaraniu.

§ 9.

Naczelnik Ochotniczej straży pożarnej zarządza przynajmniej ćwierć rocznie rewizje wszystkch przyborów pozarniczych i prób sikawek i w związku z tem podaje Zarządowi gminy konieczne środki zaradcze do dalszego spowodowania.

§ 10.

Ktokolwiek zauważy wybuch pożaru jest zobowiązany zgłosić pożar i zawezwać publiczną straż pożarną.

Ćwiczenia i doświadczenia z przyborami strażackiemi ogłasza się przez zapowiedzenie lub alarm (alarm próbny).

Ogłoszenia pożaru uskutecznia się przez alarm (alarm pożarniczy)

§ 11.

Stawienia zaprzęgów do służby przeciwpożarowej należy do Zarządu gminnego.

Co rok od 15 — 31 grudnia Zarząd Gminy winien zobowiązać właścicieli zaprzęgów na rok następny za odszkodowaniem ustalonem według stawek miejscowych.

§ 12.

Wykroczenie przeciwko przepisom niniejszego statutu ulegną karom po myśli § 26 rozporządzenia policyjnego z dnia 4. IX. 1906 r.

§ 13.

Niniejszy statut wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w gazecie powiatowej.

Jednocześnie traci moc obowiązującą dotychczasowy statut miejscowy z dnia 5. VII. 1916 r.

Ruda, dnia 5 lipca 1932 r.

Zarząd Gminy

(—) Dr. Kopiec
Naczelnik Gminy

(—) Kynast
Ławnik Gminy

(L. S.) Rada Gminna

(—) Zmuda
Radny

(—) Wallot
Radny

Wyraża się zgodę na wydanie powyższego statutu.

Ruda, dnia 12 sierpnia 1932 r.

(L. S.) Naczelnik Urzędu Okręgowego
(—) Dr. Kopiec

O d p i s.

L. dz. Sm. 1217

Uchwała

Statut gminy Ruda w sprawie uregulowania obowiązku służby w Przymusowej Straży Pożarnej na obszarze gminy Ruda Śl. zatwierdza się na podstawie § 6 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3 lipca 1891 r. (zb. ust. str. 233).

Świętochłowice, dnia 23. IX. 1932 r.
Komisaryczny Wydział Powiatowy.
(—) Szaliński, Sobel, Tkocz, Szymonek, Sieja.
Za zgodność
Świętochłowice, dnia 30. IX. 1932 r.
Przewodniczący Wydziału Powiatowego
z p.
(L. S.) (—) Macha
referent.

Opublikowano:
Ruda, dnia 11. października 1932 r.
Zarząd Gminy
(—) Dr. Kopiec
Naczelnik Gminy

KOMUNIKAT

5.

Wydział Powiatowy Świętochłowice.

Na ostatniem posiedzeniu Komisarycznego Wydziału i Sejmiku Powiatowego, które się odbyło dnia 18. X. 1932 r. zatwierdzono uchwałę rady gminnej Orzegów w sprawie dodatków do opłat państwowych od wyrobu i sprzedaży trunków alkoholowych i statut gminy Nowy Bytom w sprawie podziału gmin na obwody. Polskim Kopalniom Skarbowym w Królewskiej Hucie udzielono zezwolenia osadniczego na budowę domu mieszkalnego w Łagiewnikach. Hodowcom licencjowanych w roku 1932 buhajów i kozłów przyznano premje, a mianowicie:

A. Hodowcom buhajów:

1. Sieji Piotrowi z Wielkiej Dąbrówki	75.— zł
2. Wojcikowi Szczepanowi „	50.— „
3. Wojcikowi Jakóbowi „	50.— „

B. Hodowcom kozłów:

1. Mazurowej Józefie z Rudy	20.— zł
2. Białasowi Piotrowi „	15.— „
3. Kalusowi Józefowi „	15.— „
4. Czekali Augustynowi z Szarleja	20.— „
5. Bebiołce Janowi „	10.— „

Za przeprowadzenie licencji w roku 1932 postanowiono pobierać od buhajów i kozłów

1. od licencjowanych buhajów przy
   licencji głównej . . . . . 2.— zł
   przy licencji pobocznej . . 10.— „
2. od licencjowanych kozłów przy
   licencji głównej . . . . . 1.— „
   przy licencji pobocznej . . 5.— „

Do Związku Regulacji Rawy wybrano z grupy gmin:

1. w miejsce b. burmistrza Fuhrmanna p. burmistrza Grzesika z Wielkich Hajduk,
2. w miejsce ławnika Dworaczka p. ławnika Józefa Trójcę z Wielkich Hajduk,
3. w miejsce b. burmistrza Wackermanna p. naczelnika gminy Polaka z Świętochłowic,

z grupy przemysłowej

1. w miejsce gen. dyrektora Kallenborna p. inż. Marjana Przybylskiego (Huta Bismarcka) z Wielkich Hajduk,
2. w miejsce gen. dyrektora Noakowskiego p. inż. Ulmanna z Śl. Spółki Akcyjnej Lipiny.

Jako delegatów do Wydziału Związku Celowego Śl. Linji Autobusowych wybrano na dalszy okres trzechletni p. starostę Szalińskiego, członka Komisarycznego Wydziału Powiatowego p. Maksymiljana Brzoskę z W. Hajduk i naczelnika gminy Przybyłę z Chropaczowa.

Wpisy do dotychczas mieszczącej się szkoły Rolniczej w Tarn. Górach, która z rozpoczęciem bieżącego roku szkolnego przeniesiona będzie do Lublińca już się rozpoczęły.

Kandydaci wpisujący się na kurs I-szy mogą się zgłaszać osobiście lub pisemnie.

Przy zgłoszeniu należy przedłożyć:

1. Podanie napisane własnoręcznie przez kandydata z wyszczególnieniem zawodu i wielkości gospodarstwa ojca,
2. Metrykę urodzenia,
3. Świadectwo szkolne przynajmniej z ukończenia szkoły powszechnej,
4. Świadectwo moralności,
5. Pisemne zezwolenie ojca lub opiekuna.

Wpisowe wynosi 10,— zł, opłata za 1 kurs 40,— zł. Nauka trwa w ciągu dwóch okresów zimowych od początku listopada do końca marca. Miesiące letnie przeznaczone są na praktykę rolniczą.

Przy szkole znajduje się internat w którym uczniowie płacą rzeczywiste koszty utrzymania.

Zgłoszenia przyjmuje i wszelkich informacyj udziela

Dyrekcja Szkoły Roln. w Tarn. Górach
(Dom Ludowy)

6.

Sprostowanie.

W rubryce „Opłata licencyjna" w obwieszczeniu dotyczącem licencjonowanych w roku 1932 buhajów i kozłów powinno brzmieć: zamiast 3.—złote 2.—złote dla buhajów, a zamiast 1,50 zł 1.—zł dla kozłów.

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a, Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10.

[258]

Rocznik 1932. Nr. 44.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 29-go października 1932 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy, Dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministra Skarbu

z dnia 20 października 1932 r.

w sprawie określenia w trybie § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 czerwca 1924 r. o lichwie pieniężnej najwyższych dozwolonych korzyści majątkowych w pieniężnych stosunkach kredytowych.

(Dz. Ust. Nr. 90, poz. 759).

Na podstawie § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 czerwca 1924 r. o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 574) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 656) oraz na podstawie art. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 372) zarządzam co następuje:

§ 1.

W pieniężnych stosunkach kredytowych nie wolno wymawiać sobie i pobierać w gotówce lub innych wartościach w formie procentu lub w jakiejkolwiek innej formie korzyści majątkowych, przewyższających 12% od sta w stosunku rocznym.

§ 2.

Umowy, zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, w których wymówione, a dotychczas dozwolone, korzyści majątkowe ponad normę przewidzianą w § 1 nie zostały pobrane przed tym terminem, ulegają wykonaniu w ten sposób, że korzyści te mogą być pobrane w umówionej wysokości za czas do najbliższego terminu ich płatności, przyczem termin ten nie może przekraczać 31 grudnia 1932 roku. Jeżeli termin płatności takich korzyści majątkowych nie został ustalony, przewidziane w § 1 niniejszego rozporządzenia stopa procentowa będzie stosowaną od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
Wł. Zawadzki.

2.

Obwieszczenie

o cenach wytycznych na artykuły powszedniego użytku.

Na mocy rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 31. VIII. 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 527) o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku, rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19. VII. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87 poz. 761), rozporządzenia Wojewody Śl. z dnia 8. IX. 1931 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 20 poz. 38) i ustawy z dnia 17. I. 1920 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 94) ustalam po zasięgnięciu opinji Powiatowej Komi-

sji do badania cen następujące ceny orjentacyjne w detalu:

Mąka i pieczywo:

1 kg mąki żytniej 65% 32 gr.
1 „ chleba „ 65% 32 „
1 „ mąki pszennej 65% 46 „
1 bułka 120 gram. 10 „
Wypiek chleba 3—4 groszy za 1/2 kg.

Nabiał:

1 litr mleka 30 groszy
1 „ maślanki 18 groszy
1 kg masła I gatunku 3,80—4.00zł.
1 kg sera krowiego 0,80 zł.
jaja sztuka 10—12 groszy

Mięso i wyroby mięsne		w składach	na targu
1 kg wołowiny	I gat.	1,80 zł	1,60 zł
1 kg „	II „	1,50 zł	1,30 zł
1 kg wieprzowiny	I gat.	1,80 zł	1,80 zł
1 kg „	II „	1,60 zł	1,60 zł
1 kg cielęciny	I „	1,60 zł	1,40 zł
1 kg „	II „	1,40 zł	1,20 zł
1 kg słoniny surowej	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „	II „	2,— zł	2,— zł
1 kg sadła	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „	II „	2,— zł	2,— zł
1 kg kiełb. krak. 100% wieprz.	surow.	3,20 zł	3,20 zł
1 kg „ „ „ „	gotow.	3,20 zł	3,20 zł
1 kg „ „ mieszanej	I gat.	2,40 zł	2,40 zł
1 kg „ „ „	II gat.	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „ czosnkowej	I „	2,40 zł	2,40 zł
1 kg „ „	II „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg salcesonu	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg wątrobianki	I gat.	2,70 zł	2,60 zł
1 kg „	II „	2,20 zł	2,20 zł

Dodatek kości może wynosić:

przy wieprzowinie najwyżej 15 %
przy wołowinie najwyżej 20 %
przy cielęcinie najwyżej 25 %

Świętochłowice, dnia 26. października 1932 r.

Starosta
(—) Szaliński

3.

Dot. unieważnienia kart cyrkulacyjnych

Następujące karty cyrkulacyjne wystawione przez tutejsze Starostwo na nazwiska unieważnia się:

1) Gaida Klara, Świętochłowice Nr. karty 1497/VIII.
2) Urbanek Franciszka, W. Hajduki, „ 9039/IX.
3) Weiner Berta, Świętochłowice, „ 5493/VIII.
4) Kamiński Rudolf, Ruda, „ 9386/VI
5) Block Rozalja, W. Dąbrówka „ 277/I.
6) Respondek Paweł, Chropaczów, „ 3185/III.
7) Komander Herbert, Ruda, „ 2705/VI
8) Meyer Willi, Ruda, „ 4918/VI
9) Rozumek Michał, Ruda, „ 5388/VI
10) „ Albina, Ruda „ 5389/VI

Świętochłowice, dnia 26. X. 1932 r.

Starosta
(—) Szaliński.

4.

Dot. wyłudzania wsparć.

Mieszkaniec wsi Kurhan Grochowski Konstanty syn Aleksandra i Zofji, ur. w 1901 r., włóczy się po kraju i wyłudza pod różnemi pozorami zapomogi od związków komunalnych.

Powyższe podaję do wiadomości z tem, że ewentl. wypłacone kwoty zwracane nie będą.

Świętochłowice, dnia 19. X. 1932 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
(—) Szaliński.

5.

Ordynacja

gminy Nowy Bytom

z dnia 22. września 1932 r.

o opłatach administracyjnych.

Na podstawie art. 19 ustawy z dnia 14. kwietnia 1924 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu, ustalonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. nr. 17 poz. 30) oraz za zgodą Rady gminnej, wyrażonej uchwałą z dnia 22. września 1932 r. wydaje się następującą ordynację:

§ 1.

Za czynności i poświadczenia urzędowe pobiera się opłaty administracyjne na rzecz gminy Nowy Bytom.

§ 2.

Rodzaj czynności i poświadczeń urzędowych, oraz wysokość opłat administracyjnych określa załączona taryfa opłat administracyjnych gminy Nowy Bytom.

O ile opłaty pobiera się według wartości a nie można jej ustalić, przyjmuje się za podstawę obliczenia wartość 30,— zł. Za stronnicę w myśl taryfy uważa się każdą zaczętą stronnicę, pisaną ręcznie lub maszyną.

§ 3.

Opłatę pobiera urzędnik gminny po wykonaniu czynności.

Opłaty administracyjne uiszcza się przez zakupienie znaczków z napisem „opłata administracyjna na rzecz gminy Nowy Bytom".

Urzędnik załatwiający czynność administracyjną nakleja znaczki na wydanych zaświadczeniach i tp. aktach oraz kasuje wzgl. unieważnia znaczki przez wypisanie na nich atramentem daty skasowania.

Jeśli strony nie otrzymują żadnych zaświadczeń urzędowych np. za informacje ustne i tp., należy petentowi doręczyć kwit, z którego wynika wysokość i tytuł opłaty. Na kwicie należy prócz tego nakleić i skasować odpowiedni znaczek.

Zarząd gminny może ściągnąć opłatę za czynności, przewidziane taryfą z poza obszaru gminy Nowy Bytom, a to za pobraniem przez pocztę. W tym wypadku obciąża się płatnika również kosztami pobrania.

§ 4.

Znaczki posiada kasa gminna gminy Nowy Bytom, które będzie przydzielać do sprzedaży poszczególnym oddziałom.

Kasa gminna prowadzi rejestr wydanych znaczków, a oddziały kasowe dzienniki przychodowe.

Wpływy z opłat odprowadzają oddziały do kasy gminnej co miesiąc, o ile zaś skasowane opłaty nie dosięgają kwoty 10,— zł co kwartał.

§ 5.

Opłat administracyjnych nie pobiera się za:

1. informacje ustne z wyjątkiem wypadków przewidzianych w taryfie,
2. czynności i poświadczenia w interesie publicznym,
3. czynności i poświadczenia, które ustawy i rozporządzenia władz zwalniają od opłat.
4. zaświadczenia, potrzebne do uzyskania rent wojskowych lub powstańczych, renty inwalidzkiej, od wypadków lub z ubezpieczenia społecznego,
5. zaświadczenia celem osiągnięcia zasiłku na gospodarstwa domowe lub w celu otrzymania węgla deputatowego,
6. informacje i zaświadczenia dla władz i kas publicznych na podstawie wzajemności.

Do czynności i poświadczeń w interesie publicznym zalicza się też czynności i poświadczenia dla kościołów i gmin wyznaniowych, uznanych przez Państwo Polskie, oraz dla zakładów, prawnie istniejących, które mają na celu wyłącznie działalność dobroczynną, naukową lub religijną.

§ 6.

Naczelnik gminy może w poszczególnych wypadkach opłatę obniżyć lub znieść, jeżeli płatnik nie może jej uiścić.

§ 7.

Niniejsza ordynacja wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie tracą moc obowiązującą poprzednie przepisy gminne w sprawie poboru opłat administracyjnych.

Zarząd gminny

(—) Basista
Naczelnik gminy.

Uwaga: Ordynacja niniejsza została ogłoszona w dniu 27. września 1932 r. przez wywieszenie na tablicy urzędowej.

Taryfa

opłat administracyjnych na rzecz gminy Nowy Bytom.

Poz.	Rodzaj czynności względnie poświadczeń	Opłata wynosi za każdą czynność z osobna zł
1	Zaświadczenia każdego rodzaju w interesie prywatnym, z wyjątkiem zaświadczeń, które w myśl odnośnych przepisów prawnych wolne są od opłat, o ile w niniejszej ordynacji nie przewidziano innych stawek	0,50
	Jeśli zaświadczenie obejmuje więcej niż jedną stronę kancelaryjnego arkusza, wtedy pobiera się za każdą dalszą stronę	1,00

Poz.	Rodzaj czynności względnie poświadczeń	Opłata wynosi za każdą czynność z osobna zł
2	Za udzielenie informacji na piśmie w interesie prywatnym, o ile przedmiot sprawy nie jest objęty taryfą . . .	0,50
	Jeśli odpowiedź obejmuje więcej niż jedną stronę arkusza, za każdą dalszą stronę	1,00
3	Wygotowanie odpisów zaświadczeń, informacji i tp. . .	0,50
	Jeśli odpis obejmuje więcej niż jedną stronę arkusza, za każdą dalszą stronę	0,25
4	Druki ordynacyj, statutów podatkowych, statutów miejscowych i tp.	0,50
	Jeśli koszta druku są wyższe, pobiera się opłatę w wysokości kosztów własnych.	
5	Uwierzytelnienie wszelkiego rodzaju odpisów i zaświadczeń	0,50
6	Uwierzytelnienie zaświadczeń opiewających na wartość	
	a) do 100 zł	0,50
	b) ponad 100 zł	1,00
7	Uwierzytelnienie podpisów	0,50
8	Upomnienie po upływie terminu płatności o uiszczenie podatków, opłat, składek itd. na rzecz gminy i instytucyj prawno-publicznych	0,50
9	Spisywanie podań wszelkiego rodzaju w interesie prywatnym	1,00
	Jeśli podanie obejmuje więcej niż jedną stroną arkusza, pobiera się za każdą dalszą stronę	0,50
10	Duplikaty kwitów (pokwitowań) lub oświadczeń względnie deklaracyj pisemnych Urzędu gminnego lub jego organów albo jego oddziałów służbowych, o ile taryfą inaczej nie zastrzeżono	0,50
11	Udzielenie informacji o placówkach przemysłowych i handlowych znajdujących się w gminie	0,50
12	Zameldowanie i odmeldowanie placówek przemysłowych i handlowych	
	a) dla obywateli polskich	1,00
	b) dla obcokrajowców	5,00
13	Udzielenie informacji o stanie majątkowym osób prywatnych	0,50
14	Udzielenie informacji co do wysokości podatku od przyrostu wartości względnie od przeniesienia własności nieruchomości przed zaistnieniem obowiązku płatności podatków	2,00
15	Spisywanie próśb o odroczenie płatności podatków . .	1,00
16	Duplikaty poświadczeń szczepienia ospy	0,50
17	Poświadczenie zatwierdzenia lokatora na podstawie art. 26 i 27 ustawy o ochronie lokatorów z dnia 16. grudnia 1926 r. (Dz. Ust. Śl. nr. 29 poz. 54)	
	a) za 1 pokój z kuchnią	1,00
	b) za 2 pokoje z kuchnią	3,00
	c) za 3 „ „ „	5,00
	d) 4—5 pokoi z kuchnią	30,00
	e) ponad 5 pokoi z kuchnią	50,00

Poz.	Rodzaj czynności względnie poświadczeń	Opłata wynosi za każdą czynność z osobna zł
18	Informacje udzielone w sprawach mieszkania, siedziby, liczby dzieci lub innych kwestjach dot. osób prywatnych, o ile informacje te nie dotyczą spraw wymienionych w art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem . . .	0,50
19	Wygotowanie wyciągów z rejestrów meldunkowych . .	1,00
20	Zaświadczenie pobytu wzgl. mieszkania w gminie oraz duplikaty względnie odpisy poświadczeń za—, od— i przemeldowań	0,50
21	Dowody osobiste	0,60
22	Zaświadczenie pobytu wzgl. zamieszkania w gminie w celu zawarcia małżeństwa dla obcokrajowców	5,00
23	Wypis dokumentu urodzenia, ślubu i zgonu	0,50
24	Wgląd do rejestrów Urzędu Stanu Cywilnego od każdego rocznika	0,50
	razem jednak najwyżej	1,50
25	Za każdy wpis urodzenia lub zgonu do pamiętnika . .	0,50
26	Uwierzytelniony wyciąg z rejestrów łącznie z należytościami pisarskiemi	0,50
	Jeśli wyciąg dotyczy kilka wpisów i wymaga przeglądnięcia więcej niż jednego rocznika rejestru, za przeglądnięcie każdego dalszego rejestru 0,50 zł jednak razem najwyżej	2,00
27	Sporządzenie odpisów metryk znajdujących się w zbiorowych aktach ślubnych	0,50
28	Upoważnienie jednego z narzeczonych do wniesienia zapowiedzi	2,00
29	Pisemne upoważnienie dla innego urzędnika stanu cywilnego celem przeprowadzenia aktu zawarcia małżeństwa po myśli § 1321 kodeksu cywilnego	0,50

O ile wysokość opłat wymienionych w pozycjach 23—29 zostałaby przez odnośne przepisy ustawowe zmieniona, pobierać się będzie opłaty w wysokości nowo ustalonej.

Powyższą ordynację podaję do publicznej wiadomości.
Nowy Bytom, dnia 27-go października 1932 r.

Naczelnik gminy
(—) Basista.

6.

Obwieszczenie

dotycz. zatwierdzenia rozjemców.

Uchwałą Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 26. września 1932 r. zatwierdzony został wybór pana Maternowskiego Leona, kierownika szkoły, na rozjemcę okręgu II. Wielkie Hajkduki a kupca Ryborza Jana na zastępcę rozjemcy tegóż okręgu. Zaprzysiężenie rozjemców nastąpiło przez Sąd Grodzki w Król. Hucie w dniu 12. wzgl 13. X. 1932 r.

Powyższe podaje się do publicznej wiadomości.

Wielkie Hajduki, dnia 19. października 1932 r.

Naczelnik gminy

(—) Grzesik.

SKŁAD ŻELAZA

Artykuły dla Kopalń i Hut, materjały budowlane. Sprzęty domowe i kuchenne, wielki wybór w artykułach szklannych, porcelanowych, fajans. emaljowych i metalowych.

Wilhelm Koeppe
Świętochłowice, Wolności 3.
Tel. 615 i 1412.

Cegielnia Parowa Niedźwiedziniec

Bykowina, powiat Katowice
Telefon Królewska Huta nr. 44

Cegielnia Parowa Kopalnia Karola

Nowa-Wieś, powiat Katowice
Telefon Nowa-Wieś nr. 44
Właść: **Maks Königsfeld**

Poleca
kolejką wąskotorową, kolejką główną
albo furmanką bezpłatnie do miejsca budowy

Ia twardo palone cegły i pustki

Tak jest-to prane w Persilu na zimno!

Tkaniny trwałe na kolor powinno się prać w wypróbowanym Persilu na zimno. Jest to tanie, łatwe i praktyczne. Aby uzyskać doskonały pieniący się rozczyn, wystarczy na 2 litry wody 1 łyżka Persilu. Tkaniny delikatne pierze się ostrożnie, unikając tarcia. Po wypraniu natychmiast wypłókać w zimnej wodzie, dodając do niej nieco octu, potem starannie wysuszyć, zawijając kilkakrotnie w białe chusty

Persil pierze delikatne tkaniny doskonale i chroni je!

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a, Swiętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10.

Rocznik 1932. Nr. 45.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 5-go listopada 1932 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy, Dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 27. października 1932 r.

Prawo o stowarzyszeniach.

(Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 808)

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i art. 1 lit. a) ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) postanawiam co następuje:

Rozdział I.

Przepisy ogólne.

Art. 1.

Prawo niniejsze reguluje prawny byt stowarzyszeń, jako dobrowolnych trwałych zrzeszeń o celach niezarobkowych.

Art. 2.

Obywatele polscy mają prawo łączyć się w stowarzyszeniach, których cele, ustrój i działalność nie sprzeciwiają się prawu i nie zagrażają bezpieczeństwu, spokojowi lub porządkowi publicznemu.

Uprawnienie to służy osobom w wieku od lat 18, o ile przepisy poniższe nie przewidują wyjątków.

Występować w charakterze założycieli, jak również wchodzić w skład zarządu stowarzyszenia, mogą tylko osoby zdolne do działań prawnych.

Młodzież szkolna, z wyjątkiem młodzieży szkół wyższych, nie może należeć do stowarzyszeń.

Młodzież nieszkolna w wieku od lat 14 do 18 może, za zgodą swych prawnych opiekunów, należeć do stowarzyszeń, nie biorąc jednak udziału w głosowaniu uchwał i nie korzystając z uprawnień wyborczych.

Art. 3.

Wojskowi w służbie czynnej mogą należeć do stowarzyszeń tylko za zezwoleniem władz wojskowych, na warunkach określonych przez Ministra Spraw Wojskowych; nie mogą przytem oni być podani ani balotażowi ani sądom koleżeńskim w jakiejkolwiek formie.

Szczególne ograniczenia prawa należenia do stowarzyszeń niektórych kategoryj osób określają przepisy specjalne.

Art. 4.

Cudzoziemcy mogą również łączyć się w stowarzyszeniach przewidzianych w niniejszem prawie.

Rozporządzenie Rady Ministrów, wydane na wniosek Ministrów: Spraw Wewnętrznych i Spraw Zagranicznych, może wprowadzić odmienne zasady dla stowarzyszeń cudzoziemców, oraz w kwestji udziału cudzoziemców w stowarzyszeniach i ich władzach.

Tymże trybem będzie uregulowana sprawa stowarzyszeń o charakterze międzynarodowym, jeżeli szczególne potrzeby, związane z ich organizacją i funkcjonowaniem na obszarze Polski, nie dadzą możności zastosować do nich ogółu przepisów niniejszego prawa.

Art. 5.

Nie wolno nikogo zmusić do tego, aby wziął lub nie wziął udziału w stowarzyszeniu. Nie wolno także ograniczać możności wystąpienia ze stowarzyszenia.

Przeciwne temu postanowienia statutów i regulaminów oraz uchwały i zobowiązania są niedopuszczalne i nieważne.

Wolność wystąpienia ze stowarzyszenia nie wyklucza ustanowienie w statucie stowarzyszeń, posiadających osobowość prawną, obowiązku zapłaty składek członkowskich za czas do końca roku gospodarczego.

Przepisy ust. 1—3 nie dotyczą stowarzyszeń, które powstają z inicjatywy władz, działających w tym kierunku na mocy przepisów prawa publicznego.

Art. 6.

Zakazanem jest:

a) tworzenie stowarzyszeń, przyjmujących zasadę bezwzględnego posłuszeństwa członków władzom stowarzyszenia,

b) łączenie w stowarzyszeniu celów wychowania fizycznego, gimnastycznych lub sportowych z celami politycznemi.

Art. 7.

Stowarzyszenia funkcjonarjuszów państwowych podlegają przepisom niniejszego prawa.

Stowarzyszenia te nie mogą mieć celu lub ustroju, oraz stosować środków działania, niedających się pogodzić z przepisami służbowemi i wymaganiami służby.

Przepisy ust. 1 i 2 stosują się również do innych pracowników państwowych, których stosunek służbowy ma charakter publiczno-prawny.

Art. 8.

Żadne stowarzyszenie nie ma prawa czynić przedmiotem rozważania swych sądów koleżeńskich albo przedmiotem swych uchwał, względnie w inny sposób piętnować, działalności służbowej funkcjonarjusza państwowego, będącego członkiem stowarzyszenia, zanim właściwe do oceny tej działalności władze przełożone funkcjonarjusza, względnie instytucje dyscyplinarne lub sądy karne, nie potępiły tej działalności przez wymierzenie kary.

Art. 9.

Przepisom niniejszego prawa nie podlegają:

a) zakony i kongregacje duchowne oraz inne zrzeszenia, mające wyłącznie i bezpośrednio na celu wykonywanie kultu religijnego prawnie uznanych kościołów i związków religijnych;

b) komitety, powstające celem przygotowania wyborów do instytucyj prawno-publicznych, gdy wybory są oparte na ustawach lub zarządzeniach władz — od dnia zarządzenia wyborów do ukończenia czynności wyborczych;

c) związki zawodowe pracownicze, będące przedmiotem osobnych przepisów, z wyjątkiem postanowień zawartych w art. 11 ust. 2, art. 15, 17 i 59;

d) przewidziane przez prawo przemysłowe korporacje i ich związki, oraz związki, grupy i organizacje przemysłowców, powołane do życia przez Ministra Przemysłu i Handlu na podstawie szczególnych upoważnień ustawowych;

e) stowarzyszenia akademickie, zakładane zgodnie z przepisami o szkołach akademickich, oraz stowarzyszenia młodzieży szkolnej, tworzone w obrębie innych szkół, a znajdujące się pod dozorem władz szkolnych;

f) stowarzyszenia ściśle wojskowe, związane z pełnieniem służby w wojsku, a zakładane przez wojskowych w czynnej służbie za zezwoleniem władzy wojskowej;

g) spółdzielnie z wyjątkiem działalności, o której mowa w art. 11.

Art. 10.

Rozporządzenie Rady Ministrów może na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego wprowadzić odmienne zasady dla stowarzyszeń o celach religijnych i wyznaniowych, niepodpadających pod postanowienia art. 9 pkt. a.

Art. 11.

Spółdzielnie, o ile uprawiają działalność kulturalną, w zakresie tej działalności podlegają przepisom art. 12, 13, 14, 15 i 17 niniejszego prawa z tem, że przez „założenie“, o którem mowa w art. 12, 13, 14 należy rozumieć rozpoczęcie uprawiania działalności kulturalnej, a przez „rozwiązanie się“ w art. 13 także przypadek zaniechania tej działalności.

Związki zawodowe pracownicze mają obowiazek dostarczać powiatowej władzy administracji ogólnej miejsca ich siedziby na jej żądanie danych co do składu swego zarządu, oraz podlegają przepisom art. 15 i 17 z tem, że przez bezpośrednią władzę nadzorczą, o której mowa w art. 15, należy rozumieć wspomnianą powiatową władzę administracji ogólnej.

Rozdział II.

Stowarzyszenia zwykłe.

Art. 12.

Osoby w liczbie co najmniej 3, pragnące założyć stowarzyszenie zwykłe, zgłaszają o tem na piśmie powiatowej władzy administracji ogólnej miejsca przyszłej siedziby stowarzyszenia, jako bezpośredniej władzy nadzorczej, podając:

1. nazwę stowarzyszenia, jego cel i środki działania,
2. teren działalności, oraz siedzibę stowarzyszenia,
3. swoje imiona i nazwiska, oraz miejsce zamieszkania,
4. sposób powoływania zarządu,
5. sposób wstępowania i ustępowania członków
6. sposób rozwiązania się stowarzyszenia.

Art. 13.

Jeżeli w ciągu 4 tygodni od zgłoszenia władza nie zakaże założenia stowarzyszenia, względnie przed upływem tego terminu stwierdzi, że niema zastrzeżeń co do jego założenia, może ono rozpocząć działalność.

W ciągu 2 tygodni od rozpoczęcia działalności stowarzyszenia jego zarząd obowiązany jest podać do wiadomości władzy swój skład oraz miejsce zamieszkania jego członków a także adres lokalu, który ma służyć stowarzyszeniu za siedzibę.

Postanowienia powyższe mają zastosowanie również co do obowiązków zgłaszania zmiany okoliczności, o których mowa w art. 12 pkt. 1, 2, 4, 5 i 6 oraz zmian składu zarządu i adresu stowarzyszenia.

W przypadku rozwiązania się stowarzyszenia ostatni jego zarząd obowiązany jest zgłosić o tem władzy w ciągu 2 tygodni od powzięcia uchwały rozwiązującej.

Art. 14.

Władza należycie umotywaną decyzją zakaże założenia stowarzyszenia, jeżeli jego istnienie nie da się pogodzić z prawem albo może spowodować zagrożenie bezpieczeństwa, spokoju lub porządku publicznego.

Art. 15.

Bezpośrednia władza nadzorcza może wezwać zarząd stowarzyszenia do dostarczenia jej odpisu protokółu posiedzenia lub treści powziętej uchwały, jeżeli te były spisywane, oraz może w lokalu stowarzyszenia przeglądać prowadzone akta, księgi i posiadane dokumenty, jak również sporządzać z nich notatki, odpisy i wyciągi, a także uprzednio wzywać zarząd do okazania ich w dokładnie określonym przez nią czasie.

Zarząd obowiązany jest prowadzić, utrzymując w stanie aktualności, imienny spis członków stowarzyszenia, ze wskazaniem przynależności państwowej i dostarczać władzy na jej żądanie danych z tego spisu.

Art. 16.

Jeżeli działalność stowarzyszenia wykracza przeciwko obowiązującemu prawu, ustalonym dla stowarzyszenia zakresowi i sposobom działania, jeżeli stowarzyszenie wogóle nie odpowiada warunkom swego prawnego istnienia albo też zagraża bezpieczeństwu, spokojowi lub porządkowi publicznemu — bezpośrednia władza nadzorcza, stosownie do okoliczności, może należycie umotywowaną decyzją bądź udzielić mu upomnienia, bądź zażądać usunięcia dostrzeżonych uchybień, w szczególności cofnięcia niedopuszczalnych uchwał, pod rygorem zawieszenia względnie rozwiązania stowarzyszenia, wyznaczając w tym celu odpowiedni termin, bądź wprost zawiesić działalność a następnie rozwiązać stowarzyszenie. Decyzja o zawieszeniu jest natychmiast wykonalna.

W razie nierozwiązania stowarzyszenia w ciągu 2 miesięcy od zawieszenia jego działalności, zawieszenie to traci moc.

Art. 17.

Jeżeli działalność jednego ze zrzeszeń, o których mowa w art. 11, została skierowana do przestępstwa albo zagraża bezpieczeństwu, spokojowi lub porządkowi publicznemu, wówczas powiatowa władza administracji ogólnej w miarę okoliczności może bądź zażądać od władz zrzeszenia usunięcia stanu zagrażającego, bądź zawiesić działalność zrzeszenia i wnieść o rozwiązanie zrzeszenia do właściwego sądu okręgowego, który rozstrzyga przy odpowiedniem zastosowaniu przepisów postępowania karnego. W tym przypadku zawieszenie ma moc do chwili wydania przez sąd decyzji w sprawie rozwiązania zrzeszenia.

Art. 18.

Stowarzyszenia, powstające trybem artykułów 12 i 13, nie mogą:

a) zakładać oddziałów,

b) łączyć się w związki stowarzyszeń,

c) przyjmować w poczet swoich członków osoby prawne,

d) korzystać z ofiarności publicznej, albo z zapomóg, udzielanych przez władze lub instytucje publiczne.

Trybem art. 12 i 13 nie mogą powstawać:

a) związki stowarzyszeń,

b) stowarzyszenia funkcjonarjuszów państwowych i innych pracowników państwowych, których stosunek służbowy ma charakter publiczno-prawny — poświęcone popieraniu ich interesów zawodowych.

Rozdział III.

Stowarzyszenia zarejestrowane.

Art. 19.

Osoby w liczbie co najmniej 15, względnie stowarzyszenie zwykłe, liczące conajmniej 15 członków, pragnące założyć stowarzyszenie, posiadające osobowość prawną względnie uzyskać prawa takiego stowarzyszenia, wnoszą za pośrednictwem powiatowej władzy administracji ogólnej miejsca przyszłej siedziby stowarzyszenia (bezpośrednia władza nadzorcza) pisemne podanie do odpowiedniej wojewódzkiej władzy administracji ogólnej (władza rejestracyjna) o zarejestrowanie stowarzyszenia, dołączając 4 egzemplarze projektu statutu.

W statucie muszą być uwidocznione:

a) nazwa stowarzyszenia, odróżniająca je wyraźnie od innych stowarzyszeń zarejestrowanych w obrębie tego województwa, tudzież od władz i urzędów rządowych i samorządowych;

b) teren działalności i siedziba;

c) cel stowarzyszenia i środki działania;

d) sposób wstępowania i ustępowania członków oraz ich prawa i obowiązki;

e) sposób ustanawiania składek członkowskich;

f) władze stowarzyszenia (zarząd, walne zgromadzenie, komisja rewizyjna i t. d.), sposób ich tworzenia i uzupełniania, oraz zakres kompetencyj;

g) sposób reprezentowania stowarzyszenia nazewnątrz oraz warunki ważności jego uchwał i pism;

h) sposób załatwiania sporów, wynikających w obrębie stowarzyszenia;

i) sposób zaciągania przez stowarzyszenie zobowiązań majątkowych;

j) sposób zmiany statutu;

k) warunki lub sposób rozwiązania się stowarzyszenia.

Nadto w statucie musi być uwidoczniony stosunek stowarzyszenia do innych stowarzyszeń lub organizacyj, jeżeli ono zamierza podporządkować się im pod względem organizacyjnym lub ideowym.

Art. 20.

Władza rejestracyjna może należycie umotywowaną decyzją podanie o rejestrację załatwić odmownie bądź z przyczyn wskazanych w art. 14, bądź z powodu, iż powstanie takiego stowarzyszenia nie odpowiada względom pożytku społecznego, może też swą zgodę na powstanie stowarzyszenia uzależnić od poczynienia zmian w statucie.

Art. 21.

Jeżeli władza nie ma zastrzeżeń przeciwko projektowanemu stowarzyszeniu, względnie gdy zastrzeżenia te zostały w toku instancyj uchylone, władza wpisuje stowarzyszenie do prowadzonego przez siebie rejestru stowarzyszeń. Równocześnie wydaje ona założycielom jeden egzemplarz statutu z odpowiednią adnotacją. Ponadto o fakcie zarejestrowania władza na koszt założycieli ogłasza w Monitorze Polskim.

Od chwili wpisania do rejestru stowarzyszenie uzyskuje osobowość prawną i może obok właściwej nazwy używać dodatku: „stowarzyszenie zarejestrowane".

Art. 22.

Przewidziane w artykule poprzednim wpis do rejestru i ogłoszenie winny w każdym razie obejmować:

a) nazwę i siedzibę stowarzyszenia, oraz teren działalności;

b) datę wpisu do rejestru;

c) cel stowarzyszenia i środki działania;

d) imiona i nazwiska założycieli;

e) ewentualne ograniczenia pełnomocnictw zarządu;

f) czas trwania stowarzyszenia, o ile jest on ograniczony.

Art. 23.

W ciągu 2 tygodni od rozpoczęcia działalności stowarzyszenia jego zarząd obowiązany jest podać do wiadomości władzy rejestracyjnej, za pośrednictwem bezpośredniej władzy nadzorczej, skład zarządu oraz miejsce zamieszkania jego członków, a także adres lokalu stowarzyszenia. To samo dotyczy późniejszych zmian składu zarządu i adresu stowarzyszenia, licząc termin od dokonania zmiany.

Dane co do składu zarządu i adresu stowarzyszenia wciąga się do rejestru.

Art. 24.

Postanowienia art. 15 i 16 mają odpowiednie zastosowanie do stowarzyszeń zarejestrowanych, z tą zmianą, iż decyzja o rozwiązaniu stowarzyszenia należy do władzy rejestracyjnej.

Nadto na pisemne żądanie bezpośredniej władzy nadzorczej zarząd stowarzyszenia, pod osobistą odpowiedzialnością każdego z członków zarządu, obowiązany jest złożyć jej nie więcej niż w dwóch egzemplarzach sprawozdanie z działalności oraz rachunkowe stowarzyszenia za ubiegły okres sprawozdawczy, a także udzielać potrzebnych wyjaśnień.

Art. 25.

W przypadku zawieszenia działalności lub rozwiązania stowarzyszenia, władza rejestracyjna uczyni odpowiednią adnotację w rejestrze. W miarę potrzeby bezpośrednia władza nadzorcza w tym przypadku zarządzi tymczasowe zabezpieczenie majątku stowarzyszenia a do prowadzenia spraw niezbędnych, związanych z tym majątkiem, wyznaczy kuratora. Władza rejestracyjna zarządzi likwidację stowarzyszenia po zapadnięciu decyzji ostatecznej o rozwiązaniu, o ile wykonanie decyzji nie zostało wstrzymane.

Art. 26.

Jeżeli:

1. liczba członków stowarzyszenia spadnie poniżej 10, lub

2. stowarzyszenie nie posiada przewidzianego statutowo zarządu i niema warunków do jego wyłonienia, względnie nie wyłania w ciągu najmniej rocznego okresu czasu, lub

3. organ ten nie był odnawiany najmniej w ciągu 3 okresów przewidzianego statutowo czasu jego urzędowania, albo też

4. zajdą inne okoliczności, świadczące, że stowarzyszenie faktycznie istnieć przestało, lub że istnienie jego stało się bezprzedmiotowe,—władza rejestracyjna, z własnej inicjatywy, na wniosek wyznaczonego w myśl art. 30 kuratora albo na czyjkolwiek wniosek, stwierdzi te okoliczności i zadecyduje likwidację stowarzyszenia.

Art. 27.

Majątek stowarzyszenia, rozwiązanego przez władzę, względnie takiego, co do którego władza zadecydowała likwidację na podstawie art. 26, będzie użyty na cel w statucie jego przewidziany. W braku odpowiednich postanowień przeznaczenie majątku określi władza rejestracyjna, uwzględniając cele stowarzyszenia.

Art. 28.

Zmiany statutu stowarzyszenia mają być dokonywane trybem dla powstania stowarzyszenia ustalonym. Jeżeli zmiany te dotyczą danych, uwidocznionych w rejestrze, powinny być one wciągnięte do rejestru i ogłoszone trybem w art. 21 przewidzianym.

Art. 29.

Stowarzyszenie powinno posiadać zarząd, który zastępuje je nazewnątrz tak wobec władz jak i wobec osób trzecich.

Art. 30.

W razie braku zarządu, zdolnego do działań prawnych, władza rejestracyjna z własnej inicjatywy lub na żądanie osoby interesowanej, ustanowi kuratora, który zastępuje zarząd na czas potrzebny do usunięcia powyższego braku lub zadecydowania likwidacji. Kuratora, wyznaczonego w myśl art. 25 lub art. 30, władza może w każdym czasie odwołać, wyznaczając w razie potrzeby w jego miejsce inną osobę.

Art. 31.

Obowiązkiem zarządu jest zwoływanie walnego zgromadzenia w przypadkach statutem przewidzianych, a w razie braku odpowiednich postanowień, co najmniej raz do roku.

Walne zgromadzenie stanowi najwyższą władzę stowarzyszenia, uprawnioną do decydowania o tych wszystkich sprawach, należących do zakresu działania stowarzyszenia, do których statut nie upoważnił innych jego organów.

Walne zgromadzenie składa się z członków, odpowiadających warunkom statutowo przewidzianym, a w razie braku wskazówek w statucie — ze wszystkich członków, z mocy prawa nie wyłączonych od głosowania.

Art. 32.

Zarząd obowiązany jest zwołać walne zgromadzenie, jeżeli tego zażąda określona w statucie ilość członków, lub, w braku odpowiedniego postanowienia, jeżeli tego z podaniem powodów zażąda co najmniej 1/10 część ogółu członków stowarzyszenia, uprawnionych do głosowania.

W razie nieuczynienia zadość temu żądaniu władza rejestracyjna może upoważnić członków, którzy z żądaniem wystąpili, do zwołania walnego zgromadzenia, tudzież wyznaczyć przewodniczącego zgromadzenia. Na upoważnienie powyższe należy się powołać przy zwołaniu zgromadzenia.

Art. 33.

Wpisaniu do rejestru, oprócz danych przewidzianych w poprzednich artykułach, podlegają także:

a) otwarcie upadłości;

b) otwarcie likwidacji, imiona i nazwiska likwidatorów, zmiany w ich składzie, ukończenie likwidacji, wykreślenie zlikwidowanego stowarzyszenia z rejestru.

Art. 34.

Obowiązkiem zarządu jest zgłoszenie do władzy rejestracyjnej oprócz danych, o których mowa w poprzednich artykułach także: o ograniczeniach pełnomocnictw zarządu, o rozwiązaniu się stowarzyszenia na mocy własnej uchwały lub skutkiem upływu terminu, na który zostało utworzone, albo osiągnięcia celu stowarzyszenia, o otwarciu likwidacji, oraz imionach i nazwiskach likwidatorów, gdy likwidację zadecydowało stowarzyszenie.

Art. 35.

Zgłoszenie: zmian w składzie likwidatorów, ukończenia likwidacji i wniosku o wykreślenie stowarzyszenia z rejestru jest obowiązkiem likwidatorów.

Wpisanie do rejestru otwarcia upadłości oraz otwarcia likwidacji, zarządzonej przez władzę, a także imion i nazwisk kuratora lub likwidatorów następuje z urzędu.

Art. 36.

Rejestry stowarzyszeń są jawne i dostępne dla osób trzecich. Każdemu przysługuje prawo otrzymania uwierzytelnionych odpisów i wyciągów z tych rejestrów.

Art. 37.

W razie rozwiązania się stowarzyszenia na skutek własnej uchwały lub upływu terminu, na który zostało utworzone, albo osiągnięcia celu stowarzyszenia i w braku w statucie postanowień co do przeznaczenia majątku stowarzyszenia, wzglednie co do sposobu likwidacji majątku, ostatnie walne zgromadzenie uchwali przeznaczenie tego majątku.

W braku również takiej uchwały będzie miał analogiczne zastosowanie art. 27.

Art. 38.

Likwidatorami stowarzyszenia w przypadku, przewidzianym w art. 37, są członkowie ostatniego zarządu, o ile statut, lub — w braku postanowienia statutu — uchwała ostatniego walnego zgromadzenia, nie postanawiają inaczej.

W innych przypadkach likwidacji likwidatorów wyznacza władza rejestracyjna. Władza ta również może ich odwołać lub na ich prośbę zwolnić, wyznaczając na ich miejsce inne osoby.

Art. 39.

Likwidatorowie nie mogą zawierać takich umów i przedsiębrać takich czynności prawnych, które nie wynikają z potrzeb likwidacji.

Likwidatorowie mają obowiązek starać się o przeprowadzenie likwidacji w jak najkrótszym czasie, dbając przytem, aby masa likwidacyjna możliwie nie uległa uszczupleniu. Jeżeli likwidacja nie zostanie zakończona w ciągu jednego roku od jej postanowienia, likwidatorowie przedstawią przyczyny tego władzy rejestracyjnej, która bądź uzna je za uzasadnione i odpowiednio przedłuży termin, bądź celem zakończenia likwidacji postąpi w myśl postanowień art. 38 ust. 2.

Art. 40.

Prawo zakładania oddziałów służy tylko tym stowarzyszeniom, które w swych statutach przewidują takie uprawnienie i zasady organizacji tych oddziałów.

Art. 41.

Kierownictwo oddziału, zakładanego zgodnie z przepisami statutu stowarzyszenia, obowiązane jest zawiadomić o założeniu oddziału powiatową władzę administracji ogólnej miejsca siedziby oddziału, dołączając:

1) egzemplarz statutu stowarzyszenia;

2) dowód zgody centrali stowarzyszenia na powstanie oddziału;

3) wykaz składu osobowego kierownictwa oddziału wraz z jego adresami i

4) adres lokalu, w którym ma się mieścić oddział.

Władza może sprzeciwić się założeniu oddziału w warunkach i na zasadach przewidzianych w art. 13 ust. 1 i art. 14.

Kierownictwo oddziału ma również obowiązek w 2-tygodniowym terminie zawiadomić władzę o każdorazowej zmianie swego składu osobowego, adresu oddziału i statutu stowarzyszenia, licząc termin powyższy od dokonania zmiany względnie od powzięcia o niej wiadomości.

Postanowienia art. 15 i 16 mają odpowiednie zastosowanie do oddziałów stowarzyszenia.

Art. 42.

Związki stowarzyszeń lub innych osób prawnych mogą być zakładane przy analogicznem zastosowaniu do nich przepisów niniejszego rozdziału, z tą różnicą, że dla założenia związku wystarczy udział trzech stowarzyszeń względnie osób prawnych.

Art. 43.

W stosunku do stowarzyszeń, korzystających z ofiarności publicznej, albo z zapomóg udzielonych im przez władze lub instytucje publiczne, bez względu na cele tych stowarzyszeń, mają zastosowanie następujące postanowienia:

a) o terminie, miejscu i przedmiocie każdego walnego zgromadzenia obowiązane są zawiadamiać bezpośrednią władzę nadzorczą; dotyczy to również posiedzeń zarządu stowarzyszenia, o ile przedmiotem obrad mają być sprawy, związane z użyciem funduszów uzyskanych w drodze określonej we wstępie niniejszego artykułu;

b) władza może delegować na ich posiedzenia swego przedstawiciela, upoważnionego do zabierania głosu, żądania informacyj od zarządu, komisji rewizyjnej i innych organów stowarzyszenia, i czynienia swych uwag co do gospodarki stowarzyszenia, celowości czynionych wydatków, potrzebnych reform i t. p.; delegatem tym może być zarówno urzędnik władzy rządowej jak i zainteresowanej władzy samorządowej lub instytucji publicznej;

c) w razie powtarzających się uchybień w gospodarce stowarzyszenia może ono być przez władzę rejestracyjną pozbawione prawa korzystania z ofiarności publicznej lub z zapomóg.

Art. 44.

Nadzór władz nad stowarzyszeniami, przewidziany w niniejszym rozdziale, nie narusza uprawnień władz, wynikających z rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. kwietnia 1927 r. o nadzorze i kontroli nad działalnością instytucyj opiekuńczych.

Art. 45.

Bliższe przepisy co do sposobu prowadzenia rejestru, zgłaszania wniosków, formy ogłoszeń, udostępnienia korzystania z rejestru, sposobu postępowania w sprawach rejestracji, oraz co do opłat rejestracyjnych a także za odpisy i wyciągi z rejestru, wydaje Minister Spraw Wewnętrznych.

Rozdział IV.

Stowarzyszenia wyższej użyteczności.

Art. 46.

Stowarzyszenia, których rozwój jest szczególnie użyteczny dla interesu państwowego lub społecznego Rzeczypospolitej, mogą być uznane za stowarzyszenia wyższej użyteczności.

Art. 47.

Uznanie to następuje w drodze rozporządzenia Rady Ministrów, wydanego na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych postawiony w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Uznaniu towarzyszy nadanie stowarzyszeniu odpowiedniego statutu, regulującego w szczegółach byt prawny stowarzyszenia.

Jeżeli stowarzyszenie to było poprzednio zarejstrowane w innym trybie, ma być ono skreślone z dotychczasowego rejestru.

Zmiany statutu odbywają się tym samym trybem co nadanie statutu.

Art. 48.

Stowarzyszenie wyższej użyteczności posiada osobowość prawną.

Stowarzyszenie może przyjmować zapisy i darowizny oraz nabywać majątek ruchomy i nieruchomy bez ograniczeń i bez potrzeby uzyskiwania zezwoleń, przewidzianych w przepisach specjalnych, regulujących sprawy zapisów i darowizn oraz nabywania majątku przez osoby fizyczne i prawne.

Art. 49.

Minister Spraw Wewnętrznych i Minister Skarbu władni są do udzielania stowarzyszeniom wyższej użyteczności szczególnych ulg i zwolnień w podatkach i opłatach tak państwowych jak komunalnych.

Art. 50.

Przewidziane w art. 2 ograniczenia co do udziału w stowarzyszeniach osób nieletnich nie dotyczą stowarzyszeń wyższej użyteczności, o ile statut sprawę udziału tych osób ureguluje inaczej.

Młodzież szkolna uczestniczyć może w stowarzyszeniach wyższej użyteczności jedynie w oddziałach, zorganizowanych dla niej w obrębie szkół i znajdujących się pod dozorem władz szkolnych.

Art. 51.

Uznaniu może towarzyszyć nadanie stowarzyszeniu przywileju wyłączności działania w określonym zakresie na obszarze całego Państwa lub mniejszym, co pociągnie za sobą wyłączenie wszelkich innych stowarzyszeń od wkraczania w ten zakres na odpowiednim obszarze bez względu na ich dotychczasowe uprawnienia i brzmienie statutów.

Art. 52.

Nadzór nad stowarzyszeniami wyższej użyteczności sprawuje Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 53.

Do wykonywania nadzoru władza nadzorcza powoła dla każdego stowarzyszenia specjalnego delegata, uprawnionego do stałej kontroli stowarzyszenia stosownie do instrukcji, jaka będzie dla delegata przez władzę nadzorczą ustalona.

Art. 54.

W razie stwierdzenia, że stowarzyszenie wyższej użyteczności nie wypełnia swych zadań lub wypełnia je nienależycie, władza nadzorcza może zawiesić w działalności władze zarządzające stowarzyszenia i ustanowić zarząd przymusowy na czas potrzebny do zwołania walnego zgromadzenia członków, celem przeprowadzenia nowych wyborów władz zarządzających.

Art. 55.

W warunkach szczególnych, przewidzianych w statutach stowarzyszeń, jak również w tych przypadkach, kiedy wymaga tego interes Państwa, stwierdzony uchwałą Rady Ministrów, stowarzyszenia wyższej użyteczności będą podporządkowane władzom państwowym, przewidzianym w ich statutach.

Art. 56.

Gdyby stowarzyszenie wyższej użyteczności straciło rację bytu, Rada Ministrów na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych postawiony w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami zadecyduje jego rozwiązanie.

W tym przypadku Minister Spraw Wewnętrznych wyznaczy likwidatora (ów) stowarzyszenia.

Gdyby statut stowarzyszenia nie przewidywał przeznaczenia jego majątku na przypadek rozwiązania, zadecyduje o tem Rada Ministrów.

Rozdział V.

Postanowienia karne.

Art. 57.

Niezastosowanie się do zarządzeń władzy nadzorczej, wydanych na podstawie art. 11 ust. 2, art. 15 i 24, jako też przekroczenie postanowień art. 12, 13, 23 ust. 1, art. 41, 43 pkt. a i art. 59 ust. 2 ulega w trybie karno-administracyjnym grzywnie do 500 zł.

Rozdział VI.

Postanowienia przejściowe i końcowe.

Art. 58.

Do stowarzyszeń istniejących w chwili wejścia w życie niniejszego prawa będą miały zastosowanie jego postanowienia.

Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami drogą rozporządzeń określa bliżej sposoby przystosowania tych stowarzyszeń do wymagań niniejszego prawa, jak również sposoby załatwienia spraw będących w toku postępowania w chwili wejścia w życie niniejszego prawa.

Spółdzielnie, istniejące w chwili wejścia w życie niniejszego prawa, jeżeli uprawiają działalność kulturalną — mają obowiązek w ciągu 3 miesięcy zgłosić powiatowej władzy administracji ogólnej dane przewidziane w art. 12.

Art. 59.

Związki zawodowe, istniejące na podstawie dekretu z dnia 8. lutego 1919 r. w przedmiocie tymczasowych przepisów o pracowniczych związkach zawodowych (Dz P. P. P. Nr. 15, poz. 209), którym władze, w dekrecie przewidziane, zezwoliły na wykonywanie statutowej działalności na obszarze całego Państwa, mają prawo swobodnego otwierania swych filij poza terenem, na którym obowiązuje ten dekret, z zachowaniem jedynie przepisów ust. 2 niniejszego artykułu, przyczem zwolnione są przy otwieraniu swych filij od obowiązku dostosowania się do artykułów 2, 12 — 14, 19 — 26, 28, 29, 31 — 42, 45 — 56 niniejszego prawa.

Zarządy centralne związków zawodowych, wymienionych w ust. 1, otwierają swe filje na terenie, na którym nie obowiązuje dekret z dnia 8. lutego 1919 r. w przedmiocie tymczasowych przepisów o pracowniczych związkach zawodowych w ten sposób, że o otwarciu filji zawiadamiają w przeciągu 3 dni właściwego inspektora pracy, oraz powiatową władzę administracji ogólnej, właściwą dla miejscowości, w której filję otwarto, przy równoczesnem złożeniu statutu związku centralnego oraz podaniu siedziby filji i każdorazowego jej kierownictwa.

Filje, zarejestrowane w myśl przepisu ust. 2, podlegają odnośnie swej działalności wszystkim pozostałym przepisom niniejszego prawa nie wymienionym w ust. 1.

Art. 60.

Unormowane rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1. września 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 688) stowarzyszenie „Polski Czerwony Krzyż“ ma być uważane za „stowarzyszenie wyższej użyteczności“ w znaczeniu niniejszego prawa i podlegać nadal odpowiednim jego postanowieniom.

Art. 61.

Przez powiatową władzę administracji ogólnej w znaczeniu niniejszego prawa w powiatach miejskich należy rozumieć starostę grodzkiego, a na obszarze województwa śląskiego — dyrektora policji; przez wojewódzką władzę administracji ogólnej należy rozumieć także wojewodę śląskiego.

Art. 62.

Wykonanie niniejszego prawa i wydanie w tym celu potrzebnych rozporządzeń wykonawczych porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 63.

Prawo niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. stycznia 1933 roku.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego prawa tracą moc wszelkie przepisy w przedmiotach niem unormowanych, a w szczególności:

a) dekret o stowarzyszeniach z dnia 3. stycznia 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 3, poz. 88);

b) tymczasowe przepisy o stowarzyszeniach i związkach z dnia 4/17 marca 1906 r., powołane w artykule 1 powyższego dekretu;

c) rozporządzenie Generalnego Komisarza Ziem Wschodnich o stowarzyszeniach z dnia 25. września 1919 r. (Dz. Urz. Z. C. Z. W. Nr. 25, poz. 255);

d) ustawa o prawie stowarzyszenia się z dnia 15. listopada 1867 r. (Dz. u. p. austr. Nr. 134);

e) ustawa o stowarzyszeniach z dnia 19. kwietnia 1908 r. (Dz. ust. Rzeszy Niem. str. 151);

f) przepisy kodeksu cywilnego Rzeszy Niem., o ile odnoszą się do stowarzyszeń, uregulowanych niniejszem prawem;

g) ustawa z dnia 3. grudnia 1924 r. w przedmiocie zmiany niektórych postanowień o pracowniczych związkach zawodowych, względnie o stowarzyszeniach, a mianowicie postanowień dotyczących zrzeszania się pracowników państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 114, poz. 1012);

h) przepis pkt. c) art. 22 ustawy z dnia 16. sierpnia 1923 r. o opiece społecznej (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 726) co do rejestracji towarzystw i legalizacji ich statutów;

i) ustawa z dnia 4. lipca 1923 r. w sprawie zakładania filij przez związki zawodowe na terenie działania austrjackiej ustawy o stowarzyszeniach z dnia 15. listopada 1867 r. (austr. Dz. Ust. Nr. 134), oraz rozporządzenia komisarza generalnego Ziem Wschodnich z dnia 25. września 1919 r. (Dz. Urz. Z. C. Z. W. Nr. 25, poz. 255) (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 594).

Przepisy niniejszego prawa nie naruszają w niczem postanowień, zawartych w umowach międzynarodowych.

Prezydent Rzeczypospolitej
(—) I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów
(—) A. Prystor

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) Bronisław Pieracki

Minister Spraw Zagranicznych
(—) August Zaleski

Minister Spraw Wojskowych
(—) J. Piłsudski

Minister Skarbu
(—) Wł. Zawadzki

Minister Sprawiedliwości
(—) Czesław Michałowski

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego
(—) J. Jędrzejewicz

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych
(—) Sew. Ludkiewicz

Minister Przemysłu i Handlu
(—) Zarzycki

Kierownik Ministerstwa Komunikacji
(—) M. Butkiewicz

Minister Opieki Społecznej
(—) Hubicki

Minister Poczt i Telegrafów
(—) Boerner.

2.

Obwieszczenie

Ministra Skarbu

z dnia 24. października 1932 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5. listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855), oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28. listopada 1927 r. w sprawie ustalenia trybu ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 932) — ustalam na miesiąc listopad 1932 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu
(—) Wł. Zawadzki.

3.

Zarządzenie

o zwalczaniu zarazy i pomoru świń.

Na podstawie § 348 Rozp. Min. Rolnictwa z dnia 9. I. 28 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęczych (Dz. U. R. P. nr. 19, poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Jana Mnicha w Rudzie przy ul. Kopernika 7 urzędowo stwierdzono zarazę i pomór świn.

Świętochłowice, dnia 28. X. 1932 r.

Za Starostę

(—) Legierski.

4.

Zarządzenie

o zwalczaniu zarazy i pomoru świń.

Na podstawie § 348 Rozp. Min. Rolnictwa z dnia 9. I. 28 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. nr. 19, poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Wiktora Burka w Rudzie przy ul. Korfantego 1a urzędowo stwierdzono zarazę i pomór świń.

Świętochłowice, dnia 27. X. 1932 r.

Za Starostę

(—) Legierski.

5.

Ogłoszenie.

Dot.: Zatwierdzenie naczelnika gminy.

W charakterze płatnego naczelnika gminy Brzeziny Śl. zatwierdziłem na podstawie §§ 75 i 84 ustawy o ustroju gmin wiejskich oraz aktu wyborczego rady gminnej

p. Jana Gąsiora

z Królewskiej Huty.

Świętochłowice, dnia 31. października 1932 r.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

KOMUNIKAT

6.

Pow. Komisja do badania cen w Świętochłowicach ustaliła na posiedzeniu dnia 2. XI. 1932 r. następujące ceny wytyczne w detalu:

Mąka i pieczywo:

1 kg mąki żytniej	65%	32 gr.
1 „ chleba „	65%	32 „
1 „ mąki pszennej	65%	45 „
1 bułka	125 gram.	10 „

Wypiek chleba 3—4 groszy za $^1/_2$ kg.

Nabiał:

1 litr mleka 30 groszy
1 „ maślanki 18 groszy
1 kg masła I gatunku 3,80 — 4.00zł.
1 kg sera krowiego 0,80 zł.
jaja sztuka 10—12 groszy

Mięso i wyroby mięsne		**w składach**	**na targu**
1 kg wołowiny	I gat.	1,80 zł	1,60 zł
1 kg „	II „	1,50 zł	1,30 zł
1 kg wieprzowiny	I gat.	1,80 zł	1,80 zł
1 kg „	II „	1,60 zł	1,60 zł
1 kg cielęciny	I „	1,60 zł	1,40 zł
1 kg „	II „	1,40 zł	1,20 zł
1 kg słoniny surowej	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „	II „	2,— zł	2,— zł
1 kg sadła	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „	II „	2,— zł	2,— zł
1 kg kiełb. krak. 100% wieprz.	surow.	3,20 zł	3,20 zł
1 kg „ „ „ „	gotow.	3,20 zł	3,20 zł
1 kg „ „ mieszanej	I gat.	2,40 zł	2,40 zł
1 kg „ „ „	II gat.	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „ czosnkowej	I „	2,40 zł	2,40 zł
1 kg „ „	II „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg salcesonu	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg wątrobianki	I gat.	2,70 zł	2,60 zł
1 kg „	II „	2,20 zł	2,20 zł

Dodatek kości może wynosić:

przy wieprzowinie najwyżej 15 %
przy wołowinie najwyżej 20 %
przy cielęcinie najwyżej 25 %

Świętochłowice, dnia 2. listopada 1932 r.

Starosta

(—) Szaliński

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a, Swiętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10.

Rocznik 1932. Nr. 46.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 12-go listopada 1932 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy, Dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministra Skarbu

z dnia 25. października 1932 r.

o wycofaniu z obiegu dwuzłotowych monet srebrnych.

(Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 798).

Na podstawie art. 19, 20 i 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855) zarządzam co następuje:

§ 1.

Dwuzłotowe monety srebrne, emitowane na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej w przedmiocie systemu monetarnego (Dz. U. R. P. z 1924 Nr. 37, poz. 401) według wzoru, ustalonego rozporządzeniem Ministra Skarbu z d. 26 maja 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 45, poz. 476), tracą moc prawnego środka płatniczego z dniem 31 stycznia 1935 r.

Poczynając od dnia 1 lutego 1933 r. do dnia 31 stycznia 1935 r. monety powyższe będą wymieniane oraz przyjmowane przy uiszczaniu wszelkich należności w kasach urzędów skarbowych oraz oddziałach Banku Polskiego. Po dniu 31 stycznia 1935 r. obowiązek wymiany tych monet ustaje.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

Wł. Zawadzki.

2.

PREZES RADY MINISTRÓW
Nr. 90—2/1.

Warszawa, dnia 9. września 1932 r.

Okólnik Nr. 24

w sprawie poprawnego określania jednostek miar.

(Gazeta Urz. Woj. Śl. Nr. 35, poz. 3.)

Do wszystkich Panów Ministrów w. m.

Ministerstwo Przemysłu i Handlu zwróciło uwagę, że poszczególne urzędy i władze państwowe niejednokrotnie używają błędnych nazw jednostek miar i w pisowni nazw tych jednostek stosują skróty w sposób nieprawidłowy, niezgodny ze zwyczajami międzynarodowemi.

W celu usunięcia tych niedomagań, które często mogą być powodem szeregu niejasności i nieporozumień, wydane zostały przez Główny Urząd Miar „Tablice legalnych jednostek miar...“

Podane w tych tablicach nazwy jednostek miar i wzajemne ich stosunki obowiązują wszystkie władze państwowe w myśl postanowień art.

8-go dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. U. R. P. r. 1928 poz, 661), skróty zaś jednostek miar w tychże tablicach podane, ustalone oddawna w Głównym Urzędzie Miar, są zgodne ze zwyczajami międzynarodowemi w tej dziedzinie, oraz w ostatnim czasie przyjęte zostały przez komisję fachową Polskiego Komitetu Normalizacyjnego.

Wymienione w tych tablicach nieliczne reguły, dotyczące prawidłowej pisowni, mają na celu unikanie wszelkich dwuznaczności przy posługiwaniu się najprostszemi znakami matematecznemi oraz możność odczytywania liczb jednym rzutem oka bez potrzeby rachowania cyfr.

Ze względu na to, że ujednostajnienie jednostek miar, a więc także ich nazw i skrótów, jest niezmiernie ważne zarówno z punktu widzenia gospodarczego jak i usprawnienia pracy w urzędach, proszę Pana Ministra o wydanie podległym władzom, urzędom i instytucjom państwowym polecenia :

1) aby stosowały one nazwy jednostek miar tylko tak, jak podane one zostały w „Tablicy legalnych jednostek miar...", wydanej przez Główny Urząd Miar,

2) aby przy wyrażaniu miary długości, powierzchni, objętości, kątów, wagi (masy) i temperatury żadne inne jednostki nie wymienione w tej tablicy stosowane nie były,

3) aby stosowane były we wszystkich aktach urzędowych zawarte w tejże tablicy wskazówki dotyczące pisowni liczb i znaków matematycznych.

Tablice należy nabywać w Głównych Urzędzie Miar. Cena pojedyńczego egzemplarza wynosi 20 gr. Przy większych zamówieniach udziela się zniżki.

Prezes Rady Ministrów:
(—) A. Prystor.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych
Nr. Gl. 76/18.

Warszawa, dnia 5. paźdz. 1932 r.

Poprawne określanie jednostek miar.

Panu Wojewodzie (wszystkim),

Panu Komisarzowi Rządu w Warszawie,

Panu Naczelnikowi Urzędu Spraw Mniejszości w Katowicach,

Panom Prezesom Wojewódzkich Sądów Adm. w Poznaniu, Toruniu i Katowicach.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przesyła do dalszego wykonania.

Wydatki związane z nabyciem tablic należy pokryć w granicach rozporządzalnych kredytów.

Szef Gabinetu Ministra
(—) Kawecki.
Dyrektor Departamentu.

Tablica

legalnych jednostek miar[1]) oraz niektóre zasady pisowni liczb i znaków matematycznych do użytku w urzędach, szkołach, redakcjach czasopism itp.

Jednostki długości

Jednostka główna — metr.

Nazwa jednostki	Skrót [2])	Wartość w jednostce głównej (w obrocie publicznym [3])
mirjametr	mrm	10 000 metrów
kilometr	km	1 000 „
hektometr	hm	100 „
metr	m	1 metr
decymetr	dcm	$\frac{1}{10}$ metra
centymetr	cm	$\frac{1}{100}$ „
milimetr	mm	$\frac{1}{1000}$ „
mikron	μ	$\frac{1}{1\,000\,000}$ „

Jednostki powierzchni.

Jednostka główna — centar (metr. kwadratowy).

mirjametr kwadratowy	mrm^2	100 000 000 centarów
kilometr kwadratowy	km^2	1 000 000 „
hektar czyli hektometr kwadratowy	ha lub hm^2	10 000 „
ar	a	100 „
centar czyli metr kwadratowy	ca lub m^2	1 centar
decymetr kwadratowy	dcm^2	$\frac{1}{100}$ centara
centymetr kwadratowy	cm	$\frac{1}{10\,000}$ „
milimetr kwadratowy	mm^2	$\frac{1}{1\,000\,00}$ „
mikron kwadratowy	μ^2	$\frac{1}{1\,000\,000\,000\,000}$ „

Jednostki objętości.

Jednostka główna — ster (metr sześcienny).

Nazwa jednostki	Skrót [2])	Wartość w jednostce głównej (w obrocie publicznym [3])
mirjametr sześcienny albo kubiczny	mrm^3	1 000 000 000 000 sterów
kilometr sześcienny	km^3	1 000 000 000 „
hektometr sześcienny	**hm^3**	1 000 000 „
ster czyli metr. sześc.	**s lub m^3**	1 ster
decyster	**dsc**	$\frac{1}{10}$ stera
decymetr sześcienny	**dcm^3**	$\frac{1}{1\,000}$ „
centymetr sześcienny	**cm^3**	$\frac{1}{1\,000\,000}$ „
milimetr sześcienny	**mm^3**	$\frac{1}{1\,000\,000\,000}$ „
mikron sześcienny	μ^3	

Jednostka główna — litr.

kilolitr	**kl**	1000 litrów czyli 1 ster
hektolitr	**hl**	100 „ „ $\frac{1}{10}$ stera
dekalitr	**dkl**	10 „ „ $\frac{1}{100}$ „
garniec	**grn**	4 litry czyli $\frac{1}{250}$ „
lit czyli kwarta	**l**	1 litr czyli $\frac{1}{1000}$ „
kwaterka	**kka**	$\frac{1}{4}$ l = $\frac{1}{4000}$ „
decylitr	**dcl**	$\frac{1}{10}$ l = $\frac{1}{10\,000}$ „
mililitr	**ml**	$\frac{1}{1\,000}$ l = $\frac{1}{1\,000\,000}$ „

Jednostki kątów.

Jednostka główna — kąt prosty

kąt pełny czyli obrót	P	4 kąty proste
kąt półpełny	—	2 kąty proste
kąt prosty	D	1 kąt prosty
stopień kątowy	d lub °	$\frac{1}{90}$ kąta prostego
minuta kątowa	'	$\frac{1}{5\,400}$ „ „
sekunda kątowa	"	$\frac{1}{324\,000}$ „ „

Jednostki masy.

Jednostka główna — kilogram.

Nazwa jednostki	Skrót [2])	Wartość w jednostce głównej (w obrocie publicznym [3])
tonna	t	1000 kilogramów
kwintal [4])	**kwn lub q**	100 „
mirjagram	**mrg**	10 „
kilogram [5])	**kg**	1 kilogram
dekagram [5])	**dkg**	$\frac{1}{100}$ kilograma
gram	**g**	$\frac{1}{1\,000}$ „
miligram	**mg**	$\frac{1}{1\,000\,000}$ „
karat [6]	kr	$\frac{1}{5\,000}$ „

Przypisy.

[1]) Jednostki powyżej wyliczone stanowią ogół legalnych jednostek miar (Dz. U. R. P. r. 1928 poz. 661 art. 2÷7 i Dz. U. R. P. r. 1930 poz. 258). Tylko te jednostki (Dz. U. R. P. r. 1928 poz. 661 art. 8) mogą być używane dla pomiarów przestrzeni, masy i temperatury w obrocie publicznym, jak również we wszystkich aktach i czynnościach urzędowych oraz we wszelkich umowach rządowych, gdy zachodzi potrzeba wyrażenia miary.

Jednostki legalne, rzadko stosowane, podane są drukiem drobnym.

[2]) Skróty jednostek miar pisze się zawsze bez kropki na końcu.

[3]) Litr nie jest ściśle równy $\frac{1}{1000}$ stera. Różnica jest jednak tak drobna, że nie posiada żadnego znaczenia w pomiarach technicznych i handlowych i może zasługiwać na uwzględnienie tylko w najdokładniejszych badaniach naukowych. To samo odnosi się do wtórnych jednostek litra.

[4]) Nazywanie kwintala (100 kg) „metrem" praktykowane wśród rolników w niektórych okolicach kraju, zupełnie sprzeczne tak z duchem systemu metrycznego, jak i z obowiązującym prawem, nie powinno mieć miejsca w mowie ludzi wykształconych.

[5]) Unikać należy nielegalnego zastępowania wyrazów kilogram i dekagram przez skróty kilo i deka. Te skróty są bałamutne („kilo" mogłoby być tak samo dobrze skrótem kilometra lub kilolitra, jak i kilograma, a „deka" — dekametra, dekalitra, dekagrama) i niezgodne z duchem języka polskiego (nieodmienne rzeczowniki). Natomiast posiłkowanie się wyrazem „deko" zamiast dekagram jest już wręcz prostackim błędem (zniekształcenie „deka na podobieństwo „kilo").

[6]) Karat jest jednostką przeznaczoną do odważania kamieni i pereł drogocennych.

7) Legalną skalą temperatury jest wyłącznie skala stustopniowa (Celsjusza).

Wskazówki

dotyczące pisowni liczb i znaków arytmetycznych.

Od . . . . do . . . . oznacza się znakiem ÷ lub . . . . Np. §§ 3 ÷ 8 znaczy od §-u 3-go do 8-go włącznie. (Znak . . . używa się raczej we wzorach matymatycznych). Używanie znaku mniej (minus) nie jest właściwe w tym wypadku.

W ułamku dziesiętnym mieszanym oddziela się część ułamkową od części całkowitej przecinkiem w dole wiersza lub kropką w górze wiersza:

3,14 albo 3·14.

Liczby, zawierające powyżej trzech cyfr, należy dzielić odstępami na grupy trzycyfrowe, zaczynając od końca. Liczby dziesiętne ułamkowe dzieli się na grupy trzycyfrowe, zaczynając od przecinka. Np. 21 249 345 3,141 59 258,663,174 8. Nie należy natomiast podziału tego uskuteczniać zapomocą kropek lub przecinków.

Mnożenie oznacza się jednym z dwu znaków × lub . Kropkę stawia się w połowie wysokości wiersza:

3×4 = 12 3 . 4 = 12

Dzielenie oznacza się jednym ze znaków:

: — /

Np. 3 : 4 = $\frac{3}{4}$ = 3/4. Ostatniego znaku używa się tylko w tym wypadku, kiedy to jest potrzebne dla dogodności lub pośpiechu pracy pisarskiej albo dla zaoszczędzenia miejsca.

3.

Zarządzenie policyjne.

Dot. Zakaz wywozu ziemniaków z gminy Ruda Śl.

Z powodu stwierdzenia na obszarze gminy Ruda Śl. raka ziemniaczanego na gruntach więcej niż dwóch z sobą niegraniczących gospodarstw uznaje się niniejszem na zasadzie § 3 ustęp c, § 4 oraz § 15 rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 25 listopada 1930 r. o zwalczaniu raka ziemniaczanego (Dz. U. Śl. Nr. 21 poz. 31) całość gruntów gminy Ruda Śl. za obszar zagrożony rakiem ziemniaczanym.

Wskutek tego zakazuje się niniejszem aż do zniesienia tego rozporządzenia na zasadzie § 5 powyżej cytowanego rozporządzenia Wojewody Śląskiego wywóz poza obręb gminy Ruda Śl. ziemniaków, roślin okopowych, łętów i innych odpadków ziemniaków jak również chwastów, ziemi i nawozów naturalnych. Wywóz ziemniaków z obszaru zagrożonego może być dozwolony tylko wtedy, jeśli ziemniaki:

a) pochodzą z gruntów niezarażonych,
b) zbadane są przez Śląską Stację Ochrony Roślin i zaopatrzone w świadectwo, że nie są porażone rakiem ziemniaczanym.

Winni przekroczenia powyższego zakazu będą karani w myśl art. 7 ustawy dot. ochrony roślin z dnia 10. 12. 1924 r. (Dz. U. Śl. Nr. 27 poz. 99) w drodze administracyjnej grzywną do 100 zł lub aresztem do dwóch tygodni.

Ruda, dnia 26 października 1932 r.
Naczelnik Urzędu Okręgowego
(—) Dr. Kopiec.

KOMUNIKAT

6.

Pow. Komisja do badania cen w Świętochłowicach ustaliła na posiedzeniu dnia 2. XI. 1932 r. następujące ceny wytyczne w detalu:

Mąka i pieczywo:

1 kg mąki żytniej	65%	32	gr.
1 „ chleba „	65%	32	„
1 „ mąki pszennej	65%	45	„
1 bułka	125 gram.	10	„

Wypiek chleba 3—4 groszy za $^{1}/_{2}$ kg.

Nabiał:

1 litr mleka 30 groszy
1 „ maślanki 18 groszy
1 kg masła I gatunku 3,80 — 4.00zł.
1 kg sera krowiego 0,80 zł.
jaja sztuka 10—14 groszy

Mięso i wyroby mięsne		w składach	na targu
1 kg wołowiny	I gat.	1,80 zł	1,60 zł
1 kg „	II „	1,50 zł	1,30 zł
1 kg wieprzowiny	I gat.	1,80 zł	1,80 zł
1 kg „	II „	1,60 zł	1,60 zł
1 kg cielęciny	I „	1,60 zł	1,40 zł
1 kg „	II „	1,40 zł	1,20 zł
1 kg słoniny surowej	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „	II „	2,— zł	2,— zł
1 kg sadła	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „	II „	2,— zł	2,— zł
1 kg kiełb. krak. 100% wieprz.	surow.	3,20 zł	3,20 zł
1 kg „ „ „ „	gotow.	3,20 zł	3,20 zł
1 kg „ „ mieszanej	I gat.	2,40 zł	2,40 zł
1 kg „ „ „	II gat.	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „ czosnkowej	I „	2,40 zł	2,40 zł
1 kg „ „	II „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg salcesonu	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg wątrobianki	I gat.	2,70 zł	2,60 zł
1 kg „	II „	2,20 zł	2,20 zł

Dodatek kości może wynosić:

przy wieprzowinie najwyżej 15 %
przy wołowinie najwyżej 20 %
przy cielęcinie najwyżej 25 %

Świętochłowice, dnia 9. listopada 1932 r.

Starosta
(—) Szaliński

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a, Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10.

Rocznik 1932. Nr. 47.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 19-go listopada 1932 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy, Dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 23. sierpnia 1932 r.

o utworzeniu urzędów rozjemczych do spraw kredytowych małej własności rolnej.

(Dz. Ust. R. P. Nr. 72, poz. 653)

Na podstawie art. 44 ustęp 6 Konstytucji i art. 1 lit. a) ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) postanawiam co następuje:

Art. 1.

Do określenia stosownie do zdolności płatniczych i możliwości gospodarczych dłużnika:

a) terminów i warunków spłaty długu pieniężnego osoby, której głównym zawodem jest gospodarka rolna na obszarze nieprzenoszącym 50 ha,

b) granic korzyści majątkowych, które od takiego długu pobierane być mogą pod postacią procentu lub innych świadczeń, powołuje się urzędy rozjemcze do spraw kredytowych małej własności rolnej.

Art. 2.

1. Urzędy rozjemcze do spraw kredytowych małej własności rolnej tworzy się przy powiatowych związkach komunalnych w miejscowościach, w których wydziały powiatowe mają swą siedzibę.

2. Zakres działania urzędu rozjemczego rozciąga się na cały okrąg powiatowego związku komunalnego. Właściwym jest ten urząd rozjemczy, w którego okręgu położony jest dany obszar rolny (art. 1 p. a), lub większa jego część.

3. Koszty połączone z utworzyniem i utrzymaniem urzędu rozjemczego ponosi powiatowy związek komunalny.

Art. 3.

1. Przewodniczącego urzędu rozjemczego, jego zastępcę oraz resztę członków mianuje i odwołuje prezes sądu okręgowego z pośród kandydatów, mających, o ile możności, wykształcenie prawnicze, przedstawionych mu przez wydział powiatowy, który przed powstaniem wniosku wysłuchuje opinji instytucyj i organizacyj określonych w art. 7. Połowa członków urzędu rozjemczego musi być powołana z pośród osób, mieszkających w okręgu powiatowego związku komunalnego, których głównym zawodem jest gospodarka rolna, druga połowa — z pośród innych osób, zamieszkałych w tymże okręgu, a zwłaszcza z kół przemysłowo-handlowych i wolnych zawodów.

2. Od powołania na członka urzędu rozjemczego uchylać mogą się jedynie kobiety, duchowni, wojskowi, urzędnicy publiczni, osoby chorowite lub starsze ponad 60 lat, drobni przemysłowcy i osoby, żyjące z płacy dziennej, lub tygodniowej. O zasadności uchylenia się rozstrzyga ostatecznie prezes sądu okręgowego.

3. Uchylający się od przyjęcia godności członka urzędu bez dostatecznych powodów, wymienionych w ustępie 2, podlega karze grzywny do wysokości 100 złotych. Orzeczenie kary należy do sądu grodzkiego i jest ostateczne.

4. Nałożone grzywny będą ściągane w trybie administracyjnym i wpływają do kasy powiatowego związku komunalnego.

Art. 4.

1. Członkowie urzędu rozjemczego mają prawo do zwrotu wydatków, a jeśli żyją z płacy dziennej lub tygodniowej — do wynagrodzenia, którego wysokość ustala organ stanowiący powiatowego związku komunalnego.

2. Członkowie urzędu rozjemczego składają na ręce prezesa sądu okręgowego lub sędziego przez niego wyznaczonego przyrzeczenie, że będą gorliwie i bezstronnie pełnili swój urząd i dochowają tajemnicy urzędowej.

3. Członkowie urzędu rozjemczego, którzy bez należytego usprawiedliwienia się na posiedzenia urzędu nie przybywają, opóźniają sie, lub w inny sposób od spełnienia swoich urzędowych obowiązków się uchylają, podlegają za każdym razem karze grzywny do 30 złotych. Nadto członków urzędu, którzy dopuścili się rażącego naruszenia obowiązków urzędowych, prezes sądu okręgowego winien usunąć z urzędu.

4. Orzeczenie kary grzywny, w ustępie poprzednim wymienionej, należy do sądu grodzkiego i jest ostateczne. Przepis art. 3 ustęp 4 ma zastosowanie.

Art. 5.

1. Urząd rozjemczy działa na wniosek jednej strony lub obu stron, w tym ostatnim przypadku, jeśli obie strony oświadczają, że poddają się orzecznictwu urzędu rozjemczego.

2. We wniosku należy szczegółowo przedstawić stosunki majątkowe dłużnika i odpowiednio je udowodnić.

3. Urząd rozjemczy ma prawo zabezpieczyć wniosek:

1. decyzję, uprawniającą do wniesienia ostrzeżenia (adnotacji) do wykazu hipotycznego w przypadku, gdy wierzytelność jest wpisana do hipoteki, oraz
2. decyzją, uprawniającą do żądanie wstrzymania przeprowadzenia wyznaczonej już sprzedaży przymusowej majątku dłużnika — o ile złożone dowody dostatecznie uzasadniają okoliczności, przytoczone we wniosku.

Art. 6.

1. Po złożeniu wniosku urząd wezwie strony na rozprawę z zagrożeniem, że niestawienie się nie wstrzyma rozprawy oraz wydania orzeczenia. Rozprawę należy przeprowadzić ile możności, w ciągu dni 8 od złożenia wniosku.

2. Wezwane strony obowiązane są stawić się osobiście albo przez pełnomocnika. Strony i ich pełnomocnicy winni zgodnie z prawdą udzielać wyjaśnień przez urząd żądanych.

3. Urząd może przedsiębrać wszelkie dochodzenia do orzeczenia potrzebne, w szczególności wzywać i przesłuchiwać, bez przysięgi lub pod przysięgą, osoby (świadków i biegłych), które wyjaśnień udzielić mogą, jak również zarządzić osobiste stawienie się stron i przesłuchać je pod przysięgą.

4. Urząd nakłada kary grzywny do wysokości 30 złotych na osoby, do udzielenia wyjaśnień wezwane za nieusprawiedliwione ich niestawiennictwo lub za odmówienie złożenia wyjaśnień i dowodów. Na strony spór wiodące również może być nałożona grzywna z tego powodu. Taką samą grzywnę nakłada urząd na osoby, zachowujące się niewłaściwie podczas rozprawy. Od orzeczenia urzędu rozjemczego, nakładającego grzywnę służy w terminie 14 dni od dnia doręczenia zażalenie do sądu grodzkiego, którego orzeczenie jest ostateczne. Do grzywien nałożonych ma zastosowanie przepis art. 3 ust. 4.

5. Wszystkie władze i urzędy powinny udzielać urzędowi rozjemczemu pomocy prawnej.

Art. 7.

1. Urząd rozjemczy może zasięgnąć o stanie gospodarczym dłużnika i wierzyciela opinji od izby rolniczej, organizacyj rolniczych lub innych odpowiednich organizacyj, które określi rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z właściwymi ministrami.

2. Dłużnik jest obowiązany osobie, wyznaczonej przez instytucje te, okazać księgi, rachunki, korespondencję i wszystko, co stwierdza jego stan gospodarczy pod rygorem odrzucenia wniosku przez urząd rozjemczy.

Art. 8.

1. Urząd rozstrzyga większością głosów w zespołach trzech członków, w których skład wchodzą: przewodniczący lub jego zastępca jeden ławnik z koła osób, których głównym zawodem jest gospodarka rolna i jeden ławnik z koła innych osób.

2. Do członków zespołu mają odpowiednie zastosowanie przepisy o wyłączeniu sędziów.

3. Przewodniczący zespołu ma prawo przewodniczącego na posiedzeniach sądowych.

4. Narady członków zespołu są tajne.

5. Protokóły, orzeczenia i postanowienia zespołu winny być wyłuszczone na piśmie i opatrzone podpisami członków zespołu.

Art. 9.

1. Rozprawy są ustne i jawne. Jawność należy wyłączyć na zgodny wniosek stron, a na wniosek choćby jednej strony wówczas, gdy ma-

ją być rozpatrywane zdarzenia z życia rodzinnego oraz tajemnice zawodowe. Publiczne ogłaszanie treści rozprawy niejawnej jest wzbronione.

2. Urząd rozjemczy może dopuścić i przeprowadzać dowody nawet niepowołane przez strony i nie jest związany żadnemi ustawowemi zasadami dowodowemi, lecz ma orzekać według swego przekonania, polegającego na swobodnej ocenie wszelkich okoliczności. W szczególności może, jeżeli spisano dokument umowny, wziąć pod uwagę ustne przyrzeczenia, dane przed, przy lub po sporządzeniu dokumentu, chociażby nie były zgodne z dokumentem.

Art. 10.

Orzeczeniem swem urząd rozjemczy określić może:

1. termin lub terminy spłaty należności już płatnych, także z rozłożeniem na raty, na okres czasu, nieprzenoszący trzech lat, licząc od daty orzeczenia, oraz
2. korzyści majątkowe, które wierzyciel w przyszłości pobierać może jednak nie poniżej stopy procentowej, którą z mocy niniejszego przepisu określać będzie w drodze rozporządzenia Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości. Aż do wydania tego rozporządzenia urząd rozjemczy władny będzie obniżyć stopę procentową do 9% od sta rocznie.

Art. 11.

1. O ile pobrane korzyści majątkowe przekraczają granice określone w § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29. VI. 1924 r. o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 574), bądź w przepisach późniejszych, urząd rozjemczy ustali kwoty, nienależnie pobrane ponad dopuszczalną stopę procentową i odpowiednio do tego przerachuje należność wierzyciela. Jeżeli skutkiem tego przerachowania cała należność wierzyciela jest pokryta, urząd rozjemczy uzna ją za umorzoną, w przeciwnym zaś razie odpowiednio ją zmniejszy. Postanowienia art. 10 rozporządzenia niniejszego o określeniu terminów spłaty i oprocentowania będą miały odpowiednie zastosowanie do reszty należności.

2. Urzędowi rozjemczemu uprawnienia z ustępu poprzedniego nie służą w stosunku do należności zasądzonych wyrokami prawomocnemi,

Art. 12.

1. Orzeczenie może być wydane dopiero wówczas, gdy strony miały możność wypowiedzenia się tak co do istoty sprawy, jakoteż co do wyniku przeprowadzonych w danej sprawie dochodzeń. Orzeczenia należy sporządzić najdalej w ciągu trzech dni po ukończeniu rozprawy — na piśmie.

2. Orzeczenie urzędu rozjemczego winno zawierać:

a) miejsce i datę wydania orzeczenia,

b) imiona i nazwiska członków zespołu orzekającego,

c) dokładne oznaczenie stron, ich ustawowych zastępców i pełnomocników w sprawie (imiona i nazwiska stron i zawód, miejsce zamieszkania i stanowisko w sporze),

d) wskazanie, na czyj wniosek wydano orzeczenie, a gdy orzeczenie wydano na wniosek obydwu stron, powołanie się na ich oświadczenie, że podają się orzeczeniu urzędu,

e) orzeczenie co do istoty rzeczy i w sprawie kosztów,

f) krótkie przedstawienie stanu rzeczy i uzasadnienie.

3. Orzeczenie winno być doręczone na piśmie obydwu stronom według przepisów ustaw postępowania sądowego o doręczeniu pozwu.

Art. 13.

1. Orzeczenie, zapadłe na wniosek obydwu stron, które oświadczyły, że poddają się orzeczeniu urzędu, jest ostateczne i ulega zaskarżeniu tylko w przypadkach następujących:

1. w razie przekroczenia przez urząd rozjemczy zakresu jego kompetencji,
2. jeżeli orzeczenie urzędu przekracza granice zakreślone oświadczeniem stron o poddaniu się orzeczeniu urzędu,
3. jeżeli nie zachowano przepisów o składzie orzekającym o głosowaniu i wyłączeniu członków orzekających,
4. jeżeli orzeczenie jest nierzozumiałe albo treścią swą ubliża porządkowi publicznemu lub dobrym obyczajom,
5. jeżeli zachodzą przyczyny, które stanowią podstawę do skargi o wznowienie postępowania. Skargę o uchylenie orzeczenia należy wnieść do sądu grodzkiego w ciągu miesiąca od doręczenia orzeczenia. W razie oparcia skargi na przyczynach, które stanowią podstawę do skargi o wznowienie postępowania, termin liczy się według przepisów o wznowieniu. Postępowanie ze skargi o uchylenie orzeczenia urzędu rozjemczego odbywa się według przepisów postępowania o pozwie.

2. Gdy strony nie złożyły oświadczenia wymienionego w ust. 1, służy im przeciwko orzeczeniu urzędu rozjemczego w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia odwołanie do sądu grodzkiego, którego wyrok jest ostateczny. Odwołanie wniesione w terminie wstrzymuje wykonanie orzeczenia. Sądowi grodzkiemu służą w postępowaniu odwoławczem uprawnienia urzędu rozjemczego.

Art. 14.

Prawomocne orzeczenie urzędu rozjemczego ma moc prawną narówni z wyrokiem sądowym.

Taką samą moc prawną ma ugoda, zawarta przed urzędem rozjemczym, jeżeli ją podpisały strony i wszyscy członkowie zespołu orzekającego.

Art. 15.

1. Strona interesowana ponosi koszty postępowania tudzież specjalne opłaty na rzecz powiatowego związku komunalnego od wniosku o rozpoznanie sprawy (art. 5) oraz od wydanych przez urząd rozjemczy dokumentów. Wysokość tych opłat określi organ stanowiący powiatowego związku komunalnego. Opłaty te nie mogą być wyższe od odpowiednich opłat sądowych. Urząd rozjemczy może osoby niezamożne zwalniać od tych opłat. Statut poboru tych opłat podlega zatwierdzeniu władzy nadzorczej.

2. Przepisy ustaw o postępowaniu cywilnym, dotyczące obowiązku zwrotu stronie wygrywającej sprawę — kosztów postępowania i opłat przez stronę przegrywającą, mają również zastosowanie w postępowaniu przed urzędami rozjemczemi.

Art. 16.

Rozporządzenie niniejsze nie ma zastosowania, gdy wierzycielem jest:

1. Skarb Państwa,
2. związek samorządu terytorjalnego lub gospodarczego,
3. przedsiębiorstwo lub instytucja państwowa lub komunalna,
4. instytucja ubezpieczeń społecznych,
5. zakład ubezpieczeń,
6. instytucja kredytu długoterminowego,
7. bank,
8. komunalna kasa oszczędności lub Galicyjska Kasa Oszczędności,
9. gminna kasa pożyczkowo-oszczędnościowa,
10. spółdzielnia kredytowa, należąca do uznanego związku rewizyjnego,

Art. 17.

Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Sprawiedliwości i Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 18.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. września 1932 r. i traci moc prawną w terminie i na obszarach, które określi Rada Ministrów w drodze rozporządzenia, ustalając równocześnie przepisy przejściowe.

Prezydent Rzeczypospolitej
(—) I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów
(—) A. Prystor

Minister
(—) Wł. Zawadzki

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) Bronisław Pieracki

Minister Spraw Zagranicznych
(—) August Zaleski

Minister Spraw Wojskowych
(—) J. Piłsudski

Minister Skarbu
(—) Jan Piłsudski

Minister Sprawiedliwości
(—) Czesław Michałowski

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego
(—) J. Jędrzejewicz

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych
(—) Sew. Ludkiewicz

Minister Przemysłu i Handlu
(—) Zarzycki

Minister Komunikacji
(—) Kühn

Minister Opieki Społecznej
(—) Hubicki

Minister Poczt i Telegrafów
(—) Boerner.

W wykonaniu powyższego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23. VIII. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72 poz. 653) podaję do publicznej wiadomości, iż przy Wydziale Powiatowym powiatu świętochłowickiego utworzono urząd rozjemczy dla spraw kredytowych małej własności rolnej, który ma na celu rozsądzanie sporów o długi pieniężne między drobnymi rolnikami a ich wierzycielami.

Urząd rozjemczy posiada uprawnienia szersze, aniżeli sądy zwykłe. Może on bowiem:

1. Zmniejszyć procent, jaki rolnik ma płacić swym wierzycielom do 9% rocznie,
2. rozłożyć na okres trzyletni spłatę długów, określając terminy płatności oraz ustalając wysokość,
3. przeprowadzić obrachunek między rolnikiem a jego wierzycielem i jeśli okaże się, że wierzyciel brał większy procent niż prawo pozwala, potrącić nadebrane w ten sposób kwoty od samej sumy dłużnej,
4. zmniejszać procent i rozkładać na raty dług rolnika może urząd rozjemczy na-

wet wtedy, gdy zapadł wyrok sądu przeciwko rolnikowi,

5. wstrzymać wyznaczoną licytację.

Ponieważ Urząd Rozjemczy będzie stosować specjalne postępowanie dowodowe, potrafi on łatwiej rozsądzić zwłaszcza te sprawy, w których pożyczka była oprocentowana nadmiernie, albo też była lichwiarska.

Urząd Rozjemczy będzie rozpatrywał sprawy, w których dłużnikiem jest rolnik, posiadający gospodastwo o obszarze nie większym niż 50 ha, a wierzycielem przedewszystkiem osoba prywatna, dom bankowy albo spódzielnia, nienależąca do uznanego związku rewizyjnego.

Z pod kompetencji Urzędu Rozjemczego wykluczone są sprawy gdy wierzycielem jest:

1. Skarb Państwa,
2. Związek Samorządu Terytorjalnego lub gospodarczego,
3. Przedsiębiorstwo lub instytucje państwowe lub komunalne,
4. Instytucja Ubezpieczeń Społecznych,
5. Zakład Ubezpieczeń,
6. Instytucja kredytu długoterminowego,
7. Bank,
8. Komunalna Kasa Oszczędności lub Galicyjska Kasa Oszczędności,
9. Gminna kasa pożyczkowo-oszczędnościowa,
10. Spółdzielnia Kredytowa, należąca do uznanego związku rewizyjnego.

Koszta przeprowadzenia sprawy przed Urzędem Rozjemczym są mniejsze, aniżeli opłaty w sądach grodzkich.

Tworząc Urząd Rozjemczy, Państwo daje wyraz swej trosce o dobro drobnych rolników i pragnie dopomóc im do uregulowania znacznej części najbardziej uciążliwego zadłużenia.

Od samych rolników zależy teraz, czy potrafią wykorzystać możliwości, jakie daje im rozporządzenie o urzędach rozjemczych.

PP. Naczelnikom gmin polecam przeprowadzenie odpowiedniej akcji celem uświadomienia szerszych warstw rolniczych o celach i zadaniach Urzędu Rozjemczego. Przedewszystkiem polecam, aby w gminach o charakterze rolniczym na zebraniach rolników zwrócono uwagę zebranych na sprawy Urzędu Rozjemczego i korzyści z niego płynące.

Urząd Rozjemczy mieści się w budynku Wydziału Powiatowego pokój 19, gdzie można otrzymać wyczerpujące wiadomości ułatwiające przygotowanie wniosków.

Prezes Sądu Okręgowego w Katowicach zamianował zarządzeniem z dnia 8. XI. 1932 r. członkami Urzędu Rozjemczego na okręg powiatu świętochłowickiego

a) przewodniczącym p. Wicestarostę Dr. Stanisława Olszewskiego,

b) zastępcą przewodniczącego p. Fryderyka Antesa, referendarza starostwa w Świętochłowicach,

c) członkami:

1. p. Sieję Józefa, rolnika w Wielkiej Dąbrówce,
2. p. Ludygę Aleksandra, rolnika w Brzozowicach,
3. p. Sobczyka Wincentego, w Wielkich Piekarach.

Na sekretarza tegoż urzędu wyznaczył Wydział Powiatowy p. inspektora biura Wincentego Labusa.

Statut odnośnie opłat mających być pobieranych od wniosków o rozpoznanie spraw, składanych do Urzędu Rozjemczego do spraw kredytowych małej własności rolnej oraz od wydanych dokumentów zostanie ogłoszony w jednym z najbliższych numerów Gazety Powiatowej.

Świętochłowice, dnia 14. XI. 1932 r.

Starosta i Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński

2.

Obwieszczenie

dot. urządzenia warsztatu konstrukcji żelaznych.

Firma G. Neumann, warsztat konstrukcji żelaznych i kotlarstwo w Wielkich Hajdukach zamierza urządzić warsztat konstrukcji żelaznych w Wielkich Hajdukach przy ul. Kolejowej Nr. 9.

Na podstawie § § 16 i następnych ordynacji przemysłowej w brzmieniu obwieszczenia z dnia 26 lipca 1900 r. podaje się powyższy zamiar do wiadomości z tem, że sprzeciwy, o ile nie są natury prywatno-prawnej, należy w ciągu 14 dni od dnia ukazania się niniejszego obwieszczenia w gazecie powiatowej wnieść do Urzędu Okręgowego w Wielkich Hajdukach i to piśmiennie w 2-ch egzemplarzach lub ustnie do protokołu. Wniesione po upływie tego czasokresu sprzeciwy nie będą uwzględnione.

Rysunki i opisy warsztatu wyłożone są w czasie godzin urzędowych w lokalu urzędowania Urzędu Okręgowego w Wielkich Hajdukach.

Świętochłowice, dnia 15. XI. 1932 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego.

(—) Szaliński.

KOMUNIKAT

3.

Pow. Komisja do badania cen w Świętochłowicach ustaliła na posiedzeniu dnia 16. XI. 1932 r. następujące ceny wytyczne w detalu:

Mąka i pieczywo:

1 kg	mąki żytniej	65%	32 gr.
1 „	chleba „	65%	32 „
1 „	mąki pszennej	65%	45 „
1	bułka	125 gram.	10 „

Wypiek chleba 3—4 groszy za ½ kg.

Nabiał:

1 litr mleka 30 groszy
1 „ maślanki 18 groszy
1 kg masła I gatunku 3,80 — 4.00zł.
1 kg sera krowiego 0,80 zł.
jaja sztuka 10—14 groszy

Mięso i wyroby mięsne		w składach	na targu
1 kg wołowiny	I gat.	1,60 zł	1,40 zł
1 kg „	II „	1,40 zł	1,20 zł
1 kg wieprzowiny	I gat.	1,80 zł	1,60 zł
1 kg „	II „	1,60 zł	1,40 zł
1 kg cielęciny	I „	1,60 zł	1,40 zł
1 kg „	II „	1,40 zł	1,20 zł
1 kg słoniny surowej	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „	II „	2,— zł	2,— zł
1 kg sadła	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „	II „	2,— zł	2,— zł
1 kg kiełb. krak. 100% wieprz.	surow.	2,80 zł	2,80 zł
1 kg „ „ „ „	gotow.	2,80 zł	2,80 zł
1 kg „ „ mieszanej	I gat.	2,00 zł	1,80 zł
1 kg „ „ „	II gat.	1,80 zł	1,60 zł
1 kg „ czosnkowej	I „	2,00 zł	1,80 zł
1 kg salcesonu	I „	2,20 zł	2,00 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	1,80 zł
1 kg wątrobianki	I gat.	2,40 zł	2,30 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	1,80 zł

Dodatek kości może wynosić:
przy wieprzowinie najwyżej 15 %
przy wołowinie najwyżej 20 %
przy cielęcinie najwyżej 25 %

Świętochłowice, dnia 16. listopada 1932 r.

Starosta
(—) Szaliński

OGŁOSZENIA

4.

Ogłoszenie.

Tych członków Spółdzielni, którzy jeszcze nie podjęli swych udziałów i którzy w myśl § 16, ust. 5, statutu nie wystąpili z Spółdzielni, wzywa się do odebrania udziałów w kwocie 5,— zł w dn. 28, 29 i 30 XI. r. od godz. 9-tej do 13-tej w lokalu Spółdzielni „Nowy Konsum“ za przedłożeniem karty członkostwa lub książeczki zakupów.

Nowy Konsum
Neuer Konsum-Verein
zapisana Spółdzielnia z ograniczoną odpowiedz.
w Lipinach.
w likwidacji.

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a Świętochłowice, ul. Bytomska, Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10

Rocznik 1932. Nr. 48.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 26-go listopada 1932 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy, Dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości

z dnia 7. listopada 1932 r.

w sprawie określenia w trybie § 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29. czerwca 1924 r. o lichwie pieniężnej najwyższych dozwolonych korzyści majątkowych przedsiębiorstw, trudniących się czynnościami bankowemi.

(Dz. Ustaw Rz. P. Nr. 98, poz. 841.)

Na podstawie §§ 2, 5 i 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29. VI. 1924 r. o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 574) oraz art. 1 ustawy z dnia 30. VI. 1926 r., dotyczącej przedłużenia mocy obowiązującej tego rozporządzenia (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 372), zarządza się co następuje:

§ 1.

Przedsiębiorstwa, trudniące się czynnościami bankowemi, obowiązane są sporządzać na 30. VI. i 31. XII. każdego roku wykazy:

a) najwyższych wymawianych i pobieranych procentów i prowizyj:

1. przy dyskoncie weksli,
2. przy rachunkach debetowych otwartego kredytu,
3. od pożyczek terminowych,
4. od pożyczek na zastaw papierów wartościowych i towarów,
5. od pożyczek na zastaw ruchomości, z wyjątkiem papierów wartościowych i towarów, przyczem winna być wyszczególniona wysokość wynagrodzenia, pobieranego za ubezpieczenie ruchomości, ich przechowanie i oszacowanie,
6. od gwarancyj, udzielonych z tytułu eksportu,
7. od gwarancyj, udzielanych w formie indosu na wekslu i innych;

b) najwyższych opłat, pobieranych jednorazowo przy czynnościach:

1. inkasa,
2. zleceń giełdowych,
3. wydawania akredytyw.

Wykazy powyższe za każde półrocze winny być przedstawiane właściwym izbom skarbowym w ciągu pierwszych dziesięciu dni następnego półrocza.

Za datę przedstawienia uważaną będzie również data nadania na pocztę listu poleconego z wykazem.

§ 2.

Korzyści majątkowe, osiągane przez przedsiębiorstwa, trudniące się czynnościami bankowemi, przy czynnościach kredytowych, wyszczególnionych w § 1 niniejszego rozporządzenia, nie mogą przekraczać $9^1/_2$% w stosunku rocznym, z wyjątkami, określonemi w ustępie 2 niniejszego paragrafu.

Korzyści majątkowe, osiągane przy czynnościach kretytowych, określonych § 1, przez spółdzielnie kredytowe, działające na obszarze całego Państwa, oraz przez komunalne kasy oszczędności — na obszarze województw wileńskiego, z wyjątkiem m. Wilna, nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego, białostockiego, tarnopolskiego i stanisławowskiego, z wyjątkiem m. Stanisławowa, nie mogą przekraczać 10% w stosunku rocznym.

Osobne rozporządzenie ustali termin, od którego określone w ustępie 2 niniejszego paragrafu wyjątki (10%) zostaną uchylone.

Przepisy, zawarte w ustępach 1 i 2 niniejszego paragrafu, nie obejmą zwrotu kosztów porta, damna i opłat stemplowych, oraz nie obejmują prowizji obrotowej na rachunkach otwartego kredytu i bieżących, która jednak nie może przekraczać $^1/_8$% kwartalnie od większej strony obrotu po potrąceniu od niej salda, albo $^1/_8$% kwartalnie od salda początkowego danego okresu. Prowizja może być podniesiona do $^1/_4$% kwartalnie w wypadkach, w których rachunek nie wykazuje w ciągu kwartału żadnych zmian.

Przy pożyczkach na zastaw ruchomości, z wyjątkiem papierów wartościowych i towarów, korzyści majątkowe nie mogą przekraczać $9^1/_2$% w stosunku rocznym tytułem procentów i prowizyj od udzielanych pożyczek, oraz aż do odwołania $^3/_4$% miesięcznie od sumy udzielanych pożyczek, tytułem wynagrodzenia za ubezpieczenie przedmiotów zastawu, ich przechowanie i szacowanie.

§ 3.

Umowy o pożyczki pieniężne, zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, w których wymówione korzyści majątkowe ponad normy, przewidziane w § 2 niniejszego rozporządzenia, nie zostały pobrane przed tym terminem, ulegają wykonaniu w ten sposób, że korzyści te mogą być pobrane w umówionej wysokości za czas do najbliższego terminu ich płatności. Termin ten nie może przekraczać daty 31 grudnia 1932 r.

§ 4.

Izby skarbowe nie później niż w dniu 20 każdego półrocza odsyłają otrzymane wykazy (§ 1) wraz z odpowiednim spisem do Ministerstwa Skarbu. Jednocześnie izby nadsyłają listę instytucyj bankowych, które wykazów w terminie nie nadesłały.

§ 5.

Kontrola nad wykonywaniem przepisów, zawartych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 czerwca 1924 r. o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 574) oraz w rozporządzeniu niniejszem przez spółdzielnie, trudniące się czynnościami bankowemi i należące do związków rewizyjnych w rozumieniu art. 68 i 70 ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach (Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 733), może być powierzona przez Ministra Skarbu związkom rewizyjnym.

§ 6.

Spółdzielnie, należące do tych związków rewizyjnych, które uzyskały prawo kontroli na podstawie § 5 niniejszego rozporządzenia, czynią zadość obowiązkowi przewidzianemu w § 1 tego rozporządzenia, przedstawiając wykazy w oznaczonym terminie właściwym związkom rewizyjnym.

W razie stwierdzonego przekroczenia przepisów zawartych w §§ 1 i 2 niniejszego rozporządzenia, związek rewizyjny obowiązany jest zawiadomić o tem właściwą władzę skarbową II instancji.

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości z dnia 15 lipca 1930 r. o lichwie pieniężnej (Dz U. R. P. Nr. 50, poz. 424).

Minister Skarbu:

(—) Wł. Zawadzki.

Minister Sprawiedliwości:

(—) Czesław Michałowski.

2.

Obwieszczenie

Urzędu Długów Państwa

z dnia 8 listopada 1932 r.

zawierające numery obligacyj 4% Premjowej Pożyczki Dolarowej Serji III, na które padły wygrane w dniu 2 listopada 1932 r.

(Monitor Polski Nr. 265, poz. 305.)

Urząd Długów Państwa podaje do wiadomości numery obligacyj 4% Premjowej Pożyczki Dolarowej Serji III, na które padły wygrane w dniu 2 listopada 1932 r.

12.000 dol.

1 083 514

3.000 dol.

585 824 723 630

1.000 dol.

195 515	389 943	510 703	733 094	795 149
	1 046 546		1 385 899	

500 dol.

168 304	615 343	1 029 121	1 091 087	1 406 029
389 104	790 965	1 044 466	1 316 879	1 418 662

100 dol.

9 750	297 938	560 561	986 415	1 281 557
10 841	304 584	585 233	998 897	1 295 244
37 460	312 316	611 666	1 016 556	1 306 344
98 938	342 680	632 150	1 016 974	1 330 501
126 402	361 531	705 593	1 023 331	1 336 597
173 248	373 033	735 154	1 040 315	1 363 488
180 040	375 131	740 337	1 070 357	1 379 449
190 111	385 450	751 059	1 115 157	1 383 131
194 984	412 517	815 343	1 121 739	1 440 048
201 771	449 037	829 352	1 157 799	1 441 195
221 159	458 507	854 165	1 174 332	1 447 719
230 402	472 270	859 327	1 196 413	1 463 450
236 898	482 327	898 574	1 245 284	1 476 056
241 491	523 698	929 155	1 251 427	1 483 677
254 059	556 711	931 957	1 262 443	1 492 842

Ogółem wylosowano 95 premij na sumę 37.500 dolarów.

Urząd Długów Państwa

(—) Dr. Jakubowski.

3.

Obwieszczenie

Urzędu Długów Państwa

z dnia 8 listopada 1932 r.

zawierające numery obligacyj 3% Premjowej Pożyczki Budowlanej S. I, na które padły wygrane w dniu 2 listopada 1932 r.

(Monitor Polski Nr. 265, poz. 306.)

Urząd Długów Państwa podaje do wiadomości numery obligacyj 3% Premjowej Pożyczki Budowlanej S. I., na które padły wygrane w dniu 2 listopada 1932 r.

250.000 zł w zł. — 94 625

50.000 zł w zł. — 636 093

10.000 zł w zł.

19 130	103 006	633 584	657 769	796 787
52 079	413 123	654 293	739 917	850 175

1.000 zł w zł.

4 386	205 844	339 553	587 830	752 272
26 372	216 544	366 900	590 330	762 912
30 153	221 171	372 335	606 112	764 581
35 765	223 212	390 536	611 570	775 805
38 064	224 880	409 725	614 301	797 049
61 987	232 592	410 406	617 940	816 403
73 770	247 032	414 349	628 792	836 262
81 113	253 164	423 867	630 727	853 420
82 540	256 512	426 001	635 807	861 148
93 330	257 174	436 381	646 915	867 943
98 539	268 127	443 037	653 837	872 480
108 805	279 040	456 435	663 837	886 811
125 649	288 505	460 889	676 815	894 297
136 054	298 126	467 831	677 937	921 694
152 961	302 562	484 182	699 438	948 110
153 438	304 088	491 031	708 521	957 828
174 665	324 778	492 315	716 363	961 073
178 806	326 292	508 153	723 902	982 408
192 303	328 033	521 443	746 952	982 854
199 133	334 943	583 735	751 456	992 516

Ogółem wylosowano 112 premij na sumę 500 000 zł w zł.

Urząd Długów Państwa

(—) Dr. Jakubowski.

4.

Obwieszczenie

Niniejszem daje się do publicznej wiadomości, że na mocy uchwały Kom. Rady gminnej z dnia 14. listopada 1932 r. będą pobierane na rok 1933 dodatki komunalne do państwowego podatku dochodowego według skali art. 23 Ustawy o państwowym podatku dochodowym a mianowicie:

od dochodu ponad 1500,- zł. - do 24.000,-zł. 4% doch.
„ „ „ 24.000,- zł do 88.000,-zł-4,5% „
„ „ „ 88.000,- zł. 5% „
oraz według skali art. 111 tejże ustawy - 3% dochodu poczynając od 15 stopnia tejże skali.

Łagiewniki Śl., dnia 16. listopada 1932 r.

Kom. Naczelnik Gminy

(—) Rybarz.

KOMUNIKAT

5.

Pow. Komisja do badania cen w Świętochłowicach ustaliła na posiedzeniu dnia 23. XI. 1932 r. następujące ceny wytyczne w detalu:

Mąka i pieczywo:

1 kg mąki żytniej 65% 32 gr.
1 „ chleba „ 65% 32 „
1 „ mąki pszennej 65% 45 „
1 bułka 125 gram. 10 „
Wypiek chleba 3—4 groszy za 1/2 kg.

Nabiał:

1 litr mleka 32 groszy
1 „ maślanki 18 groszy
1 kg masła I gatunku 4.20 zł.
1 kg sera krowiego 0,80 zł.
jaja sztuka 10—14 groszy

Mięso i wyroby mięsne		**w składach**	**na targu**
1 kg wołowiny	I gat.	1,60 zł	1,40 zł
1 kg „	II „	1,40 zł	1,20 zł
1 kg wieprzowiny	I gat.	1,80 zł	1,60 zł

1 kg wieprzowiny	II „	1,60 zł	1,40 zł
1 kg cielęciny	I „	1,60 zł	1,40 zł
1 kg „	II „	1,40 zł	1,20 zł
1 kg słoniny surowej	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „	II „	2,— zł	2,— zł
1 kg sadła	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „	II „	2,— zł	2,— zł
1 kg kiełb. krak. 100% wieprz. surow.		2,80 zł	2,80 zł
1 kg „ „ „ „ gotow.		2,80 zł	2,80 zł
1 kg „ „ mieszanej	I gat.	2,00 zł	1,80 zł
1 kg „ „ „	II gat.	1,80 zł	1,60 zł
1 kg „ czosnkowej	I „	2,00 zł	1,80 zł
1 kg salcesonu	I „	2,20 zł	2,00 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	1,80 zł
1 kg wątrobianki	I gat.	2,40 zł	2,30 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	1,80 zł
1 kg krupniaków		0,80 zł	0,80 zł

Dodatek kości może wynosić:
przy wieprzowinie najwyżej 15 %
przy wołowinie najwyżej 20 %
przy cielęcinie najwyżej 25 %

Świętochłowice, dnia 23. listopada 1932 r.

Starosta
(—) Szaliński

Wydział Powiatowy Świętochłowice.

Na ostatniem posiedzeniu Komisarycznego Wydziału i Sejmiku Powiatowego, które się odbyło dnia 18. listopada 1932 r. zatwierdzono uchwałę rady gminnej Łagiewniki, Wielkie Hajduki, Świętochłowice i Brzeziny Śl. w sprawie dodatku do opłat państwowych od wyrobu i sprzedaży trunków i przetworów wódczannych na rok 1933, dodatek do statutu w sprawie stosunków prawnych urzędników gminy Godula, uchwałę rady gminnej Lipiny w sprawie poboru opłat kanalizacyjnych i uchwałę rady gminnej Świętochłowice w sprawie zaciągnięcia pożyczki konwersyjny w wysokości 20.000—zł w Śląskim Funduszu Pożyczkowo-Zapomogowym.

Dla skutecznej walki z włośnicą wyznaczył Wydział Powiatowy dla oglądaczy mięsa (trychinoskopistów) za wykrycie włośni premję w wysokości 10.—zł

Urząd Wojewódzki Śląski Wydział Skarbowy reskryptem z dnia 7 listopada 1932 r. L. O. II. 104 330/5/32 zamianował na mocy § 9 ostawy o podatku budynkowym z dnia 21. maja 1861 r. Pana Inż. Stanisława Tynca, prow. referendarza miernictwa w Król. Hucie, Przewodniczącym Komisji szacunkowej dla podatku budynkowego na okręg Urzędu Katastralnego Król. Huta, zaś zastępcą Przewodniczącego Pana Jana Simona, kierownika Urzędu Katastralnego w Katowicach.

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a Świętochłowice, ul. Bytomska, Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10

Rocznik 1932. Nr. 49.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Swiętochłowice, dnia 3-go grudnia 1932 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy, Dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministra Skarbu

z dnia 31. X. 1932 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o dodatkowem ustaleniu ceny sprzedażnej spirytusu skażonego ogólnym środkiem skażającym (denaturatu).

(Dz. U. R. P. Nr. 104 poz. 870).

Na podstawie art. 45 i 71. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11. lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 586) zarządza się co następuje:

§ 1.

Ustala się dodatkowo następującą detaliczną cenę sprzedażną spirytusu skażonego ogólnym środkiem skażającym (denaturatu) łącznie z butelką:

denaturat mocy 92°
0,75 litra — 0,85 zł.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
Wł. Zawadzki

Minister Przemysłu i Handlu:
Zarzycki

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Sew. Ludkiewicz.

2.

Rozporządzenie

Wojewody Śląskiego

z dnia 11. października 1932 r.

o czasie otwarcia jadłodajni (godzinie policyjnej)

(Dz. Ust. Śl. Nr. 22 poz. 48).

Na podstawie §§ 137 i 139 ustawy z dnia 30 lipca 1883 r. o ogólnym zarządzie kraju (Zb. ust. pr. str. 195) i §§ 6, 12 i 15 ustawy z dnia 11 marca 1850 r. o zarządzie policyjnym (Zb. u. pr. str. 265) za zgodą Rady Wojewódzkiej odnośnie do obszaru górnośląskiej części Województwa Śląskiego, oraz na podstawie § 1 rozporządzenia Ministrów Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości oraz Najwyższej Władzy Policyjnej z dn. 3. kwietnia 1855 r. o godzinie policyjnej (dz. p. p. austr. Nr. 62) odnośnie do obszaru cieszyńskiej części Województwa Śląskiego, zarządzam co następuje:

§ 1.

Wszelkie jadłodajnie, jako to: restauracje, cukiernie, kawiarnie, mleczarnie, piwiarnie, winiarnie, bary, kuchnie publiczne, bufety, szynki, karczmy, gospody oraz ruchome kuchnie uliczne, mogą być otwarte codziennie od godz. 7-ej rano (poranna godzina policyjna) do godz. 24-ej, o ile w myśl istniejących przepisów o podatku przemysłowym zakład należy do kategorji I-ej przedsiębiorstw, obowiązanych do wykupienia świadectwa przemysłowego, i do godz. 22-ej, o ile zakład należy do kategorji niższej (wieczorna godzina policyjna).

§ 2.

1. Władze, wymienione w ustępie trzecim mogą w poszczególnych wypadkach — o ile tego będą wymagały warunki miejscowe zezwolić na przedłużenie czasu otwarcia jadłodajni poza godziny ustalone w § 1.

2. Zezwolenia na przedłużenie godziny policyjnej będą wydawane tylko indywidualnie i na okres czasu nie dłuższy od 1 roku. Zezwolenia takie mogą być każdej chwili cofnięte przez władzę, która zezwolenie wydała, w szczególności jeżeli tego wymaga interes publiczny.

3. Władzami powołanemi do wydawania zezwoleń, o których mowa w ustępie pierwszym, są na obszarze górnośląskiej części Województwa Śląskiego miejscowe władze policyjne, na obszarze powiatów cieszyńskiego i bielskiego — Starostwie, zaś na obszarze miasta Bielska — Dyrektor Policji w Bielsku.

4. Udzielenie zezwolenia na przedłużenie godziny policyjnej przez miejscową władzę policyjną na obszarze górnośląskiej części Województwa Śląskiego, z wyjątkiem miast Katowice i Królewska Huta i obszaru powiatu katowickiego, może nastąpić jedynie za zgodą właściwego Starosty.

§ 3.

Starostowie i Dyrektorowie Policji są upoważnieni do zarządzenia w wyjątkowych wypadkach, uzasadnionych względami bezpieczeństwa lub spokoju, czasowego skrócenia ustalonego w § 1 czasu otwarcia jadłodajni. W razie wydania takiego zarządzenia tracą jednocześnie i automatycznie ważność na obszarze objętym tem zarządzeniem i na czas jego trwania wszelkie zezwolenia na przedłużenie czasu otwarcia jadłodajni.

§ 4.

1. Z upływem godzin, w których dopuszczalne jest otwarcie jadłodajni, przeznaczone dla publiczności wejście do jadłodajni muszą być zamknięte.

2. Przebywanie gości w jadłodajni po godzinie, o której lokal winien być zamknięty, jest zakazane,

§ 5.

Postanowienia niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania do restauracyj i bufetów kolejowych oraz wagonów restauracyjnych.

§ 6.

1. Kto po godzinie prawnie przepisanej przebywa w lokalu jedłodajni mimo, że go gospodarz (koncesjonarjusz, względnie jego zastępca) lub przedstawiciel uprawnionej władzy wezwał do wyjścia, oraz

2. sam gospodarz lokalu (koncesjonarjusz, względnie jego zastępca), który zezwala na przebywanie w swej jadłodajni gości po przepisanej prawnie godzinie, będzie karany w drodze administracyjnej grzywną do 60,— zł, w razie niemożności ściągnięcia grzywny — aresztem do dni 6-ciu, o ile czyn według art. 12 ustawy z dnia 21 marca 1931 r. o ograniczeniach w sprzedaży i spożyciu napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 51 poz. 423) nie ulega karze surowszej.

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. grudnia 1932 r.

Równocześnie tracą moc obowiązującą postanowienia § 1 ust. 1 — 3 rozporządzenia policyjnego z dnia 1 lipca 1904 r. o wykonywaniu przemysłu gospodnio-szynkarskiego (dz. urz. Rej. Op. str. 230) w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem policyjnem z dnia 4 października 1927 r. (Dz. U. Śl. Nr. 22, poz. 43) i rozporządzenia Komisarza Rządowego Śląska Cieszyńskiego z dnia 16 listopada 1920 r. L. I. 686/3 w sprawie ustalenia godzin policyjnych.

Wojewoda Śląski.
(—) Dr. Grażyński.

3.

Rozporządzenie

Wojewody Śląskiego
z dnia 26 października 1932 r.
w sprawie zniesienia Urzędu Rozjemczego dla spraw najmu w Wielkich Piekarach.

(Dz. Ust. Śl. Nr. 22, poz. 49)

Na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 1926 r. w sprawie ochrony lokatorów (Dz. U. Śl. Nr. 29, poz. 54) zarządzam co następuje:

§ 1.

Utworzony rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 23 marca 1927 r. (Dz. U. Śl. Nr. 10 poz. 21) Urząd Rozjemczy dla spraw najmu z siedzibą w gminie Wielkie Piekary powiatu świętochłowickiego, którego właściwość terytorjalna rozciągała się na gminy Szarlej i Wielkie Piekary znosi się.

§ 2.

Gminy Szarlej i Wielkie Piekary, włącza się do zakresu właściwości terytorjalnej Urzędu Rozjemczego dla spraw najmu w Tarnowskich Górach.

Sprawy, zawisłe przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia w Urzędzie Rozjemczym dla spraw najmu w Wielkich Piekarach, przekaże tenże Urząd Rozjemczy Urzędowi dla spraw najmu w Tarnowskich Górach.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1932 r. Równocześnie traci swą moc obowiązującą rozporządzenie z dnia 23 marca 1927 r. (Dz. U. Śl. Nr. 10, poz. 21).

Wojewoda Śląski

(—) Dr. Grażyński.

4.

Statut miejscowy

dot. pobierania opłat kanalizacyjnych w gminie Lipiny Śl.

Na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia 3. czerwca 1932 r. wydaje się w myśl art. 19. i 55. ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 17 poz. 30.) dla gminy Lipiny następujący statut:

§ 1.

Za używanie urządzeń kanalizacyjnych gminy Lipiny pobiera się opłatę kanalizacyjną według następujących postanowień:

§ 2.

1. Opłatę kanalizacyjną wymierza się według ilości zajmowanych ubikacyj mieszkalnych, służbowych, naukowych, handlowych lub przemysłowych w domach złączonych ze ściekiem kanalizacyjnym.

2. Opłata kanalizacyjna wynosi rocznie:

A. od ubikacyj mieszkalnych.

1. od jednej ubikacji	3,00	zł
2. od 2 pokoi	5,00	„
3. od 3 pokoi	7,00	„
4. od 4 pokoi	9,00	„
5. od 5 pokoi	11,00	„
6. od 6 pokoi	13,00	„
7. od 7 pokoi	15,00	„
8. od 8 pokoi	17,00	„

B. od ubikacyj przemysłowych.

1. a) od każdej ubikacji restauracyjnej	40,00	zł
b) od sal dodatkowo	20,00	„
2. od składów kolonjalnych i wszelkich innych składów, niewymienionych osobno:		
a) o powierzchni do 50 m²	20,00	„
b) o powierzchni ponad 50 m²	10,00	„
3. od zakładów fryzjerskich	30,00	„
4. a) od składów rzeźnickich	30,00	„
b) od warsztatów rzeźnickich	45,00	„
5. a) od składów piekarskich	20,00	„
b) od piekarni	30,00	„
6. od składów mleczarskich	24,00	„
7. od wszelkich innych warsztatów rzemieślniczych powyżej niewyszczególnionych bez względu na rodzaj tychże	12,00	„
8. od przedsiębiorstw fabrycznych i hurtowni oraz apteki	60,00	„

3. Od nowych przyłączeń do urządzeń kanalizacyjnych pobierać się będzie opłatę kanalizacyjną w miesiącu następnym po dokonaniu przyłączenia.

§ 3.

Opłacie nie podlegają schody, korytarze, poddasza, piwnice gospodarcze i zapasowe za wyjątkiem mieszkań suterenowych i na poddaszu.

§ 4.

Za uiszczenie opłaty kanalizacyjnej, przewidzianej w § 2 odpowiada zajmujący ubikację.

§ 5.

Oprócz opłaty przewidzianej w § 2 statutu, właściciele nieruchomości, przyłączonych do ścieku kanalizacyjnego płacą za grunty, z których ściekają do sieci kanalizacyjnej:

1. wody gruntowe i naziemne dodatkową opłatę w wysokości 5% katastralnej wartości użytkowej nieruchomości,
2. oprócz wód wymienionych ad 1 także wody pomyjne i spotrzebowane w gospodarstwach opłatę dodatkową w wysokości $7^1/_2$% katastralnej wartości użytkowej nieruchomości,
3. oprócz wód wymienionych od 1—2 także wody ustępowe opłatę dodatkową w wysokości 15% katastralnej wartości użytkowej realności.

§ 6.

Za uiszczenie opłaty po myśli § 5 odpowiada właściciel danej realności — kilku współwłaścicieli odpowiada wspólnie.

§ 7.

Opłaty kanalizacyjne po myśli § 2 i 5 statutu płatne są do 20-go każdego miesiąca.

§ 8.

Od opłaty kanalizacyjnej, przewidzianej w § 2 zwalnia się osoby niezamożne.

§ 9.

Zajmujący ubikacje objęte niniejszem statutem musi być zgłoszony przez właściciela domu w terminie czterotygodniowym.

§ 10.

Wymiaru opłaty kanalizacyjnej dokonuje Zarząd gminy przez doręczenie płatnikowi nakazu płatniczego.

Przeciwko wymiarowi służy płatnikowi prawo wniesienia sprzeciwu do Zarządu gminy w ciągu 4-ch tygodni, licząc od dnia doręczenia wymiaru.

Przeciw decyzji Zarządu gminy przysługuje podatnikowi prawo wniesienia skargi w postępowaniu administracyjno-spornem do Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach w ciągu 2-ch tygodni, licząc od dnia następnego po doręczeniu decyzji.

Stawienie ewentl. sprzeciwu nie zwalnia płatnika od uiszczenia opłaty w wyznaczonym terminie.

§ 11.

Działający wbrew przepisom niniejszego statutu ulegną grzywnie do 100,—zł.

§ 12.

Niniejszy statut obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Lipiny, dnia 3. czerwca 1932 r.

Zarząd gminy.

(—) Fr. Lazar
Naczelnik gminy

(—) Smerczek
I. ławnik

Rada gminna:

(—) Ploch (—) Bardosz.

Uchwała

Statut gminy Lipiny w sprawie pobierania opłat kanalizacyjnych z dnia 3. VI. 1932 r. zatwierdza się na podstawie art. 27. i 55 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30).

Świętochłowice, dnia 18. listopada 1932 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Brzoska, Tkocz, Szymonek, Sieja.

Ogłoszono

Lipiny, dnia 29. listopada 1932 r.

Naczelnik gminy
w z.
(—) Smerczek
I. ławnik gm.

KOMUNIKAT

5.

Pow. Komisja do badania cen w Świętochłowicach ustaliła na posiedzeniu dnia 30. XI. 1932 r. następujące ceny wytyczne w detalu:

Mąka i pieczywo:

1 kg mąki żytniej 65% 32 gr.
1 „ chleba „ 65% 32 „
1 „ mąki pszennej 65% 45 „
1 bułka 125 gram. 10 „
Wypiek chleba 3—4 groszy za 1/2 kg.

Nabiał:

1 litr mleka 32 groszy
1 „ maślanki 18 groszy
1 kg masła I gatunku 4.20 zł.
1 kg sera krowiego 1,— zł.
jaja sztuka 10—14 groszy

Mięso i wyroby mięsne		w składach	na targu
1 kg wołowiny	I gat.	1,60 zł	1,40 zł
1 kg „	II „	1,40 zł	1,20 zł
1 kg wieprzowiny	I gat.	1,60 zł	1,50 zł
1 kg „	II „	1,50 zł	1,30 zł
1 kg cielęciny	I „	1,60 zł	1,40 zł
1 kg „	II „	1,40 zł	1,20 zł
1 kg słoniny surowej	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „	II „	2,— zł	2,— zł
1 kg sadła	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „	II „	2,— zł	2,— zł
1 kg kiełb. krak. 100% wieprz.	surow.	2,80 zł	2,80 zł
1 kg „ „ „ „	gotow.	2,80 zł	2,80 zł
1 kg „ „ mieszanej	I gat.	2,00 zł	1,80 zł
1 kg „ „ „	II gat.	1,80 zł	1,60 zł
1 kg „ czosnkowej	I „	2,00 zł	1,80 zł
1 kg salcesonu	I „	2,20 zł	2,00 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	1,80 zł
1 kg wątrobianki	I gat.	2,40 zł	2,30 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	1,80 zł
1 kg krupniaków		0,80 zł	0,80 zł

Dodatek kości może wynosić:

przy wieprzowinie najwyżej 15 %
przy wołowinie najwyżej 20 %
przy cielęcinie najwyżej 25 %

Świętochłowice, dnia 30. listopada 1932 r.

Starosta

(—) Szaliński

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a Świętochłowice, ul. Bytomska, Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10

Rocznik 1932. Nr. 50.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 10-go grudnia 1932 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy, Dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministra Opieki Społecznej

z dnia 14. listopada 1932 r.

w sprawie taksy aptekarskiej.

(Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 875).

Na podstawie art. 2 pkt. 13 i art. 10 zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19. lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 63, poz. 371), art. 380 ustawy lekarskiej (ros. zbiór praw z 1905 r. t. XIII), § 7 ustawy aptekarskiej z dnia 18. grudnia 1906 r. (austr. Dz. U. P. z 1907 r. Nr. 5), art. 78 i 80 niemieckiej ustawy przemysłowej oraz art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o przekazaniu zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawach zdrowia publicznego Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 493) zarządzam co następuje:

§ 1.

Apteki, uprawnione do sprzedaży środków lekarskich, winny pobierać ceny maksymalne niższe przynajmniej o 15% od cen, wyszczególnionych w części pierwszej i niższe przynajmniej o 10% od cen wyszczególnionych w części drugiej taksy aptekarskiej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28. sierpnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 604).

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. grudnia 1932 r.

Minister Opieki Społecznej

(—) Hubicki.

2.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Skarbowy

L. O. II-100 905/3/32.

Obwieszczenie

w sprawie państwowego podatku dochodowego.

Na podstawie § 82 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 14 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 48, poz. 298) podaje się do wiadomości, że na terenie Urzędu Skarbowego: 1. na miasto Bielsko w Bielsku (Bielsko) — 2. na powiat bielski w Bielsku (Dziedzice) — 3. w Cieszynie (Cieszyn, Skoczów) — 4. w Katowicach (Dzielnica I, część

północna od toru kolejowego) — 5. w Katowicach (Dzielnica I, część południowa od toru kolejowego i dzielnica II) — 6. w Katowicach (Dzielnica III i IV, Bielszowice, Kochłowice, Nowa Wieś) 7. w Król.-Hucie (część południowa od toru kolejowego, Nowe Hajduki) — 8. w Król.-Hucie (część północna od toru kolejowego, Hajduki Wielkie) — 9. w Lublińcu (Lubliniec) — 10. w Mysłowicach (Dąbrówka Mała, Mysłowice, Roździeń-Szopienice) 11. w Pszczynie (Mikołów, Piotrowice, Pszczyna) 12. w Rybniku (Czerwionka, Rybnik, Rydułtowy, Żory) — 13. w Siemianowicach Śl. (Chorzów, Siemianowice Śl., Wełnowiec) — 14. w Świętochłowicach (Lipiny, Łagiewniki, Piekary Wielkie, Ruda, Szarlej, Świętochłowice) — 15. w Tarnowskich Górach (Radzionków, Tarnowskie Góry) — 16. w Wodzisławiu (Pszów, Radlin, Wodzisław) —

wszyscy zajmujący mieszkania (głowy rodziny), w terminie do 1-go stycznia, zaś właściciele (ich zastępcy, dzierżawcy lub zarządzający) domów, względnie posiadłości budynkowych, najpóźniej do 15-go stycznia 1933 r. są obowiązani dostarczyć Urzędowi Skarbowemu na urzędowych formularzach listy mieszkaniowe, wymagane art. art. 46, 47 i 48 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr. 58 poz. 411 z r. 1925) oraz w §§ 87, 88, 92 i 94 powołanego rozporządzenia Ministra Skarbu.

Wzywa się przeto, aby w wyżej wymienionych miejscowościach (ujętych w nawiasie) we wskazanym terminie:

1. Każdy, kto zajmuje mieszkanie (głowa rodziny), dostarczył właścicielom domów lub ich zastępcom (dzierżawcom lub zarządzającym nimi), za potwierdzeniem odbioru, na urzędowym formularzu listę szczegółową, obejmującą wszystkich członków rodziny, bez względu na miejsce zamieszkania, a pozostających na utrzymaniu głowy gospodarstwa domowego w dniu 15-go grudnia 1932 r. oraz wszystkie osoby zamieszkałe w tym dniu w jego mieszkaniu, a mające samoistny dochód.

Uwaga: Zajmujący mieszkanie (głowa rodziny) winien jest umieścić w liście szczegółowej Nr. 2 D wszystkie osoby zamieszkałe u niego w dniu 15-go grudnia 1932 r., a więc członków rodziny, podnajemców i ewent. członków rodziny tych podnajemców, tudzież osoby pozostające w stosunku służbowym do zajmującego mieszkanie względnie podnajemcy.

Do wykazów winny być wpisane również i te osoby, które przypadkowo lub chwilowo były nieobecne w mieszkaniu w dniu 15-go grudnia 1932 r., lecz pozostawiły pomieszczenie do dalszego swego użytku.

Do liczby zamieszkałych nie należą osoby przypadkowo w tym terminie przebywające, a mające miejsce zamieszkania w innych miejscowościach oraz osoby odnajmujące pomieszczenie nie w celu zamieszkania, lecz dla spełnienia czynności służbowych lub zawodowych (np. pomieszczenia wynajęte przez lekarzy, adwokatów, ajentów handlowych i t. p. dla przyjęć chorych, klientów, interesantów).

Utrzymujący hotele, pokoje umeblowane, pensjonaty, gospody, domy zajezdne, oraz inne zakłady, przeznaczone do wynajęcia pomieszczeń na zamieszkanie, jak zakłady lecznicze, sanatorja i t. p. winni wciągnąć do wykazów tylko te zamieszkałe w ich zakładach osoby, które odnajmując pomieszczenia chociażby na doby, zamieszkują dłużej jak dwa miesiące. Wymienione osoby należy włączyć do wykazów i w tym wypadku, gdy były nieobecne w dniu 15-go grudnia 1932 r. lecz odnajęte pomieszczenia zatrzymały nadal dla siebie.

2. Każdy właściciel domu względnie posiadłości budynkowej (dzierżawca lub zastępca) równocześnie z listami, złożonemi przez lokatorów (głowy rodziny) winien dostarczyć właściwej władzy skarbowej, na urzędowym formularzu, listę główną, obejmującą osoby, które w dniu 15-go grudnia 1932 r. zajmowały w ich posiadłościach budynkowych mieszkania lub pomieszczenia przeznaczone dla zakładów handlowych lub przemysłowych, np. na sklepy, fabryki, warsztaty, składy, spichlerze, stajnie, garaże i t. p. z oznaczeniem wysokości umówionej ceny najmu za wynajęte mieszkania lub pomieszczenia, względnie wartości czynszowej mieszkania lub pomieszczenia, oddanego do bezpłatnego użytku albo zajętego przez samego właściciela domu, albo posiadłości budynkowych.

Właściciele domów, względnie ich zastępcy lub dzierżawcy, o ile zajmują pomieszczenia we własnym domu i o ile zarazem stanowią głowy rodziny obowiązani są również do przedłożenia listy szczegółowej, obejmującej będących na ich utrzymaniu członków rodziny, podnajemców i służbę.

Formularze list głównych i szczegółowych zostały rozesłane właścicielom domów. Lokatorzy (głowy rodziny) mogą otrzymać formularze list szczegółowych od właścicieli domów.

Osoby, którym blankietów formularzy nie dostarczono, winne zgłosić się po odbiór tychże do właściwego Urzędu Skarbowego.

Osoby, winne niezłożenia list w wyżej wyznaczonych terminach, ulegną grzywnie od 3-50 zł.

Katowice, dnia 15 listopada 1932 r.

Za Wojewodę:

(—) Kankofer w r.

Naczelnik Wydziału Skarbowego.

3.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Skarbowy

L. O. II. 102.763|2|32.

Obwieszczenie

o wykupnie świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na rok 1933.

Na zasadzie art. 10, 22, 30 i 34 ustawy z dnia 15-go lipca 1925 r. o państwowym podatku prze-

mysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 17 z r. 1932 poz. 110) wzywa się właścicieli przedsiębiorstw handlowych, przemysłowych i innych przedsiębiorstw na zysk obliczonych, oraz osoby wykonywujące zajęcia przemysłowe, wymienione w taryfie załączonej do art. 23 powołanej ustawy, do wykupienia świadectw przemysłowych względnie kart rejestracyjnych na rok 1933 w terminie najpóźniej do dnia 31-go grudnia 1932 r.

Świadectwa przemysłowe i karty rejestracyjne wydawane będą codziennie począwszy od dnia ogłoszenia obwieszczenia przez Kasy właściwych Urzędów Skarbowych na podstawie należycie wypełnionych deklaracyj.

Deklaracje dotyczące przedsiębiorstw handlowych, zajęć przemysłowych i statków, należy wypełniać na drukach koloru różowego, deklaracje dotyczące przedsiębiorstw przemysłowych, rzemieślniczych i rękodzielniczych na drukach koloru niebieskiego, deklaracje na nabycie kart rejestracyjnych na składy lub zakłady hurtowej sprzedaży wyrobów własnej produkcji na drukach koloru białego.

Blankiety tych deklaracyj wydają bezpłatnie właściwe Urzędy Skarbowe, które w razie potrzeby udzielą żądanych wskazówek i wyjaśnień co do obowiązku wykupienia świadectwa przemysłowego względnie kategorji tegóż, odpowiedniej dla danego przedsiębiorstwa lub zajęcia.

Zwraca się uwagę płatnikom, by sprawę wykupienia świadectw przemysłowych załatwili jaknajrychlej, nie okładając jej na ostatnie dnie grudnia, a to ze względu na możliwość wielkiego natłoku w Kasach Urzędów Skarbowych, gdyż termin przepisany do wykupienia świadectw przemyłowych nie będzie przedłużony.

Należność za świadectwa przemysłowe (karty rejestracyjne) uiszcza się w pełnej kwocie za cały rok z góry.

Należności te w kwotach ogólnych, obejmujących stawkę zasadniczą na rzecz Skarbu, 10% nadzwyczajny dodatek państwowy (Dz. U. R. P. Nr. 23 z r. 1931, poz. 138), 30% dodatek na rzecz związków komunalnych, 15% na izby handlowe, przemysłowe oraz rzemieślnicze i 25% dla szkół zawodowych (art. 120 i 121 ustawy) wynoszą za rok 1933:

A. Dla przedsiębiorstw handlowych.

Kategorja		We wszystkich miejscowościach	W miejscowościach klasy			
			I.	II.	III.	IV.
		Złotych				
I.	Dla zakładów handlowych	3.600	—	—	—	—
II.	„ „ „	—	594	486	360	234
III.	„ „ „	—	117	90	72	45
IV.	„ „ „	—	45	36	27	18
Va.	„ handlu rozwoźnego	90	—	—	—	—
Vb.	„ „ obnośnego	27	—	—	—	—

B. Dla przedsiębiorstw przemysłowych.

Kategorja		We wszystkich miejscowościach	W miejscowościach klasy			
			I.	II.	III.	IV.
		Złotych				
I.	Dla przedsiębiorstw przemysłowych	10.800	—	—	—	—
II.	„	7.200	—	—	—	—
III.	„	3.600	—	—	—	—
IV.	„	1.080	—	—	—	—
V.	„	360	—	—	—	—
VI.	„	—	180	144	108	72
VII.	„	—	90	72	54	36
VIII.	„	—	21.60	18	10.80	7.20

C. Dla handlu jarmarcznego.

	Dla handlu hurtowego	Dla handlu detalicznego
	złotych	
Na jarmarkach trwających ponad 21 dni	450	126
„ „ „ „ 7 do 21 dni	225	63
„ „ „ „ 3 do 7 dni	180	45

D. Dla zajęć przemysłowych.

Kategorja	Oznaczenie zajęcia przemysłowego	złotych
I.	Ekspedytorzy, nie utrzymujący oddzielnych biur i pomocników handlowych lecz trudniący się osobiście z polecenia osób trzecich cleniem w urzędach celnych towarów, wysyłanych zagranicę lub otrzymywanych z zagranicy.	
	1. Przy urzęd. celnych, znajdujących się przy głównych linjach kolei żel.	720
	2. „ „ „ „ „ bocznych „ „ „	540
	3. „ „ „ nie położonych przy linjach kolejowych . . .	450
II.	a) Pośrednicy giełdowi (maklerzy):	
	1. Na giełdzie warszawskiej	720
	2. Na innych giełdach	450
	b) Wszelkiego rodzaju inni pośrednicy handlowi:	
	1. W Warszawie i miejscowościach I. klasy.	270
	2. W miejscowościach II. klasy	180
	3. „ „ III. „ i IV. klasy.	54
III.	Inspektorzy i ajenci przedsiębiorstw ubezpieczeniowych, przewozowych, komunikacyjnych, oraz instytucji kredytowych, o ile prowadzą operacje bez utrzymywania biur:	
	1. W Warszawie i w miejscowościach I. klasy	90
	2. W miejscowościach II. klasy	72
	3. „ „ III. „ i IV. klasy	36
IV.	Pomocnicy podróżujący (komiwojażerowie)	180

Należność za kartą rejestracyjną wynosi 18 zł.

Świadectwa przemysłowe i karty rejestracyjne wydawane będą bądź bezpośrednio płatnikom, bądź osobom, które wykażą się pełnomocnictwem płatnika; pełnomocnictwo umieszczone przez płatnika na deklaracji jest wystarczające.

Przeciw winnym niewykupienia w wyznaczonym terminie świadectw względnie kart rejestracyjnych lub wykupienia świadectwa kategorji niższej niż ustawą przewidzianej, wdrożą władze podatkowe natychmiast po 31-go grudnia 1932 r. postępowanie karne z art. 98 ustawy, a należno-

ści za świadectwa wyegzekwują w trybie przepisanym dla ściągania podatków bezpośrednich z zastosowaniem obowiązujących przepisów o kosztach egzekucyjnych i karach za zwłokę.

Art. 98 brzmi:

Kto prowadzi przedsiębiorstwo lub wykonywa zajęcie nie nabywszy świadectwa przemysłowego, ulegnie karze pieniężnej pd 3—20 krotnej kwoty, nieuiszczonej za świadectwo.

Kto prowadzi przedsiębiorstwo lub wykonywa zajęcie, nie nabywszy należytego świadectwa przemysłowego, względnie utrzymuje skład bez karty rejestracyjnej, ulegnie karze pienieżnej do wysokości trzykrotnej kwoty, stanowiącej różnicę między ceną właściwego, a posiadanego świadectwa przemysłowego, względnie stanowiącej należną opłatę za kartę rejestracyjną.

Kara nie zwalnia od obowiązku nabycia właściwego świadectwa przemysłowego, względnie karty rejestracyjnej.

Niezależnie od wymienionych skutków niedopełnienia w terminie powyższych obowiązków, przewiduje art. 111 powołanej ustawy zamknięcie zakładu handlowego względnie przemysłowego prowadzonego bez świadectwa, o ile w ciągu dni 30-tu po urzędowem stwierdzeniu tego faktu, świadectwo nie zostanie nabyte. Z przepisu tego będą władze skarbowe korzystały w całej rozciągłości.

Katowice, dnia 7-go listopada 1932 r.

Za Wojewodę:

(—) Kankofer w r.
Naczelnik Wydziału Skarbowego.

4.

Obwieszczenie

Dotyczy: dodatku do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków alkoholowych w roku kalendarzowym 1933.

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 11. IV. 1924 r. (Dz. Ust. Śl. nr. 10 poz. 47) wzgl. § 10 rozp. Wojewody Śląskiego z dnia 7. VI. 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 14, poz. 56) w brzmieniu rozp. Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. Ust. Śl. nr. 17 poz. 30) jak i rozp. Rady Ministrów z dnia 24. 5. 1923 r. (Dz. U. R. P. nr. 56 poz. 401) uchwala się pobierać dodatek komunalny do opłat państwowych na sprzedaż trunków w wysokości 75% w roku kalendarzowym 1933.

Brzeziny Śląskie, dnia 18. X. 1932 r.

Zarząd gminy

(—) Szmatloch, Włoczek

Rada gminna

(—) Anioł, Wanjura, H. Biernot, Joschko.

Uchwałę Rady gminnej w Brzezinach Śl. z dnia 18. października 1932 r. w sprawie poboru w roku 1933 dodatków do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków alkoholowych, przetworów wódczanych i spirytusowych zatwierdza się na podstawie art. 1, 10 i 27 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. Ust. Śl. nr. 17, poz. 30).

Świętochłowice, dnia 18. listopada 1932 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Brzoska, Tkocz, Szymonek Sieja.

Ogłoszono do wiadomości publicznej.

Brzeziny Śl., dnia 30. listopada 1932 r.

Naczelnik gminy

(—) Gonsior.

5.

Obwieszczenie.

Na mocy uchwały Kom. Rady gminnej z dn. 7. X. 1932 r., zatwierdzonej uchwałą Komisarycznego Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach z dnia 18. XI. 1932 r. L. Sm. 1439 pobierać się będzie na rok 1933 dodatek komunalny w wysokości 10 % do opłat państwowych od patentów na wyrób, dodatek komunalny w wysokości 100 % do opłat państwowych od patentów na spzedaż trunków i przetworów wódczanych.

Opublikowano.

Łagiewniki Śl., dnia 1-go grudnia 1932 r.

Kom. Naczelnik Gminy

(—) Rybarz.

6.

Odpis.

Dodatek

do statutu miejscowego dot. stosunków prawnych (ustanowienia i emerytury) urzędników gminnych gminy Godula oraz zaopatrzenia ich wdów i sierót.

Na podstawie § 6 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3. VII. 1891 r. (Zbiór ustaw str. 233)

oraz na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia 20. X. 1932 r. wydaje się następujący dodatek do statutu miejscowego.

Art. 1.

W artykule 18 statutu miejscowego dot. stosunków prawnych urzędników gminnych gminy Godula oraz zaopatrzenia ich wdów i sierót z dnia 19. XII. 1929 r. skreśla się ustępy 2, 3 i 4 wspomnianego artykułu.

Art. 2.

Niniejszy dodatek do statutu miejscowego obowiązuje z dniem uchwalenia przez Radę gminną.

Godula, dnia 20. października 1932 r.

Zarząd gminny
(—) Z. Rudzki

Rada gminna
(—) Nawrat (—) Hartman

Powyższy dodatek zatwierdza się na podstawie § 6 ordynacji gmin wiejskich łącznie z § 17 ustawy o mianowaniu i zaopatrzeniu urzędników komunalnych. (Dz. U. Śl. Nr. 35)

Świętochłowice, dnia 18. listopada 1932 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy
(—) Szaliński, Sobel, Brzoska, Tkocz, Szymonek, (—) Sieja.

Z a z g o d n o ś ć:

Świętochłowice, dnia 26. XI. 1932 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
Z pol. Macha.

Za zgodność odpisu!

Godula, dnia 6. grudnia 1932 r.

Naczelnik gminy
(—) Z. Rudzki.

KOMUNIKAT

7.

Pow. Komisja do badania cen w Świętochłowicach ustaliła na posiedzeniu dnia 7. XII. 1932 r. następujące ceny wytyczne w detalu:

Mąka i pieczywo:

1 kg mąki żytniej 65% 30 gr.
1 „ chleba „ 65% 30 „
1 „ mąki pszennej 65% 43 „
1 bułka 128 gram. 10 „
Wypiek chleba 3—4 groszy za $^1/_2$ kg.

Nabiał:

1 litr mleka 30 groszy
1 „ maślanki 18 groszy
1 kg masła I gatunku 4.20 zł.
1 kg sera krowiego 1,— zł.
jaja sztuka 10—14 groszy

Mięso i wyroby mięsne		w składach	na targu
1 kg wołowiny	I gat.	1,60 zł	1,40 zł
1 kg „	II „	1,40 zł	1,20 zł
1 kg wieprzowiny	I gat.	1,60 zł	1,50 zł
1 kg „	II „	1,50 zł	1,30 zł
1 kg cielęciny	I „	1,60 zł	1,40 zł
1 kg „	II „	1,40 zł	1,20 zł
1 kg słoniny surowej	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „	II „	2,— zł	2,— zł
1 kg sadła	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „	II „	2, zł	2, zł
1 kg kiełb. krak. 100% wieprz.	surow.	2,80 zł	2,80 zł
1 kg „ „ „ „	gotow.	2,80 zł	2,80 zł
1 kg „ „ mieszanej	I gat.	2,00 zł	1,80 zł
1 kg „ „ „	II gat.	1,80 zł	1,60 zł
1 kg „ czosnkowej	I „	2,00 zł	1,80 zł
1 kg salcesonu	I „	2,20 zł	2,00 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	1,80 zł
1 kg wątrobianki	I gat.	2,40 zł	2,30 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	1,80 zł
1 kg krupniaków		0,80 zł	0,80 zł

Dodatek kości może wynosić:

przy wieprzowinie najwyżej 15 %
przy wołowinie najwyżej 20 %
przy cielęcinie najwyżej 25 %

Świętochłowice, dnia 7. grudnia 1932 r.

Starosta
(—) Szaliński

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a Świętochłowice, ul. Bytomska, Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10

Rocznik 1932. Nr. 51.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Swiętochłowice, dnia 17-go grudnia 1932 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy, Dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie

o weterynaryjnem badaniu koni polskich, przekraczających granicę polsko-niemiecką.

W myśl § 1 rozporządzenia weterynaryjno-policyjnego Wojewody Śląskiego z dnia 21. II. 1929 r. L. Ad. 1178 w przedmiocie małego ruchu granicznego zwierząt na pograniczu polsko-niemieckiem ustalono terminy i miejsca dla bezpłatnego badania **koni polskich** przekraczających granicę polsko-niemiecką w roku 1933 r. jak następuje:

I. Hindenburg (Zabrze), Sonnabendwochenmarktplatz an der Körner - und Blücherstrasse.

3. stycznia	1933 r.	4. lipca
7. lutego	„	1. sierpnia
7. marca	„	5. września
4. kwietnia	„	3. października
2. maja	„	7. listopada
6. czerwca	„	5. grudnia

od godziny 8—9 przedpołudniem w każdy pierwszy wtorek w miesiącu.

II. Beuthen (Bytom) - Reichspräsidentenplatz.

4. stycznia	1933 r.	5. lipca
1. lutego	„	2. sierpnia
1. marca	„	6. września
5. kwietnia	„	4. października
3. maja	„	2. listopada
7. czerwca	„	6. grudnia

od godziny 8—12 przedpołudniem w każdą pierwszą środę w miesiącu.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości.

Świętochłowice, dnia 10. grudnia 1932 r.

Starosta

(—) Szaliński.

2.

Rozporządzenie policyjne

Naczelnika Urzędu Okręgowego w Chebziu
z dnia 29. listopada 1932 r.
o używaniu chłodni.

Na podstawie §§ 5 i 6 ustawy o zarządzie policji z dnia 11 marca 1850 r. (zb. u. pr. str. 265) i § 62 ordynacji powiatowej z dnia $\frac{\text{13. grudnia 1872 r.}}{\text{19. marca 1881 r.}}$

(zb. u. pr. str. 180) oraz za zgodą Wydziału Okręgowego, wydaję następujące rozporządzenie policyjne:

§ 1.

Chłodnie służą do przechowywania świeżego mięsa ubitego bydła, świń, cieląt, owiec, kóz i dziczyzny.

Temperatura winna być utrzymywana od plus 2 do minus 4 stopni C.

§ 2.

Chłodnie są otwarte dla ruchu tylko w czasie ustalonym przez dzierżawcę w porozumieniu z miejscową władzą policyjną i zainteresowanymi dzierżawcami komórek a osobom niepowołanym jest wstęp wzbroniony.

§ 3.

Osoby zajęte przy przewożeniu wzgl. przenoszeniu mięsa muszą mieć czyste ręce, krótko obcięte paznogcie, a nosić czyste białe bluzki i białe czapki.

§ 4.

Zabrania się wprowadzania do chłodni przetworów mięsnych i mięsa nienależycie osuszonych i ostudzonych a nie wolno tam przechowywać mięsa nie badanego, cuchnącego, skór, szczecin oraz zepsutego i zjełczałego łoju i tłuszczu, nóg z racicami oraz wszystkich przedmiotów nie związanych z chłodzeniem mięsa.

Krew i jelita wolno przechowywać tylko w czystych szczelnie zamkniętych naczyniach.

§ 5.

W chłodni należy utrzymywać jaknajwiększą czystość i porządek.

Przejścia nie mogą być zatarasowane, albo używane do celów ubocznych, jak pozostawienia naczyń z mięsem, wieszanie mięsa i przetworów na klatkach itd.

Za utrzymanie czystości w komorkach a w szczególności za czyste i suche utrzymywanie podłogi odpowiedzialny jest dzierżawca komórki, zaś za czystość wogóle dzierżawca chłodni, który przynajmniej raz w roku winien przeprowadzić ogólne czyszczenie chłodni.

§ 6.

Komórki dzierżawić może zasadniczo tylko jedna osoba. Na podnajęcie komórki drugiej osobie potrzebna jest zgoda dzierżawcy chłodni.

Dzierżawcy komórek obowiązani są umieścić nad wejściem do komórki tabliczkę z ich wyraźnem imieniem, nazwiskiem i miejscem zamieszkania oraz trzymać komórki stale zamknięte na klucz.

§ 7.

Przechowywanie peklowanego mięsa może się odbywać w szczelnych beczkach względnie naczyniach z twardego drzewa na nóżkach o wysokości 15 cm lub ustawionych na klocach odpowiedniej wysokości. Beczki względnie naczynia muszą być szczelnie pokryte stosownemi pokrywami.

W razie zanieczyszczenia komórki solanką winien dzierżawca chłodni zakazać peklowania.

§ 8.

Palenie w chłodni jest surowo wzbronione a nie wolno nawet trzymać w ustach lub ręce palącej fajki, papierosa lub cygara.

§ 9.

W sprawie transportu i składania mięsa i jego przetworów przestrzegać należy postanowienia § § 1 i 2 rozporządzenia policyjnego Wojewody Śląskiego z dnia 1. XII. 1927 r. dotyczącego obrotu miesem (Gaz. Urz. Nr. 39).

§ 10.

Lekarz weterynaryjny tak powiatowy jak i obwodowy, naczelnik urzędu okręgowego wzgl. jego zastępca, organy policyjne i dzierżawca chłodni mają prawo każdorazowej rewizji chłodni i w tym celu mogą żądać otwarcia komórek. Ich zarządzeniom należy bezwzględnie dać posłuch.

§ 11.

Winni naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia, o ile dany czyn nie ulega surowszemu ukaraniu w myśl innych ustaw karnych, karani będą grzywną do 9,— zł a w razie niemożliwości ściągnięcia aresztem do 3 dni.

§ 12.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gazecie Powiatowej.

Naczelnik Urzędu Okręgowego

(—) Jendrosz.

3.

Odpis.

Uchwała

Rady gminnej w Wielkich Hajdukach na posiedzeniu z dnia 13. października 1932 r.

Dotyczy: Ustalenie dodatków do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków.

Pobierać na podstawie art. 11 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 14. 4. 1924 r. w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śl. z dnia 8. 7. 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17) na rzecz gminy Wielkie Hajduki na rok kalendarzowy 1933 dodatek do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych, pobieranych na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 24. 5. 1923 r. (Dz. Ust, R. P. Nr. 56, poz. 401) w wysokości

10% do opłaty państwowej od patentów na wyrób

i 100% do opłaty państwowej od patentów na sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych.

podp. Wyżgoł, Kurzaj, Konieczny, Potyka.

Z a k o ń c z o n o.

(—) Grzesik, przewodniczący.

(—) Knebel, sekretarz.

Uchwała.

Uchwałę Rady gminnej w Wielkich Hajdukach z dnia 13. października 1932 r. w sprawie poboru w roku 1933 dodatków do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych zatwierdza się na podstawie art. 1, 10 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Województwa Śląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr, 17, poz. 30).

Świętochłowice, dnia 18. listopada 1932 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy.

(—) Szaliński, Sobel, Brzoska, Tkocz, Szymonek, Sieja.

O p u b l i k o w a n o:

Wielkie Hajduki, dnia 9. grudnia 1932 r.

Naczelnik gminy

(—) Grzesik.

4.

Uchwała

Rady gminnej w Świętochłowicach

z dnia 13 października 1932 r.

Dot.: Ustalenie dodatku do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków itp.

W myśl art 10 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 14. 4. 24. w brzmieniu ustalonem rozp. Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. — Dz. U. Śl. nr. 17, poz. 30 — uchwaliła Rada gminna pobierać na rzecz gminy Świętochłowice na rok kalendarzowy 1933 dodatek do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych pobieranych na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24. maja 1923 r. Dz. U. R. P. nr. 56, poz. 401. — w wysokości:

a) 10% dodatku komunalnego do opłaty państwowej od patentów na wyrób trunków przetworów wódczanych i spirytusowych.

b) 100% dodatku komunalnego do opłaty państwowej od patentów na sprzedaż trunków w poprzednim ustępie wymienionych.

O. p. p.

(—) W. Polak, przewodniczący.

Wlodarz, Szoppa, Kamiński, Popiołek, Hawełka,

(—) Hajduk, protokolant.

Uchwała.

Uchwałę Rady gminnej w Świętochłowicach z dnia 13. października 1932 r. w sprawie poboru w roku 1933 dodatków do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych zatwierdza się na podstawie art. 1, 10 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Sląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 17, poz. 30)

Świętochłowice, dnia 18. listopada 1932 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy.

(—) Szaliński, Sobel, Brzoska, Tkocz, Sieja, Szymonek.

O g ł o s z o n o!

Świętochłowice, dnia 5. grudnia 1932 r.

Naczelnik gminy

(—) W. Polak.

5.

Obwieszczenie

w sprawie założenia osady w Wielkich Hajdukach.

Niniejszem podaje się do publicznej wiadomości, że p. Kancner Józef z Wielkich Hajduk,

ul. Jana Sobieskiego nr. 20 zamierza wybudować w tutejszej miejscowości na swym gruncie, położonym przy przedłużonej ulicy Leśnej dom mieszkalny i stawił wniosek o potrzebne do tego zezwolenie stosownie do ustawy osadniczej z dnia 10. 8. 1904 r. — (Zb. ust. str. 227).

Plany wyłożone są w ratuszu, pokój nr. 16 w czasie od 19. grudnia 32 r. do 8. stycznia 1933 r.

Sprzeciwy mogą strony interesowane wnieść w ciągu trzech tygodni najpóźniej do dnia 8. stycznia 1933 r. włącznie do Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach.

Sprzeciwy wniesione po tym terminie nie będą uwzględnione.

Wielkie Hajduki, dnia 12. grudnia 1932 r.

Naczelnik gminy.
wz.
(—) Langosz.

KOMUNIKATY

6.

Pow. Komisja do badania cen w Świętochłowicach ustaliła na posiedzeniu dnia 14. XII. 1932 r. następujące ceny wytyczne w detalu:

Mąka i pieczywo:

1 kg mąki żytniej	65%	30	gr.
1 „ chleba „	65%	30	„
1 „ mąki pszennej	65%	43	„
1 bułka	128 gram.	10	„

Wypiek chleba 3—4 groszy za 1/2 kg.

Nabiał:

1 litr mleka 32 groszy
1 „ maślanki 18 groszy
1 kg masła I gatunku 4.20 zł.
1 kg sera krowiego 1,— zł.
jaja sztuka 10—14 groszy

Mięso i wyroby mięsne		w składach	na targu
1 kg wołowiny	I gat.	1,60 zł	1,40 zł
1 kg „	II „	1,40 zł	1,20 zł
1 kg wieprzowiny	I gat.	1,60 zł	1,50 zł
1 kg „	II „	1,50 zł	1,30 zł
1 kg cielęciny	I „	1,60 zł	1,40 zł
1 kg „	II „	1,40 zł	1,20 zł
1 kg słoniny surowej	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „	II „	2,— zł	2,— zł
1 kg sadła	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „	II „	2,— zł	2,— zł
1 kg kiełb. krak. 100% wieprz. surow.		2,80 zł	2,80 zł
1 kg „ „ „ „ gotow.		2,80 zł	2,80 zł
1 kg „ „ mieszanej	I gat.	2,00 zł	1,80 zł
1 kg „ „ „	II gat.	1,80 zł	1,60 zł
1 kg „ czosnkowej	I „	2,00 zł	1,80 zł
1 kg salcesonu	I „	2,20 zł	2,00 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	1,80 zł
1 kg wątrobianki	I gat.	2,40 zł	2,30 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	1,80 zł
1 kg krupniaków		0,80 zł	0,80 zł

Dodatek kości może wynosić:

przy wieprzowinie najwyżej 15 %
przy wołowinie najwyżej 20 %
przy cielęcinie najwyżej 25 %

Świętochłowice, dnia 14. grudnia 1932 r.

Starosta
(—) Szaliński

Niektórzy kupcy na terenie Górnego Śląska ustanawiają ceny towarów sprzedawanych na wagę w odniesieniu do „funta", będącego w myśl obowiązującego dekretu o miarach, nielegalną jednostką miary, inni w odniesieniu do kilograma, dekagrama czy grama, jako legalnych jednostek miar.

Rozmaitość ta utrudnia ogółowi **orjentowanie się** w cenach towarów i jest nieraz źródłem **nieuczciwej** konkurencji.

Zaznacza się, że artykuł 8-my wspomnianego dekretu zabrania pod groźbą kary wyrażania miary w obrocie publicznym w **nielegalnych jednostkach miar.**

Zainteresowani kupcy powinni zatem zaniechać posługiwania się „funtem" w swych cennikach, w oknach wystawowych, pokwitowaniach, rachunkach i t. p. i wyrażać ceny towarów sprzedawanych na wagę w odniesieniu do kilograma i jednostek pochodnych od niego, w przeciwnym bowiem razie narażą się na kary.

OGŁOSZENIA

7.

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a Świętochłowice, ul. Bytomska, Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10

Rocznik 1932. Nr. 52.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 24-go grudnia 1932 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy, Dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie

Starosty powiatu świętochłowickiego dotyczące listy kolejności przy wykonaniu obowiązku dostarczania środków przewozowych na rzecz wojska w czasie pokoju.

Na zasadzie § 8 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Spraw Wojskowych z dnia 29. VII. 1930 r. (Dz. U. Rz. P. nr. 58 poz. 470) o obowiązku dostarczania samochodów, motocykli i rowerów jako środków przewozowych na rzecz wojska w czasie pokoju podaję do publicznej wiadomości listę kolejności posiadaczy samochodów i motocykli powiatu świętochłowickiego, na których w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12. XI. 1927 r. o obowiązku dostarczania środków przewozowych na rzecz wojska w czasie pokoju (Dz. U. Rz. P. Nr. 102 poz, 883) ciąży obowiązek dostarczania wojsku środków przewozowych w czasie pokoju.

W ciągu 2-ch tygodni od chwili ogłoszenia listy kolejności w Gazecie urzędowej Woj. Śl. osoby zainteresowane mogą wnieść do Starostwa w Świętochłowicach reklamacje, co jednak nie wstrzymuje wejścia w życie listy kolejności z dniem 1. stycznia 1933 r.

Lista kolejności

posiadaczy samochodów i motocykli powiatu świętochłowickiego, na których ciąży obowiązek dostarczania środków przewozowych na rzecz wojska w czasie pokoju.

A. Samochody osobowe.

Nr. b.	Nazwisko I imię wzgl. firma	Miejscowość	Ulica
1	Sosna Józef	Świętochłowice	Bytomska 23
2	„ „	„	„
3	Dyrekcja Kop. i Hut Ks. Donnersm.	„	Wolności 24
4	„ „ „	„	„
5	Gierich i Salbert	„	Bytomska 6
6	Fiedler Florjan	„	Kol. Drzymały 6
7	Ziołka Rudolf	„	Kolejowa 6a
8	Dr. Krygier Józef	„	Bytomska 13

Nr. b.	Nazwisko i imię wzgl. firma	Miejscowość	Ulica
9	Bader Brunon	Świętochłowice	Farna 14
10	Huta Falwy	"	
11	Szembor Paweł	"	Król. Hucka 25
12	Rzeszotarski Bohdan	"	Plac Kremskiego 1
13	Leksan Konrad	"	Kol. Szalińskiego
14	Dyrda Augustyn	"	Vogta 19
15	Popowicz Oktawian	"	11 Listopada 28
16	Katowicka Spółka Akc. dla Górn. i Hutn. „Huta Bismarka“	Wielkie Hajduki	Dyrekcyjna
17	"	"	"
18	"	"	"
19	Neumann Jerzy	"	Kalina 16
20	" "	"	"
21	Socha Józef	"	Król. Hucka 11
22	" "	"	"
23	Sediwy Włodzimierz	"	Krakowska 122
24	" "	"	"
25	Thomas Maksymiljan	"	Matejki 4
26	" "	"	"
27	Goldstein Samuel	"	Król. Hucka 1
28	Es Te Ha Śl. Tow. Handlowe	"	Kolejowa 14
29	Firma Wysokoprąd	"	Francuska
30	Bernastein Piotr	"	Długa 53
31	Krawiec Józef	"	Kościelna 7
32	Górn. Śl. Central. Gazowa	"	Krakowska 50
33	Rode Alfred	"	Krakowska 79
34	Busowitz Juljan	"	Rawy 4
35	Wypich Józef	"	16 Lipca
36	Ludwik Teodor	"	Krakowska 44
37	Gaj Bronisław	"	Długa 53
38	Thoma Adela	"	Dyrekcyjna 2
39	Fietzek Elżbieta	"	Król. Hucka 8.
40	Segrodzki Włodzimierz	"	Krakowska 23
41	Firma Oma	"	Kol. Dol. Hajduki 1
42	Urząd gminny	"	Florjana 3
43	Firma Torope tow. Kom.	Nowe Hajduki	3 Maja 41
44	Firma Torope tow. Kom.	"	"
45	Bracia Klas	"	" 23
46	Bańgo Jerzy	Lipiny	Król. Hucka
47	Huta Hubertus	Łagiewniki Śl.	"
48	Kopalnia Florentyna	"	"
49	Fa. Olszak i Walter	"	Bytomska 28
50	Śl. Zakł. Górn. Hutn. Katowice	Nowy Bytom	Huta Pokój
51	" " "	"	"
52	" " "	"	"
53	Bałachowski Jan	"	Niedurnego 11
54	Inż. Absalon Brunon	"	Hallera 10

Nr. b.	Nazwisko i imię wzgl. firma	Miejscowość	Ulica
55	Stanek Emil	Nowy Bytom	Niedurnego 4
56	Tölg Olga	"	" 4
57	Winkler Paweł	"	"
58	Moisa Alfons	"	Podgórze 1
59	Koniarek Edmund	"	Korfantego 2
60	Godula Sp. Akc.	Chebzie	Kop. Pawła
61	" "	"	"
62	" "	"	"
63	" "	"	"
64	" "	"	"
65	" "	"	"
66	" "	"	"
67	Kop. Wirek Sp. Akc.	"	"
68	Rudner Karol	Orzegów	Ligonia 5
69	Perek Antoni	"	Stefana 3
70	Morciszek Engelbert	"	Piaskowa 3
71	Rudzkie Gwarectwo Węglowe	Ruda Śl.	
72	" " "	"	
73	" " "	"	
74	Kandziora Filip	"	Szczęść Boże 55
75	Kołodziej Teodor	"	Bytomska 25
76	Meyn Wilhelm	"	Mickiewicza
77	Wilczek Jerzy	"	Do Kaplicy
78	Matuszczyk Jerzy	"	Janasa
79	Stefański Tomasz	Szarlej	Razdzionkowska 22
80	Kulisz Jan	"	Karola Miarki 3
81	Müller Alfons	"	3 Maja 51
82	Muc Karol	"	3 Maja 16
83	Müller Wilhelm	"	Piekarska 16
84	Grabowski Jan	"	" 16
85	Płaszczymąka Augustyn	"	Sienkiewicza 2
86	Miernik Wiktor	"	Piekarska 9
87	Dr. Jakubowski Adam	"	" 27
88	Müller Kurt	"	" 13
89	Kocur Ryszard	"	Karola Miarki 3
90	Schaefer Kazimierz	Wielkie Piekary	Marjacka 19
91	Stanpka Sylwester	"	" 19
92	Gołąbek Henryk	Brzeziny Śl.	3 Maja 25
23	Sznajder Bernard	"	Warszawska 47
94	" "	"	"
95	Dziwaki Augustyn	"	Warszawska 56
96	Gowarzewski Bartłomiej	"	Warszawska 10
97	Lukaszczyk Sylwester	"	3 Maja 40
98	Zarząd Kopalni Andaluzja	Kamień	
99	Ridel Oton	"	Kop. Andaluzja
100	Borszcz Jan	W. Dąbrówka	Kop. Rozalja
101	Siwoń Robert	"	Kol. Jutrzyny 6

B. Samochody specjalne.

Nr. b.	Nazwisko i imię wzgl. firma	Miejscowość	Ulica
1	Katowicka Sp. Akc. dla Górn. i Hutn. Huta Bismarka	Wielkie Hajduki	Dyrekcyjna
2	„	„	„
3	Adm. Spółki Brackiej	Ruda Śl.	Sobieskiego 36

C. Samochody ciężarowe.

1	Huta Zgoda	Świętochłowice	
2	Rużyczka Adolf	„	Kolejowa 4
3	Przywara Jan	„	Szkolna 15
4	Firma Termak	„	
5	Kałuża Augustyn	„	Kolejowa 26
6	Suck Aleksander	„	Król. Hucka 9
7	Śl. Fabryka Likierów „Ul“	Wielkie Hajduki	Król. Hucka 1
8	„	„	„
9	Socha Józef	„	Król. Hucka 11
10	„ „	„	„
11	Śl. Fabryka Kwasu Węglowego	„	Długa 53
12	„	„	„
13	Trojca Ryszard	„	Kalina 87
14	Związek Koksowni	„	Kolejowa 1
15	Es Te Ha. Śl. Tow. Handl.	„	Tunelowa 14
16	Urząd gminny	„	Florjana 3
17	Torope Tow. Kom.	Nowe Hajduki	3 Maja 41
18	„ „ „	„	„
19	Bracia Klass	„	3 Maja 23
20	Warzecha Alfons	Lipiny	Szkolna 10
21	Morawiec Alfons	„	Rynek 6
22	Fa. Blok	Łagiewniki Śl.	Szkolna 6
23	„ „	„	„
24	Huta Hubertus	„	
25	Kopalnia Florentyna	„	
26	Śl. Zakł. Górn. Hutn. Katowice	Nowy Bytom	Huta Pokój
27	„	„	„
28	Zarząd Gminny	„	
29	„ „	„	
30	Godula Spółka Akc.	Chebzie	Kopalnia Pawła
31	„	„	„
32	„	„	„
33	Kopalnia Wirek Sp. Akc.	„	„
34	Wieczorek Jerzy	Orzegów	Kop. Gothard

Nr. b.	Nazwisko i imię wzgl. firma	Miejscowość	Ulica
35	Rudzkie Gwarectwo Węglowe	Ruda Śl.	
36	„ „ „	„	
37	Białas Berta	„	Przy Plantach
38	Müller Estera	Szarlej	Piekarska 13
39	Lindner Ernestyna	„	Gimnazjalna 13
40	Mistol Walter	„	Radzionkowska 3
41	Janas Hugon	„	Kościuszki 10
42	Szaforz Paweł	„	Karola Miarki 15
43	Miśliwczyk Marja	„	Kanałowa 9
44	„ Ignacy	Wielkie Piekary	Kalwaryjska 28
45	Otrzonsek Antoni	„	Kalwaryjska 31
46	Zarząd Kop. Szarlej Biały	Brzeziny Śl.	
47	„	„	
48	„	„	
49	Powolik Franciszek	„	Poniatowskiego 8

D. Samochody półciężarowe

1	Drost Reinhold	Świętochłowice	Wolności 2
2	Maleszka Franciszek	„	Bytomska 21
3	Pawlica Elżbieta	„	Długa 41
4	Urząd Gminny	Wielkie Hajduki	Florjana 3
5	„	„	„
6	„	„	„
7	„	„	„
8	„	„	„
9	Huta Bismarka Kat. Sp. Akc. dla Górn. i Hutn.	„	Dyrekcyjna
10	Socha Józef	„	Król. Hucka 11
11	Nowak Franciszek	„	Krakowska 17
12	Powala Piotr	„	„
13	„ „	„	„
14	Wypich Józef	„	16 Lipca
15	Thomas Maksymiljan	„	Matejki 4
16	Sobczyk Karol	„	Kalina 63
17	Werner Jerzy	„	Krakowska
18	Górnośl. Centrala Gazowa	„	Krakowska 50
19	Waflopol Fabryka Cuk.	„	Krakowska 5
20	Gabor Paweł	„	Poniatowskiego
21	Pietrzyński Franciszek	„	Damrota 9
22	Sitko Tomasz	„	16 Lipca 15
23	Baston Małgorzata	„	Krakowska 123

Nr. b.	Nazwisko i imię wzgl. firma	Miejscowość	Ulica
24	Drobek Henryk	Nowe Hajduki	3 Maja 33
25	Demel Wiktor	Lipiny	Srednia 10
26	Kunze Robert	"	Król. Hucka
27	Fa. Blok	Łagiewniki Śl.	Szkolna 6
28	" "	"	"
29	Huta Hubertus	Łagiewniki Śl.	
30	Kopalnia Florentyna	"	
31	Duczek Alojzy	"	Szkolna 8
32	Wydra Stefan	"	Huta Hubertus 24
33	Hasler Paweł	"	Kościelna 9
34	Białas Piotr	Ruda	Przy Plantach 5
35	Wajman Ludwik	Chropaczów	Kościelna 14c
36	Stebel Paweł	"	Bytomska 16
37	Śl. Zakłady Górn. Hutn. Katowice	N. Bvtom	Huta Pokój
38	Lebek Józef	"	Niedurnego 34
39	Owczarek Hugon	Orzegów	Kościelna 11
40	Kojda Augustyn	Szarlej	Gimnazjalna 13
41	Małyska Walter	W. Piekary	Leśna 2

E. Motocykle dwuosobowe i z wózkiem doczepnem.

1	Gościniak Jan	Świętochłowice	Wolności 37
2	Smolarczyk Jerzy	"	Długa 56
3	Kasparek Jerzy	"	Bytomska 9
4	Wrzeciono Adolf	"	Bytomska 28
5	Smorz Adolf	"	11. Listopada 28
6	Fiedler Florjan	"	Kol. Drzymały 6
7	Duda Piotr	"	" " 9
8	Penkala Jerzy	"	Czarnoleśna 31
9	Piechaczek Sylwester	"	Król. Hucka 9
10	Bawicki Wojciech	"	Zimnola 6
11	Bronny Konrad	"	Wolności 4
12	Grund Wilhelm	"	Wolności 16
13	Huta Zgoda	"	
14	Sprus Alfred	"	Czarnoleśna 11
15	Zmarzły Franciszek	"	Zimnola 1
16	Tirpitz Hugon	"	Hutnicza 5a

Nr. b.	Nazwisko i imię wzgl. firma	Miejscowość	Ulica
17	Botner Izrael	Swiętochłowice	Długa41
18	Dolibóg Rafał	„	Rawy 5
19	Kołatek Jan	„	Zimnola 5
20	Kopiec Franciszek	„	Kolejowa 19
21	Jendrysek Brunon	„	Apteczna 5
22	Pasterny Emil	„	Król. Hucka 13
23	Dadler Józef	„	11. Listopada 28
24	Smolorz Jan	„	Kol. Drzymały 9
25	Szadok Oton	W. Hajduki	Krakowska 42
26	Blacha Wilhelm	„	„ 87
27	Sikora Emanuel	„	„ 87
28	Zgoll Emanuel	„	3. Maja 21
29	Macha Wincenty	„	Krakowska 9
30	Ankes Alfred	„	Kol. Dworcowa 31
31	Himbach Henryk	„	16-go Lipca 41
32	Chora Józef	„	Krakowska 32
33	Socha Józef	„	Król. Hucka 11
34	Socha Maks	„	„ „
35	Brzezina Józef	„	Kalina 65
36	Merschköter Wilhelm	„	Dąbrowskiego 3
37	Wypich Jerzy	„	16. Lipca 35
38	Sklorz Teofil	„	Damrota 15
39	Dr. Mojzel Marcin	„	Wandy 8
40	Stark Leon	„	Krakowska 123
41	Machalski Józef	„	Dyrekcyjna 2
42	Naysarek Mieczysław	„	Dyrekcyjna 4
43	Sentek Konrad	Nowe Hajduki	3. Maja 29
44	Kiwitz Paweł	Lipiny	Kolejowa 21
45	Rother Paweł	„	Król. Hucka 43
46	Wałek Władysław	„	Kolejowa 4
47	Szlachta Alojzy	„	Graniczna 4
48	Banasz Paweł	„	Bytomska 4
49	Chaberoff Leon	„	Południowa 13
50	Pawełczyk Augustyn	„	Szyb Marcina 21
51	Riehs Franciszek	„	Bytomska 42
52	Pawlik Karol	„	Rynek 11
53	Vogt Teodor	„	Szkolna 15
54	Kowalczyk Maksymiljan	„	Rynek 18
55	Cholewa Jan	„	Kościelna 4a
56	Jaskula Rudolf	Chropaczów	Średnia 16
57	Skubella Artur	„	Bytomska 43

Nr. b.	Nazwisko i imię wzgl. firma	Miejscowość	Ulica
58	Widera Józef	Chropaczów	Jana 5
59	Weinhold Edmund	„	Bytomska 34
60	Albrecht Tadeusz	Łagiewniki	Bytomska 23
61	Gojny Franciszek	„	Szyb Seweryn
62	Kandzia Paweł	„	Kościelna 30
63	Roszkiewicz Władysław	„	Huta Hubertus 25
64	Zdzieblik Jan	„	Szkolna 8
65	Malcherek Józef	„	Sienkiewicza 35
66	Flakus Ludwik	„	Sienkiewicza 28
67	Ficek Gerhard	„	Szkolna 2
68	Dr. Wątocki Włodzimierz	„	Bytomska 23
69	Modrzyk Bernard	„	Bytomska 40
70	Bubała Tomasz	Ruda	Elektrownia Mikołaj
71	Ekner Józef	„	Janasa 22
72	Kołodziej Teodor	„	Bytomska 25
73	Kowolik Paweł	„	Bartosza Głow. 3
74	Lison Jan	„	Kopernika 17
75	Otto Oskar	„	Bytomska 19
76	Synowiec Wiktor	„	Sobieskiego 2
77	Szczepański Wiktor	„	Macieja 1
78	Staszak Bogusław	„	Do Kaplicy 11
79	Urbanek Augustyn	„	Kocjana 3
80	Trella Antoni	„	Kocjana 2
81	Gojny Jan	„	3 Maja 19
82	Szreiber Karol	„	Kop. Wawel
83	Gawiński Stanisław	„	Kościelna 21
84	Borecki Antoni	„	Bytomska 45
85	Skrzyński Kazimierz	„	Szyb Walentego 24
86	Rozkosz Oton	„	Bytomska 44
87	Horodyski Dymitr	„	Janasa 9
88	Zigert Emil	„	Leona 16
89	Urbański Franciszek	Nowy Bytom	Plac Wolności 3
90	Lakota Wilhelm	„	Niedurnego 2
91	Furmann Maks	„	3 Maja 14
92	Weis Engelbert	„	Rymera
93	Draszczyk Robert	„	Niedurnego 3
94	Krupka Sylwester	„	Kościuszki 2
95	Zgol Roman	„	Niedurnego 4
96	Magiela Ryszard	„	Piłsudskiego 5
97	Otrzonsek Artur	„	Niedurnego 31
98	Matuszek Ernest	„	Dr. Grażyńskiego 1

Nr. b.	Nazwisko i imię wzgl. firma	Miejscowość	Ulica
99	Ginther Ernest	Nowy Bytom	Hallera 1
100	Kulas Franciszek	"	Piłsudskiego 6
101	Haller Marjan	"	Niedurnego 54
102	Baron Wilhelm	"	Niedurnego 35
103	Stawowski Wincenty	"	Rymera 4
104	Zgol Konrad	"	Niedurnego 32
105	Francus Franciszek	"	Janasa 9
106	Widera Roman	Orzegów	Bytomska 3
107	Soszka Józef	"	"
108	Loncierz Jan	"	Kościelna 2
109	Wróblewski Paweł	"	" 11
110	Frajer Wawrzyniec	"	Dworcowa 6
111	Urbasik Eugenjusz	"	Korfantego 9
112	Piecha Jan	"	Kop. Gothard
113	Owczarek Arnold	"	Bytomska 17
114	Leśniok Józef	Godula	Szkolno 5
115	Aleksik Henryk	"	Barbary 1
116	Witulski Gustaw	"	Kop. Pawła
117	Szołtysik Brunon	Chebzie	Polna 7.
118	Nogły Robert	"	Cegielnia
119	Mazur Wilhelm	Szarlej	Gimnazjalna 12
120	Jungmann Emil	"	Radzionkowska 8
121	Waniek Jan	"	Kościuszki 6
122	Drozdek Maks	"	Szkolna 5
123	Szynkarek Stanisław	"	Radzionkowska 4
124	Musioł Szczepan	"	Błoni 2
125	Karwot Reinhold	"	Piekarska
126	Seifert Hubert	"	ks. Bończyka 3
127	Świętochłowski Witold	"	Piekarska 21a
128	Cieśla Eranciszek	W. Piekary	Marjacka 75
129	Pudlik Paweł	"	Głęboka 14
130	Guzy Wincenty	"	Józefka 30
131	Broncel Jerzy	"	Marjacka 59
132	Rogacki Wilhelm	"	Marjacka 26
133	Gieremek Wincenty	"	Marjacka 37
134	Koterla Stanisław	"	Marjacka 243
135	Baumberger Wilhelm	"	Marjacka
136	Holewa Józef	"	Marjacka 109
137	Jarząbek Józef	Brzeziny	Powstańców 5
138	Nalewczyński Arkadji	"	3 Maja 27
139	Hrabal Juljan	"	Warszawska 29
140	Maksyś Ryszard	W. Dąbrówka	3 Maja 133

Za Starostę

(—) Dr. Olszewski

Zast. starosty.

KOMUNIKATY

2.

Wydział Powiatowy Świętochłowice.

Na posiedzeniu Komisarycznego Wydziału i Sejmiku Powiatowego powiatu świętochłowickiego, które się odbyło 16. grudnia 1932 r. zatwierdzono dodatek do statutu w sprawie stosunków prawnych urzędników gminy Wielkie Piekary; statut o podróżach służbowych urzędników gminy Nowy Bytom; statut w sprawie ekwiwalentowego dodatku komunalnego funkcjonarjuszów gminy Nowy Bytom; II. dodatek do statutu w sprawie uposażenia funkcjonarjuszów gminy Świętochłowice; I. dodatek do statutu w sprawie uposażenia funkcjonarjuszów urzędu okręgowego Świętochłowice; statut w sprawie poboru podatku od psów gminy Nowy Bytom; uchwałę rady gminnej Chropaczów, Szarlej, Nowy Bytom, Ruda, Wielkie Piekary i Lipiny w sprawie dodatków do opłat państwowych od wyrobu wzgl. sprzedaży trunków i przetworów wódczanych; uchwałę rady gminnej Brzozowice w sprawie zaciągnięcia pożyczki konwersyjnej w wysokości 20 000,-zł ze Śląskiego Funduszu Zapomogowego; I dodatek do statutu gminy Wielkie Hajduki w sprawie pobierania podatku od plakatów i ogłoszeń; statut gminy Łagiewniki w sprawie pobierania podatków komunalnych do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych na rok 1933. Na gwiazdkę dla najbiedniejszej ludności powiatu uchwalono kwotę 25 000,-zł w tem 10 000,-zł na zakup obuwia dla dzieci szkolnych.

OGŁOSZENIA

3.

Rada Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu świętochłowickiego w Świętochłowicach podaje do wiadomości, że od 1. stycznia 1933 r. oprocentowuje wkłady oszczędnościowe według następujących stawek:

Wkłady w złotych

za wypowiedzeniem	dziennem	$5^1/_2$ %
„ „	miesięcznem	6 %
„ „	kwartalnem	$6^1/_2$ %
„ „	półrocznem	7 %

Wkłady złotych w złocie

za wypowiedzeniem	miesięcznem	4 %
„ „	kwartalnem	5 %

Wkłady dolarowe

za wypowiedzeniem kwartalnem	3 %

Świętochłowice, dnia 20. grudnia 1932 r.

Rada Komunalnej Kasy Oszczędności
powiatu świętochłowickiego
w Świętochłowicach.

Przewodniczący:
(—) Szymonek

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a Świętochłowice, ul. Bytomska, Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10

Rocznik 1932. Nr. 53.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 31-go grudnia 1932 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy, Dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministra Skarbu

z dnia 1. grudnia 1932 r.

w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości w sprawie określenia stopy procentowej od długów pieniężnych małej własności rolnej.

(Monitor Polski Nr. 288)

Na podstawie art. 10 p. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 32 r. o utworzeniu urzędów rozjemczych do spraw małej własności rolnej (Dz. U. R. P. Nr. 72 poz. 653) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Najniższą granicą, do której urzędy rozjemcze do spraw kredytowych małej własności rolnej mogą obniżać korzyści majątkowe pobierane przez wierzycieli od długów pieniężnych osób, których głównym zawodem jest gospodarka rolna na obszarze nie przenoszącym 50 ha, jest stopa procentowa 6 od sta w stosunku rocznym.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) Wł. Zawadzki

Minister Sprawiedliwości:
Czesław Michałowski

(Dz. U. R. P. z dnia 7 grudnia 32 r. Nr. 108, poz. 893).

2.

Ogłoszenie.

W czasie od 15. stycznia do 15. marca 1933 r. uruchamia Śl. Izba Rolnicza dwu miesięczny kurs dla podkuwaczy koni przy Państwowym Stadzie Ogierów w Drogomyślu (pow. bielski).

Warunki przyjęcie na powyższy kurs oraz odnośnie składania egzaminu zostały ogłoszone w Gazecie Urzędowej Wojew. Śl. z 19. X. 1931 r. Nr. 35, poz. 2.

Bliższych informacyj udzielić może Zarząd Państw. Stada Ogierów w Drogomyślu.

Za Wojewodę
(—) J. Wł. Bartl
Naczelnik Wydziału.

3.

Obwieszczenie

o stwierdzeniu pomoru świń.

Na podstawie § 348 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Pawła Morawca w Łaziskach Górnych, Franciszka Gałuszki i Antoniego Maciejowczyka w Porębie oraz w dworze księcia Pszczyńskiego w Kryrach, powiatu pszczyńskiego, urzędowo stwierdzono pomór świń.

Świętochłowice, dnia 22. grudnia 1932 r.

Za Starostę

(—) Legierski

4.

STAROSTWO
L. S. 14|100

Obwieszczenie

o wygaśnięciu pomoru i zarazy świń.

Na podstawie § 369 Rozp. Min. Rolnictwa z dnia 9. I. 28 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. nr. 19 poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Wiktora Burka w Rudzie, przy ul. Korfantego 1a i Jana Mnicha w Rudzie przy ul. Kopernika 7 pomór i zaraza świń wygasły.

Świętochłowice, dnia 22. grudnia 1932 r.

Za Starostę

(—) Legierski.

5.

Taryfa

w sprawie pobierania opłat na targach tygodniowych w obrębie gminy Wielkie Hajduki.

Na podstawie ustawy z dnia 26. 4. 1872 r. dot: poboru targowego (zbiór ustaw 1872 r. str. 513) łącznie z artykułem 19 ustawy z dnia 14. 4. 1924 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8. 7. 1926 r. (Dz. Ust. Śl. nr. 17 poz. 30) oraz uchwały Rady Gminnej z dnia 30. listopada 1932 r. wydaje się następującą taryfę miejscową:

§ 1.

Każda osoba, która na targowisku, ulicach i wolnych placach publicznych w miejscu wystawia na sprzedaż towary spożywcze, artykuły różnego rodzaju, zwierzęta, drób itp. uiszcza każdorazowo opłaty według następujących stawek:

1)	od jednokonnego wozu z ziemniakami, kapustą, brukwią, marchwią lub burakami	1,— zł
1a)	od dwukonnego wozu z ziemniakami, kapustą, brukwią, marchwią lub burakami	1,50 zł
2)	od jednokonnego wozu z słomą lub sianem	1,50 zł
2a)	od dwukonnego wozu z słomą lub sianem	2,— zł
3)	od wózka ręcznego lub jednokonnego wozu z owocem, ogórkami, zielenizną	1,50 zł
3a)	od dwukonnego wozu z owocem, ogórkami i zielenizną	2,— zł
4)	od jednokonnego wozu z rybami lub rakami	2,— zł
4a)	od dwukonnego wozu z rybami lub rakami	3,— zł
5)	od kosza do $1^1/_2$ centara zajętego miejsca z żywemi rybami	0,50 zł
5a)	od kosza ponad $1^1/_2$ centara zajętego miejsca z żywemi rybami	0,80 zł
6)	od kosza do $1^1/_2$ centara zajętego miejsca z nieżywemi rybami	0,30 zł
6a)	od kosza ponad $1^1/_2$ centara zajętego miejsca z nieżywemi rybami	0,50 zł
7)	od beczki śledzi	0,50 zł
8)	od 1 prosiaka, cielęcia, owcy lub kozy	0,30 zł
9)	od 1 świni	1,— zł
10)	za centara zajętego miejsca kramnicy na sprzedaż krup, zielenizny, owoców, jagód, grzybów, masła, sera lub jai	0,30 zł
11)	od kosza ręcznego z masłem, jajami lub serem	0,30 zł
12)	od beczki do 1 centara zajętego miejsca z masłem, serem lub jajami	1,— zł
13)	od beczki ponad 1 centara zajętego miejsca z masłem, serem lub jajami	1,50 zł
14)	od kosza lub opałki z owocem itp.	0,20 zł
15)	za 1 centara zajętego miejsca kramnicy blacharzy, bednarzy, szczotkarzy, porcelany lub fajansu, garncarzy itd.	0,30 zł
16)	od 1 bażanta, zająca, gęsi, kaczki, kury itd.	0,20 zł
17)	od pary gołębi lub kuropatw	0,10 zł
18)	od koszyka lub opałki do centara zajętego miejsca z drobiem	0,50 zł
18a)	od koszyka lub opałki ponad 1 centara zajętego miejsca z drobiem	0,80 zł

19) za 1 centar zajętego miejsca wędlinarzy, rzeźników, szewców, krawców i innych niewymienionych specjalnie artykułów targowych 0,50 zł

20) od woza jednokonnego rzeźników i innych handlarzy, sprzedawających towar hurtem 3,— zł

20a) od woza dwukonnego rzeźników i innych handlarzy sprzedawających towar hurtem 5,— zł

Każdy rozpoczęty centar liczy się za cały.

§ 2.

Od sprzedających na targach gwiazdkowych pobiera się do stawek określonych w § 1 osobną dopłatę w wysokości 50%.

W dniu kiermaszu, odpustu itp. gmina pobiera stawki według osobnej taryfy, którą ustali każdorazowo Zarząd Gminy.

§ 3.

Oprócz stawek, wymienionych w §§ 1 i 2 pobierać się będzie na czas trwania bezrobocia na rzecz niesienia pomocy bezrobotnym dodatkowo 10% tych stawek z tem, że opłatę dodatkową na rzecz bezrobotnych, wynoszącą według 10% stawki poniżej 0,05 zł zaokrągli się na 0,05 zł ponad zaś 0,05 zł na 0,10 zł.

§ 4.

Niniejsza taryfa obowiązuje z dniem ogłoszenia w gazecie powiatowej. Jednocześnie tracą moc obowiązującą dotychczasowe przepisy w przedmiocie opłat targowych.

Wielkie Hajduki, dnia 30. XI. 1932 r.

Zarząd gminy.

mp. Grzesik.

O p u b l i k o w a n o:

Wielkie Hajduki, dnia 21. XII. 1932 r.

Naozelnik gminy

(—) Grzesik
burmistrz.

6.

I. Dodatek

do statutu miejscowego z dnia 11. sierpnia 1924 r. w przedmiocie poboru podatku od plakatów i ogłoszeń.

Na mocy uchwały Rady gminnej z dnia 30. listopada 1932 r. wydaje się do statutu miejscowego z dnia 11. 8. 1924 r. w przedmiocie poboru podatku od plakatów i ogłoszeń następujący dodatek:

§ 1.

§ 3 punkt 5a statutu z dnia 11. sierpnia 24 r. otrzymuje następujące brzmienie:

od plakatów 30% kosztów ich wydrukowania.

§ 2.

Dodatek niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gazecie Powiatowej.

Wielkie Hajduki, dnia 30. listopada 1932 r.

Zarząd gminy

mp. Grzesik.

Uchwała.

I. dodatek gminy Wielkie Hajduki do statutu w sprawie pobierania podatku od plakatów i ogłoszeń z dnia 30. listopada 1932 r. zatwierdza się na podstawie art. 1, 13 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. U. Sl. Nr. 17, poz. 30)

Świętochłowice, dnia 16. grudnia 1932 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Tkocz, Brzoska, Sieja.

O g ł o s z o n o !

Wielkie Hajduki, dnia 22. grudnia 1932 r.

Naczelnik gminy

mp. Grzesik.

7.

Statut miejscowy

gminy Nowy Bytom

z dnia 24 listopada 1932 r.

o ekwiwalentowym dodatku komunalnym dla funkcjonarjuszów gminy Nowy Bytom.

Na podstawie art. 2, 3 i 6 ustawy z dnia 8. lipca 1925 r. w przedmiocie uposażenia funkcjonarjuszów Woj. Śląskiego tudzież funkcjonarjuszów Związków komunalnych (Dz. U. Śl. Nr. 11) oraz rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 12 maja 1932 r. w celu wykonania ustawy z dnia 8 lipca 1925 r. i na mocy uchwały Rady gminnej z dnia 24 listopada 1932 r. postanawia się co następuje:

§ 1.

W miejsce pomocy lekarskiej i ulgi w przejazdach państwowemi środkami komunikacyjnemi, przyznanych przez państwo funkcjonarjuszom państwowym na podstawie art. 10 ustawy z dnia 9. października 1923 r. wypłaca się funkcjonarjuszom i nauczycielom komunalnym gminy Nowy Bytom, pobierającym uposażenia na zasadach ustawy z dnia 9. października 1923 r. o ile nie podlegają przymusowi ubezpieczenia w kasie chorych, ekwiwalentowy dodatek komunalny w wysokości: dla urzędników i nauczycieli nieżonatych oraz bezdzietnych wdowców 5%, dla urzędników i nauczycieli żonatych 10% miesięcznego uposażenia.

§ 2.

Za pracowników kontraktowych, którzy są ubezpieczeni w Kasie chorych, a którym nie przysługuje prawo do ekwiwalentowego dodatku komunalnego w myśl § 1, gmina Nowy Bytom jako pracodawca za to opłaca składki do kasy chorych w pełnej wysokości z własnych funduszów.

§ 3.

Przez uposażenie, podlegające podwyższeniu o 5% wzgl. 10% tytułem ekwiwalentowego dodatku komunalnego, rozumieć należy:

1. Uposażenie zasadnicze i dodatek regulacyjny, ustalone w tabeli i postanowieniach art. 3 wyżej wymienionej ustawy z dnia 9 października 1923 r,
2. dodatek ekonomiczny dla urzędników, utrzymujących rodzinę, określony art. 4 tejże ustawy,
3. ewentualny dodatek wyrównawczy, przewidziany w art. 118 ustawy z dnia 9. października 1923 r.,
4. śląski dodatek wyrównawczy we wysokości, przewidziany w ustawie z dnia 22. marca 1932 r. (Dz. U. Śl. Nr. 6, poz. 11) i w ewentualnych późniejszych ustawach.

§ 4.

Zgodnie z przepisem ustępu 3 art. 10 ustawy z dnia 9. października 1923 r. przyznaje się urzędnikom i funkcjonarjuszom gminy Nowy Bytom na okres obowiązania dodatku regulacyjnego zwrót opłaty szkolnej w szkołach średnich. Wysokość opłat nie może przekraczać przeciętnego kosztu nauczania ucznia w państwowej szkole średniej.

§ 5.

Powyższy statut miejscowy wchodzi w życie z dniem zatwierdzenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą statut miejscowy w tym przedmiocie z dnia 24. czerwca 1925 r.

Zarząd gminny

(—) Basista

naczelnik gminy.

Uchwała.

Statut gminy Nowy Bytom o ekwiwalentowym dodatku komunalnym dla funkcjonarjuszów z dnia 24. listopada 1932 r. zatwierdza się na podstawie § 6 ustawy o ustroju gmin wiejskich z dnia 3. VII. 1891 r. (zb. u. str. 233) łącznie z § 17 ustawy o mianowaniu i zaopatrzeniu urzędników komunalnych z dnia 30. lipca 1899 r. w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 5. sierpnia 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 20, poz. 35).

Świętochłowice, dnia 16. grudnia 1932 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Tkocz, Brzoska, Sieja.

Powyższy statut podaję do publicznej wiadomości.

Nowy Bytom, dnia 21. grudnia 1932 r.

Naczelnik gminy

(—) Basista.

8.

Statut miejscowy

gminy Nowy Bytom

z dnia 24. listopada 1932 r.

o podróżach służbowych urzędników gminnych.

Na podstawie § 6 ustawy o ustroju gmin wiejskich z dnia 3. lipca 1891 r. (Zb. ust. str. 233), art. 10 ustawy z dnia 9. października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. nr. 116, poz. 924), rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17. września 1927 r. w brzmieniu obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 6. lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. nr. 71 poz. 651) oraz za zgodą Rady gminnej, wyrażoną uchwałą z dnia 24. listopada 1932 r., postanawia się co następuje:

§ 1.

Za podróże służbowe otrzymują urzędnicy te same świadczenia, jakie przysługują funkcjonarjuszom państwowym wzgl. wojewódzkim w Województwie Śląskiem na podstawie każdorazowych przepisów, obowiązujących dla tych funkcjonarjuszów, obliczane według grupy służbowej danego urzędnika.

Dla urzędników, których czynności służbowe wymagają częstych podróży służbowych, można za zgodą Rady gminnej ustalić ryczałtowe wynagrodzenie płatne w ustalonej wysokości miesięcznie z dołu.

W razie zmiany mieszkania zwraca się urzędnikom udowodnione koszty przewozu urządzenia domowego.

§ 2.

Ławników i radnych gminnych oraz innych członków komisyj gminnych stawia się naró no urzędnikom VI grupy uposażeniowej.

§ 3.

Niniejszy statut wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Znosi się statut miejscowy w tym przedmiocie z dnia 21. grudnia 1928 r.

Zarząd gminny

(—) Basista
naczelnik gminy

Uchwała.

Statut gminy Nowy Bytom o podróżach służbowych urzędników gminnych z dnia 24. listopada 1932 r. zatwierdza się na podstawie § 6 ustawy o ustroju gmin wiejskich z dnia 3. lipca 1891 r. (zb. ust. str. 233).

Świętochłowice, dnia 16. grudnia 1932 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Tkocz, Brzoska, Sieja.

Powyższy statut podaję do publicznej wiadomości.

Nowy Bytom, dnia 21. grudnia 1932 r.

Naczelnik gminy

(—) Basista.

9.

Obwieszczenie.

Dot.: Pobierania dodatków komunalnych do opłat panstwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków alkoholowych na rok 1933.

Rada gminna na swem posiedzeniu w dniu 29. listopada 1932 r. uchwaliła pobierać dodatek komunalny do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków alkoholowych w wysokości 50%.

(—) Wrożyna (—) Weisman

radni gminy.

(—) Smerczek

ławnik gminy.

Na podstawie art. 1, 10 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r (Dz. Ust. Śl. Nr. 17, poz. 30) zatwierdza się uchwałę Rady gminnej w Lipinach w sprawie poboru dodatków do opłat państwowych w roku 1933 z tem, że dodatek do opłaty państwowej od patentów na wyrób trunków alkoholowych wynosi 10%, zaś dodatek do opłaty od patentów na sprzedaż 50%.

Świętochłowice, dnia 16. grudnia 1932 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Tkocz, Brzoska, Sieja.

Ogłoszono:

Lipiny, dnia 22. grudnia 1932 r.

Naczelnik gminy

w z. (—) Smerczek
ławnik gminy.

10.

Odpis.

Uchwała.

Na mocy ustępu 10 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 14. VI. 24 r. w brzmieniu ustawy z dnia 17. maja 26 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30) uchwala rada gminna pobierać na rok 1933 następujące dodatki do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków, przewtorów wódczanych i spirytusowych, pobieranych na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24. maja 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz, 401)

a) od opłaty państwowej od patentów na wyrób 10%

b) od opłaty państwowej na sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych 25%

Szarlej, dnia 24. listopada 1932 r.

Zarząd gminy

(—) Pionka, Naczelnik gminy; (—) Szreter, ławnik; (—) Kubański, ławnik.

Rada gminna

(—) Kałdonek, radny; (—) Dzierża, radny; (—) Ludyga, radny.

L. dz. Sm. 1645.

Uchwała.

Uchwałę Rady gminnej w Szarleju z dnia 24. listopada 1932 r. w sprawie poboru w roku 1933 dodatku do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych zatwierdza się na podstawie artyk. 1, 10 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII. r. 1926 (Dz. Ust. Śl. Nr. 17, poz. 30).

Świętochłowice, dnia 16. grudnia 1932 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Tkocz, Brzoska, Sieja.

Za zgodność:

Świętochłowice, dnia 19. XII. 1932 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

z p.

(—) Antes
Referendarz.

Za zgodność odpisu:

Szarlej, dnia 23. grudnia 1932 r.

Naczelnik gminy

(—) Płonka.

OGŁOSZENIA

11.

V. R. Sp. 45.

W rejestrze spółdzielczym pod Nr. 45 przy spółdzielni: Bank Ludowy, spółdzielnia zapisana z nieograniczoną odpowiedzialnością w Wielkich Hajdukach, wpisano dnia 3. listopada 1932 r. co następuje:

Uchwałą Walnego Zebrania członków z dnia 28. kwietnia 1932 r. uchwalono statut w nowem brzmieniu:

Przedmiotem Spółdzielni jest:

1. Udzielanie kredytów we formie dyskonta weksli, pochodzących z obrotów handlowych, pożyczek wekslowych lub skryptowych oraz rachunku bieżącym, zabezpieczonych bądź hipotecznie, bądź przez poręczenia conajmniej dwóch majątkowo odpowiedzialnych osób, bądź zastawem papierów wartościowych, wymienionych w punkcie 5 niniejszego paragrafu;

2. Redyskont weksli;

3. Przyjmowanie wkładów pieniężnych z prawem wydawania dowodów wkładowych imiennych, jednak bez prawa wydawania takich dowodów płatnych okazicielowi;

4. Wydawanie przekazów, czeków i akredytyw, oraz dokonywanie wypłat i wpłat w granicach Państwa z tem, że wykonywanie tych czynności dla niečłonków uzależnione jest od przynależności do Związku Rewizyjnego;

5. Kupno i sprzedaż na rachunek własny, oraz na rachunek osób trzecich papierów procentowych, państwowych i samorządowych, listów zastawnych, akcyj central gospodarczych i przedsiębiorstw, organizowanych przez spółdzielnie i związki, lub centrale gospodarcze, oraz akcyj Banku Polskiego;

6. Odbiór wpłat na rachunek osób trzecich, inkaso weksli i dokumentów z tem, że wykonywanie tych czynności dla niečłonków uzależnione jest od przynależności do Związku Rewizyjnego;

7. Przyjmowanie subskrypcyj na pożyczki państwowe i komunalne, oraz na akcję przedsiębiorstw, o których mowa w punkcie 5 niniejszego paragrafu;

8. Zastępstwo czynności na rzecz Banku Polskiego i banków państwowych;

9. Przyjmowanie do depozytu papierów wartościowych i innych walorów, oraz wynajmowanie kasetek zabezpieczonych;

10. Kupno i sprzedaż obcych walut i dewiz na rachunek własny i obcy;

11. Udzielanie gwarancyj za członków;

Czynności, wymagających koncesji Ministra Skarbu, Spółdzielnia przed uzyskaniem koncesji podejmować nie może.

Udział wynosi 1.000 złotych płatny w ratach rocznych po 50,— zł.

a) Czas trwania Spółdzielni jest nieograniczony,

b) pismem przeznaczonem do ogłoszeń jest Gazetowa Powiatowa powiatu świętochłowickiego,

c) rokiem obrachunkowym jest rok kalendarzowy,

d) zarząd składa się z trzech członków.

Do oświadczenia woli w imieniu Spółdzielni konieczne jest współdziałanie conajmniej dwóch członków zarządu, którzy pod firmą dołączają swe podpisy.

e) ograniczenia uprawnień zarządu są skreślone bliżej w paragrafie 25 statutu,

g) rozwiązanie spółdzielni następuje w wypadkach, określonych przez ustawę o spółdzielniach.

Sąd Grodzki w Królewskiej Hucie.

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a Świętochłowice, ul. Bytomska, Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10